

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

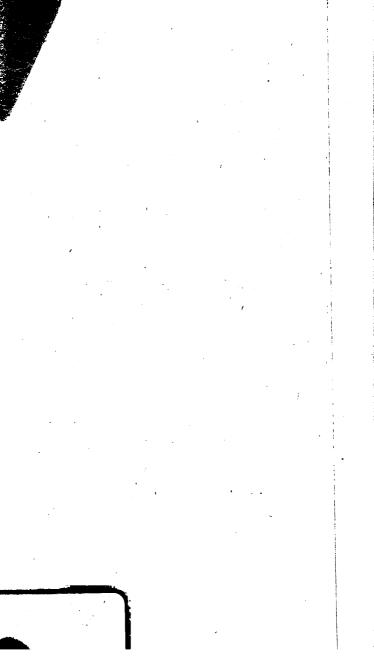
We also ask that you:

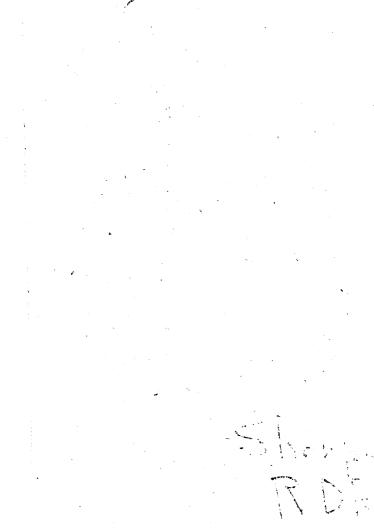
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

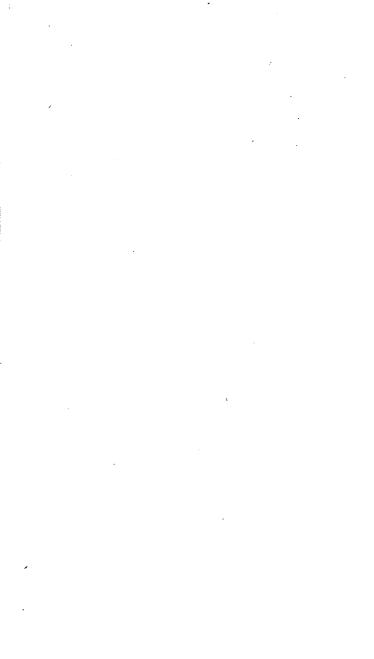

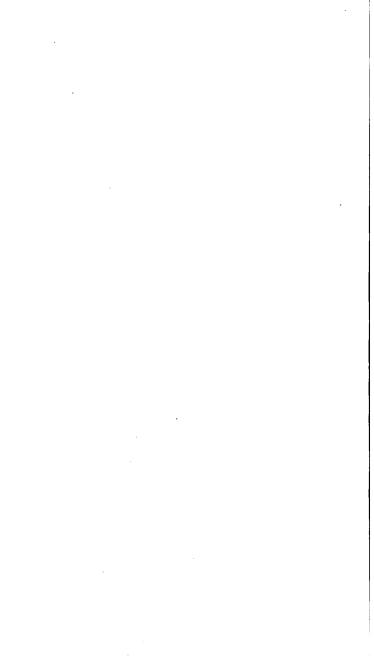

.

NOMENCLATOR POETICUS:

OR,

THE QUANTITIES OF ALL THE PROPER NAMES

THAT OCCUR IN THE

LATIN CLASSIC POETS,

FROM B.C. 190 TO A.D. 500.

ASCERTAINED BY QUOTATIONS

INCLUDING

EXAMPLES OF EVERY SPECIES OF METRE USED BY THEM.

BY

LANCELOT SHARPE, M.A.

Dura sat vocabula, Auremque primam cuneta vulnerantia; Sed non silenda tibimet ob studium tuum Nostramque curam.

LONDON:

J. G. & F. RIVINGTON; LONGMAN, REES, & Co.;

AND WHITTAKER & Co.

1836

PREFACE.

The little Volume now offered to the Public claims no other praise than what will, perhaps, readily be granted to persevering industry. It is not a compilation from any preceding work, but the result of the leisure hours of many years employed in the perusal of the Latin Classic Poets, many of which have been read over more than twice.

A very few words may be necessary to explain the plan upon which the Editor has proceeded. In looking for authority for the quantities of a word, he has generally endeavoured to select a line which should give the quantity of every syllable—then, of the increment: if, in addition to this, the line included a little of the history of the person or place mentioned, he thought himself the more fortunate. Sometimes, indeed, to effect this, he has quoted from writers of a later, in preference to those of the Augustan, age: but only in those cases where the quantities were indubitable. If contrary quantities are assigned to the same syllable in any word, it is almost superfluous to observe that the authority of a writer of the Augustan age is preferable to that of a subsequent period.

In the scansion which he has assigned to many of the lines from Plautus, the Editor has not altogether satisfied himself; and it is far from improbable that in some he is mistaken. The various licences in which that writer indulges (such as, forming many of his Trochaic or Iambie tetrameters asynartete; shortening a syllable before two or more consonants; lengthening a syllable in arsi, or in the close of a sentence; not unfrequently carrying on one line into another; and his frequent enunciation of Greek words by accent instead of quantity) have occasioned difficulties which no one of his commentators seems to have entirely overcome. "One of these critics," an old Satirist tells us, "lost his flesh with fishing at the measure of Plautus' verses." (Marston's Parasitaster, or, The Fawn.) Without wishing to subject any reader to similar inconvenience, the Editor will be thankful to have his errors, in this instance, pointed out.

To some words the quantities only of the syllables are affixed, while the authority, on which they rely, is withheld. This has been done designedly. The youthful student must be content to take for granted that the quantities assigned are correct: while he, who to the learning of the matured scholar adds the far preferable accomplishments of the Christian, will know the reason why the references were withheld, and appreciate the motive which led to their concealment.

In studying the Classic Authors, the absurdities of Pagan mythology, and the enormities of Pagan practice, are unavoidably brought before our notice. The very absurdities of the former render them, perhaps, harmless: but, however strong may be the indignation, however sincere the abhorrence, excited by the latter; he knows little of human nature, who thinks that this indignation and abhorrence annihilate all the evil that arises from the contemplation of them. To obtrude them, therefore, willingly, on the eye of youth, is as criminal as it is disgusting.

CHRONOLOGICAL TABLE,

OF

AUTHORS.

The Latin Writers have been fancifully arranged, by Facciolati and others, under "The Four Ages." The following are quoted in the present work.

In fixing the dates before Christ I have availed myself, whereever I could, of the "Fasti Hellenici" of H. F. Clinton, Esq.; a work which, for the depth of research, accuracy of judgment, felicity of arrangement, and extent of information which it contains, claims the attention, and deserves the praise of every Scholar.

	THE GOL	DEN AGE.	
Names of Authors.	Works attribute	d Abbro	viations.
M. Accius Plau	TUS	Died B.C. 184.	Plaut.
	Amphitruo		Amph.
	Asinaria		4.
	Aulularia		Aul.
	Bacchides		Bac.
	Captivi		Cap.
	Casina		Cas.
-	Cistellaria		Cist.
	Curculio		Cur.
	Epidicus		Epid.
	Menæchmi		Men.
	Mercator		Mer.
	Miles Glorios	us	Mil.
	Mostellaria	•	Most.
•	Persa		Per.
	Pœnulus		Poen.
	Pseudolus		Ps.
	Rudens	*	R.
	Stichus		Stick.
	Trinummus		Trin.
	Truculentus		Truc.
P. TERENTIUS A		Born B.C. 194. D. B.C. 15	
	Adelphi		Ad.
•	Andria		An.
	Eunuchus		Eun.
	Heautontimo	rumenos	Heaut.
	Hecyra		Hec.
	Phormio		Ph.
T. Lucretius C.	ARUS	B. B.C. 95. D. B.C. 55.	Lucr.
		atura Libb. vi.	

fl. B.c. 81. Val. Cat. D.

VALERIUS CATO Dirse

Names of Authors.	Works attributed to them.		Abbreviations.
C. VALERIUS CAS	rullus	Bern B.C. 8	7. Cat.
•	Carmina i.—cxvi		
CINNA	Fragment. [ap. I	sidor.] <i>fl. cir</i> . B.	c. 50 .
M. Tullius Cici	ero 1	3. в.с. 106. <i>D</i> . в.	c. 43. Cic.
	Ad Atticum Epis		Ad Attic.
	Arati Phænomen	A	'Arat. P.
	De Divinatione		Div.
	— Natura Deoru Tusculana Quass		N. D. T. Q.
I ANDRA TOTTE	Fragment. [ap. P.		1. 6
		_	W W
P. Virgilius MA		с. 70. D. в.с. 19.	B. or E.
	Bucolicon Ecloga Georgicon Libb. i		B. G. E.
	Æneidos Libb. i		Æ.
	Culex		Cul.
	Ciris		Cir.
	Catalecta		Cat.
	Сора		Cop.
	Moretum		Mor.
Albius Tibullu	s B Elegiarum Libb. i	. в.с. 59 . <i>D</i> . в.с. i.—iv.	18. Tib.
SEX. AUREL. PRO	PERTIUS	fl. B.C. 26.	Prop.
CORNELIUS GALI	us. See Maximia	nus.	
Q. HORATIUS FL	ACCUS E	В. в.с. 65. <i>D</i> . в.с.	8. Hor.
	Carminum Libb.	.—iv.	Car. or O.
	Epodon		Ep.
	Carmen Sæculare		C. S.
	Sermonum Libb.	i.—ii.	S.
	Epistolarum — De Arte Poetica		E. A. P.
D 0 N		n 40 n	
P. Ovidius Naso	Heroides. Episto	B. B.C. 43. D. A.I	D. 18. Ov. H.
	Amorum Libb. i		л. 1.
	Artis Amatoriæ I		A. A.
	Remedia Amoris		R. A.
	Medicamina Faci		M. F.
	Metamorphoseon	Libb. i.—xv.	М.
	Fastorum	— i.—vi.	F.
	Tristium	— i.—v.	<i>T</i> .
	Epist. ex Ponto Ibis	— i.—iv.	P. Ib.
Cornelius Seve		fl. B.C. 2	
	Ætna		Æ.
Aulus Sabinus	Epistolæ •:		Sab.
	Ulysses Penelopæ		Ulix. Pen.
	Demophoon Phyll Paris Œnonæ	101	D. P. Par. Œn.
GRATIUS FALISCO			
GRATIUS FALISCU	S Cynegeticon		Grat.
	Oluckencon		

These are generally published with the works of Ovid.

Names of Authors.	Works attributed to them.	'Abbre	viations.
C. PEDO ALBINO	VANUS		Alb.
,-	Ad Liviam Consolatio		ad Liv.
	In Obitum Mæcenatis.		0. M.
M. MANILIUS	Astronomicon Libb. i v.	A.D. &.	Man.
Cæsar German	icus Arati Phænomena	18. ?	C. G.
PHÆDRUS	Fabularum Libb. i.—v.	48.	Phæd.

The greater part of the writers arranged under this class, for richness and fertility of invention, and for purity and elegance of style, are infinitely superior to all who succeed them; and may be proposed as the fittest models for imitation, and undoubted authority for the use of any word: particularly Terence, Cicero, Virgil, Horace, and Ovid: the conceits, however, of the latter are to be carefully avoided.

THE SILVER AGE.

T. PETRONIUS ARBITER	а.р. 48.	Pet. Arb.
Carmen de Bello Civili. Fragments interspersed in his Satiricon.		
L. J. M. COLUMELLA	50.	Col.
De Cultu Hortorum †.	•	•
L. Annæus Seneca	62.	Sen.
Medea		Med.
Hippolytus		Hip.
Œdipus		Œ. or Œd.
Troades		Tr.
Agamemnon		Ag.
Phœnissæ	•	Pň.
Thyestes		Thy.
Hercules Furens		H. F.
Hercules Œtæus		Н. О.
Octavia		Oct.
Epigrammata ·		Epig.
A. Persius Flaccus		Pers.
Satiræ i.—vi.		
M. Annæus Lucanus		L. or Luc.
Pharsaliæ Libb. i.—x.		
C. SILIUS ITALICUS		Sil.
De Bello Punico Libb. i	.—xvii.	
C. VALERIUS FLACCUS	7	0. V. F.
Argonauticon Libb. i.—		
P. PAPINIUS STATIUS		St.
	v. 98	5. S.
Thebaidos — i.—	xii.	T.
Achilleidos — i.—	ii.	A.

These are generally published with the works of Ovid.
 Being the 10th Book De Re Rustica.

X. A CHRONOLOGICAL TABLE OF ATTHORS.

Names of Authors.	Works attributed to them.	Abbreviations.
D. J. JUVENALIS	Satiræ i.—xvl	Juv.
M. VAL. MARTIA	LIS	Mart.
	De Spectaculis Epigrammatum Libb. i.—	S. xiv.
SULPICIA	Satira	Sulp.
SEPTIMIUS SERE	vus Fragment. [ap. Terent. M	Sept. Serenus.
TERENTIANUS M	Aurus De Metris.	T. M.
	THE BRASEN AGE	•
Q. SERENUS SAM	MONICUS	A.D. 210. Samm.
G CLALKOD DAA	De Medicina.	2.5. 210.
M. Aur. Olymp.	Nemesianus	284. Nem.
	Cynegeticon Eclogæ i.—iv.	С.
T. JULIUS CALPU	•	Calp.
DECIMUS MAGNU	s Ausonius	379. Aus.
	Epigrammata	E.
1	— — de Fastis	de Fas.
	Ephemeris Barratelia	Eph. Par.
	Parentalia Commemoratio Professoru	
	Epitaphia Heroum	Ep. H.
	De XII. Cæsaribus Mono	
	Tetras	
	Ordo nobilium Urbium	Urb.
	Ludus Sapientum	Sap.
	Edyllia i.—xx. Eclogarium	Ed. Ec.
	Epistolæ i.—xxv.	Epist.
	Periochæ in Iliadem Odysseam	Per. Il.
	Præfatiunculæ	Præf.
CLAUDIUS CLAUD	IANUS	395. Cl. or Claud.
****	Cons. Probini et Olybrii	Prob. et Olyb.
	In Rufinum Libb. i, ii.	Ruf.
	De 3 Cons. Honorii	3 C. H.
	— 4 — — De Nupt. Honorii et Mar	4 C. H. ise N. Hon. Mar.
	Fescennina	Fes.
	Bellum Gildonicum	B. Gild.
	De Cons. Fl. Mallii Theo	dori M. T. C.
	In Eutropium Libb. i, ii.	E. or Eut.
	In 1 Cons. Stilichonis	1 C. S.
	— 2 — — Bellum Geticum	2 C. S. B. Get.
	De vi. Cons. Honorii	6 C. H.
	Laus Serenæ	L. S.
	Epithalamium Palladii	Ep. P. C.

Names of Authors.	Works attributed to them.	*1	Abbreviations.
CLAUDIUS CLAU	DIANUS-(cont.)	D. 39 5.	Cl. or Claud.
	Raptus Proserpinæ Libl		R. P.
	Gigantomachia		Gig.
	Epistolæ iv.		Ep.
	Eidyllia i.—vii.		Eid.
•	Epigrammata		Epig.
	Laudes Herculis *		Laud. Herc.
PALLADIUS RUT	ILIUS TAURUS		Pall.
	De Insitionibus †		
RUFUS FESTUS A	VIENUS	A.D. 410	. Av.
	Arati Phænomena		A. P.
	— — Prognostica		A. Pr.
	Orbis Terræ Descriptio		D.
	Ora Maritima		O. M.
C. RUTILIUS NU	MATIANUS	417	. Rut.
	Itinerarium Libb. i, ii.	•	
Maximianus	Elegiæ i.—vi.		Max.
Priscianus	Periegesis		Pris. P.

Whether all the works, usually printed in complete editions of some of these authors, be the genuine compositions of the writers whose names they bear, has, with good reason, been doubted by learned Critics. The question, however, is not discussed here.

This is often subjoined to the works of Claudian, but, together with many of the Epigrams, is not considered genuine.
 † Being the xiv. Book De Re Rustica.

.

NOMENCLATOR POETICUS:

фc.

The quantity of a syllable ending in m is marked as short, since many passages can be adduced where it thus occurs. It is, however, of very little consequence what mark is assigned to it; since before a vowel the syllable is generally elided, before a consonant, is necessarily long.

In lines from the comic poets the syllable is and us is frequently marked long by position. It may, however, in many instances,

be considered as short, supposing an elision of the s.

ABA-ABD

Åbāntës, ŭm, m.

Sūnĭādos, quā sē protendīt cespes Abantum, Av. D. 678.

Äbāntēŭs, ă, ŭm, adj.

Nupër Abantëis tëmplo Junonis in Argis, Ov. M. xv. 164.

Abantlades, æ, m. Patronym.

Vīctör Ābāntišdēs allītē fērtūr equo. Ov. A. 3. xii. 24. [370. Ptur. Non ego Ābāntišdās, non tē, sāxosa Caryste, St. T. vii. Ābāntišs, adis, v. ados, f. Patronym.

Eūropēs Mācrīs contingit Abantias oram, Pris. P. 544.

(al. Mācrīs āgnōscĭt—by cæsura.)

Abāntĭŭs, ă, ŭm, adj.

Līttus ad Ausonium dēvēxit Abantis classis; St. S. 4. viii. 46.

Ābārīs, īs, m. [V. Æ. ix. 344. Fādūmque, Hērbēsūmque subīt, Rhœtūmque Ābārīmque,

Ābās, āntīs, m. Ēt quā vēctus Ābās, ēt quā grāndævus Ālētēs, V. Æ. i. 121.

Ære cavo clipeum, magni gestamen Abantis, iii. 286.

Abătŏs, ī, f.

Hīnc, Abaton quam nostra vocat veneranda vetustas, L. x. 323.

Abdēră, æ, f.

Aŭt të devoveat certis Abdera diebus, Ov. Ib. 469.

Abdērītānus, a, um, adj.

Ābdērītānæ pēctörā plēbis hābēs. Mart. 10. xxv. 4.

1

ABE-ACA

Abēllă, æ, f. Et quos maliferæ despectant mænia Abellæ: V. Æ. vii. 740.

Abıla. See Abyla.

Abnöbă, æ, m.

Abnoba mons Istro pater est: cadit Abnoba hiatu Flümen-Av. D. 437.

Aborigineus, a, um, ...

Tibi vetus ara caluit Aborigineo sacello, Sept. Serenus ap. T. M. 1900. (Choriamb. Tetram.)

Abracadabra. (a charm for the ague.) Inscribis chartæ quod dīcitur Abracadabra, Samm. liii. 4.

Absynthus, i, m. Non sic Absynthi prope flumina Thracis alumnæ-Av. D. 755.

Absýrtíděs, ŭm, f.

lonium pergens Absyrtidas sequor ad ertus-Pris. P. 515. in sing. Absyrtis, idis, v. idos. See the next word-

Absvrtus and Absvrtos, I, m.

Colchis, et Adriacas spumans Absyrtos in undas; (al. Absyrtis) Luc. iii. 190.

Abūndāntiŭs, ī, m.

Donec Abundanti furiis, qui rebus Eois-Claud. Eut. i. 154.

Abvdēnus, a, um, adj.

Dūcar Abydeno Thressa puella toro. Ov. H. xix. 100. Sēston Abvdēnā sēparāt ūrbe fretum. T. i. x. 28.

Abydus and Abydos, ī, m. and f. Solveret, īn spēculīs omnis Abydos erat. Ov. H. xviii. 12. Pontus et ostriferi fauces tentantur Abydī. V. G. i. 207.

The penultima is shortened by Avienus, D. 693. contrary to the practice of the poets of the Augustan age.

Sēstus ubi ātque Abydus pārvo sale dīscērnuntur, (Spendaic.)

Abyla and Abyla, se, f.

Maurusiorum est Abila: namque Abilam vocant-Av. O. M. 345. (Iambie Trim.)

Ācādēmīā, æ, f.

Înque Acădemia umbriferă, nitidoque Lyceo, Cio. D. 1. c. 13. Atque Academize celebratam nomine villam-Laurea Tullius ap. Plin. H. N. xxxi. 3.

The penultima is shortened by Claudian.

În Lătium sprêtis Academia migrat Athenis, Cl. M. T. C. 94. But see Bailey's additions to Facciolati Lexicon under the word Academia, and Morell's Thesaurus by Maltby in voce.

Ācādēmus, ī, m.

Atque înter silvās Academi quærere verum. Hor. 2 Ep. ii. 45.

Acamas, antis, m.

Intonat hīs Acamas: eadem mox objicit Æthra, Sab. D. P. 23. Phylles, sanguineumque lavant Acamanta sorores. St. T.iii. 173.

Acanthio, onis, m.

Herus ut minor opera tua servetur : agedum, Acanthie, Plant. Mer. 1. ii. 2. (I. Tet. acat.)

Acanthis, idis, v. idos, f.

His knimum nostræ dum versat Acanthis amicæ, Prop. 4. v. 61. Aūrībus ēxcīpiās, quībus hunc et Acanthida nuper-Calp.vi. 77.

Acarnan, anis, m. and adj.

Dūrus Acarnan : alius rupēm—Sen. Hip. 22: (Anapastic Dim.) Amnis Acarnanum, lætīssimus hospitē tanto. Ov. M. viii. 569.

Ācāstŭs. ī. m.

Cæde per Hæmonias solvit Acastus aquas. Ov. F. ii. 40.

Acca, se, f. Hāctenus, Acca soror, potuī: nunc volnus acerbum—V. Æ. xi.

Accion, i, n. Vocitavit Accion, atque præcipites aquas—Av. O. M. 673. (I.T.)

Acciŭs, ī, s.

Ennius arte carens, animosique Accius oris, Ov. A. 1. xv. 19.

Ăcērră, æ, m.

Fallitur: în lucem semper Acerra bibit. Mart. 1. xxix. 2.

Acērræ, ārum, f.

Oră jugo, et văcuis Clănius non æquus Acerris. V. G. ii. 225.

Acesīnes, is, m.

Dēlāpsūm sūmmā sāxorūm mole Ācesīnen. Av. D. 1344.

Acesīnus, a, um, adj.

Non Rhodalo cum fratre Sydon: Acesinaque lævo Agmină—V. F. vi. 69. (al. Jăcesină.)

Urbem adpēllabūnt pērmīsso nomine Acestam. V. Æ. v. 718.

Aceste, es, v. æ, f.

Inque vicem ignoscunt: tunc rex longævus Acesten (Nātārum hæc āltrīx)—St. T. i. 529.

Acēstēs, æ, m.

Hīc Ērycīs fīnēs frātērni, ātque hospes Ācēstēs: V. Æ. v. 630.

Achæias, adis, v. ados. See Achaias.

Achæmenes, is.

Num tu, quæ tënuit divës Achæmënës, Hor. Car. 2. xii. 21. (Chor. Tet. Asclepiad.)

Achæmenides, is, m.

Fatur Achæmenides: Iterum Polyphemon, et illos-Ov. M. xiv.

Achæměnĭůs, ă, ŭm, adj.

Urbs in Achæmeniis vallibus ista fuit. Ov. A. A. i. 226.

Achætus, ī, m. or, um, ī, n. Et Netum, et Mutyce, pubesque l'iquent's Achseti. Sil. xiv. 268.

Achæŭs, ī, m.

Möre vel întereas capti suspensus Achæi, Ov. Ib. 301.

Achæŭs, š, ŭm, adj.

Atthide tentantur gressus, oculique in Achæis

Fīnībūs-Lucr. vi. 1114.

Œbăliosque duces, et Achæa per oppida matres, St. T. ii. 164.

Achāĭă, æ, f.

Pārcius Andromachēn vēxāvit Achāia victrīx, Ov. H. viii. 13.

Achājās, adjs, and ados, f.

Înter Achaiadas longe pulcherrima matres-Ov. H. iii. 71. 3

[167.

ACH-ACH

Thessallie fines, et Achaica præterit arva. Man. iv. 615.

Cognită res meritam vati per Achaidas urbes-Ov. M. iii. 511.

Et Danaum solltæ navēs, et Achala castra, V. Æ. ii. 462. al.

īnsŭlă

[Achāĭcă.

[(I. T.)

Achāicus, a, um, adj.

Achālus, a, um, adj.

Achăle, es, f.

Achāis, idis, and idos, adi. f.

Achale vocata ab încolis. Ægre est fides-Av. O. M. 184. Ächārnæ, ārum, f. **623.** Quæque rudes thyrsos hederis vestistis, Acharnæ. St. T. xii. Achātēs, æ. m. Ænēās Ānchīsĭādēs ēt fīdus Āchātēs, V. Æ. viii. 521. Acheloïas, adis, and ados, adj. f. Pārthenopē mūrīs Acheloias, sequore cūjus-Sil. xii. 34. Sülfüre fümantes, Acheloiadumque relinquit Sīrēnum scopulos—Ov. M. xiv. 87. Āchēlōĭs, ĭdĭs, and ĭdŏs, adj. f. Ēt quæ vīrgĭnēō lībāta Āchēlōĭs āb āmnē—V. Cop. 15. Commeruisse potest. Vobis, Acheloides, unde-Ov. M. v. 552. Ächělöĭŭs, ă, ŭm, adj. Alcīdēs premerēt, retroque Acheloius īret-Cl. L. S. 174. Poculăque înventis Acheloia miscuit uvis; V. G. i. 9. Achĕlöŭs, ī, m. Cornua fiens legit ripis Achelous in udis, Ov. H. ix. 139. Nēscio quid spēctāns, Acheloon et Inachon amnēs, A. 3.vi. 103. Acheron, tis, m. Cocytos, tăcitisque Acheron obmutuit undis, Cl. R. P. i. 87. Hinc via, Tartarei quæ fert Acherontis ad undas. V. E. vi. 295. The first syllable in this word, and its derivatives, is frequently made long by Plautus. Cēnsētūr cēnsu ad Ācherontēm mortuus. Trin. 2. iv. 93. (I.T.) Acheronteus, a, um, adi. Tunc Acheronteos mutato gurgite fontes-Cl. R. P. ii. 351. Acherontia, æ, f. Quicunque celsæ nidum Acherontiæ, Hor. C.3. iv. 14. Greater Asbytes nuper cæsæ germanus, Acherras. Sil. iii. 299. Achëruns, tis, m. Et metus ille foras præceps Acheruntis agundus, Lucr. iii. 37. Acherunticus. a. um. adi. Analogy allows the first syllable to be short; but Plautus. where alone I find the word, makes it long. Regiones colere mavellem Acherûnticas. Bac. 2. iii. 21. Acherusis, idis, v. idos. Indě, prěměntě Noto, tristěs Acherusidos oras-V. F. v 73. Acherusius, a. um, adi. Et sī prætereā tamen esse Acherusia templa-Lucr. i. 121. Achētus, or, um. See Achætus.

ACH-ACŒ

Achīllās, æ, m.

Pērmīttānt fāmulī: scēlērī dēlēctus Achīllas. L. viii. 538.

Achilleides, and Achillides, æ, m. Patronym.

Pyrrhus Achillides, animosus imagine patris, Ov. H. viii. 3.

Achilles, is, and Achilleus, ei, and ei, and ess, m.

Didicītque Achīllēs, ēt Dēā nātēs morī. Sen. Tr. 245. (1.T.)
Thēssālīāmque adlīt⁴, hēspēs Āchīllis, hūmum. Ov. P. 1. iii. 74.

By cæsura.

Mätrönisque Phrygum classis Achillei: Hor. C. l. xv. 34.

(Chor. Tet. Asrlep.)

Pērgămā, rēlīquīās Dānāum ātque īnmītīs Achillei! V.Æ. iii. 87. Sīc nēquē Pēlīdēn tērrēbāt Achīllēā Chīrōn, Aus. Ed. iv. 20.

Achīllēŭs, ă, ŭm, adj.

Placet Achilleos mactata Polyxena manes. Ov. M. xiii. 448.

Achīvus, a, um, adj.

Ille hăbuît comites, primos telluris Achivæ: Ov. P. 1. iv. 33.

Achoreus, ei, and ĕŏs, m.

Pēllææ coĭērē domūs: quōs īntēr Āchōreūs, L. viii. 475. Līnīgērūm plācidīs compēllāt Āchoreā dīctīs. x. 175

Acīdălĭŭs, ă, ŭm, adj.

- měměr illě

Mātrīs Ācīdālīæ, paullātim abolērē Sýchæum— V. Æ. i. 720.

Acīlius, ī, m.

Proximus ējusdēm properābāt Ācīlius ævī, Juv. iv. 94.

Ācīndýnos, ī, m. [E. xli. 1. Ālphā suum Chrēsto det Ācīndýnos *: īpsē sine ālphā—Aus.

• The penultima is here shortened contrary to analogy.

(ζηλῶ δ' ἀνδρῶν, δς ἀκινδύνων

βίον κ. τ. λ. Anapæst. Dim. Euripid. Iph. A. 17. See Morell's Thesaurus by Maltby in voc.) But many of the Latin Poets, (and some of the writers of the Epigrams, which compose the Greek Anthologia, particularly the later,) in words derived from the Greek, had regard to the accent, not to the quantity. Of this we shall have frequent instances in the following pages. See a valuable note by Kidd in his edition of Dawes's Miscell. Crit. pp. 155, 156. edit. 1827.

Acidis în nobis făerit præsentior, edam. 757.

Acmē, ēs, f.

At Acmē levitēr capūt reflectens, Cat. xlv. 10. (Phalæcian.)

Acmon, önis, and ös, m. [128. Haud partem exiguam montis, Lyrnessius Acmon, V. Æ. x. Acmona corripimus; cui respondere paranti—Ov. M. xiv. 497.

Acmonides, se, m.

Brontesque, et Steropes, Acmonidesque solent: Ov. F. iv. 288

Accenonoctus, ī, m.

Dīscīpūlī cūstōs præmōrdět Acænŏnŏētūs, Juv. vii. 218. al. Acænōnētūs. (Spond.) Acænītūs īpsē.

в 3

ACŒ-ACT

Ācœtēs, æ, m. Cōrpūs übi ēxānīmī pösītūm Pāllāntīs Ācœtes Sērvābāt sēnīōr—V. Æ. xi. 30.

Aconteus, I, and ĕŏs, m.

Mīlēs črāt Pērseī, pro quo dum pūgnāt, Āconteūs, Ov. M.v. 201. Hārmonīes: cultor Bācchæus Āconteā Phēgeus—St. T. vii. 603.

Acontiŭs, î.

Effigie pomī testatur Acontius hujus, Ov. H. xx. 239.

Ăcræ, ārŭm, f.

Non Thapsos, non ē tumulīs glacialibus Acree—Sil. xiv. 206.

Acragantinus. See Agragantinus.

Ācrāgās, āntis, and āntos, m.

Ārdūts inde Ācrāgās östēntāt mæniti löngē—V. Æ. iii. 703. Hīmērāque, ēt Didýmēn, Ācrāgāntāquē, Taūromēnonquē, Ov. F. iv. 475.

Acrisione, es, f.

Rēgia non Semelē, non Inachis Acrisione, V. Cat. xi. 33.

Acrisioneis, idis, and idos, adj. f. Patronym.

Ācrīsioneis Danae fundasse colonis, V. Æ. vii. 410.

Ācrīsionēus, a, um, adj.

Ācrīsionēās Prætūs possēdērāt ārcēs. Ov M. v. 239.

Acrisioniades, se, m. Patronym.

Ācrīsioniadēs, adigītque în pēctus. At īlle, Ov. M. v. 70.

Acrisiŭs, ī, m

Inachus Acrisiusque patres, mediæque Mycenæ. V. Æ. vii. 372.

Acroceraunia, orum, n.

Hæ tíbí sīnt Syrtes; hæc Ācroceraunia vita: Ov. R. A. 739.

Acrocērētes, um, m.

Cērētēs omne, et Acroceretes prius-Av. O. M. 550. (I. T.)

Ācröcŏrīnthus, ī, f. [106. Lītorē, quā sūmmās caput Ācröcŏrīnthus in aurās—St. T. vii.

Acron, tis, m.

Acron Herculeus Cænina ductor ab arce, Prop. 4. x. 9.

Tandem humeris obnixus Acron, et pectore tôto, St. T. x. 509. Tempore quo portas Cæninum Acronta petentem—Prop. 4, x. 7.

Acropolistis, idis, f.

Quin tu hūc prodūcīs fidicinam Acropolistidem? Plant. Epid.
3. iv. 47. (I. T.)

Acrotă, æ, m.

Frātre suo sceptrum moderatior Acrota forti-Ov. M. xiv. 619.

Acrötěleūtřům, ī, f.
Nūnc ād me ūt věnřát, ūsū'st, Ăcrötěleūtřům, Plaut. Mil. 4. iii.

Actæon, onis, m.

Actæön egő süm: döminüm cögnöscíté vestrüm. Ov. M. iii. 230. Et velüt absentem certatim Actæöna clamant. 244.

Actæŭs, ă, ŭm, adj.

Nēc věhit Actæas Sīthonis unda rates. Ov. H. ii. 6.

Actiacus, a, um, adj.

Cur tamen Actiacas miseram me mittis ad oras, Ov. H. xv. 185.

ACT-ADR

Āctīšs, ždīs, adj. f. [(Spend.) Ātque Gētæ*, ātque Hēbrūs, ēt Āctīšs Ōrīthyīs. V. G. iv. 463.

[(Spend.)

* No elision taking place. Actius, a, um, adj. Actiaque Iliacis celebramus lītora lūdīs. V. Æ. iii. 280. Actor, is, m. Actoris Aurunci spolium, quassatque trementem, V. E. xii. 94. Actorides, se, m. Patronym. At non Actoriden Erithon, cui lata bipennis-Ov. M. v. 79. Plur. Quantus in Æacidis Actoridisque fuit. Id. P. 2. iv. 22. Acvrus, i, f. Acyrusque, Pheræque, et clandestinus Acarnan. Grat. 183. Adamāstus, ī, m. **[614.** Nomen Achemenides, Trojam, genitore Adamasto, V. E. iii. Addŭă, æ, m. Colla levant pulcher Ticinus, et Addua visu-Cl. 6. C. H. 195. Adelphäsium, ī. f. At ego hanc vicinam dico Adelphasium meam—Plaut. Poen. 1. i. 26. (I. T.) Adhērbāl, alīs, m.

Adhērbēs, ĭs, m. Tum Garadum, largumque comæ prosternit Adherben, Sil. vii.

Ādīmāntŭs, î, m. Quæque in Adimantum, Phliasia regna tenentem, Ov. 1b. 329.

Quin et Thessalicis felix Admetus ab oris-St. T. vi. 332. Caūsa minor: sī Thessalicas Admeton in oras, Id. S. 5. iii. 272. Adoneus, ī, m.

In Numidas pulsus solio commovit Adherbal: Claud. B. Gild.

Ārābīcā gēns Ādōnēum. Aus. E. xxx. 6. (I. Dim.)

Adonēŭs, a, ŭm, adj. Cædis Adoneæ māla gloria fulmineus sus. Aus. Ed. De hist. 3. Adonis, is, and idis, m.

Cură Dez, silvis aptus, Adonis erat. Ov. A. A. i. 512. Vēnūs reversum spērnat Adonidem, Cl. Fes. xi. 16. (Gr. Alc.)

Adrastea. See Adrastia. Adrāstēus, a, um, adj. or Adrastæus.

Hünc et Adrastæus vīsum extimuīsset Arīon : St. S. 1. i. 52.

[(Spond.) Adrāstīā, æ, f. Ut scelere înfando, quod nec sinit Adrastia, V. Cir. 239.

Adrāstis, idis, or idos, adj. f. Patronym. Antigonen viduamque Creon Adrastida lecto-St. T. xii. 678.

Adrāstus, ī, m. Pārthenopæus et Ādrāstī pāllentis imago. V. Æ. vi. 480. Advölät, et medias immittit Adrastus habenas. St. T. xi. 426.

Adriă, æ, m. Advērsārius ēst frātēr; lacus, Adria; donec-Hor. Ep. 1. xviii. Non ego nunc Adriæ vereor mare noscere tecum, Prop. 1. vi. 1.

Adriacus, a, um, adj. Sēnāque, et Adriācās quī vērbērēt Aūfidus undās; Luc. ii. 407.

ADR—ÆBT

Sīvē mārī lībēt Ādriano. Hor. C. 1. xvi. 4. (Lesser Alc.)

Adrianus, a. um. adi.

Ādrīās, ādīs, adj. f.

Adrias unda vadīs largam procul exspuit algam, Av. D. 509. Adriaticus, a, um, adj. Et hoc negāt minācis Adriātici—Cat. iv. 6. (I. T.) Parte poli Zephyris Adriatică tergă tămescunt. Av. D. 561. Vērtice qua nubes nebulosus fulcit Adulas, Av. D. 431. [(Phalacian.) Advölāns, tĭs, m. Hērmēs, cuī cădit Ādvölāns, sed ūnī; Mart. 5. xxiv. 6. Advrmachidee, arum, m. Vülgüs Adyrmachidæ pariter, gens adcola Nili, Sil. ix. 224. **[742.** Æă, æ, f. Jām māgis ātque māgis vāriis stupet Æ deorum-V. F. i. Æäcidēius, a. um, adi. Œnopiam Minos petit, Æacideia regna. Ov. M. vii. 472. Æăcidēs, æ. m. Patronum. Illīc Æacidēs, illīc tendebat Ülīxes; Ov. H. i. 35. Plur. Atque hīc Æacidas, hīc ēt venerantur Atrīdas, Man. i. Æäcidīnus, a, um, adj. Siquidem hercle Æäcidīnīs minīs animīsque expletus încedīt. Sī me īrātūs tetigerīt, īrātūs vāpulābit. Plaut. As. 2. iii. 25. (I. Tetr. cat.) Æäcĭŭs, ă, ŭm, adj. Æäch flores, immortalesque amaranti. Col. 175. Æăcŭs, ī, m. Æšcus Æginan genitrīcis nomine dixit. Ov. M. vii. 474. Cum videant fessos Rhadamanthon et Æacon annis, ix. 439. Ææŭs, ă, ŭm, adj. Infernique lacus, Æzerque însula Circes, V. Æ. iii. 386. Æās, āntis, m. Pūrus in occasus, parvī sēd gūrgitis, Æas-Luc. vi. 361. Æchīōn, ŏnĭs, m. al. Æthion. Igneus Æchion: tardum Calydona lacessit-St. T. vi. 465. Ædilus, i, m. See Hedylus. Ædüĕs, ŭm. m. quaque potentes Ædŭës, Alpīno quaque Vienna jugo. Aus. Par. iv. 6. Ædŭĭcŭs, ă, ŭm, adj. Ārbörium, Ædŭicō düctūm dē stēmmātē nomēn, Aus. Par. iv. 3. Æētæŭs. ä. um. adi. Phāsidos ad fluctus, et fines Æetæos: Cat. lxiv. 3. (Spond.) Æētēs, or Æētă, æ, m. Accipit hospitio invenes Æeta Pelasgos, Ov. H. xii. 29. Adparat Æētēs aciem: quibus addimur armis? V. F. v. 286. Æētiās, ādis, adj. f. Patronym. Concipit înterea vălidos Æētias ignes: Ov. M. vii. 9. Æētīnē, ēs, f. Non hæc Æsonides, sed Phasias Æetine, Ov. H. vi. 103. (Sp.)

ÆET-ÆGY

Æētis, ĭdĭs, or ĭdŏs, adj. f.
Prōtinus, ātque īngēns Æētidā pērculīt hōrror. V. F. vi. 481.

Æētĭūs, ā, ūm, adj. Ēt prior: Ēn cūjūs thālāmīs Æētĭā vīrgō—V. F. vi. 267.

Ægæ, ārum, f.

Māllos, et extremæ resonant navalibus Ægæ, Luc. iii. 227.

Ægæön, onis, or onos, m.

Ægæōn quālis, cēntūm cuī brāchīš dīcūnt, V. E. x. 565.
— — bālænārūmquĕ prēmēntēm
Ægæōnā sūs īmmānīš tērgā lācērtīs, Ov. M. ii. 10.

Hīc centumgeminī strīctās Ægædnis enses—Cl. R. P. iii. 345.

Ægæŭs, ă, ŭm, adj.

Ægæās mētīris aquās, et in Aside terra—Ov. M. ix. 447.

Ægān, m. [al. Ægōn. Solvinus; ēn quāntō frēmitū sē sūstulit Ægān! V. F. i. 629.

Ægātēs, um, f.
Flore vīrens avet Ægātēs abolēre, parēntum—Sil. i. 61.

Ægeria. See Egeria.

Ægeūs, ĕŏs, or ĕī, m.

Ipsē pārēns Ægeūs nātō pōrrēxit, ŭt hōstī. Ov. M. vii. 420. Ægēā sīc Thēseūs, sīc Pēlēā vīncit Āchīllēs. xv. 856. Silēāntūr āliæ: sōlā cōnjūx Ægēī—Sen. Hip. 563. (I. T.)

Ægiālē, ēs, and Ægiālēā, æ, f.
Quēsta ēst Ægiālē, quēsta ēst Mēlibœā rēlīnquī, St. S. 3. v. 48.
Cōnjūgis īncēstæ, pēr fraūdēs Ægiālēæ. Pris. P. 514.

Ægīdēs, æ, m. Patronym. [325. Nām sēquār Ægīdæ fāctūm, frātrūmquē túōrūm: Ov. H. xvi. Plur. Inter et Ægīdās mēdīā stātuāris in ūrbē; ii. 67.

Ægīnă, æ, f. Sī mödö plācāvīt fēlīx Ægīnă Tönāntěm. St. T. vii. 329. Nāmquē fērūnt rāptām pātrĭīs Ægīnān ab ūndīs—319.

Ægĭŏn, î, n. Ægĭŏn, Ārēnēnque, ēt quās Thēsēĭā Trœzēn—St. T. iv. 81.

Ægis, idis, and idos, f.

Pēctore cum sācro sēderit, Ægis erit. Mart. 7. i. 4. Pāllās Gorgoneos diffudit in Ægide crīnēs; Luc. vii. 149.

Ægīsthus, ī, m. Ægīsthus ārcēs Věněrě quæsītās těnět. Sen. Ag. 927. (I. Tr.)

Ægĭum, ī, n.

In Syria Sidone quod adcidit, et fuit Ægi-Lucr. vi. 584.

Æglē, ēs, f.

Æglē, Nāĭādūm pūlchērrīmā; jāmque vidēntī—V. B. vi. 22.

Ægŏcĕrōs, ōtĭs, and ī, m.

Ægöcërōs īmbrēs, ēt crēbrō lūmĭně rūptōs—C. G. 429. Quō pācto, æstīvīs ē pārtĭbūs Ægöcĕrōtis—Lucr. v. 614. Cūm sēdem Ægöcĕrī Cÿthĕrēĭūs āttĭgĭt īgnĭs, C. G. 394.

Ægōn, ōn'is, m. Nōn; vērum Ægōnīs: nūpēr mihi trādidit Ægōn. V. B. iii. 2.

Ægylä, æ, f.

Quæ tämën în Börëām vērgūnt mägis, Ægylä pārvă—Av. D.
Ægypsös, ī, f.

[21.

Non neget Ægypsos, quæ, te subeunte, recepta-Ov. P. 4. vii.

ÆGY-ÆNE

Ægyptĭŭs, ž, ŭm, adj. 688-Bactra věhit, sequiturque (něfas) Ægyptia conjux. V. Æ. viia.

Ægÿptüs, ī, f.

Desuper: omnis eo terrore Ægyptus, et Indi, V. Æ. viii. 705. Discurrens Ægypton habet, Romamque meretur. Luc. x. 359_

Ægysthus. See Ægisthus.

Ælĭă, æ, f.

Vīncēt Pēnelopēs Ælia Galla fidem. Prop. 3. xii. 38.

Ælianus, i. or.

Facundi mihi munus Æliani; Mart. 12. xxiv. 3. (Phalec.) Ælĭnön.

Blinon în silvis idem păter, Ælinon, altis-Ov. A. 3. iz. 23.

Ælitas, i, m.

Ælī, vētūstō nobilis ab Lamo, Hor. C. 3. xvii. 1. (Gr. Alc.)

۲**420**. Æliŭs, ž, ŭm, adj. Hic proles atavum deducens Ælia Nervam, Claud. 6. C. H.

Āēllō, ūs, f.

Portubus înfidis exterruit ales Aello. Ov. M. xiii. 710.

Æmathia. Æmathius. See Emathia. Emathius.

Æmiliä, æ, f.

Æmiliam nunc fare aviam, pia cura nepotis; Aus. Par. v. 1.

Æmilianus, a, um, adj.

Sī tǐbǐ Mīstyllūs cocus, Æmiliāne, vocētur; Mart. 1. li. 1. Plur. Mājorum, ēt stāntēs în cūrribus Æmiliānos, Juv. viii. 3.

Æmilius, ī, m.

Æmīlios inter, servatoresque Camillos-Claud. Est. i. 439.

Æmilius, a, um, adj.

Æmilium circa ludum faber imus, et ungues-Hor. A. P. 32.

Æmon. Æmonia. Æmonidæ. Æmonides. Æmonis. Æmonius. Æmus. See under letter H.

Ænariä, æ, f.

Ænäriægue lacus medicos, Statinasque renatas. St. S. 3. v. 104. Dīcitur insignis flagrasse Ænāria quondam. Sev. Æ. 426.

Æněadæ, arum, m. Patronym. Quis genus Æneadum, quis Trojæ nesciat urbem? V. Æ. i. Erüctant cœlo, populis căput Æneadarum, Av. D. 117.

Æněždēs, æ, m. Patronym.

Fert liber Æněaděn: et non iter omně patěbit? Ov. P. 1. i. 35.

Ænēās, æ, m. Cum Trojam Ænēās Italos portārēt in agros; Ov. F. iv. 251. Ænēĭs, ĭdĭs, and ĭdŏs, f.

Et tamen ille tuæ felix Æneidos auctor-Ov T. ii. 533.

Æneidos vātī grāndē fūīssēt opus. Ov. P. 3. iv. 84.

In this line Æneidos is either a trisyllable, the eī being made long by synæresis; or a quadrisyllable, with the ĕ short, as in the preceding Æneades, as derived from the Greek Aireac, which is found as well as Aireiac.

Ænēĭŭs, ă, ŭm, adj.

Tītyrus, ēt frugēs, Ænējāque ārmā legēntur, Ov. A. 1. xv. 25.

ÆNI-ÆSA

(¶ V. Æ t	Ænīdæ, ārum, m. Patronym. Ænīdæ cārīs söclum digrēssībus hærēnt. V. F. iii. 4.
?. viii.	Æölēs, um, m. Plurā Sāpphō comprobāvit, Æölēs ēt cæteri. T. M. 659. (Trochaic Tetr. cat.)
	Æöliä, æ, f. Æöliäm věnřt. Hic västő rēx Æölüs äntrő—V. Æ. i. 52.
). D1-1	Æölică, ă, üm, adj. Æölică diălectos autem mīstă ferme est Italæ. T. M. 649. (Troch. Tetr. cat.)
Phales. ix. 81 . Ak.	Æöli'dēs, æ, m. Patronym. Mīsēnum Æöli'dēn: quō nōn præstāntiör āltēr—V. Æ. vi. 164. Plur. Æöli'dæ, Dölöpēsquē sölüm rūpērē cölōnī, Luc. vi. 384. Sīc āli'bī gĕnĕrāt. Dehīnc® rūpēs Æöli'dārum, Pris. P. 475. By synæresis. al. Æöli'ārum.
[49 6 . Č. E	Æölis, idis, and idös, f. Patronym. Æölis īntērēā tāntōrum īgnārā mālōrüm—Ov. M. xi. 573. Hæc ēst Æölidūs frātrī scrībēntis imāgō: Ov. H. xi. 5. Plur. Æölidēsquē dēhīnc tümidīs sē flūctībūs ēdūnt Insúlæ—Av. D. 623.
. v. l	Ædijus, a, um, adj. Hæc pater Ædius properat dum Lēmnius oris: V. Æ. viii. 454.
. l. viii.!	Æölüs, ī, m. Tēmpērēt ūt vēntōs Æölüs; ēxsül ērō. Ov. H. x. 66. [224. Æölön† Hīppötädēn, cöhibēntēm cārcērē vēntōs: Ov. M. xiv. † Greek accusative.
39.	Æönĭa, æ, f. Prōxĭmā tū, gĕnĭtrīx Æönĭa, sānguĭnē mīxtō—Aus. Par. ii. 1.
. 32 us.	Æphítřůs, or Æpitřůs, ä, üm, adj. Æphítřos īdem ārdor ägrös, ēt Psophídă cēlsām—St. T. iv. 296. Æpitřīquě důcēs fügřünt, Phēneīque phālāngës. ix. 847.
104	Æpÿ, yŏs, n . [180. Quōs Thriờn, ēt sūmmīs îngēstūm mōntibus Æpÿ, St . T . iv.
565	Æpýtůs, ī. m. Æpýtůs, ēt fixô trānsvērberat Höplea tērgö, St. T. x. 400.
E.i	Æquānus, ī, m. Concipe, šīt, dīgnum fāctīs, Æquāne, furorem—Sil. v. 182.
3 5.	Æquānus, š, um, adj. ——— fēlicis Bācchō
•	Æquāna; ēt Zēphÿrō Sūrrēntūm mōllē sălūbrī. Sil. v. 466. Æquīcšlă and Æquīcülä, æ, m. Vēnātū němorūm, dūrīs Æquīcŭlă glēbīs. V. Æ. vii. 747.
	***Equicòlis and Equicòlis, ī, m. [93. Quintim Laŭrēntës, bīs quintum Equicòlis āspēr, Ov. F. iii.
	Æquīcūlus, š., um, asj. Sīmbruvio, rāstrīsquē domānt Æquīculā rūrs. Sil. viii. 369.
	Āēropē, ēs, f. Sī non Āēropēn frātēr scēlērātūs āmāssēt; Ov. T. ii. 391.
	Æsēcus and Æsēcus, ī, m. Æsēcus umbrosā fūrtīm pēpērīssē sub Idā—Ov. M. xi. 762.

ESA-ETH

Æsär, is, and Æsärüs, i, m. I, pētē dīvērsī läpidēsa Æsäris ündās. Ov. M. xv. 23. Æsärüs hīc āmnīs sālsā cēnvērtitür ündā, Av. D. 518.

Æsärĕüs, ä, üm, adj. Invēnīt Æsärĕī fātālĭā flūmĭnīs ōrā; Ov. M. xv. 54.

Æschinus, ī, m.
O Ctēsipho! O Syre, Æschinus übi ēst? Ellūm! te ēxpēctāt
domi. Hēm! Ter. Ad. 2. iii. 7. (I. Tetr. acat.)

Æschrödörž, æ, f. Æschrödörž tū, quæ žmīcēs tĭbi hābēs lēnēnum æmūlēs—

Plaut. Ps. 1. ii. 62. (Troch. Tet. cat.)

Æschyleŭs, ă, ŭm, adj.

Dêsine et Æschyleö componere verba cothūrno. Prop. 2. xxxiv.

Desine et Æschyleō componere verba cothūrno, *Prop.* 2. xxxiv. Æschylus, ī, m.

Æschylus, 1, m. Æschylus et mödicis instravit pülpita tignis, Hor. A. P. 279.

Æscülāpius, ī, m. Æscülāpio huīc habētō, quōm pudīca ēs, grātiam. Plaut. Cur. 5. iii. 21. (Troch. Tet. cat.)

Æsēpĭus, š, um, adj.
Ampycidēs, pētīt ādvērsīs Æsēpĭa sīlvīs
Flumīnā—V. F. iii. 421.

Æsērnĭā, æ, f. Ēt quōs aŭt Rūfræ, quōs aŭt Æsērnĭā, quōsvě—Sil viii. 566. Æsīs, ĭs, m.

Quīs Æsīs rēgnātor ĕrāt; fluvioquĕ relīquit Nomen—Sil. viii. 444.

Æsōn, ŏnĭs, m. Ēt cāsū, sŏlĭtō fōrmōsĭŏr Æsŏnĕ nātŭs—Ov. M. vii. 84.

Æsŏnĭdēs, æ, m. Patronym. Cūm sīc Æsŏnĭdēs; Ō cuī dēbērē sălūtēm—Ov. M. vii. 164.

Æsönĭüs, ä, üm, adj. Aūsūs ēs, Æsönĭā, dīcērē, cēdē dŏmō. Ov. H. xii. 134.

Æsōpēds, or Æsōpīds, a, um, adj.
Quās Æsōpēds, nōn Æsōpī, nōminō, Phæd. 4. Prol. 11. (I. Tr.)
The penultima is shortened by Ausonius:
Æsōpiam trimētriam: Aus. Epist. xvi. 78. (I. D.)

Æsōpŭs, ī, m. [(1. Tr.) Æsōpŭs aŭctōr quām mātĕrĭām rēpĕrĭt, Phæd. 1. Prol. 1.

Æsülä, æ, f.
Ut sēmpēr ūdūm Tībŭr ēt Æsülæ—Hor. C. 3. xxix. 6.

Æthālidēs, æ, m. Æthālidēs sübitās nērvē rēdēūntē sāgīttās—V. F. i. 437.

Æthälion, onis, m. Ē quibūs Æthälion; Tē scīlicēt omnis in ūno—Ov. M. iii. 647. Æthälios, ī, m.

Æthäliön vītā spöljāvit üt Isidis höspēs, Ov. Ib. 623. Æthion, önis, m.

Æthīonque sagax quondam ventūra videre; Ov. M. v. 146.

Æthlöplä, æ, f.

Bx Æthlöpla ëst üsque hæc. Hīc sünt trēs minæ. Ter. Eun.
3. ii. 18. (I. Tr.)

ÆTH-AGA

Æthiöps, öpis, m.
Dēlēvit ūrbēm Dācās ēt Æthiöps; Hor. C. 3. vi. 14. (Gr. Alc.)
Ültimus Æthiöpūm löcus ēst, übi māximus Ātlās—V. Æ.
iv. 481.

Æthön, önis, m. Æthön in Cäpitöliö, &c. (Phalæc.)

Æthrä, æ, f. Et quāsdām võcēs rētulit Æthrä mīhī. Ov. H. xvii. 150.

Ætnä, æ, f. Ipsë ; sëd hörrificis jūxtā tönät Ætnä rūinis, V. Æ. iii. 571.

Ætnæŭs, ž, ŭm, *adj.* Exsŭlăt ; Ætnæōs vīdīt Cýclōpăs Ülīxēs. *V. Æ.* xi. 263.

Ætölfá, æ, f. Nēc tāntī Călydon, nēc tota Ætolfá tāntī; Ov. A. 3. vi. 37.

Ætölĭcŭs, ă, ŭm, adj. Nām cũm lĕōne, ēt cum ēxcĕtrā, cũm cērvō, cum āpro Ætōlĭcō, Plant. Per. 1. i. 3. (Î. Tet. acat.)

Ætölis, idis, and idös, adj. f.
Försitän et pulsä* Ætölide Deianīrā, Ov. H. ix. 131.

No elision.

Ætölĭüs, ä, üm, adj. Anxilïümquë pĕtīt; vīrēs Ætölĭüs hêrôs Excūsāt—Ov. M. xiv. 461.

Ætölüs, ă, üm, adj. Non ĕrit aŭxilio nobis Ætölüs ĕt Ārpī: V. Æ. xi. 428.

Afër, rī, m.
Tötīs dǐēbūs, Afèr, hōc mǐhī nārrās, Mart. 4. xxxvii. 6.
(I. Hipponact. or Scazon.)

Afër, ră, rŭm, adj. Armēntārĭŭs Afër ägīt, tēctūmquĕ, Lărēmquĕ, V. G. iii. 344. Nēc rēgem Āfrōrūm nōscēnda ād cæptā mŏrātŭr—Sil.iv. 722.

Āfrā, æ, f.

Āfrānĭŭs, ī, m. Jūrē pārī rēctōr cāstrīs Āfrānĭŭs īllīs, Luc. iv. 4.

Africă, æ, f. Āfrică vīctōrēm dē sē vŏcăt; āltĕr Isaūrās, Ov. F. i. 593.

Africānus, i, ilm, adj.

Něque Āfricānō, cuī supēr Cārthāginēm—Hor. Ep. ix. 25.

Plur. Māgnīs cēdērē cōgis Āfricānīs: Mart. 4.xiv.5. (Phalæc.)

Afrīcus, ī, m. Hīne Nötus, hīne Börēās, hīne fuscīs Āfrīcus ālīs—Sil. xii. 617.

Āfrīcus, š, um, adj.
Ductorēsque alvī, quos Āfrīca terra trjumphīs—V. Æ. iv. 37.

Āgāmēmnon and Āgāmēmno, ŏn'is, m. [553. Conclamant Dānāī, stimulātque Āgāmēmno völēntēs: St. A. i. Quīd tāmēn ēxspēctās? Āgāmēmnonā pænitēt īræ, Ov. H. iii. 83.

Ägämēmnönidēs, æ, m. Patronym.
Pār Agämēmnönidæ crīmēn, sēd caūsā fācīt rēm
Dīssimlēm—Juv.. viii. 215.
13

C

Ägämēmnönĭüs, ä, üm, adj. Ät Dānāum pröcērēs, Ägämēmnönĭæqüe phālāngēs, V. Æ. vi
Ägănīppē, ēs, f. Concinuit fēlix Helicon, fluxitque Ägănīppē—Claud. M. T. C
Āgānīppēŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Fōns Āgānīppēā Pērmēssĭŭs ēdŭcăt ūndā: <i>Claud. L. S.</i> 8.
Agănīppis, idis, and idös, adj. f. [(Spond. Dicite, quæ föntes Agănīppidös Hippöcrēnēs, Ov. F. v. 7
Āgāthīnus, ī, m. Summā līcēt vēlōx, Āgāthīnē, pērīculā lūdās, Mart. 9. xxxi. 1
Ägätheclēs, clīs, and clēos, m. Übi Rēx Āgāthoclēs rēgnātor fült, et iterum Pinthia, Plans Men. 2. iii. 58. (Troch. Tet. cat.
In the following line, Plautus either makes the antepenul tima long, or admits an hiatus in the preceding foot.
Vīrtūtē rēgi Agathŏcli antēcēssērīs. Ps. 1. v. 118. (I. Tr.) Fāma ēst fīctllībūs cœnāsse Āgāthōclēā rēgēm, Aus. E. viii. 1
Agathōclēts, a, tim, <i>adf.</i> Hīc Āgathōclēts sēdēs ōrnātā trŏpæīs; <i>Sil.</i> xiv. 652.
Agathýrna, æ, f. [256 Mīlle Āgathýrna dědīt, pērflataque Trōgilos Austris, Sil. xiv
Agāthýrsī, örüm, m. Crētēsquē• Dryöpēsquē frēmūnt pīctīque Agāthýrsī; V. Æ. iv By cæsura, or as coming before two consonants.
Agāvē, ēs, f. Fēlīx Āgāvē, fācints horrēndūm, manū—Sen. Ph. 363. Nūnc rēdde Āgāvēn, anime, quid mortem times? Id. Œd 933. (I. Tr.
Āgāvī, ōrum, m. [Alānī Hōs ēquitēs sūprā celeres funduntur Āgāvī; Pris. P. 299. a.
Ägĕlādēs, æ, m. Nēc Pölÿclētēā, nēc Phrādmönĭs, att Ägĕlādæ— <i>Col.</i> 30.
Āgēnŏr, ŏris, m. Pūnĭcā rēgnā vidēs, Tÿrĭōs, ĕt Āgēnŏrïs ūrbēm : V. Æ. i. 338
Āgēnŏrĕŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Stābis Āgēnŏrĕī frōntĕ vidēndā bŏvis. <i>Ov. F.</i> vi. 712.
Agēnörīdēs, æ, m. Patronym. Līquit Agēnörīdēs Sīdōnĭā mœnĭā Cādmūs, Ov. P. l. iii. 77. Plur. — rēdūcīt Pāllor Āgēnorīdās; tædēt fūgīēntibūs ūtī—St. T. xii. 736.
Agīnnum, ī, n. Sāntonus ūt sibi Būrdigālām, mox jūngit Agīnnum—Aus Epist. xxiv. 78
Agis, is, and idis, m. Hunc peditem pedes. Et Lycius processerat Agis, V. Æ. 2
Aglăie, es, f. Cynthius, et Musæ, Bacchus, et Aglaie. V. Cat. xi. 60.
Aglaūros, or Aglaūrus, ī, f. Sīc opus ēst. Aglaūros ea ēst. Haūd plūra locūta—Ov. M. i 14

Aglaŭs, ī, m. (1. Tr.) Despenit: aliam quærit: inveni Aglaum, Aus. Sop. Sol. 27. Agmon. See Hagmon. Agualia, orum, n. Pars putat hoc festum priscis Agnālia dictum; Ov. F. i. 325. Agonālis, le, adj. Janus Agonālī lūce plandus erit. Ov. F. i. 318. Agonia, orum, n. Ad Janum redeat, qui quærat Agonia quid sint: Or. F. v. 721. Agonis, idis, and idos, f. Aliam vocavit mos tenax Agonida. Av. O. M. 214. (I. Tr.) Agorastocles, is, m. Sěd evocabo: Heus, i foras Agorastocles, Plant. Pan. 1. i. 77. Agragantīnus, a, um, adj. [717. Quorum Agragantinus cum primis Empedocles est: Lucr. i-Agragas. See Acragas. Agrē, ēs, f. Et pedibūs Pterelas, et naribūs ūtilis Agre; Ov. M. iii. 212. Agrees, pl. m. Chatilasii post hos atque Agrees: inde propinquat-Pris. P. Agrēnī, örūm, m. Chāblastīgue dehanc. Agrenī rūrsus, et inde-Av. D. 1134. Agreūs, ĕŏs, m. [91**2**. Jāmque aderant înstructi armis Epidaurius Agreus, St. T. vi. Instantem vallo Pylium tamen Agrea fixit. Id. x. 682. Agrīcius, ī. m. Agrīci, hīc positūs posteriore loco. Aus. Prof. xiv. 2. Agrigentinus,-a, um, adj. [(I. Tr.) Scelestus, Agrigentinus, urbis proditor: Plaut. R. Prol. 50. Agriodos, ontis, m. Läbrös, et Agriodes, et acute vocis Hylactor: Ov. M. iii. 224. Agrīppā, æ, m. Parte alia et ventis et dis Agrippa secundis-V. Æ. viii. 682. mātrīsque sub armīs Miles Agrippa suæ, Venerisque ab origine proles-Man. i. 796. Agrīppīnă, æ, f. Insanum. Minus ērgo nocēns erit Agrippīnæ Boletus-Juv. vi. 620. (Spond.) Agrios, and Agrius, ī, m. Heū dēvota domās! solio sedet Agriss alto: Ov. H. ix. 153. Agyīeūs, ĕŏs, m. Levis Agyieu. Hor. C. 4. vi. 28. (Adonic.) Agylla, æ, f. Ævō dēposuīt nomen Agvila vetus. Rut. i. 226. Agyllē, ēs, f.

Agylleus, eos, and ei, m. Membra, Cleonææ stīrpīs jactator Agylleus, St. T. vi. 837. Callidas et celsum procurvat Agyllea Tydeus-Ibid. 852. ¢ 2 15

Lītore conreptum stagnīs demīsit Agylle, Sil. v. 17.

AGY-ALB

Agÿllīnus, a, um, adj.
Ducit Agÿllīnā nēquidquam ēx urbē sēcutās—V. Æ. vii. 652.

Ägýrīnus, a, um, adj.

*Dēftierunt: Ägýrīna manus, geminoque Lacone—Sil. xiv.

* Systole.

270. al. Āgāthyrna.

Āgÿrtēs, æ, m. Ārmīgĕr, ēt cæsō gĕnĭtōre īnfāmĭs Āgÿrtēs. Ov. M. v. 148.

Ajāx, ācĭs, m.

Atque Ajāx ārmīs, non Ajāci ārmā pētūntur. Ov. M. xiii. 97.

Alabāndā, ōrum, n. [70. Hīc Āndro, īllē Samō†, hīc Trāllībus, aut Ālabāndīs, Juv. iii. † Elision not observed.

Alabandicus, a, um, adj.

Āt paūpēr rīguī cūstos Alabandicus horti—Grat. 46.

Aläbis, is, m. [227. Nēc nōn quī pōtānt Hÿpsāmque Aläbīmque sŏnōrōs, Sil. xiv. Alālcomēnæŭs, s, ŭm, adj.

Dūcĭt Ithonæos, et Alalcomenæa Minervæ

Agmină—St. T. vii. 330.

Alamannī, orum, m.

Alaūdă. æ. m.

Hæc Alamannörum spölfis, Australibus illa—Claud. 2. C. S. 17.

Alămânnĭă, æ, f. Împlorātque tửum supplex Alămânnĭă nomen. Cl. 4. C. H. 449.

Ālānus, ī, m. Nēc tē Sārmāticē trānsit Ālānus ēquē. Mart. 7. xxx. 6.

Et sequerer duros esterni Martis Alanos. Luc. viii. 223. Alanus, s, um, adj.

Pro Latio docuit gentis præclārus Alānæ; Claud. B. Get. 583. Ālārīcus, ī. m.

En Alsrīcus, šīt, non quālēm nūpēr ovāntēm—Cl. 6. C. H. 154. Ālāstor, oris. m.

Armēntī, Dītīsquē nötā sīgnātūs Ālāstör, Claud. R. P. i. 284. Cærănön, Hīppāsidēn, ēt Ālāstörāquē ţ, Chrömiūmquē, Ov. M. xiii. 257.

† By cæsura, or as coming before two consonants.

Äläthreus, čos, and ei, m. [vii. 300. Improbă connubii: nec longum et pulcher Alathreus—St. T.

Lectīcariola est: estis, Alauda, pares. Mart. 12. lviii. 2.

Älāzōn, ŏnĭs, and ŏnŏs, m.

Erŭĭt, ēt tōtā nōn aūdĭt Ălāzŏnă rīpā: V. F. vi. 601.

Albă, æ, f. Albăque ăb Ascănio condită Longă ducă. Tib. 2. v. 50.

Albānī, ōrum, m.

— hīcquě fĕrōcēs
Dēgūnt Ālbānī: trūx īllīc ārvă Cădūsŭs—Av. D. 907.
Ālbānūs, ā. ŭm. adi.

Āt Jūno ē sūmmō quī nūnc Ālbānus habētur, V. Æ. xii. 134.

Albīnă, æ, f. Në prior Albīnam et Modiam collegă sălūtet. Juv. iii. 130. 16

ALB-ALC

ili dir. 14

Albinovands, ī, m. [1. Cēlso gaūdēre ēt bēnē rēm gērēre Ālbinovanō, Hor. E. 1. viii.
Albīnus, ī. Pīltus Albīnī, Sī dē quincūncē rēmēta ēst—Hor. A. P. 327.
Albīonēs, tim, m. [(1. Tr.) Propīnguā rūrsās īnstila Albīonūm pātēt, Av. O. M. 112.
Albīs, ĭs, m. Albīs, ĕt īndŏmĭtūm Rhēnī căpǔt: ōmnĭbǔs hēstēs—Luc. ii. 52.
Albřůs, ī, m. [iv. 28. Hūnc căpřit ärgēntī splēndōr; stupět Albřůs ærě; Hor. S. 1.
Albūcius, ī, m. Cānidia, Albūcī, quibus ēst inimīcā, vēnēnum: Hor. S. 2. i. 48.
Albülz, ee, and Albülz, [undæ,] ārum, f. Albülz, quēm Thýbrīn mērsus Tiberīnus in undā Rēddigit—Ov. F. ii. 389.
Crūdārūm něbůlæ quod Albůlārům, Mart. 4. iv. 2. (Phalæc.) Albūnă, æ, f. [69. Quāsque Albūnă săcrās Tiberis pēr flūmină sērtēs—Tib. 2. v.
Albunes, æ, f. [Tetr. Quam dömus Albuneæ resönantis, Hor. C. 1. vii. 12. (Dactyl.
Albūrnūs, ī, m. Plūrimūs Albūrnūm völitāns, cuī nomēn āsīlo—V. G. i. 147.
Alcætis, ī, m. Nēc plūs Alcætis, consors patriæque, lyræque, Ov. H. xv. 29.
Alcāndēr, drī, m. [Æ. ix. 767. Alcāndrūmque, Halfūmque, Nöēmönaquē*, Prytanīmque, V. * By cæsura, or as coming before two consonants.
Alcānör, öris, m. Pāndārns, ēt Bitiās, Idæo Ālcānörē crētī, V. Æ. ix. 672. Alcāthöē, ēs, f.
Tütüs äd Alcäthöen, Lelegera mænia, līmes—Ov. M. vii. 443. Alcäthöüs, ī. m.
Cædicůs Alcăthŏum öbtrūncāt. Sācrātŏr Hÿdāspēn; V. Æ. x. Alcē, ēs, f.
Et Dromas, et Canace, Stacteque, et Tigris, et Alce, Ov. M. Alcedonia, orum, n.
Tranquillum 'st. Alcedonia sunt circum forum. Plant. Cas. Prol. 26. (1. Tr.)
Alceīdæ, ārūm, m. Patronym. Alceīdās frātrēs tötidēm quōs ēminus hāstīs—St. T. xii. 744.
Alcesimārchus, ī, m. Hīc apūd nos, Alcesimārche, confrēgistī tēsserām, Plaut. Cist. 2. i. 27. (Troch. Tet. cat.)
Alcesimus, î, se. [Cas. 3. i. 1. Nunc ămicī†, ānne inimicī sīs imāgo, Alcesime, mihī—Plaut.
† No elision.
Ālcēstē, ēs, and Ālcēstīs, ĭs, f. Ādvērsās pērfērrē fācēs. Ālcēstīs āb ōmnī—V. Cul. 261. Nāc mīnor Ālcēstēm fāmā söb āstrā fārāt. Mart. 4. lxxv. 6.

Alcidămās, āntis, m. [369. Quā pātēr Alcidāmās plācidām dē corporē nātæ—Ov. M. vii. 17

ALC-ALE

Alcīdēs, æ, m. Ut ferus Alcides Acheloja cornua fregit; Ov. H. xvi. 265. Älcĭmĕdē, ēs, f. Г**10**Б. Non probat Alcimede mater tha; consule matrem: Ov. H. vi. Alcimedon, tis, m. Fācinā, cælātūm dīvīni opus Alcimedontis: V. B. iii. 37. [lxxxix. 1. Alcimus, ī. m. Alcime, quem raptum domino crescentibus annis-Mart. 1. Alcinous, ī, m. Pomăque, et Alcinoi silvæ; nec surculus idem—V. G. ii. 87. Älcīppē, ēs, f. Quid făcerem ? neque ego Alcippen, nec Phyllida, habebam, V. B. vii. 14. Alcĭthŏē, ēs, f. At non Alcithoe Minyeias orgia censet-Ov. M. iv. 1. Alcmæo, and Alcmæon, onis, m. Et qu'idem Alcmæo, atque Örestes, et Lycurgus postea-Plant. Cap. 3. iv. 30. (Troch. Tetr. cat.) Alcmæŏnĭŭs, ă, ŭm, adj. Aūt Alcmæŏnĭæ fūrĭæ, aūt jējūnĭă Phīneī. Prop. 3. v. 41. Alcman, anis, m. Ibycus, ēt tetricīs Alcman cantatus Amyclis, St. S. 5. iii. 153. Alcmēna, æ, or Alcmēnē, ēs, or Alcumēna, æ, f. Trīstis Amymonē, pārvoque Alcmēnā supērbit Hērcule—St. T. vi. 288. Ārgölis Ālcmēnē, quēstūs ūbi ponāt anīlēs, Ov. M. ix. 276. Quicum nupta 'st Alcumena. Quid ais? quid nomen tibi 'st? Plaut. Amp. 1. i. 288. (Troch. Tet. cat.) Alcon, onis, and ontis, m. Alcon hesterno signum Jovis attigit. Ille-Aus. E. lxxiv. 1. Aŭt Alconis habes laŭdes, aŭt jurgia Codri. V. B. v. 11. Alconti, Dăsioque, Symmachoque, Mart. 6. lxx. 6. (Phalæc.) Alcyonē, ēs, and Hālcyonē, f. Lucidaque Alcyone, Circeque, et Alymone nata, Ov. H. xix. Ālcyonēus, a, um, and Halcyonēus, adj. Öre fügant maculas: Alcvonea vocant. Ov. M. F. 78. Alcvoneūs, eī, and eos, m. [iii. 185. Alcyoneus per stagna pedes Tyrrhena cucurrit? Claud. R. P. Aldēscī, ōrŭm, m. Hīc sūnt Aldescī quoque, Panticapique fluenta: Pris. P. 306. Aŭt Ălĕæ lūcīs vīdīt Tegeæā sācerdos: St. S. 4. vi. 52. Ālēbus, ī, m. Sĭbī sŏnōrus Alēbus amnis ēffluit. Av. O. M. 466. (I. Tr.) Alēctō, ūs, f. Alecto medias Italum bacchata per urbes. V. Æ. x. 41. Ālēĭŭs, ă, ŭm, adj. Quique ab equo præceps in Aleia decidit arva; Ov. 1b. 259. Alemanni. Alemannia. See Alamanni, &c.

Nām fuit Ārgölicō generātus Ālēmone quidam—Ov. M, xv. 19.

Alēmon, ŏnĭs, m.

ALE-ALI

Alēmonidēs, æ, m. Patronym. Sargit Alēmonidēs, tācitāquē röcēntiā mēntē—Ov. M. xv. 26. Alesa. See Halesa.

Ālētēs, æ, m.

Hīc annis gravis atque animi maturus Aletes: V. Æ. ix. 246.

Ålēthēs, æ, m.

Concilium înfaustum dictis mulcebat Alethes: St. T. iii. 178.

Alēthĭŭs, ī. m.

Rhetor Alethi. Aus. Prof. vi. 5. (Anapæstic. Monom.)

Alēvās, æ, m.

Quosque putas fidos, ut Larissæus Alevas, Ov. 16. 325.

Alĕŭs, ă, ŭm, adj.

Cyllene, templumque Alem nemorale Minerva, St. T. iv. 288.

Alēŭs, ă, ŭm, adj.
Quī misēr în cāmpīs mœrēns ērrābāt Alēīs. Cic. T. Q. iii.

Alēx, ēcis, m. Flūmēn Ālēx, Graiæ rēxērūnt līntēt cymbæ. Av. D. 515.

Alēxāndēr, drī, m.

Ignīs Ālēxāndrī Phrygio sūb pēctore glīscēns—Lucr. i. 475.

Alēxāndrēš, and Alēxāndrīš, æ, f.

Noxía Alexandrea, dolis aptissima tellus, Prop. 3. xi. 33.

Alexandrinus, a, um, adj.

Něque Ålaxandrīna belluata conchyliata tapetia. Plaut. Ps. 1. ii. 14. (I. Tetr. acat.)

Alēxīrhöē, ēs, f.

Fērtur Alexirhoe, Granico nata bicorni, Ov. M. xi. 763.

Alēxis, is, m.

Cum minimum vātī munus Alēxis ērāt. Mart. 5. xvi. 12.

Älfēnus, ī, m. [130. Optīmus ēst modulātor, ut Ālfēnus vafēr, omnī—Hor. S. 1. iii. Ālfīus, ī, m.

Hæc ubi löcutus fænerator Alfius, Hor. Ep. ii. 67. (1. Tr.)

Algidă, nēc jūxtā Jūnonis tēctā Gabinæ. Sil. xii. 537.

Algidus, a, um, adj.

Nēc Tūscūlānōs, Ālgidōsvē sēcēssūs. Mart. 10. xxx. 6. (Scaz.)

Älfacmön, and Älfagmön, önis, m. [179. Bt früstra rapidum damnant Alfacmöna Bessī. Claud. B. Get. Alfbīdā, æ. m.

Hūc Alībīdā vēnī: fēssūs jām sūdāt āsēllūs. V. Cop. 25.

Alĭdēnsĭs, ĕ, adj.

Interdum în păllam, âtque Alidensiă, Chiăque vertunt. Lucr.
iv. 1123. (But the readings are very various.)
Bt căptivom îllum Alidensem? Md τον Απόλλω. Et servölüm—Plaut. Cap. 4. ii. 100. (Troch. Tet. cat.)

Alīmenides, æ, m. Patronym.

Pronus Alīmenides ferrātæ robora portæ—St. T. x. 510.

ALI-ALP

ì

Alīmenus, ī. m.

Sīdērā, jām nūllos visūrās Ālīmēnus ortus, St. T. x. 305. Alis, idis, f. [26. (I. Tr.) Mědícůs Měnarchůs emit ibidem in Alide. Plaut. Cap. Prol. Alisontia, æ, f. Stringit frugiferas felix Alisontia ripas. Aus. Ed. x. 371. Alĭŭs, ă. ŭm. adi. Quia bellum Ætolis esse dixi cum Aliis: Plaut. Cap. Prol. 59. Allēdĭŭs, ī, m. Mājorēs. Tībi hābē frumēntum, Allēdīus īnquit, Juv. v. 118. Allia, æ, f. Et damnata d'iu Romanis Allia fastis. Luc. vii. 409. Allīfæ, ārum, f. Allīfæ, ēt Clanio contemtæ semper Acerræ: Sil. viii. 535. Allīfānus, a, um, adj. Örīthyīa, domos: hīnc Allīfanus Iaccho-Sil. xii. 526. Alliŭs, ī, m. Allius, Argyripā Daunīque profectus ab arvīs, Sil. iv. 554. Allobrogicus, a, um, adj. Cūr Allobrogicis et māgnā gaūdest ārā—Juv. viii. 13. Allobrox, ogis, and in plur. Allobroges, um, c. g. [pur.) Novīsque rebus înfidelis Allobrox. Hor. Ep. xvi. 6. (I. Tr. Vocibus Allobrogum patribus populoque patebat. Cic. Div. i. 12. Rūfūm, quī toties Ciceronem Allobroga dīxit. Juv. vii. 214. Almo, onis, m. [(Scaz.) Phrygiæque Mātris Almo quā lavāt ferrum. Mart. 3. xlvii. 2. Prælatoque lavas Phrygios Almone leones. Cl. B. Gild. 119. Alōeūs, eī, and ĕŏs, m. Impius hīc prolēm supērīs īmmīsit Aloeus. Luc. vi. 410. Aloīdæ, ārŭm, m. Hīc ĕt Ālōīdās gĕminōs īmmāniā vīdī Corporă—V. Æ. vi. 582. Alopecea, æ, f. Insula mole gravī stans, Alopēcea lata. Pris. P. 564. Alpēs, ĭum, and in sing. Alpīs, ĭs, f. Tum sciāt āēriās Alpēs ēt Norica sī quis—V. G. iii. 474. Alpibus æquātum āttöllēns caput Apēnnīnus. Sil. ii. 314. (Spond.)

Cūm căpăt Ēlēīs Ālphēĭās ēxtūlĭt ūndīs: Ov. M. v. 487. Ālphēnov, ŏrīs, m. Āspicit Ālphēnor, lănĭātăque pēctorā plāngēns, Ov. M. vi. 248. Ālphēsībœā, æ, f. Alphēsībœās sūōs ūlta ēst prō cōnjūge frātrēs. Prop. 1. xv. 15. Ālphēsībœūs, ī. m.

Alphēĭās, ādĭs, and ādŏs, f.

Nec quốt ăpes Hyble, nec quốt in Alpe feræ. Ov. A. A. iii. 150.

Sāltāntēs Sătyros imitābitur Alphesibæus. V. B. v. 73.

Alphēŭs, and Alphēös, ī, m. [599. Quō pròpērās, Ārēthūsā? sūīs Ālphēŭs āb ūndīs—Ov. M. v. Quīd? non Alphēon dīvērsīs cūrrērē tērrīs—Ov. A. 3. vi. 29.

ALP-AMA

Alphēŭs, ă, ŭm, adj.

Aŭt Alphēz rötīs prælābī flūminz Pīsæ. V. G. iii. 180.

Ālpīnus, ī, m. [x. 36. Turgidus Ālpīnus jugulāt dam Mēmnons, dumque—Hor. S. 1.

Alpīnus, a, um, adj.

Alpīnī Börese nunc hīnc nunc flatībus īllīnc-V. Æ. iv. 442.

Alsĭŭm, ī, n.

Alsĭum, ĕt öbsēssæ cāmpö squālēntē Fregenæ. Sil. viii. 475.

Alsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Alsıı prælegitür tellüs, Pyrgique recedunt. Rut. i. 223.

Alsus, ī, m. Sīc rigido lātus ēnsē fērīt. Podālīrius Ālsum—V. Æ. xii. 304.

Althæä, æ, f. Cum vidět ēxtīnctōs frätrēs Althæä referrī. Ov. M. viii. 446.

Altīnās, ātis, adj.

Tāxīquē, pīnūsque, Altīnātēsque genīstæ, Grat. 130.

By cæsura.

Altīnum, ī, n.

Æmülä, Baiānīs Altīnī lītorā vīllīs, Mart. 4. xxv. 1.

Alÿāttēs, ĭs, and ĕī, m.

Quām sī Mỹgdŏn'is rēgnum Alyattei—Hor. C. 3. xvi. 41. (Chor. Tet. Asclep.)

Älŷmön, önis, m. [133. Lūcidăque Alcyönē, Cîrcēque, ět Alŷmöně nātā, Ov. H. xix.

Amalthea, æ, f.

Nāis Amālthēā†, Crētæā nōbilis Idā, Ov. F. v. 115.

† By cæsura, or as coming before two consonants.

Ămānŭs, ī, m.

Cāppādocēs, dūrī populūs non cultor Amānī, Luc. iii. 244.

Amaryllis, idis, and idos, f.

Postquām nos Amaryllis habēt, Galatēa relīquit. V. B. i. 31. Nonne fuīt satius trīstēs Amaryllidis īrās—*Ibid.* ii. 14.

Ämäsēnus, ī, m. [685. Quōs, Amäsēne, pătēr. Non illīs omnibus ārmā—V. Æ. vii.

Āmāsis, is, m. Non mihi pyramidum tumulīs ēvulsus Āmāsis—Luc. ix. 155.

Amāstrā, æ, f. Vēnīt Amāstrā vīrīs, ēt pārvō nōmīnē Tīssē. Sil. xiv. 267.

Ämästrĭäcüs, ä, üm, *adj.*Aüt üt Amästrĭäcīs quōndām Lēnæüs äb ōrīs—*Ov. Ib.* 331.

Amāstris, is, f.

Ämāstri Pontica, ēt Cytore būxifer. Cat. iv. 13. (I. Tr.)
Ämāstrus, ī, m.
[673.
Præcipitēs pāritērque rūūnt; hīs āddit Āmāstrum, V. Æ. xi.

Amātā, se, f.

Türnüs, an Ænēās Latiæ gener ēsset Amātæ, Ov. F. iv. 879. Amāthūs, ūntis, f. [51. Est Amāthūs, ēst cēlsā mihī Paphus, ātque Cythērā, V. Æ. z. At sī fortē rogēs fæcūndam Amāthūntā mētāllī, Ov. M. x. 220.

AMA-AMI

Lactentes vitulos. Amathūsiacasve bidentes: Ov. M. x. 227.

Ămăthūsĭăcŭs, ă. ŭm. adj.

Amathūsius, a. um. adj.

Culte puer, puerique parens Amathusia culti, Ov. A. 3. xv. 15. Amāzon, onis, and onos, f. Tum szeva Amazon ültimüs cecidit timor. Sen. Tr. 246. Pülsant et pictis bellantur Amazones armis; V. Æ. xi. 660. Amazonicus, ī. sa. Tālis ērāt, dīcēs, nostēr Amāzonicus. Mart. 4. xlii. 16. Amāzonis, idis, and idos, adj. f. Quam levis în tôtă Marsus Amazonide. Mart. 4. xxix. 8. Dücit Amazonidum lunatīs agmina pēltīs—V. Æ. i. 490. Amāzonītis, a, tim, adj. [311. Alter Amazoniam pharetram plenamque sagittis-V. E. v. Ambenus, ī, m. mõns Embölüs. Ambenus, et gelidīs pollens Ophiusa venenīs. V. F. vi. 85. al. Ambrăciă, æ, f. [714. Ambraciam, versique vident sub imagine saxum - Ov. M. xiii. Ambracias, adis, adj. f. Ureris, Ambracias terra petenda tibi. Ov. H. xv. 164. Ambrăciotæ, ārum, m. Āmbraciotarum succedent protinus arces. Av. D. 661. Ambracius, a, um, adj. Spārsā pēr Āmbrāciās quæ jācuērē viās. Ov. Ib. 306. Ambrosia, æ, f. Jupiter Ambrosia satur est, et nectare vivit: Mart. 11. lvii. 3. Ambrosius, i, m. Ut Glaphyrus fiat pater, Ambrosiusque choraules. Juv. vi. 77. Ambrosius, a, um, adj. Ambrosiasque dăpes, non erat ante locus. Mart. 8. xxxix. 2. Ambūbaīæ, ārum, f. Ambūbaīārūm collegiā, phārmācopolæ, Hor. S. J. ii. J. Amenanus, ī, m. Nēc non Sīcanias volvēns Amenanus arenas. Ov. M. xv. 279. Amenanus, a, um, adi. Jāmque Leontīnos Amenanaque flumina cursu-Ov. F. iv. 467. Amerinus, a. um. adi. Ātque Amerina parant lentæ retinacula viti. V. G. i. 265. Amilcar. See Hamilcar. Amīllus, ī. m. or Hamīllus. Amīnēus, and Amineus, Amīnæus, Ammineus, a. um. adi.

Āmitērnīnus, š, um, *adj.* Quæque Āmitērnīnīs dēfērtūr būnišs ārvis. *Col.* 422. 22

Sunt et Aminææ vites, firmissima vina, V. G. ii. 97. [al. etiam

Solus qui Chiûm mîscet, et Ammineum. Aus. Epis. xviii. 31. Umbră necăt teneras Amineas. T. M. 2004. (Dactyl. Tetr.

Amminëæ.]

Meiurus.)

AMI-AMP

Amitērnus, ž, um, adj. [716. Una ingēns Amitērnu cuhors, priscīque Quirītēs. V. Æ. vii.
Amithaon. Amithaonius. See Amythaon. Amythaonius.
Ammiānus, ī, m. [(Scaz.) Nihil Ammiāno præter āridām rēstēm—Mart. 4. lxx. 1.
Ammon, or Hāmmon, onis, and onos, m. [198.] Hīc Ammone satūs rāptā Garamantide Nymphā, V. Æ. iv. Non exploratūm populis Ammona relīnquens. Luc. ix. 586. Ammonem Lidyæ consuluēre deum. Aus. E. xciii. 4.
Ammōnĭācūs, ā, ŭm, adj. Cūmque Ammōnĭācō māscŭlā tūrā sālē. Ov. M. F. 94.
Amnīsūs, ī, m. Amnīsūsquĕ dĕhīnc ălĭās cīrcūmflŭĭt ūndā, Av. D. 668.
Amnītēs, ūm, m. In quibus ūxōrēs Amnītūm Bācchica sācra Cōncēlēbrānt— <i>Pris. P.</i> 586.
Amœbeūs, čos, m. [399. Tū līcēt ēt Thămÿrān supērēs, ēt Amœbēk cāntū, Ov. A. A. iiì.
Amœnŭs, ī, m. Instrüctām vīlī vēndis, Amœnĕ, dŏmŭm. <i>Mart.</i> 12. lxvi. 10.
Amör, is, m. Hāc Amör, hāc Lībār, dūrūs ūtērquē dēŭs. Prop. 1. iii. 14. Ērgo hīs ālīgērūm dīctīs ādfātūr Amōrēm: V. Æ. i. 663.
Amōrgūs, ī, m. Trānsfīxūs glādjō propere āccūrrentis Amōrgī—Sil. x. 200.
Ampělīsca, æ, f. Měa Ampělīsca! Üt dülcĭs ēs! üt mülsă dīctă dīcĭs! Plaut. R. 2. iii. 34. (I. Tet. cat.)
Ampělos, ī, m. [409.] Ampělon întônsům, Sätýrīs Nýmphāquě creātům, Ov. F. iii.
Amphĭărāēŭs, ā, ŭm, adj. Āmphĭărāēæ nīl prōsūnt fātā quādrīgæ, Prop. 2. xxxiv. 39.
Amphĭărāīdēs, æ, m. Patronym. Amphĭărāīdēs Naūpāctōō • Āchĕlōō, Ov. F. ii. 43. • Elision not observed.
Amphĭărāŭs, ī, m. Notŭs hŭmo mērsīs Amphĭărāŭs čquīs. Ov. P. 1. iii. 52.
Amphidămās, māntis, m. [376. Jūvit; et Amphidamās: āt frātēr plēniör ānnīs—V. F. i.
Amphidamas, mantis, m. [376.
Amphidămās, māntis, m. [376.] Jūvit; et Amphidāmās: āt frātēr plēniör ānnīs—V. F. i. Amphigēnīā, æ, f. Huīc pārērē dātī, quōs fērtilis Amphigēnīā, St. T. iv. 178. Amphilochus, ī. m.
Amphidamās, māntis, m. [376.] Jūvit; et Amphidamās: at fratēr plēnior annīs—V. F. i. Amphigenīa, æ, f. Huīc parēre datī, quos fertilis Amphigenīa, St. T. iv. 178.
Amphidamās, māntis, m. [376.] Jūvit; ēt Amphidamās: āt frātēr plēniör ānnīs—V. F. i. Amphigenīa, æ, f. Huīc pārērē datī, quōs fērtilis Amphigenīa, St. T. iv. 178. Amphilochus, ī, m. Amphilochus frātēr nē Phēgida sēmpēr amārēt, Ov. R. A. 455. Amphimēdon, ontis, m. [75.
Amphidamās, māntis, m. Jūvīt; et Āmphidamās: āt frātēr plēniðr ānnīs—V. F. i. Amphigenīa, æ, f. Huic pārērē datī, quōs fērtilis Āmphigenīa, St. T. iv. 178. Amphilochūa, ī, m. Āmphilochū frātēr nē Phēgida sēmper amārēt, Ov. R. A. 455. Amphimedon, ontis, m. Et Lībys Āmphimedon, avidī commīttere pūgnam, Ov. M. v. Amphinomūs, ī, m. [75.

AMP-AMY

Amphionius, a, um, aay. Aut Amphionius moeniă fiere lÿrse. Prop. 1. ix. 10.
Amphipolis, is, f. Amphipolis ūrbis īncola Eūctēmon šit, Av. O. M. 337. (I. Tr.)
Āmphīssā, æ, f . Phōcāicās Āmphīssā mānūs, scoptilosāque Cīrrhā, Luc . iii. 172.
Amphīssĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Līnquĭt lāpÿg'ām, lævīsque Amphīssĭā rēmīs Sāxā fūgīt— <i>Ov. M.</i> xv. 705.
Āmphīssös, ī, m. [356. At puer Āmphīssös, nāmque hōc avus Eūrytus īllī—Ov. M. ix.
Amphītrītē, ēs, f. [(Spond.) Nēptūnūm grĕmĭō cōmplēctĭtŭr Amphītrītē. Claud. R. P. i. 104.
Amphitruo, and Amphitryon, onis, m. [(1. Tr.) Amphitruo, natus Argis ex Argo patre, Plant. Amp. Pr. 98. In Amphitruonis vertit sese imaginem, Ibid. 121.
Amphitryöniädēs, æ, m. Patronym. Amphitryöniädēs ārmēntī vīctör Hibērī. Sil. xii. 119.
Āmphrysiacus, a, um, adj. Aut Āmphrysiaco pāstor dē grāmine cārpsī. St. S. 1. iv. 105.
Amphrysius, a, um, adj. Quæ contrā brevitēr fāta ēst Amphrysiu vātēs: V. Æ. vi. 398.
Amphrysös and Amphrysüs, ī, m. [580. Apidanūsque senēx, lēnīsque Amphrysös, et Æās; Ov. M. i.
Āmpsīgūrā, æ, f. Nām mihi söbrīna Āmpsīgūrā tūš mātēr fūit. Plaut. Pæn. 5. ii. 108. (I. Tr.)
Āmpycidēs, æ, m. Patronym. [316. Ampycidēsque sagāx, et adhūc ā conjūge tūtūs—Ov. M. viii.
Ampýcus, ī, m. Ampýcus, ālbēntī vēlātus tēmpora vīttā. <i>Ov. M.</i> v. 110.
Ampýx, ýcis, m. Protinus huīc Ampýx animī plenīssima magnī— <i>Ov. M.</i> v. 184. Ampýca quīd rēfērām? quī quādrupēdāntis Ōēclī— <i>Ov. M.</i> xii. 450.
Āmsānctūs, ī, m. [565. Āmsānctī vāllēs: dēnsīs hūnc frond'ibis ātrum—V. Æ. vii.
Ämülĭüs, ī, m. Rōmŭlĕōquĕ cădīt trājēctüs Āmūlĭüs ēnsē: Ov. F. iii. 67.
Ämÿclæ, ārŭm, f. Quī füĭt Aūsŏnĭdum, ēt tăcĭtīs rēgnāvĭt Ămÿclīs. V.Æ. x. 564.
Āmỹclæŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Täl's Āmỹclæī dömĭtūs Pōllūc'is hăbēnīs— <i>V. G.</i> iii. 89 .
Āmỹclās, æ, m. Līmĭnă cōmmōvīt. Möllī cōnsūrgǐt Āmỹclās, Luc. v. 520.
Ämyclē, ēs, f. Ingerat Aprīlēs lölē tibi, tūndāt Amyclē, Prop. 4. v. 35.
Ämyclīdēs, æ, m. Patronym. Tē quòque, Ämyclīdē, postissēt in æthere Phæbus, Ov. M. x.

AMY-ANA

Bēbrycjā vēniens Amycī dē gente ferebat, V. Æ. v. 373.

Hīc āltā Sicyone, āst hīc Amydone relīctā, Jav. iii. 69.

Qualis Amymone siccis errabat in Argis, Ov. A. 1. x. 5.

Aut, ut Amyntiaden, turpi dilectus amore, Ov. 1b. 297.

Hæc exdem üt scīrēt, quid non faciebat Amyntas? V. B. ii.

Vēnērunt ad te Telamone et Amyntore natī; Ov. H. iii. 27.

Flevit Amyntorides per inania lumina Phænix: Ov. A. A. i.

Intrantemque Amyron curvas quæsīta per undas-V. F. ii. 11.

Sīvē, quod indigenæ memorant, Amythaone natus, Ov. M. xv.

Quīs Amythāonius nequeat certare Melampus. Tib. 4. i. 120.

۲35.

[337.

「325.

Ămýcŭs, ī, m.

Amvdon, onis, f.

Amymonē, ēs, f.

Āmyntās, æ, m.

Amyntor, oris, m.

Amythāon, onis, m.

Ămythāonius, a, um, adj.

Amyntjades, æ, m. Patronym.

Amyntorides, æ, m. Patronym.

Amyris, is, m. or Amyros, i, m.

Aŋā, æ, m. Měmorato ab Ana gemina sese flumina—Av. O. M. 208. (I. Tr.) Emeritensis Anæ, latæque fluenta Garumnæ. Aus. Epis. xxiv. 73. Anachārsīs, is, m. Sī Phryx Æsopus pottūt, si Ānāchārsīs Scythā-Phæd. iii. Pr. 52. (I. Tr.) Anācreon, tis, m. Nēc sī quid ölīm lūsit Ānācreon, Hor. C. 4. in. 9. (Gr. Alc.) Mētrūm quō memorant Anacreonta - T. M. 2850. (Phalec.) Anāctŏrĭē, ēs, f. Vīlis Anāctorie, vīlīs mihi candida Cydno, Ov. H. xv. 17. Anāctŏrĭum, ī, n. (I.Tr.)Is ex Anactorio, ubi prius habitaverat, Plant. Poen. Pr. 94. Anāctörius, a, um, adj. Nunc et Anactoria signa östentavit in öra, Sil. xv. 299. Anāgnĭā, æ, f. **684**. Hernica saxa colunt, quos, dīves Anagnia, pascis, V. Æ. vii. Anaphe, es, f. F461. Hīnc Anaphēn sibi jūngit; et Astypaleia regna; Ov. M. vii. Ānāpis, is, w. Pārva mihī fas ēst, ēt mē dīlēxit Anapis. Ov. M. v. 417. Anāpus, ī, m. Quaque suïs Cyanen mīscet Anapus aquīs. Ov. P. 2. x. 26. Ānāstāsĭūs, ī, m. Pange et Anastasio-Aus. Prof. x. 34. (Dactyl. Trim. Cat.) Anauros, and Anaurus, i. m. - Āerā, nēc tenues ventos sūspīrat Ānaūros; Luc. vi. 370. Ansūsīs, is, m. . Heniochosque truces, jampridem infensus Anausis; V. F. vi. 25 D

ANA-AND

Ānāxāgörās, æ, m. 1876. Id, quod Anaxagoras sibi sumsit, et omnibus omnes-Lucr. i. Ānāxārchūs, ī, m. Aut ut Anaxarchus pila minuaris in alta, Ov. Ib. 573. Anäxärĕtē, ēs, f. [718. Vīncis, Anaxarētē, neque erunt tibi tædiā tandem-Os. M. xiv. Ancæŭs, i. m. Victă Venus, ceciditque suis Ancens in arvis. Grat. 67. Ānchātēs, æ, m. See Auchātēs. Anchemolus, ī. m. **[389.**] Anchemolum, thälamos ausum incestare noverce. V. A. x. Ānchĭālēā, æ, f. Lyrnessusque dehinc, hic Mallos et Anchialea, Av. D. 1040. Ānchītāltis, ī, m. Non crēdo: jūrā, vērpē, pēr Ānchĭālum. Mart. 11. xciv. 8. Anchīsæŭs, ž, ŭm, adj. Ac lūcūs lātē săcēr āddītur Ānchīsæō. V. Æ. v. 761. Anchīsēs, se, m. At pater Anchīses oculos ad sidera lætus-V. Æ. ii. 687. Anchīsĭādēs, æ. m. Patronum. Māgnanimūsque Anchīsiades et pondus et īpsa-V. E. v. 407. Anchīsītēs, æ, m. See Onchēsmītēs. [(Phalæcian.) Ancon, onis, and onos, f. Quæque Ancona, Cnidumque arundinosam—Cet. xxxvi. 13. Ancus, i, m. Agmină. Quem jūxtā seguitūr jāctāntior Ancis. V. Æ. vl. 816. Ancyră, æ, f. Ād mūros, Āncyra, taos, auctore repertum. Claud. Eus. ii. 98. Ancyranus, a, um, adj. Fregît lüxuries, Ancyranique triumphi. Claud. Eut. ij. 416. Andīnus, a, um, adj. ād sīdērā cāntū al. Aonio. Evēcta Andino, ēt Smyrnæis æmula plēctris. Sil. viii. 594. Andremon, or Andremon, onis, m. Excipit Andræmön, et habetur conjuge felix. Ov. M. ix. 333. Eurypylusque ferox, claroque Andremone natus: Ib. xiii. 357. Andragoras, æ, m. Inventus mane est mortuus Andragoras. Mart. 6. liii. 2. [(I. Tr.) Andriŭs, ă, ŭm, adj. Quæ convenere in Andriam, ex Perinthia, Ter. An. Prol. 18. Androgeoneus, &, um, adj. Androgeonem poenās exsolvere cædis, Cat. lxiv. 77. Androgeos, o, and Androgeus, i, and Androgeon, onis, m. Vīvērēt Androgēos utinām: nēc fāctā luīssēs—Ov. H. x. 99. Restituit pătriis Androgeonă focis. Prop. 2. i. 62.

Andromache, es, and Andromacha, æ, f.

Hēctoris Andromachē Pyrrhīn' connūbia sērvās? V. Æ. iii. 319. Andromacha. Vēster augur hoc Calchas canit? Sen. Tr. 536.

(I. Tr.)

AND-ANN

Andromede monstris făerat devotă mărinis: Prop. 2. xxviii. 21.

Andromede, es, and Andromeda, æ, f.

Andromedan Perseus nigris portarit ab Indis, Ov. A. A. i. 53. Andrös, I, f. Txiii. 649. Andros habet, pro patre locumque et regna tenentem. Ov. M. Andus, a. um, adi. Andūs, jām placida Ligeris recreatur ab unda: Luc. i. 439. Anemoria, æ, f. Aut Cyrrham tauris, Anemoriamque supinant-St. T. vii. 347. Anētor, oris, m. Advolat armentī cūstos Phoceus Anetor. Ov. M. xi. 348. Angitia, and Anguitia, æ, f. Tē nemus Angitiæ, vitreā tē Fūcinus undā, V. Æ. vii. 759. Æētæ prolem Anguitiam mala gramina primum—Sil. viii. 498. Anīciă, æ, f. [xxxii. 2. Ante quater plenum consumsit Anicia lustrum. Aus. Ep. H. Anīciŭs, ī, m. Anīciorum stemmata. Aus. Epis. xvi. 34. (I. Dim.) Anien. enis. m. Quas præceps Anien, atque exceptura natatus, St. S. 1. v. 25. Quasque Anienis aquæ, cursuque brevissimus Almo, Ov. M. xiv. 329. Anřenicola, æ, c. g. Nunc Anienicolis statuunt altaria Nymphis. Sil. xii, 751. Anĭēnus, ī, m. Illīs īpse antrīs Anjenus fonte relīcto, St. S. 1. iii. 70. Anienus, a, um, adj. Unde pater Tiberinus, et unde Aniena fluenta, V. G. iv. 369. Ānīgrös, ī, m. Txv. 282. Fundit Anigros aguas: postguam, nisi vatibus omnis-Ov. M. Anio, ēnis, m. Ac gelidīs Anio trepidābāt corrilus undīs: Sil. x. 363. Ānĭŭs, ī, m. Rex Anius, rex idem hominum, Phoebique sacerdos, V. Æ. iii. Annă, æ, f. Anna, fatebor enim, miseri post fata Sychæi, V. Æ. iv. 20.

Annæŭs. ī. m.

Igneŭs Albānās cūm contudit Annibal ārces, Man. iv. 657. Annibalēmque Lares Romānā sēde fügāntes; Prop. 3. iii. 11.

Annĭŭs, ī, m. [(Phalæcian.)
Prō mēnsīs hābēt Ānnĭūs minīstrōs: Mart. 7. xlviii. 2.
Annĭūs, ă, ŭm, adj.

Stirpis nóvātor Anniæ: Aus. Epis. xvi. 32. (I. Dim.)
27

ANS-ANT

Cīnnā quoque hīs comes ēst, Cīnnāque procacior Ānser: Ov. Ānseris īndocto cārmine cēssit olor. Prop. 2. xxxiv. 84.

T. ii. **435.**

Ansër, ëris, m.

Āntæŭs, ī, m. Antæŭs ürbës fervidæ terret plagæ. Sen. H. O. 1788. (I. Tr.) Ut quos Antæī fortes pressere lacerti; Ov. Ib. 397. Antandrös, ī, f. [xiii. 628. Fertur ab Antandro: scelerataque limina Thracum, Ov. M. Antēcanīs, īs, m. Antěcăněm, Grafo Procyon qui nomině fertur. Cic. (ex Arat. P.) N. D. ii. 44. Antēmnæ, ārum, and Antēmna, æ, f. Förtünæ Prænēstě jügīs, Antēmnaque prīsco-Sil. viil. 365. Ārdez, Crustumerique, et turrigere Antemnæ. V. E. vii. Elision not observed. 631. (Spond.) Antenor, oris, m. Adjīce Trojānæ suāsorem Antenora pācis, Ov. F. iv. 75. Antēnoreus, a, um, adj. Atque Antenorei dispergitur unda Timavi, Luc. vii. 194. Antenoridæ, arum, m. Patronym. Tres Antenoridas, Cererique sacrum Polyphoeten, V. E. vi. Anterastilis, is, f. Sed Adelphasium exit eccam, atque Anterastilis! Plant. Poen. 1. i. 75. (I. Tr.) Anthedon, onis, f. Anthedon, ubi gramineo de littore Glaucus-St. T. vii. 335. Carpit et Euboica vivax Anthedone gramen, Ov. M. vii. 232. Anthēdoniŭs, a, um, adj. Sīc Ānthēdonius Bœotia pēr freta Glaucus—Aus. Ed. x. 276. Anthēmonides, se, m. [43. (I. Tr.) Quid tibi lubido est, obsecro, Anthemonides, Plant. Port. 5. v. Antheūs. ĕŏs. m. Prospectum late pelago petit, Anthea si quem-V. Æ. i. 181. Ānthrāx, acis, m. Ātqui ego istuc, Anthrax, aliovorsum dixeram, Plant. Aul. 2. iv. & (I. Tr.) Anticato, onis, m. duo Cæsaris Anticatones. Anticyra, æ, f. [ili. 83. Nescio an Anticyram ratio illis destinet omnem. Hor. S. 2. Plur. Sī tribus Anticyris caput insanabile nunquam-Hor. A. In Greek the penultima is long. P. 300. Antidămās, æ, m. [22. (I. Tr.) Sed hic mihi antehac hospes Antidamas fuit. Plaut. Pan. 5. i. Antigenēs, is. m. Non tulit Antigenes, et erat tum dignus amari. V. B. v. 89. Antigonē, ēs, and æ, f. Sic tudis Antigone; senior cui talia Phorbas: St. T. vii. 253. Quid? non Antigonæ tumulo Bæotius Hæmon Corrult-Prop. 2. viii, 21. 28

ANT-ANU

Antilöchus, ī, m. [15. Sīvē quis Antilöchum nārrābāt ab Hēcture victum; Ov. H. i.
Āntīmāchūs, ī, m. Tū non Āntīmāchō, non tūtīer ībīs Hemērē. Prop. 2. xxxiv. 45.
Antinous, î, m. Eurymachīque avidās Antinoique manus. <i>Ov. H.</i> i. 92.
Āntīochīā, æ, f. Tērtīā Phœbēm laūrī domus Āntīochīā, Aus. Urb. iii. 1.
Antiochus, ī, m. [Alc.) Antiochum Annibālēmquē dīrūm. Har. C. 3. vi. 36. (Less.
Antiopē, ēs, and Antiopā, æ, f. Invocet Antiopē quēm, nisi, vīnctā Jovem? Prop. 3. xv. 24.
Antĭphätēs, æ, m. Antĭphätæ mĕmŏrēs, īmmānsuētīquĕ Cÿclōpĭs, <i>Ov. M</i> . xiv. 249.
Antiphilă, æ, f. Antiphilă? Vidĕon' Clîniam, an non? Quêm vidēs? Ter. Heaut. 2. iv. 25. (I. Tr.)
Antipho, ōnis, m. Apud Antiphōnem ütērquē, mātēr ēt pätēr, <i>Ter. Eun.</i> 5. ii. 1.
Antiphös, ī, m. Stērnit Ionā Chrömīs, Chrömin Antiphös, Antiphön Hyp- seüs, St. T. ix. 252.
Antiphus, ī, m. [755. Stērnuntur tērræ Měnalas pěděs, Antiphus alto—St. T. vii.
Āntipòlitānūs, ž, tim, <i>adj.</i> Āntipòlitānī nēc quæ dē sānguĭnĕ thŷnnī— <i>Mart. 4.</i> lxxxix. 5.
Āntīssā, æ, f. Flüctībūs āmbītæ fūĕrānt Āntīssā Phārōsquĕ, Ov. M. xv. 287.
Antīstĭüs, ī, m. Cāppādēcūm sævīs Antīstĭüs ēccĭdĭt ētīs— <i>Mart.</i> 9. xxxi. 1.
Antĭum, ī, n. Prænēstē nēc sīc, Āntĭumvē mīrātur. Mart. 10. xxx. 7. (Scaz.)
Āntītis, ī, m. Orātionem in Āntium pētītorēm—Cat. xliv. 11.
Āntīts, ā, ŭm, <i>adj.</i> Āntīt nīmbēsā rēvēcābūnt līttērā brūmā. <i>St. S.</i> l. iii. 89.
Antōnīnūs, ī, m. [1. Antōnīnūs ābhīnc rēgimēn cāpit, īllē vöcārī—Aus. Cæs. T. xvi. Plur. Antōnīnōrūm nōmīnā fālsā gērēns. Ibid. xxiv. 2.
Antonius, ī, m. [685. Hīnc opē bārbāricā, vārlīsque Antonius ārmīs, V. Æ. viji.
Antōrēs, is, m. Hērculis Antōrēm cŏmitēm, quī mīssus ab Ārgīs, V. Æ. x. 779.
Antūllā, æ, f. [3. Hōc tēgītūr cito rāptā sūīs Āntūllā sepūlchrō: Mart. 1. cxvii.
Änübis, is, and idis, m. [698. Omnigenumque deum monstra, et läträtör Änübis, V. Æ. viii. Pēr tu sīstra precor, per Anübidis ora verendī: Ov. A. 2. xiii. 11
29 p 3

ANX-APE

Sīvē sălūtifēris candidus Anxur aquis ; Mart. 5. i. 6.

Anxur, uris, m. and n.

Jāmque ēt præcipitēs superāverāt Ānxuris ārcēs, Luc. iii. 84. Anxurus, adi. m. Cîrcæumque jugum, queis Jupiter Anxurus oris-V. E. vii. Anystus, i, m. Anystus amnis, et salum fluctu secat. Av. O. M. 547. (I. Tr.) Ānvtus, ī, m. Pythagoran, Anytique reum, doctumque Platona. Hor. S. 2. iv. Āōn, ŏnĭs, and ŏnŏs, m. Pēr tōtūm cupit īrē pēcūs: sīc Āona saxo, St. T. viii. 476. Aŏnës, ŭm, m. Aonas în montes ût dûxerit ûnă sororum, V. B. vi. 65. Aŏnĭă, æ, f. Terruit Aoniam volucris, leo, virgo, triformis Sphinx-Aus. Ed. xi. 40. Aŏnĭdēs, æ, m. 95. Tunc prior Aonides: (välidam simul elicit hastam) St. T. ix. Aŏnĭdĕs, ŭm, f. Poscimur Adnides. Sed forsitan otia non sint; Ov. M. v. 333. Aonis, idis, and idos, adj. f. tēllūs Adnis ēt Tyriæ sūspīrānt nomina mātrēs, St. T. vi. 17. Aöniŭs, ă, ŭm, adj. Aonio rediens deducam vertice Mūsas; V. G. iii. 11. Aornos, ī, m. Unde löcum Graff dixerunt nomine Aornon. V. A. vi. 242. Apamēa, æ, f. Urbs mědíis Apamea děbinc consistit in arvis, Av. D. 1083. Apamēnus, a, um, adj. Præstringitque undis Apamenæ jugera glebæ. Av. D. 1094. Apēliotēs, æ, m. Nec sævī Böreæ, aut Apēliotæ, Cat. xxvi. 3. (Phalæcian.) Apēllă, æ, m. Pērsuādērē cupīt. Crēdāt Jūdæus Apēlla, Hor. S. 1. v. 100. Apēllēs, ĭs, m. Sī Venerem Cous nunquam pinxīsset Apelles, Ov. A. A. iii. 401. Apēllēŭs, ă, ŭm, adj. Qualis Apelleis est color în tăbulis. Prop. 1. ii. 22. Āpēnnīnīcolā, æ, c. g. Apēnnīnīcolæ bēllātor fīlius Aunī, V. Æ. xi. 700. Apēnnīnīgēnā, æ, c. g. Apēnnīnīgenæ quæ proxima Thybridis undis-Ov. M. xv. 432. Āpēnnīnus, ī, m. [(Spond.)

AlpYbus æquātum āttöllēns caput Apēnnīnus? Sil. ii. 314. r, prī, m. Sēd dūm lūdīt Apēr, lūdēre novit Aper. Mart. 10. xv. 2.

APH-APO

Äphæä, æ, f. Unde alii fügisse ferunt, et numina Aphase Virginis-V. Cir. 303. Aphărēĭŭs, ă, ŭm, adj. 304. Et duo Thestiade, prolesque Apharela Lynceus, Ov. M. viii. Aphareus, eos. and ei. m. Txii. 341. Ültör ädest Aphäreus: saxumque e mönte revulsum—Ov. M. Aphēsās, āntis, m. Nomine Lernæi memorant Aphesanta coloni. St. T. iii. 461. Aphīdās, æ, m. Sopītūs vīnīs et inexperrectus Aphīdas. Ov. M. xii. 317. Aphīdna, æ, and Aphīdnæ, ārum, f. Constiterant illine: nomen Aphidna loco. Ov. F. v. 708. pārvās allīūs [Dim.) Calcet Aphidnas: pars illa diu-Sen. Hip. 24. (Anapæstic Aphidnus, ī, m. Tum Meropem, atque Erymanta manu, tum sternit Aphidnum: V. Æ. ix. 702. Aphrědisřá, ôrům, ». [(I. Tr.) Aphrodīsia hodie Veneris est festus dies: Plaut. Pæn. 5. iii. 14. Aphrödīta, æ, f. Dās Vēnus: ēst Mārtī nāmque Aphrodītā comes. Aus. Ec. x. 8. Apicius, i. m. ۲3. Ipse quoque ad comam gaudebat Apicius ire: Mart. 2. lxix. Āpidanēŭs, a, um, adj. Ārcades Āpidanēi sūb scopulis Erymanthi: Pris. P. 412. Apidanus, ī, m. **「228.** Mültä quoque Apidani placuerunt gramina ripis. Ov. M. vii. Apis, is, and idis, m. Et comes în pompam corniger Apis eat. Ov. A. 2. xiii. 14. Apœcĭdēs, ĭs, m. [7. (I. Tr.) Sēd me ūnă tūrbāt rēs rātioque, Apœcidī—Plaut. Epid. 2. iii. Apollinaris, is, m. Apollinaris omnibūs locis præfert. Mart. 10. xxx. 4. (Scaz.) Apollināris, adj. Laurea donandus Apollinari, Hor. C. 4. ii. 9. (Sapphic.) Apollineus, a, um, adj. Hæsit Apollineo Delos Latonia partu; Claud. 4. C. H. 133. Apollo, linis, m. Ipsě Dionæā monstravit Apollo columba. St. S. 3. v. 80. Intonsosque agitaret Apollinis aura capillos, Hor. Ep. xv. 9. I am not aware of any passage where the final syllable is made short by a poet of the Augustan age. Apollodorus, ī, m. Apollodoro plaudit imbrifer Nilus! Mart. 1. lxii. 5. (Scazon.) Apollonius, ī, m. Ante sălūtābāt rhētor Apollonius. Mart. 5. xxi. 2. Aponus, ī, m. Colle sedens, Aponus terris ubi fumifer exit, Luc. vii. 193.

APO-AQU

Aponus, a. um, adi. Cēnsētur Apona Līvio suo tēllus, Mart. 1. lxii. 3. (Scaz.) Appla, æ, adj. f. (via understood.) Nec magis est curvis Appla trīta rotis. Ov. P. 2. vii. 44. Applas, adis, f. Patronym. Non illas lites Appias ipsa probat. Ov. R. A. 660. Plur. Lentă vides lites, Appiadesque desc. Ov. A. A. iii. 452. Appiŭs, ī, m. Appius est auctor: Pyrrho qui pace negata-Ov. F. vi. 203. Appulă, æ, f. Appulă gānnīt. Aprēs, æ, m. vi. 638. Nunc Arinen Ölbümque necāt; jām saucius Apren-V. F. Aprīlis, adj. c. g. (when masculine, mensis understood.) Aprīlēm memorant ab apērto tempore dīctum: Ov. F. iv. 89. Qui dies mensem Veneris marinæ Findit Aprilem. Hor. C. 4. xi. 16. (Adon.) Apsus, i, m. Γ**462**. Tēllūs, quām völücēr Genusus, quām mollior Apsus, Luc. v. Apūlĭă, æ, f. Nūtrīcis ēxtrā līmen Apūliæ, Hor. C. 4. iv. 10. (Gr. Alc.) Încipit ex îllo montes Apulia notos-Hor. S. 1. v. 77. Apūlicus, a, um, adj. Tyrrhenum omně tůis et măre Apulicum, Hor. C. 3. xxiv. 4. (Chor. Tet. Asclep.) Apŭlŭs, ă, ŭm, adj. 2. i. 34. Vītā senīs. Sequor hūnc, Lūcanus an Apulus anceps, Hor. S. Apyrī, ōrum, m. Hīnc Apyrī, pēr quos Mārdūs dēvolvitur āmnis: Pris. P. 712, Aquarius, ī, m. Jām levīs oblīquā sūbsīdīt Aquārīŭs ūrnā. Ov. F. ii. 457. Aquīcolus, ī, m. Continuo Quercens, et pulcher Aquicolus armis, V. Æ. ix. 684. Aguĭlă, æ, f. Nunc Aqu'ilæ sidus referam, quæ parte sinistra-Man. v. 486. Aquileia, æ, f. Ēt tū Lēdæō fēlīx Aquileīa Timāvō, Mart. 4. xxv. 5. Aquileīŭs, ă, ŭm, adj. T374. Atque sinum penetrans Aquileium colligit undas. Pris. P. Aguilina, æ, f. Captus amore tuo demens, Aquilina, ferebar, Max. iii. 5. Aquīlīnus, ī, m. Glābrio Aquīlīnī Dārdānā progenies, Aus. Prof. xxiv. 4. Aquilo, onis, m. Infelix Aqu'ilo, raptæ timor Orîthyiæ, Prop. 3. vii. 13. (Sp.) Strymonius altas Aquilo contorquet nives; Sen. Ag. 479. (Iambic Trim.) Ille Noto Zephyroque et Sithonio Aquiloni-Ov. H. xi. 13. Elision not observed. (Dactyl. Hexam.) Aquilonigena, æ, c. g. x. 407. Aut Italum populos, Aquilonigenasque Britannos, Aus. Ed.

AQU-ARA

Aquilonius, a, um, adj. Hunc duo sectau fraires, Aquilonia profes, Prop. 1. xx. 25.

Aquinās, ātis, adj.

Nēscit Aquinātēm potāntia vēllēra fūcum, Hor. E. 1. x. 27.

Aquinius, ī, m.

Cūrrām scrīnĭā: Cæsĭōs, Āquīniōs — (Phalæc.)

By synæresis.

Ăguinăm, i. s.

Roma tuo refici properantem reddet Aquino, Jun. iii. 319.

Aquīnus, ī, m.

Fābriciō jūnctūs fīdō requiescit Aquīnus, Mart. 1. xciv. 1.

Āquǐtānĭă, æ, f. Gāllĭă quīs frŭītūr, grēmĭoque Āquǐtānĭā lātō.

Äquitānicus, a, um, adj.

Illā sibi, ēt populos Āquitānicā rūrā colēntēs: Aus. Epis. xxiv.

Āguītānus, a, um, adj.

Gentis Aquitanse celeber Messala triumphis, Tib. 2. i. 33.

Āquǐtēs, æ, m. Phāeidia Ā

Phasidis Arctois Aquites errabat in armis; V. F. vi. 295.

Ārābārchēs, æ, m. Nēsciŏ quīs titu

Nēscio quīs titulos Ægyptius ātque Ārābārchēs, Juv. i. 136.

Ārābeīā. See Ārbēlā.

Ārābĭā, æ, f.

Et domus întâctæ të trëmit † Arabiæ. Prop. 2. x. 16. † By diastole.

Ārābīcus, ā, um, adj.

Grātēsque agam, čīque ut Ārabicō fumificem ödöre amenē. Plaut. Mil. 2. v. 2. (I. Tet. cat.)

Äržbřůs, ž, tim, adj.
Illä něque‡ Āržbřům mětůit trānscēnděrž līměn. Prop. 1. xiv.

† By diastole.

Ārābe, abis, m.

Ömnis Ārābs, ōmnēs vērtēbānt tērgā Sābæī. V. Æ. viii. 706. Rōāsquĕ dŏmōs Ārābūm, pīctōsquĕ Gĕlōnōs. V. G. 2. 115.

Ārābūs, ī, m. [693. Hāsdrūbāl, ēt cæptāntem Ārābūm rāptārē pērēmtō—Sil. xv.

Ārābūs, a, um, adj.

Non Arabo noster rore capillus ölet. Ov. H. xv. 76.

Ārāchnē, ēs, f.

Mæŏnĭæque ănĭmūm fātīs īntēndĭt Ārāchnēs: Ov. M. vi. 5.

Ārāchnēā, æ, f. Sēque ĭn Ārāchnēā māgnūm pōrtāssē trĭūmph**ūm.** Man. iv. 136.

Ārāchōtæ, ārum, m. Orītās. Āribāsque, ēt vēlocēs Ārāchōtās, Av. D. 1297.

Ārācynthus, i, m.

Amphion Dīrcæŭs in Āctæö|| Ārācÿnthō. V. B. ii. 24. || No elision observed.

ARA-ARC

Ārādīts, ā, tim, adj. [vi. 896. Quōd gēnüs, īndu māri ēst Ārādiō* fons dūleīs āquāī, Lucr.

By synæresis.

Arados and Aradus, I, f.

Nec procul est Arados, Phoenices sequore cincts. Pris. P. 539. In Sil. i. 380, where it is the name of a man, it is masculine.

Ārār, ārīs, and Ārārīs, īs, m. [vii. 11.
Tēstīs Ārār, Rhödānūsquē cēlēr, māgnūsquē Gārūmnā, Tib. i.
Quōs Rhödānūs vēlōx, Ārārīs quōs tārdīör āmbīt, Claud.
Ruf. ii. 111.

Ārātēŭs, ā, tim, adj.

Hæc tibi Ārātēīs mūltum īnvigilātā lūcērnīs

Cārminā—Cinna ap. Isidor. i. 12.

Ārātus, ī, m.

Cum Sole et Luna semper Aratus erit. Ov. A. 1. xv. 16.

Āraūrīcus, ī, m. Spīcifērīsquē grāvīs bēllātor Āraūrīcus ōrīs, Sil. iii. 403.

Ārāxēs, ĭs, m. Pētābīs gālēā fēsstis Ārāxīs āquām. Prop. 3. xii. 8.

Ārāzēŭs, ā, ŭm, adj. Scīssus Ārāzēō prius sequorē, jām suus, ūndā—Av. D. 30.

Ārbācus, ī, m. Jāmque Ēbusus Phœnīssā movēt, movēt Ārbācus ārmā, Sil. iii. 362. al. Artabrus.

Ārbēlā, æ, f. [beia. Sīdönfös Ārbēlā féröx, ēt cēlsús lētās, Sīl xiv. 271. al. Ara-

Ārbītēr, trī, m. Āt Ārbītēr dīsērtūs—T. M. 2489. (Anacreontic.)

Ārbörius, ī, m. Dīcere sēd reā fīt, tērtius Ārbörius. Aus. Par. iii. 2.

Ārbūscūlā, æ, f. Contēmtīs ālfīs ēxplosa Ārbūscūlā dīxĭt. Hor. S. l. x. 77.

Arcadia, æ, j. Pān ētiam Ārcādīā dīcāt sē jūdīcē vīctūm. V. B. iv. 59.

Ārcēdicus, a, um, adj. Hīnc caput Ārcēdicī nudum cute fertur asellī—Col. 344.

Ārcādīts, ī, m. Ārcādīts cāptæ spölīts Bābylonīs onūstus, Cl. iv. C. H. 652.

Ārcādĭus, ā, um, adj. Jūpiter, Ārcādīi quæsō miserēscite rēgis, V. Æ. viii. 573.

Ārcās, ādīs, and ādōs, m. Ārcās ādēst, tēr quīnquē fērē nātālībūs āctīs. Ov. M. ii. 497.

Ārcās, ādīs, and ādōs, adj. Āmbō florēntēs ætātībūs, Ārcādēs āmbō, V. B. vii. 4.

Ārcēns, ntīs, m. Stābāt in ēgrēgiis Ārcēntīs fīlius ārmīs, V. Æ. ix. 581.

Ārcēsīlās, æ, m. Ēssē, quod Ārcēsīlās ærūmnōsīquē Sölōnēs, *Pers.* iii. 79. ²⁴ Ārcēsius, i, m.

Nam mihi Laertes pater est, Arcesius illi, Ov. M. xiii. 144.

Archebūlus, ī, m.

Generi dătur auctor huic vetus Archebulus. T. M. 1919.
(Archebulic Anapastic.)

Ārchēmörüs, ī, m.

Trīstia ad Archemori funera victor equus. Prop. 2. xxxiv. 38.

Ārchēstrātā, æ, f.
Clēsbūlā. Nūtrīx quæ fūīt? Ārchēstrātā. Plaut. Cur. 5. ii. 44.

Ārchětĭŭs, î, m. [xii. 459. Ārchětřům Mněstheüs, Epülönem öbtrüncät Āchātēs. V. Æ.

Archiacus, a, um, adj.

Sī potes Ārchiācīs convīva recumbere mensīs, Hor. E. 1. v. 1.

Ārchībūlus, ī, m.

Aŭdīn' tu? apud Ārchibūlum ego ero argentarium. Plaut.

As. 1. i. 102. (I. Tr.)

Archidēmidēs, is, m.

Ită bellus hospes fecit Archidemides. Plaut. Bac. 2. iv. 111.

Ārchidēmus, ī, m.

Aît sēse îre ăd Ārchidēmum, Chærĕām, Chærēstrătum, Plaut.

As. 5. ii. 11. (Troch. Tetr. cat.)

Ārchigenes, is, m.

Öcitis Ārchigenēn quære, ātque eme quod Mithridatēs Composuit—Juv. xiv. 252.

Archilochus, ī, m.

Archilochus auctor traditur talis metri. T. M. 2350. (I. Tr.)

Archimēdēs, is, m.

Prīmus Agyllīnos pēs ēfficit, ālter Ārchimēdēn. T. M. 1564.

(Archilochian Heptam.)

Archippus, i, m.

Ārchīppī rēgīs mīssū, fortīssīmus Umbro; V. Æ. vii. 752.

Archonides, is, m.

Quām völö. Nūnc laūdō, gnāte. Ārchōnidi hūjūs fīliām. Ter. Heaut. 5. v. 21. (Troch. Tetr. cat.)

Ārchylls, is, f. Aūdio Ārchylls, jāmdūdūm: Lēsblam āddūcī jūbēs. Ter. And. 1. iv. 1. al. Archilis. Archillis.

Ārchētās, æ, m. Mē creat Ārchētæ sobolēs Babēlonius Horos, Prop. 4. i. 79.

Arcticus, &, um, adj.

Ārctīcā tārdūs plaūstrā Böötēs: Sen. Med. 315. (Anap. Dim.)

Arctophylax, acis, m.

Plias, et Arctophylax, Oleniumque pecus. Ov. H. xviii. 188.

Arctos, ī, f.

Vērsāque āb āxē sūō Pārrhāsis Ārctōs ērāt. Ov. T. 1. iii. 48. Mænāliām tāctīs nē lāvēt Ārctōn āquīs. Ov. F. ii. 192. Plur. Ād Börēm pārtēs Ārctī jūngūntūr, ēt Ānguis. Aus.

Ec. iii. 1.

Ārctōŭs, ă, ŭm, *adj.*Spōntē förēs: Ārctōā pārāt convēxā Böötēs. *Cl.* iii. *C. H.* 170
35

A R C-A R G

Arctūrus, ī, m. Prætērēā tām sūnt Ārctūrī sīdērā nohīs, V. G. i. 204.
Arděa, æ, f. Cîngřitir întěrča Rômanis Arděa signis, Ov. F. ii. 721.
Ārdīscī, ōrum, m. Ārdīscīquĕ tĭbī cēlsō dē vērticĕ surgunt—Av. D. 450. al. Ardesci. Aldesci.
Ārēctæŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Rādĭt Ārēctæōs haūd ūnă pēr ōstĭā cāmpōs; <i>Tib.</i> 4. i. 142.
Ārēlās, ātīs, f. [81. Ūtque duplēx Ārēlās, Ālpīnæ tēctā Viennæ, Aus. Epis. xxiv.
Ārēlātus, ī, f. Ārēlātus īllīc cīvītās ādtollītur. Av. O. M. 679. (I. Tr.) Pāndē, duplēx Ārēlātē, tuos blanda hospīta portus, Aus. Urb. viii. 1.
Ārēllĭŭs, ī, m. Ēx rē fābēllās. Sī quīs nām laūdāt Ārēllī— <i>Hor. S.</i> 2. vi. 78.
Ārēmŏrĭcŭs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Cūjŭs Ārēmŏrĭcās pātēr Ēxsŭpĕrāntĭŭs ōrās— <i>Rutil.</i> i. 213.
Ārēnē, ēs, f. Ægĭŏn, Ārēnēnque, ēt quās Thēsēĭă Trœzēn, St. T. iv. 81.
Ārēðs, ī, m. [xii. 310. Āt nōn Eūrÿnŏmūs, Lÿcĭdāsque, ĕt Ārēŏs, ĕt Imbreūs, <i>Qv. M.</i>
Ārēs, ĕŏs, and ĭs, m. Ād lēgĭōnēm bēllātōr clǔēs, āt ĕgo īn cǔlīna Ārēs. Plaut. Truc. 2. vii. 54. (Troch. Tetr. cat.)
Conciderīt: super āddit Ārēn, frātrēmque Melānthum, V. F. iii, 203.
Ärēstöridēs, æ, m. Patronym. Dönec Ārēstöridæ sērvāndām trādidit Ārgō. Ov. M. i. 621.
Ārēthūsă, æ, f. [599. Quō properās, Ārēthūsā, sŭīs Alphēus ab undīs—Ov. M. v.
Ārēthūsæŭs, ă, ŭm, <i>adj</i> . Quās Ārēthūsæī lātīcēs, quās ādvēnă nūtrīt— <i>Cl. R. P.</i> ii. 60 .
Ārēthūsīs, ĭdös, f. Patronym. Ūtquĕ Sÿrācūsās Ārēthūsĭdās ābstŭlĭt ārmīs Claūdĭus—Ov. F. iv. 873.
Ārēthūsĭūs, č, ŭm, <i>adj.</i> Ērīgĭtūr sŭbĭtās īn spēs Ārēthūsĭā prōlēs. <i>Sil.</i> xiv. 356.
Ārētīnus, a, um, adj. Sīc Ārētīnæ violānt crystāllinā tēstæ. Mart. 1. liv. 6.
Ārētĭŭs, ī, m. Frēgērīt hēmīnās Ārēti ædīlĭs ĭnīquās. Pers. i. 130.
Ārētūllă, æ, f. Flūxĭt Ārētūllæ blāndā cölūmbā sǐnūs. <i>Mart.</i> 8. xxxii. 2.
Ārgæŭs, ī, m. [Ruf. ii. 31. Cāppādöcūm, völücrūmquē pārēns Ārgæŭs ēquōrüm. Cl. in
Argæŭs, ä, üm, <i>adj.</i> Quôs Phrÿgĭæ mātrēs, Ārgæăquĕ grāmĭnă pāstæ, <i>Claud. L. S.</i> 36

Ārgānthōnĭācŭs, ă, ŭm, adj.

Ārgānthonfācos ārmāt Cārtefā nepotēs. Sil. iii. 396.

Arganthus, ī, m.

Hīc ĕrăt Ārgānthī Pēgē sūb vērtīce montis. Prop. 1. xx. 33.

Ārgēī, ōrum, m.

Itur ad Argeos, qui sint sua pagina dicet. Ov. F. iii. 791.

Ārgēntārĭŭs, ī, m.

Tenditur în medias Mons Argentarius undas. Rutil. i. 315.

Argēntiēxtěrěbrönídēs. (A ludicrous word composed for the occasion.) Nügřpölýlöquídēs Argēntiēxtěrěbrönídēs. Plaut. Per. 4. vi. 21. (I. Tr.)

Ārgēstēs, æ, m.

Frīgidus Ārgēstēs summās mulcēbit arīstas. Ov. F. v. 161.

Ārgēŭs, ă, ŭm, adj.

Tībur Ārgēō positum colono-Hor. C. 2. vi. 5. (Sapphic.)

Ārgī, ōrum, m. [651. Quīd meruere Ārgī? mē, mē, dīvum ōptime, solum—St. T. i.

Ārgīā, æ, f. Ōrnātūs Ārgīā gērīs, dīrūmquē monīlē—St. T. ii. 266.

Ārgĭcĭŭs, ī, m.

Arborium, Arborio patre et avo Argicio. Aus. Prof. xvi. 6.

Ārgīlētānūs, a, um. Ārgīlētānās māvīs habitāre tabernās. *Mart.* 1. iv. 1.

Ārgīlētum, ī, n. [(Spond.) Nēcnon ēt sācrī monstrāt nemus Ārgīlētī, V. Æ. vili. 345.

Ārgīnus, ī, m. Sēcurus licet hos fontes, Ārgīne, minīstres, Mart. 7. xv. 5.

Ārgīvus, a, um, adj.

Argō, ūs, f.

Îs quoque, Phāsiācās Ārgō quī dūxit in ūndās, Ov. T. ii. 439. Et quī movīstīs duo lītors, cum rudis Ārgūs

Dūx ĕrăt—Prop. 2. xxvi. 39.

Argölicus, a, um, adj.

Nēc posse Ārgolicīs exscindī Pērgama tēlīs, V. Æ. ii. 177.

Argölis, idis, and idös, f. adj.

Argolides cuperent fügisse Cupharea puppes. Ov. R. A. 735.

Argonaūtæ, ārum, m.

Ut Argönaütæ prætër ömnēs cāndidüm—Hor. Ep. iii. 9. (I.Tr.) An spätiă cārpīt lēntus Ārgönaūtārum? Mart. 3. xx. 11. (Scaz.)

Ārgŏs, ī, n.

Sēcūrūmque qu'es āltā per Ārgos erāt. Ov. H. xiv. 34. In plur. Ārgī. See Argi.

Ārgōŭs, ă, ŭm, adj.

Texitur Argoa pinus Pagasæa securi. V. F. v. 436.

Argus, ī, m.

Centum luminibus cinctum căput Argus hăbebăt. Ov. M. i. 625.

Ārgynnus, ī, m.

Quā nātāt Ārgÿnnī pœnā mināntis āquæ. Prop. 3. vii. 22.

ARG-ARI

Argyripa, æ, f. **246.** Ille ürbem Argyripam, patrice cognomine gentis-V. E. xi. Ārgyrīppus, ī, m. [(I. Tr.) Nam me hödle öravit Argyrippus fillum-Plant. As. 1. i. 60. Ārĭādnā, æ. f. Quantum în tē, Thēseu, völucrēs Āriadna marīnas Pāvit-Ov. A. A. iii. 35. Ārfādnæŭs, ă, ŭm, adj. Atque Ariadnese cœlestia dona corone. Man. v. 21. Āriāsmēnus, ī, m. Prœlia, falcatos înfert Ariasmenus axes. V. F. vi. 387. Ārībæ, ārum, m. Orītās, Ārībāsque, ēt vēlocēs Ārāchotās. Av. D. 1297. Arīciă, æ, f. Egressum magna me excepit Aricia Roma. Hor. S. 1. v. 1. Ārīcīnus, a, um, adj. Vāllīs Ārīcīnæ dēnsīs lätet ābdītā sīlvīs. Ov. M. xv. 488. Āriēnī, ōrum, m. Caūcaseas arces et dumicolas Arienos. Av. D. 895. Āriēs, ētis, m. Quæve Āries et Libra æquant divortia lūcis. C. G. 8. Ārīī, ōrum, m. Bāctrăque, et Ārīī, Babylon, et Sūsa, Parosque. Man. iv. 802. Ārīmāspā, æ, and Ārīmāspūs, ī, m. Belligeratores nutrīt tellus Ārimaspas. Av. D. 55. Quodque legit dives summis Arimaspus arenis. Luc. vii. 756. Prœlia nam faciunt Arimaspi gryphibus hostes. Pris. P. 703. Ārīminēnsis, ĕ, adj. Ärīminēnsēm Foliam, Hor. Ep. v. 42. (I. Dim.) Ārīminum, ī, n. Vicinumque minax invadit Ariminum, et ignes-Luc. i. 231. **[638**] Ārīnēs, īs, m. Nûnc Arinen Olbûmque necat: jam saucius Apren-V. F. vi. Ārīnthæŭs, ī, m. Inter Arinthæi fastus, et nomen herile. Claud. Eut. i. 63. Ārīōn, ŏnīs, m. Örpheus în silvis, înter delphinăs Arion. V. B. viii. 56. Quod mare non novit, que nescit Ariona tellas ? Ov. F. ii. 83. Ārīonīŭs, ā, ŭm, adj. Nomen Arionium Siculas impleverat urbes. Ov. F. ii. 93. Ārĭs, ĭs, 🗪. A tergo accelerant, qua fisus fluctibus Aris-Sil. xv. 244.

Ārīsbā, æ, f. Pocula, devicta genitor que cepit Arisba, V. E. ix. 264. Ārīsbās, æ, m. Exceptos hospes tectīs Inducit Arīsbas. Sil. iii. 668.

Ārīstæŭs. ī. m. Pāstör Ārīstæūs fugiens Penēla Tempē, V. G. iv. 317. 38

ARI-ARR

Ārīstārchūs, ī, m.

Fiet Ārīstārchūs; non dīcēt, Cūr ēgo āmicum Offendam—Hor. A. P. 450.

Arīstīdēs, Is. m.

Pūlsus Ārīstīdēs pātrīā Lācedæmona fugīt. Ov. P. 1. iii. 71.

Ārīstīppūs, i, m.

Græcus Arīstīppūs, quī sērvēs prējīcēre aurum Īn mēdīā jūssīt Lībvā—Hor. S. 2. iii. 100.

Ārīstīta, ī, m. [61. Fūscus Ārīstītas ōccūrrīt, mīhī cārus, ēt īllum—Hor. S. 1. ix.

Ārīstophānēs, is, m. [iv. 1. Eupolis, ātque Crātīnus, Ārīstophānēsque, poētæ; Hor. S. 1.

Ārīstophontēs, æ, and is, m.

Pērdidīt me Ārīstophontēs hīc, qui īntrovēnīt modo. Plaut. Cap. 3. iii. 12. (Trech. Tetr. cat.)

Ārīstötēlēs, is, m.

Sī quis Ārīstötēlēm similēm vēl Pīttācon ēmit. Juv. ii. 6.

Ārīŭs, ī, m.

Sübstringens Arimaspe comas, hinc fortis Arius—Luc. iii. 281.

Ārīusīts, ā, um, adj.
Vīna novum fundam calathīs Ārīusīta nēctar. V. B. v. 71. al.

Ārmēnĭā, æ, f. Ārmēnĭa, ēt pătĭēns Lātĭī jām pōntĭs Ārāxēs. St. S. 1. iv. 79.

Ārmenius, a, um, adj.

Dāphnis et Ārmenias curru subjungere tigres—V. B. v. 29.

Ārmēs, ĭs, ss.

Dîspulerant Colchos, pariterque înglorius Armes—V. F. 6. 530.

Ārmīllātus, ī, m.

Sī quīd Pālfūrio, sī crēdimus Ārmīllāto, Juv. iv. 53. (Spond.)

Ārnā, æ, f. Hīs ūrbēs Ārna, ēt lætīs Mēvānĭā prātīs—Sil. viii. 456.

Arnē, es, f. [331. Āgmǐnā, quōs Mīdē, quōs hūmǐdā sūggĕrǐt Ārnē. St. T. vii. Ārnūs, ī. a.

Et pontum solus scilicet Arnus adit. Rutil. i. 570.

Ārōn, ōnĭs, m.

Nēc levior comitatur Āron; horrentia cujus—V. F. vi. 524.

Ārpī, orum, m.

Dümque Ārpās tēndūnt īnstīnctī pēctörā Pænī—Sil. viii. 242.

Ārpīnās, ātis, adj.

Hīc novus Ārpīnās, īgnobilis, ēt modo Rēmæ—Juv. viii. 237.

Ārpīnūs, ă, tim, adj. [læc.)
Ārpīnīs quöquē compārārē chārtīs. Mart. 10. xix. 17. (Pha-Ārquǐtiūs, ī, m. [(Scazon.)

Arquittus, i, w. [[Scazon.]]
Et vos, Sile, Albūti, Arquitīque, Vārroque, V. Cat. vii. 3.

Ārrētīum, ī, n. Ārrētī mūrōs, Cörvthī nunc dīruat ārcēm. Sil. v. 123.

Arrūns, ūntis, m. [864. Aūdiit ūna Ārrūns, hæsītque īn corpore ferrum. V. Æ. xi. Sīstit, ēt Ārrūntēm tāmālo spēgūlātār āb āltō. Ibid. 853.

so E 2

ARS-ASC

Arsacidee, arum, and Arsacides, e., m. Patronym. vocesque superbo Ārsācidæ pērfērrē mēās. Sī fædērā nobīs—Luc. viii. 218. Ārsācidæ, bēllūm vīctīs cīvīlē dēdīstis. Id. i. 108. Arsacius, a, um, adj. Scīs quid in Ārsāciā Pācorūs dēlībērēt aulā. Mart. 9. xxxvi. 3. Ārsēs, ĭs, m. Inde ruens Thurin, et Buten, et Narin, et Arsen, Sil vii. 598. Ārsinöē, ēs, f. Cæsaris Ārsinčē, quæ cāstrā carēntia rēgē—Luc. x. 52. Ārtāciē, ēs, f. Nobilis Ārtācie gelidā quos īrrīgāt undā. Tib. 4. i. 60. Ārtāmo, onis. m. Trēs ūnos passūs. Vēl decem. Agedum, tu Ārtamo, Plant. Bacc. 4. vii. 34. (I. Tr.) Ārtānus. ī. m. Ārtānum properās segui, Mbelle. Mart. 8. lxxii. 3. (Phalæc.) Ārtāxātā, ōrum, n. Sīc prætēxtātos referunt Ārtāxātā morēs. Juv. ii. 170. Pīnxīstī Venerēm, colis, Artemidore, Minērvam. Mart. 5. xl. 1. Artěmonă, æ, f. Ārtemona, si hūjus reī me esse mendacem inveneris. Plaut. As. 5. ii. 5. (Troch. Tetr. cat.) Ārtērīts, ī, m. Arturius. Cedamūs patria: vivant Artorius īstīc-Juv. iii. 29. al. Ārtotrogus, ī, m. Sed ubi Artotrogus? Hic est: stat propter virum. Plaut. Mil. 1. i. 9. (I. Tr.) Arvērnī, örüm, m. Ārvērnīque aūsī Latio sē fingere fratres. Luc. i. 427. Arviragus, ī, m. aŭt de temone Britanno Excidet Arviragus. Peregrīna est bellua. Cernis-Jus. iv. 127. Ārvīsius. See Ariusius. Ārūpīnās, ātīs, adj. Tēstis Ārūpīnās ēt paupēr nātus in ārmīs; Tib. 4. i. 110. Asbölüs, ī, m. Et niveis Leucon, et villis Asbolus atris. Ov. M. iii. 218. Āsbūtēs, æ, m. Huic comitem Asbūten conjecta cuspide mittit. V. Æ. xii. 362. Āsbystæ, ārum, m. Āsbystæ post hos terrarum rura tenentes. Pris. P. 195. Asbytē, ēs, f. Vēnerat Asbyte, proles Garamantis Hiarbæ. Sil. ii. 58. Āscālāphus, ī, m. v. 539. Viděrat Ascalaphus: quem quondam dicitur Orphne. - Ov. M. [ii. 747. Ascanium, Anchisēnque patrem, Teucrosque Penates. V. Æ.

A 8 C-A \$40

Servanti pecudes vallybus, Ascra, vais. Oc. A. A. i. 28.

Ascheton încrepitans, merkumque vocabilă Cycaum. St. T. vi.

Aschetos, ī. m.

Ascra, æ, f.

Ascræŭs, ă, ŭm, adj. Ancreenmque căne Remană per oppidă carmen. V. G. ii. Ascălăm, ī, n. Hādria, et înclemens hirsatt sīgnifer Āsclī*. Sil. viii. 438. By syncope. Asdrubal. See Hasdrubal. Āsēŭs, ă, ŭm, adj. Kūrotse: terris šanbo nancūntar Aseis. Pris. P. 409. Asia, æ, f. Addam ürbes Asiæ domitās, pulsumque Niphāten. V. G. iii. 30. Asiacus, a, um, adj. Requid, ut Asiacas casuras aspicis arces, Ov. M. xii. 586. al. hās jām jām, which is better. Āsīāntis, a, tim, adj. Quod non vidisti: făciant equites Asiani. Juv. vii. 14. Quippe Asianarum primi degunt regionum. Av. D. 1256. Asiaticus, a, um, adj. Frīgoribūs pīgro veniūnt Asiātica fetu. Col. 412. Asīliŭs, ī. m. Dat faciem Pollux Hiero, dat Castor Asillo. Mart. 9. civ. 3. Āsīlŭs, ī, m. Enituit fama. Miles Tyrrhenus, Asilo Nomen erat-Sil. xiv. 148. Asina, se, m. and f. Quas Asinæ cautes, et, quas Chios asperat, undas. Luc. viii. [(I. Tr.) Asināria, æ, f. Asınarıam volt esse, si per vos licet. Plant. As. Prol. 12. Asinius, ī, m. Mārrūcīne Āsinī, mānū sinīstrā—Cat. xii. 1. (Phalæcian.) Asis, idis, and idos, f. adj. Jām super Europen sublīmis, et Āsidā, terras—Ov. M. v. 648. Asitis. i. m. Dēĭphöbūsque jācēt, jācet Āsiūs, ēt jācet Hēctor. Sabin. i. 15. Asiŭs, a. um. adi. Ätque Ephyre†, ätque Öpis, et Asia Deiopea. V. G. iv. 343. + Elision not made. Āsoplādēs, æ, m. Patronym. Huīc Āsopiādēs, Pētis īrritā, dīxit, ēt ūrbī—Ov. M. vii. 484. Asopis, idis, and idos, f. Aūreus ūt Danaen, Asopida lūserit igneus į, Oc. M. v. 113. 1 By synæresis. Āsopitis, a, um, adj. **₹783.** Aspicit hās longē jāmdūdum Asopius Hypseus. St. T. vii. Āsopos, ī, m. Accipit Asopos cursus, Phænixque, Meissque. Luc. vi. 374.

ASP-AST

Aspēndus, î, f. Pīscēsi Aspēndus flumēn sēcus Eurymēdēnus. As. D. 1015.

Āspēr, ērī, m. Plūs ērgo, ūt rēs ēst, quām vidēt Āspēr, āmāt. Mart. 8. zlix. 2.

Aspis, idis, m.

În clîpei speciem curvatis turribus, Aspis—Sil. iii. 244.

Assărăcus, ī, m.

Ilus, čt Assaracus, raptusque Jovi Ganymēdes. Ov. M. xi. 246.

Contulit Ausoniis, aut moenia vindicis Astæ. Cl. 6. C. H. 203.

Āssyriā, æ, f. Ēcīque Ārābēs, pīnguis ēt Āssyriā. Tib. 3. ii. 24.

Āssyrīus, a, um, adj.

Ālbā nēque Āssyriō fūcātūr lānā vēnēnō. V.G. ii. 465. Āstā. x. f.

Āstācīdēs, æ, m. Patronym. Āstācīdæquē mědō dēcīsā cādāvērē trūncō. Ov. Ib. 517.

Astăcus, ī, m. Întactăm Crocălen puer Astăcus, et puer Idas, Caip. ii. 1.

Astăphilitium, ī, f.
Potin' es, ūt mihi molēstūs nē sies? Quid, Astaphilitium,
ēst? Plaut. Truc. v. 6. (I. Tet. acat.)

Astăphium, î, f. Sed hec quis mulier? Astăphium est ancillulă. Plant. Truc. 1. i. 76. (1. Tr.)

Āstēriē, ēs, and æ, f. Fēcit ēt Āstēriēn āquilā lūctāntē tēnērī. Ov. M. vi. 108.

Āstērion, onis, m. Fluctībus Āstērion: ille āltā pēr āviā notus—St. T. iv. 714.

Āstēris, idis, f. Āstēris antē dapēs, nocte Āstēris, Āstēris ortū. St. S. 1. ii. 198.

Astilus, ī, m.
Astile, crēdibile ēst ? ūt vīncāt ācānthidā cōrnīx, Calp. vi. 7.

Astræă, æ, f. Oltimă cœlestum terras Astræă reliquit. Ov. M. i. 150.

Astræūs, 1, *m.* Seū genus Āstræī fuerīs, quēm fāmā pārēntem—*C. G.* 103.

Āstræŭs, ă, ŭm, adj. Āstræī tūrbānt, ĕt ĕūnt īn prælĭā, frātrēs. Ov. M. xiv. 545.

Āstreūs, ĕŏs, m. Ōccĭdĭt ēt Cĕlădōn Mēndēsĭŭs: ōccĭdĭt Āstreūs. Ov. M. iv. 144.

Āstūr, ŭrīs, m. Āstūr ēquō fīdēns, ēt vērsicŏlōribūs ārmīs. V. Æ. x. 181.

Astur, uris, adj.

Spēctārūnt Pœnī, trēmūītque ēxērcitūs Astūr. Sil. i. 252. Astūrīcūs, ī. m.

Astürīcus, ī, m. Sī māgna Āsturīcī cecīdīt domus, hōrrīdā māter, Juv. iii. 212. Āsturīcus, ā. um. adi.

Lælius Asturicā rāpidēs dē gēntē jugālēs—Sil. xvi. 583. 42

AST-ATH

Asturius, a. um. adi. Assyrii. Mērserat Asturii scrutstor pallidus auri. Luc. iv. 298. al. Astyages, is, m. Quem ratus Astyages etiamnum vivere, longo-Ov. M. v. 203. Āstyanāx, āctis, m. MīttīturĀstyanax illīs dē turrībus, undē-Ov. M. xiii. 415. O mihi sola meī super Astvanāctis imago. V. Æ. iii. 489. Astylides, æ, m. Patronym. T215. Hagnon Astylides, Hagnon, quem plurima semper-Grat. Astylos, ī, m. aŭgŭr Astylos. Ille etiam metuenti vulnera Nesso-Ov. M. xii. 308. Astřochē, ēs, f. Astyochē, puerīque rudes tua, Phædime, proles. St. T. iii. 171. Astvoalæa, æ, f. Cînctăque piscosis Astypălæă vădis. Ov. A. A. ii. 82. Astypălējus, a, um, adj. Promissis Anaphen, regna Astypaleia bello. Ov. M. vii. 462. Astyr, yris, m. Armiger Eoi non felix Memnonis Astyr. Sil. iii. 334. Asylās, æ, m. Emathiona Liger, Corynæum sternit Asylas. V. Æ. ix. 571. Āsylus, ī, m. Hôs hặbitus? quando ad palum gemat uxor Asyli? Juv. vi. Ātābŭlŭs, ī, m. Östentare mihī, quos torret Atabulus, et quos-Hor. S. 1. v. 78. Ătăbus, ī, m. See Arabus, i. Ătăcīnŭs, ä, ŭm, adj. Hoc ĕrăt, experto frustra Varrone Atacino. Hor. S. 1. x. 46. Atălantă, se, and Atălante, es, f. Et tegitur festa victrix Atalanta corona. Ov. M. x. 598. Ătălāntæŭs, ă, ŭm, adj. Jāmque Atalantæas implerat nuntius aures. St. T. iv. 309. Atalantiades, æ, m. Patronym. Trūx Atalantiades, nec dum ille quieverat, înfit. St. T. ix. 789. Ātārnītēs, æ, adj. m. Aŭt, ŭt Ătarnītes, însūtūs pēlle jūvencī, Ov. Ib. 321. Atāx, ācis, m. Mītis Ātāx Lātiās non gaūdēt ferre carīnās. Luc. i. 403. Smyrna cavas Atacis penitus mittetur ad undas. Cat. xcv. 5. Atēllā, æ, f. Jāmque Ātēllā suās, jāmque ēt Cālātia adēgit - Sil. xi. 14. Ātēllānŭs, ä, ŭm. Urbicus exodio rīsum movet Atellanæ Gēstībūs Aūtonoes. Juv. vi. 71. (Spond.) Ătēstīnus, a. um, adi. Pērfer Atestīnæ nondum vulgātā Sabīnæ. Mart. 10. xciii. 3. Ăthămānĭă, æ, f. Comparat his vērsūtā sūās Athamania fraūdēs. Grat. 182.

ATH-ATL

Admotis Athamanis squis accenders ligatim

Āthāmānis, idis, f.

Ātĭŭs, ī, m.

Atlanteus, a, um, adj.

Nārrātūr—Ov. M. xv. 311. Äthämäntētis, ä, üm, adj. Indosque sinus Athamanteosque pererrant. Ov. M. iv. 496. **[919.** Athamantiades, æ, m. Patronym. Jus habet, aut Triton, Athamantiadesve Palæmon. Ov. M. xiii. Athamantis, idis, and idos, adj. f. Et frustra pecudem quæres Athamantidos Helles. Ov. F. iv. Äthämänüs, ä. üm. adi. Est Phœbī fugiëns Athămāna ad lītora portus, Prop. 4. vi. 15. Hīnc agitur furiis Athamas, et imagine falsa: Ov. F. vi. 489. Äthäs, æ, m. Sīvē lēvēm cūrsū vīncērē quærīs Āthām: Mart. 4. xix. 8. Āthēnæ, ārum, f. Adeste, Athenæ: fida famulorum manus. Sen. Hip.725. (L.Tr.) Tũ quốque Athenarum crimen, jam nobile sidus. Sev. Æ. 580. Athēnæŭs, a, ŭm, adj. Est et Athenseis in mænibus, arcis in ipso Vērtice-Lucr. vi. 749. Äthēnāgŏrās, æ, m. Trīstis Athēnagoras non mīsīt mūnera nobīs, Mart. 8. zli. 1. Athēniensis, ĕ, adj. Atheniensis dicit Euctemon item-Av. O. M. 350. (1. Tv.) Athesis, is, m. Sīve Padī rīpīs, Athesīm seu propter amoenam-V. E. ix. 880. Athis, idis, m. ſM. v. 47. Datque animos. Erat Indus Athis, quem flumine Gange Ov. fxii. 701. Quantus Athos, aut quantus Eryn, aut ipse coruscis. V. A. Äthyr, yris, m. Doctus Athyr tactuoue graves sopire chefydros-Sil i. 412. Ātīliŭs, ī, m. Duas habere filias Atilium, V. Cat. iv. 5. (1. Tr.) Atīnā, æ, f. Tela novant, Atina potens, Tiburque superbum. V. E. vii. 630. Ātīnās, ātīs, adj. Türbatī fugiunt Rutuli, fugit acer Atīnas. V. E. xi. 869.

By cæsura.

Atlantiacus, a, um, adj.
Qualis Atlantiaco memoratur litore quondam—Sil. xiii. 200.

Atlantiades, es, m. Patronym.

Alter Atys, genus unde Atii duxere Latini, V. Æ. v. 568.

Sēdēs, Ātlāntēūsque fīnis. Hor. C. 1. xxxiv. 11. (I. Dim. Quīs tūnc aut Hyādās*, aut Plejādās Ātlāntēās—Ov. F. jii.

[hyperm.)

Sēdīt Ātlāntīādēs, ĕt čūntēm mūltā löquēndō—Ov. M. i. 682.

ATL-ATT

Vīxque Ātlāntjādum rubēfēcērāt orā sorērum : Sil. xvi. 136.

Annō revīsens æquor Atlanticum. Hor. C. 1. xxxi. 14. (Gr. Et sübit Ætōlōs Atlanticus accola campos. Sil. x, 184.

Non amor, et fecunda Atlantidos arva Calypsus—Tib. 4. i. Pl. Ante tibi Eoze Atlantides abscondantur, V. G. i. 221.

Tunc etiam tentare paras Atlantia regna, Sil. xv. 37. al.

Hērcule supposito sīderā fulcit Atlās. Ov. H. ix. 18. Ātria vēstrā ruēnt. Ātlās ēn īpse lāborāt. Ov. M. ii. 296.

[Alc.)

[77.

(Spond.) [Ātlāntĭcă.

[Asclep.)

Atlantius, adis, and ados, f. Patronym.

Atlantis, idis, and idos, f. Patronym.

Elision not made.

Atlanticus, a, um, adj.

Atlantiŭs, ă, ŭm, adj.

Atropatēnī, orum, m.

Attălicus, a, um, adj.

45

Fābula-Hor. E. 2. i. 79.

Ātropos, ī, f.

Āttāgŭs, ī, m.

Āttālus, ī, m.

Atthis, idis, f.

Atlās, āntīs, m.

Tēmpus, Atlā, vēniēt, tua quo spoliābitur auro Arbor-Ov. M. iv. 648. Constitit Hesperio, regnis Atlantis, in orbe. Ov. M. iv. 627. Atrăcides, æ, m. Patronym. Exigit Atracides, Penelaque arva pererrat. Ov. M. xii. 209. Ātrācis, idis, f. Patronym. Atracis Hæmonios Hippodamia viros. Ov. H. xvii. 248. Atrăcius, ă, um, adj. Et dīcām, licet Atraciis considăt în oris. Prop. 1. viii. 25. Atrēctus, ī, m. [læcian.) Illīnc mē pētē, nē rogēs Atrēctum: Mart. 1. cxviii. 13. (Pha-Atreus, ĕŏs, and ĕī, m. Sīc māgnī cēdīt titulīs Agamemnonis Atreus. Ov. H. viii. 27. Dīgnum Thyeste facinus, et dignum Atreo. Sen. Thy. 271. (I. Tr.) Ātrēš timēndum. Dēcipī cāptus timēs? Ibid. 486. [743. Atrēŭs, ă, ŭm, adj. I, precor, Atrei si quid tibi sanguinis unquam—St. T. viii. Atrīdā, æ, m. Atrīdēs, æ, m. Atrīdæ, ārum, m. Non ita Dardanio gavisus Atrida triumpho est. Prop. 2. xiv. 1. Et gemini Atrīdæ, Dolopumque exercitus omnis. V. Æ. ii. 415.

Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridæ. Ibid. 104.

Pinguiă rūră tenent: suntillic Atropateni. Av. D. 1214.

Rēctē nēcně crocum florēsque perambulet Attæ

Gaudia, florentesque manu scidit Atropos annos. St. T. iii. 127.

Hīc sālsum in æquor āmnis Āttāgūs ruit. Av. O. M. 587.

Āgrōs, Attălicis conditionibus, Hor. C. 1. i. 12. (Chor. Tet.

Attălus hærēdēm völüīt tē. Romā, relingui. Cl. Eut. i. 215.

Non oculis grāta est Atthis, ut ante, meis. Ov. H. xv. 18.

ATT-AVE

Ātthīs, ĭdīs, adj. f. Non inter ārās Ātthĭdūm mixtām chöris, Sen. Hip. 106. (I.Tr.)
Āttīcā, æ, f. Ēx Āttīca hīne ābrēptām. Cīvēmne f Ārbītrör. Ter. Bun. 1.
Attīcīllā, æ, f.
Āttīcus, ī, m. Āttīcus ēxīmīē sī cœnāt, laūtus hābētur, Juo. xi. 1.
Atticus, ă, um, adj. Atticus hānc ultrā līmēs jācēt, Attica tēllus—Av. D. 582. Quod Atticārum prīmā mēlla cērārum—Mart. 5. xxvii. 10. (Scar.)
Āttīs, ĭdīs, m. [227. Quid Cröcon, aŭt Āttīn referām, Cinyrāque creātām—Ov. F. v.
Āttūsiā, æ, f. Nōtitia ēxīlīs nōbīs, Āttūsiā, tēcum. Aus. Par. xxi. 1.
Atur, urī, m. Aturus, ī, m. Aturus, ī, m. Quam trēmērēt fortī mīlitē vīctus Ātur. Tib. 1. vii. 4. Tum profugum īn tērrīs, pēr quās pērrumpit Āturrus. Aus. Par. iv. 11.
Quī tēnēt, ēt rīpās Atūrī, quā lītörē cūrvō— Luc . i. 420.
Atys, yös, m. Pāctūs Āgēnörēām prīmīs Ātys ībāt āb ānnīs—St. T. viii. 555. Sūpēr āltā vēctūs Ātys cēlērī rātē mārīā, Cat. lxiii. 1. (Gal- [liambic.]
Aûchātēs, æ, m. Dōctūs ět Aūchātēs pātūlō vāgā vīncūlā gÿrō—V. F. vi. 132.
Anchenius, a, um, udj. Seis genus Auchenium, nēc tē lātuēre potentēs—Cl. P. O. 8.
Aūchŭs, ī, m. Tērtĭŭs ūnžnĭmīs vĕnĭēns cūm mīllĭbūs Aūchŭs—V. F. vi. 60.
Aŭctŭs, î, m. [7. lii. 1. Grātum ēst, quēd Cēlērī nēstrēs lēgis, Aŭctě, libēllēs. Mart.
Āveīā, æ, f. Pāscūāque haūd tārdē rēdēūntīš tōndēt Āveīæ. Sil. viii. 518.
Ävělis, is, m. [Epis. xix. 16. Ilifbănûm, Nümidāmque Ävělīm, Pārthūmque Vönönēm, Ass.
Avella, æ, f. See Aveia.
Ävēns, ēntīs, m. Āpennīnīcola ātque Umbro comitātus Āvēnte. Sil. vi. 167.
Ävēntīnus, ī, sa. Vēnīt Āvēntīnus pōst hōs: lŏcus undē vŏcātus, Ov. F. iv. 51.
Ävēntīnus, š, um, adj. Cācus Āvēntīnæ timor ātque īnfāmiā sīlvæ. Ov. F. i. 551.
Āvērnālīs, č. <i>adj.</i> Intēr Āvērnālēs haūd ignētīssīmā Nymphās. <i>Ov. M.</i> v. 540.
Avērnus, ī, m. and Avērnu, ōrum, n. Dīvīnosque lacus, et Avērnus sonantiu silvīs. V. Æ. iii. 442.

Sêd mê quum lucis Hecâtê presfecit Avernis, F. Æ. vi. 564.

Avērnus, a, um, adj.

AUF-AUR

Aūfĭdĭā, æ, f. Aūfidius, ī, m. Aŭfidiŭs forti miscebat mella Falerno. Hor. S. 2. iv. 24. Aŭfidŭs, ī, m. Amnis et Hadriacas retro fügit Aufidus undas. V. E. xi. 405. Aufidus, a. um, adi. Atque ĕă dum jūxtā Tyrius stāgna Aufidă ductor-Sil. x. 170. Aūfīlēnă, æ, f. Aufilena, bonæ semper laudantur amicæ: Cat. cx. 1. Aŭfîlēnŭs, ī, m. Cœlius Aufilenum, et Quintius Aufilenum, Cat. c. l. (Spond.) Aŭgē, ēs, f. [(I. Tr.) Dum nectit Auge, vim stupri passa excidit. Sen. H. O. 367. Aŭgēās, and Aŭgīās, æ, m. Stăbulī fugāvīt turpis Augīze labor. Sen. H. F. 248. Aŭgēŭs, ž. ŭm. adi. Septima in Augeis stabulis impensa laboris. Aus. Ed. xix. 7: Aŭgüstŭs, ī, m. Hīnc Augustus agens Italos in proelia Casar, V. Æ. viii. 678. Aŭgūstŭs, a. um, adj. Hīnc Augusta ratīs plēnīs Jovis omine vēlīs-Prop. 4. vi. 21. Avidienus, ī. m. Sī te alio pravum dētorsēris. Avidienus-Hor. S. 2. ii. 55. Avītiānus, ī, m. Avītiānum, Mūsa, gērmānum meum—Aus. Par. xiii. 1. (1.Tr.) Avītus, ī, m. Ut pridem Avitus Alphius. T. M. 2448. (I. Dim.) Aŭlēstēs, æ, m. Tyrrhenum Aulesten, avidus confundere fædus, V. E. xii. 290. Aūlis, idis, f. Ejēcit Aulis impias portu ratēs. Sen. Ag. 173. (I. Tr.) Aulide juravī, classemve ad Pergama mīsī. V. Æ. iv. 426. Aūlon, onis, m. Et levis Elis equis, et flüctibus obvius Aulon. V. F. i. 369. Aülüs, ī, m. Dēlīcīās vātūm cūm meus Aulus amet. Mart. 8. lxiii. 4. Aŭnŭs, ī, m. Apēnnīnīcolæ bēllātor fīlius Auni. V. Æ. xi. 700. Aûrēlĭā, æ, f. Quod captator emat Lenas, Aurelia vendat. Juv. v. 98. **[39.** Aŭrēlĭŭs, ī, m. and adj. Postquam Tüscüs äger, postquamque Aurelius agger-Ratil. 1. Aŭrigă, æ, m. Est ětřam Aŭrigæ făcles, sive inclyta forma, C. G. 156.

Tithoni croceum linquens Aurora cubile. V. G. i. 447. Aūrūncă, æ, f. Pēr quēm māgnus equēs Aūruncæ fexit alumnus. Jav. i. 20. 47

Aŭrora, æ, f.

AUR-AZA

— — Non tibi, Aŭrunculeia, periculum est. Cat. lxi. 87. (Glyconic.)

Aŭrūncī mīsērē pātrēs, Sidicīnāquē jūxtā—V. Æ. vii. 727.

Quam cingunt geminis Arnus et Auser aquis. Rutil. i. 566.

Nēc mīrā vīrtūs: prōtĭnūs Aūsŏnūm Pōrtūs—St. S. 4. v. 37. (Gr. Alcaic.)

Aŭrūncŭleīž, æ, f.

Aūser, eris, m.

Aūsones, um, m.

Aŭrūncŭs, ă. ŭm. adi.

Aūsŏnĭă, æ, f. Aūsoniæ pārs īllā procūl, quām pāndit Apollo. V. Æ. iii. 479. Aūsonidæ, ārum, c. g. **「999.** Aŭsonidæ Phrygibūs, Romanaque Pergama surgent. Luc. ix. Ast ambas înter tellüs jacet Ausonidarum. Pris. Per. 338. Aūsonis, idis, adj. f. Captaque erat lyricis Ausonis ora sonis. Ov. F. ii. 94. Aŭsŏnĭŭs, ī. m. Quære, leges nomen consulis Ausonii. Aus. E. de Fast. iv. 4. Aūsonius, a, um, adj. Nec non Ausonii, Troja gens missa, coloni, V. G. ii. 385. Aüster, trī, m. Interclusit hiems, et terruit Auster euntes. V. Æ. ii. 111. Aŭstrālis, ĕ, adj. pŏlūmquĕ [ii. 132. Effügito Australem, junctamque Aquilonibus Arcton. Ov. M. Aūstrifer, era, um, adj. Tēmpora, et Austrisero nebulosam vērtice frontem-Sil. xii. 2. Aūstrīnus, a, um, adj. quā pārtĕ călōrēs Aŭstrînos tülerît, quæ terga obverterit axī, V. G. ii. 271. Aūtololes, Numidæque vagī, semperque paratus—Luc. iv. 677. Nascitur Autolycus, furtum îngeniosus ad omne. Ov. M. xi. Aūtomedon, ontis, m. Ārmiger Automedon, una omnīs Scyria pubes. V. Æ. ii. 477. Dēseruīt levitās Automedontis equos. Ov. T. 5. vi. 7. Aūtonoe, es, f. Aŭtonoë: moveant animos Actæonis umbræ. Ov. M. iii. 720. Aūtonoeius, a, um, adj. Additus ēt pavor ēst. Fugit Autonoējus hēros-Ov. M. iii. 198. Vārus, ut ādmotæ pulsārunt Auximon ālæ, Luc. ii. 466. Āxēnus, ī, m. Dīctus ab antiquis Axenus ille fuit. Ov. T. 4. iv. 56. ſ461. Axona, se. m. Non tibi se Liger anteferet, non Axona præceps. Aus. Ed. x. [al. Suëssonës. Axones, um, m. Et Biturix, longisque leves Axones in armis: Luc. i. 423. Vēnīt et Idæīs ululātībus æmulus Āzān. St. T. iv. 292. 48

BAB-BAC

B.

Băbÿlo, ōnĭs, m. (I. Trim.) Dīnumērēt illī Bābÿlö vīgīntī mǐnās. Ter. Ad. 5. vii. 17.
Bābỳlōn, ōnǐs, f. Nēc Bābỳlōn æstūm, nēc frīgörā Pōntūs bābēbĭt. Ov.P. 2. iv. 27. Pērsārūm stātūīt Bābỳlōnā Sēmīrāmis ūrbēm. Prop. 3. xi. 21.
Bābÿlōnĭācūs, ā, ūm. Cūm Bābÿlōnĭācās sūbmērsā pröfūgit in ūndās. <i>Man.</i> iv. 578.
Bābỳlōnĭcŭs, ă, ŭm. [1023. Quūm Bābỳlōnĭcă, māgnĭfĭcō splēndōrē, rǐgāntŭr— $Lucr$. iv.
Băbÿlönĭēnsīs, ĕ, adj. [(I. Tr.) Băbÿlönĭēnsēm mīlitem: īs nûnc dīcitür—Plant. Truc. 1. i. 66.
Băbÿlöniŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Ārsīt ĕt Euphrātēs Bābÿlönius, ārsīt Öröntēs— <i>Ov. M.</i> ii. 248.
Bāccārā, æ, m. Bīs nōbīs dīcīs, Bāccārā, tērquē d'iē. <i>Mart.</i> 7. xcii. 2.
Bācchă, æ, f. Quāl's āb Ögyg'iō cōncită Bācchă döö. Ov. H. x. 48.
Bācchānăl, āl'is, n. Něque ego ünquam, n'isi höd'ie, ād Bācchās vēni în Bācchānāl cöquīnātum *. Plant. Aul. 3. i. 3. (Troch. Tetr. acat.)
 Hermann proposes to read coquitatum: but, if the present reading stands, he considers the final syllable tum as elided before the next line, which begins with a vowel.
Bācchānālĭā, ŭm, n. Quī Cŭrĭōs sĭmūlānt, ēt Bācchānālĭā vīvūnt. Juv. ii. 2.
Bācchāns, tǐs, c. g. Bāccchāntūm rītū flāgrāntēs cīrcŭĭt ārās. Ov. M. vii. 258.
Bāccheīas, ados, or Bāccheīs, idos, adj. f. Quālīs, sī sūbēas Ēphyrēs Bāccheīados āltūm—St. S. 2. ii. 34.

Bācchēĭŭs, ă, ŭm, adj.

Quīd memorāndum sequē Bācchēĭā donā tūlērūnt? V.G. ii. 454.
Bācchēŭs, ă, ŭm, adj.

Injecta, et madidas Baccheo nectare rupes-St. S. 2. ii. 99.

Bācchīādæ, ārum, m. Patronym.

Et quá Bācchladæ, blmårī gēns örtä Cörinthö-Ov. M. v. 407. Bācchleus, a, um, adj.

Lēmnos, et a tergo decrescit Bacchica Naxos. St. A. ii. 4.

Bācchĭs, ĭdĭs, f.

Äge, ägë trādūcātūr Bācchis. Öptüme: īpsa ēxīt förās. Ter. Heaut. 4. iii. 44. (Trochaic Tetram. cat.) Plur. Bācchidēs! nön Bācchidēs, sēd Bācchæ sūnt ācērrūmæ. Plaut. Bacc. 3. i. 4.

Bacchitis, ī, m. [vii. 20. Compositum melius cum Bitho Bacchius, īn jus—Hor. S. 1. Bacchius, ā, um, adj.

Orbus, šīt, flērēs, ne Bācchla sācra videres. Ov. M. iii, 518.

BAC-BAL

Bācchus, ī, m. Bacchus avus. Bacchi coniux. redimita corona. Ov. H. vi. 115. Băcorus, ī, m. {(I. Tr.) Rhodoque Bacorus ortus, Euctemon quoque-Av. O. M. 46. Bactra, orum, n. [Alcaic.) Bactra parent Tanaisque discors. Her. C. 3. xxix. 28. (Less. Bāctrēnus, a. um. adi. Sēd Bāctrēnā sŏlō vāstō procul arvā recedunt. Av. D. 913. Bāctrī, örum, m. Accedit Bactros: attingens denique atroces-Av. D. 910. Băctrius, ă, um, adi. M. v. 135. Bāctrius Halcyoneus, Hoc, quod premis, inquit, habeto. Ov. Bāctrös, ī, m. Errantes Scythiæ populi, quos gurgite Bactres Includit gelido - Luc. iii. 267. Bæticātus, a. um, adi. Et Bæticātus, ātque leucophæātus - Mart. 1. zovii. 5. (Scaz.) Bætĭcölă, æ, c. g. Bæticolasque viros furiis agitābāt iniquis. Sil. i. 146. Bæticus, ī, m. Bæticus; hộc dederat puero cognomen ab amne-Sil. xvi. 469. Bætĭcŭs. ä. üm. adi. Vīrībus occultīs, et Bæticus adjavat aer. Juv. ii. 42. An Bæticarum pondus acre lanarum. Mart. 12. lxv. 5. (Scaz.) Bætigěnă, æ, c. g. Bætigenæque viri. Celsus media īpse coercet—Sil. ix. 234. Bætis, is, m. Mīxtūs Cāstāliæ Bætis üt ēssēt aquæ. Mart. 7. xxii. 4. Băgās, æ. m. Gisgonem, levemque Bagam, indignumque sagittæ, Sil. ii. 111. Băgēsŭs, ī, m. [Văgēsum. Hinnitum effundens, sternit tellure Bagesum, Sil. x. 459. al. Băgōŭs, ī, m. Quem penes est dominam servandī cūra, Bagoe, Ov. A. 2. ii. 1. Bāgrādā, æ, m. Pœnos Bagrada serpit înter agros. St. S. 4. iii. 91. (Phalæc.) Baïæ, ärüm, f. Unde ferant nomen Baise, comitemque dedisse-Sil. xii. 114. Fūmida Baiarum stagna tepentis aque. Prop. 3. xviii. 2. Baīanus, a. um, adi. Műrice Bajano melior Lücrina peloris: Hor. S. 2. iv. 32. Baīŏcāssæ, ārum, f. Tu Baiocāssis stirpē Druidārum sātus, Aus. Prof. iv. 7. (I.Tr.) Baīŭs, ī, m. Öre giganteo sedes Ithacesia Baii. Sil. viii. 539. Bălărus, ī, m. At Vēttonum ālās Bālārūs probāt æquore apērto. Sil iii. 378. Bălătro, onis, m. Vībidiūs Bālātroquē, sēcūtīs omnibūs: īmī—Hor. S. 2.viii. 40.

Rīdētūr fīctīs rērūm, Balatrone secundo. Ibid. 83.

BAL-BAR

Bālbīnus, ī, m. Dēlēctānt, vēlūtī Bālbīnum pēlÿpus Hāgnæ. <i>Hor. S.</i> 1. iii. 40.
Bālbūs, ī, m. [(I. Tr.) Põmpeius hānc, ēt Bālbūs, ēt Cæsār dědlt. Aus. Sap. Pr. 22.
Bălčāricus, ä, üm, adj. Tēndērēt, ēt flēzse Bālčāricus āctor hābēnse. St. A. ii. 420.
Bălčāris, č, <i>adj.</i> Fündā bēli ž sērēns B ālč āris čt ālitē plūmbō ; <i>Sil.</i> iii. 365. Bālčārium āc lāte înstilārūm dōrsā sūnt. <i>Av. O. M. 470. (I.Tr.)</i>
Bălita, î, m. Frænăque, quæ völücrēm Xānthūm Băliumque decērēnt. Claud. Epig. xxii. 9.
Bāllio, ōnis, m. Lēnone ēx Bāllione rēgem lasonem. Aūdīn' fūrcifer—Plaut. Ps. 1. ii. 59. (I. Tetr. acat.)
Bāllĭōnĭŭs, ă, ŭm, adj. Jāmne hĕbĕāt sīgnum ēx ārcĕ Bāllĭōnĭā. Plast. Ps. 4. vi. 2.
Bāllönötī, ōrum, Bāllönötī, cömĭtumquĕ cĕlēr mūtātör ĕquōrum—V. F. vi. 161.
Bāmbycĭŭs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Pīscēs Bāmbycĭī: cāpūt aūtēm sūbtĕr ĕquīnūm— <i>Av. A. P.</i> 646.
Bāndūsiā, æ, f. Ø fons Bāndūsiæ, splēndidior vitro, Hor. C. 3. ziii. 1. (Chor. Asclep. Tetr.)
Bānjūrš, æ, f. Tām, chālÿbīs paūpēr, Bānjūræ crūdā jūvēntūs, Sil. iii. 303. Bāntīnūs, ā, ŭm, adj. Sāltūsquē Bāntīnōs, ēt ārvūm—Hor. C. 3. iv. 15. (I. Dim.
Bāptæ, ārum, m. Cēcropiām solitī Bāptæ lāssātē Cotūttō. Jav. ii. 92.
Bărădo, ōnis, m. Et sanctum Bărădōnis ilicētum, Mart. 4. lv. 23. (Phalæcian.) al. Dürātōnis.
Bārbārīā, æ, f. Græciā Bārbārīæ lēntō cōllīsā dŭēllō. Her. E. l. ii. 7.
Bārbētĭüs, ĕ, ŭm, <i>adj.</i> Hōs prōptĕr aŭtēm mōx jŭgūm Bārbētĭum ēst. Av. O. M. 425.
Bārcā, æ, m. Sārrānā prīscī Bārcæ dē gēntē, vētūstēs—Sil. i. 72.
Bārcæī, ōrǔm, m. ————————————————————————————————————
Bārcē, ēs, f. Dēstīttīt Bārcē sītīēntībūs ārīdā vēnīs. Sil. iii. 251.
Bārcino, ōnis, f. [xxiv. 89. Tārrāco, ēt ōstrifērō supērāddītā Bārcino pōntō. Aus. Epis.
Bārdī, ōrum, m. Plūrims sēcurī fūdīstīs cārminā, Bārdī. Luc. i. 449. 51 r 2

BAR-BAT

Bărĕă, æ, m.					
Stoleus occidit Bărĕām,	dēlātör	ămīcăm,	Juo.	iji.	116

Bârînē, ēs, f. Pœnā, Bārînē, nöcüīssēt ünquām : Hor. C. 2. viii. 2. (Sopphic.)

Bărisās, āntis, m. Dāt Cālāis Bărisāntā nēcī, sēmpērquē propinquās — V. F. vi. 557.

Bārīum, ī, n.
Bārī mænia pīscēsī : dein Gnātia lymphis—Hor. S. 1. v. 97.

Bārrus, ī, m.
Bārrus inops? māgnum documēntum nē pātriām rēm—

Hor. S. 1. iv. 110.

Băsilūs, ī, m. Quāndo licēt Bāsilō flēntēm producere mātrem? Juv. vii. 146.

Bāssā, æ, f. Infantēm sēcūm sēmpēr tha Bāssā, Fabulle, Collocat.

Bāssārīcās, ā, tim, adj. Cīngēt Bāssārīcās Lydĭā mītrā comās. Prop. 3. xvii. 30.

Bāssāris, idos, f. or Bāssāridēs, idum, f.
Bāssāris, ēt lyncēm Mænās flēxūrā corymbīs. Pers. i. 100.
Indică Bāssāridūm cūm dūcērēt āgminā vīctor. Av. D. 887.

Bāssīnus, ī, m. Hæc prius, Bāssīne fīli, ēt tu, genēr Novāte mī, T. M. 283. (Trochaic Tetram. cat.)

Bāssūs, ī, m. Pēnticus hērēē, Bāssūs quoque clārus lāmbē. Ov. T. 4. x. 47.

Bāstārnæ, or Bāstērnæ, ārum, m. Bāstārnæ vēnērē trucēs, venit ācculā sīlvæ---Claud. 4. C. H. 450.

Bătavī, ōrum, m. Vāngfonēs, Bătăvīquē trucēs, quos ærē recurvo—*Luc.* i. 431. Hīc pētit Euphratēn juvēnīs, domitīquē Bātāvī—*Juv.* viii. 51.

Bătavus, ă, um, adj.

Aurem qui modo non habet Bătavam. Mart. 6. lxxxii. 6.

Bătērnæ, ārum, m. Illīne jūrātōs sēcum trāhit Æā Bātērnās. V. F. vi. 96.

Băthÿllüs, ī, m. Operām Băthÿllō sölitüs īn scēnām dārē. *Phæd.* 5.vii. 5. (I.Tr.)

Băto, ônis, m. Prōximă nūdārūnt misērāndī fātā Bātōnis. Sil. xiv. 452.

Bāttārus, ī, m.
Bāttāre, cycnējas repetāmus cārmine vocēs. Val. Cat. D. 1.

Bāttfădēs, æ, m. Patronym. Bāttfădēs sēmpēr tötö cāntābítur örbě. Ov. A. 1. xv. 13.

Bāttis, idis, f. Nēc tāntūm Cōō Bāttis amāta suo ēst. Ov. T. 1. vi. 2. Infērius Cōā Bāttidē nomēn habēs. Ov. P. 3. i. 58.

Bāttüs, ī, m. Ēt læsūs līnguā Bāttüs āb īpsē sūā. Ov. Ib. 586. 52

BAT-BEL

Bătălăm, ī, n. Æ. vii. 739. Quique Rufras Batülumque tenent atque arva Cebennæ. V.

Bătăs, ī, m.

Et divisum humeris jacuit caput, At Batus, amens, Sil, iv. 239.

Baūcis, idis, and idos, f.

Sed pla Baucis anus, parilique ætate Philemon, Ov. M.viii. 631. Baucida conspēxīt senior frondere Philemon. Ibid. 715.

Băviŭs, ī, sa.

Qui Băvium non odit, ămet tua carmină, Mævi, V. B. iii. 9.

Baūlī, ōrum, m.

Dum petit a Baulis mater Cærellia Baias, Mart. 4. lxiii. 1.

Běbrřácům, ī. z.

Bēbriāci în cāmpō spolium ādfēctārē Pālātī. Juv. ii. 106.

Bebryces, um. m.

Bēbrycas extemplo spargīt fuga: nullus ademtī-V. F. v. 315. Bēbryces illīc, gens agrestis et ferox—Av. O. M. 485 (I. Tr.)

Bēbrycĭā, æ, f.

Adspicit: ā tērgō tēndīt Bēbryciā glēbam. Av. D. 974. īrā fūrēntīs

Bēbryciæ, sævāque pares de gente triumphi. V. F. iv. 743.

Bēbrycius, a. um, adj.

Pinguis Bebrycio discessit vomere sulcus. Luc. vi. 382.

Běbrýx, ycis, adj.

Possessus Baccho sæva Bebrycis in aula. Sil. iii. 423. Amphitryoniades: crūdūm quo Bebryca cæstū-St. A. i. 190.

Běchīrěs, üm, m.

Býzērum gens est: dīrī sunt inde Bechires. Av. D. 945.

Bělătēs, æ, m.

Strāvīt humī Belātēs, dīsjēcto in pēctorā mento-Ov. M. xii. 255.

Bělěnůs, ī. m.

Bělění săcrātům důcis ē tēmplo gěnůs. Aus. Prof. iv. 9. (I. Tr.)

Bēlgā, æ, m.

Ét docilīs rēctor monstrātī Bēlgā covīnnī. Luc. i. 426. Et tandem primis Belgarum conspicor oris. Aus. Ed. x. 10.

Bēlgĭcŭs, ă, ŭm, adj.

Bēlgicā vēl möllī meliūs feret ēssedā collo. V. G. iii. 204.

Bēlĭās, ādĭs, f.

Strīcto cruenta Belias ferro stetit. Sen. H. O. 960. (I. Trim.)

Bēlīdēs, æ, m. Patronym.

Bēlīdæ nomēn Palamēdis, et īnclyta fama—V. Æ. ii. 82.

Bēlides, um, f. Patronym.

Adsiduæ repetunt, quas perdant, Belides undas. Ov. M. iv. 462.

Bēllerophon, tis, m. or Bellerophontes, æ, m.

Casto Bellerophonti. Hor. C. 3. vii. 15. (Pherecratian.) Eques îpso melior Bellerophonte, neque pugno, Hor. C. 3. xii. 7. (Ionic a minore Tetram.)

Bēllěrophonteus, a, um. adj. Bēllerophonteas indignarētur habenas. Claud. 4. C. H. 560,

Bēllönä, æ, f. Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello. V. Æ. viii. 703. 53 F 3

BEL-BES .

Aŭxilio Beli: genitor tum Belus opimam-V. Æ. i. 621.

Bēlŭs, ī, m.

Bēnācus, ī, m. Quas Benacus alit, quas excipit amne quieto-Cl. Ep. P. C. 107. Běněvěntánůs, a, ům, adj. Tu Beneventani sutoris nomen habentem-Juo. v. 46. [S. I. v. 71. Beneventum, ī, n. Tendimus hinc recta Beneventum, ubi sedulus hospes-Hor. Běrěcýntřáděs, æ, m. Phryx et venator sis Berecyntiades. Ov. Ib. 510. Berecvntius, a. um. adi. Fēlīx prole virum, qualīs Berecontia mater-V. E. vi. 785. Běrěnīcē, ēs, f. Myrrhina, deinde adamas notissimus, et Berenices-Juv. vi. 156. al. Běronices. Běrěnīcēŭs, ă, ŭm, adj. Et Běrěniceo vertice cæsariem. Cat. lxvi. 8. Běrěnīcis, idis, and idos, adj. f. Sēpārāt ārdēntēm tepidā Berenīcida Leptī. Luc. ix. 524. Bērginē, ēs, f. Gens hinc Veragri, Bergineque civitas. Av. O. M. 690. (I. Trim.) Non Beroe vobis, non hæc Rhætela, matres, V. Æ. v. 646. BĕrŸās, æ, m. mõlllä jüssä Bupērtus Beryse, patriās remeārat ad orās. Sil niv. 152. Syag. 20. Bērytĭŭs, ă, ŭm, adj. Æmilium aut Scaurum, Berytiumque Probum. Aus. Præf.

Bērytus, ī, f. Hīc Tyrus ēst opulēns, ēt Bērytus optimā, Byblos—Av. D. 1071. Antiquāmquē Tyrum, Bēryti ēt mæniā grātæ. *Pris. P.* 863°.

* Avienus and Priscian both translated Dionysius's Periegesis, or at least made that work the foundation of their own. It is remarkable that they frequently differ from each other in the quantity which they assign to the same word. Numerous instances will be found in this little work. In Dionysius, 911. the penultima is long.

Běsără, æ, f.

— děhīnc

Běsărām stětīssě fāmă cāscă trādĭdĭt. Av. O. M. 589. (I. Trim.)

In quas Besilus atque Cilbus flumina—Av. O. M. 320.

Bēssān, æ, f.
Bēssān ēt Scārphēn? Pýlön ān sĕnīlĕm—Sen. Tr. 851. (Sapp.)
Bēssī, ōrum, m. or Bēssūs, ī, m. [x. 5.

Sauromatæ cingunt, fera gens, Bessique, Getæque. Ov. T. 3.

Bēstĭūs, ī, m.
Dīcērēt ūrēndōs cōrrēctōr Bēstĭūs. Idēm.—Hor. E. 1. xv. 37.
54

Bĭānör, ŏrĭs, m.

nāmquē sēpūlerām Incipit āppārērē Biānoris: hīc, übi dēnsās—V. B. ix. 60.

Bĭās, āntīs, m. Bĭās Prĭēneūs dīxĭt, oi πλεϊστοι κακοί. Aus. Sop. Lud. ii. (I.Tr.)

Bibulă, æ, f.
Cur desiderio Bibulæ Sertorius ardet? Jav. vi. 142.

Bibūlūs, ī, m. [x. 86. Vos, Bibūle ēt Sērvī, simul hīs tē, cāndide Fūrnī, Hor. S. 1.

Bicē, ēs, f. Quiquĕ lacum cīnxērĕ Bicēn: non dēfuit Ānxur, V. F. vi. 68. al. Bucēn. Bycēn.

Bigērritānus, a, um, adj.

În fundo pătriæ Bigerritanæ. Aus. Epis. xi. 5. (Phalæcian.)

Bīlbīlīs, is, f.
Bīlbīlīs, aūt hærēns scöpulīs Cālāgōrrīs hābēbīt.

[XXV. 57.

Aus. Epis.

Bionētis, a, um, adj. Ille Bionēts sērmonibus ēt sale nīgro—Hor. E. 2. ii. 60.

Bīrrītis, ī, m. Ut sīs tū similīs Cœlī Bīrrīque, latronum—Hor. S. 1. iv. 68.

Bisāltæ, ārum, m.
Bīsāltæ quō mōrē sŏlēnt, ācērquē Gĕlōnus, V. G. iii. 461.
Sīc ēt Strymoniō fācilīs tūtēlā Bisāltæ; Grat. 523.

Bisāltīs, idos. f. Gīgnīs Aloīdās, aries Bīsāltīdā fāllīs. Os. M. vi. 117.

Bīssülā, æ, f. Consciă nāscēntis Bīssülā Dānübii. Aus. Ed. vii. 2.

Bīstŏnes, um, m. Hēbrum Bīstŏnes āltimī. Sen. H. O. 1042. (Glyconic.)

Bīstöniž, æ, f. Pēctine Bīstöniæ māgnūm pōst aūsus žlūmnum—V. F. iii. 160.

Bīstŏnidēs, æ, m. Non tibi Bīstŏnidæ, quibus hæc féră mūrmură jāctēs, V. F. v. 652. al. Ālōīdæ.

Bīstonis, idis, and idos, adj. f.

Sævä vėlūt gėlidis Ciconum Bīstonis in orīs—V. Cir. 165. al.
gėlidī Sīrhonum Bīstonis orē.
Bīstonis īngenio terra superba tuo est. Oo. P. 2. ix. 54.
Pl. Bīstonidum sine fraude crīnes. Hor. C. 2. xix. 20. (Less.
Alcaic.)

Bīstönītis, a, tim, adj.
Altērā Bīstönītās pārs ēst sēnsūrā sārīssās. Ov. P. 1. iii. 59.

Bīthus, ī, m. [vii. 20. Compositum melius cum Bītho Bācchius: în jus—Hor. S. 1.

Bīthynia, æ, f.

Thynī Thrācës ĕrānt, quæ nunc Bīthynia fērtur. Claud. Eut.

Bīthÿnīcus, a, um, adj.
Quīs nēscīt, Volusī Bīthÿnīce, quāliā dēmēns—Juv. xv. 1.

BIT-BŒO

Bīthŷnis, idis, and idos, adj. f. Ināchūs in Mělië Bīthŷnidē pāllidūs īssē Dīcitūr—Ov. A. 3. vi. 25.

Bīthÿnus, a, um, adj.
Dōnēc Bīthỳnō libeāt vigilāre tÿrānnō. Juo. x. 162.

Břítias, æ, m. Haūd řítă me ëxpērtī Břítias ēt Pāndărus īngēns—V. Æ. xi. 396.

Bitontum, ī, n. or Bituntī, orum, m. Hæc præstā mihi, Rūfē, vēl Bitontī; Mart. 2. xlviii. 7. (Phalæcian.) al. Bitontīs.

Hæc tām rūstīcā mālo, quām Bītūntos. *Mart.* 4. lv. 29. *al.* Brītānnos.

Bītūrīx, īgīs, m. Bt Bītūrīx, löngīsquē lēvēs Suēssonēs in ārmīs. Luc. i. 423.

Blæsfanus, a, um, adj. Quod donas, facis īpsē Blæsfanum. Mart. 8. xxxviii. 4. (Phalæc.)

Blæsŭs, ī, m. Cöndĭtör ūt tārdæ, Blæsūs cögnōmĭnĕ, Cÿrrhæ. Ov. Ib. 541.

Blāsco, ōn'is, f. Dīxī vöcārī, Blāsco proptēr înstila ēst. Av. O. M. 599. (I.Tr.)

Blāttārā, æ, m. Bālnĕā dēvītāt Blāttārā.

Blāviā, æ, f. Fērt mīlitārem ād Blāviām. Aus. Epis. x. 16. (I. Dim.)

Blěmýæ, ārům, m. or Blěmýšs, ům, m. or Blěmýī, ōrům, m. Pēr Měröēn, Blěmýāsquě férōs, ātrāmque Syēnēn. Claud. Eid. iv. 19. Nēc lōngē fērvēnt Blěmyŏrům cöllíbůs āgrī. Pris. P. 209.

Blěphăro, ōnĭs, m.
Blěphărōnem ārcēssāt, quī nōbīscum prānděät. Plaut. Amph.
3. iii. 70. (I. Tr.)

Bobētius. See Boētius.

Bōccăr, ăris, m. or Bōcchör, ŏris, m. Prōptēr quōd Rōmæ cum Bōccăre nēmo lăvātur. Juv. v. 90.

Bocchus, ī, a.

Bocchus atrox, quī sācrātās īn līttorē sīlvās—Sil. iii. 285.

Bœbē, ēs, f. Cōntrībūēre all'quīd, jūncōsaquĕ lītora Bœbēs—Ov. M. vii. 231.

Bœběĭs, ĭdős, f. Patronym.

Mērcŭrĭo ēt sānctīs fērtūr Bœbēĭdős ündīs—Prop. 2. ii. 11.

Bœbēĭŭs, ă, ŭm, adj. Prærēptūm quāntō prōlēs Bœbēĭā quēstū—V. F. iii. 543.

Bæbiciŭs, š, ŭm, adj.
Pīnguīs Bæbicio dīscēssīt vomere sūlcus: Luc. vi. 382. al.

Bæðtiá, æ, f. Dēflēvērĕ comīs. Quærīt Bæotiá Dīrcēn, Ov. M. ii. 239.

Boeotius, a, um, adj.

Quid? non Antigonæ tümülo Bæotius Hæmon Corruit? Prop. 2. viii. 21.

BŒO-BOS

Bœōtŭs, a. um. adi.

Quorum sī mediis Boeoton Orions queres-Ov. F. v. 498.

Böētĭŭs, ī, m.

Sölüs, Böetī, fers miserātus opem. Max. iii. 48.

Bŏĕtŭs, ī, m.

Alconis referent Boetique toreums, nec Indi-V. Cul. 66.

Occumbit Bogus, infaustum qui primus ad amnem-Sil. v. 402.

Boīă, æ, f.

Siculus. At nunc Siculus non est. Boius est, Boiam terit. Plant. Cap. 4. ii. 108. (Troch. Tetr. cat.)

Boii, ōrum, m. or Boius, a, um, adj.

Boiorum ante alias Cryxo duce mobilis ala. Sil. iv. 148.

Bōlă, æ, f.

Pomětřos, Castrumque Indi, Bolamque, Coramque, V. E. vi. 776.

Bölänüs, ī, m.

Mānārēt tālos, Ō tē, Bolāne, cerebri-Hor. S. l. ix. 11.

[14. (I.Tr.) Bombomachides, æ. m. Übi Bombomachides Cluninstaridvsarchides-Plaut. Mil. 1. i.

Bombycius. See Bambycius.

Bonă, æ, adj. f.

Jus dăbit. Interea Divă cănendă Bona est. Ov. F. v. 148.

Bononia, æ, f.

Funde tuo licrymas, orbata Bononia, Rufo. Mast. 6. lxxxv. 5.

Bononiensis, e, adj.

[E. cx. 1.

Bonus, ī, m. Sīlvius hīc Bonus ēst. Quīs Sīlvius? Iste Britannus-Aus.

Bŏötēs, æ, m. Sīve ēst Ārctophylax, sīve ēst piger ille Bootes. Ov. F. iii. 495.

Borealis, e, adj.

Et cum præcipitant Borealia flamina sese, Av. A. P. 951.

Bŏrĕās, æ, m.

Incubuit Boreas, abreptaque vela tetendit. Ov. H. xiii. 15.

Böreotis, idos, adi. f.

Āst ālīæ oceānī jūxtā Boreotidās āctās-Pris. P. 577.

Börēts, a. um. adi.

Vîtă procul pătria peragendă sub axe Boreo, Ov. T. 4. viii. 41.

Börýsthěněs, is, m.

Hīc ŭbi dēscēndīt põrrēctă Börysthenis unda. Pris. P. 303.

Börvsthenidæ, årum, m.

Gloria ad hībernos lata Borysthenidas. Prop. 2. vii. 18.

Börystheniüs, a, um, adj. fx. 53. Cumque Borysthenio liquidissimus amne Dyraspes, Ov. P. 4.

Bosporius, & um, adj.

Egerit Ionio Bosporioque mari. Ov. T. ii. 298.

Böspörös, ī, m. and Böspörä, pl. n.

Et modo Pompeja Bospora capta manu. Prop. 3. xi. 60. Bosporos et Tanais superant, Scythicaque paludes, Ov. T. 3. iv. 49.

BOS-BRI

Böstär, äris, m. Calcatosque Jövi lueos prece, Bostar, adora. Sil. iii. 676.

Böstrēnus, ī, m. Cæspitis īrriguī Böstrēnus jugērā findit. Av. D. 1073.

Böthrödüs, or Bötrödüs, ī, m. Ēt dēlīcātī dūlcē Bötrödī nēmüs, Mart. 1. l. 7. (I. Trim.)

Qui Bătulum Nucrasque metunt, Boviania quique Exăgitânt lüstra—Sil. viii. 564. Bövillă, æ, f. or Bövillæ, ārüm, f.

Quīppē sübūrbānæ pārvā mĭnüs ūrbē Bövīllæ; Prop. 4. i. 33. Ortā sübūrbānīs quædām füĭt Ānnā Bövīllīs—Ov. F. iii. 667.

Brācārā, æ, f.
Quæquē sĭnū pēlāgī jāctāt sē Brācārā dīvēs. Aus. Urb. ix. 5.
Brāccātī, ōrūm, m.

Ut Brāccātōrūm puerī Senonumque minores. Juv. viii. 234.

Brānchus, i, m. Brānchus, ĕt undōsæ quī rusticus āccolā Pīsæ. St. T. iii. 479.

Braūron, onos, m.
Quī gĕlĭdūm Braūronā vǐrī, quī rūrā lācēasūnt—St. T. xii. 615.

Brēncī, ōrum, m. Brēncōsquĕ vēlōcēs, ĕt ārcēs—Hor. C. 4. xiv. 11. (I. Dim. hyperm.) al. Brēnnōs. Breunōs.

Brēnnūs, ī, m. Vīctōrīs Brēnnī non dīstūlīt Allīš pœnām. Rutil. i. 125.

Brēttī, ōrum, m. Hānc habitant prope Lucanī. Brēttīgue colonī. Pris. P. 356.

Breūcus, ī, and Breūcī, ōrum, m. Et Caunum, ēt multo vīx fusum vulnere Breucum, Sil. iv. 233. See Brenci.

Breuni, ōrum, m. See Brenci.

Briarēius, a, um, adj. Āppētlīt cēntum Briarēia turbā lacērtīs. Claud. R. P. iii. 188.

Briăreūs, čos, m. Et cēntumgeminus Briăreus, āc bēlluš Lernæ. V. Æ. vi. 287.

Brīgāntēs, tim, m. Dīrue Maurorum āttegrās, cāstēlla Brīgāntum—Juv. xiv. 196.

Brimo, üs, f.

Vīrginēum Brīmō composuissē lātus. *Prop.* 2. ii. 12. Brīsæus, ĕ, um, adj. [Brīsæis.

Est nunc, Brīsæi quēm vēnosūs liber Āccī, Pers. i. 76. al.

Brīsēis, idis, and idos, f.

Nēc non ēxanimum āmplēctēns Brīsēis Achīllem—Prop. 2.

Hestonen Telamon, Brīseida cepit Achilles. Ov. H. xx. 69. Britannia, æ, f.

Hībernīque Getæ, pīctoque Britannia cūrrū. Prop. 4. iii. 9. Plur. Māvolt, quam Syrias Britanniasque. Cat. xlv. 22. (Phalæcian.)

BRI-BUB

Britannicus, a, um, adj. Quanto delphinis balæna Britannica major. Juv. x. 14. Britannides, um, adj. f. Sunt geminæ: Rhenique Britannides östia cernunt. Pris. P. Britannus, ī, m. Întactus aut Britannus ut descenderet. Hor. Ep. vii. 7. (1.Tr.) Nam quid Britannis cœlum differre putamus—Lucr. vi. 1105. Dîră Brîtannorum sustentant agmină terris. Av. D. 749. Brīto, onis, m. Nostra magīs meruīt dīsticha Brīto Bonus. Aus. E. cix. 2. Qua nec terribiles Cimbri, nec Britones unquam-Juv. xv. 124. Quam větěres brachæ Brîtonis paupěris, et quam-Britomārtis, is, f. Igněă Crētæā properāt Britomārtis ab Idā. Claud. 2. C. S. 251. Brīxĭă, æ, f. Brīxia, Vēronæ māter amāta meæ. Cat. lxvii. 34. Bromia, æ, f. Tuž Bromia ancilla. Totus timeo, ita me increpuit Juppiter. Plaut. Amph. 5. i. 26. (I. Tetr. acat.) [Ov. M. iv. 11. Bromius, i. m. Tūrăque dant, Bacchumque vocant, Bromfumque, Lyæumque, Bromius, a, um, adi. Bācchārum Bromios invitant tympana rēmos. Cl. 2, C. S. 365. Bromus. ī. m. Quinque neci Cæneus dederāt, Stiphelumque, Bromumque, Ov. M. xii. 459. Brontes, æ, m. Brontes înnumeris exasperat ægida signis. Claud. 3. C. H. 193. Hīnc geminī fratres, Broteasque et cæstibus Ammon-Ov. M. Γiii. 152. Brötes, æ, m. Currit hiems. Zelyn et Broten Abarinque relinquit-V. F.

Brūctěrůs, ĩ, m.

— — āccölä sỹlvæ

Brūctěrůs Hērcýníæ. Lātīsquě pălūdíbůs ēxit—Claud. 4.

Brūndūsium, ī, n. Nēcnon Brūndūsium quo dēsinit Itālā tēllūs—Sil. viii, 574.

Brūtfānus, ī, m.

Fācundo dedit īpse Brutiano. Mart. 4. xxiii. 5. (Phalæcian.)

Brüttĭüs, ä, üm, adj.
Brüttĭä Sīcănĭām cīrcūmspĭcĭt ōrā Pĕlōrüm. St. S. 1. iii. 33.

Muttia Dicaman circumspicit oxa z cicram. Dii // 24 ma ce

Brūtūs, ī, m. Sēd nēc Brūtūs ĕrīt, Brūtī nēc avūncūlūs ūsquam. Juv. xiv. 43.

Būbāsīs, idis, adj. f.

Būbāsidēs vīdērē nūrūs: quibūs īllā rēlīctīs—Ov. M. ix. 643. Būbāstius. ā. um. adi.

Vīx operātā suo sācra ād Būbāstīā līno. Grat. 42.

Būbāstis, idis, adj. f. Sānctāquē Būbāstīs, vāriūsquē cölöribūs Āpis. Ov. M. ix. 690. 59

BUC-BYR

Būcco, ōn'is, m.
Pērd'idērāt quon'ām Būcco duoēntā tibi. Mart. 11. lxxvi. 2.

Băcēs. See Bice.

Bûlîmëi, örüm, m.

Būlīmeon • pārītēr præstrīngēns lītorā cūrrīt, *Pris. P.* 380.
• By synæresis.

Būllātĭŭs, ī. m.

Quid třbí visă Chřos, Büllati, notăque Lesbos? Hor. E. 1. xi. 1.

Būllĭānŭs, ă, ŭm, adj.

Aut Bullianum Buzygen, Aus. Epis. xxii. 47. (I. Dim.)

Būpālūs, ī, m.

Aūt ācēr hōstīs Būpālō. Hor. Ep. vi. 14.

Aŭt ācër höstis Būpālō. Hor. Ep. vi. 14. Būrdigālā, æ, f.

Būrdīgala ēst nātālē sölūm : clēmēntīa cœlī—Aus. Urb. xiv. 8.

Būrdigālēnsis, č, adj.

Educat Oceanus, quæ Burdigalensia nomen-Aus. Epis. ix. 19.

Būris, is, f.

Sī quærās Hělicēn, ēt Būrin, Achāidās ūrbēs, Ov. M. xv. 293.

Būrrūs, ī, m.

Impleat innumeras Burrus Ölympiadas. Mart. 4. xlv. 4.

Būsīrīs, ĭdĭs, m.

Sī tē vīdīssēt cūltū Būsīris in īstō, Ov. H. ix. 69. Aūt īnlaūdātī nēscīt Būsīridis ārās ? V. G. iii. 4.

Būtă, æ, m.

Öccübüeri femür Föntanüs, Büta canorum—Sil. v. 540.

Būtēs, æ, m. Prēxīmi

Proximus hīne Būtēs Āctæis dīvēs ab orīs: V. F. i. 394.

Būthrōtŏs, ī, f.

- rēgnātāquē vātī
Būthrotos Phrygio, simulātāque Trojā tenentur. Ov. M. xiii. 721.

Būtră, æ, m.

Jüngāturque parī, Butram tibi, Septiciumque, Hor. E. 1. v. 26.

Būxēntĭŭs, ă, ŭm, m.

Falcatos enses, et que Buxentia pubes-Sil. viii. 583.

Būzygēs, æ, m.

Aut Bullianum Buzygen, Aus. Epis. xxii. 47. (I. Dim.)

Byblis, idis, and idös, f.

Byblis in ēxēmplo ēst, üt ämēnt concēssā püēllæ. Ov. M. ix.

Byblidā quīd rēfērām, vētīto quæ frātris amorē

Ārait?—Ov. A. A. i. 283.

Bÿblös, or Bÿblüs, ī, f.

Vīcīnāmque marī Byblūm, Sīdonaque pulchram, Pris. P. 854.

Býcē, ēs. See Bice.

Bÿrrhĭă, æ, m.

Rēddidīsti ănimūm. Nūnc sī quīd pötes aŭt tu, ant hic Byrrhis. Ter. An. 2. i. 33. (Troch. Teer. cat.)

Bŷrsă, æ, f. Mêrcătique sölûm făcti de nômîne Bŷrsăm, V. Æ. i. 367. 60

BYZ-CÆC

Býzž, æ, f. Řmínůs Eŭrôpën prôcëržquě mœnři Býzæ—Av. D. 978.

Byzācius, a, um, adj.
Arrīdēt tēllus, seu sunt Byzāciu cordī Rūrā—Sil. ix. 204.

Byzāntiācus, ā, um, adj. Aut Byzāntiācos ölent lācertos. St. S. 4. ix. 13. (Phalecian.)

Byzāntīnus, z., um, adj. Et Byzāntīnos proceres Graiosque Quirītes. Claud. Eut. ii. 136.

Et Bŷzāntīnos procērēs Graīosquē Quirītēs. Claud. Eut. ii. 136 Bŷzāntīon, ī, n. Flūctūs žb Eūropā, quāmvīs Bŷzāntīon ārto—Luc. ix. 958.

Byzāntĭŭs, ä, čm, adj.

Quaque tenent Ponti Byzantia litora fauces. Ov. T. 1. x. 31.

Byzās, āntis, m. [ii. 83. Conditor: hoc Byzās Constāntīnūsque vidēbūnt? Claud. Eut. Mœnia Byzāntīs quī cērnūnt optima contrā, Pris. P. 771.

Býzērēs, tim, m.
Býzērēsquē vāgī, Philýræque ā nōmině dīctā.—V. F. v. 153.

C.

Cācus, ī, m. Cācus, Āvēntīnæ timor ātque înfāmia sylvæ, Ov. F. i. 551.

Cădī, ôrum, m.
Tībia Mygdöniīs lībēt ĕbūrna Cadīs. Prop. 4. vi. 8.

Cādmēis, idis, and idös, f. Patronym.

Vēnīt Nyctēlium fiigiens Cādmēis Āgāvē. V. Cul. 110.

Tālibūs ignārām Jūnō Cādmēidā dictis

Fōrmārāt—Ov. M. iii. 287.

Plur. Vērbā quērōr silicēs. Mātrēs Cādmēidēs ādsūnt; Ov. M.

Câdmēĭus, ă, um, adj. Nēreidumque chörīs Cādmēĭā cīngitur Ino. Sen. Œ. 446.

Cādmēŭs, ä, um, adj. Dum tibi Cādmēæ dīcuntur, Pontice, Thebæ, Prop. 1. vii. 1.

Cādmus, ī, m.
Cādmus in Ādniā constitit ēxsul humo. Ov. F. i. 490.

Cădūrcus, ă, um, adj. Tēmporă prædīvēs fīnīstī sēdē Cădurcā. Aus. Prof. xvii. 15.

Cadūsī, ōrūm, or Cadūsūs, ī, m.
Pōst hōs Cādūsī dūrīssimā rūrā cŏlēntēs: Pris. P. 710.
Dēgūnt Ālbānī: trūx īlīc ārvă Cădūsūs
Dūrā tēnēt—Av. D. 967.

Cæciliānus, ī, m. Solus bolētos, Cæciliāne, vorās. *Mart.* 1. xxi. 2.

Czecilitis, ī, m.

Vāncērē Czecilitis grāvitātē, Tērēntitis ārtē, Hor. E. 2. i. 59.

Czecibtis, ā, tim, adj.

[viii. 15.

Caecubă vină ferens, Alcon, Chium măris expers. Hor. S. 2.

Cæcŭlŭs, ī, m.

Caccilus, ēt veniens Mārsorum montibus Umbro. V. Æ. x. 544.

Cædĭcŭs, ī, m.

Cædicus, illë suo moriëns dat habere nëpoti; V. Æ. ix. 362.

Cædĭtĭānŭs, ī, m.

Rūfo, Cædĭtĭānĕ, commodāvī. Mart. 8. lii. 5. (Phalæcian.)

Cæditiŭs, ī. m. [197.

Quas et Cæditius gravis invenit, et Rhadamanthus. Juv. xiii.

Cælĭă, æ, f.

Dědīssě Bāssām Cællamque jūrāstī. Mart. 4. lxi. 8. (Scazon.)

Cælĭŭs, ī, m.

Mājor Cælfus ēt minor fatīgant; Mart. 12. xviii. 6. (Phal.)

Cæneūs, ĕŏs, m.

Inque cruentatus Cæneus Elateius ictu—Ov. M. xii. 497. Ortýgium Cæneus, victorem Cænea Turnus; V. Æ. ix. 573.

Cænīnă, æ, f.

Tē Tātiūs, pārvīque Cures, Cænīnaque sensit. Ov. F. ii. 135.

Cænīnus, a, um, adi.

Ācron Herculeus Cæninā ductor ab arce, Prop. 4. x. 9.

Cænĭs, ĭdĭs, and ĭdŏs, f.

Māgnūm, Cænis šīt, fācit hæc īnjūriā võtum. Ov. M. xii. 201. Cænidā convērtīt prolēs Sātūrniā Consus. Aus. E. lxix. 9.

Cærātēŭs, ă, ŭm, adj.

Carpathium fugiens et flumina Cæratea. V. Cir. 113. (Spond.)

Cærĕ, n.

Lēctos Cære viros, lēctos Cortona superbī—Sil. viii. 472.

Cærēllĭă, æ, f.

Dīcīt sē vētulām, cum sīt Cærēllia puppa. Mart. 4. xx. 1.

Cærēs, ētis, and itis, f.

Quī Cærētě dŏmō, quī sūnt Miniōnis in ārvīs, V. Æ. x. 183. Est îngēns gĕlidūm lūcūs prope Cæritis āmnēm, V. Æ.viii. 597.

Cærēs, ētĭs, and ĭtĭs, adj.

Quīd dĕcĕāt, quīd nōn, ōblītī, Cærĭtĕ cērā Dīgnī—Hor. E. 1. vi. 62.

Cærētānus, a, um, adj.

Jām Cærētānos dēmonstrāt nāvitā fīnēs. Rutil. i. 225.

Cærŭlŭs, ī, m.

Něgārě nobílem, însůlamvě Cærůli, V. Cat. viii. 7. (I. Tr.)

Cæsar, aris, m.

Bēllăquě prō māgnō Cæsăre Cæsăr öbit. Ov. T. ii. 230. Cæsăribūs tēllūs ōrbā fūtūrā fūit. Ov. A. 2. xiv. 18.

Cæsărĕŭs, ă, ŭm, adj.

Sanguine Cæsareo Romanum extinguere nomen. Ov. M. i. 201.

Cæsărĭānŭs, ă, ŭm, adj.

Sī Căto rēddātūr, Cæsariānas erit. Mart. 11. v. 14.

Cæsĭŭs, ī, m.

Nostī sī běně Cæsíum, líbēllě, Mart. 7. xcvii. 1. (Phal.)

Cæso, ōnĭs, m.

Împeritat Cæso, et socio stant castra labore. Sil. iii. 377.

CÆS-CAL

- Cæsönĭä, æ, f. Essödăque, îngēntēsque löcāt Cæsönĭä Rhēnös. Pers. vi. 47.
- Cæsōnĭŭs, î, m. Māxīmūs īllĕ ttūs*, Ōvĭdī, Cæsōnĭŭs hīc ēst. Mart. 7. xliv. 1. * By cæsura.
- Calanus, a, um, adj. Emtum plus minus asse Calano. St. S. 4. ix. 22. (Phal.)
- Aŭt Căpyn, aŭt celsis în pūppibus armă Căici. V. Æ. i. 181.
- Caīētă, æ, f. Ætērnām möriēns fāmām, Caīētă, dědīstī. V. Æ. vii. 2. Lītörē Caīētæ, sūmmā nūnc Tībūris ārcē. Juv. xiv. 87.
- Caīētānus, ī, m. Et Caīētāno mīllīā crēdē duo. Mart. 8. xxxvii. 4.
- Cārolūs, ī; m.
 Mollēs Cārolī, Lăgūncŭlīque, St. S. l. vi. 17. (Phal.) al.
 cāseolī, lăcūncŭlīque.
- Caiŭs, ī, m.
 Pērvīgīl în plūmā Cājūs, ēccē, jācēt. Mart. 9. xciii. 4.
 Quīs tū? Čaiŭs šīt. Vīvīsne? Hīc ābnūšt. Āt quǐd—Aus.
 E. lxxv. 5.
- Călăber, abră, abrum, adj. [vii. 14. Non quo more pyris Călăber vesci jubet hospes—Hor. E. 1. Quid vici prosunt, aut horrea? quidve Călăbris—Hor. E. 2. ii. 177. Est etiam îlle mălus Călăbris în saltibus ânguis. V. G. iii. 425.
- Călabriă, æ, f. Hinc jăcět în pătůlôs projectă Călābriă montes. Av. D. 525.
- Călācticus, ă, um, adj. Qui porriguntur în Călācticum sinum. Av. O. M. 424. (I.Tr.)
- Călăgōrris, or Călăgūrris, is, f. [xxv. 57. Bīlbilis, aūt hærēns scopulīs Călăgōrris hābēbit. Aus. Epis. Assērāt ūsquē licēt Fābiūm Călăgūrris alūmnum: Id. Prof. i.7.
- Călăis, is, m. Împlūmēs Călăīsquĕ pŭēr, Zēthēsquĕ fŭērūnt. *Ov. M.* vi. 716.
- Călămis, idis, m. Vēndicăt ūt Călămīs laūdēm, quōs fēcit ĕquōrum; Ov. P. 4. i. 33.
- Calātiā, æ, f. Insulā, nēc pārvīs aberāt Calātiā mūrīs. Sil. viii. 542.
- Călaŭrēă, or Călaŭrĭă, æ, f. Inde Călaŭrēæ Lētöĭdös āspĭcĭt ārvă. Ov. M. vii. 384. Ēmĭnēt hīc ĕiĭām sāxōsā Călaŭrĭă jūxtā. Av. D. 671.
- Cālchās, āntīs, and æ, m.
 Quāntūs ĕrāt Cālchās ēxtīs, Tēlāmōnīūs ārmīs, Ov. A. A. ii. 737.
 Hīc Ithācūs vātēm māgnō Cālchāntā tūmūltū—V. Æ. ii. 122.
 Nōvīstīn' tu īllūm ? Nōvī cūm Cālchā sǐmūl: Plaut. Men. 5.
 i. 48. (I. Tr.)
- Cālchēĭus, ă, um, adj. Quā novus ād supērum sēdēs Cālchēĭus, ēt quā—V. Cir. 204. 63 g 2

- Căledonius, ă, tim, adj. Undă Căledonies făllit türbātă Britannes. Luc. vi. 68.
- Călêndæ, ărum, f. Vindicăt Ausonias Junonis cură Călêndas : Ov. F. i. 55.
- Călents, î, m. Et tâm lautus erâs, Călene, ut omnes—Mart. 1. c. 3. (Phal.)
- Călēnus, ă. um, adj. Cæcubum, ēt prælō dömitām Călēnō—Hor. C. 1. xx. 9. (Sopp.)
- Călēs, Is, f. or Călēs, Yum, f.

 Thrēiciāmquē Călēn, vēstrās ā nominē nātī, Sil. xii. 525.
 Sēd prēssūm Călibūs dūcērē Lībērūm—Hor. C. 4. xii. 14.

 (Chor. Tet. Asclep.)
- Călidorus, î, m.
 Venit, eccum, Călidorus, ducit nescio quem secum simul.

 Plant. Ps. 2. iii. 27. (Troch. Tet. cat.)
- Caliga, æ, m. Calus, cognômên Caligæ cui castra dederunt. Aus. Cæs. M. 4.
- Cāllæcĭā, æ, f. Flāmmārūm, mīsīt dīvēs Cāllæcĭā pūbēm. Sil. iii. 345.
- Cāllæcīs, ă, tim, adj.
 Cāllæcīs lūstrātūr ēquīs scrūpēsă Pÿrēnē. Grat. 514.
- Cāllāicus, ā, tim, *adj.* Tum sibi Cāllāicō Brūtus cognomen in hostē—*Ov. F.* vi. 461.
- Callichörös, ī, m.

 fēstā vūlgātūm nēctĕ Lÿseī

 Callichörēn: nēc vānā fídēs. Hīs Bācchús in ūndīs—V. F. v. 75.
- Călliciăs, æ, m.
 Călliciăs? Non ēst. Căllippūs? Non ēst. Căllidēmidēs?

 Plaut, Trin. 4. ii. 71. (T. Tetr. cat.)
- Căllicles, is, m. O Căllicles, ō Căllicles, ō Căllicles, Ibid. 4. iv. 2. (I. Tr.)
- Cāllicrātēš, æ, f. Vīgīnti ātquĕ növēm gĕnĭtrīcī Cāllicrātēæ. Aus. Ep. H. xxxiv. 1.
- Cāllidāmātēs, æ, m.
 Cāllidāmātēs, Cāllidāmātēs, vigilā. Vigilō: cĕdo ūt bibām.

 Plaut. Most. 2. i. 27. (1. Tetr. acat.)
- Callidemides, is, m. [18. (1. Tr.) In arcem. Quid eo? Callidemidem hospitem—Ter. Hec. 3. iv.
- Cāllimāchus, ī, m.
 Cāllimāchus āntē dē tribūs trochæīs, T. M. 2941. (Archilo-chian Iambic.)
- Cāllimārchus, ī, m. Cāllinīcus, ī, m.
 Non ēst. Cāllinīcus? Non ēst. Cāllimārchus? Nīl agis.

 Plaut. Trin. 4. ii. 72. (T. Tetr. cat.)
- Callinous, ī, m.
 Quidam non dubitant dicere Callinoum. T. M. 1722.
- Cālliŏdōrus, ī, m.
 Cālliŏdōrus habēt cēnsum (quis nēscit?) ĕquēstrēm. Mart.
 5. xxxviii, 1.

Cālliopē, ēs, f. or Cālliopēs, æ, f. Cālliopē quērulās prætēntāt pollicē chordās. Ov. M. v. 339. Ādniāmque libēns Cālliopēs lyrām. Prop. 1. ii. 28.

Cāllipho, onis, m.

Cum suo vicino Calliphone incedere. Plaut. Ps. 1. iv. 18.
Monosyllable. (I. T.)

Cāllipolis, is, f.

In queîs ét ölîm prīscă Cāllĭpŏlīs făřt, Cāllĭpŏlĭs īllă—Av. O. M. 514.

Callippus, ī, m.

Callicias? Non est. Callippus? Non est. Callidemides?

Plaut. Trin. 4. ii. 71. (T. Tetr. cat.)

Callirhoe, es, f.

Callirhoe, es, j. Callirhoe fecît parte receptă tori. Ov. R. A. 456.

Callīstō, ūs, f.
Callīstō sācrī pārs fūit ūnă chŏrī. Ov. F. ii. 156.

Callistratus, i, m.

Sum, făteor, semperque fui, Callistrate, pauper. Mart. 5. xiii. 1. Callistus, ī, m.

Sēxtāntēs, Cāllīstē, duos īnfundē Falērnī. *Mart.* 5. lxiv. 1. Calocīssus, ī, *m.* [xciv. 3.

Nunc mihi dic, quis erīt, cui tē, Calocisse, deorum—Mart. 9. Calpē, ēs, f. [(I. Tr.)

Abila ātque Cālpē. Cālpe in Hīspānō solo. Av. O. M. 344.
Æquora trānsiliēt: sēd longē † Cālpe relīctā—Juv. xiv. 279.
† From Cālpis.

Cālpētānus, a, um, adj.

Et Calpētano tranquillum gurgite lumen. Av. A. Pr. 294.

Cālpētĭānŭs, ī, m. Pönūntūr sēmpēr chrysēndētā Cālpētĭānō. Mart. 6. xciv. 1. Cālpētĭtānŭs, ä, üm. adi.

Lūcis ab exortū procul in vada Calpetitana. Av. A. P. 1024.

Calpětůs, î, m. Et tüüs ēst īdēm, Calpětě, factůs avůs. Ov. F. iv. 46.

Cālpūrnĭŭs, ī, m.
Cālpūrnĭūm non scrīpsĭt, ēt sălūtāvĭt. Mart. 5. liv. 2. (Sc.)

Calpūrnius, a, um, adj.
Desinite, o veteres, Calpūrnia nomina, Frugī. Aus. Par. xxii. 4.

Cālvīnă, æ, f. Āccīpīāt, dōnāt Cālvīnæ, vēl Cătienæ.

Cālvīnus, ī, m. Æquālēs scrībīt lībros Cālvīnus et Omber. Mart. 7. xc. 3.

Cālvūs, ī, m. Mēūs crīmĭnā Cālvūs ēxplĭcāssēt. Cat. liii. 3. (Phal.)

Călybē, ēs, f.

Fit Călybē Jūnōn'is ănūs tēmplīque săcērdōs. V. Æ. vii. 419.
Călybītă, æ. m.

Hūc Călÿbītă věnī: fēssūs jām sūdăt āsēllūs: V. Cop. 25. See Alibida.

CAN-CAP

Cāntăběr, brī, m. or Cāntāběr, bră, brum, adj.

Cāntāběr Āgrīppæ, Claudī vīrtūtē Něronis—Hor. E. 1. xii. 26.

Cāntābrum īndoctum juga ferre nostra, et—Id. C. 2. vi. 2.

(Sap.)

Cāntabrīcus, a, um. adj. Mīlītiām puer ēt Cāntābrīca bēlla tulīstī. Hor. E. 1. xviii. 55.

Cānthără, æ, f. Ö hŏminem aŭdācēm. Vērūm: vīdī Cānthărăm—*Ter. An.* 4. iv. 30. (I. T.)

Cānthărüs, ī, m. Cœnēs, Cānthărĕ, cūm föris libēntĕr. Mart. 9. xi. 1. (Phal.)

Cānthus, ī, m. Āt Cānthus Rutulum, Cānthus possēssor ārēnæ—Sil. xv. 700.

Canus, i, m.

Et concupiscăt esse Cânus ascaules. Mart. 10. iii. 8. (Sc.)

Căntisīnātus, ă, tim, adj. Ut Căntisīnātus nostro Syrus āssērē sūdēt, Mart. 9. xxiii. 9.

Cănusīnus, a, um, adj. Vērba forīs mālīs, Canusīnī morē bilīnguis? Hor. S. 1. x. 30.

Cănusium, ī, n. Nām Cănusi lăpidōsus: ăquæ nōn dītlor ūrnā; *Hor. S.* 1.v. 91.

Căpănēfus, ă, um, adj. Aure preces, ausa ante ălias Căpănēfă conjux: St. T. xii. 545.

Căpăneus, eös, and eī, m.
Nötior est factus Căpăneus a fulminis īctu. Ov. P. 3. i. 51.
Aut Căpănei māgno grātă ruină Jovi. Prop. 2. xxxiv. 40.
Histrio, saltavit qui Căpănea, ruit. Aus. E. lxxxiv. 2.

Căpănētis, ă, tim, *adj.*Mīssūs nöctē fürör, Căpănētque sīgnā secūtæ—St. T. x. 832.

Căpēllă, æ, m. Claudërët împăribus vērbă Căpēllă modīs. Ov. P. 4. xvi. 36.

Căpēnă, æ, adj. f. (porta understood.)

Căpēnă grāndī pōrtă quā plūīt gūttā. Mart. 3. xlvii. 1. (Sc.)

Est ăquă Mērcūrīī, pōrtæ vīcīnă Căpēnæ: Ov. F. v. 673.

Căpēnās, ātis, m. Et săcer hūmēctāt fluviāliā rūra Căpēnās. Sil. xiii. 85.

Căpēnus, ă, um, adj. Et Cimini cum monte lăcum, lucosque Căpenos. V. Æ.vii. 697.

Căpěr, prī, m. Stērnitur unănimo Mărius succurrere Cāpro—Sil. ix. 401.

Căpětůs, ī, m. [xiv. 613. Épités ēx îllo ēst: post hūnc Căpětůsquě Căpýsquě; . Ov. M.

Căphāreūs, eī, and ĕös, m. Fāllāx Căphāreūs: æstǔāt scŏpǔlīs frĕtǔm—Sen. Ag. 560. (1.T.) Ārgŏlĭdēs cŭpĕrēnt fūgīssĕ Cǎphārĕā pūppēs. Ov. R. A. 735.

Căphārēus, ă, um, adj. or Căphāreus, ă, um, adj. Sāxā triumphālēs frēgērē Căphārea puppēs, Prop. 3. vii. 39.: Graia Căphāream currere puppis aquam. Ov. T. 5. vii. 36.

CAP-CAR

Excepit omnis: hinc petræ Capharides, Sen. H. O. 804. (I.T.)

Cocceius, Capitoque simul Fonteius, ad unguem—Hor. S. 1. Muræna præbente dömum, Capitone culinam. Ibid. 36. His cognomentum erat duris Capitonibus. Plant. Per. 1. ii. 8.

Mē Căpitolīnūs convictore ūsus amīcoque—Hor. S. 1. iv. 96. Pl. Et Capitolīnīs generosior; ēt Mārcellīs. Juv. ii. 145. (Sp.)

Ad penetrale Numæ, Capitolinumque Tonantem. Ov. F. ii. 69.

Stābāt pro templo, et Capitolia celsa tenebat. V. Æ. viii. 653.

Quid în Cappadocia, übi tu quingentos simul-Plaut. Mil. 1. i.

Māncipiis locuples, eget æris Cappadocum rex. Hor. E. 1.vi. 39.

Infūdīsse Jovī Capra, nūtrīx dīcta Tonantis. Av. A. P. 408.

Processů pělagi jam se Capraria tollit. Rutil. i. 439.

Hæc sŭa Cappadocæ servat cognomina gentis. Col. 184.

v. 32.

(I. T.)

[53. (I. T.)

[/7 T \

B. Gild. 521.

Căphāris, idis, adj. f.

Căpito, onis, m.

Căpitolinus, ī, m.

Căpitolium, ī, s.

Cappadocia, æ, f.

Căpitolinăs, ă, ăm, adj.

Cāppādocus, a, um, adj.

Cappadox, ocis, adj.

Capră, æ, f.

Caprāriă, æ, f.

Canracis a f

Vicem ad ferarum. Post Caprasiæ jugum—Av. O. M. 489.
Caprëa, æ, f. Est löcüs, āntīquī Caprēām dīxērē pālūdēm : Ov. F. ii. 491.
Caprēz, ārum, f. Quīd sēnīs īnfāndī Caprēz, quīd scēna Nērōnīs— <i>Cl. Eut.</i> ii. 61. Funēra, quēm rūpēs Caprēārum tētra latēbīt— <i>Id. 4. C. H.</i> 314.
Căpricornus, ī, m. Lætus et Hēspēriā quid Căpricornus ăquā. <i>Prop.</i> 4. i. 88.
Caprĭŭs, ī, m. [66. Āmbūlāt ēt Caprĭūs, raūcī mālē, cūmquē lĭbēllīs: Hor. S. 1. iv. Non ēgo sīm Caprī, neque Sūlcī; cūr mettās mē? Ibid. 70.
Căprōtinus, ă, um, adj. Fēstă Căprōtinis memorabo celebria nonis. Aus. Ec. xviii. 9.
Căpăă, æ, f. Tälēm dīvēs ărāt Căpăa, ēt vīcīnă Vēsēvā—V. G. ii. 224.
Căpys, yös, m. Et Căpys: hīnc nōmēn Cāmpānæ dūcitür ūrbī. V. Æ. x. 145. Illē dēdīt Căpyī rēcidīvā vöcābūlā Trōjæ. Ov. F. iv. 45.
Cărăcălă, æ, m. În rîsu populî tu Cărăcăllă măgis. Aus. Cæs. T. xxii. 4.
Cărălie, is, f.

Cărāmbis, idis, f. Cæspite Paphlägönüm prodit saxosa Carambis. Av. D. 227. Atque Carambidis îrrumpit prope littora Pontum. Pris. P. 758. Cărănŭs, ī, m. Et Cărănum Pellæă dedit qui nomină regum. Aus. Epis. xix. 17. Cărantonus, ī. m. Santonico refluus non îpse Carantonus æstu. Aus. Ed. x. 463. Cārbo, ōnĭs, m. Pāssūs, Sīcānio tegitūr qui Cārbo sepulchro. Luc. ii. 548. Cārchēdonius, a, um, adj. Quō Carchedonios optas ignes lapideos. Pet. Arb. 55. (I. T.) √
536. Cārcinos, ī, m. Pār Geminis Chiron, et idem quod Carcinos ardens, Luc. ix. Cārdūæ, ārŭm, f. Et convivia festa Carduarum. Mart. 4. lv. 17. (Phal.) Cārēs, ŭm, m. Laudibus immodicis Cares in astra ferant. Mart. S. i. 6. Cărēsăs. ī. m. Nēc sociīs jām cūrā virī. Dypsanta Caresus—V. F. vi. 192. Cărfiniă, æ, f. Dāmnētūr, sī vīs, etiam Carfīnia: talem-Juv. ii. 69. Cārĭă, æ, f. Ārcades antīquī, celebrataque Caria, fama-Man. iv. 766. Cărînæ, ārŭm, f. [vii. 48. Dum redit, atque Foro nimium distare Carinas-Hor. E. 1. Cārīnus, ī, m. Fēlīcī, Cārīnē, manū confēceris, īpso—Nem. C. 70. Cārio, onis, m. Caussam haud dīco. Eāmus īntro. Cario. Servos meos-Plaut. Mil. v. 34. (T. Tet. cat.) Căristiă, orum, n. Proximă cognăti dixere Căristiă cări, Ov. F. ii. 617. 455. Cārĭŭs, ă, ŭm, adj. Lūx hebes est matrī: vīx qualem Caria quondam-Av. A. P. Cārmānī, ōrum, m. Carmanosque duces, quorum, jam flexus in Austrum-Luc. iii. Gens Carmanorum late colit: hanc facis ortus-Av. D. 1282. Cārmānis, idis, and idos, adi. f. Ülteriüs pergas si post Carmanida sümmam-Pris. P. 604. Cārmē, ēs, f. Et graviter questu Carme conplorat anili. V. Cir. 285. Carmeiŭs, i, m. Quem rogitas, Carmeius, ait; mos cominus arma—V. F. v. 583. Cārmēlŭs, ī, m.

Jāctēs, Cārmēnion, negānte nullo, Mart. 10. lxv. 2. (Phal.) Cārmēntālis, e, adj. Et Cārmēntālēm Romāno nomine portam—V. Æ. viii. 338.

Phœbēī Sōrāctīs honor Carmēlus agēbat: Sil. vii. 662.

Cārmenion, onis, m.

Cārmēntis, is, f. Quī Cārmēntis opēs, ēt rēgna Ēvāndriā sērvās, Sil. vii. 18.

Cārnā, æ, f. Prīmā dĭēs tĭbĭ, Cārnā dătūr. Dēā cārdĭnĭs hæc ēst. *Ov. F.* vi.

Cărnūtăs, ī. m.
Cārnūtā st flāvī cœrūlă lÿmphā Lǐgĕr. Tib. 1. vii. 12.
al. Carnoti. Carmoti.

Căropēlus, a, um, adj.

Nēc dē mōre cruor: nātum Caropēla conjux-St. T. v. 159.

Cārpāthĭus, a, um, adj. Non ĭtā Cārpāthĭæ vāriānt Ăquilonibus undæ, Prop. 2. v. 11.

Cārpāthus, ī, f. Cārpāthus hīc rūpēs āttollītur: hæc tamen āxem—Av. D. 672.

Cārpophorus, ī, m. [vi. 199. Quānquam ēt Cārpophoro; fācies tha computat annos. Juv.

Cārræ, ārum, f. Āssyriās Latio māculāvīt sānguine Cārrās, Luc. i. 105.

Cārrīnās, ātis, m.
Cārrīnātis: ĕt hūnc inopēm vīdīstis, Athēnæ, Juv. vii. 205.

Cārsēölī, ōrum, m. Frīgidā Cārsēölī, nēc ölīvīs āptā fērēndīs Tērrā—Ov. F. iv. 683.

Cārsēčlānus, ā, um, adj. Nunc quoquē lēx vulpēm Cārsēčlāna vētāt. Ov. F. iv. 710.

Cārtărē, ēs, f. Ēt Cīlbicēnōs. Cārtărē pōst īnsŭla ēst, Av. O. M. 255. (L.Tr.)

Cārteīā, æ, f. Ārgānthōn'iācōs ārmāt Cārteīā něpōtēs. Sil. iii. 396.

Cārthæŭs, ă, tim, adj. Nāmquĕ săcēr Nÿmphīs, Cārthæă tĕnēntĭbŭs ārvă—*Ov. M.* x.

Cārthāginēnsis, ĕ, adj.
Cārthāginēnsi duæ • füērĕ fīliæ. Plaut. Pæn. Prol. 84. (1.Tr.)
• Monosyllab.

Cārthāginiēnsis, č, adj. Cārthāginiēnsēs frātrēs pātrūēlēs dūð. Plaut. Pæn. Prol. 59.

Cārthāgo, ginis, f.
Cum féră Cārthāgō Rōmānīs ārcibus ölim—V. Æ. x. 12.
Oppugnāt, Cārthāgō, tuōs, tēque öbsidēt ārmīs. Sil. ii. 303.
Cöndēbāt prīmæ Dīdō Cārthāginis ārcēs. Ibid. 406.

Cārthālö, önīs, m. Cārthālö, non pāvīdūs fētās mūlcērē lēzenās, Sil. i. 406.

Cārthējūs, ā, ūm, *adj.* Trānsīt ēt āntīquæ Cārthējā mœnjā Cēæ, *Ov. M.* vii. **368**.

Cārtis, ī, m. Cārtis, ēt ā trēpīdō—

Căryœ, ārum, f. Plaudēntīque habilēs Căryœ resonare Dianæ. St. T. iv. 225.

Cāryāndæŭs, a, um, adj.

. Athēniensis, Cāryāndæus Scylāx, Av. O. M. 44. (I. Tr.)
71

- Cărystēus, a, um, adj. Quaque Cărystēis frangitur unda vadīs. Ov. F. iv. 282.
- Cărystös, ī, f.

 [(Sc.)
 Dē mārmöre ōmnī quōd Cărystös învēnit: Mart. 9. lxxvi. 7.
 - Cāscā, æ, m. Ārmīgērī Cāscæ pēnētrābilis hæsit ārūndō. Sil. vii. 649.
- Cāscēllĭŭs, ī, m. Mēssālæ, nēc scīt quāntūm Cāscēllĭŭs Aŭlŭs. Hor. A. P. 371.
- Căsilīnus, ă, um, adj. Post Căsilină sibī, multum obluctātus iniquis—Sil. iii. 426.
- Căsină, se, f. Sörti sum victus, Căsină nubet villico. Plaut. Cas. 2. vii. 5.
- Căsînum, î, s. Mîttēbānt sāxa ēt něbulosī rūra Căsīnī. Sil. iv. 227.
- Căsīnus, ă, um, adj. [527. Haud înămātus ägēr, Nymphisque hābitātā Cāsīnis. Sil. xii.
- Căsius, ă, um, adj. Lucifer a Căsia prospexit rupe, diemque—Luc. x. 434.
- Cāsmīllā, æ, f. Nōmĭnĕ Cāsmīllæ, mūtātā pārtĕ, Cāmīllām. V. Æ. xi. 543.
- Cāspērlām, æ, f. [vii. 714. Cāspērlāmquē cölūnt, Förülösque, ēt flūmēn Hǐmēllæ. F. Æ.
- Cāspĭācūs, ā, ūm, adj.
 — mētūēndāvē pōrtæ
 Līmĭnā Cāspĭācæ: nēc ēnīm tībī solā pötēntīs—St. S. 4. iv. 64.
- Cāspĭādæ, ārum, c. g.

 — claustrīsque pröfusī

 Cāspĭādæ: queīs tērgā cānum non sēgnĭus ācrēs— V. F. vi. 107.
- Cāspīnus, š, um, adj.
 Cāspīnam latē tērrām supēr ādluīt undā, Av. D. 881. al.
 Cāspīš nām.
- Cāspīs, ĭdīs, *and* īdös, f. Ēmōdūm möntēm quī līnquēns Cāspĭdž rūmpĭt—*Pris. P.* 724.
- Cāspĭŭs, ä, ŭm, adj. Hūjūs ĭn ādvēntūm jām nūnc ēt Cāspĭž rēgnž—*V. Æ.* vi. 799.
- Cāssāndrē, æ, f. [187. Crēděrět? aŭt quēm tūm vātēs Cāssāndrě monērēt? V. Æ. iii.
- Cāssāndreūs, ĕŏs, or eī, m. [ix. 43. Non tibi Cāssāndreūs pătēr ēst, gēntīsvē Phērææ; Ov. P. 2.
- Cāssĭānŭs, ī, m. Non mīror: īllūd, Cāssĭānē, mīrārēr, Mart. 3. lxiv. 5. (Sc.)
- Cāssīčpeīā, æ, f. or Cāssīŏpē, ēs, f. or Cāssīŏpēā, æ, f. Cāssīčpeīā virūm rēsidēt sūblīmīs ād īpaim. C. G. 192. Cāssīŏpē, Cēpheūsquē pātēr. Rēsolūtā cātēnīs—Ov. M. iv. 737. Non sūpēro ūligēns Cāssīŏpēā polō. V. Cat. xi. 28.
- Cāssītis, ī, m.
 Cāssītis hōc pottus férfét căput ? āstră Thyestæ—Luc.vii. 451.
 72

CAS-CAT

Cāstālīā, æ, f.
Quī rörē pūrō Cāstālīse lāvīt—Hor. C. 3. iv. 61. (Greater Alc.)

Cāstālīs, idīs, and idōs, adj. f.
Cāstālīs, hæc nōbīs, aūt Jŏvīs īmbēr ērīt. Mart. 9. xix. 8.
Sīlī, Cāstālīdām dēcūs sŏrōrūm, Id. 4. xiv. 1. (Phal.)

Cāstālītis, a, tim, adj. Pēctīlā Cāstālīse plēnā minīstrēt aquee. Ov. A. 1. xv. 36.

Castor, oris, m.

Quālis et Eurotæ Pollux et Cāstor arenīs—Prop. 3. xiv. 17. Pollucēm pugilēs, Cāstora plāoet eques. Ov. A. 3. ii. 54.

Cāstoreus, a, um, adj.
Frēnīs Cāstoreā modylior manu—Sen. Hip. 810. (Chor. Tetr.

Cāstrānus, a, um, adj. Ārdēs solstitio, Cāstrānaque rūra pētāntur. Mart. 4. lx. l.

Cāstrīcus, ī, m.

Dum tibi fēlicēs indulgēnt, Cāstrīcē, Baise. Mart. 6. xliii. 1.

Cāstrum, ī, n. [227. Strīngimus hino ēzēsum ēt fluctu ēt tēmpörē Cāstrum: Rut. i.

Cāstūlö, önis, f.
Fülgēt præcipuis Pārnāsiā Cāstūlö signis, Sil. iii. 391.

Cătăbănus, ī, m. Æquŏră dēsūlcāt glēbse dītīs Cătăbānus. Av. D. 1138.

Cătăgelăsimus, i, m. Nunc ego nolo e Gelăsimo mihi e te Cătăgelāsimum. Plaut. St. 4. ii. 50. (Troch. Tetr. cat.)

• Monosyll. The antepenult is here long by accent, not quantity.

Cătănē, ēs, f.

Tüm Cătăne, nămium ardenti vicină Typhōeō †, Sil. xiv. 196.
† By synæresis; or the last syllable is elided before the vowel beginning the next line,

Cătăphrönĭă, æ, f.
Mūsă, Cătăphrönĭăm. Aus. Par. xxvi. 2. (D. Penthemimer.)

Cătřa, æ, f. Cætěra, nī Cătřa ēst, dēmīssā vēstě těgēntřs—

Cătfands, î, m. Nec currit, magnam rem, Cătfane, făcft. *Mart.* 6. xlvi. 2.

Cătřenă, æ, f. Āccipiûnt, dönāt Cālvīnæ vēl Cătřenæ.

Cătienus, ī, m. Cum litonam edormīt, Cătienis mille ducentis, *Hor. S.* 2. iii. 61.

Cătilină, se, ss. Et scelerum poenās, ēt tē, Cătilină, minācī—V. Æ. viii. 668.

Catīllūs, ī, m.
Cātīllūsque, ācērquē Cörās, Ārgīvā jūvēntūs; V. Æ. vii. 672.
Ālcīdēn, dīotūmquē lýrā mājorē Cātīllūm—St. S. 1. iii. 100.

Cătilus, î, m. Circă mite solum Tiburis, êt mœniă Cătili. Hor. C. 1. xviii. 2. (Chor. Pentam.)

CAT-CAU

·
Cătină, æ, f. Quis Cătinăm sileat ? quis quadruplices Syracusas ?? Aus • The antepenultima is properly long. Urb. xi. 1
Cătinēnsis, ĕ, <i>adj.</i> Sī tēnērum āttrītūs Cătinēnsī pūmicē lūmb ām — Jus. viii. 16 .
Cătius, ī, m. [iv. 1. Unde ēt quō Cătius? Non ēst mihi tēmpus avēntī—Hor. S. 2.
Căto, onis, m. [vi. 842. Quīs tē, māgnē Cātō, tācitum, aūt tē, Cōssē, relīnquāt? V. Æ. Rt Cātô fortūnæ vīctor, mātrīsquē stib ārmīs—Man. i. 795. Quæ prīscīs mēmorātā Cātōnibūs ātquē Cēthēgīs—Hor. E. 2 ii. 117.
Cătônĭānŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Cătônĭānā, Chrēstē, quôd fācīs līnguā. (Sc.)
Cāttī, ōrum, m. Tānquām dē Cāttīs ālīquīd tōrvīsquē Sÿgāmbrīs—Jue. iv. 147.
Cătullă, æ, f. O quâm tê fîërî, Cătullă, vēllēm—Mart. 8. liii. 3. (Phal.)
Cătullianus, ă, um, <i>adj.</i> Dâ nunc bâsiă, sêd Cătulliană. <i>Mart.</i> 11. vi. 14.
Cătullus, î, m. Vălē, puellă ! jām Cătullus öbdārāt; Cat. viii. 12. (Sc.)
Cătulus, î, m. Placătos Cătuli referam ? cum victimă tristis—Luc. ii. 174.
Cătăs, ī, m.
— pūgnāt āb āltā Pūppē Cātūs, Grafūmque aūdāx āplūstrē rētēntāt. Luc. iii. 586.
Caūcăsĕŭs, or Caūcăsĭūs, ă, tim, adj. Caūcăsĭāsquĕ rĕfērt völücrēs, fürtümquĕ Prŏmētheī. V.B. vi. 42.
Caūcăsūs, ī, m. Caūcăsūs, Hÿrcānæque ādmōrūnt ūbērā tīgrēs. V. Æ. iv. 367,
Căuci, ôrum, m. Gērmānīs rēspōnsā dābāt, lēgēsque Cāucīs. Claud. Eut. i. 379,
Caūdīnus, ī, m. Vīrgīlīo Caūdīnus, acērbo Sārrīs Āmāno. Sil. xvii. 441.
Caūdīnūs, ā, ūm, <i>adj</i> . Ūltrā Caūdīnās spērāvīt vūlnērā Fūrcās. <i>Luc.</i> ii. 138.
Caūdĭum, ĭ, n. [v. 51. Quæ supēr ēst Caūdī caūpōnās. Nūnc mihi paūcīs—Hor. & l.
Caūlōn, ōn'is, m. Caūlōnīsque ārcēs, ēt nāvifrāgūm Scÿlācætīm. V. Æ. iii. 553.
Caunus, ī, m. Idnīāsquē simul: quās īntēr Caunus, ēt āltæ— <i>Pris. P.</i> 551.
Caŭrīnŭs, ä, ŭm, adj. Vērum ŭbĭ Caŭrīnō pērstrīnxīt frīgörē vēspēr, Gras. 296.
Caūrūs, ī, m. Sēmpēr hīēms, sēmpēr spīrāntēs frīgŏrā Caūrī. V. G. iii. 356. Caūrōrūm quŏquē fiābrā Dēī fāmūlāntā lūdūnt. Av. D. 1007.

CAY-CEL

Căýcī, örüm,	994.						
Ét võs c	rīnīgērēs	bëllis	ärcērĕ	Căycōs	Luc.	i.	463.

Căýcus, ī, m. Vēl cum pur

Vēl cum purpurēus populārī cædē Caycus—Ov. M. xii. 111.

Căystrius, a, um, adj. Utque jacens rīpā dēfiere Caystrius āles—Ov. T. 5. i. 11.

Căystrus, î, m. Dulcibus în stagnis rimantur prată Căystri. V. G. i. 384.

Cēā, æ, f.
Cīngǐtừr Ægēō, nōmǐně Cēā, mărī. Ov. H. xx. 222.

Cebēnnæ, ārum, f. [(Sp.) Nīnguidā Pyrēnēs, ēt pīnēā Cēbēnnārum—Aus. Urb. xii. 5. Intēriūsquē prēmunt Aquitānicā rūrā Cēbēnnæ. Ibid. xiii. 8.

Cëbrën, ënis, m.

Ipse pater Cebren, natze male tutus ab ore-Sab. Par. En. 89.

Cēbrēnis, idis, and idos, adj. f.

Adspicit Hēsperien patria Cebrenida rīpā, Ov. M. xi. 769.

Cēcropia, æ, f. Funera Cēcropiæ nē-funera portārēntur. Cat. lxiv. 83. (Sp.)

Cēcropidēs, æ, m. Patronym. Cēcropidæ jūssī (misērūm) sēptênā quot ānnīs—V. Æ. vi. 21.

Cēcropis, idis, and idos, f. Patronym. Dē Sūlmonēnsī mērā Cēcropis. Omniā Græcē, Juv. vi. 187. Pārcitē, Cēcropidēs, jūrāntī crēdērē Thēseo. Ov. A. A. iii. 457.

Cēcröpĭūs, ă, üm, adj.
Cēcröpĭās īnnātūs ăpēs ămör ūrgët hābēndī. V. G. iv. 177.

Cēcrops, opis, za. Virginibūsque tribūs, gemino de Cecrope natīs, Ov. M. ii. 555.

Cělădon, ontis, m. Occidit et Cělădon Mendesius : occidit Astreus. Ov. M. v. 144.

Illisīt frontī Lapithæ Celadontis; et ossa—Ibid. xii. 250. Eladus, ī. m.

Cělădůs, ī, m. [al. Encělădī. Quīs grěmiō Cělădī dōctīquě Pălæmŏnis ādfērt—Juv. vii. 215. Cělænæ, ārŭm, f.

Lūgēnt dāmnātæ Phœbō vīctōre Celænæ. Luc. iii. 206.

Cělænæŭs, ă, ŭm, *adj.* Raūcă Cělænæös ād tÿmpănă dīscē fürōrēs. *Claud. Eut.* i. 278.

Cělænō, üs, f. Alcyŏnē, Měrŏpēquĕ, Cělænō, Täÿgĕtēquĕ, Cic. ez Arat. P. 35.

Cělēneūs, čös, and eī, m. Rnsĭfĕr hīc, ātrāquĕ sĕdēns īn vēstĕ Cělēneūs, V. F. iii. 406.

Cělênnă, æ, f.
Quīquě Rŭfrās Bătülümquě těněnt âtque ārvă Cělênnæ, V. Æ.

Cělěr, ěris, m. [837. Hōc Cělěr ürgět öpüs, quēm Rōmülüs īpu vöcārāt; Ov. F. iv.

Cělěrînă, æ, f. Aŭdītæ pēr rūră lýræ: Cělěrīnă pēr ömnēs—Cl. Ep. P. C. 23.

Cělěrinůs, ī, m. Imměnsamquě tráhůt Cělěrini rôborě lůcěm. Cl. Ep. P. C. 72. 75 H 2

CEL-CEN

Virgea præterea Celes vilisque supellex, V. G. i. 165.

— quōndām fīdīssīmē pārvō, Cēlmī, Jovī: lārgōquē sātōs Cūrētās šb īmbrī—Ov. M. iv. 282.

Quid mihi Celsus agīt? monitus multumque monendus, Hor. E.

Gällörüm, Cēltæ mīscēntēs nōmēn Hǐbērīs. Luc. iv. 10. Cāssum incolārūm. Nāmque Cēltārūm mānū—Av. O. M. 133.

[1. iii. 15.

Cělěŭs, čī, m.

Cēlmĭs, ĭs, m.

Cēlsŭs, ī. m.

Cēltæ, ārum, m.

76

(I. Tr.) Cēltiber, ēră, ērum, adj. Nunc Celtiber es : Celtiberia în terra-Cat. xxxix. 17. (Sc.) Dücit ad auriferas quod me Salo Celtiber oras, Mart. 10. xx. 1. Vir Celtiberis non tăcende gentibus. Mart. 1, l. 1. (I. Tr.) Cēltībērīa, æ, f. Cunīculõese Cēltībērīse fīlī. Cat. xxxvii. 18. (Sc.) Cēltĭcŭs, ă, ŭm, adi. Non căpiant: similisque mihi per Celtică rură-Sil. i. 46. Cēltus, K, um, adi. Inter Sardonium pelagus Celtumque refusis. Pris. P. 85. Cemenīcus, a. um. adi. Cemenīcum et agrūm, (dūrā sāt vocābulā, Av. O. M. 666. (I.Tr.) Cempsī, ōrum, za. Tartessus, Cempsique, sedent qui collibus imis. Pris. P. 336. Atque îndě rūrsůs üsque Cempsorum sătă. Av.O.M. 301. (I.Tr.) Cēnæŭs, ă, ŭm, adj. Quā tēmplā töllēns ārā Cēnæī Jovis-Sen. H. O. 102. Cenchræus, a, um, adi. Cenchrææque manus, vatum qua conscius amnis-St. T. iv. 60. Cēnchreze, ārum, f. Illa, Corinthiacis primum mihi cognita Cenchris*, Ov. T. 1. By synæresis for Cenchreis. x. 9. Cēnchrēĭs, ĭdĭs, and ĭdŏs, f. In větřtis nůměrant. Türba Cenchreis in illa-Ov. M. x. 435. Ceninus. See Caninus. Censorinus, i, m. [Asclep.) Censorine, meis æra södalíbus. Hor. C. 4. vii. 2. (Chor. Tet. Centaureus. a. um. adi. Centaurea monet cum Lapithis rixa super mero-Hor. C. 1. xviii. 8. (Chor. Pent.) Centauricus, a. um, adj. Vīx stěrilēs compēscit aquas; Centaurica dicunt Sēmina-St. T. vi. 383. Cēntaūrus, ī, m. Semifer aeria talis Centaurus ab Ossa-St. T. ix. 220. Cēntēnius, ī. m. Obvius huic spārso Centenius agmine raptim—Sil. xii. 463. Cēntöres, um. m. Centoras, et diros magico terrore Choatras. V. F. vi. 151.

CEN-CER

Cēntūmcēlle, ārūm, f. Ād Cēntūmcēllās förti dēflēximās aūstrē. Rutil. i. 237.

Cēntūmvirī, ōrum, m. [(I. Tr.) Rōmāmquē pērtrāxērunt ād Cēntūmvirōs. Phad. 3. x. 35.

Cēntūripæ, ārūm, f.
Cēntūripæ, lārgōguē virēns Entēliā Lyæō. Sil. xiv. 204.

Cânturipe, lârguque virêns Entella Lýzeo. Sú. xiv. 204. Céphâllene, ārum, f.

Rēgnā Cephāllēnæ propē sūnt sapiēntis Ülÿssī, Pris. P. 449.

Cěphāllēněs, úm, m. Sāxz Cěphāllēnum, ēt scophlosis Něriton ārvis. Sil. xv. 305.

Cëphāllēnus, a, um, adj. Prīscā Cēphāllēnæ consurgunt oppidā tērræ: Av. D. 596.

Cephālœdĭās, ādīs, f. Quæque procellēsē Cephālœdĭās ērā pröfundē—Sil. xiv. 252.

Cēphālūs, ī, m. [502. Cēcrŏpĭdūm Cēphālūs pērāgīt māndātā, rŏgātquē—Ov. M. vij.

Cēphē'is, idös, f. Patronym.

Ālbā dēcēnt fūscās: ālbīs, Cēphē'i, plācēbās: Ov. A. A. iii. 191.

Quāl'is ad ēxpositæ fātum Cēphē'idos āl'im—Man. i. 443.

Cēphēĭus, ā, um, adj. Æthiopum populos, Cēphēĭā conspicit ārvā. Ov. M. iv. 668.

Cēphēnēs, ŭm, m. Dūmque čā Cēphēnūm mediō Dānā
ērūs hērōs—Ov. M. v. 1.

Cēphēsiās. See Cēphīsiās.

Cēpheūs, čos, and ēvs, m.

Tēlāquē cōnjiciūnt, ēt sūnt, qui Cēphēā dīcānt—Ov. M. v. 42.

Rēgūlā. Cēphēōs vēstīgīā bālthēŭs āmbīt. C. G. 190.

Cēphēus, a, um, adj.
Cēphēam hīc Meroen, fuscaque rēgna canat. Prop. 4. vi. 78.

Cēphīsiās, ādis, f. Patronym. Vīdīt ēt īmmītēm Cēphīsiās ērē Procrūstēn: Ov. M. vii. 438.

Cēphīsis, idös, f. Patronym. Nūllā mora ēst; ādčūnt pāritēr Cēphīsidās ūndās, Ov. M. i. 369.

Cēphīsĭŭs, ä, ŭm, adj. Jāmquĕ tĕr ād quīnōs ūnūm Cēphīsĭŭs ānnŭm—Ov. M. iii. 351.

Cēphīsös, and Cēphīsös, ī, m. Fātīdīcā Cēphīsös aquā, Cādmēaque Dīrcē, Luc. iii. 175.

Ceprěsicus, ä, tim, adj. In quinquë sölës ëst itër. Tüm Cepresicum Jügum intümescit—Av. O. M. 182. (I. Tr.)

Cĕrāmbūs, ī, m. Ōthryn, št ēvēntū vštšrīs löcā nōtā Cĕrāmbī. Qv. M. vii. 353.

Cărămnus, î, m. Dîxît, ët în Suētēn, māgnīque în fată Cërāmnī—V. F. vi. 550.

Cerastes, æ, m. Frons erat, unde etiam nomen traxere Cerastæ. Ov. M. x. 223.

Ceratheus. See Cærateus,

Ceraunia, orum, a. Et quibus emineant violenta Ceraunia saxis. Ov. 4. 2. xi. 19.

Cëraunus, a, um, adj. Non potuit saxo vitam postisse Cërauno ? Prop. 2. xvi. 3.

Non potuit saxo vitam posuisse Cerauno? Prop. 2. xvi. 3

Cērbērēus, a. um, adj. Orīs Cērbērēi spūmās, ēt vīrus Behidnæ. Ov. M. iv. 500.

Cērberos, and Cērberos, ī, m. Cērberos Orphēo lēnīvīt sībilā cāntū. Luc. ix. 643.

Cērcētius, a, um, adj.

Cîmměriî Sîndîquě colunt: Cērcētia gēns ēst—Av. D. 866. Cērcīnna, æ, f.

Et Cercinna simul, Libyca statione patentes. Pris. P. 509.

Cērcobūlus, ī, m.

Theruchus fuit, Cerconicus, Crinnus, Cercobulus, Collabus.

Plaut. Trin. 4. iii. 13. (Tr. Tet. cat.)

Cērconīcus, ī, m.

Theruchus fuit, Cerconicus, Crinnus, Cercobulus, Collabus.

Plaut. Trin. 4. iii. 13.

If the text be correct, I do not see how this line is to be scanned, except by supposing a syncope to take place in the words Theruchus and Cerconicus: thus,

Thrūchūs fuīt*, Cērcnīcūs, Crīnnūs, Cērcöbūlūs, Cöllābūs.

But it has been suggested to me, by an accomplished scholar, that the word Crimus is an interpolation. If that

be allowed, the scansion is regular:

Thērūchūs fuīt , Cērcŏnīcūs, Cērcŏbūlūs, Cōllăbūs. Monosyll.

Goeller reads, with less violent emendation, Therūchūs fuīt, Cerconīcūs, Crinus, Cercobolūs, Collăbūs.

Cērcopes, um, m. — pērjūriā quondām

Cērcopum ēxosūs, gentīsque ādmīssā dölosæ, Ov. M. xiv. 92.

Cērcyon, onis, m. Cērcyonis lētūm vidīt Cērčālis Eleūsin. Ov. M. vii. 349.

Cērcyŏnēŭs, ă, ŭm, adj. Cōrpŏră Thēsēā Cērcyŏnēž mănū. Ov. Ib. 414.

Cerealis, is, m.

Cœnābīs bēllē, Jūlī Cērĕālis, špūd mē: Mart. 11. lii. 1.

Cērēālis, ē, *adj.* Tūm Cērērēm cōrrūptam ūndīs, Cērēāliāque ārmā — V. Æ. i. 177.

Cěrēs, ĕrĭs, f.
Prīmă Cěrēs ūncō glēbām dīmōvĭt ắrātrō. Ov. M. v. 341.
Prīmă dědīt lēgēs. Cěrĕrīs sumus ōmnĭā mūnus. 343.

Cērētës, ŭm, m. Cērētës ōmne, ët Ācröcērētēs priŭs. Av. O. M. 550. (I. Tr.)

Cërillæ, ārum, f. Mīsit, ët ëxhaustæ möx Pœnō Mārte Cerillæ. Sil. viii. 579.

Cērīnthus, ī, m. Ānnust ēt, Cērīnthē, tibī, quādcümquē rēgābis. Tib. 2. ii. 9. 78

CER-CHA Cērnē, ēs, f. Terminus Æthiopum populos adit ültima Cerne. Av. D. 328. Cērrētānus, ī, m. Nec Cerretani, quondam Tirynthia castra, Sil. iii. 357. Cērvĭŭs, ī, m. Cērvius īrātus lēgēs minitātur et ūrnām: Hor. S. 2. i. 47. Cēsēnnĭă, æ, f. Öptimă sed quare Cesennia, teste marito? Juv. vi. 136. Cēssæŭs, ă, ŭm, adj. Cesseæque manus, et qui tua jugera nondum - V. F. vi. 130. Cēstus, ī, m. Sæpě mihi quěritůr non siccis Cestus ocellis. Mart. i. xciii. 1. Cěthēgus, ī, m. T513. Ille Talon Tanaimque neci fortemque Cethegum-V. E. xii. Cētō, ūs, f. Phorcys aquis, Cetoque parens, Ipsæque sorores—Luc. ix. 646. Cētŭs, ī, m. Et redit în Cetum, squammosăque tergoră Ceti. Man. i. 612. Cētronius, ī, m. Ædificator erat Cetronius, et modo curvo-Juv. xiv. 86. Cētis, ă, tim, adj. Ceæ retractes munera næniæ. Hor. C. 2. i. 38. (Great. Alc.) Cēÿx, cĭs, m. Hālcyonē Cēyca movēt, Cēycis in ore-Ov. M. xi. 544. Chăbilci. orum. m. Pēr Dālitērnos, pēr Chābilcorum satā. Av. O. M. 665. (I.Tr.) Chāblāslī, ōrum. m. Chāblāsifque dehīnc, Āgrenī rūrsus, et inde-Av. D. 1134. Chærĕă, æ, m. Exegit pœnas de Cæsare Chæren mollis. Aus. Cæs. 4. Chærēmon, onis, m. [lvi. 1. Quod nimium laudas, Chæremon Stoice, mortem-Mari. 11. Chærēstrătūs, ī, m. [165. Præteritos meditor : crudum Chærestratus unguem-Pers. v. Chærĭbūlŭs, ī. m. Rēm tibi sum ēlöcūtūs omnēm, Chæribūle, ātque ādmodūm-

Plaut. Epid. 1. ii. 1. (Tr. Tetr. cat.)

Chærīppūs, ī, m.
Præcönēm, Chærīppĕ, ttūs circūmspīcē pānnīs. Juv. viii. 96.

Chālcēdōn, ŏnīs, f.
Böspörus ādvērsām pātītūr Chālcēdōnā cērnī. Cl. 4. C. H. 177.

Chālcēdŏnĭūs, ă, ŭm, adj. Bt Chālcēdŏnĭās cōntrā dēspēctāt ārēnās. Cl. in Ruf. ii. 55.

Chālcidicās, ā, ŭm, adj. Chālcidicāquē lēvīs tāndēm süpēr ādstītīt ārcē. V. Æ. vi. 17.

Chālciopē, ēs, f. Non Ipsæsipārāns, Chālciopēquē soror. Ov. H. xvii. 282. 79 Chālcīs, ĭdīs, and ĭdös, f.
Chālcīs, ēt Hērctīlēā tūrbātās gymnādē vāltīs. St. T. iv. 196.
Artior Eūboīcā, quā Chālcīdā vērbērāt, ūndā. Luc. ii. 710.
Mēgāra, Ērētrīām, Cörīnthūm, Chālcīdēm, Crētām, Cyprūm.
Plaut. Mer. 3. iv. 59. (Tv. Tet. cat.)

Chāldæus, a, um, adj. Ārva supēr Cyrī, Chāldæique ultuma rēgnī. Luc. viii. 226.

Chălětůs, ī, m. [276. Sürgentem dextra Chălětům, vůlnůsquě minantěm—St. T. ix.

Chălinăs, ī, m. [(1. Tr.) Chălinăs întūs cum sitella et sortibăs. Plant. Cas. 2. v. 43.

Chalonītă, æ, m. Cīsaī, Mēssābātæque ēt Chālonītā vāgāntūr. Av. D. 1209.

Cīssēs, Mēssābātāsquē, Chālēnītāsquē ferēcēs. Pris. P. 939.
Chālýbēs, mm, m.

At Chālybēs nūdī fērrūm, vīrōsāquē Pōntis—V. G. i. 58. Jūppitēr! ūt • Chālybōn ōmnē gēnūs pērēāt. Cat. lxvi. 48. • Greek Genitive.

Chămāvës, um, m. [434. Accēdēnt vīrēs, quās Frānciā, quāsque Chămāves, Aus. Ed. x.

Chāōn, ŏnĭs, m.
Chāŏnĭāmque ōmnēm Trōjāno ā Chāŏnĕ dīxǐt. V. Æ. iii. 335.

Chāŏnēs, um, m. [Get. 135. Ēducāt Ursā plāgīs, non Chāŏnās ātque Mölossos—Claud. B.

Chāŏnĭā, æ, f. Chāŏnĭāmque ōmnēm Trōjāno ā Chāŏnĕ dīxĭt. V. Æ. iii. 335.

Chāonis, idis, f. adj.
Quāsque colāt tūrrēs Chāonis āles habet. Ov. A. A. ii. 150.

Chāŏnĭūs, ā, tim, adj. Chāŏnīām pīnguī glāndēm mūtāvĭt ārīstā. V. G. i. 8.

Chāčs, ». Ēt Chāčs innūmērēs āvidūm cēnfūndērē mūndēs, *Luc.* vi. 696.

Chărâdrös, î, m. Înăchŭs, advērrēnsquē nătāntĭā sāxā Chărâdrŏs, St. T. iv. 712.

Chărâxus, î, m. Gaudet, et e nostro crescit mosfore Chărâxus—Ov. H. xv. 117.

Chăres, etis, m.

Ad hoc ēxēmplum ēst, Chār. Chārēs? ān Chārīdēmūs? nūm Chārmīdēs? Plaut. Trin. 4. ii. 77. (Tr. Tet. cat.)

Chărīclō, ûs, f.

Fillă Cêntaûrî, quâm quôndâm Nỹmphä Chărîclō—Ov. M. ii.

Chăridēmus, î. m. Sēd tu pōnārīs cuī Chăridēmus, ăprō. *Mart.* 1. xliv. 14.

Chărînus, ī, m. Sēnos Chărînus omnibus digitis gerit. Mart. 11. lix. 1. (I.T.) Chărisianus. ī. m.

Nīl lāscīvitis ēst Chārīsiānō. Mart. 6, xxiv. 1. (Phalac.)

CHA—CHI

- Chărites, um, f.
 Protinus ârripiunt Chărites, nectuntque coronas. Ov. F. v. 219.
 Āvērsīs Chăriain cântās: āvērsus Apollo. Prop. 4. i. 75.
- Chârmides, is, m. [16. (I. Tr.) Nunc si öpperiri vis ädventum Chârmidis, Plaut. Trin. 3. iii.
- Chăron, tis, m.
 Portitor ille, Chăron, hi quos vehit undă sepulti. V. Æ. vi. 326.
 Prædă Chărontis agor. Viden' ut flagrantiă tædis...V.Cul. 215.
- Charopeius. See Caropeius.
- Chăropīnus, ī, m. Cœno domī quoties, nisi te, Chăropīne, vocavī—Mart. 5. l. l. v
- Chărops, öpis, m. [xiii. 260. Et Chăropen, fâtīsque îmmītībus Ennomen actum—Ov. M.
- Chărÿbdĭs, ĭs, f. Quās Scÿlla înfēstēt, quâsvě Chărÿbdĭs ăquās. Ov. A. 2. xi. 18.
- Chātrāmis, is, f. [887. Chātrāmis, ātque Mācæ contrā sūnt Pērsidis æquor. Pris. P.
- Chaulasii, orum, m. [886. Chaulasii post hos atque Agrees: inde propinquat—Pris. P.
- Chēlæ, ārum, and Chēlē, ēs, f. Quōd tenēt, īn tāntum Chēlæ cōnsurgērē pērstānt. Man. iii. 293. Ēt jugā Chēlārum mēdio volitāntia cœlō. i. 609.
- Chelidonius, a, um, adj. Ātque Chelidoniæ rūpēs cīngūntur eödem. Pris. P. 126.
- Chělýs, ýŏs, f. Est Chělýs īllă děhīnc, těněrō quā lūsĭt ĭn ævō—Av. A. P. 618.
- Chērsīdāmās, āntīs, m. Ēxītīoquē dēdī cūm Chērsīdāmāntē Thöonā. Ov. M. xiii. 257.
- Chērsŏnēsūs, ī, f. Ād ūsquĕ cāssæ Chērsŏnēsī tērminōs. Av. O. M. 491. (I. Tr.)
- Cheruscī, ōrum, m.
 Cimber, et îngêntes Albin liquere Cheruscī. Cl. 4. C. H. 452.
- Chǐe, ēs, f. — flāvā Chǐe
- Chīlo, or Chīlon, ōnǐs, m. [(1. Tr.)
 Spārtānus ego sum Chīlo, qui nunc prodeo. Aus. Sap. Ch. 6.
 Multi hōc Laconis esse Chīlonīs putānt. Ibid. Lud. 3.
- Chǐmæră, æ, f. Nặc flāmmām võlvēns ōrē Chǐmæră ferō. Tib. 3. iv. 86. Tūm flāmmām tētrō spīrāntēs ōrē Chǐmærās. Lucr. ii. 705,
- Chimærēŭs, ă, üm, *adj.* Almă Chimærēō Xānthūs pērfūsā liquōrē, *V. Cul.* 14.
- Chimærifër, ëră, um, adj.
 Jāmquë Chimærifëræ cum Sol gravis urërët arva
 Finibus in Lyciæ—Ov. M. vi. 339,

Chinsell, se, f.

Brixia Chinese supposită specială. Cat. lxvii. 32. al. Cycnese. • Long, as coming before sp. + See Dawes's Miscellan.

Crit. and Kidd's notes, pp. 2-26. edit. 1817.

† The youthful composer, in Latin versification, should take especial care not to introduce a short syllable before s followed by c, p, or t. In lyric verse it is absolutely unallowable. In long and short verses, though many instances may be adduced where a vowel is made short before sc, sp, st, they will be found to occur generally in Lucretius, or in writers before his time, or in the Satires of Horace, which he himself professes to come somewhat near to prose.

Chĭŏnē, ēs, f.

Nāta erāt huic Chionē: quæ dotātīssimā formā—Ov. M. xi. 301.

Chīonides, se, m. Patronym.

At non t Chionides Eumolpus in Orphes talis; Ov. P. 3. iii. 41. I The first syllable, short by derivation, made long by Diastole.

Chĭŏs, f.

[xi. 21. Römæ laudētur Samos, ēt Chios, ēt Rhodos absēns. Hor. E. 1.

Chīron, onis, m.

Præmia nec Chîron ab Achīllī tālia cepit. Ov. P. 3. iii. 43. Ūt Sātūrnus equō geminum Chīrona crearit. Ov. M. vi. 126.

Chīŭs, ă, ŭm, adj.

Et Chia vina, aut Lesbia; Hor. Ep. ix. 34. (I. Dim.)

The first syllable is made short by Avienus; contrary to the practice of the writers of the Augustan age.

Cūrvă Chĩi cœlo consurgunt brachia signi. Av. A. P. 1136.

Chlide, es, f.

— flāvă Chlidē

Chlŏē, ēs, f.

Mē nunc Thrēssa Chloe regit, Hor. C. 3. ix. 9. (Glyconic.)

Chloreus, ĕŏs, m.

Förte săcer Cybelse Chloreus, ölimque săcerdos — V. Æ. xi. 768. Chloreaque ||, Sybarimque, Daretaque, Thersilochumque-xii. By Cæsura.

Chloris, is, f.

Chloris eram, quæ Flora vocor: corrupta Latino-Ov. F.v. 195.

Choaspes, is, m.

Nec qua vel Nilus, vel regia lympha Choaspes-Tib. 4. i. 140.

Chöätræ, ärüm, m.

Æthera tangentes silvas līquere Choatræ. Luc. iii. 246.

Chœrilus, ī, m.

Chœrîlus încultis qui vērsībus ēt male natīs—Hor. E. 2. i. 233.

Chorcebus. See Corcebus.

Chorāsmī, ōrŭm, m.

Nëc procul ad Borëan diri posuëre Chorasmi Hospitia-Av. D. 923.

Chorāsmius, a, um, adj.

Hos jūxtā Boream vergīt Chorasmia proles. Pris. P. 722.

CHR-CIC

Chremēs, is, ētis, ētos, m.
Irātūsquē Chremēs tūmido dēlītīgāt ōrē. Hor. A. P. 94.
Ārgūtā mērētrīcē potēs, Dāvoquē Chremētā—S. 1. x. 40.
Cērtā rēs ēst: ētlām pūērum inde āblēns convēnī Chremis.

Ter. An. 2. ii. 31. (Troch. Tetr. cat.)
Hānc simulānt pārērē quo Chremētem ābstērrēānt. 3. i. 14.
(I. Tr.)

The first syllable is made long by Silius Italicus i. 403. if the text is right; but Gronovius reads Chrěmětěs.

Chrēstīllā, æ, f. Effērt ūxōrēs Fābĭūs, Chrēstīllā mārītōs. *Mart.* 8. xliii. 1.

Effect uxores Fablus, Chrestilla maritos. *Mart.* 8. xiiii. 1. Chrestös, ī, m.

Gērmānī frātrēs sunt, Chrēstos, Acindynos alter. Aus. E. xli. 1.

Chrēstus, ī, m. Nūllī mūnērā, Chrēstē, sī rēmīttīs—Mart. 7. lv. 1. (Phalæc.)

Chrömis, is, m. Pērgitē, Pieridēs. Chrömis ēt Mnāsylūs in antro—V. B. vi. 13.

Chrömius, ī, m. Ennomus hīc Chrömiusque jācent; queis Mysia regnum, Aus. Ep. H. xxii. 1.

Chrysa, æ, m. Quī fontēs, vagē Chrysa, tuos, ēt paupēris alveī—Sil xiv. 229.

Chrysălüs, î, m. [(I. Tr.)
O Pistöclērē, sālvē! Sālvē, Chrysălē! Plaut. Bac. 2. iii. 5.

Chrysē, ēs, f. Ēt, caūsā lītīs rēgībūs, Chrysē jācēt; Sen. Tr. 226.

Chrysēis, idos, f. Mārtē shō cāptām Chrysēidā vīctor amābāt. Ov. R. A. 469.

Chrysēs, æ, m. Pro nātā Chrysēn non vālūissē sūā. Ov. A. A. ii. 402.

Chrysīppūs, ī, m. Invēntūs, Chrysīppē, tūī fīnītŏr ācērvī. Pers. vi. 80.

Chrÿsis, idis, f. Dīc södēs, quis hērī Chrÿsidem hābūīt? nam Āndriæ—*Ter.* An. l. i. 58. (I. Tr.)

Chrysögönüs, ī, m. Chrysögönüs quāntī döcĕāt, vēl Pöllĭö quāntī. Juv. vii. 176.

Chrysus, ī, m. [(I. Tr.) Hīc Chrysus āmnis īntrāt āltūm gūrgitēm—Av. O. M. 419. Chthonius, ī, m.

Ecce autem vasto Chthonii contorta lacerto-St. T. ii. 538.

Chūnūs, ī, m. Sēricā. Sī Chūnūs fēriāt, sī Sārmātā pōrtās, Claud. Eut. ii. 338. Nēc vāgā Chūnōrūm fēritās, nōn fālcē Gēlōnūs—1 C. S. i. 110.

Cibyrāticus, ā, um, adj. Nē Cibyrātica, nē Bīthyna negotia pērdās. *Hor. E.* 1. vi. 33.

Cicëro, ônis, m.
Rômă pătrêm pătriæ Cicërônêm liberă dîxit. Juv. viii. 244.
Cicīrrūs, ī, m. [v. 65.

Mültä Cicirrus ad hec, dönasset jamne catenam—Hor. S. l.

CIC-CIN

Cicones, um, m.

Aera digreditür, Ciconümque Hymenseus ad öras

Tendit—Ov. M. x. 2.

Cicută, æ, m.

,

Tu Nomentanum, tu ne sequerere Cicutam. Hor. S. 2. iii. 175.

Cilbicēni, örüm, m. Māritimā vērō Cilbicēni pāssidēnt. Av. O. M. 303. (I. Tr.)

Cīlbicēnus, a, um, adj.
Sunt Māssiēni; rēgnā Cīlbicēnā sunt
Fērācis āgrī—Av. O. M. 422,

Cīlbūs, ī. m. In quās Bēsīlūs ātquē Cīlbūs flūminā—Av. Q. M. 320.

Cilicia, æ, f. Lätröcinātum, aŭt in Äsiam, aŭt in Ciliciam. Plaut. Trin. 2.

Cilīssā, æ, adj. f. Et sŏnēt āccēnsīs spīcă Cilīssā fŏcīs. Ov. F. i. 76.

Cîlîx, îcis, adj.
Ardět Áthōs, Taŭrūsque Cîlîx, êt Tmoliis, êt Œtê. Ov. M. ii.
Et quum scēna croco Cîlîcî pērfūsa recēns ēst—Lucr. ii. 417.

Cīllă, æ, f. Et săcră Phœbō Cīllă: quid ? quās āllü!t—Sen. Tr. 230. (I.Tr.)

Cilnius, ī, m.
Cilnius, Ārrētī Tyrrhēnīs örtus in örīs, Sil. vii. 29.

Cimbër, brī, m.
Cimbër, ët îngëntës Albîn liquërë Chëruaci. Olaud. 4. C. H. 452.
Cimbrorumquë minas, ët bënëfactă Mărī. Prop. 2. i. 24.
Adj. Illë Jügürthino clarus Cimhroquë triumpho, Ov. P. 4.
iii. 45.

Cīmbrīcus, ā, um, adj. In nōmēn trānsīrē suum. Tē Cīmbrīca Tēthys—*Cl. B.Get.* 335.

Ciminicē, ēs, f. Āt Ciminicē regio dēscēndīt procul—Av. O. M. 615. (I. Tr.)

Ciminus, ī, m. Et Ciminī cum monte lacum, lucosque Capenos. V. Æ. vii. 697.

Cīmmēriī, ōrum, m.
Cīmmēriī gēlīdīs hābitānt sub fīnibus īmum—Pris. P. 158.
Cīmmēriōrum ētiam ōbscurās āccēssit ād ārcēs. Tib. 4. i. 64.

Cīmmērĭūs, ā, ūm, adj. Āvĭā Cīmmērĭōs īntēr dīstāntĭā lūcōs. V. Cul. 231.

Cimōlŭs, î, m. [463. Hīnc humilēm Myconōn, crētōsāquē rūrā Cimōlī—*Ov. M.* vii.

Cînără, æ, f. Înter vină fügăm Cînăræ mœrere protervæ. Hor. E. 1. vii. 28.

Cīncīnnātus, ī, a. Et Cīncīnnātos jūgērā paūcā dābānt. Rutil. i. 556.

Cinesa, 20, 21.

Et Epirote Cinesa memor magis—Aus. Prof. xv. 13. (I. Tr.)

See Epirotes.

CIN-CIS

Cingă, æ, m.

Strīdentes acuere tubæ, qua Cinga pererrat—Luc. i. 432.

Cīngŭlŭs, ă, ŭm, adj.

Vītīfērō, cēlsīs Lābīēnūm Cīngūlā sāxā Mīsērūnt mūrīs—Sil x. 34.

Cīnnā, æ, m. Sūllā pötēns, Māriūsquē fērōx, ēt Cīnnā crūentūs, Luc. iv. 822.

Cīnnāmus, ī. m.

Stīgmātā nēc vāfrā dēlēbīt Cīnnāmūs ārtē. Mart. 6. lxiv. 26.

Cinorus, i, v.

— — Cĭnōrŭs āgmēn—Av. O. M. 594.

Cinyphius, a, um, adj.

Cinyphii tondent hirci, setasque comantes-V. G. iii. 312.

Cīnyps, ypis, m. [S. i. 251. Quos vagus hūmēctāt Cīnyps, ēt proximus hōrtīs—Claud. 1. C.

Cĭnyrās, æ, m.

Vīrgineī Cinyrās hæc crēdēns ēssē timoris, Ov. M. x. 361.

Cinyrēius, a, um, adj.

Solverat. At vīrgo Cinyreia pērvigil ignī, Ov. M. x. 369.

Cinyrēŭs, a, um, adj.

Quæstör ab Idalio Cinyreæ lītore Cyprī. Luc. viii. 716.

Cipērus, ī, m.

Pīstōr, quī fuĕrās dĭū, Cipērē, Mart. 8. xvi. 1. (Phalæc.)

Cīpus, P, m.

us, r, m. . Aüt süä flüminëä cüm vidit Cipus in ündā.

Cornua-Ov. M. xv. 565.

Cīrcæns, a, um, adj.

Proximă Cîrcææ rāduntur lîtoră terræ. V. Æ. vii. 10.

Cîrcē, ēs, f.

Cārminibūs Cīrcē socios mūtāvit Ülīxī. V. B. viii. 70.

Circeii, ōrum, m.

Ostrea Cīrceīīs, Mīsēno oriūntur echīnī. Hor. S. 2. iv. 33.

Cīrcēnsēs, ĭŭm, m.

Mœstĭtĭa ēst cărŭīsse ānnō Cīrcēnsĭbūs ūnō. Juv. xi. 53.

Cīrcius, ī, m.

Cīrcius, ēt tūtā prohibēt statione Monœcī. Luc. i. 408.

Cīrcŭs, ī, m.

Cîrcus erît pompa celeber, numeroque deorum. Ov. F. iv. 391.

Cīrĭs, ĭs, f.

Cīrīs Āmyclæō formosior ānsērē Lēdæ. V. Cir. 489.

Cīrrhă, æ, f.

Cīrrhā silēt, fātīquē sat ēst ārcāna futurī—Luc. v. 137.

Cīrrhæŭs, ă, ŭm, adj.

Accipiam, Cîrrhæä vělim secretă moventem-Luc. i. 64.

Cīrtă, æ, m.

Incumbunt Myconum Lænas, Cirtamque Latinus—Sil. xv. 447.

Cīssēis, idis, f. Patronym.

Cīssēīs prægnāns īgnēs ēnīxā jūgālēs. V. Æ. vii. 320.

Cīsseūs, ēčs, m. Ānchīsse gēnītēri in māgnē mūnērē Cīsseūs. V. Æ. v. 537. Quêd līcuīt pārvē. Nēc lēngē Cīsseŭ dūrum—x. 317.

Cīssī, ōrum, m.
Cīssī, Mēssābātæque, ēt Chālōnītā vāgāntur. Av. D. 1209.

Citărius, i, m. Et, Citări dilecte, mihi memorabere, dignus—Aus. Prof. xiii. 1.

Cithæron, onis, m. Läbāt Cithæron, āltā Pāllēnē trēmit. Sen. H. F. 979. (I. Tr.) Sāxā Cithæronīs, Thēbās agitātā pēr ārtēm—Prop. 2. ii. 3.

Cītharietfum, ī, n.

Quod încolentes Citharistium vocant. Av. O. M. 693. (1. Tr.)

Cithëron, onis, m. Sēd Cithëron tötjens tērnās ex ærē sācrāvit—Aus. Ed. xi. 32.

Cius, I, m.
Tergaque flavescens sulcat Cius: hūjus ad andam—Av. D. 977.

Clănis, îs, m.
Frâxinus actă femur: jăculum Clănis ôre momerdit. Ov. M.

Clanfus, ī, m.

Öră jugo, et văcăis Clănius non æquăs Acerris. V. G. ii. 225.

Clārāntis, ī, m.

Hārmonio, quem Claranus, quem Scaurus, et Asper—Ass.

Epist. xviii. 26.

Clārēntiŭs, ī, m. Nobilis hīc hospēs Clārēntiŭs indole mottis, Aus. Prof. xviii. 5a

Clărius, ă, um, adj. Quī tripodās, Clării lauros, qui sideră sentis, V. Z. iii. 360.

Claros, i, f.

Et Claros, et Tenedes, Pataræaque regia servit Ov. M. i. 516. Clarus, ī. m.

Ēt Clarus, ēt Thēmēn, Lyciā comitantur ab alta. V. E. x. 126.

Clāssicus, ī, m. Sī tāmēn īnvītūs vādīs, cūr, Clāssice, vādīs? *Mart.* 2. lxix. 5.

Clāssǐtis, ī, m. Bjūsque ĭn æquōr Clāssĭtis āmnĭs īnfltĭt. Av. O. M. 614. (I. Tr.)

Claudia, æ, f.
Claudia, turrītæ rāra minīstra dēæ. Prop. 4. xi. 52.

Claūdĭānŭs, š, ŭm, *adj.* Lěgēndā tēmpörum āctă Claūdĭānōrŭm? *Mart.* 3. xx. 3. (*Scaz.)*:

Claudius, ī, m. Claudius Augustī prīvīgnus, scīrē laboro—Hor. E. 1. iii. 2.

Claudius, a, um, adj. [708. Claudius nunc a quo diffunditur et tribus et gens—V. Æ. vii.

Claūsūs, ī, m. [vii. 707. Āgmēn āgēns Claūsūs, māgnīque īpse āgmīnīs īnstār. V. Æ. Dēdīcāt hæc vētērīs Claūsōrūm nōmīnīs hærēs. Ov. F. v. 155.

Clāzŏměnæ, ārtim, f. [(I. Tr.) Nūdōs rělipquūnt. Fōrtë Clāzŏměnæ prŏpě—Phæd. 4. xxi. 17. 86

CLA-CLI

- Clāzomēnīus, a, um, adj. Fortitēr īrāscī didicīt, ducē Clāzomēnio. Sulp. 6.
- Clēždās, æ, m. Gēns Cādmī, Clēždās, fūlvā cuī plūrīmā pāssīm—.Sil. vii. 637.

Clėmrėta, m, f. Diabolus, Glauci filius, Clėmrėta—Plaut. As. 4. i. 6. (I. Tr.)

- Clëanthës, is, m. Et dispütătör ad Clëanthën Stoicon. Aus. Prof. xv. 11. Et jübët archëtypos plütëum sërvarë Clëanthas. Juv. ii. 7.
- Ēt jūbēt ārchētýpos plūtēum sērvārē Cleanthās. Juv. ii. 7. Cleanthēus, a, um. adj.
- Clēmēns, tis, m. [xciii. 1. Sī prins Euganējs, Clēmēns, Helicajnis orās—Mart. 10.

Früge Cleanthea. Petite hinc juvenesque senesque. Pers. v. 64.

- Sī prins Euganeas, Clēmēns, Helicaonis oras—Mart. 10. Clēmēntia, e., f.
 Prīncipio māgnī cūstos Clēmēntia mūndī, Claud. 1. C. S. ii. 6.
- Clēmēntīnus, ī, m. [(Spond.) Sēd quæ fœcundo dē pēctore Clēmēntīnī—Aus. Epist. iv. 10.
- Cleobulă, se, f. Cleobulă. Nütrîx quse füit? Ārchēstrātă. Plaut. Cur. 5. ii. 44. (I. Tr.)
- Cleobūlus, ī, m. Cleobūlus, hōc ēst, Optimūs cūnctīs modus. Aus. Sap. Lud. 17.
- Cleomachus, ī, sa. Paucīs mē mīsīt mīles ad eam Cleomachus. *Plaut. Bac.* 4. ii. 7.
- Cleon, onis, m.
 Popularis ūrbis Ātticæ, Siculūs Cleon. Av. O. M. 48.
- Clěönæ, ārům, f. Pětām Clěönās, Arcădum ân põpülös pětăm ? Sen. H. O. 1815_.
- Clēonæus, ă, ăm, adj. Ună Clēonæum pāscēbāt sīlvă lēonēm. Claud. Ruf. i. 285.
- Cleopātrā, æ, f. Mæstā nec Āctīācā fēcīt Cleopātrā cārīnā—Juv. ii. 109.
- Clēostrātā, æ, f. Sēd, ūzor, dā vīro hānc vēnjām. Mūrrhīna, ōrā Clēostrātām. Plaut. Cas. 5. iv. 22. (I. Tetr. acat.)
- Clětăběnī, ōrum, m. Ātquě Săbæ pôst hōs, nêcnôn hābitānt Clētăbēnī. *Pris. P.* 889.
- Clīniādēs, æ, m. Patronym. Clīniādæquē mödō cīrcūmdātūs īgnibūs ātrīs—Ov. Ib. 633.
- Clīnĭās, æ, m. Clīnĭām, Chrĕmēm, Crătīnūm, Dīnĭām, Dēmōsthĕnēm. Plaut. As. 5. ii. 16. (T. Tet. cat.)
- Clīo, ūs, f. Nēc mihi sūnt vīsæ Clīo Clīūsque sororēs. Ov. A. A. i. 27.
- Clītē, ēs, f.
 Quās dābāt, ēt pūctō Clītē vārīsvērāt aūrō. V. F. iii. 11.
 87

CLI-CLU

Clītipho, ōnis, m.

Heaut. 2. ii. 11. (I. Tetr. acat.)
Illām te ămāre, et vēlle ūxōrem: hanc ēssē Clīt'phōn'is. 4
Clītōn, ōn'is, m. Ēt rapidūs Clītōn, ēt quī tibi, Pyth'e, Lādōn—St. T. iv. 289.
Clītŏrĭŭs, š, ŭm, adj. Clītŏrĭō quīcūmquë sitīm dē fontë lëvārĭtOv. M. xv. 322.
Clītūmnūs, ī, m. [23 Hīc, Ānjō Tībūrnē, flūīs, Clītūmnūs ab Ūmbrō— <i>Prop.</i> 3. xxii.
Clītūmnūs, ĕ, ŭm, adj. Aūt præstēnt niveos Clītūmnā novālĭā taūros. St. S. i. iv. 129.
Cloacīna, æ, f. Quī mēndācem ēt gloriosum apūd Cloacīnæ sacrūm. Plaut. Cur. 4. i. 10. (Tr. Tetr. cat.)
Clöanthus, I, m. [222 Fata Lycī, förtēmque Gyan, förtemque Clöanthum. V. Æ. i.
Clōdĭŭs, ī, m. Clōdĭŭs āccūsēt mœchōs, Cătĭlīnă Cĕthēgōs. Juv. ii. 27.
Clōdĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Spēctāt Flāmĭnĭæ Clōdĭā jūnctā vĭæ. <i>Ov. P.</i> l. viii. 44 .
Clœlia, æ, f. Et fluvium vīnclīs īnnārēt Clœlia rūptīs. V. Æ. viii. 651.
Clœlĭŭs, ī, m. Mūrmŭrĕ dēfĭcĭēns jām Clœlĭŭs, ōrăquĕ nīsū— <i>Sil.</i> x. 456.
Clờn Yữa, ĩ, m . Mēssāpūs Clờn Yūmque, Lỳcāờn
Clonus, ī, m. Quæ Clonus Eūrytklēs mūlto cœlāvērāt aūro. V. Æ. x. 499.
Clöthö, üs, f. At Clýměnüs Clöthöquě dölént, hæc filä rěnêrī. Ov. F. vi. 757
Cluentius, î, m. Cœrulea, genus unde tibī, Romane Cluenti. V. Æ. v. 123.
Clūnīnstărĭdÿsārchĭdēs, m. (a ludicrous word.) [14: (1.Tr., Übĭ Bōmbŏmächĭdēs Clūnīnstărĭdÿsārchĭdēs—Plaut. Mil. 1. i
Clupea, æ, f. Rt Clupeam tenuīt stationīs lītora notæ. Luc. iv. 586.
Clūsīnūs, š, ŭm, <i>adj.</i> Quā rēx Clūsīnīs ādvēctūs Ösīnĭūs ōrīs. <i>V. Æ.</i> x. 655.
Clūsĭūm, ī, n. Sūb quō mīllē mānūs jūvēnūm, quī mœnīā Clūsī—V. Æ. x. 167
Clūsius, ī, m. Ēt modo sācrifico Clūsius ore vocor. Ov. F. i. 130.
Cluvia, æ, f.
Cluvienus, ī, m. Qualēmcūnque potēst, qualēs ēgo, vēl Cluvienus. Juv. i. 80.

Clýdæ, árům, f.

Ægýpto åd Clýdāsque ārcēs Týrřásque recēdít. Man. iv. 798.

al. Ægýptům těpidám Týrřásque recēdít ad ārces.

Clýměnē, ēs, f. Ambiguum, Clýměnē prěcibus Phäšthöntis, an īrā, Ov. M. i. 765.

Clýměněis, idős, f. Patronym. Sīc flēvīt Clýměnē: sīc ēt Clýměněiděs, āltē—Alb. ad Liv. 111.

Clymeneins, a, um, adj.

Quō simul acclivo Clymeneia līmite proles, Ov. M. ii. 19.

Clýměněůs, ă, ŭm, adj.

Aŭgūstūm spöliāssě němūs, Clýměnēšquě deēssě *-St. S. 1.

By synæresis.

ii. 123.

Clýměnůs, î, z. Ensě jácět Clýměnī: Prōtěnoră pěrcůlĭt Hýpseûs. Ov. M. v. 98.

Clýtæmnēstrā, and Clýtěmnēstrā, æ, f. [vii. 57. Ună Clýtæmnēstræ stūprūm věhít, ūnăquě Crēssæ. Prop. 4. Vīndícem ădūltěriī cūm Clýtěmnēstrā něcět. Aus. Ep. H. i. 4.

Clýtře, ës, f. Quæquě thos, Clýtře, quāmvīs despectă, pětěbăt—Ov. M. iv. 206.

Clýtos, and Clýtus, ī, m. Mājor habēt, Clýton ēt Būtēn, Pāllante creatos—Ov. M. vii. 500.

Cnidius, a, um, adj.
Trādita sī Cnidiæ sūnt tibi sācra dēæ. Mart. 13. lxvi. 2.

Cnossiacus, a, um, adj. Parthus Cnossiacus certior ictibus. Sen. H. O. 161. (Chor. Tet.

Cnōssĭŭs, ă, ŭm, adj.
Cnōssĭŭ nēc Pārthō cōntēndēns spīculā cōrnū—V. Cir. 299.

Coāspēs, is, m. Mīllibūs hīs dūctor spēctātūs Mārte Coāspēs: Sil. iii. 317.

Cöāstēs, ĭs, m. Māxīmus hōs īntēr Stygiā venīt ārte Cöāstēs: V. F. vi. 155.

Coatræ. See Choatræ.

Cocălides, um, f. Patronym. Cocălidum însidiis, fesso Mînoiă türbă—Sil. xiv. 43.

Cōcălăs, ī, m. [261. Dædălön: ēt sūmtīs prō sūpplīcĕ Cōcălăs ārmīs. Ov. M. viii.

Cocceius, i, m.
Cocceius; missi māgnis dē rēbus utērque. Hor. S. 1. v. 28.

Coclës, îtis, m. [i. 445.

Hōc mërtiit vēl pōntē Cöclēs, vēl Mūcius īgnē. Claud. Eut.

Cōclitus ābscīssōs tēstātur sēmitā pōntēs. Prop. 3. zi. 65.

Dē Cōclitum prōsāpiā te ēsse ārbitror. Plaut. Cur. 3. i. 23.

(I. Tr.)

Cocytius, a, um, adj. Hīc subitām canibus rabiem Cocytia vīrgo—V. Æ. vii. 479.

Cōcytos, and Cōcytus, ī, m. [Alc.)
Cōcytos errāns, ēt Dānāī genus, Hor. C. 2. xiv. 18. (Great.
Cōcyti stāgna āltā vidēs, Styglāmque pālūdēm; V. Æ. vi. 323.
39

COC-COL

Cocytus, a, um, adi. Cocyta perfusus aqua: nam spīritus extra-Pet. Arb. cxx. 9. Codrus, î, m. Tet. Asclep.) Codrus pro pătria non timidus mori. Hor. C. 3. xix. 2. (Chor. Hīc Čœle ëst Graio sub nomine, namque duobus-Av. D. 1058. Cœlĭŭs. ī. m. Cœlius ex alto qua mons descendit in sequum. Ov. F. iii. 835. [xiii. 257. Cœrănŏs. ī. m. Cœrănon Hippasiden, et Alastoraque *, Chromiumque, Ov. M. * By cæsura, or as coming before two consonants. Iră deum, fundo veluti cum Cœus în îmo-V. F. iii. 224. Cogisantra, se, m. Söbölem fatetur esse se Cogisantre. Mart. 6. xxxix. 7. (Scaz.) al. cocī Santræ. Cöläphus, ī, m. Hic quidēm mē nūnquam īrrīdēbīt. Colaphe, Cordalio, Corax, Plant. Cap. 3. iv. 124. (Tr. Tet. cat.) Cölāx, ăcis, m. Colax Menandri est: In ea est parasitus Colax. Ter. Eun. Pr. 30. (I. Tr.) Cölăcem ēssē Nævi ēt Plaūtī větěrēm fabulam. 35. Colaxes, is, m. Proximă Bisaltæ regio, ductorque Colaxes-V. F. vi. 48. Cölchī, örum, adj. m. Ægyptő missi Cölchi těntiere cölöni. Pris. P. 671. At tibi Colchorum, memini, regina vacavi. Ov. H. xii. 1. Colchincus, a, um, adj. Non quod Colchiscis Circe tentaverit herbis. Sab. Uliz. Pen. 37. Colchicus, a, um, adj. Căles venenis officină Colchicis. Hor. Ep. xvii. 35. (I. Tr.) Cölchis, idis, and idös, adj. f. Colchis erāt, nondum miseros exosa parentes. V. F. v. 350. Colchidă respersam puerorum sanguine culpam. Ov. A. 2. xiv. 29. Colchidas, et Scyllas; quid nisi monstra legis? Mart. 10. iv. 2. Colchus, a, um, adj. Lītoraque întravit Pagasea Colche carina. Ov. M. xiii. 24. Collas, ados, f. Altaque Collados mox hic tibi dorsa patescent. Av. D. 774. Colinus, ī, m. Sī sapis, ūtārīs tōtīs, Colīne, diebus, Mart. 4. liv. 3. Colis, idis, f. Colis et îpsă dehinc cetosi vergit in æquor Öcĕănî—Av. D. 1357. Úsque în cēlsă jăcēns confiniă Colidis arcis. 1356.

Theruchus fuit, Cerconicus, Crinnus, Cercobulus, Collabus.

Plant. Trin. 4. iii. 13. (Tr. Tetr. cat.) See Cerconicus.

90

Collabus, ī, m.

COL-CON

Cöllátřá, æ, f. Sürgīt, cui clărům děděrát Cöllátřá nôměn. Ov. F. ii. 733.

Collatinus, a, um, adj. Hī Collatinas imponent montibus arces. V. Æ. vi. 774.

Cöllinüs, ä, üm, adj. Bat pröpë Cöllinäm tëmplûm vënëräbilë pörtäm. Ov. R. A. 549.

Cöllýbīscüs, ī, m. [43. (I. Tr.)
Tuüs Cöllýbīscüs nünc in ürbe ēst villicüs. Plaut. Pæn. l. i.

Cölöphön, önis, f. [1. xi. 3. Smÿrnä quid ēt Cölöphön? mājörä minörävě fāmā? Hor. E. Bt pläcidī Cölöphönä märīs, spūmāntiä pārvæ—Luc. viii. 245.

Cölöphöniäcüs, ä, üm, adj.
Quæ Cölöphöniäcö Scÿllæ dicāntür Hömērō. V. Cir. 65.

Cölöphöniüs, ä, üm, adj. Clārā sēd ārtē füīt. Pātēr huīc Cölöphöniüs Idmön. Ov. M. vi. 8.

Cölössüs, ī, m.
Nēc tē dētinēāt mīrī rādiātā Cölössī—Mart. l. lxxi. 7.
Lūsīt, ēt ēnormēs mānus ēst ēxpērtā Cölössōs. St. S. l. iii. 51.

Cölümnæ Herculis, f. Hīc sünt Cölümnæ pērtinācis Hērcülis Ābila ātquē Cālpē—Av. O. M. 86. (I. Tr.)

Comagenus. See Commagenus.

Comată, se, adj. f. Crinibus effusis toti prselate Comatse: Luc. i. 443.

Cōmbē, ēs, f. Ophīšs ēffūgīt nātōrūm vūlnērā Cōmbē. Ov. M. vii. 383.

Comētēs, æ, m. Opprēssīt spātīo stāntēm propiore Comētēn. Ov. M. xii. 284. Comīnīos. ī. m.

Sī, Cominī, populi ārbitrio tua cāna senēctus—Cat. cviii. 1.

Commagents, a, tim, adj.

Tractato, Armentus vel Commagents haruspex; Juv. vi. 550.
Commagenorum propter diffunditur ora. Av. D. 1042.

Cōmmŏdŭs, ī, m. [xviii. 1. Cōmmŏdŭs īnsēquĭtūr, pūgnīs mācŭlōsŭs ārēnæ. Aus. Cæs. T.

Concănus, î, m. [Alc.) Et lætum ĕquīnō sānguĭnĕ Concănum. Hor. C. 3. iv. 34. (Gr.

Côncôrdĭă, æ, f.
Tê quŏquĕ māgnĭfĭcā, Côncôrdĭă, dēdĭcăt ædĕ. Ov. F. vi. 637.

Côncôrdĭŭs, ī, m. Rt tū. Côncôrdī, Aus. Prof. x. 26. (Dact. Trim. cat.)

Condate, es, f.
Condatem ad portum si modo deproperes. Aus. Epist. v. 32.

Condylus, i, m. Cinnamus: hoc dicit, Condyle, nemo tibi. Mart. 9. xciii. 8.

Conē, ēs, f. Bistonītas consuētus avēs, ēt barbara Conē—Luc. iii. 200. 91 Côngēdūs, ī, m.
Tāpīdī nātābīs lēnē Côngēdī vādūm. Mart. 1. l. 9. (I. Tr.)

Côngrio, ônis, m. A Côngrione: tu îstûm gâllûm, sî săpis—Plaut. Aul. 2. viii. 5.

Conon, onis, m.

In mědlo duo signa, Conon, et quis fuit alter—V. B. vi. 40.

Constantinopolis, is, f.
Constantinopolis rhetore te viguit. Aus. Par. iii. 16.

Constantinopous rieute le vigure 22. 12. in. 10

Dūm Constantīnī fratrēs opulēntā Tolosa—Aus. Prof. xvi. 11. Consus, ī, m.

Festă pără Conso: Consus tibi cæteră dicet. Ov. F. iii. 199.

Cöphēs, is, m. Tērtius hos sequitur splēndēnti gurgite Cophēs. Pris. P. 1047.

Copia, æ, f. Italiæ pleno diffudīt Copia cornu. Hor. E. 1. xii. 29.

Cöptös, and Cöptüs, ī, f. Cöptös, ët ærisönī lügēntiā flüminā Nīlī. St. S. 5. i. 265.

Coră, æ, f. Nomēntum, ēt cāptæ jūgērā tērrā Coræ. Prop. 4. x. 26.

Cörăcinus, î, m. Ridēs nos, Cörăcine, nil ölentēs. *Mart.* 6. lv. 4. (*Phal.*)

Corăletæ, ārum, m. Corăletæ trāxērē mānus: Yby sutilis Illis—V. F. vi. 81.

Coralli, orum, m.

Hīc mēš cuī rēcītēm nīsī flāvīs scrīptā Cörāllīs, Ov. P. 4. ii. 37. Cörānus, ī, m. [(Scaz.) Cēntum Cörānus, ēt ducēntā Māncīnus. Mart. 4. xxxvii. 1.

Coras, æ, m.
Catillasque acerque Coras, Argiva juventus; V. Æ. vii. 672.

Cörāx, ăcis, m. Hic quidēm mē nūnquam īrrīdēbīt: Cölāphē, Cōrdāliō, Cörāx.

Plant. Cap. 3. iv. 124. (Tr. Tet. cat.)
Cörbülo, önis, m.

Corbulo vix ferret tot vasa îngentia, tot res—Juv. iii. 251. Corcyra, æ, f.

In portus, Corcyra, tuos, seu læva petatur.—Luc. ii. 623.

The penultima is shortened by Avienus, but his authority is worth little.

Corcyră comtă solum, locupleti Corcyră sulco. Av. D. 663.

Cōrcÿræŭs, ă, ŭm, *adj.* Tē Cōrcÿræūm Crēssĭă tūrbă pŭtět. *Ov. Ib*. 512.

Côrdălio, ônis, m. Hic quidēm mē nūnquam īrrīdēbīt: Cölaphē, Côrdalio, Còrax. Plaut. Cap. 3. iv. 124. (Tr. Tet. cat.)

Cördálüs, î, m.
Inde ēxtrā portam ād meūm * lībērtūm Cordálüm—Plaut. Cap.

* By synseresis.
92
3. v. 77. (I. Tr.)

Cordubă, e., f. Nec decus aurifere cessavit Cordubă terre. Sil. iii. 401.

Cördüs, ī, m. E lätžbrīs pāvidūs dēcūrrīt ād sequērā Cördüs. Luc. viii. 715.

Cörēsüs, ī, m. Sī spādo Corēsūs, Dīndymūsque non ēsset. *Mart.* 6. xxxix. 21. (Scaz.) al. Coreusus.

Corfinium, i, n.
Corfini populos, magnumque Teate trahebat. Sil. viii. 520.

Cörīclēs, is, m. Stērnātūr ā Cörīclē clīnico lēctūs. Mart. 3. xciii. 24. (Scaz.)

Cörīnnā, æ, f. Clāmāvīt möriēns līnguā, Cörīnnā, vălē. Ov. A. 2. vi. 48.

Cörînthĭācüs, ă, üm, adj. Jāmquĕ Cörînthĭācī cārpēbām lītörā pōntī—Ov. M. xv. 507.

Cörînthiënsis, ë, adj.

Cörînthiënsem fontem Pîrenem potest—Plant. Aul. 3. vi. 23.

Cörīnthĭūs, ā, um, adj.
Cörīnthĭūs tē pöpulus în rēgnum vöcāt. Sen. Œd. 784.
Non ānsæ vētērum Cörinthĭorum. Mart. 9. lviii. 2. (Phal.)

Corneliă, æ, f. Et sit civili propior Corneliă bello. Luc. ii. 349.

Cörnēlius, ī, m. Sēd dē Postumio, ēt Cornēlī nārrāt amorē. *Cat.* lxvii. 37.

Corniculanus, a, um, adj.
Præsīgnīs facie Corniculana fuit. Ov. F. vi. 628.

Cōrnǐfícius, ī, m. Et lève Cōrnǐfícī, pārque Cătōnĭs opus. Ov. T. ii. 436.

Non tulit hanc speciem furiata mente Corcebus. V. Æ. ii. 407.

Cŏrōnă, æ, f. Āt pārte ēx ăl'ā clārō vŏlāt ōrbē Cŏrōnă. Man. i. 319. Cŏrōneūs, ĕŏs, m.

Cŏrōnīă, æ, f.

Non mē Phocaica clarus tellure Coroneus-Ov. M. ii. 569.

— — férācēm Mēssē Cörönīām, Bācchō Glīsāntā cölēntēs. St. T. vii. 308.

Cörönīdēs, æ, m. Patronym. Ondē Cörönīdēn cīrcūmflŭā Thÿbridis ālveō—Ov. M. xv. 624.

Cörönis, idis, and idös, f.
Pülchriör in tötä quäm Lärissæš Cörönis—Ov. M. ii. 542.
Cüm jüvene Hæmöniö vidisse Cörönida närrät. 598.

Cörös, ī., m. [974. Hīnc Cörös īmmēnsūs pröfundītur: īndē Chösspīs—Pris. P.

Cōrsĭcă, æ, f. Încĭpĭt ōbscūrōs ōstēndērē Cōrsĭcă mōntēs. Rut. i. 431.

Cōrsicus, a, um, adj. Mēllē sub înfamī Cōrsica mīsit apis. Ov. A. 1. xii. 10. 93

COR-COS

Corsidă quâm păriter, geminato nomine, dicunt. Pris. P. 471.

Cōrsĭs, ĭdŏs, f.

Corsus, a, um, adj.

Förte secută văgum femină Corsă bevem—Rut. i. 438. Lēctās Czere virās, lēctās Cortāna superbi-Sil viii. 472. Corvinus, i, m. Et commilitio volucris Corvinus adeptus Bt spölia ēt nomēn—Man. i. 780. Agmină Brūtorum, Corvinorumque căterve. Claud. Eut. i. 460. Corus, î. m. Illīc mē rapidūs consistere Corus adegit. Rut. i. 463. Cörvbantës, um. m. Sīc geminant Corybantes æra. Hor. C. 1. xvi. 8. (Lesser Alc.) Corybantius, a, um, adj. Hinc mater cultrix Cybele Corybantieque ære, V. Æ. iii. 111. Cŏrvbās, āntis, m. Lüstrāvīt Cörybās. Exercitus undique fulgens. Cl. 4. C. H. 150. Et Cybeles picto stat Corybante tholus. Mart. 1. lxxi. 10. Corycis, idis, and idos, f. Côrycidas Nymphas, et numina montis adorant. Ov. M. i. 320. Cōrvcius, a, um, adi. Γ**22**1. Insula Coryclis quondam celeberrima Nymphis-Ov. H. xx. Corycus, i, f. Sæpě Dionææ Věněri: stat Corycus alta—Av. D. 1017. Corycus, Pergeque calens, et celsa Phaselis-Pris. P. 805. Cŏrydon, onis, m.

Sī quā tùī Čörydōnis hābēt tē cūrā, vēnītō. V. B. vii. 40. Cörynæŭs, ī, m. Ossāquē lēctā cādō tēxīt Cörynæŭs āēnō. V. Æ. vi. 228.

Förmösüm pästör Cörydön ärdēbat Alexin, V. B. ii. 1.

Cōrythä, æ, f. Sēd vēnālė pēcūs Cōrythæ, posteritās et—Juv. viii. 62.

Cörýthus, ī, m. f. [209. Hīnc îllum Cörýthī Tyrrhēna āb sēdē profēctum—V. Æ. vii.

Cösā, æ, and Cösæ, ārum, f. Řt dēsölātæ mænĭā fædā Cösæ. Rat. i. 286. Quīque ūrbēm līquērē Cösās: quīs tēlā, sāgīttæ—V. Æ. x. 168.

Côscônǐš, æ, f. Dīcāt prægnāntēm tilš sē Côscônǐš tāntim—*Mart.* ii. lv. 5.

Cōscōnĭŭs, ī, m. Cōscōnī, quī lōngš pūtās ĕpĭgrāmmātā nōstrā, *Mart.* 2. lxxvii. 1.

Cōsmĭānūs, ā, ūm, adj. Ēt Cōsmĭānīs īpsē fūsūs āmpūllīs, Mart. 3. lxxxii. 26. (Scaz.)

Cōsmūs, ī, m. Pāstīllēs Cōsmī lūxŭrĭēsā vŏrās. *Mart.* 1. lxxxviii. 2.

Cōssĭó, ōnĭs, f.
Cōssĭó Vāsātūm, mūnĭcĭpālē gēnŭs. Aus. Par. xxiv. 8.
94

COS-CRA

Cossus, ī, m. Cossus at insequitur Veienus caedē Tālumni—Prop. 4. x. 23.

Cosyra, and Cossyra, æ, f. Fertilis est Melite sterili vicina Cosyræ

Insula-Ov. F. iii. 567.

Et bēllāre Tabās docilīs, Cossyraque pārva. Sil. xiv. 272.

Cŏthōn, ōnĭs, m.

Nēc contentus Idī letho, lethoque Cothonis—Sil. ii. 164.

Cōtilŭs, ī, m. [lxiii. l. Cōtilĕ, bēllŭs hŏmo ēs: dīcūnt hōc, Cōtilĕ, mūltī. Mart. 3.

Cötĭnūssā, æ, f. Hæc Cötĭnūssā prĭūs fŭĕrāt sūb nōmĭnĕ prīscō, Av. D. 612.

Cŏtĭsōn, ŏnĭs, m.

Öccidīt Dācī Cötisonis āgmen: Hor. C. 3. viii. 18. (Sapphic.)

Cottă, æ, m.
Oblîtus simulare togam: tum Cottă Metallum—Luc. iii. 148.

Cŏtys, yŏs, m.

Rt Cötys, ēt Pyrnō melior genitārē Bienor. V. F. iii. 112. Ō Cöty, prōgenies dīgnā pārēntē tūō. Ov. P. 2 ix. 38.

Cötyttia, örüm, n.

Inultus ut tu rīserīs Cotyttia. Hor. Ep. xvii. 56. (I. Tr.)

Cötyttö, üs, f. Cēcropiām sölitī Bāptæ lāssārē Cötyttö. Juv. ii. 92.

Cous, a, um, adj.

Sīve ĕrit īn Coīs, Coā dēcērē pūtā. Ov. A. A. ii. 298. Dīgnā torīs; hūnc īpsē, Coo plaūdēntē, Philētās -St. S. 1. ii. 252.

Crägüs, ī, m. [ix. 645.

Jām Crägön, ēt Lýmĭrēn, Xānthīquĕ rĕlīquĕrāt ūndās. Ov. M.

The first syllable is lengthened by Avienus and Priscianus.

Pāmphyliæ* în fīnēs; hīc īdēm Crāgūs hābētūr. Av. D. 1013.

* The antepenultima is here erroneously shortened; or the last two syllables pronounced as one by synæresis. See Pamphylia.

Crānon, onis, m.

Crānonīsque domos, ac mœnia Lārīssæa. Cat. lxiv. 36. (Sp.)

Crāntor, oris, m.
Plānius āc melius Chrysippo et Crāntore dīcit. Hor. E. 1. ii. 4.

Crāssūs, ī, m.
Crāssūs ad Euphratēn aquilas, natumque, suosque

PērdYdYt—Ov. F. vi. 465. Crāssōrūmque ūmbræ: dēvōtăquĕ mānYbūs īllīs—Luc. viii. 91.

Crāstĭnŭs, ī, m.

Sēd sēnsūm post fātā tŭæ dēnt, Crāstine, mortī—Luc. vii. 471.

Crătæis, idis, f.

Nēreis hīs contrā resecūta Cratæide natam-Ov. M. xiii. 749.

Crātēr, ērīs, m.

Crater, et duplici Centaurus imagine fulget. Man. i. 408.

Crăterus, ī, m.

Non est cardiacus, Craterum dixisse putato, Hor. S. 2. iii. 161.

95

CRA-CRE

Crătēs, is, m. Quēm sibi conferret Varro, priorque Crates.	[27. Aus. Epist. xviii.
Crāthis, idis, m. Crāthis, ët huic Sÿbāris nöstrīs contērminus	[315. arvīs, Ov. M, xv.

Cratinus, i. m.

Eupölis, ätquë Crätinus, Äristöphänēsquë pöētæ, *Hor. S.* 1. iv. 1.

Crěběnnůs, ī, m. Sīc, qui vēnālīs tām lõnga ætātě Crěběnnůs—*Aus. Epist.* xiv. 19.

Crěmědôn, ŏnís, m.
Dějícít: Ālbānī cădít īpse Cremědŏnís hāstā. V. F. vi. 194.

Crēmērā, æ, f. Quīd Crēmēræ lēgio ēt Cānnīs consumtā jūvēntūs—Juv. ii. 155.

Cremetaon, onos, m.
Phyles, falcato Chromin, et Cremetaona curru, St. T. vii. 712.

Crěmônă, æ, f. Māntůž væ mǐsēræ nǐmǐūm vīcīnž Crěmônæ. V. B. ix. 28.

Crēnāciis, ī, m.
Tērgā ftigæ děděrās, vūlnūs, Crênāce, tülīstī. Ov. M. xii. 313.

Crēnæ, ārum, f.
Quum fugerēt Phrygias trans æquora Mārsya Crēnās, Sil. viii.

Crēnæŭs, ī, m. Mātērnīs bēllārē tēnēr Crēnæŭs ĭn ūndīs—St. T. ix. 320.

Crëo, and Crëon, ontis, m.
Crëo atque Acastus armă sī jūngānt suă—Sen. Med. 526. (I.Tr.)
Lībērtātē Crēon: ūrīt fērā cordā Mēnœceūs: St. T. xi. 264.
Et socer ēt māgnī nātā Crēontis ērānt. Ov. H. xii. 54.

Crepereius, ī, m. Non erat hāc facie miserābilior Crepereius—Juv. ix. 6.

Crēs, tis, and Crētës, tim, m.
Crēs ērāt, ærisōnīs Cūrētum ādvēctus āb āntrīs, Sil. ii. 93.
Crētēs ērūnt tēstēs: nēc fīngūnt ōmnīs Crētēs: Ov. A. 3. x. 19.
Nūllā tămēn Mīnōs Crētās ād ārmā vocāt. Ov. H. xvi. 348.

Crēssā, æ, adj. f. Sēdīt în îngĕnĭō Crēssā rĕlīctā tūō. Ov. H. ii. 76. Ārmāque Āmyclæūmquĕ cănēm, Crēssāmquĕ phārētrām : V. G. iii. 345.

Crēssīts, ā, tim, adj. Crēssīt dēcēpīt fālsō rātīs Ægĕā vēlō. St. T. xii. 626.

Crētă, æ, and Crētē, ēs, f.
Crētă Jövīs māgnī mědĭö jäcět înstilä pöntö. V. Æ. iii. 104.
Nön ěgö tē, Crētē, cēntūm dīgēstā pěr ūrbēs, Ov. H. x. 67.

Crētæta, a, tim, adj.
Dīctāmnūm genttrīx Crētæā cārpit ab Idā, V. Æ. xii. 412.

Crētānus, a, um, adj. Sinopeās*, Ārābās, Cārās, Crētānos, Sýros, Plant. Cur. iii. 73. By synæresis. (I. Tr.)

Crēteūs, čos, m. Dēxtērā nēc tūš tē, Graiūm fortīseimē, Crēteū, V. Æ. xii. 538. 96

CRE-CRO

Crēthējūs, ā, ŭm, adj. Ūndārūm dēcūs ēt gēntīs, Crēthējā vīrgō, V. F. ii. 612.

Crētheus, čös, m. Nāmque īdēm Crētheus āmbōbus čt Æölus auctör, V. F. v. 478. Ēt Clytium Æölidēn, čt āmīcum Crētheu Musīs. V. Æ. ix. 774.

Crēthīdēs, æ. m. Patronym. Nēc stiž Crēthīdēn lättūt dēš, vīmquē rēcēntēm—V. F. vi. 609.

Crēticus, ī, m. Æquālīs libēr ēst, Crēticē, quī mālus ēst. Mart. 7. xc. 4.

Crēticus, a, um, adj.

Trādām protērvīs in mārē Crēticum—Hor. C. 1. xxvi. 2. (Gr.

Crētis, idős, adj. f. Nýmphæ pāvīssē férüntür Crētidēs. Infântī lāc dědít illa Jövī. Ov. F. iii. 444. Crēūsa, æ, f.

Ārsērit ēt quāntis nūptā Crēūsā mālis. Prop. 2. xvi. 30.

Crīmīsūs, or Crīmīssūs, ī, m. [Criniso.
Trōĭā Crīmīsō cōncēptūm flūmĭně mātěr—V. Æ. v. 38. al.
Crīnnūs. ī. m.

Theruchus fuit, Cerconicus, Crinnus, Cercobulus, Collabus.

Plaut. Trin. 4. iii. 13. (Tr. Tet. cat.) See Cercobulus.

Crīspă, æ, f.
Crīspă tămēn cūnctās ēxērcēt corpòre in ūno. Aus. E. lxxi. 6.
Crīspīnūs, ī, m.

Et mātūtīno sūdāns Crīspīnus amomo. Juv. iv. 108.

Crīspūs, ī, m.
Prīmūs Rōmānā Crīspūs ĭn hīstōrĭā. Mart. 14. cxci. 2.

Clārūm, Crīstă, dĭū pŏpūlō: ceū fūlmině cēlsă—Sil. x. 164.

Critias, æ, m. Eūmāchus ēt Critias ēt lætūs nominē pātris—Sil. iv. 371. Crito, and Criton, onis, m.

Quốd sănārē Critôn, nôn quốd Hỹgẽ pốtēst. Mart. 11. lx. 6. Āndrium ĕgō Critônēm vidéo? īs cērte ēst. Sālvōs sīs, Chrëmē. Ter. An. 5. iv. 3. (Troch. Tetr. cat.)

Crīumētopon, n.
Pro mērito Grai i Criu dixērē mētopon. Pris. P. 93.

Crōbĭālön, ī, s. Crōbĭālī lātūs, ēt fātīs tǐbĭ, Tīphÿ, nĕgātūm—*V. F.* v. 103.

Crocale, es, f. Ismēnīs Crocale, spārsos pēr colla capīllos—Ov. M. iii. 169.

Cröcös, ī, m. Et Cröcön, īn pārvēs vērsūm cūm Smīlācē flērēs. *Ov. M.* iv. 283.

Cröcōtĭtim, ī, f.
[(I. Tr.)
Epīgnömi āncīlla hæc quĭdem ēst Cröcōtĭtim. Plaut. St. 1. iii. 85.
Crœstis, ī, m.

Irus et ēst subitā, qui modo Cræsus erāt. Ov. T. 3. vii. 42.

Crōmnă, æ, f. Môx čtiăm Crōmnæ jügă, pāllēntēmquē Cÿtōrŏn—V. F. v. 106. 97

CRO-CUP

Cromyon, onis, m. Quodque suīs sēcurus ārāt Cromyona colonus, Ov. M. vii. 435.

Crönius, ī, m.
Sī Crönius similēm cērcöpithēcon amat. Mart. 7. lxxxvii. 4.

Crötōn, ōnǐs, m. f.
Indě Crötōn priscīs āttöllīt mænĭä mūrīs. Av. D. 517.
Ipsē dömūm māgnī, nēc inhōspitā tēctā Crötōnis—Ov. M.xv. 15.

Crötopiades, æ, m. Patronym. Quique Crotopiaden diripuere Linon. Ov. 1b. 482.

Crötöpös, ī, m. Pērquīrēns, nostrī tēcta haūd öpülēntā Crötopī Āttīgīt—St. T. i. 571.

Crötös, i, m.
Dîră Něpæ, têrgōquě Crötī fēstīnāt ēquīnō. Col. 57.

Crūstumērī, ōrum, m.
Ardēz, Crūstumērīque, ēt tūrrīgēræ * Āntēmnæ. V. Æ. vii. 631.

* No elision.

Crūstumium, ī, n.
Crūstumiumque rapāx, ēt jūncto Sāpis Isaūro. Luc. ii. 406.

Crūstumius, š, um, adj.
Crūstumius, Syriisque pyrīs, grāvibūsque volēmis. V. G. ii. 88.

Cryxus, ī, m.
Cryxus, ēt īn titulos Capitolia capta trahēbat. Sil. iv. 151.

Ctēsipho, ōnis, m. Dīspēriī ! Ctēsiphōnem aūdīvī fīliŭm—*Ter. Ad.* 3. iii. l. (*I.Tr.*.)

Cůlēx, ĭcĭs, m. Accĭpĕ fācūndī Cůlĭcēm, stůdĭōsĕ, Mărōnĭs. *Mart.* 14.clxxxv. 1.

Cŭlīndrŭs, ī, m. Ēvöcāte īntūs Cŭlīndrūm m'h' cŏquum āctūtūm fŏrās. Plaut. Men. 1. iii. 35. (Troch. Tet. cat.)

Cūmæ, ārŭm, f. Ēt tāndem Eūbčicīs Cūmārum ādlābitūr ōrīs. V. Æ. vi. 2.

Cūmæŭs, ă, ŭm, adj. Sīc pătēr în Pỷlios, Cūmæos mātēr in annos Vīvant—Ov. P. 2. viii. 41.

Cūmānus, a, um, adj.
Tālis in Euboico vātēs Cūmāna rēcēssū—Luc. v. 183.

Cüpāvo, ōnǐs, m. Trānsiĕrīm, Cĭnÿra, ēt paūcīs cŏmĭtātĕ, Cŭpāvō, V. Æ. x. 186.

Căpēncus, ī, m. Eripăit Tūrnō, nēc dī tēxērē Cupēncum, V. Æ. xii. 539.

Cüpīdineus, a, um, adj. Vīnce Cüpīdineus pariter Parthasque sagīttas: Ov. R. A. 157.

Căpido, în'is, m.
Quêm răpăit côllô, pârve Căpidő, tắô. Mart. 6. xiii. 6.
Crêdibile êst, êt tê sênsîsse Căpidinis ârcūs. Ov. A. l. xi. 11.
Pl. Mātēr sævă Căpidinăm, Hor. C. l. xix. 1. (Glycon.)

Căplennius, ī, m.

98 °

CUP-CYB

Cūprā, æ, f. Et quīs lītörēæ fumānt āltārjā Cūpræ. Sil. viii. 432.

Cūrculio, onis, m.

Cürcălio exoptate, sălve. Sălve. Sălvom gaudeo. Plaut. Cur. 2. iii. 27. (Troch. Tet. cat.)

Cărēnsis, ĕ, adj. Ā tribūs hūnc prīmūm tūrbā Cărēnsis hābēt. Ov. F. iii. 94.

Căres, Iăm, m.

Tē Tātīŭs, pārvīquē Cūrēs, Cænīnāquē sēnsīt. Ov. F. ii. 135. Rōmulīdīs, Tātīōquē sēnī, Cūrībūsquē sēvērīs. V. Æ. viii. 638.

Curēs, ētis, adj. Quīd tām Romā fuīt, tubieēn vīcīnā Curētis—Prop. 4. iv. 9.

Cūrētës, ŭm, m. Hōc Cūrētës hābēnt, hōc Cŏrybāntës ŏpūs. Ov. F. iv. 200.

Cūrētīcus, a, um, adj. Cārmīna Dīctæīs audīt Cūrētīca sīlvīs. Calp. iv. 96.

Cūrētis, adj. f. Solvit, it ēgrēssūs rātibūs Cūrētidā tērrām Contigit—Ov. M. viii. 153.

Cūrētĭŭs, ī, m. Sī tŭä, Cūrētī, pēnĭtūs cognoscere quærĭs Sīderā—Claud. Epig. xxvi. 1.

Cūrjātjūs, ī, m. Cūm Tībūrtīnās dāmnēt Cūrjātjūs aūrās, *Mast.* 4. lx. 3.

Cărīctæ, ārum, m. [tum. Illīc bēllācī confīsus gente Curīctum—Luc. iv. 406. al. Cure-

Cūrĭŏ, ōnĭs, m.
Aūdāx vēnālī cŏmĭtātūr Cūrĭŏ līnguā. Luc. i. 269.

Cŭrĭŭs, ī, m. Et cĕcĭnīt Cŭrĭōs frātrēs ĕt Hŏrātĭā pīlā, Prop. 3. iii. 7.

Cūrtīllus, ī, m. [52. Monstrāvi încoquere, īllūtos Cūrtīllus echinos—Hor. S. 2. viii.

Cūrtius, ī, m.
Cūrtius explētīs statuīt monumēnta lacūnīs. Prop. 3. xi. 63.

Cūrtitis, ă, tim, adj. Cūrtitis īllē lācūs, sīccās quī sūstinēt ārās, Ov. F. vi. 403.

Cyamus, ī, m. Ād mē māgna nuntiavīt Cyamus hodie gaudia—Plaut. Truc. 4. i. 4. (Troch. Tet. cat.)

Cyanē, ēs, f. Intēr Sīcēlidās Cyanē celebērtima Nymphās. Ov. M. v. 412.

Cyanese, ārum, f. Trānsēst īnstābilēs strēnuš Cyaneās. Ov. T. l. x. 34.

Cyaněe, es, f. Cognită Cyanee, præstanti corpora forma, Ov. M. ix. 451.

Cyaneus, a, um, adj. Fata darent, sī Cyaneos raperere per æstus. St. S. 1. ii. 40.

Cýbálē, ēs, f. Brutt interea Cýbálē quoque sēdula pānēm—V. Mor. 118. 99 x 2

Cýběbě, ēs, f. Occurrît comitum: Nýmphæ quās ālmā Cýběbě—V. Æ. x. 220.
Cÿbělē, ēs, f. Türrigerā frontēm Cÿbělē redimītā coronā—Ov. F. vi. 321.
Cýbělěřůs, a, ům, adj. Sŏnát hōc sŭbindě mětrō Cýbělěřům němůs. Ter. M. 2889.
Cyclăs, ădös, pl. Cyclădes, um, f. Östendît astris? Cyclăs exoritur novă. Sen. Hipp. 1021. (1.Tr.) Sēd qui pœne perit, cui vix în Cyclădă mitti—Juv. vi. 563. Fülgentesque tenet Cyclădăs et Păphon. Hor. C. 3. xxviii. 14. (Chor. Tet. Asclep.)
Lītora, et æquālēs Cyclādās, Dēlonque, Rhodonque. <i>Man.</i> iv. 638 .
Cyclopěus, and Cyclopius, ä, um, adj. Accēstīs scopulos, vos ēt Cyclopia sāxā—V. Æ. i. 201.
Cyclops, opis, pl. Cyclopes, üm, m. Ætnæūsque Cyclops, illūm metnenda Charybdis—V. Cul. 331. Ēxsulāt, Ætnæōs vīdīt Cyclopas Ülīxēs. V. Æ. xi. 263.
Cÿonēŭs, š, ŭm, adj. Brīxĭä, Cÿonēæ sūppŏsĭtā spēculæ. Cat. lxvii. 32. See Chinæa.
Cỹcnējus, ă, tim, adj. Aut tit Abantjadēs, aut ut Cýcnējus hēros, Ov. 1b. 465.
Cycnus, î, m. Fit novă Cycnus ăvis : nēc sē cœlōque Jovīque—Ov. M. ii. 377.
Cydž, æ, m. Cydæ stärĕ půtābis Hērmĕrōtēn. Mart. 10. lxxxiii. 8. (Phalæc.)
Cydimos, ī, m. Cydimon: heū similēs pēritūro īn corporē vūltūs—St. T. v. 227.
Cydīppē, ēs, f. Heī mihi, Cydīppē! timeo tibi dīcere vērum. <i>Ov. H.</i> xx. 108.
Cỹdnō, ũs, f . Vĩl's Ănāctör'fē, vĩlîs m'h' cănd'dă Cỹdnō. <i>Ov. H.</i> xv. 17.
Cydnus, ī, m. Cydnus itēm mēdiæ discērnīt mæniz Tārsī. Av. D. 1032.
Cydon, onis, m. [325. Dum sequeris Clytium înfelîx, novă gaudiă, Cydon, V. Æ. x. Phoceă tunc Cydonă, Tănāgræumque Phălāntum—St. T. ix. 127.
Cỷdōn, ōnǐs, pl. Cỷdōnĕs, tm, m. [(1. Tr.) Aūt quām Cỷdōn ēxcūssit: īnfĕrĭūs tămĕn—Sen. H. O. 820. Illūc ēt Lǐbyē Numĭdās, ēt Crētă Cỷdōnăs Mīsĭt—Luc. vii. 229.
Cydonēus, a, um. adj. Illum Gnosiadēsque Cydonēæque juvēncæ—Ov. A. A. i. 293.
Cýdōnĭŭs, ž, ŭm, <i>adj.</i> Irĕ ; lĭbēt Pārthō tōrquērĕ Cýdōnĭä cōrnū— <i>V. B.</i> x. 59.
Cydrus, ī, m. Trānsīgit, ēt Cānthī pāllēntēm vūlnērē Cydrum—V. F. iii. 192.

Cÿllă, æ, f. [xiii. 174. Mē Tĕnĕdōn, Chrÿsēnque, ēt Cÿllăn, Ăpōllĭnĭs ūrbēs, Ov. M. 100 Cyllarus, and Cyllarus, i, m. Cyllarus, et quorum Graff meminere poetze, V. G. iii. 90. Lēdæō pöterās ābdūcere Cyllaron astro. Mart. 8. xxi. 5.

Cyllene, es, f. Altăque Cyllene, Parrhasiæque nives. Ov. F. ii. 276.

Cylleneus, a, um, adj. Illě stis Dēlphis, hic vērtice Cyllēnēc, Ov. M. xi. 304. (Spond.)

Cÿllēnĭs, ĭdŏs, adj. f. Pērseos aversī Cyllenida dīrigit harpen. Luc. ix. 676.

Cyllenius, a, um, adj. Quos ignis cœli Cyllenius erret in orbes. V. G. i. 337.

Cyllenus, ī, m. Et cum Cylleno gelidî pinêtă Lycæi. Ov. M. i. 217.

Cymæŭs, ă, ŭm, adj. Aūres pande deo: cecinit Cymæn per orbem-Sil. ix. 57.

Cymander, drī, m. T1351. Hīc Hypanīs, lateque trahens vaga terga Cymander, Av. D.

Cymbrus, ī, m. Cymbrus, et îngentes Albin liquere Cherusci. Claud. 4. C. H. 452. al. Cimbrus. Cimber.

Cymē, ēs, f. Mīrātūr sonitūm quieta Cymē. St. S. 4. iii. 65. (Phalac.) Cymēlus, ī, m.

Inguine, Nesseis manibus conjecta, Cymeli-Ov. M. xii. 454.

Cýmŏdŏcē, ēs, f. Ad quæ Cymodoce, Nympharum maxima natu-Sil. vii. 428.

Cymodocēa, æ, f. Quārum quæ fāndī doctīssimā Cýmodocēā—V. Æ. x. 225.

 $C\bar{y}m\delta th\delta \bar{e}, \bar{e}s, f.$ Cymothoe, simul et Triton adnixus, acuto-V. E. i. 144.

C∛nāpēs, ĭs, m. Partheniusque rapax, et volvens saxa Cynapes. Ov. P. 4. x. 49.

Cynara. See Cinara.

C∀nētĕs, ŭm. m. Ana āmnīs filīc pēr Cynētās ēffluĭt. Av. O. M. 205. (I. Tr.)

Cynēticus, a, um, adj. Populi Cynetum: tum Cyneticum jugum-Av. O. M. 201.

Cynice, es, f. Inventor primus Cynices ego. Quæ ratio istæc?

Cynicus, a, um, adi. Non doluīt patria Cynicus procul esse Sinopeus. Ov. P. 1. iii. Et qui nēc Cynicos nēc Stoica dogmata lēgit. Juv. xiii. 121.

Cynosūra, æ, f. Esse duas Arctos, quarum Cynosura petatur-Ov. F. iii. 107.

Cynosūris, idos, adj. f. ſiii. 7. Quem nunc suppositum stellis Cynosuridos Ursæ-Ov. T. 5. Cÿnthĭă, æ, f.

Cynthia quin etiam vērsū laūdātā Propertī—Prop. 2. xxxiv. 93. 101

к 3

CYN-CYT

Cÿnthĭŭs, ă, ŭm, *adj*. Cÿnthĭŭs Ādmētī vāccās pāvīssē Phēræās Fērtŭr—*Ov. A. A.* ii. 239.

Cÿnthŭs, î, m. [ii. 221. Pārnāsūsquē bǐcēps, ët Ērÿx, ēt Cÿnthŭs, ët Ōthrÿs, Ov. M.

Cýpărīssüs, ī, m. Hūnc püēr īmprūdēns jācülō Cýpărīssüs ācūtō Fīxīt—Ov. M. x. 130.

Cýpāssis, idős, f. Cōměrě sēd sōlās dīgnă, Cýpāssi, děās. Ov. A. 2. viii. 2.

Cypris, is, and idös, adj. f.
Cyprin Āpēllēī cērnē lāboris opus. Aus. E. cvi. 2.
Vērā Vēnus Gnidiām cum vidīt Cypridā, dixit—lvii. 1.

Cyprĭŭs, ă, ŭm, adj. [Tet. Asclep.) Nūnquām dīmövēās ūt trābě Cyprĭā—Hor. C. l. i. 13. (Chor. Tēllūrīs Cyprĭæ pārs ōptĭmā: quēm m'hĭ prīscī—Ov. M. x. 645.

Cyprös, and Cyprüs, ī, f.

Spērnē dīlēctām Cyprön, ēt vöcāntis—Hor. C. 1. xxx. 2. (Sap.)

Cyprön ölörīnīs nöndūm pērvēnērāt ālīs. Ov. M. x. 718.

Cýpačlă, æ, f. Hīc ādstřtīssě cīvřtātēm Cÿpačlām—Av. O. M. 527. (I. Tr.)

Cÿpsělidēs, æ, m. Patronym. Cÿpsělidæ mägnī flörentiä regnä Cörinthi. V. Cir. 464.

Cyrēnæ, ārum, f.
Lăsērpīcifērīs jācēt Cyrēnīs. Cat. vii. 4. (Phalæc.)
Prōximus īn murōs ēt mæniā Cyrēnārum—Luc. ix. 297. (Sp.)

Cÿrēnē, ēs, f. Mātēr Cÿrēnē, mātēr, quæ gūrgĭtĭs hūjŭs—*V. G.* iv. 321.

Cyrēnēnsīs, ē, adj.

Prō! Cyrēnēnsēs pöpülārēs! vöstram ēgo înplörō fīdēm.

Plaut. R. 3. ii. 1. (Troch. Tet. cat.)

Dē sēnātū Cyrēnēnsī quēmvis öpülēntum ārbītrūm—3. iv. 9.

Cyris, is, m. [vi. 80. Cyris in ārmā viros: plaūstrīsque ād prœliā cūnctās—V. F.

Cyrnæus, a, um, adj. Sīc tua Cyrnæas fugiant ēxamina taxos; V. B. ix. 30.

Cÿrnĭācūs, ā, ŭm, adj. Intēr Pīsānūm Cÿrnĭācūmquĕ lātūs. Rut. i. 516.

Cÿrnös, and Cÿrnüs, ī, f. Cōrsĭcă, quæ Graïō nōmĭnĕ Cÿrnüs ĕrăt. Sen. Epig. i. 2.

Cÿrrhä, æ, f. Āccĭpĭmūs, nön Cÿrrhä dĕūm prömīsĕrĭt āntrö—St. T. iii. 474. Cÿrrhæŭs, ă, ŭm, adj.

Ēt němörūm Dodona parēns, Cyrrhæaque vīrgo—St. T. iii. 106.

Cyrus, 1, m.
Cyrus in āspērām—Hor. C. l. xxxiii. 6.
(Chor. Tet. Asclep.)
Cytasseus, 5, um, adi.

Posse Cyteseus ducere carminibus. Prop. 1. i. 24.

CYT-DAC

- Cytæis, idis, f. Non hic herba välet, non hic noctūrna Cytæis. *Prop.* 2. iv. 7.
- Cýtæus, ä, um, adj. Söllicítät nēc Mārtis amor; sēd fāma Cýtææ Vīrginis—V. F. vi. 156.
- Cýthēră, ōrum, n.
 Quæ Păphon êt fluctu pulsă Cýthēră tenet. Ov. A. 2. xvii. 4.
- Cÿthērē, ēs, f. [lvii. 5. Quālem igitūr domino scierānt plācūisse Cythērēn—Aus. E.
- Cýthěrēž, æ, f.

 Jām Cýthěrěž chörôs důcīt Věnůs īmminēntě lūnā. Hor. C. 1.

 iv. 5. (Archilochian Heptameter.)
- Cÿthĕrēĭās, ādös, adj. f. [386. Armīgērūmquĕ Jövīs, Cÿthĕrēĭādāsquĕ cölūmbās, Ov. M. xv.
- Cÿthĕrēïs, ĭdös, adj. f. Mērcŭrĭō pŭĕrūm dīvā Cÿthĕrēĭdĕ nātŭm—Ov. M. iv. 288.
- Cÿthěrēĭus, a, um, adj. Exigit îndicii měmorêm Cÿthěrēĭā pœnām. Ov. M. iv. 190.
- Cýthēriācus, a, um, adj. Nudā Cýthēriācus ēditā fērtur aquis. Ov. H. vii. 60.
- Cythnös, ī, m.

 Dēsērīt, ā dēxtrā Cÿthnō Gÿārōquē rēlīctīs—Ov. M. v. 252.

 Flōrēntēmquē Cÿthnōn, Scÿrōn, plānāmquĕ Sĕrīphön—Ov. M.

 vii. 464.
- Cytisorus, î, m. Progenuit: păriterque levi Cytisorus în hastă—V. F. v. 463.
- Cýtoriacus, a, um, adj. Sæpě Cýtoriaco deducit pecune crines; Ov. M. iv. 311.
- Cytōrius, a, um, adj.
 Comāta sīlvā: nām Cytōrio in jugo—Cat. iv. 11. (I. Tr.)
- Cýtōrůs, ī, m. Et jůvät ündäntěm būxō spēctāre Cýtōrům, V. G. ii. 437.
- Cyzicos, and Cyzicus, i, f.
 Frigidă tâm mültês plăcuit tibi Cyzicus ânnês. Prop. 3. xxii. 1.
 Cyzicon, Hæmôniæ nêbilê gêntis ôpus. Ov. T. 1. x. 30.

D.

- Dăæ, or Dăhæ, ārtim, m. Et Dăæ Pārthīs ĕquitēm minātī. Sen. Thy. 603. (Sapphic.) Nēc vētitēs ērrārē Dāhās în mæniā dūcāt, Luc. vii. 429.
- Dācicus, a, um, adj.
 Dācicus bēllipētēns cum frēgērīt Ülpius ārmā, Cl. 6. C. H. 335.
- Dācitis, ā, tim, adj. Dāntibituquē rāpāx, ēt Dācitis örbē rēmôtö. Alb. ad Liv. 387. 103

DAC-DAM

[Alc.) Dācus, a. um. adj. Të Dacus aspër, të profugi Seythæ, Her. C. 1. xxxv. 9. (Gr. Cum modo Germanas acies, modo Daca sonantem Prœlĭă—St. S. 4. ii. 66. Dācorumque tenent populī, tenet ācer Alanus. Av. D. 443.

Dædăleŭs, ă, ŭm, adj. Dædăleum lino cum duce rexit iter. Prop. 2. xiv. 8. Iule, ceratis ope Dædalea-Hor. C. 4. ii. 2. (Sapp.)

Dædäljon, onis, m. Nomine Dædalion; illo genitore creatus—Ov. M. xi. 295.

Dædalis, idis, f. Dædălīs. Diī mē sērvātūm cupiunt. At mē pērditum. Plaut. R. 4. iv. 120. (Tr. Tet. cat.)

49. Dædälüs, ī. m. Nunc dăret audăces utinăm mihi Dædălus alas! Ov. H. xviii. [(I. Tr.)]Dæmönēs, ĭs, m.

Cyrenas voluit: illic habitat Dæmones. Plaut. R. Pro. 33. Dālitērnī, ōrum, m.

Pēr Dāliternos, pēr Chabīloorum sata, Av. O. M. 665.

F389. Dālmātā, æ, m. adj. -Ārmēnĭūsque fugāx, ēt tāndēm Dālmātā supplēx, Alb. ad Liv. Lătio remittent Dalmatæ montes ? ubi, Dite viso-St. S. 4. vii. 14. (Phal.)

Dālmātĭā, æ, f. Sübdită montanæ brāchia Dalmatiæ. Ov. P. 2. ii. 78.

Dālmāticus, a, um, adj.

Illīc Dālmāticīs obnoxia fluctibus Ancon. Luc. ii. 402.

Illīc Dalmatio genitos, fatalia regum-Aus. Prof. xvii. 9. Dāmă, æ, m. Aŭdřeris , hæres? Ergo nunc Dama sodalis-Hor. S. 2. v.

 By cæsura. 101. According to the common Prosodies this last syllable will be long, as being a "future optative in ris." It is long by cæsura, since there is no difference in quantity between the 2 sing. perfect and the 2 sing. future optative. The quantity of the penult. in the plural depends on that of the antepenult. in the singular. When the antepenult. is short, the penult. in the plural is long; dederis-dederitis: if the antepenult. is long, the penult. in the plural is short; jusserisjusseritis. There are some exceptions; but this may be taken for a general rule.

Dămălis, is, f. Neū mūltī Dămălīs měrī—Hor. C. 1. xxxvi. 13. (Glyconic.)

Dămāscus, ī, f. Et felix, sic fama, Ninos; ventosa Damascus, Luc. iii. 215.

Dămăsīcthon, onis, m. Utque ferunt fratres sex cum Damasicthone casos, Ov. Ib. 583.

Dămăsīppus, ī, m. Insanīt vēterēs statuas Damasippus emendo. Hor. S. 2. iii, 64.

104

DAM-DAR

Quīn ēt Dāmāstēs nobilī nātūs Sigē, Av. O. M. 46. (I. T.)

F101.

Dămāstēs, ĭs, m.

Dămāstör, öris, m.

Quod timuit jam totus erat: sævusque Damastor—Claud. Gig.
Dămăsŭs, î, m . [viii. 495. Cōnvērsūmquē fügā Dămăsūm : sēd lāpsā pēr ārmōs— $St.\ T.$
Dāmœtās, æ, m. Dīxīt Dāmœtās, īnvīdīt stūltūs Ămÿntās. V. B. ii. 39.
Dāmōn, ōnĭs, m. Nōn ĕgŏ tē vīdī Dāmōnīs, pēssĭmē, cāprūm—V. B. iii. 17.
Dănăē, ēs. f. Pērsĕā, quēm pluvio Dănăē concēpĕrāt auro. Ov. M. iv. 610.
Dănăēlus, ă, um, <i>adj.</i> Nunc ego, quas hăbuit pēnnās Dănăēlus hērōs— <i>Ov. A.</i> 3. vi. 13.
Dănăī, ôrum, m. [113. Āt Dănăī mœrēre putant. Tibi plēctra movēntur—Ov. H. iii.
Dānā'idæ, ārum, m. Patronym. Vīrtus Ulyssīs Dana'idīs nota ēst satis. Sen. Tr. 760. (I. T.)
Dănăidës, üm, f. Patronym. Ūrnāsquë frūstrā Dănăidēs plēnās gěrūnt. Sen. H. F. 757. Sing. Deēst • ūnă năměrō Dănăis; ēxplēbō něfās! 500. • Synæresis.
Dănăŭs, ī, m. Ēt Dănăī prōlēs, Věněrīs quæ nūmĭnă læsĭt. Tib. 1. iii. 79.
Dănăŭs, ă, ŭm, <i>adj</i> . Trojă jăcet certe, Dănăîs învîsă püellis. <i>Ov. H.</i> i. 3.
Dānŭbĭŭs, ī, m. Dānŭbĭŭs īllās, hās pĕr ārēntēs plägās— <i>Sen. Med.</i> 724. (<i>I.T.</i>)
Daphnē, ēs, f. Prīmus amor Phœbī Dāphnē Pēnēla; quēm non—Ov. M. i. 452. Et bāccīs rédimītā Daphnē, trēmulæquē cuprēssus. Pet. Arb. 131.
Dāphneūs, čos, m. Cūltor Ion Pisæ cultorem Dāphneš Cyrrhæ—St. T. viii. 454.
Dāphnĭs, ĭdĭs, m. [v. 52. Dāphnĭn äd āstră fĕrēmŭs, ămāvīt nōs quŏquĕ Dāphnĭs. V. B.
Dărāps, āpis, m. [66. Mīsit in ārmā Dărāps ; ācies quēm Mārtiā cīrcum—V. F. vi.
Dārdănēī, ōrüm, m. Dārdānēī rīpās contingunt fluminis Indī. Pris. P. 1044.
Dārdănĭă, æ, f. Ö lūx Dārdănĭæ, spēs ō fīdīssĭmă Teūcrim, V. Æ. ii. 281.
Dārdānīdæ, ārum, m. Dārdānīdæ, māgnī gants ālto ā sānguinā dīvim V & v 45

Dārdăni'dēs, æ, m. Patronym. Mœni'ă Dārdăni'dēs nūpēr novā fēcērāt Ilūs: Ov. F. vi. 419. 105

DAR-DEB

Dārdanides, um, f. Patronym. Totque tui fratres, Dardanidesque nurus. Ov. H. xvii. 212. Sing. Dārdānis, ēt dīvæ Vēnerīs nurus. V. Æ. ii. 787. (Colon Dact.) Dārdānius, a. um. adi. In genus Electræ, Dardaniamque domum. Ov. F. vi. 42. Dārdanus, and Dārdanos, ī, m. Dārdānus, Iliacæ prīmus pater urbis, et auctor-V. Æ. viii. 134. Dardanon Electra nesciret Atlantide cretum-Ov. F. iv. 31.

Dārdānus, a, um, adj. Dārdānā quī Pāridīs dīrēxtī tēlā mānumquē—V. Æ. vi. 57.

Dăres, îs, and etis, m. Sēd sī nostra Darēs hæc Trojus arma recūsat, V. Æ. v. 417. Præcipitēmque Dăren ardens agit æquore toto. 456. Crēber utrāque manu pulsāt vērsātque Darēta. 460.

Dārētis, ī, m. Utque necatorum Darei fraude secundi-Ov. Ib. 317.

Darīŭs. ī. m. Darīum famulis manibus doluīsse peremtum—Claud. Ep. i. 17. Ergo aut prædictos jam nunc rescribe Darios-Aus. Epis. v. 23.

Dăsiŭs, ī, m. Ætölī, Dăslē fuit haud ignobile nomen. Sil. xiii. 32.

Dāthis, is, m. Dāthin Achæmeniæ gravior de vulnere pugnæ-V. F. vi. 65.

Daūciŭs, ă, ŭm, adi. Daucia, Laride Thymberque, simillima proles, V. E. x. 391.

Daūlias, ados, f. adj. Concinit Ismarium Daulias ales Ityn. Ov. H. xv. 154. pŭēllæ

Dauliades, (crudele) venīt cārīssima vobīs—V. Cir. 200. Daulis, idos, f. adj. Inventat: animum Daulis înspīra parens, Sen. Thy. 275. (I.T.)

Phocida? qui Panopen, qui Daulida, qui Cyparisson-St. T. vii. 344. Daulius, a. um. adi. Daulia Threicio Phoceaque milite rura-Ov. M. v. 276.

Dauniacus, a, um, adj. Jāmque în Dauniacos transfundens agmină campos-Sil xii. Daūnias, ados, f. adj.

Daunias latīs alit ēsculētīs, Hor. C. 1. xxii. 14. (Sapp.)

Daūnius, a, um, adj. Haud aliter Tros Æneas et Daunius heros-V. Æ. xii. 723.

Daunus, i, m. Et qua pauper aquæ Daunus agrestium-Hor. C. 3. xxx. 11. (Chor. Tetr. Ascl.)

Dāvŭs, ī, m. [vii. 2. Paucă reformido. Dăvusne? Ită, Dăvus, amicum-Hor. S. 2. Dēbrīs, ĭdīs, f.

Hanc habitant juxta Garamantes Debride clari: Pris. P. 202.

106

DEC-DEL
Dēcēmbēr, brīs, m. Accēptūs genīis īllā Dēcēmbār hābēt. Ov. F. iii. 58. Aūt hānc mē, gelīdī trēmērēm cūm mēnsē Dēcēmbrīs, Ov. T. 1. xi. 3.
Děcěmbrís, adj. Cům tíbi Nônæ rěděunt Děcěmbrěs. Hor. C. 3. xviii. 10.
Děciānus, ī, m. Quod fēcissē vělīm tē, Děciāne, fācis. <i>Mart.</i> 1. ix. 4.
Dēcimūs, ī, m. [xxi. 1. Quīntūm prō Dēcimō, prō Crāssō, Rēgūlē, Mācrūm— <i>Mart.</i> 5.
Děcio, ōnis, m. [36. (I. T.) I, Děcio, quærě měum pătrēm, tēcum simul—Plaut. Men. 5. i.
Děciŭs, î, m. Ādmīssō Děciūs prœlič rūpit equō. Prop. 3. xi. 64. Plur. Quīn Děciōs Drūsōsque procūl sævūmque secūrī—V. Æ. vi. 825.
Dēgīs, ĭs, m. Āccölā jām nostræ Dēgīs, Gērmānīcē, rīpæ, <i>Mart</i> . 5. iii, 1.
Dēĭānīrā, æ, f. Impīā quīd dübītās Dēĭānīrā mŏrī? Ov. H. ix. 152.
Dēīdāmīā, æ, f. Scÿrīā nēc vīdūō Dēīdāmīā törō. Prop. 2. ix. 16. Dēīdāmīān čāt, vīdūāque ā sēdē ržvēllāt—St. A. ii. 368.
Dēflēon, ontis, m. Autolýcum Phlogiumque et Defleonta secutos—V. F. v. 115.
Dēīlochus, ī, **- Pēctora Dēīlochī, Cloniī latus, īlia torvī—St. T. viii. 698.
Dēīönīdēs, æ, m. Patronym. Tūnc ērāt īnvālīdūs, Dēīönīdēnquē jūvēntæ—Ov. M. ix. 442.
Dēĭopēš, æ, f. Quārūm quæ formā pūlchērrĭmš, Dēĭopēšm—V. Æ. i. 72.
Deīötārūs, ī, m. Deīötārum, ēt gĕlĭdæ dömĭnūm Rhāscūpŏlĭn ōræ—Luc. v. 55.
Dēĭphīlē, ēs, f. Dēĭphīlē thālāmīs, īlli īllūdēndā tūlīssēm—St. T. viii. 592.
Deĭphöbē, ēs, f. Deĭphöbē Glaücī, fātūr quæ tālĭā rēgī: V. Æ. vi. 36.
Děřphöbůs, ī, m. Děřphöbům vīdīt, läcërûm crůdělitër örš—V. Æ. vi. 496.
Dēĭpÿlē, ēs, ƒ. Dēĭpÿlē, sēd jūssā pātrīs, tūtīquĕ rĕgrēssūs—St. T. ii. 273.
Dēlĭā, æ, f. Nōtĭŏr ūt jām sīt cānĭbūs nōn Dēlĭā nōstrīs. V. B. iii. 67.
Dēlīšcūs, š, ūm, <i>adj.</i> Mōllēs, vētērēs, Dēlīšcī mānū rēcīsī. <i>(Ionic a maj.)</i>
Dēlĭŭs, š. ŭm, <i>adj.</i> Quām grāta ēst īgĭtūr Lātōnæ Dēlĭā tēliūs, <i>Ov. P.</i> 4. xiv. 57. 107

DET-DEM

Dēllīus, ī, m. Lætītīā, morīture Dēllī. Hor. C. 2. iii. 4. (Lesser Alcaic.)
Dēlös, ī, f. Esset in Ægseīs eögnitā Dēlös āquīs. Ov. H. xxi. 66. Nātālēmquē, mārēs, Dēlön Āpōllinis—Hor. C. 1. xxi. 10. (Chor. Tet. Ascl.)
Dēlphī, ōrum, m. Ēt dūdum tācitī rūpērē silēntiā Dēlphī. Claud. 4. C. H. 144.
Dēlphicolā, æ, c. g. [Hist. 5 Lūdit et Æācidēn Pārnāssiā Dēlphicolæ sors. Aus. Ed. De
Dēlphĭcus, ā, um, adj. Dēlphĭca fātĭdĭcī rēsērāt pēnētrālĭā Phœbī. Luc. v. 70.
Dēlphĭdĭūs, ī, m. Jöcīs āmœnē, Dēlphĭdī. Aus. Prof. v. 2. (I. Dimeter.)
Dēlphīnus, ī, m. Tunc quoque dē ponto surgīt Dēlphīnus ad astra. Man. i. 346
Dēlph'is, 'idös, f. adj. Nēc Dēlphis titā mēnt'iāttir ūltī ; Mart. 9. xliii. 4. (Phalec.)
Dēlphĭum, ī, f. Quis īstīc dōrmīt? Cāllidāmātēs. Sūscita īstūm, Dēlphĭum Plaut. Most. 2. i. 26. (I. Tet. acat.
Dēltōtŏn, ī, n. [iii. 4 Aŭrīga, ēt Pērseūs, Dēltōtŏn, ēt Āndrŏmĕdæ āstrŭm. Ass. Ec
Dēmænētüs, ī, m. [(I. Tr., Amīcæ quōd dēt. Qu'd āīs tū, Dēmænētĕ ? Plaut. As. 1. i. 90
Dēmārchus, I, m. Dēmārcho ĭtem īpsē fuĭt ādōptātītĭus—Plaut. Pæn. 5. ii. 100
Dēmēā, æ, m. Jūrgābīt. Sālvēm te ādvēnīrē, Dēmēā, Ter. Ad. 1. i. 55.
Dēmētriŭs, ī, m. Vēllicēt ābsēntēm Dēmētriŭs? aut quod inēptus—Hor. S. l. x
Dēmĭpho, ōnĭs, m. [(I. Tr. Hānc Dēmĭphō nĕgăt ēssē cōgnātām? Nĕgăt. Ter. Ph. 2. iii. 6 Út aūfĕrāmūs. Dēmĭphōnēm, sī dŏmi ēst. 5. vii. 5.
Dēmŏcrītūs, ī, m. Dēmŏcrītī quōd sānctā vīrī sēntēntīā pōnīt. Lucr. iii. 372. Plur. Dēmŏcrītōs, Zēnōnās, ĭnēxplīcītōsquē Plātōnās, Mari 9. xlviii. 1
Dēmödöcüs, ī, m. [433 Hīc māctāt Lādōnā, Phărētăquě, Dēmödöcümquë; V. Æ. x
Dēmölēōn, ōntīs, m. Āccīpe, šīt: vālīdōque īn Dēmölēōntā lācērtō—Ov. M. xii. 368
Dēmölēos, or Dēmölēus, ī, m. Dēmölēos cūrsū pālāntēs Trōšs āgēbāt. V. Æ. v. 265.
Dēmonhilits i. m. [11 (1 Te.

Demophilus scripsit. Marcus vortit barbare. Plant. As. Prol.

Phÿliĭ, făce ëxspēctēs Dēmŏphŏōntā tüüm. Ov. H. ii. 98. 108

Dēmophoon, ontis, m.

DEM-DIC

Démosthènes, is, sa. Lidqu'um ac famam Démosthènis aut Cicéronis-Jav. x. 114.

Dēmosthēnīcūs, š, ŭm, adj. [i. 19. Ēt Dēmosthēnīcūm, quēd tēr prīmum file vocāvīt—Aus. Prof.

Dēntātūs, ī, m. Quī dārē Dēntātīs ānnōs Fābīīsquē sŏlēbāt. Claud. Eut. i. 43¶.

Dēnto, ōnīs, m.
Ād cœnām mǐhǐ, Dēntō, quōd vöcāntī—Mart. 5. xliv. 2. (Phal.)

Ad coenam mini, Dento, quod vocanti—Mart. 5. xiiv. Z. (Phat.)

Dēōis, idos, f.
Mnēmosvnēn pāstor: vari

Mnēmosynēn pāstor: vārjūs Dēojdā sērpēns. Ov. M. vi. 114.

Dēcītīs, ā, ūm, *adj.* Contremūīt, gemītūmque dedīt Dēcītā quērcūs: *Ov. M.* viii. 758.

Dērcēbīi, ōrum, m.
Dērcēbīi vēro sub Cāspīn lītorā vērgunt. Pris. P. 717.

Dērcēnnūs, ī, m. Rēgīs Dērcēnnī tērrēno ēx āggērē būstūm—V. Æ. xí. 850.

Dērcētis, is, f.
Dērcētis, quām vērsā squāmīs vēlāntibūs ārtūs—Ov. M. iv. 45.
Dērcētis, ī, m.

Dērcylön: haud illo quīsquām sē jūstior ēgit. Grat. 103.

Deūcălion, onis, m.

Rt cum Deucălionis ăquæ fluxērē pēr orbēm—Prop. 2. xxxii. 53.

Deūcălionētis, ă, tim, adj.

Deūcălioneas effugit inobrittis undas. Ov. M. vii. 356.

Dēxāmēnus, ī, m. Tēmporībus Nēssus, Dēxāmēnīque gener. Ov. 1b. 406.

Dêxtër, trī, m. Quēm mens intravīt splēndēnti cūspīde Dēxter, Mart. 7. xxvii. 3.

Dīā, æ, f. Quā brēvis æquorēīs Dīā fērītūr āquīs. Ov. A. A. i. 528.

Diabolus, I, m.
Diabolus, Glaucī fīlius, Cleæretæ—Plant. As. 4: i. 6. (1. T.)

Diadumenus, i, m. Hōc tibi. sæve puer. Diadumene, basia fragrant. Mart. 3. lxv. 9.

Diānā, æ, f. Ēxērcēt Dīānā chörōs; quām mīllē sēcūtæ—V. Æ. i. 499. Tērgēmināmque Hēcātēn, tria vīrginis ōrā Diānæ. iv. 511.

Dīānās, æ, m.
Dīānās fons ēst, Cāmerīnā gignitur undā. Pris. P. 489.

Diānius, a, um, adj.

Reagitant et har, et turba Diania fures. Ov. F. v. 141.

Diapontius, i, m. [56. (I. T.) Rgo trānsmārīnus hospēs sum Diapontius. Plaut. Most. 2. ii.

Dividits, ī, m. Chīrūrgūs fūčrāt, nūnc ēst vēspīllo Diaulus. Mart. 1: xxxi. 1.

Dicărchens, ă, tith, adj. Celha Dicărchei speculâtrix villă profundi, St. S. 2. ii. 3. 109

DIC-DIN

DIC-DIN	
Dicārchis, idös, f. adj. Pārthēnopēn intēr māgnæquē Dicārchidos ārvā.	[cxx. 8.
Dicārchūs, ī, m. Ārvā: nēc īnvidēānt quæ tē gēnūērē Dicārchī Mæniā—St. S. 2. ii. 96.	
Dīctæŭs, ä, ŭm, <i>adj</i> . Dīctææ Nýmphæ, němörūm jām claūdǐtě sāltūs. <i>V</i> .	B. vi. 56.
Dīctynna, æ, f. Recë suo comitātā choro Dīctynna per āltum—Ov. I	W. ii. 441.

Dīctys, yos, m. [334. Vīctorī titulum quām Dīctys Helopsque dederunt. Ov. M. xii.

Didĭŭs, ī, m.
Dīdĭŭs hōstīlēs īngēmĭnāvĭt ŏpēs. Ov. F. vi. 568. [xx. 1.
Dī bēnē, quōd spòlĭīs Dĭdĭūs nōn gaūdēt ŏpīmīs. Aus. Cæs. T.

Dīdō, ūs, f. Ārsērāt Ænēæ Dīdō misērābilis īgnē. Ov. F. iii. 545.

Dĭdÿmæ, ārŭm, f.
Āt nōn Ölĭărōs, Dĭdÿmæque, ēt Tēnŏs, ĕt Āndrŏs, Ov. M. vii.
Dĭdÿmæŭs, ä, ŭm, adj.

Nēc Clāriās hāc lūcĕ fŏrēs, Dĭdÿmæšquĕ quīsquām Līmĭnā—St. T. viii. 199.

Didýmāon, onis, m. Et clýpeum efferrī jūssīt, Didýmāonis ārtēs—V. Æ. v. 359.

Dĭdÿmē, ēs, f. [F. iv. 475. Hīmērăque, ēt Dĭdÿmēn, Ācrāgāntāquē, Taūrŏmĕnōnquē, Ov. Dĭdÿmūs, ī, m.

Plūs habuīt Didymūs: plūs Philomēlus habet. Mart. 3. xxxi. 6.

Diespiter, m. Aut früstra üxöri mendaxque Diespiter ölim—Sulp. 33.

Dīgēntia, æ, m. Mē quoties reficit gelidus Dīgēntia rīvus, Hor. E. 1. xviii. 104.

Dînācium! Îstūc îndidēre nomēn mājorēs mihī. Plaut. St. 2. ii. 9. (Iamb. Tetr. acatalect.)

Dīnārchus, ī, m.

Nām tu ēdepōl • nōstēr ēs ētiām jām nunc, Dīnārchē. Quām mōx—Plaut. Truc. 1. ii. 104. (Iamb. Tetr. catal.)
• Dissyllable.

Dîndymēnē, ēs, f.

Non Dindymēnē, non ädytis quātit—Hor. E. 1. xvi. 5. (Gr.

Dīndýmös, ī, m. or Dīndýmüs, ī, m. or Dīndýmä, ōrüm, n. [249. Dīndýmön, ēt Cýbělēn, ět ámœnām föntíbüs Idēn—Ov. F. iv. Dīndýmüs, ēt sācræ fábrícātā jüvēncā Cýbēllæ. Prop. 3. xxii. 3. Dīndýmăque, ēt Mýcálē, nātūsque ād sācrā Cíthærōn. Ov. M. ii. 223.

Dīn'ias, æ, m.
Clīn'iam, Chremem, Cratīnum, Dīn'iam, Dēmosthenem. Pleas.
As. 5. ii. 16. (Troch. Tetr. cat.)

DIN-DIR

Dinochăres, is, m.

Dīnēchārēs: quādrō cuī • în fāstīgřā cônō—Aus. Ed. x. 311. • Elision not made.

Dīnomachē, ēs, f.

Dīnomāchēs ego sum, subfla : sum candidus. Esto. Pers. iv. 20.

Dřődörüs, ĭ, m.
Tārpeīās Dřődörüs ād cŏrōnās. Mart. 9. xli. 1. (Phalac.)

Diògenes, is, m.

Diogenes, cui pera penus, cui dolla sedes. Aus. Ep. H. xxxi. 3.

Diomēdēs, is, m. [756. Nūnc quālēs Diomēdis ēquī, nūnc quāntus Āchīllēs; V. Æ. i.

Diomēdēus, ā, um, adj. Et Diomēdēos Ænēās fugerāt ēnsēs. Ov. M. xv. 806.

Dionseŭs, ă, tim, adj. Ecce Dionseï processit Cæsaris astrum. V. B. ix. 43.

Dĭōnē, ēs, f.

Tērrībilēm quondām fligiens Typhona Dionē. Ov. F. ii. 461. Dionysēus, a, um, adj.
Ac Nēbrīssa Dionysēis conscia thyrsīs, Sil. iii. 393.

Dionysia, orum, n.

Hec prestitūta ēst, proxūma Dionysia. Plaut. Ps. 1. i. 57.
Ea mē spēctātūm tūlērāt pēr Dionysia. Cur. 5. ii. 45.

Dionysiacus, a, um, adj. Et Dionysiacos Latio cognomine ludos. Aus. Ec. xviii. 29.

Diönÿsĭüs, ī, m. Tūnĕ Sÿrī, Dāmæ, aŭt Diönÿsī fīlĭŭs, aŭdēs—*Hor. S.* 1. vi. 38.

Dionysius, a, um, adj.

Hæc viz quam celebrat nomen, Dionysia, Bacchi, Pris. P. 1057.

Dionysos, and Dionysus, i, m.
Dionyson Indi existimant. Aus. E. xxx. 4. (I. Dim.)

Diorēs, is, m. Rēgius ēgrēgiā Priāmi dē stīrpē Diorēs; V. Æ. v. 297.

Dioxippus, i, m. [ix. 574. Turnus Itym, Cloniumque, Dioxippum, Promolumque, V. Æ.

Dīphilus, ī, m. [(Spond.)
Protogenes aliquis, vēl Dīphilus, aut Hermarcus. Jus. iii. 120.

Dīpsās, ādīs, f.
Aūdīšt, ēst quædām, nōmine Dīpsās, ānus. Ov. A. 1. viii. 2.

Dīpsās, antis, m. [255. Jām Taurum, Tauroque vidēt Dīpsanta cadentem—Luc. viii.

Dîră, æ, plur. Dîræ, ārum, f. Āt procul ut Dîræ stridorem agnovit et alas, V. Æ. xii. 869. Sunt tibi deformes Dîræ: sunt altera Lethes—Cl. R. P. ii. 218.

Dīrcætis, š, tim, adj. Ēt nondum fātīs Dīrcætis āgēntībūs ēxul. St. T. vi. 913.

Dîrcē, ēs, f.
Tēstis ērīt Dīrcē, tām vērā crīminē sævā—Prop. 3. xv. 13.
111 L 2

DIR-DON

Ayidam rigens Dîrocană placabit sitim. Mort. 1. L 17. (I.T.)
Dīrcētis, is, f. Dīrcētis, ēxpērtēm thālāmī, crūdūmquē mārītis—.%. T. vii. 298
Dīs, ītis, Nossē domos Styglās, ārcānāquē Dītis opērtī, Luc. vi. 514.
Dīscōrdĭā, æ, f. Ēt scīssā gaūdēns vādīt Dīscōrdĭā pāllā. V. Æ. viii. 702.
Discus, ī, m. Părătum ēst. Frugi ës Übī ? dömīn' ? Immo ăpēd lībērtūm Discum. Ter. Eu. 3. v. 60. (I. Tetr. catal.
Dīvona, æ, f. Dīvona Cēltārum līnguā, fons āddīte dīvīs. Aus. Urb. xiv. 32
Dōdōnă, æ, or Dōdōnē, es, f. Hōc mihi sī Dēlphī, Dōdōnăquĕ dīcĕrĕt īpsā, Ov. T. 4. viij. 43 Sīlvăquĕ Dōdōnēs, ēt flüctibüs āptiör ālnüs. Luc. iii. 441.
Dōdōnæŭs, ä, ŭm, <i>adj</i> . Ingēns ārgēntūm, Dōdōnæōsquë lĕbētās, V. Æ. iii. 466.
Dōdōn'is, idòs, f. adj. Tērtiz lāx vēniāt, quā tū, Dōdōn'i Thyēnē, Ov. F. vi. 711. Vōcālēmquē stā tērrām Dōdōn'idā quērcū. Ov. M. xiii. 716.
Dödöniüs, ä, ium, adj. Cēssērit invēntīs Dōdōniā quērcus ārīstīs. Claud. R. P. i. 31.
Dölābēllā, æ, m. Īndē Dölābēlla ēst, štque hīnc Āntōnǐts, īndē—Juv. viii. 105
Dölichāon, önis, m. [696 Ipsa immētā mānēns: prēlēm Dölichāonis Hēbrūm—V. Æ. x
Dölichös, ī, m. [1. xviii. 19 Ambigitūr quid čnīm ? Cāstōr sciit ān Dölichōs plūs. <i>Her. E</i>
Dölīönius, a, um, adj. Artē Dölīönii dönāt vēlāmina rēgis : V. F. v. 7.
Dölön, önis, m. Rētulit ēt fērrā Rhēsumque Dolonaque cases. Ov. H. i. 39.
Dölöpējūs, a, ūm, adj. Cāmpūs ēquēs: vīdīseē pūtānt Dölöpējā būstā. V. F. ii. 10.
Dölöps, öpis, plur. Dölöpës, üm, m. Fiënt tëmpla case: jam gëlidus Dölöps—Sen. H. O. 125 (Chor. Tet. Asclep.
Hīc Dölöpūm mānŭs, hīc sævūs tēndēbāt Āchīllēs. V. Æ. ii. 29
Dömitiānus, ī, m. [(Scazon. Dum Jānus hiemēs, Domitiānus autumnos—Mart. 9. ii. l
Domitius, ī, m. Ante pēdēs Domiti longum tu pone Thyests—Jus. viii. 228.
Dömnötinüs, ä, üm, adj. [Tet. Asclep. Pārcāmūs vitio Domnötinæ dömūs. Aus. Epist. vii. 55. (Chor
Dömnötönüm, ī, n. Scīrpēž Dōmnötönī tānti ēst hābītātīb vātī. Aus. Epist. v. 15
Dönäcē, ēs, f. Idās īlle ēgō sūm, Dönäcē, cuī sæpē dēdīstī—Nem. ii. 37. 112

DON-DOR

Măle mulcabe îpeau. Palcine. În medium huc agmen cum

Bācchātāmque jūgīs Nāxon, viridēmque Donysam, V. Æ. iii.

Pāmphagus, ēt Dorceus, et Orībasus, Arcades omnēs. Ov. M.

vēctī, Donāx. Ter. Eu. 4. vii. 4. (I. Tetr. acat.)

ſ 125.

[iii. 210.

Dônāx, ācis, m.

Dorceus, ĕŏs, m.

Döröxänium, i, f.

Dorus, a, um, adi.

Dörvelüs, ī, m.

Donusa, and Donysa, æ, f.

Dôrcea, jam vīres paulātim abscedere sentīt. St. T. ix. 853.
Dôrciŭm, ī, f. Pŭër heās! nēmôn' hūc prôdīt! căpĕ, da hōc Dōrciō. Ter. Ph. 1. ii. 102. (I. T.)
Dōrdălūs, ī, m. Quid agīs ? Crēdō . Unde agīs tē, Dōrdalē † ? Crēdō tibī. Plaut. Per. 4. iii. 13. (Troch. Tet. cat.)
 Elision not observed, and †short syllable lengthened, as ending a sentence.
Dōrĭās, ādĭs, f. Sēd nūnc, quīd fācĭēndūm cēnsēs, Dōrĭās? De īstāc rŏgās— Ter. Eu. 4. iv. 53.
Dōrĭcüs, ă, üm, adj. [88. Nōn Sĭmŏīs tíbĭ, nēc Xānthūs, nēc Dōrĭcă cāstră—V. Æ. vi.
Döridās, æ, m. I procul, ō Döridā, prīmumque reclude canālem. Calp. ii. 96.
Dōrĭo, ōnĭs, m. Vānĭtātīs? Mĭnĭmē dum ōb rēm. Stērquĭlĭnĭum. Dōrĭo. Ter. Ph. 3. ii. 41. (Troch. Tet. cat.)
Dōrion, î, n. Quæ tëtigît, Phylacē, Pteleosque, ēt Dōrion īrā. Luc. vi. 352.
Dōrīppā, æ, f. [i. 17. (I. T.) Dōrīppā, měā, Dōrīppā! Quīd clāmās, ōbsēcrō? Plant. M. 4.
Dōrĭs, ĭdŏs, f. Dōrĭs ămārā sŭām nōn īntērmīscĕāt ūndām. V. B. x. 5. Rēspĭcĭt. Hāc Hyadēs Dōrĭda nōctē pētūnt. Ov. F. iv. 678.
Dōrīs, Idös, f. adj . Dōrīdā tūne Mālēān, ēt āpērtām Tænārön ūmbrīs— Luc . ix. 36.
Dōrĭŭs, ă, ŭm, adj. Hāc Dōrĭum, īllīs Bārbārŭm. Hor. Ep. ix. 6. (1. Dim.)

Döryläs, æ, m. Et Chröm's, ēt Döryläs, ēt nostris türribüs sequi—St. T. iii. 13. 113

Fit Běrče, Tmarii conjux longæva Dorýcli. V. Æ. v. 620.

Sī te Eōă, Dörōxănium, juvăt aurea rīpa, Prop. 4. v. 21.

Et cecinisse modis, Dore poeta, tuis. Prop. 3. ix. 44.

Est Dørycli conjux. Divini signa decoris, 647.

Adeamus. Bone vir, Dore, salve. Dic mihi-Ter. Eu. 5. ii. 11.

DOS-DRY

Üt sätlis Hippinsö, Dieithölsque päter. On Ib: 472.

Quantus sit Dossennus edacibus in parasitus; Hor. E. 2. i. 173.

Hanc Panope, Dotoque soror, lætataque fluctu-V. F. i. 134.

Que consultă pătrum; quid Dracă, quidve Sölon. Aus. Prof. Angultănens măgno circumdătus orbe Draconis. Man. v. 385.

Fæmineo clamore Dracen extrema regantem-Sil. xv. 468.

Dosĭthŏē, ēs, f.

Dossennus, ī, m.

Dőtő, üs, f.

Drăcēs, æ, m.

Drăco, ōnĭs, m.

Drăgănī, ōrŭm, m.

Drăgănûmque prêles sûb nivôsô măxime—Av. O. M. 197. (I.T.)
Drāhōnus, ī, m. [365. Prætērēo ēxīlēm Lēsurām, tenuemque Drāhōnum—Aus. Ed. x.
Drāncæŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> [106. Insĕquǐtūr Drāncæä phălānx, claūstrīsquĕ pröfūsī— <i>V. F.</i> vi.
Drāncēs, æ, m. Tum Drāncēs īdem īnfēnsūs, quēm glōrĭā Turnī—V. Æ. xi. 336. Lārgā quĭdēm, Drāncē, sēmpēr tibi cōpĭā fāndī—378.
Drēpānē, ēs, f. Sīdönios Drēpāne, ātque undæ clāmosus Hēlorus, Sil. xiv. 268.
Drepanius, ī, m. Āttēntē, Drepanī, pērlēgē jūdiciē. Aus. Sap. Pro. 2.
Drēpānām, ī. 2. Hīnc Drēpānī mē pōrtās, ēt illætābilis ōrā—V. Æ. iii. 707.
Drömās, adis, f. [217. Et Drömās, ēt Cānācē, Stīctēque, ēt Tigrīs, ēt Ālcē, Ov. M. iii.
Drömo, ōnǐs, m. Drömō, Drömō! Quǐd ēst? Drömo! Aūdī. Vērbūm si āddǐdērīs. Drömō! Ter. An. 5. ii. 19. (I. Tetr. cect.) Timeo. Rēspīra: ēccām Drömōnām cim Syro una ādsūnt tibī. Ter. Hoast. 2 ii. 12
Drüentia, æ, m. f. Türbidüs bic trüncis sāxīsquē Drüentia ketüm—Sil. iii. 468.
Drü'idse, ārum, ss. Sācrōrum, Dru'idse, positīs repetīstis āb ārmīs. Luc. i. 451. Tū Baīocāssīs stīrpē Dru'idārum sātus, Aus. Prof. iv. 7. (L. T.)
Drună, æ, m. Tē Drună, tē spārsīs īncērtā Druēntiā rīpīs—Aus. E. z. 479.
Drūsūs, ī, m. [39 Drūsūs ĭn hīs quōndām mērtūt cōgnōmĭnā tērrīs. Ov. T. 4. ii Plur. Drūsērūm căĭ cēntīgērē bārbe. Mart. 8. lii. 3. (Phalac.,
Dryadës, üm, f. Fērte simul Faunīque pedēm Dryadēsque puellæ: V. G. i. 11 Non minor Australia est amer, ah! Dryann. Prop. L xx. 12
Drýudiu, se, f. Rosë stäm, sörör húc Drýudiu čnitulit. Aus. Par. xii. 2. 114

DRY-DYN

Utque Dryantidse Rhodepais regna tendati....Qu. Ak 347.

Drymoque *, Xanthoque, Ligeaque, Phyllodoceque, V. G. iv.

· Made long before the double consonant.

Fvii» **266**i

M. xii. 290.

Dryantides, æ, m. Patronym.

Dryas, antis, m.

Drymö, ŭs. f.

Dynamius, i. m.

115

Dryopē, ēs, f. Šilvicolæ Fauno Dryope quem Nympha crearat; V. Æ. x. 551. Dryopes, um, m. Tiv. 136 Crētesque † Dryopesque fremunt, pictique Agathyrsi. V. Æ. † As coming before two consonants; or by cæsura. Dryops, opis, m. Jūvit inhūmānum Thiodamanta Dryops. Ov. 16. 490. Advenit, et rigida Dryopem ferit eminus hasta. V. Æ. x. 346. Ducārius, ī. m. Advolat ora ferus mentemque Ducarius. Acri-Sil. v. 645. Dŭīlĭŭs, ī, m. Exuvias Marti, donumque Duilius, alto-Sil vi. 665. Dūlichia, æ, f. Cum tetigit caræ litora Dulichiæ. Prop. 2. xiv. 4. Dülichium, ī, z. Dūlichiumque, Sameque, et Neritos ardus saxis. V. Æ. iii. 271. Dülichius, a, um, adj. Dūlichias vēxasse ratēs, et gūrgite in alto-V. B. vi. 76, Dūmnīssus, ī, f. Prætereo arentem sitientibus undique terris Dūmnīssūm—Aus. Ed. x. 8. Düranfüs, ī, m. Concedes gelido Durani de monte volutius Amnis... Aus. Ed. x. 464. Durăto, onis, m. Et sanctum Duratonis ilicetum. Mart. 4. lv. 23. (Phalac.) Dūrĭă. æ. m. Floribus et roseis formosus Duria ripis-Claud. L. S. 72. Dŭriŭs, ī, m. Hīc cērtānt, Pāctole, tibī Duriusque, Tagusque, Sil. i. 234. Dymantis, idos, f. Patronym. Ergo aliis latrasse Dymantida flebile visum-Ov. M. xiii. 620. **[394.** Dymās, antis, m. Hoc Rhipeus, hoc ipse Dymas, omnisque juventus-V. Z. ii. Quamvis est illum proles enixa Dymantis. Ov. M. xi. 761. Dymě, ěs, f. Collie, at Ennææ Cereri negat, avia Dyme-St. T. iv. 124.

Sed neque te mæsta, Dynami, fraudabe querala. Aus. Prof.

DYP-EDO

Dýpeša, antis, m. Něc sěciis jam cůzi vízi. Dýpešatá Cárčate
Dýrāspēs, is, m. [x. 53 Cūmquē Börÿsthēnio liquidīssimās āmnē Dýrāspēs, Ov. P. 4
Dÿrrăchii m, î, n. Dÿrrăchii præcēps răpiendās tendit ad ārcēs. Luc. vi. 14.
E.
Eărinus, i, m. Dicunt Eărinon tămên poetse. Mart. 9. xii. 13. (Phalecian., Martial avails himself of the Greek word elaşıvoç, as be could not get Earinus into an heroic bexameter line.
Ebörës, üm, m. [ix. 32 Aüt Ebörüm mīxtūs pēlāgō quæ prōtēgīt āmnīs, Aus. Epist
Ebősīä, æ, f. Et quöd pērcöquĭt Ebősīä cānnīs, St. S. 1. vi. 15. (Phal.)
Ebŭsüs, ī, m. Corripit, ēt vēnienti Ebŭso plagamque ferentī—V. Æ. xii. 299.
Ebusüs, I, f. Öcĕänī vīctrīcem Ebüsūm, Bălĕārĭcă rēgnă—Man. iv. 638. Āc dīlēctā vāgō pēcŏrī consūrgit Ebūsüs. Av. D. 621.
Echidnă, æ, f. Orīs Cērbēržī spūmās, ēt vīrūs Echidnæ; Ov. M. iv. 500.
Echidnæüs, ĕ, üm, adj. Illüd Echidnææ měmöränt ē dēntíbüs örtüm—Ov. M. vii. 408.
Echīnādēs, ŭm, f. [588. In tötīdēm, mēdīis quōt cērnīs Echīnādās ūndīs. Ov. M. viii
Echīnējs, idös, f. Quōs tĕnĕt Ægæō dēfixa în gürgite Echineis *. Cic. A. P. 426. * By synæresis.
Echiōn, ŏn'is, m. [126. Quinquë süpërstitibūs: quōrūm füit ūnüs Echiōn. Ov. M. iii. Tāliā dīcēntēm prōtūrbāt Echiōne nātüs. 526.
Echīonidēs, æ, m. Patronym. [513. Spērnit Echīonidēs tamen hūnc ēx omnibus ūnus—Ov. M. iii.
Echīŏnĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Nōmĕn Echīŏnĭūm, mātrīsquĕ gĕnūs Pĕrĭdīæ; <i>V. Æ.</i> xii. 515.
Ēchō, ūs, f. [359. Cōrpūs adhūc Ēchō, non vox erat: êt tamen ūsum—Ov. M. iii.
Ēdōnī, ōrum, m.
— — non ego sanius [meter.] Bacchabor Edonis: recepto—Hor. C. 2. vii. 27. (I. Dim. hyper-
Ēdonīs, ĭdŏs, f. adj. Ēdonīs Ōgýgiō dēcūrrīt plēnā Lýæō. Luc. i. 675. Plur. Prōtīnās īn aīlvīs mātrēs Ēdōnīdās ōmnēs—Ov. M. xi. 69. 116

EDO-ELE

Edōnus, ā, um, *adj.* Āc vēlūti **Edōnī Börēm cum apīrītās āleō...** V. Æ. zii. **265**. Eētion, ōn**i**s, m.

Quia črát Rětion Iodriūsque pater. Ov. T. 5. v. 44. Et Tenedum věteres Ectionis opes. Ov. F. iv. 280.

Ečtřoněus, a, um, adj. Ečtřoněus împleví sanguřně Thébas. Ov. M. xii. 110.

Egălēca, ī, m. [620. Dīvēs ēt Ēgālēca nēmorum, Pārnēcque bēnīgnus—St. T. xii.

Egëria, æ, f. [275. Egëria ëst, quæ præbët ăquās, dĕă grātă Cămēnīs. Ov. F. iii. Egnātitis, ī, m.

Egnātius, quod candidos habet dentes-Cat. xxxix. 1. (Scaz.)

Rlāys, ĭdŏs, f.

Ürbs löpē, stěrilīsquě děhînc hăbitatür Elāis. Av. D. 1069. Hī mūrōs löpēs, Gāzām, quöque Elāidā complent. Pris. P. 852.

Riānus, a, um, adj. Usque în bēllīgērī confinia flexus Elānī. Av. D. 1103.

Elăteita, ă, tim, adj. Clără decore fuit proles Elăteia Cænis. Ov. M. xii. 189.

Elătiă, se, f.

Vel út hinc în Elătiam hödie eat secum simul. Plant. Bac. 4.

Élēctră, æ, f.

Elēctră, flētūs caūsă quæ læta în dŏmo ēst? Sen. Ag. 924.

Nēc sīc Elēctrā, sālvūm cum ādspēxĭt Ōrēstēn—Prop. 2. xiv. 5.

Quī lēgis Elēctrān, ēt ēgēntēm mēntis Ōrēstēn—Ov. T. ii. 395.

Elēctræ, ārum, f. adj. (Portæ understood.)

— — cēlsum fūdērē Dryāntā

Elēctræ, quāt'it Hypsīstās mānus Eurymedont's. St. T. viii. 356.

Elēctrītis, ī, m. [(I. T.) Quīcum Ālcūmēnā 'st nūpta Elēctrī fīlis. Plant. Amph. Pr. 92.

Blēctrius, a, um, adj.
Tunc tenuis Lemnôs; transîtque Electria tellus—V. F. ii. 431.

Elegējā, se, f. Vēnit ödörātös Elegējā nēmā capīllos. Ov. A. S. i. 7.

Elēis, idos, f. adj. Sæpē rūbro Elēis sānguinē flūxit hūmus. V. Cat. xi. 32.

Élělěíděs, úm, f. Nunc féror, üt Bacchī fúriis Élělěiděs actæ. Ov. H. iv. 47.

Elēleūs, m. [iv. 15. Nyetēliūsque, Elēleūsque pārēns, et lācchūs, et Evān. Ov. M.

Elĕphāntĭs, idös, f. Nēc möllēs Ēlēphāntidos libēllī. Mart. 12. xliii. 4. (Phalac.)

Élēsyces, um, m. Ambīt profundo. Gens Élēsycum prius—Av. O. M. 584. (I.T.)

Elētis, ž, tim, *adj.*Qui priör Élēo ēst cārcērē mīssus ēquus. 75b. 1. iv. 32.

ELE-EMB

Eleūsīnus, a, um, adj. Tärdăque Eleüsine mătris volventit plaustră. V. G. i. 163. Eleüsipölis, is, f. [38. (I. T.) Eleusipolim Persæ cepere urbem in Arabia. Plaut. Pers. 4. iii. Eleusin, inis, f. Tempore quo vobis inita est Cerealis Eleusin. Ov. H. iv. 67. [54. (I. T.) I sane cum illo, Phrygia, tu autem, Eleusium, Plant. An. 2. iv.

Eleutheria, æ, f. [3. i. 21.

Völö me Éleütherjam capere advenjentem domum, Plaut. Stick.

Elias, ados, f. adj. Cāstorea, Eliadum palmās Epīros equarum. V. G. i. 59.

Ēliciās, ī, m. Nunc quoque te celebrant, Eliciumque vocant. Ov. F. iii. 328.

Elĭs, ĭdŏs, f. Et quas Elis opes ante pararat equis. Prop. 1. viii. 36. Pēr Graium populos mediæque per Elidis urbem-V. Æ. vi. 588.

Elīssā, æ, f. Nēc, consumtă rogis, înscribăr, Elissă Sichæi. Ov. H. vii. 193.

Ēlīssæŭs, ă, ŭm, adj. Gliscit Elissæö viölentiör ira tyranno. Sil. ii. 239.

Elīssös, ī, m. Lämbit, et anfractu riparum incurvus Elissös. St. T. iv. 52. Elorius. Elorus. See Helorius. Helorus.

Elpēnör, öris, m. Et cum remigibus grunnisse Elpenora porcis. Juv. xv. 22. Elvina. See Helvina.

Elŭsă, æ, f. Invadīt mūros Elūsæ, notīssīmā dūdum—Claud. Ruf. i. 137.

Elyces, is, m. 「v. 87. Intonsumque comas Elycen, Phlegiamque, Clytumque, Ov. M.

Elysiam, ī, n. Hặc iter Elysium nöbis, ät lævă mălorum-V. Æ. vi. 542.

Elvsius, a. um. adi. Quamvīs Elysios mīrētūr Græcia campos, V. G. i. 38.

Emäthĭă, æ, f. Emathiam, ēt latos Hæmī pīnguēscērē campos. V. G. i. 492.

Ēmāthion, onis, m. Emathion, æqui cultor, timidusque Deorum. Ov. M. v. 100. Emathiona Liger, Corynæum sternit Asylas; V. Æ. ix. 571.

Emathis, idos, f. adj. Emathis et tellus tam multa cæde careret, Luc. vi. 580. Rīdent Emathides, spērnuntque minācia verba. Ov. M. v. 669.

Emathius, a, um. adi. Provolat Emathii spoliis armatus Halesi, Ov. M. xii. 462.

Embölüs, i, m. See Ambenus.

118

EME-ENT

Emëritä, æ, f. Emerită Declano meo. Mart. 1. lxii. 10. (I. Dim.) Emerita: æquoreus quam præterlabitur amnis, Aus. Urb. ix. 2. Ēmēritēnsis, ē, adj. Г**73.** Emeritensis Anæ, latæque finenta Garumnæ. Aus. Epist. xxiv. Emesus, ī, f. Prīma fovent, Emesus fastīgia celsa renidet—Av. D. 1085. Emodă, æ, f. See Eumeda. Ēmodus, ī, m. Hīc procul Emodī late ruit aggere montis, Av. D. 926. P. 465. Empědőclēs, ĭs, m. Dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Ætnam-Hor. A. Empöriæ, ārum, f. Phocaicæ dant Emporiæ, dat Tarraco pubem-Sil. iii. 369. Enæsimus, ī, m. At non letiferos effugit Enæsimus ictus. Ov. M. viii. 362. Enceladus, ī, m. Sēd neque Phlegræös Jovis Enceladīque tumultus-Prop. 2. i. Encheliæ, ārum, f. Encheliæ, versī testantes funera Cadmī. Luc. iii. 189. Encolpus, i. m. Encolpūs, dominī centurionis amor. Mart. 1. xxxii. 2. Endymiön, önis, m. **[83.** Latmius Endymion non est tibi, Lunz, rubori. Ov. A. A. iii. Endymioneus, a. um. adj. Endymioneos solita affectare sopores. Aus. Ed. vi. 41. Engönäsi. Engonasi ignota facies sub origine constat. Man. v. 646. Enguion, ī, n. Fædera Callipolis, lapidosique Enguion arvi, Sil. xiv. 249. Enīpeūs, ĕŏs. m. Populifer Spercheos, et irrequietus Enipeus, Ov. M. i. 579. Ipse ego præcipiti tumidum per Enipes nimbo-V. F. i. 83. Enīspē, ēs, f.

Quæque formidat Borean Enispe? Sen. Tr. 844. (Sapph.) Enna. Ennæus. See Henna. Hennæus. Enniŭs, ī, m. Ennius îngenio maximus, arte rudis. Ov. T. ii. 424.

Ennomos, or Ennomus, ī. m. [Ep. H. xxii. 1. Ennomus hīc, Chromiusque jacent, queīs Mysia regnum, Aus. Et Charopem, fatisque immitibus Ennomon actum: Ov. M. xiii. 260.

Ennösigæüs, I, m. Ipsūm compedibūs qui vinxerat Ennosigæum? Juv. x. 182.

Entēllä, æ, f. Centuripæ, largoque virens Entella Lymo. Sil. xiv. 204. 119

ENT-EPI

Ostëndit dëztram insûrgëns Latëlits, et altë-- 7. 28. v. 443.

Brübüit Māvōrs, āvērsāquē rīsīt Ēnyō, Classi. But. i. 238. ō, f. Quīn ētiām fāma ēst, cūm crāstīnā fūlsērīt Ēōs, Ov. H. iii. 57.

Sīve īllam Hēspēriīs, sīve īllam ostendēt Koīs,

Entēllus, ī, m.

Ēn∳ō, ūs, f.

Ečus, a, um, adj.

Oret et Eoos, uret et Hesperios. Prop. 2. iii. 43, 44.
Ëpăphüs, î, sa. Huīc Ēpāphūs māgnī gĕnĭtūs dē sēmĭnĕ tāndĕm— <i>Ov. M.</i> i. 748.
Epētrīmī, ōrum, m. Ūltīma Epētrīmōs tēllūs hābēt: ēt procul īstā—Av. D. 937.
Ēpētis, ī, m. Ēt Mēnēlātis, ēt īpsē dölī fābrīcātör Ēpētis. V. Æ. ii. 264.
Ephēsīts, š. tim. adj. Qui nūnc in Ephēsō 'st Ephēsīis cārīssūmūs. Plaut. Bacc. 2. iv. 75. (I. T.)
Ephësës, î, f. Aüt Ephësën, bimarisvë Cörinthi—Hor. C. 1. vii. 2. (D. Tetr.)
Ephĭāltēs, æ, m. Dēvīnctūm mæstūs procul ādspiciens Ephĭāltēn. V. Cul. 234.
Ëphyræŭs, ä, tim, adj. Cuī non defleta est Ephyrææ flamma Creusæ? Ov. A. A. i. 335.
Ëphyrë, ës, f. Ārgös Āmymōnēn, Ephyrē Pīrēnidās undās—Ov. M. ii. 240.
Ephýrēĭādēs, æ, m. Trēs Ephýrēĭādæ, Pīsā sātūs ūnūs, Ācārnān—St. T. vi. 652.
Eph ýrē ĭās, ādēs, <i>f. adj.</i> Scīlĭcēt Ārgölĭdās • Ephÿrēĭādāsquĕ pūēllās— <i>Cl. B. Get.</i> 629. • By cæsura.
Ephýrējus, a. um, adj. Inlūsāsque auro vēstēs, Ephýrējaque æra ; V. G. ii. 464.
Epīchārmūs, ī, m. [i. 58. Plaūtūs ad ēxēmplar Siculī properare Epicharmī— <i>Hor. E.</i> 2.
Epicureus, a, um, adj.
— sēntēntišm Ēpicūrējorum, non čum occāsu prēmi—Av. O. M. 645. (I. T.)
Epicūrtis, ī, ss. Ipse Epicūrtis obīt, dēcūrso lūmine vītæ, Lucr. iii. 1055.
Epidāmniensis, e, adj. Epidāmniensis quidam ibi mērcātor füit—Plaut. Men: Prol. 32.
Epidamnium, i, n. Is puerum tollit, avenītque Epidamnium. Plaut. Men. Prol. 33.
Epidamnius, a, um, adj.

Nam ita est hæc hominum natio + Epidamnia. Plact. Men. 2.

i. 33.

† Synalcepha not observed.

120

EP.I-EPT

Di.i	
Ēpidāmnös, ī, f. Illýris Iönjās vāryāna Āpilāli n nie ils S udiks · Lec. ii. 694 .	
Ēpīdaūrēŭs, ā, ŭm, adj. Thūre Ēphdaūeāca fāmānt ākārīā cādis. Ac. A. P. 207.	
Ēpīdaūrītis, i., tim, <i>adj.</i> Quiquē pētsaut vāntis Ēpīdaāriā liebrā mīttāntOs. M. nv. 643	
Ēpīdaūrus, ī, f. [44] Tāygētīquē cānēs, dienītrīxque Ēpīdaūrus ēquōrum. V. G. iii	
Ēpidicus, ī, m. Sēd opēram Ēpidicī nūnc me ēmērē prētio prētissā vēlīm Plaut. Epid. 1. ii. 24. (Tr. Tetr. cat.,	
Epīgnomus, ī, m. Interim Epīgnomum conspicio, tuum virum, ēt sērvom Stichum. Plaut. St. 2. ii. 47	
• Monosyliable.	
Epimēnidēs, is, m. [46. (I. T. Trīptölēmön ölim, sīve Epimēnidēm vocānt. Aus. Epist. xxii	
Epimētheus, ēös, m. [497 Quēm mērītō Graīī pērbībēnt Epimētheu vātēs, Claud. Eut. ii	
Epimēthis, idos, f. Patronym. Indē Promēthīdēs plācidis Epimēthidā dīctīs—O. M. i. 390.	
Ēpīrŏs, ī, f. Cāstŏrĕa, Ēlĭādūm pālmās Ēpīrŏs ĕquārūm. V. G. i. 59.	
Epirotes, æ, m. adj. Et Epirote Cines memor megis. Aus. Prof. xv. 13. (L.T.) The second syllable is naturally long, as being derived from 'Hwessiry. But Ausonius has made it short, by striking out the præpositive vowel in the diphthong.	
Epīrēticis, ā, um, adj. Hīc spēlia Æšaidæ †, hīc Epīrēticu sīgnā	
Epřtěs, i, m. [613 Epřtěs ëx îllo ëst: pôst hûnc Căpětůsque Căpÿsque; Ov. M. xiv	
Ēp ieyrās, ī. s. — mē māncupio dabo [24. (1. T.)	
Epityro, ut apud illum esuriam insane bene. Plaut. Mil. 1. i.	
Ēponā, æ, f. Sōlam Ēponam ēt fācies olida ād præsēpiā pīctās. Juv. viii.	
Epāpeus, čos, m. Voce dabāt rēmīs, animorum hortator Epopeus: Ov. M. iii. 619.	

Epōpa, opis, m.
Nomen Epōps völücrī, fāclēs ārmātā vidētur. Ov. M. vi. 674.
Epālo, ōais, m.
[zii. 459.
Ārchētīum Mnēstheus, Epulonem obtruncāt Āchātēs. V. Æ.
Epātldās, m. m. Patronym.
Epātldās, w. m. Patronym.
Epātldēn vocāt, ēt fīdām sīc fātur ad aurem: V. Æ. v. 547.

Epyttis, i, m.

Enyttis, i, m.

Enyttis, i, m.

Enyttis, i, m.

Enyttis, i, m.

Epytüs, öblätī pēr lūnam **Hypanisque Dymisque—** V. Æ. ii.

EQU-ERI

Ēquīriā, ōrum, n. Ex vērō pösitām pērmānsit Ēquīriā nōmēn. Ov. F.	ii. 8 59.
Equüs, ī, m. Āēriūs nāscētār Equūs, coslōquē völābit. <i>Ma</i> s. v. (633.
Ērāsīnūs, ī, m. Rēdditūr Ārgölicīs īngēns Ērāsīnūs in ārvīs. <i>Ov. J</i> a	f. xv. 27
Ērātō, ūs, f.	10

6.

Nunc Erato: nam tu nomen amoris habes. Ov. A. A. ii. 16. Ērēbēŭs, ă, ŭm, adj.

Pēctorāque unxērunt Ērēbēæ fēllē colubræ. Ov. Lb. 229.

Ērēbūs, ī, m. Pāllēntēs umbrās Ērēbī, noctēmque profundam—V. Æ. iv. 26.

Ĕrēctheūs, ĕŏs, m. 677. Sceptra loci, rerumque capit moderamen Erectheus; Ov. M. vi.

Ērēcthēŭs, a. um. adi. Functus, Erectheas Tritonidos ibat ad arces. Ov. M. viii. 547.

Erēcthīdæ, ārum, m. Nüllüs Erecthidis fertür celebratior illo-Ov. M. vii. 430.

Érēcthis, idos, f. adj. **「343.** Nomine ceperant Aquilonis Erecthida Thraces. Ov. H. xvi.

Ĕrēmbī, örum. m. Quem călidis juxtă terris pascuntur Erembi. Pris. P. 170.

Erētīnus, a. um, adj. Atque Erētīno frīgidus amnis agro. Tib. 4. viii. 4.

Ēretriā, æ, f. Megara, Eretriam, Corinthum, Chalcidem, Cretam, Cyprum. Plaut. Mer. 3. iv. 59. (Tr. Tetr. cat.)

Erētum, ī. n. Erētī mānus omnis, ölīvifēræque Mutuscæ. V. Æ. vii. 711.

Ērgāsilūs, ī, m. $\lceil (I.Tr.) \rceil$ Ergäsile, salvē. Diī tē bene ament, Hegio. Plaut. Cap. 1. ii. 29. rgennă, æ. m.

An qu'il non fibris ovium Ergennaque jubente—Pers. ii. 26.

Ergetium, or Ergetum, ī, n. Hādrānum, Ergetiumque simul telaque superba-Sil. xiv. 249.

Erginus. i. m. Rūricolamque Gyan, cum fluctivago & Ergino. St. T. ix. 305. Synalcepha not observed. (Spond,)

Ērībotēs. æ. m. Tum cœlātā mētus ālios gērīt ārma Ērībotēs. V. F. i. 402.

Erĭcētēs, æ, m. Mēssāpūs Cloniumque Lycāoniumque Ericētēn—V. Æ. x. 749.

Erictho, üs, f. Illuc mentis inops, ut quam furialis Erictho-Ov. H. xv. 130. Ericthonius, ī, m.

Prīmus Erīcthonius currus et quatuor ausus Jüngere equos-V. G. iii. 113. 122

ERI-ERY

Ērīcthönītis, ā, tim, *adj.* Dōrīs Ērīcthönītis prēstrāvīt fundittis ārcēs. *V. Cul.* 335.

Ērīdānūs, ī, m.

Plūrimus Ēridānī pēr sīlvām volvitur āmnis. V. Æ. vi. 659.
Ērīgönē, ēs, f. Ērīgönēquē pīo sācrātā pārēntīs amorē. Ov. M. z. 451.
Ērīgönējūs, ā, ūm, adj. Noctē sēquēntē diēm cānis Ērīgönējūs ēxit. Ov. F. v. 723.
Ērīnnē, ēs, f. Cārmĭnăque Ērīnnēs non pūtāt sequā sūīs. <i>Prop.</i> 2. iii. 22.
Ērīnnys, yös, f. Āntīqua Ērīnnys, īrā, quā dūcīs, sēquör. Sen. Med. 953. (I.T.) Plur. Fērtē fācēs īn mē, quās fērtīs, Ērīnnyšs ātræ. Ov. H. [xi. 103.
Ēriphylā, æ, f. or Ēriphylē, ēs, f. Tū quoque ut aurātos gereres, Ēriphylā, lācērtos. Prop. 3. xiii. Hārmoniæ cūltūs Ēriphylē mæstā recūsāt. Aus. Ed. vi. 26.
Ērīphylæŭs, ā, ŭm, adj. Sīc Ērīphylæös aŭrūm fātālē pēnātēs—St. T. iv. 211.
Ērīsīcthōn, ŏnīs, m. [779. Mœrēntēs ādēunt pænāmque Ērīsīcthŏnīs ōrānt. Ov. M. viii.
Ērīthös, ī, m. At non Actörīdēn Ērīthōn, cuī lātā bipēnnis—Ov. M. v. 79.
Ērōs, ōtis, m. [lxxx. 5. Quām mūltī fāciūnt, quöd Ērōs, sēd lūminē sīccō! Mart. 10.
Ērōtĭŏn, ī, f. Paūlūlā nē nīgrās hōrrēscāt Ērōtĭŏn ūmbrās, <i>Mart.</i> 5. xxxiv. 3.
Ērōtĭum, ī, f. Qui ămīcam hābēās hērām mēam hānc Ērōtĭum. <i>Plaut. Men.</i> 2. ii. 26. (I. T.)
Ērūbrūs, ī, m. Tē rapidūs Gēlbīs, tē mārmorē clārūs Ērūbrūs, Aus. Ed. x. 359.
Ērycīnus, a, um, <i>adj.</i> Tū quoque, quæ montēs celebrās, Ērycīnā, Sicānos, <i>Ov. H.</i> xv.
Ērīgdūpūs, ī, m. Strāvīt Ērīgdūpūm. Mēminī vēnābūlā condī—Ov. M. xii. 453.
Ērýmānthæŭs, č, tim, adj. Mōz Ērýmānthæūm vīs tērtīš pērculīt āprum. Aus. Ed. xix. 3.
Ērýmānthĭās, ādös, <i>f. adj.</i> [329. Vīx Dryādūm thālāmīs, Ērýmānthĭādūmquē fūrōrī—St. T. iv.
Ērÿmānthĭs, ĭdŏs, f. adj. Tīnguĭtūr Ōcĕānō cūstōs Ērÿmānthĭdŏs Ūrsæ, Ov. T. 1. iv. 1.
Ērýmānthĭüs, ä, ŭm, adj. [805. Ārcādā quō plānctū gĕnĭtrīx Ērýmānthĭā clāmēt. St. T. xii.
Ērýmānthus, ī, m. [v. 608. Mænälfösquē sīnūs, gĕlĭdūmque Ērýmānthön, ĕt Ēlǐn, <i>Ov. M.</i>
Ērýmās, āntīs, m. [V. Æ. ix. 702. Tūm Mēropem ātque Ērýmāntā mānū, tūm stērnīt Āphīdnum ; 123 m 2

ERY-ETH

Ērymūs, ī, m. Vēnātāri Krymā: brīvīs bilnosēd fieti Sicentiau—F. F. iii. 194. Ērythēs, æ, f. or Ērythīs, æ, f. Egerit ā stābtīja, O Krythīs, tūs. Prop. 4. iz. 2.

Silvis opācus. Hinc Erythea est insula—Av. O. M. 309. (I.T.)

Ærýthēïs, ĭdös, f. adf. Vīctör abīt, sēcūmque bövēs, Erýthēïda prædam—Ov. F. v. 649.

Erytheus, or Erythius, a, um, adj.

Erythēa ab ārce. Quā diei occāsus ēst—Av. O. M. 314. (I.T.) Nām repeto, Hērculsās Erythīa ad līturā Gādēs—Sil. xvi. 194.

Ērÿthræ, ārŭm, f. Tālis ērīt: dītēs pēcērūm comitântūr Ērÿthræ. St. T. vii. 265.

Erythræa. See Erythea. Erythræüs, ä. üm. adi.

Quīdve, in Erythræð legitur quæ litöre conche, Tib. 3. iii. 17. Ádludunt: fervent Erythræð marmöra ponti. Av. D. 762.

Ērythrēŭs, ā, ŭm, adj. Illē pūlvīs Ērythrēī—Cat. lxi. 206. (Glyconic.)

Ērÿx, ÿcĭs, m. Ērÿx, ĕt Ērÿcī jūnctās Āntæūs Lībÿs. Sen. H. F. 482. (I. T.) Ēscūlānūs, ī, m.

Mentitur, Esculane, non habet dentes. Mart. 6. lxxiv. 4. (Sc.)

Escülĕüs, ă, ŭm, adj.

dēpēllitür ārcē Lēntūlus Esculēā: vīctor cēdēntibus instat, Luc. ii. 469.

Ēsquilize, ārum, f.
Quī nunc Ēsquilizs nomina collis habet. Ov. F. iii. 246.

Esquilīnūs, ä, ŭm, adj. Et Esquilīnæ • ālitēs. Hor. Ep. v. 100. (I. Dim.) • Synalæpha not observed.

Esquilius, a, um, adj. Monte sub Esquilio, multīs incæduus annis—Ov. F. ii. 435.

Essēdonius, a, um, adj. Hīnc Essēdoniæ gēntēs, auroque līgātās—Luc. iii. 280.

Ecurio, ōnis, m. [(l. T.) Nam Esurio venio, non ādvenio Saturio. Plaut. Per. 1. iii. 23.

Estis, ī, m.
Theūtātēs, hōrrēnsquē fērīs āltārībūs Estis ; *Luc.* i. 445.

Étéoclés, is, and éös, m. Hæc séniör, mültümqué néfās Étéoclis äcērbät, St. T. iii. 214. Rēgēm tē, rēgēm, trūstēs Étéocléss ümbræ—xii. 99.

Étēsīs, ārum, m. [Asclep.) Æstās vēlīfērīs sölvīt Étēsīs. Sen. Thy. 129. (Chor. Tet.

Ētēsĭŭs, ā, ŭm, *adj.*Pūlvērūlēntā Cērēs, ēt Ētēsĭā flābra Ăquīlēnum. *Lucr.* v. 741.
Ēthēclus, ī, m.

[x. 314.

Implicitum frātrī Thămyrum; Tăgus haurit Ethēclī—St. T. 124

ETH-EUB

Ethēlüs, ī, m. Āmbrösĭūm Pēleūs, īngēntem Ānoæüs Ethēlüm—V. F. iii. 138.
Ēthēōnös, ī, f. Quī Scōlōn, dēnsāmquē jūgīs Ēthēōnön inīquīs—St. T. vii. 266.
Ēthēmōn, ŏnĭs, m. Contentüsque füga ēst. Neque enīm dāt tempus Ēthēmon; Ov. M. v. 169.
Ētmānēi ? ōrum, m. Rēgjō rēcēdīt: gēns Ētmānēum āccēlīt. Av. O. M. 300. (I.T.)
Ētrācidēs, æ, m. [295. Aūt, vēlūt Ētrācidēs māgnō tēr āb Hērcūlē quīntūs—Ov. Ib.
Etrūrĭā, æ, f. Ergo ōmnīs fūrĭīs sūrrēxĭt Ētrūrĭā jūstīs : V. Æ. viii. 494. Fātālēsquē mānūs, īnfēnsa Ētrūrĭā Tūrnō. xii. 232.
Etrūscā, æ, f. Quis süblīmē dēcūs förmāmque īnsīgnīs Ētrūscæ Nēscīāt—St. S. 3. iii. 111.
Etrūscus, ī, m. Āspēxīt lācr y mās quīsquis, Etrūsce, tuās. <i>Mart.</i> 7. xl. 8.
Etrüscüs, ĕ, üm, adj. Stērnītur Ārcādīæ prōlēs, stērnūntur Ētrūscī; V. Æ. x. 429. Ūrbs Ētrūscā sölō. Sēquītur pūlchērrīmus Astur, 180.
Ēvă, æ, f. [Or. 33. Sīt sătis, ântīquām sērpēns quôd pērdidit Ēvăm. Aus. Eph.
Evādnē, ēs, f. Ārsērit Evādnē flāmmīs īnjēctā mārītī; <i>Mart.</i> 4. lxxv. 5.
Evāgrös, and Evāgrös, ī, m. [293. Pārtā tībi ēst? Evāgrös āīt. Nēc dīcērē Rhætüs—Ov. M. xii.
Evān, m. Nyctenusque, Eleleusque parens, et Iacchus, et Evan. Ov. M.
Evāndër, drī, m. or Evāndrüs, ī, m. Exsül äb Ārcādīis Lātiōs Evāndër ĭn āgrōs—Ov. F. v. 91. Æquāvīt, tūm rēs ĭnŏpēs Evāndrüs hābēbāt. V. Æ. viii. 100.
Evāndrĭŭs, ä, ŭm, adj. Nām tĭbĭ, Thÿmbrĕ, căpūt * Ēvāndrĭŭs ābstŭlĭt ēnsĭs. V. Æ. * By cæsura. x. 394.
Ēvānthēs, ĭs, m. [702. Nēcnōn Evānthēm Phrýgĭūm, Părĭdīsquĕ Mǐmāntā— V . Æ. x.
Ēvārchūs, ī, m . [102. Quōsquē Tārās, nǐvēūmquē fērāx Ēvārchūs ölörūm— V . F . vi.
Kūbĭūs, ī, m. Eūbĭūs, īmpūræ cōndĭtŏr hīstŏrĭæ. Ov. T. ii. 416.
Eūbœă, æ, f. RffügYünt, quō quæquĕ pŏtēst. Eūbœă dŭābŭs—Ov. M. xiii. 660.
Eūbœŭs, ă, ŭm, adj.
— — stüpüīt prīmæva ād cārmīnā plēbēs Eūbœa, ēt nātīs tē monstrāvērē pārēntēs. St. S. 5. iii. 137.
Eūboicus, a, um, adj. Aūlidāque Eūboicām complērunt millē cārīnæ. Ov. M. xiii: 182. 125 м 3

EUB-EUM

Eūbois, idos, f. adj.
Eūbois, ēt pūlchrā tumēāt Sēbētos alumnā. St. S. 1. ii. 263.
Eüchëriüs, ī, m. [S. i. 120. Nēc stětit Eüchërii düm cārpërët öscülä sāltěm—Claud. 1. C.
Eüclīdēs, ĭs, m. Dŭočnă elāmāt cōccĭnātüs Eüclīdēs. Mart. 5. xxxv. 2. (Scaz.)
Eūclio, onis, m. Nostin' hūnc senem Eūclionem ex proxumo paūpērculum— Plaut. Aul. 2. i. 49. (Troch. Tet. cat.)
Euctēmon, onis, m. Amphipolis urbis incola Euctēmon ait. Av. O. M. 337. (I. T.)
Euctus, ī, m. Ārchētypīs vētulī nihil ēst ödiosius Euctī. <i>Mart.</i> 8. vi. 1.
Eūdōxūs, ī, m. Nēc meŭs Eūdōxī vīncētūr fāstībūs ānnūs. Luc. x. 187.
Evēnīnus, ā, um, adj. [(Spond.) Plānguntur mātrēs Calydonides Evēnīnæ. Ov. M. viii. 527.
Evēnos, ī, m. [(1. T.) Evēnos āltūm gūrgitem īn pontūm ferens. Sen. H. O. 501.
Eūgănēŭs, š, ŭm, <i>adj.</i> Vānūs, št Eūgănēā quāntūmvīs mõllĭör āgnā ; <i>Juv.</i> viii. 15.
Eŭgion. See Enguion. Eviss, f. Exsōmnīs stupēt Eviss. Hor. C. 3. xxv. 9. (Glycon.)
Eŭīppē, ēs, f. Pœŏnĭs Eŭīppē mātēr fŭĭt. Illă pötēntĕm—Ov. M. v. 307.
Eūīppūs, ī, zz. Ārcādos Eūīppī spollūm cādīt ærēus orbīs; St. T. ii. 258.
Eviŭs, or Eviös, m. [742. Inde Auctumnus ädīt: grāditur simul Evius Evān. Lucr. v. Eviŏn îngēmināt: rēpārābilis ādsŏnāt Ēchō. Pers. i. 102.
Eviŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Sīgnā dědīt, quătër ærā Rhēæ, quătër Ēviā pūlsānt Tērgā mānū— <i>St. A.</i> ii. 154.
Eūlögūs, ī, m. Præcēnī dědǐt Eūlögē pūēllām. Mart. 6. viii. 5. (Phalæc.)
Eūmāchus, ī, m. Eūmāchus īndē Cāpyn: sēd tōtā môlē tēnēbāt—Sil. iv. 385.
Eumæus, ī, m. Spērāvīt tārdī reditus Eumæus Ulīxī. St. S. 2. vi. 57.
Eūmēdā, æ, f . Jūngīt opēs Eūmēdā svās : svā sīgnā secūtī— V . F . vi. 143.
Eŭmēdēs, is, m. Pārte aliā media Eūmēdēs in prœlia fērtur. V. Æ. xii. 346.
Eūmēl'is, idos, <i>f. adj.</i> Rēspiciēns blandē fēlīx Eūmēl'is adorāt: <i>St. S.</i> 4. viii. 49.
Eŭmēlus, ī, m. Incensās pērfērt nāvēs Eūmēlus; ēt īpsī—V. Æ. v. 665. 126

EUMBUR
Eümenides, üm, f. [(I. T.) Eümenides: Ignem flämmes spärgünt coms. Sen. H. F. 87. Sing. Eümenis; aut quālem jüssü Jünonis inīqus—Luc. i. 576.
Eūmolpūs, ī, m. Āt non Chīouidēs Eūmolpūs in Orphes tālis—Ov. P. 8. iii. 41.
Eūnseŭs, ī, m. Eūnseūm Clýtio prīmūm pātrē; cūjūs āpērtūm—V. Æ. xi. 666.
Eūneos, ī, m. — ōmine dīctās Eūneos Ārgōō: geminīs eadem ōmnia, vūltās—St. T. vi. 343.
Eūnomia, æ, f. Māter ēst Eūnomia. Novī genus: nunc guid vis id volo-

Plaut. Aul. 4, x. 50. (Troch. Tet, cat.) Eūnomus, ī, m. Accīrēm medicos. Eunomus obriguit. Aus. E. lxxv. 8.

Eunus, i, m. [cxxiii. l. Eune, quid affectas vendentem Phyllida odores? Aus. E.

Évœ. Lætātur. Evœ! pārce, Līber, Hor. C. 2. xix. 7. (Less. Alc.) Evœ Bacche, fremens, solum te virgine dignum-V. Æ. vii. 389.

Eūpālāmös, ī. [viii. 360. Fertür: et Eupalamon Pelagonaque dextra tuentes-Ov. M.

Euphēmus, ī, m. [viii. 7. Hora libellorum decima est, Eupheme, meorum; Mart. 4.

Euphorbus, i, m. [xv. 161. Pānthoides Euphorbus erām: cui pēctore quondam-Ov. M. Euphranor, oris, m.

Hīc aliquid præclarum Euphranoris et Polycleti-Juv. iii. 217.

Euphrates, is, m. Hīnc movet Euphrates, illīnc Germania bellum. V. G. i. 509. Euphrateus, a, um, adj.

Troica, et Euphratea super diademata felix-St. S. 2. ii. 122.

Euplæä, æ, f.

Inde vagīs omen felīx Euplœa carīnīs, St. S. 2. ii. 79. Eupolis, is, and idis, m.

Eupölis, atque Cratinus, Aristophanesque poetæ, Hor. S. 1. iv. 1. Eupölin, Archilochum, comites educere tantos-Hor. S. 2. Irātum Eupölidēm prægrandī cum sene pallēs. Pers. i. 124.

Eūrīpidēs, is, m. Fābulā sīc Eūrīpidis īnclytā monstrāt Orestes. T. M. 1960.

Eurīpus undā stābit Euboicā piger. Sen. H. F. 378. (I. T.)

Eūroniŭs, ī, m. Eŭroni, e juvenum lecte cohorte gener. Aus. Par. xiv. 2.

Eŭropă, æ, f. or Eūropē, es, f. Non genetrix Europa tibi, sed inhospita syrtis, Ov. M. viii. 120. Sīc et Europe niveum doloso-Hor. C. 3. xxvii. 25. (Sapph.) 127

Eŭropæŭs, ă, ŭm, adj. Noverat ante alfos faciem ducis Europæi. Ov. M. viii. 23.

Eŭrōtās, æ, m. Dētinět Eŭrōtās illīc ēt Spārtă Lýcūrgī. Sev. Æ. 574. Dūm Dētis Eŭrōtān, īmmūnītāmquē frēquēntāt—Ov. M. x. 169.

Eūrōŭs, ă, ŭm, adj.
Portus ab Eūrōō flüctū cūrvātus in ārcum—V. Æ. iii. 533.

Eūrus, ī, ... Eūrus ad Aūrorām, Nabathæaque rēgna recessit—Ov. M. i. 61.

Eūryalē, es, f.
Eūryalēn, gufbūs ēxsūltēt Māvortfa tūrmīs—V. F. v. 613.

Eūryšlūs, ī, m.
Eūryšlūs forma însignīs viridīque jūvēntā. V. Æ. v. 295.

Eūrýbātēs, is, m. Eūrýbātī dātā sūm Tālthýbioquē comēs. Ov. H. iii. 10.

Eurypan data sum Tattnybioque comes. Vv. H. in. 10.

Eurydamās, āntis, m.

Utque vei Eurydamās tēr cīrcūm būstā Thrasyllī—Ov. Ib. 333.

Eūrydīcē, ēs, f. Rēddītāgue Eūrydīcē supērās vēnīēbāt ād aūrās. *V. G.* iv. 486.

Eürylöchüs, ī, m. Eürylöchümque simül, nimiique Elpēnörā vīnī, *Ov. M.* xiv. 252.

Eūrymāchīque avidās, Āntinosque mānūs. Ov. H. i. 92.

Eūrymedon, ontis, m.
Eūrymedon, inter miseræ lämentä senectæ—Sil. ii. 641.
Pīscosi Āspēndūs flūmen secus Eūrymedontis. Av. D. 1015.

Kůrýměnæ, ārům, f.

Eūrymenās: recipît vēlūmque fretumque reversus—V. F. ii. 14.

Eūrymidēs, æ, m. Patronym. [771. Tēlēmus Eūrymidēs, quēm nullā fēfēllērāt ālēs. Ov. M. xiii. Eūrynomē, ēs, f.

Edidit Eurynomē; sēd postquām fīliā crēvīt—Ov. M. iv. 210.

Eūrynomus, ī, m. [xii. 310. At non Eūrynomus, Lycidāsque, et Arēos, et Imbreus—Ov. M.

Eūrypylūs, ī, m. Sūspēnsi Eūrypylūm scītātum ōrācūlā Phœbī—V. Æ. ii. 114.

Eūrystheūs, čos, m. Ārbītēr Eūrystheūs īræ Jūnōnīs ĭnīquæ, Ov. H. ix. 45. Ōmnīā jām vūlgātā: quīs aūt Eūrysthēā dūrūm, V. G. iii. 4.

Eūrysthēus, a, um, adj. Nēc minor in terrīs bella Eūrysthēu gerentem—St. T. vi. 311.

Eūrytīdēs, æ, m. *Patronym.* Quæ Clönus Eūrytīdēs mūlto cælāvērāt aūro. *V. Æ.* x. **499**.

Eŭrýtičn, čnis, m. Tēlă tĕnēns, frātrem Eŭrýtičn în võtă vŏcāvit. V. Æ. v. 514. 128

EUR-FAB Eŭrytis, idos, f. adj. Eurytidösque föles, atque fosani Alcidae. Ov. H. ix. 133. Synaloepha not observed. (Spond.) [356. Eūrytus, ī, m. At puer Amphissos, namque hoc avus Eurytus illi-pv. M. ix. Eüsĕbĭŭs. ī. m. Ārcēssēnda ēssēt vox proavi Eusebii. Aus. Par. xvi. 6. Eŭtërpë, ës, f. Tet. Asc.) Enterpe conibet, nec Polyhymnia-Hor. C. 1. i. 33. (Chor. Eūthynīcus, ī. m. Eğque nübet Eüthynico nostro herili filio. Plaut. Cas. Epil. 3. (Troch. Tet. cat.) Eüthynöüs, i, m. Eūthynous potitur fatorum munere læto. Cic. T. Q. i. 48. Eūtrăpēlūs, ī, m. ľxviii. 31. Certare. Eutrapelus, cuicumque nocere volebat, Hor. E. 1. Eūtropius, ī, m. Eutropius cervice luat. Sic omnia volvis? Claud. Eut. i. 23. Eūtychus, ī, m. Văces oportet, Entyche, a negotiis. Phad. 3. Prol. 2. (I. T.) Eūxīnus, ī. m. - Eŭxinumque ferens parvo rust dre Propontis. Luc. ix. 950. Ēxādĭŭs, ī, m. Dīxerat Exadius, telique habet înetar, în alta-Ov. M. xii. 266. Exærāmbŭs, ī, m. Nam vīdi hūc īpsum āddūcērē trapēzītam Exærambum. Plaut. As. 2. iv. 32. (I. Tet. cat.) Ēxŏmātæ, ārum, m. Exomatæ, Torinique, et flavi crine Satarchæ: V. F. vi. 144. Exquilize, &c. See Esquilize, &c.

Exsuperantius, ī, m.

Čūjus Ārēmoricās pater Exsuperantius orās—Rutil. i. 213.

Ēxupērius, ī, m. Exuperi, memorande mihi, facunde sine arte, Aus. Prof. xvii. 1.

F.

Făbăris, īs, m. [vii. 715. Qui Thybrim Fabarimque bibunt, quos frigida mīsit-V. A. Făbiānus, ī, m. Hoc pēr trīgīntā mēruī, Fablane, Decembres. Mart. 3. xxxvi. 2.

Făbius, ī, m. or Făbiī, ōrum, m.

Vīctrīcēsque morās Fabiī, pūgnāmque sinīstram—Prop. 3. Cūm sīs nēc rigidā Fabiorūm gente creatus. Mart. 6. lxiv. 1.

Făbĭŭs, ă, ŭm, adj. Cērtus erās pro mē, Fabiæ lūx, Māximē, gentis, Ov. P. 4. vi. 9. 129

FAB-FAV

Hīne Fabraterize vulgus; nēc monte nivoso—Sil. viii. 396.

Pauper Fabricius, Pyrrhī cum sperneret aurum. Claud. 4. C.

Atque a Fabricio non tristem ponte reverti. Hor. S. 2. iii. 36.

Sēd dūm tē nimiūm, Făbūllă, laūdās, Mart. 1. lxv. 3. (Phal.)

「H. 414.

Fābrātēriā, æ, f.

Fābricius, ī, m.

Făbūllă, æ. f.

Făbūllīnus, ī, m.

Făvēntiă, æ, f.

130

Fābrīcius, a. um, adj.

Tām sæpē nostrūm dēcipī Făbūllīnum—Mart. 12. li. 1. (Scaz.) Făbullus, î. m. Ut Vērānniolum meum et Fabullum—Cat. xii. 15. (Phelec.) Făcelīnus, ă, um, adj. Mīlle Thoantese sēdēs Facelīna Dianse. Sil. xiv. 260. al. Fāscēlīna Dīvæ. Tădĭŭs. Fădĭŭs, ī, m. Lēgārāt Fādius; nēc dīctā repone paterna. Pers. vi. 66. al. Fādŭs, ī, m. [Æ. ix. 344. Fädümque, Herbesümque sübit, Rhætümque, Abarimque, V. Fæsidiŭs, ī, m. Quanto Fæsidium laudat vocalis agentem-Juo. xiii. 32. Fæsula, et antiquus Romanis mænibus horror. Sil viii. 477. Fălērĭă, æ, f. Lāxātum cöhibēt vicīna Falēria cursum. Rutil. i. 371. Fălērnus, ă, um, adj. Non tibi, sī Bācchī cūrā, Falernus ager. Tib. 1. ix. 34. Fălīscī, ōrum, m. Cum mihi pomiferis conjux foret orta Faliscis; Ov. A. 3. xiii, 1. Fălīscus, ă, um, adj. Quas aluīt campīs hērba Falīsca suīs. Ov. A. 3. xiii, 14. Fāmă, æ. f. Extemplo Libyæ magnas it Fama per urbes. V. Æ. iv. 173. Fānnius, ī, m. Fānnius Hērmogenes lædāt conviva Tigelli. Hor. S. 1. x. 80. [xiv. 330. Nāmque tulīt præcēps, et amœnæ Farfarus umbræ-Ov. M. Fascelinus. See Facelinus. Fāstī, örum, m. or Fāstūs, uum, m. Sīc ānnēs īntrārē dēcēt : dā gaūdīā Fāstīs Continua-St. S. 4. i. 20. Nēc meus Eūdoxī vīncētur Fastībus annus. Luc. x. 187. Făvěă, æ, f. Quasique hunc anulum Faveæ suæ dederit en porro mihi. Plaut. Mil. 3. i. 199. (Troch. Tetram. cat.)

Arvă coronantem nutrire Făventiă pinum-Sil. viii. 596.

FAV-FES

Făvēntinus, i, m. Füsciculenus præstat et Faventinus. Mart. 2. lxxiv. 7. (Scaz.) Fauni, örum, m. [viii. 314. Hæc němora indigenæ Fauni Nymphæque tenebant. V. Æ. Faunorum Dryadumque dolor. Complectitur ambas-Claud. R. P. iii. 381. Faunigena, æ, c. g. Faunigenæque domo potitur nataque Latini. Ov. M. xiv. 449. Faunus, ī, m. Faunus in Arcadia templa Lyceus habet. Ov. F. ii. 424. Făvônĭŭs, ī, m. Nūbibus, et tenuis graviore Favonius Austro-St. S. 3. i. 72. Vīllīus īn Faustā Sullæ gener; hoc miser uno-Hor. S. 1. ii. 64, Faustīnus, ī, m. Ede tuos tandem populo, Faustine, libellos. Mart. 1. xxvi. 1. Faüstitās, ātis, f. Tet. Asclep.) Nütrīt rūră Ceres, almaque Faustitas—Hor. C. 4. v. 18. (Chor. Faūstulus, ī. m. Faustulus, et mæstas Acca söluta comas. Ov. F. iv. 854. Faūstus, ī, m. Alcyonem Bacchi, Thebas et Terea Fausti. Juv. vii. 12. **[423.** Fēbrūā, ōrum, n. Annus erat brevior, nec adhuc pia Februa norant: Ov. F. v. Fěbrůārius, ī, m. Brumāles, Janus, Februarius, atque December. Aus Ec. viii. 6. Fēlīx, īcis, adj. [Gild. 421. Nērvius īnsēguitūr: mēritūsgue vocabula Felix. Claud. B. Fĕnēstēllä, æ, f. Unde Fenestellæ nomina porta tenet. Ov. F. vi. 578. Ferālia, um, n. Hanc, qu'i justa ferunt, dixere Feralia lucem. Ov. F. ii. 569. Ferentinum, i, n. Sī lædīt caupona, Pērēntīnum īrē jubēbo. Hor. E. 1. xvii. 8. Ferentinus, a. um. adi. Süllä Ferentinis Privernatumque maniplis-Sil. viii. 393. Fĕrēntūm, ī, n. ārvŭm Pingue tenent humilis Ferenti. Hor. C. 3. iv. 16. (Less. Alc.) Fĕretriŭs, ī, m. Nunc Jovis incipiam causas aperire Feretri. Prop. 4 x. 1. Hinc Feretri dicta est ara superba Jovis. 48.

Præsidēt, ēt viridī gaūdēns Fērōniā lūcō. V. Æ. vii. 800.
Fēscēnnīā, æ, f.
Nē grāvis hēstērnō frāgrēs, Fēscēnniā, vīnō, Mart. 1. lxxxviii. 1.
Fēscēnnīnūs, ā, üm, adj.
Fēscēnnīnā pēr hūnc īnvēntā licēntiā mōrēm. Hor. E. 2. i. 145.
131

FES-FLA

Fēstus, ī, m. Dēcrēvīt Stygjos Fēstus addre lacus. Mart. 1. lxxix. 4.

Fībrēnus, ī, m.

Nāmque inhonoratām Pibrēnūs pērdērē mārtēm—Sil iv. 605.

Ficeliæ, årtim, f.

Incolls, et veteres tu quoque Ficelias. Mart. 6. xxvii. 2.

Fīdēna, æ, f. or Fīdēnæ, arum, f.

— Roma minanti Impar Fidenæ, contentaque crescere asylo. Sil. xv. 91.

Vīvāt Fīdēnīs! Et agello cēdē patērno: Juv. vi. 57. An Fīdēnārum Gabiorumque ēssē potēstās—x. 100.

Fidentīnus, ī, m.

Fāmā refert nostros te, Fidentine, libellos-Mart. 1. xxx. 1.

Fides, et, f.

Ut collitur Pax, atque Fides, Victoria, Virtus. Juv. i. 115.

_ _ _ ād līmīnā sānctæ

Contendit Fidei, secretaque pectora tentat. Sil. ii. 480.

Fidis, is, f. Cūmqu

Cumque Fidis māgno succedunt sidera mundo, Man. v. 409.

Fidius, i, m.

Quærēbām Nonas Sanco Fidione referrem, Ov. F. vi. 213.

Figülüs, i, m.

At Figulus, cui cură deos secretăque cœli-Luc. i. 639.

Fimbriă, æ, m.

Împosuit : truncos lăceravit Fimbriă Crassos. Luc. ii. 124.

Tr...... X

Fīrmus, ī, m. Sērvātī Fīrmusque mǐhī, frātērque nepotī. Claud. B. Gild. 347.

Fīscēllus, ī, m.

Quæ, Fīscēlle, thas arces, Pīnnamque virentem—Sil viii. 517.

Flaccillă, æ, f.

Hanc tibi, Fronto păter, genetrix Flaccillă puellam—Mart. 5.

Flaccus. ī. m.

Omně väfer vitium ridenti Flaccus amico

Tängĭt-Pers. i. 116.

Fläminiŭs, i, m.

Sūnt tibi Flāminiūs Thrasymēnāgue lītora tēstēs, Ov. F. vi. 765.

Flāminius, a. um, adi.

Quorum Flaminia tegitur cinis atque Latina. Jue. i. 171.

Flāvīnā, æ, f.

Quīque tuos, Flavīna, focos, Sabātia quīque—Sil. viii. 490.

Flavinius, i, m.

Rhētor Flavīnī cognomine dīssimulatus, Aus. Prof. xxiii. 7.

Flāvīnius, a, um, adj.

Hī Sorāctis habent arces Flaviniaque arva. V. Æ. vii. 696.

Flaviŭs, i, m.

Quum jām sēmiānīmum lacerārēt Flavius orbēm-Juv. iv. 37.

Flāviŭs, ă, ŭm, adj.

Mănēbit âltum Flavise decus gentis. Mart. 9. ii. 8. (Scaz.)

132

FLO-FRA

Flora, æ, f. Chloris eram, quæ Flora vöcor; corrupta Latino----Ov. F. v. 195.

Florālia, um, n. Rīxāntī populo, nostra ūt Florālia possīnt—Pers. v. 178.

Florālicius, a, um, adj. Et Florālicias lāssēt arēna fērās. Mart. 8. lxvii. 4.

Florālis, ē, adj. Ēxit ēt in Maiās sācrūm Florālē Kalēndās. Ov. F. iv. 947.

Florentinus, î, m. Florentinus, î, m. Florentinus, mihī: tū mea plectra moves. Cl. R. P. 2. Prol. 50.

Florus, i, m. Juli Flore, qu'ibus terrarum militet oris—Hor. E. 1. iii. 1.

Fœnĭūs, ī, m. Fœnĭūs, ēt brēvē rūs, ūdăquē prātā tenet. Mart. 1. cxv. 2.

Föllä, æ, f. Árīminēnsēm Fölläm, Hor. Ep. v. 42. (I. Dim.)

Fontānus, ī, m. Nāidās ā Sātvrīs canerēt Fontānus amatās, Ov. P. 4. xvi. 35.

Fönteiŭs, ī, m. [v. 32. Cocerūs, Căpitoque, simūl Fönteiŭs, ād ünguem—Hor. S. 1.

Fontinālis, is, m.
Quid īstūc ēst provīnciæ? Ütrūm Fontināli ān Lībero—
Plaut. St. 5. iv. 17. (I. Tetr. acat.)

Förmiæ, ārum, f. Ö tēmpērātæ dūlcē Förmiæ līttus. Mart. 10. xxx. 1. (Seaz.) Quā Förmiārum mœniā dīcitur—Hor. C. 3. xvii. 6. (Gr. Alc.)

Förmianus, a, um, adj.
Töunperant vitēs, neque Förmiani—Hor. C. 1. xx. 11. (Sapph.)

Förnācālia, um, n.
Curio lēgitimīs nunc Förnācālia vērbīs—Ov. F. ii. 527.

Förnācāl's, č, adj. Et Förnācālī sūnt sūž sācrž Děæ. Ov. F. vi. 314.

Förnax, ācis, f. Fācta Dēa ēst Förnax: lætī Förnacë colonī. Ov. F. ii 525.

Förs, ils, f.
Si Förs īstā dēdīt nöbīs, Förs īpsā gubērnāt. Man. i. 494.
Quām cito vēnērunt Förtunæ Förtis hönērēs. Ov. F. vi. 773.

Förtuna, æ, f. Hīc ubi Förtunæ Reducīs fülgēntia lātē Tēmpla nitēnt—*Mart.* 8. lxv. 1.

Förtünätüs, ī, m. Nēc Förtünäti spērnīt, nēc bālnēz Faüstī. Mart. 2. xiv. 11.

Förülī, örüm, *m.* Cāspēria, hūnc Förülī, māgnæquĕ Rēātē dīcātüm—*Sil.* viii. 415.

Frānciā, æ, f. [237. Expēliēt cittūs, fāllāx quām Frānciā rēgēs. Claud. 1. C. S. i. 133

FRA-FUR

Francus, I. m. or Franci, örum, m.

Ante pedes humili Franco tristique Suevo-Claud. Eut. i. 394. Cæsăriem; păvidoque orantes murmure Franci. 4. C. H. 447. Gällică Francorum montes armentă pererrent. 1. C. S. i. 227.

Fregellæ, arum, f.

Et, quæ fumantem texere giganta, Fregelle. Sil. xii. 529.

Fregenæ, arum, f. Alsium, et obsesse campo squalente Fregenæ. Sil. viii. 475.

Frentanus, a, um, adj.

Exuere indocilis sociis Frentanus in armis. Sil. xv. 567.

Frigidus, i, m.

Alpīnæ rubuērē nīvēs, ēt Frīgidus amnis. Claud. 3. C. H. 99.

Frontinas, i. m.

Quæ bis Frontino consule plena fuit. Mart. 10. xlviii. 20.

Fronto, onis. m.

Clārum mīlītiæ, Fronto, togæque decus. Mart. 1. lvi. 2. Fröntönis platani, convulsague marmora clamant. Jun. i. 12.

Nec nolīt Frūgī Pīso vocāre suām. Aus. Prof. i. 34.

Frusino, onis. m.

Aūt Fābrāteriæ domus, aūt Frusinone paratur. Juv. iii. 224.

Fücinus, i, m.

Të nëmus Angitiæ, vitrëa të Fucinus unda, V. Æ. vii. 759.

Füffitius, ī, m.

Tibi et Füffitio seni recocto. Cat. liv. 5. (Phalac.)

Füfidiüs, ī. m.

Füfidius vappæ famam timet ac nebulonis. Hor. S. l. ii. 12.

Füffüs, ī, m.

Non magis audierit quam Fufius ebrius olim, Hor. S. 2. iii. 60.

Fülginiä, æ, f. Cāmpī Fūlginia, ēt pātūlīs Clītūmnūs in ārvīs—Sil. iv. 545.

Fülviä. æ. f.

Fülviä constituit-

Fülviüs, ī, m.

Fülvius, huic nam spondebant præsagia mentis, Sil. xi. 114.

Fündāniŭs, ī. m.

Unus vivorum, Fundani, Pollio regum-Hor. S. 1. x. 42.

Fündänus, a. um. adj.

Māximā Fundānī glöriā, Rūfē, sölī. Ov. P. 2. xi. 28.

Fündī, örüm, sa.

Fündīque, ēt rēgnātā Lāmo Caīētā, domūsquē-Sil viii. 529.

Füriæ, ārum, f.

Dant alios Furiæ torvo spēctācula Marti. Hor. C. l. xxviii. 17. Prædīxīt, vöbīs Fúrfārum ego māximā pāndō. V. Æ. iii. 252. Sing. Et cum fatērī Fúrfā jūssērīt vērum. Mart. 10. v. 18. (Scaz.)

Furippus, i, m.

Pārs tē Fūrīppūm vocitāt, pārs vēro Fūrīppūm. Aus. E. cxv. 1. 134

FUR-GAL

Fürfüs, ī, m. Fūrius hibernas cana nive conspuet Alpes. Hor. S. 2. v. 41.

Fürniüs, ī, m.

Fürnius, ac mělior dextræ Torquatus, inibant. Sil. vii. 619.

Füscīculēnus, ī, m.

Füscīculēnus præstat, ēt Faventīnus. Mart. 2. lxxiv. 7. (3

Füscīnus, ī. m.

Plūrimā sūnt, Fūscīne, ēt fāmā dīgnā sinīstrā, Juv. xiv. 1. Füscüs, ī, m.

Füscus, et hæc utinam Viscorum laudet uterque. Hor. S. i. x.

G.

Găbăr, ăris, m. or Găbărus, i, m. Dum stät, dēcīsām Gabar īntēr prælia dēxtram. Sil. ix. 387. Nēc Găbărī Sīcchæque virum tenuere furentes-385.

Găbii, ôrum, m.

Scīs Lebedus quid sīt, Gabiīs desertior, atque-Hor. E. 1. xi. 7. An Fīdēnārum Gabiorumque esse potestas-Juv. x. 100.

Găbīnĭă, æ, f.

Castoră de Polluce Găbiniă fecit Achillem. Mart. 7. lvii. I.

Găbīnus, ă, um, adj.

Ipse Quirināli trabeā, cinctūgue Gabino-V. Æ. vii. 612.

Gādēs, ĭŭm, f.

Sēptimī, Gādēs aditūre mēcum, et-Hor. C. 2. vi. 1. (Sapph.) Gādībūs jūngās, ĕt ŭtērquĕ Pœnūs-2. ii. 11.

Gādĭr, or Gāddĭr. Hīc Gāddīr ūrbs ēst. dīctā Tārtēssūs prīus. Av. O. M. 85.

(I. T.)

Gādītānus, a, um, adj. Cantică qui Nili, qui Gaditană săsurrăt. Mart. 3. lxiii. 5.

Gætüliä, æ. f.

Quicquid monstriferis nutrit Getulia campis. Claud. M. T. C. Gætūlicus, a, um, adj.

Agnosco procerem. Salve, Gætülice, seu tu-Juv. viii. 26.

Gætūlus, a, um, adj.

Pārēbānt, nūlfāgue levīs Gætūlus habenā-Sil ii. 64.

Dējēcīt Gālām. Sācrīs Cārthāgīnis illum-Sil. xv. 464.

Galæsus, ī, m.

Almonem puerum, fœdatīque ora Galæsī; V. Æ. vii. 575.

Gălanthis, idos, f.

Numine decepto rīsīsse Galanthida fama est. Ov. M. ix. 316.

Gălătă, æ, m. or Gălătæ, ārum, m.

Hinc foră venălis Gălătă ductore frequentăt. Claud. Eut. i. 59.

Gălătēă, æ, f.

Mālo mē Galatēa pētīt, lascīva paēlla, V. B. iii. 64. 135 n 2

GAL-GAN

Gălătiă, æ, f. Hung Galatia vigem ausa est încessere bello: St. S. 1. iv. 76. Gālbă, æ, m.

Cæsăris ād mēnsās, nēc vīlīs Gālbā tülīssēt. Juv. v. 4. Gălēsŭs, ī, m.

Quā sătūrāt Cālābrīs cāltā Gālēsās āguīs. Mart. 8. xxviii. 4.

Gällia causidicos docuit facunda Britannos. Juv. xv. 111.

Gāllā, æ, f. Pendebit collo Galla pudică tuo. Prop. 3. xii. 22.

Gallya, æ, f.

Gāllīcānus, a, um, adi. Rīdentem cătuli ore Gallicani. Cat. xlii. 9. (Phal.)

[xiii. 157.] Gāllicus. ī. m. Hæc quota pars scelerum, quæ custos Gallicus urbis-Juv.

Gāllicus, a, um, adj.

Gällică qui Phrygium duxit în arvă senem. Ov. P. 4. xvi. 18. Gāllīnā, æ, m.

Hoc genus; Hora quota est? Threx est Gallina Syro par? Hor. S. 2. vi. 44.

Gāllīnāriŭs, a, um, adj. Et Pomtină pălus, et Gallinariă pinus. Juv. iii. 307.

Gāllĭo, ōnĭs, m. Gāllio, crīmen erīt vīx excusābile nobīs, Ov. P. 4. xi. 1. Aūt dūlcēm generāsse Gāllionem. St. S. 2. vii. 32. (Phalæc.)

Gāllītă, æ, f. Ēt cadat ante lares Gallītæ, vīctīma sola-Juv. xii. 113.

Gāllonius, ī, m. Gāllonī præconis erāt * acipēnsere mēnsa—Hor. S. 2. ii. 47. Bv cæsura.

Gāllŭlŭs, ă, ŭm, adi. [Urb. viii. 2. Gallula Roma Arelas, quam Narbo Martius, et quam-Aus.

Gāllŭs, ī, m. Nāides, indigno quum Gallus amore periret, V. B. x. 10.

Gāllus, a. um. adi. Et tumidus Galla credulitate fruar. Mart. 5. i. 10. Dümque ĕă Gāllorum populī dant funera campo—Sil. iv. 216.

Gängăridæ, ārum, m. Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini. V. G. iii. 27.

Gängës, is, m. Nēc pulchēr Gangēs, ātque auro turbidus Hērmus, V.G. ii. 137.

Gangeticus, a. um. adi. Et quas sentit Arabs, et quas Gangetica tellus. Luc. iv. 64.

Gangētis, idos, f. adj. Tālis erāt domitā Bācchūs Gāngētide tērrā. Ov. A. 1. ii. 47.

Gănymēdēs, is, m. Et genus învisum, et rapti Ganymedis honores: V. E. i. 28. Gănymēdēŭs, a, um, adj.

Et Ganymēdēs poculs mīxts manu. Mart. 8. xxxix. 4. 136

GAR-GEB

Gārādūs, ī, m. [60] Tūm Gārādūm, lārgūmquē cömæ pröstērnīt Ädhērbēn. Sil. vii
Gărământës, tim, s. [795 Sātūrnō quōndām, stipër ët Gărămāntäs ët Indōs—V. Æ. vi
Gărământicus, ă, um, adj. Dum fert Herculeis Gărământică signă columnis, Sil. i. 142.
Gărământis, idös, f. adj. [198 Hīc Hāmmōnĕ sătūs, rāptā Gărămāntidĕ nÿmphā—V. Æ. iv
Gărămās, āntĭs, m. [267 Dīm mēcūm Gărămās, ĕt ădūstūs cōrpŏrĕ Maūrŭs, Sil. viii
Gărămus, ī, m. [Sil. ii. 110] Jām Gărămum, aŭdācēmque Thyrum, pariterque ruentes-
Gārgānus, ī, m. Āppulus Hādrīācās ēxīt Gārgānus in undās. Luc. v. 380.
Gārgānus, ā, um, <i>adj.</i> Incipiēt rādlīs Gārgānā cācuminā Phœbus. <i>Sil.</i> ix. 34.
Gārgăphie, ēs, f. Nomine Gārgāphie, succīnctæ sācrā Diānæ: Ov. M. iii. 156.
Gārgārā, ōrūm, n. Jāctāt, ēt īpsā sūās mīrāntūr Gārgārā mēssēs. V. G. i. 103.
Gārgăricus, ā, um, <i>adj.</i> [16 Dīndymā Gārgāricō rēspōndēnt cāntică lucō. <i>Aus. Epis.</i> xxv
Gārgārīdæ, ārūm, c. g. Gārgārīdæ rūrsūm: gēns hæc ōbnōxīā Bācchō—Av. D. 1349
Gārgēnus, ī, m. Nōbilē Gārgēnī spöljum, quōd rēgē supērbus— <i>SiL</i> v. 137.
Gārgēttǐŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Māllēt dēsērtō sĕnĭōr Gārgēttǐŭs hōrtō. St. S. l. iii. 94.
Gārgilfānus, ī, m. Dīc mihi, quid Rômse, Gārgilfāne, fācis? <i>Mart.</i> 3. xxx. 2.
Gārgiliŭs, ī, m. Gārgiliūs, qui mānē plāgās, vēnābūlā, sērvēs— <i>Hor. E.</i> l. vi. 58
Gārrīcus, ī, m. Mīttēbās lībrām : quādrāntēm, Gārrīcē, mīttīs. <i>Mart.</i> 11. cv. l
Gărûmnă, æ, m. Tēstĭs Ārār, Rhŏdănûsquē cĕlēr, māgnûsquĕ Gărūmnă, <i>Tib.</i> 1
Gaūltīm, ī, n. Jūvēre, ēt strātō Gaûltīm spēctābilē pontō, Sīl. xiv. 274.
Gaūrānūs, š, ūm, <i>adj.</i> Gaūrānōsquē sĭnūs, ēt æstūāntēs. <i>St. S.</i> 4. iii. 25. (<i>Phalæc.</i>)
Gaūrūs, ī, m. Sūspēctūmquĕ jūgūm Cūmīs, ēt Gaūrūs inānis. Juv. ix. 57.

Gāză, æ, f. Gāzăque, ët ârbūstö pâlmārûm dīvēs Idūmē. Luc. iii. 216.

Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas. Luc. i. 435.

м 3

Gĕbēnnæ, ārŭm, m.

137

GED-GEN

Gēdīppā, æ, f. Gēdīppa, Orsīnūsquē sūūs, prolēsquē Jövīnī. Aus. Epis. iv. 37
Gēdrōsī, ōrim, m. Gēdrōsī pōst hōs tēndūnt ŏrientis ad īgnēs. Pris. P. 994.
Gēdrūsĭā, æ, f. Hōs sūpēr ēt tēllūs tēndīt Gēdrūsĭā glēbām. Av. D. 1286.
Gelä, æ, m. [218 Vēnīt, āb āmnē trāhēns nōmēn, Gelā ; vēnīt Hālæsā. Sil. xiv
Gēlās, æ, m. Pēctūs in ādvērsūm Gēlæ jācit ālipēdēmquē—V. F. vi. 208.
Gēlāsīmus, ī, m. Sēd quid āgīt pārāsītus nostēr Gēlāsīmus? ētiām vālēt? Plas St. 4. i. 68. (Troch. Tet. cat
Gēlbīs, īs, ss. Tē rāpīdūs Gélbīs, tē mārmŏrĕ clārūs Ērūbrūs, Aus. Ed. x. 35
Gélēstā, æ, m. In fāclēm Maūrī rūrsūs mūtātā Gělēstæ, Sil. x. 85.
Gēlī, ōrum, m. [12] Sunt Gēli, ēt Mārdī. Tepidum quī rursus ad Austrum—Av.
Gēllĭă, æ, f. Non dölĕt hīc, quīsquīs laūdārī, Gēllĭā, quærĭt. <i>Mart.</i> l. xxxiv.
Gēllīānūs, ī, m. Vēndēbāt mödö præcŏ Gēllīānūs. <i>Mart.</i> 6. lxvi. 3. (<i>Phalæ</i> .
Gēllĭŭs, ī, m. Gēllĭŭs ædĭfĭcāt sēmpēr ; mŏdŏ līmĭnă pŏnĭt— <i>Mart.</i> 9. xlvii
Gelonī, orum, m. or Gelonus, ī, m. Hīc Lelegās Cārāsque sagīttiferosque Gelonos—V. G. iii. 4
Gĕlōnus, š., um, alj. Sēnsum āgilēm: trāxēre ănimos dē pātrē Gĕlōnæ Hÿrcāno- Grat. 195.
Gelous, ă, um, adj. Ādpārēt Cămărīnă procul, campique Geloi, V. B. iii. 701.
Gemēllus, ī, m. Pētīt Gemēllus nuptiās Maronillæ. <i>Mart.</i> l. x. l. (Scaz
Gĕmĭnī, ōrum, m. Sōl abit ē Gēmĭnīs, ēt Cāncrī sīgnā rubēscunt. Ov. F. vi. 7
Gěnábös, ī, f. Inclýtá Cæsárěīs Gěnábōs dīssõlvítůr ālīs. Luc. i. 440
Gěnaūnī, ōrŭm, m. [A Drūsūs Gěnaūnōs, īmplācidūm gěnūs, Hor. C. 4. xiv. 10. (
Gěnětæŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Indě Gěnětæī rūpēm Jövis, hinc Tibărēnum, V. F. v. 148.
Gěnĭŭa, î, m. Māgnē Gěnī, căpē dônă lǐbēns, vôtīsquē fāvētō. <i>Prop.</i> 4. v
Gěnōnī, ōrtim, m. Sāntönīcō quæ tēctā sālō : quæ nōtā G ěnōn īs : <i>Aus. Epis.</i> ix.
Gěnůsůs, ī, m. Tēllūs, quām völücēr Gěnűsüs, quām mölliör Āpsüs, Luc 138

Urbs agitur, Genyső cönjüx amőverat arma. V. F. iii. 114.

Surgis ab östriferő medius, Neptune, Geræstő. V. F. i. 456.

Hinc movet Euphrätes, illinc Germania bellum: V. G. i. 509.

Tēmpus ab hīs vacuum Cæsar Gērmanicus omne-Ov. P. 4. v.

Gērmānicārum māgnā lux Kalendārum. Mart. 9. ii. 4. (Scaz.)

Însignem ob clădem Germanæ pubis, et arīs—Pers. vi. 44. Qua sunt Germani bellaces, atque Britanni. Pris. P. 274.

Gerontis arx est eminus: namque ex ea-Av. O. M. 263. (I.T.)

Genysus, ī, m.

Gëræstŭs, ī, m.

Gērmānĭă, æ, f.

dis Gëron, ontis, m.

Ž1

P:

Lut

139

🗄 Gērmānīcus, a, um, adj.

M Germanus, a, um, adj. or Germani, orum, m.

' Gen	rhæ, årum, m. Gërrhæ habitant : Gërrhas attingunt öppida latë—Av. D. 459.
Gēri A	yōn, ŏn'is, m. or Gēryŏnēs, æ, m. Tērgēminī nēcē Gēryŏnīs spöliīsquē supērbus. V. Æ. viii. 202. Pl. Gēryŏnēs quot erānt, dēcies sī multiplicēntur. Aus. Epis. vii. 6.
zir•	Mönstrüm Gēryönēs īmmānē trīcorporis īræ. Sil. xiii. 201. Quīdvē trīpēctora tērgēmīnī vīs Gēryŏnāī *. Lucr. v. 28. By diæresis,
ala i	Gēryonæ stābūla, ēt lūctāntum īn pūlvērē sīgnā. Prop. 3. xxii. 9.
_{lvii.} Gēr	ýönācēŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Cūm sēnīs mānĭbūs, gĕnĕrĕ Gērÿönācĕö. <i>Plaut. Aul.</i> 3. vi. 18.
. 4 Ger	ys, yos, m. Gängaridūm: pōtāquĕ Gĕrȳs quōs ēffĕrat ūndā. V.F. vi. 67.
.F †ēs	āndër, drī, m. Opprīmīt ādmīssīs fērus hūnc Gēsāndër hābēnīs. V. F. vi. 303.
Gës 01.	ǐthờus, ī, m. al. Gēssömǐnus. Ét nunc māgnānĭmōs Hÿpētāönā Gēsĭthöumquĕ—V.F.vi. 637.
cazi	tăr, ăris, m. [327.] Gēstār ād hæc: nāmque īmpātiens āspērque coquēbāt—Sil. ii. Gēstāris opposito tenuīssēt corpore telum. xii. 262.
_{i.} 7 G ĕt	ă, æ, m. or Gětēs, æ, m. or Gětæ, ārüm, m. Cuīvē pătēr vāfrī lūditür ārtē Gětæ. Ov. A. A. iii. 332. Hīnc Dācūs prēmāt, īndē Gětēs: ōccūrrāt Hǐbērīs—Luc. ii. 54. Quūm fügit în Rhödöpēn, ātque în dēsērtā Gětārüm. V. G.
[<i>Aŭ</i> . (K ët	iii. 463. Jē, <i>adv.</i> Jām dĭdĭcī Gĕtĭcē Sārmătĭcēquĕ löquī. <i>Ov. T.</i> 5. x ii. 58.
ι8. 'Gĕ ί	icūs, ā, ūm, <i>adj.</i> Grādīvūmquĕ pātrēm Gētĭcīs quī præsĭdēt ārvīs. <i>V. Æ.</i> iii. 35.
4. ¤Get	ulia, &c. See Gætulia, &c.
ix.	děnēmê, ēs, f. [(I. T.) Cōgnōstīn' Gīdděnēmēn āncīllām thăm ? Plant. Poss. 5. iii. 11.
[AGY	āntēŭs, ž, ŭm, <i>adj</i> .

Cumque Gigantei memorantur prælik belli-Ov. T. ii. 71.

Gigās, antis, m. Affectasse ferunt regnum cœleste Gigantas. Ov. F. v. 35. Gīldō, ōnīs, m. Quō Maūri, Gildoque ruit. Quid Martis signă—Cl. Eut. i. 505. Et Numidæ Gildonis erunt? pro funera tanta—B. Gild. 92. Gīllo, ōnīs, m. Unciolam Proculeius habet, sed Gillo deuncem. Juv. i. 40. Hesperidum Triton et Gir notissimus amnis Æthĭŏpūm— Claud. 1. C. S. i. 252. Gīrræŭs, ž, ŭm, adj. domitorque ferarum Gīrræūs, quī vāstā cŏlīt sūb rūpībūs āntrā. Claud. Eid. iv. 21. Nec Gisgone sătus, nec Hămilcăre tergă dedissent. Sil. xvi. Glābrio, onis. m. Glābrio tē mœstīs commēmorābo elegīs. Aus. Prof. xxiv. 2. Glācīllă, æ, f. Sī gelidum collo nectīt Glācīllā drāconem; Mart. 7. lxxxvii. 7. Et Glägüs, însignīs vēntēs anteīre lacerto. Sil xvi. 561. Glanianus. See Grantianus. Gläphyrē, ēs, f. Glaphyrus, ī, m. Plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro. Mart. 4. v. 8. Glaŭcē, ēs, f. Altera vel Glauce, sunt tibi causa necis. Aus. E. cxxx. 6. Glaucia, se, m. or Glaucias, se, m. Glaucia lībērtus jam Melioris erat. Mart. 6. xxix. 4. Hoc sub mārmore Glaucias humātus. xxviii. 4. (Phal.) Glaūcis, idos, f. Glaucidos et cătulæ vox est mihi grată querentis. Prop. 4. iii. Glaucus, ī, m. Potniadum morsus subeas, ut Glaucus equarum. Ov. 1b. 557. Glīsās, āntös, m. Exīlēm Glīsanta, Coroniamque feracem. St. T. vii. 307. Glycera, æ, f. or Glycere, es, f. Quis igitur vocare? Glycere nomen est. Injuria 'st. Plant. Mil. 2. v. 27. (Tr. Tetr. cat.) Urīt mē Glyceræ nitor-Hor. C. 1. xix. 5. (Glycon.) Pl. Lāidās, ēt Glycerās, lāscīvæ nominā fāmæ. Aus. E. xviii. 1. Glycerium, ī, f. Mea Glycerium, înquît, quid agis? cur te îs perditum? Ter. An. 1. i. 107. (I. T.) Glycon, onis, m. Nec qu'il desperes invicti membri Glyconis-Hor. E. 1. i. 30. Glympicus, ī, m.

Glympice, të silvis egit Bæötius Hågnon. Grat. 214.

140

Glÿptŭs, ī, m.

Gnatho, onis, m.

Siquidēm me ămārēt, tum īstūc prodesset, Gnatho. Ter. Eun. 3. i. 56. (1. T.)

Gnäthönicus, ä, um, adj.

Vöcābulā pārāsīti Item ūt Gnāthonicī vocēntur. Ter. Eun. 2. ii. 33. (I. Tetr. cat.)

Gnātĭă, æ, f.

Bārī mœnĭă pīscōsī. Deīn Gnātĭă lÿmphīs—Hor. S. 1. v. 97.

Gnidius, a, um, adj.

Vērā Venus Gnidiam cum vidīt Cyprida, dīxit, Aus. E. lvii. 1.

Gnĭdŏs, ī, f.

O Věnus, regină Gnidi Păphique, Hor. C. 1. xxx. 1. (Sapph.)

Gnosiacus, a, um, adj.

Vīncēns Gnōsĭācæ fācēm coronæ. St. S. 1. vi. 88. (Phal.)

Gnosias, ados, f. adj.

Pone metum, Bacchī, Gnosias, ūxor eris. Ov. A. A. i. 556. Illūm Gnosiadēsque Cydonēseque jūvēnce—293.

Gnösis, idos, f. adj.

Gnōsĭs Ĭn īgnōtīs āmēns ērrābāt ărēnīs. Ov. A. A. i. 527. Ēt Phœbūs Dāphnēn ēt Gnōsĭdă Bācchus ămāvĭt. Ov. H. xv. 26,

Gnōsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Gnōsĭŭs hæc Rhădămānthŭs habēt dūrīssĭmā rēgnā—V. Æ. vi.

Gnösös, ī, f.

Crētă větūs populīs, Gnososque agitare pharetras — Luc. iii. 185.

Gölgī, örüm, m. [96. (Spond.) Quæquĕ rĕgīs Gölgös, quæque Idālĭūm fröndösüm. Cat. lxiv.

Gönöessä, æ, f. Ac cărens nūnquām Gönöessä ventö. Sen. Tr. 843. (Sapp.)

Görgē, ēs, f.

Et mělior Gorge, quam sua mater, erat? Ov. A. A. ii. 700.

Görgön, önös, and önis, f.

Görgönis änguicomæ Pērseūs supērātor, et ālīs—Ov. M. iv. 698. Pl. Görgönes, Hārpyīæque, ēt formā tricorporis ūmbræ. V. Æ. vi. 289.

Görgönĕŭs, ă, ŭm, adj.

Lūmina Görgöneō sævius īgne micant. Ov. A. A. iii. 504.

Gorgonius, ī, m.

Pāstīllos Rūfīllus ölēt, Gorgonius hīrcum. Hor. S. 1. iv. 92.

Görtyna, æ, f. or Görtyne, es, f.

Doctă, nec Eois pejor Gortynă săgittis. Luc. iii. 186. Pārva Gortynē, sterilisque Trīccē. Sen. Tr. 826. (Sapph.)

Görtÿnĭacus, a, um, adj.

Nēc Gortyniaco calamus levis exit ab arcu. Ov. M. vii. 778.

Gortynis, idos, f. adj.

Dictæā procul ecce manu Gortynis arundo-Luc. vi. 214.

Gortynius, a, um, adj.

Spīcula torquebat Lycio Gortynia cornu. V. Æ. xi. 773.

Göthī, ōrum, m.

Huc possem victos inde referre Gothos. Aus. E. iii. 10.

GRA-GRI

Grācchus, ī, m. Gracchus ut hie illi foret, huie ut Mucius ille. Hor. E. 2. ii. 89. Cornelia, mater Grācchörum, sī cum māgnīs virtūtibus āffērs-Juv. vi. 168. Gradīvīcolā, æ, c. g. Et Gradivicolam celso de colle Tudertem. Sil. iv. 222. Gradīvus, ī, m. Lēcta refert humeris tibi, rex Gradīve, tropæum. V. Æ. x. 542. Et gënus a magno ducëntëm fortë Gradivo. Ov. M. vi. 427. Aûlidă qui, Græamque serunt, viridesque Platæas. St. T. vii. · Græcē, adv. Pülsät, ädhüc Græcë? non est hic sermo pudicus. Juv. vi. 193. Græciă, æ, f. Quamvīs Elysios mīrētur Græcia campos, V. G. i. 38. Græcinus, ī, m. Quam măle se præstet veteri Græcinus amico. Ov. P. 1. vi. 53. Græcŭlüs, i, ŭm, adj. (Phal.) Nüsquām Græcula quod recantat Echo. Mart. 2. lxxxvi. 3. Græcus, a, um, adj. Vīx bene bārbārīcā Græcā notātā mānū. Ov. H. iii. 2. Grājugenā, æ, c. g. Inflammasset equus nocturno Grajugenarum. Lucr. i. 478. Graīŭs, ă, ŭm, adj. Graius homo, infectos linguens profugus * hymenæos. V. Æ. By cæsura. x. 720. Fās mihi Graiorum sācrātā rēsolvērē jūrā, ii. 157. Grane, es, f. Inde sata est Nymphe, Granen dixere priores. Ov. F. vi. 107. Grānīcus, ī, m. Fērtur Alexirhöe, Granīco nata bicornī. Ov. M. xi. 763. Grāntlānus, a, um, adi. [al. Glaniana. Nec desunt tibi vera Grantiana. Mart. 4. xxxix. 6. (Phal.) Grātia, æ, f. or Grātiæ, ārum, f. Non Hymenæus adest, non illi Gratia lecto. Ov. M. vi. 429. Junctæque Nymphis Gratiæ decentes-Hor. C. 1. iv. 6. (1. T. cat.) Grātlānus, ī, m. Sīc Grātiānus hūnc novum—Aus. Epis. xvi. 98. (I. Dim.) Grātiŭs, ī, m. Āptāquē vēnāntī Grātjus ārmā dārēt. Ov. P. 4. xvi. 34.

Inde Graviscarum fastīgia rarā vidēmus. Rut. j. 281. Grīpus, ī, m. [(I. T.) Quid ēst negotī, Grīpē! De īllō vidulō—Plaut. R. 4. vii. 2.

Et Pyrgi veteres, intempestæque Graviscæ. V. Æ. x. 184.

Quique super Gravios lucentes volvit arenas, Sil. i. 235.

Gravii, orum, m.

Graviscæ, arum, f.

GRO-GYN

Grösphüs, ī, m. Dūctor Grosphüs ĕrāt, cūjūs cœlātā gĕrēbāt—Sil. xiv. 211.

Grūmio, ōnis, m. [(I. T.)
Quăsi învidēre mihi hōc vidēre, Grūmio. Plaut. Most. 1. i. 48.

Grüthüngī, ōrüm, m. [623.
Aüsī Dānüblüm quōndām trānārē Grüthüngī—Claud. 4. C. H.
Fātā Grüthüngōrūm, dēbēllātūmquē týrānnum. 635.

Grÿllŭs, ī, m.

Rēdde Lupī nobīs, tenebrosaque balnea Gryllī. Mart. 1. lx. 3.

Grÿneūs, ĕŏs, m.

Cūmque suīs Gryneus īmmānem sustulit āram -- Ov. M. xii. 260.

Gryneus, a, um, adj.

Hīc tibi Grynei nemoris dicatur origo. V. B. vi. 72.

Grýphus, ī, m.

Mīsīstī mihi, Gryphe, pro libello—St. S. 4. ix. 2. (Phalec.)

Gūneūs, sös, m. [H. xi. 1. Gūneš pēntūs hābēt, tümülūs sǐne cērpēre nēmen. Aus. Ep.

Gürgës, îtis, m.
Gürgitis aut Făbii, quæ lüdiä sümsërit unquam—Juv. vi. 266.

Gyareus, ĕos, m.

Dum cupit în sociam Gyareus erumpere puppim, Luc. iii. 600.

Gyărī, ōrum, m. or Gyăros, ī, f. Aude ăliquid brevibus Gyăris, ēt carcere dignum. Juv. i. 73. Errantem Gyăro celsa Myconoque revinait. V. Æ. iii. 76.

Gỹās, æ, m. Îngēntēmquĕ Gỹās īngēntī mõlĕ Chǐmærām—V. Æ. v. 118.

Gygeŭs, a, ŭm, adj. Lydya Gygeo tincta püella lacu. Prop. 3. xi. 18.

Gygēs, æ, and is, m.

Nēc sī resūrgāt cēntimānūs Gygēs, Hor. C. 2. xvii. 14. /Gr.
Quīd grāvjūs victore Gygē cāptīvā tūlīssēm? Ov. F. iv. 593.

Prīncipio Phālērim ēt sūccīso poplite Gygēn—V. Æ. ix. 762. Gylīppūs, ī, m. Unā tot Ārcādio conjūx Tyrrhēnā Gylīppo—V. Æ. xii. 272.

Gymnäsíum, i, f.
Fäcis běnigne ět ămicē: sēd tu, Gymnäsíum měä—

Plaut. Cist. 1. i. 109. (I. Tetr. acat.)

Gÿmnēsĭä, æ, f. or Gÿmnēsĭæ, ārŭm, f.
Insŭlä sē proptēr Gÿmnēsĭa tollit äb ālto. Av. D. 620.
Continŭoque jacent Gÿmnēsĭæ •: hās Băleārēs—Pris. P. 464.
• Synalæpha not observed, and the diphthong shortened.

Gymnētës, üm, m. Gymnētës īstōs gēns löcōs īnsēdērānt. Av. O. M. 464. (I. T.)

Gÿndēs, ĭs, m. Proflüĭt, aŭt răpĭdūs, Cÿrī dēmēntĭā, Gÿndēs—Tib, 4. i. 141.

HAD-HAL

H.

Hādrānum, Ērgētĭumquē simūl, tēlāquē supērbā—Sil. xiv. 250. Hadria. Hadriacus. Hadrianus. Hadrias. Hadriatieus. See

Nēc tibi, sīquid amās fēlīcius Hæmone cēdat. Ov. Ib 563.

Exsul ab Hæmonia Pīrēnida cēssit ad undam. Ov. P. 1. iii. 75.

Hæmonides, ille hæc præviderat omina doctus. St. T. ii. 692.

Hæmönidæ, ātque öcülis pālāntiā monstrā sēquuntur. V.F.iv.

Hæmönidum, ficti quas nulla licentia monstri-Luc. vi. 436.

stānt lītŏrĕ fīxī

under A.

Hādrānum, ī, n.

Hæmön, ŏnĭs, m.

Hæmönĭă, æ, f.

Hæmönĭdēs, æ, m.

Hæmönis, idös, f. adj.

Hæmönius, a, um, adj. Hæmönius illās contulit pēstēs Āthos. Sen. Med. 720. (I. T.)
Hæmüs, $\bar{\imath}, m$. [195. Hæmüs, $\bar{\epsilon}$ t āngūstōs Rhŏdŏpē dēscēndĭt ĭn āmnēs. $St. \ T. \ xi.$
Hăgēs, ĭs, m. [iii. 191. Frātër Hägēn, Thāpsūmquë, sĕcūrĭgĕrūmquë Nĕālcēn—V. F.
Hāgnā, æ, f. Dēlēctānt, vēlūtī Bālbīnūm pēlypus Hāgnæ. Hor. S. 1. iii. 40.
Hāgniždēs, æ, m. Hāgniždēs; fēlīx stēllīs quī sēgnibus ūsum, V. F. i. 482.
Hāgnōn, ōnǐs, m. Hāgnōn Āstÿlĭdēs, Hāgnōn, quēm plūrǐmā sēmpēr— Grat. 215.
Hālcyŏneūs, ĕŏs, m. [M. v. 135. Bāctrīŭs Hālcyŏneūs, Hōc, quōd prĕmĭs, īnquĭt, hābētō. Ov.
Hālæsā, æ, f. [218. Vēnĭt, āb āmnē trāhēns nōmēn, Gēlā, vēnĭt Hālæsā. SīL xiv.
Hălæsīnus, a, um, adj. Hīc et Hălæsīnus fons est, mītīssimus undis. Pris. P. 499.
Hălēsăs, ī, m. Cūrrū jūngĭt Hălēsăs ĕquēs, Tūrnōquĕ fĕrōcēs—V. Æ. vii. 724.
Hălēx, ēcis, m. Aūsoniamque tenênt, quā cūrrīt flumen Halēcis. Pris. P. 361.
Haliacmon. See Aliacmon.
Häljārtös, ī, m. Gārgāphÿē: quōrūmquē növīs Häljārtös ārīstīs— <i>St.T.</i> vii. 274
Hălīscă, æ, f. Āccĭpe hānc cīstēllam, Hălīsca, ātque ăgĕdūm pūlta īllās fŏrīs Plaut. Cist. 3. i. 7. (Tr. Tet. cat.
144

HAL-HAR

Hălĭŭs, ī, m. Alcandrumque, Hallumque, Noemonaque , Prytanimque-Ov. M. xiii. 258.

By cæsura, or as coming before two consonants.

Hālm∀rōtēs, æ. m. Cydæ stare putabis Halmyroten. Mart. 10. lxxxiii. 8. (Phal.) See Hermeros.

Hălys, yos, m.

Post Halys est fluvius: Borem qui currit in ortus. Pris. P. 757. Addit Halym comitem, et confixa Phegea parma. V. Æ. ix. 765.

Hămadryas, ados, f. or Hamadryades, um, f.

Vēl non abrūptos tibi debet Hamadryas annos. St. S. 1. iii. 63. Inter Hamādryadās coluīt sollērtius hortos. Ov. M. xiv. 624. Āh! dolor ībāt Hylās, ībāt Hamādryasin. Prop. 1. xxi. 32.

Hămīlcăr, ăris, m.

At senior Siculis exultat Hamilcar in arvis. Sil. ii. 429. Cuī sævum ārrīdēns. Nārrābīs Hāmīlcārīs ūmbrīs—i. 398.

Hămīllus, ī, m.

Hammon. See Ammon.

Hāmpsagorās, æ, m.

In bēlla Hāmpsagorās Tyrios renovāta vocārāt. Sil. xii. 345.

Hāmpsicus, ī, m.

Hāmpsīcus, insistēns tremulis sub pondēre rāmis—Sil. vii. 671.

Hannibal. See Annibal.

Hānnon, onis, m.

Hæc sērūs vātēs Hānnon cănit: ānxia rūpī-Sil. ii. 285. Hānnonīs vūltū, quem glīscens gloria prāvum-xi. 543.

Hārmonia, æ, and Hārmonie, es, f.

Harmonie, versis în sibilă diră querelis, St. T. ii. 290.

Hārmonĭus, ī, m. Ursule collega nobilis Harmonio. Aus. Epis. xviii. 26.

Hārpagidēs, se, m. Patronym.

Ut puer Harpagides referas exempla Thyestee. Ov. 1b. 547.

Hārpāgus, ī, m.

Nunc quid vis? Dormitum ŭt ăbeas. Abeo. Atque audin'. Harpage? Plant. Ps. 2. ii. 71. (Tr. Tet. cat.)

[iii. 222. Hārpālös, ī, m. Harpalos, et Melaneus, hīrsutaque corpore Lachne. Ov. M.

Hārpălycē, ēs, f.

Härpälyce, volucremque fügā prævertītur Eurum. V. Æ. i. 317.

Hārpālýcus, ī, m. [V. Æ. xi. 675. Tērēaque, Hārpālycāmque, ēt Dēmophoonta, Chromimque,

Sēd quid ēst tībi nomēn? Hārpāx. Apage te, Hārpāx, non places. Plant. Ps. 2. ii. 58. (Tr. Tet. cat.)

Hārpē, ēs, f. Opposito procul insidiis Nasamonias Harpe—Sil. ii. 117.

Härpöcrätēs, is, m. Uxorem, ēt patruum rēddīdīt Hārpocratem. Cat. lxxiv. 4. 145 o

HAR-HED

Hārpylā, æ, f. Sōlā növūm dīctūquĕ nĕfās Hārpylā Cĕlænō—F. Æ. iii. 365.

It is resolved into a quadrisyllable, contrary to the practice of all the poets of the Augustan age, by Rutilius:

Cīrcūmsīstēntēs rēpulit Hārpylas. i. 608.

Hāsdrūbāl, alis, m. Ēt cēcidīt tēlīs Hāsdrūbāl īpsē sŭīs. Ov. F. vi. 770. Līviŭs Hāsdrūbālīs sŏciō pēr bēllā Nērōnē—Man. i. 789.

Hēbē, ēs, f.

Hēbē nēc lõngā vīrgĭnĭtātĕ förĕt. Cat. lxviii. 116.

Hēbræŭs, ă, ŭm, adj.

Thura, Palæstini simul, Hebræique liquores, St. S. v. i. 213.

Hēbrömāgum, ī, n.

[15. (I. T.)
Paulīni ād ūsquē mænia Hēbrömāgum löquör. Aus. Epis. xxi.

Hebrüs, ī, m. Ēt sācēr ādmīssās ēxīgīt Hēbrüs āquās. Ov. H. ii. 114. Ēt hydrā vīrēs posuīt, ēt notos Hēbro—Sen. H. O. 19. (I. T.)

Hěcăërgē, ēs, f. Gärgānīquë nivēs Hěcăërgē prömtă fătīgăt. Claud. 2. C. S. 308.

Hěcălē, ēs, f.
Cūr nēmo ēst, Hěcălēn; nūlla ēst, quæ cēpērit Iron? Ov. R.

Hěcătæis, idős, f. adj. Post ča discēdēns succīs Hěcătěidos hērbæ—Ov. M. vi. 139.

Hěcătæön, önis, m. Lücidăque Alcyönē, Călycēque Hěcătæöně nātă. Ov. H. xix. 133. See Alymon.

Hěcătætis, ī, m. Hěcătætis īstīc quippe ĕrīt Mīlēsĭtis, Av. O. M. 42. (I. T.)

Hěcătē, ēs, f.
Sēd mē quūm lūcīs Hěcătē præfēcĭt Ăvērnīs, V. Æ. vi. 564.
Öră vĭdēs Hěcătēs în trēs vērgēntĭā pārtēs. Ov. F. i. 141.

Hěcătěřůs, ă, ŭm, adj. Cöntěřít, ět trītīs Hěcătěřă cărmínă miscět—Ov. M. xiv. 44. (Quadrisyll.) Itală tērră föcīs Hěcăteiās ēxcŏlít īdūs. St. S.

3, i. 60,

Hěcătēüs, a, tim, adj.
Pāllādĭūsque Mēlās, Hēcătēšque gūrgĭtē nūtrīt
Gārgāphyē—St. T. vii. 273.

Hēctör, öris, m. Sævüs übi Æäcidæ tēlō jäcēt Hēctör, übi īngēns—V. Æ. i. 99. Sīvē quis Āntīlöchūm nārrābāt āb Hēctörē vīctüm; Ov. H. i. 15.

Hēctörēts, a, tim, adj.
Nomine in Hēctörēt pāllidā sēmpēr erām. Ov. H. i. 14.

Hěcübă, se, and Hěcübē, ēs, f. În mědlis Hěcübē nātörum învēntă sēpūlorīs. Ov. M. xiii. 423.

Hēdÿlĭum, ī, f.
Prīncĭpio, Hēdÿlĭum, tēcum āgō, quæ āmīca ēs frumēntārīīs.

Plaut. Ps. 1. ii. 54. (I. Tetr. acat.)

Hēdýlus, I. m. Hēdýle, sī pröpērās, dīc mihi nē propērēm. *Mart.* l. xlyii. 4. 148

HED-HEL

[vi. 383.

Hēdymělés, is. m.

Hēllās, ādös, f.

147

Quố těněr Hědýmělěs ŏpěrás dědít; hūnc těnět, hộc sē-Juv. Hēgio, onis, m. În të spës ömnis, Hëgiö, nöbis sita ëst. Ter. Ad. 3. iv. 9. (I.T.) Adībo. Sālvēre Hēgionēm plūrimum-14, Hělěnă, æ, f. or Hělěně, ēs, f. Quos Helena suadet? pestis, exitium, lues, Sen. Tr. 895. Parce dătum fatis, Helene, contemnere amorem. Ov. H. xvi. 279. Hělēnor, oris, m. Et Lycus ēlāpsī, quorum prīmævus Hēlēnor-V. Æ. ix. 545. Hělěnůs, ī, m. Prīamides mūltīs Helenūs comitantibus adfert. V. Æ. iii. 346. Hělernůs, ī, m. Adjacet antiqui Tiberino lucus Helerno: Ov. F. vi. 105. Hēlĭādĕs, ŭm, f. Nec minus Heliades fletus, et inania morti-Ov. M. ii. 340. Hělicãon, ŏnis. m. ۲1. Sī prius Euganeas, Clēmens, Helicaonis oras—Mart. 10. xciii. Pl. Ense Pholum, Chromin ense, duos Helicaonas hasta—St. T. viii. 477. Hělicaonius, a, um, adj. Nos Helicaonia de regione sumus. Mart. 14. clii. 2. Hělícē, ēs, f. Dîxerat. Huîc Helice talia verba refert. Ov. F. iv. 580. Hělicon, onis, m. fii. 219. Virgineusque Helicon, et nondum Œagrius Hæmos. Ov. M. Pandite nunc Helicona, dez, cantusque movete. V. E. vii. 641. Hěliconiaděs, um, f. 「iii. 1050. Adde Heliconiadum comites, quorum unus Homerus-Lucr. Hěliconis, idos, f. adj. Hěliconidasque pallidamque Pīrenen. Pers. Pr. 4. (Scaz.) Hěliconius, a, um, adj. [1. i. 15. An, quod ubique, thum? tha sunt Heliconia Tempe-Ov. A. Antimachumque, Hělimumque, securiferumque Pyracmon, Ov. M. xii. 460. Hēlĭŏdorus, ī. m. Höspitio modico; rhetor comes Heliodorus, Hor. S. 1. v. 2. Hēlis, idis, f. ۲7. A Chione saltem, vel ab Helide disce pudorem. Mart. 1. xxxv. Hēlĭŭs, ī, m. [(Phal.) Hermes, quem timet Helius, sed unum-Mart. 5. xxiv. 5. Hělīx, ĭcĭs, m. Immoritur primævus Helix, nēc rēddīta cāro-V. F. vi. 570. Hēllānīcus, ī, m. Hēllānicūsque Lēsbiūs, Phileas quoque, Av. O. M. 42. (1.T.)

Hēlladē pērcūssā Mārius cum præcipitāt sē. Hor. S. 2. iii. 277.

o 2

HEL-HER

Hēllē, ēs, f. Sī tē forte juvant Helles Athamantides urbes, Prop. 3. xxii. 5. Hēllēspontĭācus, a, um, adj. Hellespontiaci servet tutela Priapi. V. G. iv. 111. Hellespontius, a, um, adj. Hellespontia, cæteris östreosior oris. Cat. xviii. 4. (Prionean.) Hēllēspontus, î, m. [407. (Spond.) Longus in angustum qua clauditur Hellespontus. Ov. M. xiii. Hělops, opis, m. Öre momordit Helops, humero transmisit lapix-St. T. xii. 744. Hělorius, a, um, adj. Hīnc Camerīnan adīt, Thapsonque et Heloria Tempe, Ov. F. Hělörus, ī, m. Exsupero præpingue solum stagnantis Helori. V. Æ. iii. 698. Quos Helos, et Pteleon, Getico quos flebile vati-St. T. iv. 181. Hēlvīdīus, ī. m. Quāle coronātī Thrasea Helvidiusque bibebant. Juv. v. 36. Hēlvīnā, æ, f. adj. [iii. 320. Mē quoque ad Hēlvīnām Cererem vēstramque Dianam-Juv. Hēlvĭŭs, ī, m. Hēlvī, jūdicio ēt consulto lēcte senātus, Aus. Cas. T. xix, 1. Hělýmůs, ī, m. Hoc Helymus facit, hoc ævi maturus Acestes, V. Æ. v. 73. Hēmēroscopium, ī, n. Steriles arenas. Hemeroscopium quoque-Av. O. M. 476. (I.T.) Hēmodus, ī, m. Hēmodī victor conscendīt verticis arces. Av. D. 1378. Hēnĭŏchē, ēs, f. Hēniochē, cultus prīmī cui crēditur ævi-V. F. v. 358. Hēnĭŏchī, ōrŭm, m. Hēniochī, notique ērēpto vēllere Colchī. Luc. ii. 591. Hēnĭŏchus, ī. m. Heniochusque memor cursus, plaustrique Bootes. Man. v. 20. Hēnĭŏchūs, ă, ŭm, adj. Hēniochæ naūtīs plūs nocuēre ratēs. Ov. P. 4. x. 26. Hěnippē, ēs, f. Inlabentis equi tendentem frena et Henippen-V. F. vi. 377. [P. ii. 72. Hēnna, æ, f. Hēnna parēns florum, curvaque in valle sedentem—Claud. R. Hēnnæŭs, ă, ŭm, adj. [iii. **220**. Prīmā Vēnūs cāmpos Hēnnæšquē rūrā mālīgno-Claud, R. P. Hērāclēŭs, a, ŭm, adi. Hæc ĕgŏ non ägǐtēm ? sēd quid mägǐs Hērāclēās—Juv. i. 52. Hērāclītus, ī, m.

Hērāclītus inīt quorum dux prælia prīmus. Lucr. i. 639.

Hēræŭs, ă, ŭm, adj. Eŭborcas et per cautes Hermague late Lītorā-V. Cul. 354. Hērās, æ, m. Huīc Hērās medicus, Bibās cavēto—Mart. 6. lxxviii. 3. (Phal.) Hērbēsŏs, ī, m. Non Herbesos iners, non Naulocha pigra pericli-Sil. xiv. 264. Hērbas, ī. m. Erebes dicts. Quin et Herbi civitas - Av. O. M. 244. (1. T.) Hērcētis, a, tim, adj. Cui nihil Hercei profuit ara Jovis. Ov. Ib. 286. Hērcūlānĕŭs, ă, ŭm, adi. Nos hoc locorum, præter Herculaneam Sölennitātem—Av. O. M. 273. (I. T.) Hērculānus, ī, m. Hērculāne, qui profectus gremio de nostro et schola-Aus. Prof. xi. 1. (Tr. Tetr. cat.) Hērculānus, a, um, adj. [(I. T.)]Hīc Hērculānæ stant columnæ, quas modum-Av. O. M. 341. Hērculēs, is, m. Ibīs quā vagus Hērculēs et Evan. St. S. 4. iii. 155. (Phal.) Quid sī quis cestus īpsīus et Herculis arma-V. Æ. v. 410. Hērculeus, a, um, adj. Hīnc sinus Hērculeī, sī vēra ēst fama, Tarentī-V. Æ. iii. 551. Hērcynĭŭs, ă, ŭm, adj. Lūcīs Sŭēvī nobiles Hercyniis. Sen. Med. 713. (I. T.) Prominet Hercyniæ confinis Rhætia sylvæ. Cl. B. Get. 330. Hērdōnĭă, æ, f. Obscura încultis Herdoniă misit ab agris. Sil. viii. 567. Hěrřius, i. m. Et regem hac Herslum dextra sub Tartara mīsī. V. Æ. viii. Hěrĭŭs, ī, m. Impědít antěvělans Hěríum, cui nobílě noměn-Sil. xvi. 452. Hērmā, æ, m. or Hērmēs, æ, m. Nīl, nīsī Cēcropidēs, trūncoque simīllimus Hērmæ. Juv. viii. Hērmā, n. Porro illud Herma jūre sub Lybycī soli—Av. O. M. 323. (I.T.) Hērmaphrodītus, ī, m. Hērmaphrodītus ait, Nato date munera vēstro, Ov. M. iv. 383. Hērmārcus, ī, m. [(Spond.) Protogenes aliquis, vel Diphilus, aut Hermarcus. Juv. iii. 120. Hērmēros, otis, m. Cýdæ stárě půtábls Herměrôtěm. Mart. 10. lxxxiii. 8. (Phal.) Hērmēs, ētis, m. Hērmēs omnībus ērudītus ārmīs; Mart. 5. xxiv. 2. Hērminius, ī, m. Dējīcīt Hērmīnīum, nudo cui vērtīcē fulvā—V. Æ. xi. 642.

03

149

HER—HES

Hērmĭŏnē, ēs, f.

Hērmionē corām quidquāmne objectēt Orestæ? Ov. H. viii. 59
Hērmionēts, ā, tim, <i>adj.</i> Hīnc sints, hīnc stātio contrā pātēt Hērmionēt. <i>V. Cir.</i> 472
Hērmöcrātēs, is, m. In somnīs mēdicum vīdērāt Hērmöcrātēm. <i>Mart.</i> 6. liii. 4.
Hērmögenēs, is, m. [ix. 25 Mölliŭs? īnvideāt quod et Hērmögenēs, ego canto. Hor. S. 1
Hērmonāssă, æ, f. [565] Post quâm Phænägörēn Hērmonāssāmquĕ nĕpōtēs—Pris. F
Hērmūs, ī, m. Hērmūs, ĕt aūrātā Pāctōlüs ĭnhōrrŭĭt ūrnā. Claud. Eut. ii. 173
Hērnā, æ, f. Tārtēssĭōrum: hīc Hērnā cīvĭtās fŭĭt. Av. O. M. 463. (I. T.
Hērnīcus, ā, um, adj. O puerī, Mārsus dīcēbāt et Hērnīcus olim—Juv. xiv. 180.
Hērō, ūs, f. Sæpë pětēns Hērō jŭvěnīs trānāvěršt ûndās. Ov. A. 2. xvi. 13
Hērōdēs, ĭs, m. Præfĕrăt Hērōdīs pālmētīs pīnguĭbŭs; āltĕr—Hor. E. 2. ii. 184
Hērödötus, ī, m. Hērödötus īpse Thūrjūs, tum quī dēcus—Av. O. M. 49. (I. T.
Hērophilē, ēs, f. Hērophilē Phœbō grātšquĕ quōd montit. Tib. 2. v. 68.
Hērōŭs, š, ŭm, <i>adj.</i> Æquŏr, ët Hērōās lkcrĭmōsō lītŏrĕ tūrrēs, <i>Luc.</i> ix. 955.
Hērsē, ēs, f. Pāndrosos ātque Hērsē. Timidās vocāt ūnā sororēs—Ov. M
Hērsēs, ĭs, m. [737] Phœbūs, ĕt aŭrīgām jācūlūm dētōrquĕt ĭn Hērsēn. St. T. vii
Hērsīlīā, æ, f. Irīn ād Hērsīlīām dēscēndērē līmītē cūrvō— <i>Ov. M.</i> xiv. 830.
Hēsĭŏdūs, ī, m. Hēsĭŏdūs mĕmŏrāt dīvōs, dīvūmquĕ părēntēs, <i>Man</i> . ii. 12 .
Hēsĭŏnā, æ, f. or Hēsĭŏnē, ēs, f. Nām měmĭni Hēsĭŏnæ vīsēntēm rēgnā sŏrōrĭs—V. Æ. viii. 157 Hēsĭŏnēn Tēlāmōn, Brīsēĭdā cēpĭt Āchīllēs. Ov. H. xx. 69.
Hēspēriā, æ, f. Ēst löcus, Hēspēriām Graī ī cōgnōminē dīcunt, V. Æ. i. 530.
Hēspērīdēs, ŭm, f. Tūm cānīt Hēspērīdūm mīrātām mālā pūēllām—-V. B. vi. 61
Hēspēriē, ēs, f. Aspīcit Hēspēriēn pātriā Cēbrēnidā rīpā, Ov. M. xi. 769.
Hēspērīūs, š, tim, adj. Hēspērīūm Sīcūlō lātūs ābscīdīt, ārvāque ēt ūrbēs— V. Æ. iii.
Hēspērūgo, ĭnīs, m. Dūx noctis Hēspērūgō. Sen. Med. 878. (I. Dim. cat.) 150

HES-HIP

Hēspērūs, ī, m. [30. Spārgē, mārītē, nūcēs, třbǐ dēsērřit Hēspērūs Œtām. V. B. viii. Hesus. See Esus.

Hiarbas. See Iarbas.

Hiber, eris, m.

Sī tibi dūrus Hibēr, aut sī tibi tērgā dēdīssēt—Luc. vi. 258.

Hibēria, æ, f. [i. 19. Africa, vīcīnūm quōd nēscit Hibēria Maūrum, Claud. 1. C. S.

Hibērnī, ōrum, m. Eāmque lātē gēns Hibērnōrum colit. Av. O. M. 111. (I. T.)

Hibērus, ī, m. Extrēmā clypeī stāgnābat Hibērus in orā, Sil. ii. 449.

Hǐbērus, a, um, adj. Pērque āntra ēt rīpās Nymphīs ululātus Hǐbēris. Sil. i. 156.

Hicētāonius, a, um, adj. Āsjus Imbrasidēs Hicētāoniusque Thymoetēs, V. Æ. x. 123.

Hidāsmēnus, ī, m. Processērē Mēlās et Hidāsmēnus; īncipit hāstā-V. F. vi. 196.

Hiera. See Iæra.

Hĭĕro, ōnĭs, m. or Hĭĕrōn, ōnĭs, m.

Præftĕrāt tērrīs Hĭĕrōn, trāctārĕ sĕrēnō—Sil. xiv. 79.

Hīc mītēs Hĭĕrōnĭs ŏpēs; hīc sānctā vĕtūstās—653.

Hĭĕrüs, ī, m. Dāt făcĭēm Pöllūx Hĭĕrō, dāt Cāstŏr Āsīllō. *Mart.* 9. civ. 3.

Higīnus, ī, m. Infēstōs ŏculīs ūris, Higīne, pilos. Mart. 10. lvi. 4.

Hilaīrā, se, f. Pollūcēm cūltū non Hilaīrā soror. Prop. 1. ii. 16.

Hilarius, ī, m. Æmilia, īn cūnīs Hilarī cognomen adepta, Aus. Par. vi. 3.

H'llărus, ī, m. Hōs H'llărus colles et jugă lætă tenet. Mart. 6. lxxiii. 4.

Hĭmēllā, æ, m. [vii. 714. Cāspērĭāmquĕ cölūnt, Förŭlōsque, ēt flūmĕn Hĭmēllæ; V. Æ.

Hīmērā, æ, f. or Hīmērā, ōrūm, n. Ārmāvērš sūōs, quā mērgitūr Hīmērā pōntō—Sil. xiv. 233. Hīmērāque, ēt Dĭdÿmēn, Ācrāgāntāquē, Taūrŏmēnōnquē, Ov. F. iv. 475.

Himīlco, ōnis, m. Ēxīgūā sēsē fūrātūs Himīlco cărīnā. Sil. xiv. 561.

Hīphǐnŏūs, ī, m. Ēmǐnūs Hīphǐnŏūm cōllātō Mārtĕ, Clānīnquĕ, Ov. M. xii. 379. Hīppārĭs, ĭs, m.

Hīppārim, āc fācilēm superārī gūrgite pārcō—Sil. xiv. 230.

al. Hīppārin. Hṣpātēn fācilēm.

Hīppāsidēs, æ, m. Patronym. [xiii. 257. Cœrānon, Hīppāsidēn, ēt Ālāstörāquē, Chromiumque, Ov. M. 151

	Hippasus, 1, m. [313.] Hippasus, ēt prīmīs ētjāmnūm Nēstor in ārmīs. Ov. M. viii.
	Hīppēmölgī, örüm, m. Pēst Hīppēmölgī sūnt, Hīppöpödēsquĕ pötēntēs. Pris. P. 301.
	Hīppĭā, æ, f. Prēmtĭūs ēxpēdĭām, quöt āmāvērĭt Hīppĭā mœchēs, Juv. x. 220.
	Hīppo, ōnīs, m. Tum Vāga, ēt āntīquīs dīlēctūs rēgībus Hīppō, Sil. iii. 259. Hīppō subīt—
	Hīppŏcŏōn, ōntĭs, m. Ēt quōs Hīppŏcŏōn āntīquīs mīsĭt Ămÿclīs: Ov. M. viii. 314. Hÿrtăcĭdæ ānte ōmnēs ēxīt lŏcūs Hīppŏcŏōntĭs. V. Æ. v. 492.
	Hīppöcrātēs, is, m. Os höminīs! mūlsūm mē rögāt Hīppöcrātēs. Mart. 9. xcv. 2.
	Hīppōcrēnæŭs, ĕ, ŭm, <i>adj.</i> Hīppōcrēnæūm vīctōrem īnsīstĕrĕ fōntĕm. <i>Laud. Herc.</i> 5.
	Hīppocrēnē, ēs, f. [(Spond.) Dīcitē, quæ fontēs Ăgănīppidos Hīppocrēnēs—Ov. F. v. 7. Sī vērā fāma ēst Hīppocrēnē quām pēdis—Aus. Epis. xxi. 8. (I. T.)
	Hīppödāmās, āntīs, m. [599. Sī pātēr Hīppödāmās, aūt sī mīnūs īmpĭūs ēssēt—Ov. M. viii.
•	Hīppŏdāmē, ēs, f . Hīppŏdāmēque, hŭmërōquë Pēlōps īnsīgnĭs ĕbūrnō, V . G . iii. 7.
	Hîppödămîă, æ, f. Vēctă përëgrinis Hîppödămîă rötis. Ov. H. viii. 70.

Hīppödāmus, ī, m. [vi. 438. Cōrnĭpĕdūm: priŏr Hīppödāmus fērt ōrā sēquēntum—St. T. Hīppölÿtē, ēs, f. Sīcūt āb Hīppölÿtē, prædā rēlātā tībi ēst. Ov. H. xxi. 120.

Hīppölÿtüs, ī, m. [(I. T.)
Hīppölÿtüs öbĭīt, qu'iš növērcæ crēdĭtum ēst. Phæd. 3. x. 3.

Hīppomedon, ontis, m. [T. vi. 728. Fērre damus, neque enim Hīppomedon înviderit, ensem. St. Hīppomedonta manus: non illum īmpācta moverent—ix. 145.

Hīppömēnēis, idös, f. Patronym. Ūtquë növūm pāssā gĕnŭs Hīppömēnēidē pœnæ, Ov. 1b. 337. al. pāssa ēst gĕnŭs Hīppömēnēiš pœnæ.

Hīppŏmēnēs, ĭs, m. [263. Ūt tülīt Hīppŏmēnēs Schænēĭdā, præmĭā cūrsūs, Ov. H. xvi.

Hīppōnāx, āctis, m.

Claūdūm trimētrūm fēcit aliter Hīppōnāx. T. M. 2398. (Scaz.)

Hīppōnāctis habēre claūdicāntem. 2903. (Phal.)

Hīppönöŭs, ī, m. Ut sătūs Hīppönöō, Dōsĭthŏēsquĕ pātĕr. Ov. Ib. 472.

Hîppŏpŏdĕs, ŭm, m.
Pöst Hîppēmōlgī sünt, Hîppŏpŏdēsquĕ pŏtēntēs. Pris. P. 301.
152

HIP-HOM

Clauserat Hippotades æterno carcere ventos: Ov. M. iv. 662.

Hîppothoosque, Dryasque, et cretus Amyntore Phænix, Ov. M.

[viii. 307.

Hīrpīnē Quīnctī, cōgǐtēt, Ādrīā—Hor. C. 2. xi. 2. (Gr. Alc.)
Hīrpīnēt, ă, ăm, adj.
Lūcānis ēxcītā jūgīs, Hīrpīnāquē pūbēs. Sil. viii. 569.
Hīrrūs, ī, m.
Quōt Bāsilūs sŏciōs, quōt cīrcūmscrīpsērīt Hīrrūs—Juv. x. 222.
Hīsbo, ōnīs, m.
Ossibūs hærēntēm. Quēm nōn sūpēr ōccūpāt Hīsbō—V. Æ. x.
Hīspāl, ălīs, n.
Ēt cĕlĕbre Ōcĕāno ātque āltērnīs æstībūs Hīspāl, Sil. iii. 392.
Hīspānīā, æ, f.

Gāllĭā, nēc lātīs aŭdāx Hīspānĭā tērrīs; Tib. 4. i. 138. Hīspānŭs, ă. ŭm. adi.

Seū nāvīs Hīspānæ māgīstēr, Hor. C. 3. vi. 3. (I. Dim. Arch.) Hīspēllās, ātīs, adj. Tībūrtēs Māgīos, Hīspēllātēmquĕ Mětaūrum—Sil. iv. 187.

Hīspēllum, ī, n.
Hīspēllum, ēt dūrō mōntī pēr sāxā recūmbēns—Sil. viii. 457.

Hīspo, ōnĭs, m. Hīspŏ sŭbīt— Hīspūllă, æ, f.

Hippotades, æ, m. Patronym.

Hippothoos, i, m.

Hīrpīnus, ī, m.

Chrysogonum cantare vetent. Hispulla trageedo-Juv. vi. 74.

Hīstēr, trī, m. Ot tumidā frēmit Hīstēr aquā: nēc mæniz nobīs—V. F. vi. 329. Hīstrī, orum, m.

Dētēgīt örtā dĭēs stāntēs īn rūpĭbūs Hīstrōs, Luc. iv. 530. Hœdūs, ī, m.

Āt cūm sēcrētīs īmprōvidūs Hœdūs in ārvīs—*Man.* v. 311. Hŏmērēūs, ā, ūm, *adī*.

Scrīptör Hömērēum sī forte reponis Achillem, Hor. A. P. 128.
al. hönoratum.

Hömērĭācus, ā, um, adj. Cogor, Homērĭācās ēdidicīque notās.

Hŏmēricus, a, um, adj. Vēl pŏtius, quantum Gradīvus Hŏmēricus, Audīs, Juv. xiii. 113.

Hömērōnǐdæ, ārum, m. Ēt Hömērōnĭdæ, ēt pōstīllä mīllē mēmörārī pötēst. Plaut. Truc. 2. vi. 4. (Tr. Tet. cat.)

Hömērüs, ī, m. Sēdēs Hömērūs, Pīndāricæ lätēnt, Hor. C. 4. ix. 6. (Gr. Alc.)

Hömölē, ēs, f. [vii. 675. Dēscēndūnt Cēntaūri Hömölēn Öthrÿnquĕ nĭvālĕm—V. Æ.

Hömölöidës, üm, f. adj. (Portæ understood.) [252. Sphīngē pēr īngēntēs Hömölöidās ēxēāt Hæmōn. St. T. vii. 153

ном-нул

Hŏnŏr, ōrĭs, m. [23. Dōnĕc Hŏnōr, plācĭdōquĕ dĕcēns Rĕvĕrēntĭā vūltū— <i>Ov. F.</i> v.
Hönöriädēs, æ, m. Patronym. [Mar. 341. Pārvūs Hönöriädēs genībūs consīdāt āvītīs. Claud. N. Hon.
Hönöriäs, ädis, f. Patronym. Līmen Hönöriädes penetrant regale sorores. Claud. L. S. 131.
Hönöriüs, ī, m. Jāmque ādērīt lætō prōmīssüs Hönōriüs ævō. Cl. Ruf. i. 372.
Höpleüs, ĕös, m. [727. Rēlĭquĭīs, tēlūmquĕ jăcīt, quōd prōxĭmŭs Hōpleüs—St. T. viii. Sīve ĭbĭ nēscĭĕrāt: mœstūm vĭdēt Hōplĕä tāndĕm—ix. 204.
Hora, æ, f. See Ora.
Hōræ, ārtim, f. Præsĭdĭō förĭbūs cœlī cūm mītĭbūs Hōrīs: Ov. F. i. 125.
Hörātīŭs, ī, m. Et tēntīt nostrās numērosus Hörātīus aurēs; Ov. T. 4. x. 49. Plur. Hörātīorum quā virēt săcēr cāmpus. Mart. 3. xlvii. 3. (Scaz.)
Hörātĭus, ā, um, adj. Ēt cēcĭnīt Curios frātrēs, ēt Hörātĭā pūlā. Prop. 3. iii. 7.
Hōrös, ī, m. Hōrös, ĕt ā pröävō dūctă Cŏnōnĕ dömüs. Prop. 4. i. 80.
Hōrtălis, ī, m. Sēvöcāt ā dōctīs, Hōrtālē, vīrgĭnĭbūs. Cat. lxv. 2.
Hörtēnsitis, ī, m . Mīllīš cum īntērēā quīngēnta Hörtēnsitis ūnō— Cat . xcv. 3.
Hōrtīnus, a, um, adj. Nursia, et Hōrtīnæ clāssēs, populīque Latīnī; V. Æ. vii. 716.
Hösius, ī, m. [446. Turpē gēmīt, quoties Hosius mūcrone corūsco—Claud. Eut. ii.
Höstüs, ī, m. Höstüs ĕrāt : cūjūs frētūs fūlgēntĕ jüvēntā—Sil. xii. 347.
Hūnnī, ōrum, m. Hūnnōrum lāturus opēm: quos āffore bēllo— <i>Claud. Ruf.</i> i. 321.
Hýšcīnthĭā, ōrum, n. Ānnuā prælātā rēdēunt Hýšcīnthĭā pōmpā. Ov. M. x. 219.
Hýšcīnthus, ī, m. [x. 217. Nēc genuīsse pudēt Spārten Hýšcīnthon: honorque—Ov. M.
Hyades, um, f. or Hyas, adis, f. Navita quas Hyadas Graius ab îmbre vocat. Ov. F. v. 166. Non tantis Hyas înserena nîmbîs—St. S. 1. vi. 21. (Phal.)
Hyalē, ēs, f. [iii. 171. Excĭpĭunt laucēm, Nephēlēque, Hyalēque, Rhanīsque, Ov. M.
Hyāmpölis, is, f. Ēt vāllēs, Lēbādēā, tūās, ēt Hyāmpölin ācrī—St. T. vii. 345.
Hýāntēŭs, š, tīm, <i>adj.</i> Clārūs Hýāntēse Stēllā sĭtītör āquse. <i>Mart.</i> 12. iii. 12. 154

HYA-HYL

Hỹāntĭüs, ä, tim. adj. Ēt Pæān, ĕt Hǧāntĭæ sŏrōrēs. St. S. 2. vii. 8. (Phal.)

Hyās, æ, and āntis, m.
Mātër Hyān, ët Hyān mœstæ fievērē sörörēs. Ov. F. v. 179.
Continuaque die sidus Hyāntis erit. 734.

Hyas, f. See Hyades.

Hÿblă, æ, f. Flörĭdă quām mūltās Hÿblā tüētür āpēs. Ov. T. 5. vi. 38.

Hỹblæŭs, ă, ŭm, adj. Mēllă jūbēs Hỹblæã tǐbī, věl Hỳmēttĭā nāscī. Mart. 11. xlii. 3.

Hÿdāspēs, ĭs, m. [747. Cædĭcŭs Ālcāthŏum ōbtrūncāt, Sācrātŏr Hÿdāspēn; V. Æ. x.

Hýdāspēŭs, ă, ŭm, adj. Dīvēs Hýdāspēīs aŭgēscāt pūrpūră gēmmīs. Claud. 3. C. H. 4.

Hýdră, æ, f. [290. Lērnæāmquē vǐrēns öbsēdērāt Hÿdrā pālūdēm. *Claud. Ruf.* i.

Hydröchöus, ī, m.
Proximus Hydröchöi fülgeret Özriön. Cat. lxvi. 94.

Hỹdrus, ī, m.

Ēt cunctās revocāre ratēs, quās āvius Hydrus—Luc. v. 375.

Hyempsal, alis, m. Et vastæ Nasamon Syrtis populator Hyempsal, Sil. i. 408.

Hyēmpsās, æ, m. Accīpīēt, cæsō pater hūnc dētrāxīt Hyēmpsæ. Sil. xvi. 461.

Hỹgēă, æ, f. Quod sānārĕ Crǐtōn, non quod Hỹgēă potēst. *Mart.* 11. lx. 6.

Hýlāctēs, Ys, f. Quippe hīc Hýlāctēs, Hýsträ, Sārna, ēt nöbilēs—Av. O. M. 497.

Hylactor, oris, m. Labros, et Agriodos, et acutæ vocis Hylactor, Ov. M. iii. 224.

Hỹlæŭs, ī, m. Et māgno Hỹlæüm Lapithīs crātēre mināntem. V. G. ii. 457.

Hỹlæŭs, ặ, ŭm, adj. Mōvĭt ĕt Hỹlæā sūpplēx cũm gēntĕ Sÿēnēn—V. F. vi. 74.

Hýlas, æ, m. Aŭt multum quæsītus Hýlas, urnamque secutus. *Juv.* i. 164.

Hýlāx, ācis, m. Nēscio quid cērte ēst, ĕt Hýlāx în līmine lātrāt. V. B. viii. 107.

Hýlē, ēs, f. Quī brēvē līttūs Hýlēs, Ātālāntæūmquē supērbī—St. T. vii. 267.

Hyles, is, m.

Antë tămên lêtō děděrāt Phlēgræŏn, ět Hÿlên, Ov. M. xii. 378. Hÿleūs, ĕŏs, m. [M. viii. 312.

Nārycĭūsque Lelex, Panopeūsque, Hyleusque, feroxque—Ov.

Hýlēŭs, ī, m. Pēctore montāno dūplex Hýlēŭs ab antro—St. T. iv. 140. 155

HYL-HYP

Hýllī, ōrŭm, <i>m.</i> Præstrīngünt pĕlägō: gēns H ÿ llī plūrĭmă cīrcŭm— <i>Av. D</i> .	536
Hÿllŭs, ī, m.	

Nēc păter Amphitryon, nēc puer Hyllus adest. Ov. H. ix. 44.

Hÿlönömē, ēs, f.

Abstulit Hylönömē: quā nullā nitēntiör intēr—Ov. M. xii. 405.

Hymēn, čnis, m.

[H. xiv. 27.

Vulgus, Hymēn, Hymēnæē, vocānt: fugit illē vocāntēs. Ov.

Ot subito nostrās Hymēn cāntātus ad aurēs—xii. 137.

Hyměnæŭs, ī, m.

Non Hymenæus adest, non illi Gratia lecto. Ov. M. vi. 429.

Hymēttĭŭs, ă, ŭm, adj.

Öväque sümantur, sümantur Hymettia mella. Ov. A. A. ii. 423.

Hýmēttös, ī, m. [8. Pāscāt ēt Hÿblā mēās, pāscāt Hýmēttös āpēs. Mart. 7. lxxxviii.

Hypæpæ, ārum, f.

Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypæpis. Ov. M. xi. 152.

Hýpănis, is, m. [xv. 285. Quid? non et Scythicis Hypănis de montibus ortus, Ov. M.

Hypatēs. See Hipparis.

Hypērboreus, a, um, adj.

Solus Hyperboreas glacies Tanaimque nivalem—V. G. iv. 517.

Hyperenor, oris, m.

Sævus utērque deus; vīctīs Hyperenora jungit-St.T. viii. 494.

Hypěriä, æ, f. Flevít ét effusis revocans Hypěria lacertis. V. F. iv. 375.

Hýpěrīōn, ŏnĭs, m. Plācāt ēquō Pērsīs rādīīs Hýpěrīŏnă cīnctŭm. Ov. F. i. 385.

Hyperionius, a, um, adj. Sīc Hyperionium tepido Phaethonta sorores—St. T. xii. 413.

Hypērmnēstrā, æ, f. or Hypērmnēstrē, ēs, f. [vii. 63. Āndromědēque ět Hypērmnēstrē, sině fraudě mărītæ, Prop. 4. Sævus, Hypērmnēstrā, pătěr ēst tíbi. Jūssa părēntis—Ov. H. xiv. 53.

Hýpětāôn, önis, m. Et nünc māgnanimos Hýpětāöna Gesithöümque, V. F. vi. 637.

Hÿpnŭs, ī, m. Hÿpnč, quid ēxpēctās pigër ? īmmortāle Fălērnum Funde—Mart. 11. xxxvi. 5.

Hÿpsä, æ, m. [227. Nēc nōn quī pōtānt Hÿpsāmque Āläbīmque sŏnōrōs—Sil. xiv.

Hÿpsæä, æ, f. Cöntēmplēre öcülīs, Hÿpsæä cæcĭör īllā—*Hor. S.* 1. ii. 91.

Hýpseūs, čös, m. Ense jácēt Clýmenī: Protenora perculit Hýpseūs, Hýpsea Lýncīdēs—Ov. M. v. 98, 99.

156

HYP-IAL

Hypsipyle, es, f. Hypsipyle, testis, testis Minoia virgo est. Ov. H. xvii. 193. Pl. Phyllidas, Hypsipylas, vatum et plorabile si quid--Pers.

Hypsipylæus, a, um, adj. Vülcanum tellus Hypsypylæä colit. Ov. F. iii. 82.

Hÿpsīstæ, ārum, f. adj. (portæ understood.)

T356. Electræ, quatit Hypsistas manus Eurymedontis. St. T. viii.

Hypso, üs, f.

Nobilis Amphion; păriter quos edidit Hypso, V. F. i. 367.

Hýrcania, æ, f. Includīt gelido, vāstīsque Hyrcania sīlvīs—Luc. iii. 268.

Hyrcanius, a, um, adj. [71]. Et prope sunt Mardi: sequiturque Hyrcania plebes. Pris. P.

Hyrcanus, a. um. adi.

Caūcasus, Hyrcanæque admorunt übera tigres. V. Æ. iv. 367.

Hýrĭē, ēs, f. At genetrīx Hyrie, servātī nesciā, flendo-Ov. M. vii. 380.

Hyrieūs, ĕŏs, m. Förtě senex Hyrieus, angusti cultor agelli, Ov. F. v. 499.

Hyrieus, a, um, adj.

Töllet humo validos proles Hyriea lacertos: Ov. F. vi. 719.

H∀rłŭm, ī, n. Usque Hyrii sümmam sēd tēndīt lāpygīs orā. Pris. P. 372.

Hyrtăcides, æ, m. Patronym. Hyrtacidæ juvenīs volucres dīverberat auras; V. Æ. v. 503.

Hvrtacus, ī, m. Sī quā tūis ūnquām prò mē pāter Hyrtācus ārīs-V. Æ. ix. 406.

Hÿstră, æ, f. [(I. T.)]Quippe hic Hylactes, Hystra, Sarna, et nobiles-Av. O. M. 497.

T.

lācchus, ī. m. [iv. 15. Nycteliusque, Eleleusque parens, et lacchus, et Evan: Ov. M.

lachon, onis, m. [105. (I. T.) Ampsigură măter mihi fuit, lachon pater. Plaut. Pon. 5. ii. Sed si ita est ūt tū sīs lachonīs fīlius-112.

lādēr, n.

Et tepidum in mölles Zephyrös excurrit lader. Luc. iv. 405.

Iæră. æ. f. Quos Jovis eduxit luco silvestris Iæra, V. Æ. ix. 673.

Jacesinus, a, um. See Acesinus.

lalysius, a, um, adj. Phœbeamque Rhodon *, et lalysios Telchinas. Ov. M. vii. 365. (Spond.) * By cæsura. 157

JAN-IAR

Jānālis, č, adj. Vīrgāquē Jānālīs dē spīnā sāmittir ālbā. Ov. F. vi. 165.

Jāniculum, ī, n.
Jāniculum huīc, illī fuerāt Sāturnia nomen. V. Æ. viii. 358.

- Saniculum nuic, imi luerat Saturnia nomen. 7.22. viii. 500.

Jān'īgēnā, æ, c. g. [381. Dūm m'h'i Jān'īgēnām sērvābūnt fātā Canēntēm. Ov. M. xiv.

lanthē, ēs, f. Cum pătěr, Iphi, tibī flavām dēspēndět lanthēn. Ov. M. ix. 714.

länthis, idös, f.

Përpëtuam Stëllæ dum jungit lanthida vati. Mart. 6. xxi. 1.

Jānŭs, ī, m.

Sātūrnūsque senēx, Jānīque bifrontis imāgo. V. Æ. vii. 180.
Pl. Vīve, vale, et tötidēm ventūros congere Jānos. Aus. Epis.
xx. 13.

lāön, önis, m. Quā Mēlās, ātquē Crāthīs flüviī, quā cūrrit lāön. Pris. P. 413.

Iăpetides, se, m. Patronym.

Tū quoque, Iāpētidē *, non hos adhibendus in ūsūs, Ov. M. v. * Quadrisyllable, by synizesis.

Išpětionidės, æ, m. Patronym.

lăpētionidēs Ātlās füit. Ültimā tēllūs—Ov. M. iv. 631. Pl. lapētionidās gēnērīs primordia nostrī. Claud. Eut. ii. 491.

Iăpětůs, î, m. [279.
 Cœūmque, Iăpětůmquě crěát, sævůmquě Týphôča †, V. G. i.
 † Cut off; the next line beginning with a vowel.

lapis, idos, m.

Jāmque adērāt Phœbo ānte allos dīlēctus lāpis. V. Æ. xii. 391.
Idmona quod vātēm, mēdicum quod lāpida dīcunt: Aus. E.
xx. 7.

lāpīx, igis, m. Orē momordit Hēlops, humēro trānsmīsit lāpīx. St. T. xii. 746.

lāpÿdĭā, æ, f. Fōrtĭs lāpÿdĭæ mīlēs; tēstīs quŏquĕ fāllāx—Tīb. 4. i. 108.

lapygės, im, m. Et super arenti tenduntur lapygės agro. Av. D. 526.

Ĭāpÿgĭā, æ, ƒ. Līnquĭt Iāpÿgĭām, lævīsque Āmphīssĭā rēmīs—*Ov. M*. xv. **703**.

Iāpygius, ā, um, adj. Cēlsus lāpygios quā sē Gārgānus in āgros—Sil. viii. 223.

lāpys, ydis, adj. Cāstēlla în tūmūlīs, ĕt lāpydis ārvā Timāvī. V. G. iii. 475.

lapyx, ygis, m. [52. Thurinosque sinus, Temesenque, et lapygis arva. Ov. M. xv.

lāpyx, ygis, adj.

Victor Gargani condebat lapygis arvis. V. Æ. xi. 247. Iarba, æ, m. or larbas, æ, m.

Non Libyæ, non antë Tyro, dëspectus larbas. V. Æ. iv. 36. Et potitur capta Maurus larba domo. Ov. F. iii. 552.

IAR-IBI

lārbītă, æ, m.

Rüpit larbitam Timagenis æmülä linguä. Hor. E. 1. xix. 15.

lardanis, idis, f. Patronym.

Sē quoque Nymphā tuīs ornāvit lārdānis ārmīs. Ov. H. ix. 103.

Iăsidēs, æ, m. Patronym.

lasidē Palinūre, ferunt īpsa sequora classem. V. Æ. v. 843.

Iăsion, onis, m.

lasiona Ceres, repetitum Mülciber ævum—*Ov. M.* ix. 422.

Iăsis, idos, f. adi.

Sævitiām dūræ contudit lasidos. Prop. 1. i. 10.

Izsiŭs, ī, m.

Vīdērāt lāslūm Crētæā dīvā sub Idā—Ov. A. 3. x. 25.

Iăsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Vīrgīnis lasīze blandos descendere ad īgnes. V. F. iv. 353.

lāson, onis, m.

Ömnik Mēdēæ fāllāx prōmīsit lāsōn. Ov. H. xvii. 229. Dōna fērām tēmplīs, vīvūm quŏd lāsŏna pērdō. vi. 77.

lāsonidēs, æ, m. Patronym.

Ecce et lasonidæ juvenes, nova gloria matris, St. T. vi. 340.

lāsonius, a, um, adj.

Æquor lasonio pulsatum remige primum, Ov. P. 3. i. 1.

Iaxamatæ. See Exomatæ.

laxartæ, arum, m. or laxartes, æ, m.

Fluminis os, dīrī rīpās hābitānt * Iāxārtæ. Av. D. 929. (Sp.)

* Trisyllab. by synecphonesis.

Flümen laxartem jüxta quibus arva colüntür—Pris. P. 726.

lazyges, um, m. or lazyx, ygis, m.

Îpse vides önerată ferox ût ducăt lazyx—Ov. P. 4. vii. 9. Aut quid Sauromatæ făciant, quid lazyges acres—1. ii. 79. * Iazyges, et Colchi, Metereaque turbă, Getæque, T. ii. 191.

Ibēr, ērīs, m.

Sī tibi dūrus Ibēr, aut sī tibi tērgā dēdīssēt—Luc. vi. 258. Quēm jūxtā tērrās hābitānt örientis Ibēres. Pris. P. 679.

Ibēria, æ, f.

Quicquid ab auriferis ējēctat Ibēria fossīs. St. S. 3. iii. 89.

Ibēriācus, a, um, adj.

Ömen, Iberiacis victa Carthagine terris-Sil. xiii. 510.

Ibēricus, a, um, adj.

Ibericis peruste funibus latus. Hor. Ep. iv. 3. (I. Tr.)

Ibērīnă, æ, f.

Unus Ibērīnæ vīr sūfficit? Ōcius īllud—Juv. vi. 53.

Ibērus, ī, m.

At Iberus inde manat amnis et locos—Av. O. M. 248. (I. Tr.)

Ibērus, a, um, adj.

Tyrrhenoque boves în flumine lavit Iberas. V. Æ. vii. 663.

Ibis, idis, and is, m.

159

Illius ambages imitatus in Ibide, dicar—Ov. Ib. 59.

Et fletu madidis Ibin adīte genīs. 100.

r 2

IBY-IDA

Ibycus üt perlit vinden fait altivolans grüs. Aus. Ed. De Hist.
Icaria, æ, f. [244. lpső pér Icariæ scöpülős, Éphésönque réfinquens—Luc. viii.
Icăriotis, idos, adj. f. Écce Ithăci conjux semper decus Icăriotis. V. Cul. 264. Morte nihil opus est, nil Icăriotide telă. Ov. P. 3. i. 113.
Īcărĭs, ĭdös, <i>adj. f.</i> Sēx bīs ūt Īcărĭdōs fāmūlæ pērĭērē, procīquē, <i>Ov. Ib.</i> 391.
Icărius, i, m. Trāditur Icārii quō cēcidīssē gēnēr. Ov. Ib. 570.
Icărĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Icărŭs Icărĭis nōmĭnă fēcĭt ăquïs. Ov. T. 1. i. 90.
Icārus, ī, m. Icārus īmmēnsās nomine sīgnet aquās. Ov. T. 3. iv. 22.
Icefus, ī, m. [Alcaic.) Iceī, bēātīs nūne Ārābum īnvidēs—Hor. C. 1. xxix. 1. (Gr.
Icelos, ī, m. [640. Hūnc Icelon Superī, mortāle Phobētora vūlgus—Ov. M. xi.
Ichnöbätēs, æ. w. Gnōsĭŭs Ichnöbätēs, Spārtānā gēntē Mēlāmpūs. <i>Ov. M.</i> iii. 208.
Ichnōn, ŏnĭs, m. Ālbēt āgēr: lēvĭs āntē pēdēs sūbsēdērāt Ichnōn; V. F. iii. 167.
• • • • •
Ichnūsā, æ, f. Inde Ichnūsā prīds Graīīs mēmorātā colonīs, &t. xii. 358.
Inde Ichnūsā prīds Graīss mēmorātā colonīs, Sil xii. 358. Ictīnūs, ī, m.
Inde Ichnūsā prītis Graī is mēmorātā colonis, Sil xii. 358. Ictīnūs, ī, m. Ictīnūs, māgico cuī noctūš pērlitā fūco—Aus. Ed. x. 309. Iculīsmā, æ, f.
Inde Ichnūsa prīūs Graīss mēmorātā colonis, Sil. xii. 358. Ictīnūs, ī, m. Ictīnūs, māgico cuī noctūs pērlitā fūco—Aus. Ed. x. 309. Icūlīsmā, æ, f. Icūlīsmā cūm te ābsconderet. Aus. Epis. xv. 22. (I. Dim.) Idā, æ, f. or Idē, es, f. Quāmvīs Idā Pārīm pāstorēm dīcāt āmāssē, Prop. 2. xxxii. 35.
Inde Ichnūsā prīds Graīs mēmorātā cölonīs, Sil. xii. 358. Ictīnūs, ī, m. Ictīnūs, māgico cuī noctūš pērlitā fūco—Aus. Ed. x. 309. Ictīlīsmā, æ, f. Ictīlīsmā cūm te ābscondērēt. Aus. Epis. xv. 22. (I. Dim.) Idā, æ, f. or Idē, es, f. Quāmvīs Idā Pārīm pāstorēm dīcāt āmāssē, Prop. 2. xxxii. 35. Idē nostrīs nūdātā rogīs; Sen. Tr. 74. (Anapæst. Dim.) Idæūs, ī, m.
Inde Ichnüsz prīds Graīs mēmorātz cölönīs, Sil. xii. 358. Ictīnüs, ī, m.
Inde Ichnüsä priüs Grais mēmorātā cölönis, Sil. xii. 358. Ictinüs, ī, m. Ictinüs, māgicō cui nōctūš pērlitā fūcō—Aus. Ed. x. 309. Icūlismā, æ, f. Icūlismā cūm te ābscōndērēt. Aus. Epis. xv. 22. (I. Dim.) Idā, æ, f. or Idē, es, f. Quāmvis Idā Pārim pāstōrēm dīcāt āmāssē, Prop. 2. xxxii. 35. Idē nōstrīs nūdātā rogīs; Sen. Tr. 74. (Anapæst. Dim.) Idæūs, ī, m. Illum īncēndēntēm lūctūs Idæūs ēt Āctōr—V. Æ. ix. 500. Idæūs, ā, ŭm, adj. Mōns Idæūs ūbi ēt gēntīs cūnābūlā nōstræ. V. Æ. iii. 105. Idālīā, æ, f. Pārva ētīām fūīt Idālīā. Aus. Par. xxviii. 1. (D. Tetram. cat) Idālīē, ēs, f.
Inde Ichnüsä prīds Graīs mēmorātā cölönīs, Sil. xii. 358. Ictinüs, ī, m.
Inde Ichnüsz priüs Grais měmörštž cölönis, Sil. xii. 358. Ictinüs, i, m. Ictinüs, mägicō cui noctuž pērlitā fücō—Aus. Ed. x. 309. Icülismă, æ, f. Icülismă cüm te ābscönděrět. Aus. Epis. xv. 22. (I. Dim.) Idă, æ, f. or Idē, es, f. Quāmvīs Idā Pārīm pāstörēm dīcāt ămāssē, Prop. 2. xxxii. 35. Idē nostrīs nūdātā rögīs; Sen. Tr. 74. (Anapast. Dim.) Idæüs, ī, m. Illum incēndēntēm lūctūs Idæüs ēt Actör—V. Æ. ix. 500. Idæüs, ă, üm, adj. Mōns Idæüs übi ēt gēntīs cūnābūlā nostræ. V. Æ. iii. 105. Idāliā, æ, f. Pārva ētiām fūit Idāliā. Aus. Par. xxviii. 1. (D. Tetram. cat.) Idāliē, ēs, f. Idāliēn, mēmörēmquē timē Rhāmnūsidis īrām. Ov. M. xiv. 694.

IDA-ILE

Idäs, æ. m. Et vēlox Idās, ēt jām non fēminā Czeneus. Ov. M. viii. 305. Idē, ēs, f. ſ134. Magna parens juvenum, gemini tunc funeris, Ide-St. T. iii. Idērā, æ, f. civitãs Idērā sūrgīt. Līttūs ēxtēndīt děhīnc-Av. O. M. 475. (1. Tr.) Idmonaque audacem, te quoque rumpat aper. Ov. 1b. 506. Idmonius, a, um, adj. ſ 133. Ter quater Idmoniæ frontem percussit Arachnes. Ov. M. vi. Idomeneus, ei, and eos, m. Lyctius Idomeneus, hīc illa ducis Melibæi-V. Æ. iii. 401. Idomenei, Libycone habitantes littore Locros-xi. 265. Idomenea ducem desertaque littora Cretze. iii. 122. Idomenius, a, um, adj. Idomeniosne petam montes? at gurgite lato-Cat. lxiv. 178. * By synizesis. al. Isthmoneosne. Idæosne. Idŏthĕē, ēs, f. Et Pharos Idothees scopuli Pallenidis alti. Pris. P. 243. Idrus, ī. m. Ünigenamque simul cultricem montibus Idri. Cat. lxiv. 301. Idūmæŭs, ž, ŭm, adi. Prīmus Idumæās referām tibi, Māntua, pālmās. V. G. iii. 12. Idūmē, ēs, f. Gāzaque, et arbūsto palmarum dīves Idumē. Luc. iii. 216. Idūs, ŭŭm, f. Omnes vero Idus octava luce recurrunt. Aus. Ec. xiii. 5. Ömnēm redegit Idibūs pecūniam: Hor. Ep. ii. 69. (I. Tr.) Ĭērnē, ēs, f. Scotorum tumulos flevīt glacialis Ierne. Claud. 4. C. H. 33. Pārte alia campī sævīt furor. Altus lertes-Sil v. 259. Sīdonios Arbēla ferox, ēt cēlsus letas—Sil. xiv. 271. Igilium, i, n. Eminus Igiliī sīlvēsā cācūminā mīror. Rutil. i. 325. Iguvium, ī, n. Iguvium, patuloque jacens sine mœnibus arvo—Sil. viii. 459. Ileates, um, m. Ileates agro se feraci porrigunt. Av. O. M. 302. (I. Tr.) Îlērdă, æ, f.

llērtēs, æ, m. Cons'ilio viridīs, sēd bēllī sērus, Ilērtēs. Sil. iii. 255. 161 p 3

Ilērdēs, æ. m.

Non, quæ Dārdānios post vidit, Ilerda, furores, Sil. iii. 359.

Adsuētūs jāculīs, īdem ēt bēllātor, Ilerdēs. Sil. xvi. 566.

ILE-ILL

Ileūs, čos, m. Vēnīt ātrōx Ileūs, čt ölēntīs ārātör Hýmēttī, St. T. xii. 622.

Iliā, se, f. Mārtē grāvīs gēminām pārtū dābit Iliā prolēm. V. Æ. i. 274-

Iliacus, a, um, adj.
Tydīdē, mēne Iliacis ōccumbērē campis—V. Æ. i. 97.

Ilïadēs, æ, m. Romulus Ilïadēs, Ilïadēsque Remus. Ov. A. 3. iv. 40. Ilïadæ fratrēs jūra pētīta dabānt. F. iii. 62.

Illädės, tim, f.
Illädės ādsūnt, quās supēr cēlsō grādū—Sen. Ag. 587. (I.Tr.)

Ilias, ados, f.
Ilias setērnūm sī lātūīsset opūs. Ov. A. A. iii. 414.
Conditor Iliados cāntābitūr, ātque Maronis—Juv. xi. 178.

Ilion, ī, f. or n. [53. Ilion, ēt Tenedos, Simoisque, ēt Xānthus, ēt Idē, Ov. H. xiii.

Ilionă, æ, f. or Ilionē, ēs, f. Prætěrěä scēptrum Ilionē quod gēssěrät ölim, V. Æ. i. 653. Cum Ilionam ēdormīt, Cătienīs mille ducentis, Hor. S. 2. iii. 61.

Ilkoneüs, ei, and eös, m. Jām välidam Ilkonei nāvēm, jām fortis Achātæ, V. Æ. i. 120. Ilkoneā pētīt dēxtrā, lævāquē Sērēstum. 611.

Iliös, ī, f. Iliös, ēt mūrūs quod fūit āntē solum. Ov. H. i. 48.

Ilīsačs, ī, m. or Ilīsaŭs, ī, m. Cēlāvīt Gēticos rīpīs Ilīsaŏs amorēs. St. T. xii. 631.

The antepenultima is shortened by Avienus, but his authority is invalid.

Attīcă qua pulchro tellus pinguescit Ilisso. D. 1219.

Ilīthyīš, æ, f. Lēnis llīthyīš, thērē mātrēs. Hor. C. S. 14. (Sopph.)

Ilium, ī, n. Ilium în Itāliām pērtāns vīctēsque penātēs. V. Æ. i. 68.

Ilĭūs, š, tm, adj. Contigimūsquē mānūm, quā concidit Ilĭā tēllūs. V. Æ. xi. 245.

Illíbánům, ī, s.

[Epis. xix. 16.
Illíbánům, Nůmřidámque Ävělim, Pärthůmque Vönöněm. Aus.

An tibi sum gelidā vilior Iligria? Prop. 1. viii. 2.

Illýricus, a, um, adj. Illýricos penetrare sinus, atque intima tutus—V. Æ. i. 243.

Illýris, idős, *f. adj.*Nünc tibi Pānnönia ēst, nūnc Illýris ōrz domāndz. *Ov. T.* ii.

Illýrium, ī, n.
Illýrium, Bpīrönque lävāt, clārāmque Cörinthön. Man. iv. 612.
Illýrius, ä, üm, adj.

Năm procul Illyriis lava de parte relictis—Ov. T. 1. iv. 19.

ILV—IND

Expertos belli juvenes; ast Ilva trecentos--V. E. x. 173. Additür, Ilüs eret, düm res stetit Ilia regno. V. Æ. i. 268.

Aūdijt illa deus : dum tērit Imaona Halesis. V. Æ. x. 424.

Āsiŭs Îmbrāsidēs Hicētāonjūmque Thymætes, V. Æ. x. 123.

Imbrasidas, Glaucum atque Laden, quos Imbrasus īpse-V.

At non Eurynomus, Lycidasque, et Areos, et Imbreus, Ov. M.

Vēnimus ad portus, Imbria terra, tuos. Ov. T. 1. x. 18. rös, ī, f. [(1. T.) Intērēa in Imbrō möritūr cōgnātūs sēnēx. Ter. Hec. 1. ii. 96.

[Æ. xii. 343.

[xii. 310.

Ilvă, æ, f.

Imāon, onis, m.

Imbrasus, ī, m.

Imbreūs, ĕŏs, m.

Imbrös, \bar{i} , f.

Imbriŭs, ă, ŭm, adj.

Indigētes, um, m.

163

Imbrăsides, æ, m. Patronym.

Sīc īlle. Āt contra Cīrrhæi sanguis Imīlce, Sil. iii. 97. 753. Inachides, æ, m. Patronym. Non tulit Inachides, Matrique, ait, omnia demens-Ov. M. i. Inachis, idos, f. Patronym. Inachi, quo properas ? eadem sequerisque fugisque. Ov. H. xiv. Inachidos vultus mutaverat ille juvencam. Ov. M. i. 611. Inachius, a, um, adj. Inachie Jūno pēstēm meditātā jūvencæ. V. G. iii. 153. Inachus, ī, m. Inachus, Acrisiusque pater, mediæque Mycenæ. V. E. vii. 372. Inachus, a, um, adj. Qua nostræ cecidere animæ: stupet Inacha pubes: St. T. i. Inarimē, ēs, f. Inarime Jovis împeriis împostă Typhoeo . V. Æ. ix. 716. * By synæresis. Incitatus, ī, m. Cocco mulio fulget Incitatus. Mart. 10. lxxvi. 9. (Phalac.) Indĭă, æ, f. India mīttīt ebūr, molles sua thūra Sabæi. V. G. i. 57. Indibilis, is, m. Indibilīsquē diū lætūs bēllārē Lātīnīs. Sil. xvi. 564. Indicus, a, um. adj. Indică tigris ăgit răbidă cum tigride pacem. Juv. xv. 163. Sălum Îndicorum, têrgă fluctus Persici. Av. O. M. 400. (I.T.) Indiges, etis, m. or Indigetes, um, m. Nüncupăt Indigetem, temploque arīsque recepit. Ov. M. xiv. Dī patrii Indigetes, et Romule, Vestaque mater, V. G. i. 498.

Post Indigētes aspērī sē proferunt. Av. O. M. 523. (I. T.)

IND-ION

Indigēticus, a, um, adj. Post que recumbit littus Indigeticum. Av. O. M. 532.

Indŭs. ī. m. Vāstīs Indus aguls mixtum non sentit Hydaspem. Luc. iii. 236.

Indus, ă, ŭm, adj. Indum sanguineo veluti violaverit ostro

Sī guls ebūr-V. Æ. xii. 67.

Ino, üs, and onis, f. Fürtim îllum primîs Îno măterteră cunis-Ov. M. iii. 313. Inserit Inonis versu, puto, tale docimen. T. M. 1932. (Meiurus.)

Inopus, ī, m. Fīdus, et Inopī māternā grātior undā. V. F. v. 105.

Inōŭs, ă, ŭm, adj. It comes Inoas Ephyre solata querelas. St. T. iv. 59.

Instantius, ī. m. Ominibūs lætīs vēstrās Instāntius orās-Mart. 12. xcix. 5.

Interamnis, is, f. Hoc Interamnis nomen tenet, üt situs illam-Av. D. 1182.

Ĭnŭŭs, ī, m. Hoc Indi Castrum fama fuisse putat. Rutil. i. 232.

Io, us, and onis, f. Io vērsa capūt primos mūgīverat annos. Prop. 2. xxviii. 17. Stēllātumque oculis custodem virginis Ius. Nem. C. 31. Quem quondam Ioni Juno custodem addidit. Plaut. Aul. 3. vi. 20. (I. T.)

Ĭŏcāstă, æ, f. Et genitrīx locāstā mihī: tūm motus Adrāstus—St. T. i. 681.

Quam Jocus circumvolat, et Cupido. Hor. C. 1. ii. 34. (Sapph.)

lolāus, ī, m. Ora, reformatus primos Iolaus in annos—Ov. M. ix. 399.

lolciacus, a, um, adj. Victor lolciacos tetigit cum conjuge portus. Ov. M. vii. 158.

lolcos, ī, f. Hērbāsque, quās lolcos ātque lbēria—Hor. Ep. v. 21. (I. T.)

Iŏlē, ēs, f. Dümque refert Iole fatum miserabile, dümque—Ov. M. ix. 394.

Iollas, se, m. Nec sī mūnerībūs certes concedet Iollas. V. B. ii. 57.

Ion. onis. m. Quem memor a sacris nunc quoque pellit Ion. Ov. Ib. 624. Sternit Iona Chromis, Chromin Antiphos, Antiphon Hypseus. St. T. ix. 252.

Iones, um. m. Proximă, Bîthynos; Solem quæ condit, Yonas-Claud. Eut. ii.

Ionia, æ, f. Nec Lătium norat, quem præbet lonia dives-Ov. F. vi. 175. loniacus, a, um, adi.

Intēr loniācās calathum tenuīsse puellas, Ov. H. ix. 73.

164

Ĭōnĭcŭs, ă, ŭm, adj.

Mötüs döceri gaüdet lönicös—Hor. C. S. vi. 21. (Gr. Alc.) lönicārum gustus āttāgēnārum. Mart. 13. lxi. 2. (Seas.)

lonis, idos, f. adj.

Nēc minus āttolluntur lonides însulæ ab alto. Av. D. 712.

lonius, š, um, adj.

Nosse quot lonii veniant ad litora fluctus. V. G. ii. 108.

lonus, a, um, adj. Et quot lona tulit, vetus et quot Achaia formas. Prop. 2.

Post alli proceres. Cithara crinitus Iopas—V. Æ. i. 740.

lŏpē, ēs, f.

Urbs lopē, sterilīsque dehīnc habitatur Elais. Av. D. 1969.

Jövis, gen. m.

Āb Jovē prīncipium Musæ, Jovis omnia plēna. V. B. iii. 60.

Jövīnus, ī, m.

Gēdīppa, Ūrsīnūsque stūs, prolēsque Jovinī. Aus. Epis. iv. 37. řūs. ž. tim. adi.

Jövřüs, ă, tim, *adj.* [Gild. 418. Hērcūlēām stūts Ālcīdēs, Jövlāmquē cŏhōrtēm—Claud. B.

Iphĭanāssā, æ, f.
Iphĭanāssāī tūrpārūnt sānguĭnē fœdē. Lucr. i. 85.

Iphĭăs, ādos, f.

Aŭsăque în accensos Iphias îre rogos. Ov. T. 5. xiv. 38.

Īphīclus, ī, m.

Vīx söcēr Īphīclūs, vīx mē grāndævūs Ācāstūs—Ov. H. xiii. 25.

Iphigenia, æ, f.

Flentībus ante aram stētīt Iphīgenīā minīstrīs. Ov. M. xii. 31.

Iphinoë, ës, f. [162. Trānsit žd Iphinoën; īsdēmque Ămythāonis īmplēt—V. F. ii.

Iphinous, ī, m.
Cūspide dēmīssā Chromin, Iphinoumque, Sagēnque, St. T. vii.

I phis, idos, f.

Iphis avus fuerat. Gāvīsa ēst nomine māter. Ov. M. ix. 708. Iphide mūtātā Crētē propiorā tulīsset. 667.

Īphĭtŭs, ī, m.

Iphitus et Pelias mecum, quorum Iphitus ævo—V. Æ. ii. 435.

Ipsēž, æ, f. Non Ipsēž pārēns, Chālcĭŏpēquĕ sŏrŏr. Ov. H. xvii. 232.

Ipsĭthīllă, æ, f. Āmābō, mĕā dūlcĭs Ipsĭthīllā, Cat. xxxii. l. (Phalæc.)

Iris, idis, and is, f.

Īrīs, ēt ārquātō cœlūm cūrvāmīnē sīgnāns, Ov. M. xi. 590.

Īrīs, īs, m.

Něc procůl hinc půrůs lăticém provolvitůr Iris. Av. D. 956. Iron, onis, m.

Incūrrīt strīctīs mānus ēnsibus: ōccubāt Iron—V. F. iii. 111.

Irpīnus, ī, m.
Irpīnus sociumque manus clamore vocarat. Sil. iv. 595.

165

IRU-IST

Irus et est subito, qui modo Croesus erat. Ov. T. 3. vii. 42.

Promtus, et Ismo torrentior. Ede, qu'id îllum-Juv. iii. 74.

Īrŭs, ī, m.

Isæŭs, ī, m.

Îster, trī, m.

Isthmiacus, a, um, adi.

166

Ĭsālcēs, ĭs, m. Optābāt pūgnam ante oculos, spē laudis, Isalces; Sil v. 289. Ĭsără, æ, m. Hī vădă līquērunt Isaræ, qui, gurgite ductus-Luc. i. 399. Isaūrus, ī, m. Crūstumiumque rapax, et juncto Sapis Isauro. Luc. ii. 406. Isaūrus, a, um, adj. Africa victorem de se vocat, alter Isauras, Ov. F. i. 593. Ischömächē, ēs, f. [(Spond.) Qualis et Ischomache, Lapithæ genus heroinæ. Prop. 2. ii. 9. Islacus, a, um, adj. Isidis. Isiacos ante sedere focos. Ov. P. 1. i. 52. Isis, idis, f. Īsis et īrāto feriāt mea lumina sīstro. Juv. xiii. 93. laidis ædē sēdēns, cūr hānc Sātūrnia, quærēt-Ov. T. ii. 297. Ismaricus, a, um, adi. Ismaricique riget semper flabris Aquilonis. Av. D. 33. Ismāriūs, a, um, adj. Förs eadem Ismariös Hebrum cum Strymone siccat. Ov. M. Ismārus, ī, m. or Ismārā, ōrum, n. Nëc tantum Rhodopë mirantur et Ismarus . Orphea-V. B. By synæresis. vi. 30. Thrāciā, Bīstoniāsque plagās, atque Ismara propter-Lucr. Ismarus, a, um, adj. Et tres quos Idas pater, et patria Ismara mittit, V. Æ. x. 351. Ismēnē, ēs, f. Inchöst Ismēnē: Quīsnam hīc mortālibus ērror—St. T. viii. Ismēnis, idos, f. adj. Ismēnīs Črocalē sparsos pēr colla capillos, Ov. M. iii. 169. Pācātūs, mītīsque, rogant Ismenides, adsīs. iv. 31. Ismēnius, a, um, adj. Hospes ab Aoniis Therses Ismenius oris. Ov. M. xiii. 682. Ismēnos, i, m. At păter arcano residens Ismenos în antro, St. T. ix. 404. Issă, æ, f. Issa ëst dëliciæ cătellă Pübli. Mart. 1. cx. 5. (Phalæc.) Gēssērīt: ūt pāstor Mācarēida lūsērīt Issēn. Ov. M. vi. 124. Issicus, a, um, adj. Issicus immodico donec sinus ore patescat. Av. D. 168.

Turbidus et torquens flaventes Ister arenas. V. G. iii. 350.

Æraque ab Isthmiacis auro potiora favillis. St. S. 2. ii. 68.

IST-ITU

Isthmiŭs, ä, ŭm, adj.

Inachias acies, atque omne quod Isthmius umbo Distinet.—St. T. vii. 15.

Isthmös, ī, m.

Quique maris gemini distinet Isthmos aquas. Ov. H. xii. 104.

Istră, se, m.

Nülla ígítür mörä pēr Növíüm, mörä nüllä pēr Isträm. Juo. xii. 111. al. Hīstrüm.

Istrī, ōrum, m. [(I. Tr.) Istrōs, Hīspānōs, Māssiliēnsēs, Illuriōs, Plaut. Men. 2. i. 10.

Istrūs, ä, üm, adj. Istrā nēc minus ābsölūtā tēstā, Mart. 12. lxiii. 2. (Phalæc.)

Itălia, æ, f.
Ilium în Ităliam portâns victosque Penates. V. Æ. i. 60.

Itālicus, ā, um, adj. Grajā quis Itālicīs auctor posuīssēt in orīs. Ov. M. xv. 9.

Itălis, idos, f. adj. Ēxcēpīt lācrimās Itālis orā gēnīs. Ov. P. 2. iii. 84. Itālidēs quās īpsā dēcūs sibi dīā Cāmīllā—V. Æ. xi. 657.

Itālūs, ā, ūm, adj.

Et sæpe Hēspēr'iām, sæpe Ītālā rēgnā vöcārē. V. Æ. iii. 185.
Rēs Ītālās ārmīs tūtērīs, mōr'ibūs ōrnēs, Hor. E. 2. i. 2.

Itārgus, ī, m. Dēcolor infectā tēstis Itārgus aquā. Alb. ad Liv. 386.

Decolor infecta testis Itargus aqua. Alb. ad Liv. 386. Ithaca, æ, f. or Ithace, es, f.

Effugimus scopulos Ithace, Laertia regna. V. Æ. iii. 273. Non Pylos aut Ithace tantos genuisse feruntur. Tib. 4. i. 48. Et Corcyra potens, Ithaces atque aspera tellus. Pris. P. 521.

Ithacensis, e, adj.

Dīgnī, rēmīgium vitiosum Ithacensis Ülyssei. Hor. E. 1. vi. 63.

Ithacesius, a, um, adj.

Nēc morā, jām dēxtrās Ithācēsīš cārbāsūs aurās—St. A. i. 558. Ithācūs, ā, ūm, adi.

Ædlios Ithācis inclūsimus ūtribus Eūros. Ov. A. 3. xii. 29.

Ithēmon, onis, m. Tēntās, sēd lēctūs pār ād cērtāměn, Ithēmon—Sil. v. 546.

Ĭthōmē, ēs, f.

Planaque Messene, montanaque nutrit Ithome. St. T. iv. 179.

Ĭthônæŭs, ă, ŭm, adi.

Ducit Ithonæos et Alalcomenæa Minervæ—St. T. vii. 330.

Ithônē, ēs, f.

Monte venis, sive Aonia devertis Ithone-St. T. ii. 721.

Ithyphallus, i, m.

Arböris antiquæ numën vënërare Ithyphalli. Col. 32.

Itonus, i, m.

Quod třbí sī sanctī concesserit incola Itoni, Cat. lxiv. 228.

Ĭtūræŭs, ă, ŭm, adj.

Cornús. Ítūræös tāxī torquentür in ārcūs. V. G. ii. 448.

ITY-JUN

- Itýlüs, ī, m. Daūlĭšs ābsūmtī fātž gēmēns Itýlī. Cat. lxv. 14.
- Itys, yös, m. [652.
 Täntäque nox änimi est, Ityn hūc ārcēssite, dīxit. Ov. M. vi.
 Prosiliīt •: Ityosque capūt Philomēla crūentum—658.
 By cæsura.
- Jübă, se, m. Prīvātse sēd bēllā dābāt Jübā concitus īrse. Luc. iv. 688.
- Jūdæž, æ, f. Incērtī Jūdæž Dĕī, möllīsquĕ Sŏphēnē. Luc. ii. 593.
 - Jūdæŭs, ž, ŭm, adj.
 - Pērsuādērē cūpīt. Crēdāt Jūdæŭs Apēllā, Hor. S. 1. v. 100. Jūdājcus, ā, um, adj. Jūdājcum ēdīscunt āc sērvānt āc mētuunt jus. Juv. xiv. 101.
 - Jügülæ, ārüm, f.
 Cönsürgünt Jügülæ, qu'ibüs äspīrānti'büs örtī—*Man.* v. 175.
 - Jügürthä, æ, m.
 Cönsüls cüm Märiö, capte Jügürthä, sedes. Prop. 3. v. 16.
 - Jŭgūrthīnus, ž, um, adj. Illë Jugūrthīno clārus Cimbroque triumpho—Ov. P. 4. iii. 45.
 - Ĭūlēŭs, ă, tim, adj. Māgnūs Ĭūlēōs Cæsăr hăbērĕt ăvōs. Ov. F. iv. 124.
 - Jūl'iā, æ, f. Sīc Aŭgūstā növūm Jūl'iā nūmēn ērit. Ov. F. i. 536.
 - Jülfä, f. adj. (Lex understood.) Sürgeret, et cästüm libräret Jülfä fülmen. St. S. 5. ii. 102.
 - Jūlĭŭs, ī, m. Jūlĭŭs ā māgnō dēmīssūm nōměn Ĭūlō. V. Æ. i. 288.
 - Jūlius, š, um, adj.
 Aut, ut ērunt Pātrēs in Jūliu tēmplu vocātī—Ov. P. 4. v. 21.
 Ö Jūlium dēdēcus Kalēndarum, Mart. 12. xxxii. 1. (Scaz.)
 - Jūlianus, ī, m. Faustīne, quod vīx Jūlianus intraret. Mart. 3. xxv. 2.
 - Iŭlŭs, ī, ss. Cödėt Iŭlüs ăgrīs, nēc post ārma ūllā rebellēs—-V. Æ. xii. 185.
 - Jūniždēs, æ, m. Patron.

 Jūniždæ pātri înfēriās mīsērē sepūlcrō. Aus. Ed. xi. 37.
 - Jūniŭs, i, m.
 - Jūnius, ā juvenum nomine dictus, habet. Ov. F. v. 78.
 - Jūno, ōnis, f.
 Quām Jūnō fērtūr tērrīs māgis ōmnibūs ūnām—V. Æ. i. 15.
 Nōn ālitēr quām sī fēcīssēt Jūnŏ mārītūm—Juv. vi. 619.
 Vī supērūm sævæ mēmŏrēm Jūnōnis ŏb īrām. V. Æ. i. 4.
 - Jūnonālis, č, adj.
 Jūnonāle legēs tēmpūs. Nēc Romulus īllās—Ov. F. vi. 63.
 - Jūnonicola, æ, c. g. Āddē sēnēm Tatium, Jūnonicolasquē Falīscos, Ov. F. vi. 49. 168

JUN-LAB

Jūnônǐgĕnă, æ, c. g. Indöltūt fāctō: Jūnônǐgĕnæquĕ mărītō—Ov. M. iv. 173.

Jūnoniŭs, a, ŭm, adj.

Laūdātās östēntāt āvīs Jūnonja pēnnās. Ov. A. A. i. 627.

Jūpitěr, Jövis, m. [580. Jūpitěr ēst, quōdcūnquě vidēs, quōcūnquě mövēris. Luc. ix.

Jūstīnā, æ, f. Næviā sēx cyāthīs, sēptēm Jūstīnā bibātūr. Mart. 1. lxxii. 1.

Jūstīnŭs, ī, m.

Sexcentî cœnant a te. Justine, vocatî. Mart. 11. lxv. 1.

Jūstĭtĭă, æ, f.

Jūstitia, nūměn învoco ac tēstor từum. Sen. Med. 440. (I.Tr.)

Jūtūrnă, æ, f.

Dîsce thum, në me încusës, Juturna, dölorem. V. Æ. xii. 146.

Jūvěnālis, is, m.

Dē nostro fācunde tibī Juvenālis agello-Mart. 7. xci. 1.

Jŭvēncus, i, m.

Hīc mēcum lĭcēt, hīc, Jŭvēnce, quicquid—Mart. 12. xxiv. 4.

Jűvēntā, æ, f.

Det mihi formosa nava Juventa manu. Ov. P. 1. x. 12.

Juvēntius, ī. m.

O qui flosculus es Juventiorum, Cat. xxiv. 1. (Phalæc.)

Jūvērna, æ, f. Lītorā Jūvērnæ promovimus, ēt modo captas—Juv. ii. 160.

Ixīon, onis, m-

Volvitur Ixīon, et se sequiturque fügitque. Ov. M. iv. 460. Non rota suspensum præceps Ixīona torquet. Claud. R. P. ii. [335.

Ixionides, æ, m. Patronym.

Hāc Ixionidēs, illā Træzēnius hēros, Ov. M. viii. 566.

Pl. Illīc sēmiferos Ixionidās Cēntauros—Luc. vi. 386. (Spon.)

Ixionius, a. um, adj.

Atque Îxionii vento rotă constitit orbis. V. G. iv. 484.

K.

See under C.

T.

Lăbărus, î, m.

Inferias cæsīs māctāt Labarumque Padumque—Sil. iv. 252.

Lābdācidēs, se, m. Patronym.

Non hæc Läbdäcidas premunt. Sen. Œd. 710. (Glyconic.

Lābdācĭŭs, ă, ŭm, adj.

Lābdācĭūmquĕ dǐtcēm præmīssæ cōnsŏnă nōctī—St. Th. ii. 210.

LAB-LAC

Lābdācus, ī, m. Lābdācus, hōs rēgnī fērrum pēnēs, īrē, mānusquē—St. T. iii. 80.
Lăběo, ōnis, m. În crucë suffigāt, Lăbĕone însāniör întër—Hor. S. 1. iii. 82.
Lăběrĭūs, ī, m. Et Lăběrī mīmōs, üt pülchră pöēmätä, mīrĕr. Hor. S. 1. x. 6.
Lābīcānus, a, um, adj. Lābīcānu lēvī cēspītē vēlāt humus. <i>Mart.</i> l. lxxxix. 2.
Labīcī, ōrum, m. Ēt Sācrānse acies, ēt pīctī scutā Labīcī; V. Æ. vii. 796.
Läbīcum, ī, z. Jāmque ādēo ēst cāmpōs īngrēssus ēt ārvā Lābīcī, Sil xii. 534.
Lăbīcus, ī, m. Hīnc Fādum pētīt ēt vētērēm bēllārē Lābīcum, Sil. v. 565.
Lăbienus, î, m. ————————————————————————————————————
Lăbrāx, ăcis, m. Ātque ēccum încēdīt. Quō, mălūm, properās, Lăbrāx? Plaut. R. 2. vi. 8. (I. Tr.)
Lābrös, ī, m. Lābrös, ĕt Āgrĭŏdōs, ĕt ăcūtæ vōcīs Hÿlāctör: Ov. M. iii. 224.
Lăbūllă, æ, f. [bulla. Sōtæ fīlĭā clīnĭcī, Lăbūllă, Mart. 4. ix. 1. (Phalæc.) al. Fa-
Lăbūllus, ī, m. Quot vērsūs poterānt, Lăbūlle, nāscī? Mart. 11. xxiv. 4.
Labūrnus, ī, m. Præstābāt Laūrēns, mēmbrōrūm mōlē Labūrnus— <i>Sti.</i> xiii. 195.
Lăbycās, æ, m. Blāndā Cupīdineī cur non amet ora Labycæ, Mart. 7. lxxxvii.9.
Lăcænă, æ, <i>f. adj.</i> Non tibi Tÿndăridīs făcies învīsă Lăcænæ, <i>V. Æ</i> . ii. 601.
Lăcëdæmōn, önïs, f. [363. Āt nōn sīc Phrÿg'ūs pēnētrāt Lăcĕdæmŏnă pāstör, V. Æ. vii.
Lacedæmonius, a, um, <i>adj.</i> [328. Ledæam Hermionem Lacedæmoniosque Hymenæðs, <i>V. Æ.</i> iii.
Lăcērnă, æ, m. Pārte ăl'iā sölūm rūssātī pōnĕ Lăcērnæ. Juv. vii. 114.
Lāchănĭŭs, ī, m. Fāmām Lāchănĭī vĕnĕrātūr, nūmĭnĭs īnstăr— <i>Rutil</i> . i. 595.
Lăchēs, ētis, m. Tu nēscīs? Non, îtă mē Dī běne ămēnt, mī Lăchēs! · Ter. Hec. 2. i. 9. (I. Tr.)
Lächčešis, is, f. Nēcdum īllī Lächčesīs dīctōs numērāvērāt ānnōs: Sab. U.P. 71.
Lächnē, ēs, f. [222. Hārpālös, ēt Mělăneūs, hīrsūtăquĕ cōrpŏrĕ Lāchnē. Ov. M. iii. 170

LAC-LET

Lăcîniă, æ, f. Cērnităr. Ādtôllīt sē dīvā Lācīniā contrā, V. Æ. iii. 552.

Lăcīnĭŭs, ă, ŭm, *adj.* Lītorā fēlīcī tēnŭīssē Lācīnĭā cūrsū. *Ov. M.* xv. 13.

Lăco, and Lăcôn, ônis, adj. m.
Flümen, êt regnătă petâm Lăcôni—Hor. C. 2. vi. 11. (Sapph.)
Pl. Quâliă Ledæi fâtă Lăcônes hăbênt. Mart. 1. xxxvii. 2.

Lăcon, onis, m.

Prævălidūsque Lacon, et cūrsū fortis Aello. Ov. M. iii. 219.

Lăcônicus, ă, um, adj.

Nēc Laconicas mihī-Hor. C. 2. xviii. 7. (I. Dim. Acephalus.)

Lăcônis, idis, f. adj. Et pătre Dictæô, sed mătre Lăcônide nati. Ov. M. iii. 223.

Non Ladas si ego, pēnnipēsve Pērseus—Cat. lv. 25. (Phalæc.)

Lădēs, æ, m. [Æ. xii. 343. Imbrăsidās, Glaucum ātquĕ Lădēn, quōs Imbrăsus īpsĕ—V.

Lādōn, ōnǐs, m. Quīquē citīs Lādōn īn mārē cūrrit āquīs. Ov. F. ii. 274 Hīc māctāt Lādōnā, Phērētăquē, Dēmŏdŏcūmquē, V. Æ. x. 413.

Lælāps, āpis, m.

Poscor ét īpsē mēum consēnsu Lælapa māgno. Ov. M. vii. 771.

Que lēgīs causā nūpsīt tībi Lælia, Quinte, Mart. 5. lxxv. 1.

Lælfüs, ī, m. Cēdērēt īntrōrsūm tūrpīs, nām Lælfüs, ēt quī—Hor. S. 2. i. 65.

Lænās, æ, m. Postumio Lænās pērsoluēre mihī. Ov. F. v. 330.

Lāērtă, æ, m. or Lāērtēs, æ, m.
Lāērtă! sīc tē jūvěnis ēxcipiāt thus, Sen. Tr. 703. (I. Tr.)
Sēd něquě Lāērtēs, ūt qui sit inutilis ārmīs—Ov. H. i. 105.

Lāērtĭādēs, æ, m. Patronym.

Sāxā mòvēs gĕmitū, Lāērtĭādæquĕ prēcārīs—Ov. M. xiii. 48. Ausonius, by synæresis, makes it a quadrisyllable. Cāptūs pēllācīs Laērtĭādæ īnsĭdiīs. Ep. H. xii. 4.

Lāērtĭūs, ă, ŭm, adj.
Ēffūgĭmūs Tthācæ scöpülös Lāērtĭā rēgnā. V. Æ. iii. 272.
By cæsura.

Læstrýgōn, ŏnĭs, m. or Læstrýgŏnĕs, ŭm, m. Tērtĭŭs ē nōbīs Læstrýgŏnĭs īmpĭä tīnxĭt Ōrā—Ov. M. xiv. 237. Fīngēntem īmmānēs Læstrýgŏnăs ātquĕ Cýclōpăs. Jav. xv. 18.

Læstrýgönjus, a, um, adj. Nēc Læstrýgönja Bacchus in amphöra—Hor. C. 3. xvi. 34. (Chor. Tetr. Asclep.)

LÆV-LAM

Vīrtūtīs sācrām rabiem Lævīnus ab alto-Sil. vi. 42.

Cāstă, nec antiquis cedens Leevină Săbinis, Mart. 1. lxiii. 1.

Ültimă Lageze stirpis, periturăque proles. Luc. viii. 692.

Nos făcimus Brūtī puerum, nos Lagona vivum-Mart, 9. li. 5.

Fit Lagus; hūnc māgnō vēllīt dūm pōndērē sāxum—V. $\stackrel{\sim}{L}$ x. Atque utinam īn populos dōnāta ēst rēgiā Lāgī. Luc. v. 62.

Carmina Laïades non întellectă priorum-Ov. M. vii. 759.

Laïus, extinctum natī quem vulnere, nondum-St. T. i. 296.

Dīcittir ēt mūltīs Lāis amātā virīs. Ov. A. l. v. 12. Non itā complēbānt Ephyrēse Lāidos sedēs—Prop. 2. vi. 1.

Lævinä, æ, f.

Lævīnus, ī, m.

Lagon, onis, m.

Lagus, i. m.

Lāĭs, ĭdŏs, f.

Lāĭŭs, ī, m.

Lălăgē, ēs, f.

Lāgēŭs, ă, ŭm, adi.

Lāĭādēs, æ, m. Patronym.

Fronte petet Lalage marītum. Hor. C. 2. v. 16. (Less. Alc.)
Lālētānĭā, æ, f. Tŭāmquĕ Lālētānĭām. Mart. l. l. 22. (I. Dim.)
Lămĭa, æ, m. Mē quāmvīs Lāmĭæ pĭētās ēt cūră mŏrētūr, Hor. E. 1. xiv. 6. Quædām dē nŭmĕrō Lāmĭārum āc nōmĭnĭs āltī. Juv. vi. 385.
Lămĭă, æ, f. Neū prānsæ Lămĭæ vīvūm pŭĕrum ēxtrăhăt ālvō. Hor. A. P.
Lămĭē, ēs, f . Ipsī seū Lāmĭē mātēr sīt, sīvě Crătæĭs, V . Cir . 66.
Lāmpādio, ōnis, m. Quid agīs, Lāmpādio? Hæc cīstēlla nūmnam hinc āb nōbīs domo ēst? Plaut. Cist. 4. i. 6. (Troch. Tetr. cat.)
Lāmpādīscus, i, m. [(I. Tr.) Meī Lāmpādīscī sērvī. Non sūrda ēs, herā. Plaut. Cist. 2. iii. 2.
Lāmpētie, ēs, f . Cāndīdā Lāmpētie subitā rādīcē rētenta ēst. <i>Ov. M.</i> ii. 349 .
Lāmpīā, æ, f. Pæně söcēr, cāndēnsquě jugīs Lāmpīā nivōsīs, St. T. iv. 290.
Lāmpōn, ōnĭs, m. Cāllăĭcūs Lāmpōn fǔgǐt, ātque īngēntĭă trānăt—Sil. xvi. 334.
Lāmpsācĭŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Nām mēz Lāmpsācĭō lāscīvīt pāgĭnz vērsū, <i>Mart.</i> 11. xvi. 3.
Lāmpsācos, ī, f. [345. Lāmpsācos hōc animāl solita ēst māctāre Priāpō. Ov. F. vi.
Lāmpus, ī, m. [759. Lāmpus: Yn hūnc sācrās Phœbūs dĕdYt īpsĕ săgīttās. St. T. vii.
Lămŭs, î, m. Ælî, větüstö nőbilis āb Lămō, Hor. C. 3. xvii. 1. (Gr. Alc.) 172

LAM-LAR

- Lămyrus, î, m.
 Terră torique mădent. Nec non Lamyrumque Lamumque,
 V. Æ. iz. 334.
- Lāngīā, æ, f.
 Cūltā sērūnt, quōs pīgrā vādō Lāngīā tācēntī—St. T. iv. 51.
- Lānuvīnus, a, um, adj.
 Aut Lānuvīnus ātēr ātque dēntātus—Cat. xxxix. 12. (Scaz.)
- Lānuvium, ī, n. Ēt populūs Laūrēns Lānuvium que meum. Ov. F. vi. 60.
- Lāŏcŏōn, ōntĭs, m.

 Lāŏcŏōn ārdēns sūmmā dēcūrrĭt āb ārcē: V. Æ. ii. 41.

 Lāŏcŏōntā pētūnt. Ēt prīmūm pārvā dūōrūm—213.
- Lāŏdāmīā, æ, f. Indŭē rēgālēs, Lāŏdāmīā, sĭnūs. Ov. H. xiii. 36.
- Lāddīcē, ēs, f. Flāvāquĕ Lāddīcē, cœlōquĕ rĕcēptā Cĕlænō. Ov. H. xix. 135.
- Lāŏmědōn, ôntĭs, m. Lāŏmědōntä vidēt, süscēptăquě māgnă läbōrě—Ov. M. xi. 200.
- Lāomēdontēus, a. um, adj. Lāomēdontēm lumus pērjuria Trojm. V. Æ. i. 502.
- Lāŏmēdōntĭādēs, æ, m. Patronym. Lāŏmēdōntĭādæ, bēllūmne īnfērrē pārātĭs? V. Æ. iii. 248.
- Lāŏmědōntřůs, ă, ŭm, adj.

 Aŭsŏnřás tůlěrāt, quūm Lāŏmědōntřá pūbēs—V. Æ. vii. 105.
- Läpithä, æ, m. or Läpithës, æ, m. or Läpithæ, ārum, m. Përjurum Läpithäm Junöniä ludificat nubs. Aus. Ed. de Hist. 4. Hīs Läpithës adsuërät equës: dā jungërë dëxtram, V. F. v. 516. Frēnä Pělěthrönii Läpithæ, gyrösquë děděre, V. G. iii. 115. Lüxuriant Läpithärum epülæ,sī quāndo pröfundō—St. T. v. 260.
- Lapřthæus, a, um, adj. O salvē, dīxīt, Lapřthææ gloria gēntis, Ov. M. xii. 530.
- Lăpithēius, ă, um, adj. Antră simul subčunt, et tum Lăpitheia tectă—Ov. M. xii. 417.
- Lapithonius, a, um, adj.
 Confudere modos: puerum Lapithonia nympha—St. T. vii. 297.
- Lāppă, æ, m. Non minor antiquo Rūbrenus Lappă cothurno. Juv. vii. 72.
- Lār, arīs, m. or Lārēs, um, and ium, m. Exagitānt ēt Lār ēt turba Dianiā furēs. Ov. F. v. 141. Assārācīquē Lārem, ēt cānæ pēnētrāliā Vēstæ. V. Æ. ix. 259. Försitān ā Lāribūs pātriis ēxīrē pigēbit. Ov. R. A. 237.
- Lără, æ, f. Forte fuit Nais, Lără nomine : primă sed illi—Ov. F. ii. 599. Lărêntăliă, um. n.
- Vēster honos veniet, cum Lārentāliā dīcam. Ov. F. iii. 57.
- Lărentia, æ, f. Non ego tē, tântæ nûtrīx Lārentia gentia, Ov. F. iii. 55. 173

LAR-LAT

- Lārgā, æ, f. Rūsticūs? Exspēctās ūt non sit ādūltērā Lārgæ Filĭā—Jav. xiv. 25.
- Lārgus, ī, m. Ingenlīque suī dīctus cognomine Lārgus. Ov. P. 4. xvi. 17.
- Lārīdēs, æ, m. Tē dēcīsā stūm, Lārīdē, dēxtērā quærīt. V. Æ. x. 395.
- Lārīnā, æ, f. At cīrcūm lēctæ cŏmǐtēs, Lārīnāquĕ vīrgō, V. Æ. xi. 655.

Lārīnās, ātis, adj. Quāquē jācēt supērī Lārīnās āccolā cāmpī—Sil. xv. 565.

Ād lavām pātrīšs ēt Lārīnātīš sīgnā, xii. 174. Lārīssā, æ, f. Ātque ölīm Lārīssā pötēns ; übī nobilē quondām—*Luc.* vi. 355.

Atque ölim Lärissä põtens ; übi nõbilé quöndam—*Luc.* vi. 355 Lärissæüs, ä, üm, *adj.* Quõs něquě Tydīdēs, nēc Lārissæüs Āchīllēs, *V. Æ.* ii. 197.

The first syllable is made short by Sammonicus: Utque Larissea curatur Telephus hasta; xlvii. 7.

Lārjūs, š, tim, adj. Cōmī mœnjš, Lārjūmquĕ lītūs. Cat. xxxv. 4. (Phalæc.)

Lārōnīš, æ, f. Non tulit ēx īllīs torvum Lāronīš quēmdām—*Juv.* ii. 36.

Lārōnĭŭs, ī, m. Dūxīssētquĕ rătēm, prēssā Lārōnĭŭs hāstā—Sil. xiv. 534.

Lārs, tis, m. Lārtē fērāx cæsō Cōssus opīmā tulit. Ov. fragm. ap. Prisc. lib. 5.

Lārūndā, æ, f. Nēc Gēnĭūs dŏmŭūm, Lārūndā prōgēnĭtūs Lār. Aus. Ed. de

Larus, I, m. Görgöneöque Larum törquentem lümina vültü—Sil. iv. 234.

Lătăgus, î, m. [x. 697. Stêrnit humî, cum quố Lătăgum Pālmunque fugācem—V. Æ.

Lăteranus, î, m. Abreptia pulcro cædum Lateranus amore, Sil. v. 229. Pl. Claust. 81 sortofia Lateranorum obsidet ædes. Jun. x. 17

Pl. ČlaŭsÎt, ët ēgrēgĭās Lătĕrānōrum ōbsĭdĕt ædēs. Juv. x. 17. Lătĭālĭs, ĕ, adj.

Accēpīssě Nůmām pöpülī Latřalis habēnās. Ov. M. xv. 481. Altera Satūrnī revocēt Latřalia regna. Calp. i. 64.

Lătīnē, adv. Sī quă vĭdēbūntūr cāsū non dīctă Lătīnē, Ov. T. 3. i. 17.

Lătīnī, ōrum, m.

Jāmque ĭtĕr ēmēnsī, tūrrēs āc tēctā Lātīnōrum
Ārduā—V. Æ. vii. 160.

Lătinităs, ātis, f. [(Tr. T. cat.)
Quinque contenta est figuris Romuli Lătinităs. T. M. 1303.

LAT-LAV

Sācrā dēcequē dābo: socēr ārmā Latīnus hābēto: V. Æ. xii.
Latīnus, ā, um, adj.
Rūrā suburbāna indictis comēs īrē Latīnīs. Hor. Epist. 1. vii.

Lătinăs, i, m.

Lătium, ī, n. Dīctā quoque est Latium terra, latente dec. Ov. F. i. 238.
Lătius, ă, um, adj. Assuescent Lătio Partha tropæa Jovi. Prop. 3. iv. 6.
Lātmĭŭs, ă, ŭm, adj. Lātmĭŭs Endýmĭōn nōn ēst třbĭ, Lūnă, rūbōrī. Ov. A. A. iii.
Lātoidēs, æ, m. or Lātoidæ, ārum, m.
— těnůit rěvěrěntik cædis Lätříděm, tristěmquě vírō commissůs honorěm— <i>St. T.</i> i. 663. Quæ modo sům, læsi nůmíná Lätřídům. Aus. Ep. H. xxvii. 2.
Lātō'is, Ydös, f. Patronym. Cönfitēor, timeo sævæ Lātō'idös īrām. Ov. H. xxi. 153.
Lātōĭŭs, ä, ŭm, adj. Nēc vōs, Pīĕrīdēs, nēc stīrps Lātōĭž vēstrō—Ov. T. 2. iii. 3.
Latōna, æ, f. Edĭdĭt īnvītā gĕmĭnōs Latōna növērcā. Ov. M. vi. 336.
Lātōnǐgĕnæ, ārum, c. g. Ēt dātē Lātōnæ Lātōnǐgĕnīsquĕ duōbus—Ov. M. vi. 160.
Lātōnǐtis, ă, tim, adj. Cuī non dīctus Hylās puer, et Lātonia Delos? V. G. iii. 5.
Lātōus, &, um, adj. Quēm Trītōnjācā Lātōus šrundine victum, Ov. M. vi. 384.
Latreus, ĕŏs, m. [xii. 463. Quēm dĕdĕrāt lētō, mēmbrīsque ēt cōrpŏrĕ Lātreus—Ov. M.
Lātrīs, īs, m. f . [121. Quās Ötäcēs, quās Lātrīs āgūnt, ēt rāptör ămōrūm— \mathcal{V} . F . vi.
Laūcōn, er Laūcöōn, ōntis, sa. [(I. Tr.) Crīnēm sölūtūs, ōmnē Laūcŏōn rēplēt—Pet. Arb. lxxxix. 19. Laūcōntē, quōs rēpēntē tērgŏrībūs līgānt. 43.
Lăvērnă, æ, f. [xvi. 60. Lâbră mövēt mětüēns aūdīrī: Pülchră Lăvērnă. Hor. E. 1.
Laufeïä, æ, f.
Laūfēllă, æ, f.
Lavīnya, æ, f. Exulibūsne datur dūcenda Lavīnya Teūcrīs? V. Æ. vii. 359. Quêm tibi longævo sērum Lavīnya conjūx—vi. 764.
Lăvīnĭŭm, ī, n. Fātā tībī : cērnēs ūrbem ēt prōmīssā Lăvīnī Mœnĭā—V. Æ. i. 258.
Lāvīnĭūs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Nēc prōlem Aūsŏnĭam ēt Lāvīnĭā rēspĭcĭt ārvā. <i>V. Æ.</i> iv. 236 .
Lăvînüm, î, s. Ātquĕ növērcālī sēdēs prælātă Lāvīnō. <i>Juo</i> . xii. 71. 175

LAV-LEC

Lāvīnus, a, um, adj. Jāctāque Lāvīnīs moeniā lītoribus. Prop. 2. xxxiv. 64.

Laūrēns, ēntis, adj.
Occibāt; īgnārūm Laūrēns hābēt ōrā Mimāntā. V. Æ. x. 706.
Hūnc Faūno ēt Nymphā genitūm Laūrēntē Mārīcā—vii. 47.
Lātūra ēxitūm Laūrēntībūs: hōrrēāt ōrtūs—sil. i. 110.

Laurentīnus, a, um, adj.
Albanosque patres, Laurentīnosque penātes, Luc. vii. 394.

Laūrēntius, a, um, adj.
Dēfēndīt, mūltosvē palūs Laūrēntia, sīlva—V. Æ. x. 709.

Laūrečlūs, ī, m. Non fālsā pēndēns īn crūce Laūrečlūs. Mart. S. vii. 4.

Non faisa pendens in cruce Laureoius. Mart. S. vii. 4. Laures, ī, m.

Flägrāvīt quāntō Laurus amōre pylæ. *Mart.* 10. lxxxvi. 2. Lausus, ī, *m*.

Laustis equum domitor, debellatorque ferarum, V. Æ. vii. 651. Leander, drī, m. or Leandrus, ī, m.

Clāmābāt tumidīs aūdāx Lēāndēr in undīs, Mart. 14. clxxxi. 1. Cum pētērēt dulcēs audāx Lēāndrus amorēs, Mart. S. xxv. 4.

Lēāndrīus, ā, um, adj. Mīllē rātēs vidīt Lēāndrīus Hēllēspontus. Sil. viii. 621. (Sp.)

Lēārchēŭs, ä, úm, adj. Mæstă Lēārchēās mātēr túmulāvērāt ûmbrās; Ov. F. vi. 491.

Lěārchus, ī, m. [515. Dēquē sínu mātrīs rīdēntem, ēt pārvā Lēārchum—*Ov. M.* iv.

Lěbădēā, æ, f. Ēt vāllēs, Lěbādēā, tūās, ět Hýāmpölin ācrī—St. T. vii. 345. Lěbědontius, ä, um, adj.

Adstābāt īstūm cīvitās Lebedontia—Av. O. M. 509. (I. Tr.)

Lěbědůs, ī, f.
Scīs, Lěbědůs quīd sīt, Găbĭīs dêsērtĭŏr ātquë—Hor. E. I. xi. 7.
Lěběnthös, ī, f.
[A. ii. 81.

Thais habet nīgros, nīveos Lecania dentes. Mart. 5. xliii.].

Lěchæum, i, n. Isthmös, ět angustī pătuerunt claustră Lechæi. Cl. B. Get. 190.

Lechæŭs, a, ŭm, adj. Incubuit spatiis, qualis pērmissa Lechæis—Grat. 227.

Lěchěum, ī, n.

Hīs pārvūs, Lěchěō nǐhīl větāntě, St. S. 4. iii. 59. al.

Lěchřæ nǐhīl větārēnt, (Phal.)

Lechius, a, um, adj. See above.

Lēctius, i, m. Lēctius ecce venīt: stā, fuge, curre, latē. Mart. 5. xxv. 2.

Lēctōrĭă, æ, f. 176

LED-LEN

آ55.

Lēdā, æ, f. or Lēdē, ēs, f.

177

Dat mihi Leda Jövem, cýcno decepta, parentem, Ov. H. xvii. Qualis erat Lede, quam plumis abditus albīs—Ov. A. I. x. 3. Lēdæŭs, ă, ŭm, adj. Hanc třbí Priamidės mitto, Ledæa, salūtem. Ov. H. xvi. 1. Lēdus, ī, m. [(I. Tr.) At nuncce Ledus, nunc et Orobis flumină - Av. O. M. 590. Lělěgēis, idos, f. Patronym. Sæpe etiam Nymphæ teneris Lelegeides ulnīs — Ov. M. ix. 651. Lělěgēĭŭs, ă, ŭm, adj. Interea Minos Lelegeia litora vastat : Ov. M. viii. 6. Lělěgěs, ŭm. m. Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos, V. Æ. viii. 725. Lĕlēx, ĕgĭs, m. Ante omnēsque Lelex, animo matūrus et ævo, Ov. M. viii. 617. Lemanus, i, m. Dēseruere cavo tentoria fīxa Lemano. Luc. i. 396. Lēmnĭācus, a, um, adj. äntrīs Lēmnĭācīs frāgŏr ēst, ŭbĭ flāmmĕŭs ægĭdā cœlāt Mūlcĭbĕr-St. S. 3. i. 132. Lēmnĭas, ados, adi. f. Lēmnias orsa refert: Immania vulnera, rector-St. T. v. 29. Lēmniadēsque viros, nimium quoque, vincere norunt. Ov. H. vi. 53. Lēmnīcolā, æ, c. g. Lēmnīcolæ stīrpēm contrā dătă fæderă vidit. Ov. M. ii. 757. Lēmniensis, e. adi. Sua cognata Lemniensis, quæ habitat hic in proxumo. Plaut. Cis. 1. i. 102. (Troch. T. cat.) Lēmnīselēnē, ēs. f. Ipsī Lēmnīselēnæ fac des, ēt, quæ jūssī, nūntīātō. Plaut. Per. 2. ii. 14. (Troch. Tetr. acat.) Lēmnĭŭs, ă, ŭm, adj. Hæc pater Ædlis properat dum Lemnius antris, V. Æ. viii. Lēmnös, ī, f. Dos tibi Lemnos erit; terra îngeniosă colenti, Ov. H. vi. 117. Lemures, um. m. Mox etiam Lemures animas dixere silentum: Ov. F. v. 483. Lemūria, orum, n. Rītus erāt veterīs, nocturna Lemuria, sācrī. Ov. F. v. 421. Lēnæŭs, ă, ŭm, adj. Huc, păter o Lensee, tuis hic omniă plenis-V. G. ii. 4. Lēnās, æ, m. Quod captator emat Lenas, Aurelia vendat. Juv. v. 98. Lēntīnus, ī, m. Quare tam multīs a te, Lentīne, diebus-Mart. 12. xvii, 1. Lēntūlus hāc pænā căruīt, cecidītque Cethēgus-Juv. x. 287.

LEO-LES

Leo, ōnis, m.

Hinc Hösius stetit, înde Leō, fiduciă crevit, Cl. Ent. ii. 559.

Leniăt et răbiem Cănis, et momentă Leōnis. Hor. E. l. x. 16.

Lĕōdŏcŭs, ī, m.

Nītītur hīnc Tālāus, frātrīsque Leodocus urget-V. F. i. 358.

Leonidă, æ, m. Sum vēro, et āltēr noster ēst Leonidă. Plant. As. 1. i. 44.

Leonteus, eos, m.

Aŭsus erat furto dextram înjectare Leonteus-St. T. ix. 133.

Lĕōntīnī, ōrum, m.

Jāmque Leontinos Amenānaque flumina cursu-Ov. F. iv. 467.

Leontinus, a, um, adj.

Prīmā Leontinos vāstārunt prœlia campos, Sil. xiv. 125.

Lĕöntĭŭs, ī, m.

Annum functi memora Leonti-Aus. Prof. vii. 3. (Sapph.)

Leontodame, es, f.

Flava Leontodame, sequitur nutrīta Lyceo--Cl. 2. C. S. 249.

Lĕoprĕpĭdēs, æ, m.

Stēlla Leoprepidæ cum fuit ægua viro. Ov. Ib. 514.

Lĕpĭdŭs, ī, m.

Cöllegam Lepidum quo duxīt Lollius anno. Hor. E. 1. xx. 28.

Lěpīnůs, ī, m. Quæ Mārr

Quæ Mārrūcīnī, quæ Sīgnĭā möntĕ Lĕpīnō—Col. 131.

Lēponticus, ī, m.

Occidis ēt trīstī, pūgnāx Lēpontice, fato. Sil. iv. 235.

Lėpōs, öris, m. [2. vi. 72. Nēc mālē nēcnē Lēpōs sāltēt, sēd quōd māgis ād nōs—Hor. S.

Lēptis, is, f.
Proximă Lēptis érāt, cūjūs stătione quietăm—Luc. ix. 948.

Lĕpŭs, ŏrĭs, m.

Sēptīmā pārs Leporēm töllīt, quo sīdere nātīs—Man. v. 159.

Lērnă, æ, f. or Lērnē, es, f.
Jām Lērnă rētrō cēssǐt, ēt Phörōnĭdĕs—Sen. Thy. 115. (I.T.)
Ēxiŏ rēgālēs hābĭtūs: ī, Lērnān ĕt Ārgōs—St. T. xi. 434.
Cōmprēssa, ēt Lērnē pūlsā trǐdēntĕ pālūs. Prop. 2. xxvi. 48.

Lērnæŭs, š, ŭm, adj. Pārs quŏtă Lērnææ sērpēns ĕrĭs ūnŭs Ēchīdnæ? Ov. M. ix. 69.

Lēsbĭā, æ, f. Tēcūm Lēsbĭā nōstrā cōmpărātŭr? Cat. xliii. 7. (Phal.)

Lēsbišcus, a, um, adj. Māsculā Lēsbišcis Sāpphō pēriturā sagīttis. Aus. Ed. vi. 25.

Lēsbĭās, ādĭs, f. adj.

Nēc mē Lesbiadum cētera turba jūvant. Ov. H. xv. 16. Lesbis, idos, f. adj.

Dīcāt, ēt Æöliæ Lēsbis āmīcā lýræ. Ov. A. 2. xviii. 26. Lēsbidēs, ēvērsā corporā cāptā domō. Ov. H. iii. 36.

Lēsbĭŭs, ī, m. [1. Lēsbĭŭs ēst pūlchēr: quīdnī? quēm Lēsbĭā mālĭt—Cat. lxxix 178

LES-LEU

Lēsbĭūs, ă, tim, adj. Hīc īnnŏcēntīs pōculā Lēsbĭī—Hor. C. 1. xvii. 21. (Gr. Alc.) Lēsbŏnīcus, ī, m.

Běnīgniorem, Lesbonīce, te mihī—Plaut. Trin. 2. iv. 58. (I. Tr.)

Lēsbös, ī, f. Syrōs, fretumque Lēsbös Ægæum secāns, Sen. Tr. 229.

Lēsbōus, a, um, adj.

Lēsbōum refugīt tēndēre barbiton, Hor. C. l. i. 34. (Chor. Tet.

Lēsūrā, æ, m. [365. Prætērēo ēxīlēm Lēsūrām, tēnūēmquē Drăhōnum, Aus. Ed. x.

Lēthæä, æ, f. Infēlīx Lēthæä, tŭæ; jūnctīssimä quondam—Ov. M. x. 70.

Lēthæŭs, ă, ŭm, udj. Inferias Orphei Lēthæä păpāvēră mīttēs. V. G. iv. 545.

Lēthē, es, f.
Placido quieta labitur Lethē vado. Sen. H. F. 680. (I. T.)
Ütque soporiferæ biberem sī pocula Lethēs—Ov. T. 4. i. 47.

Lēthōn, ōnǐs, m. [al. Lēthēs. Quām jūxtā Lēthōn tặcǐtūs prælābǐtǔr āmnǐs. Luc. ix. 355.

Lētōĭs, idos, f. Patronym. Inde Calaūrēæ Lētōĭdos ādspicit ārvā. Ov. M. vii. 384.

Lētolius, a, um, adj. In quibus aurātām prolēs Lētola fērtur—Ov. M. viii. 15.

Leūcă, æ, f. Antīquūsquĕ Tărās, sēcrētăquĕ lītorā Leūcæ. Luc. v. 376.

Leūcădĭŭs, ă, ŭm, *adj.* Tū mihi Leūcădiā pŏtēs ēssē sălūbriŏr ūndā: *Ov. H.* xv. 187.

Leūcăs, ădös, f. Leūcăs, ĕt ārdēntī sērvīlĭā bēllā sŭb Ætnā. Luc. i. 43. Jām cūm cīvīlī mědľtātūs Leūcădă bēllō—v. 479.

Leūcāspis, is, m. Leūcāspim, ēt Lyčiæ dūctōrēm clāssis Orōntēm ; V. Æ. vi. 334.

Leūcātē, ēs, f. or Leūcātēs, æ, m. Mōx ēt Leūcātæ nīmbōsā căcūmĭnă mōntĭs—V. Æ. iii. 274.

Leūcē, es, f. Leūcē cānă jūgūm, Leūcē sēdēs ănĭmārūm : Av. D. 723.

Leūcīppīs, ĭdŏs, f. Non sīc Leūcīppīs sūccēndīt Cāstŏrā Phœbē. *Prop.* 1. ii. 15. Tē rāpūīt Thēseūs; gĕmĭnās Leūcīppĭdās īllī. *Ov. H.* xvi. 327.

Leūcīppūs, ī, m. [306. Leūcīppūsquĕ fĕrōx, jācūlōque īnsīgnĭs Ācāstūs. Ov. M. viii.

Leūcōn, ōnǐs, m.
Quā cĕcĭdīt Leūcōn vīndĭcĕ, dīctă pĭa ēst. Ov. Ib. 312.

Leūcŏnŏē, ēs, f.
Dīcĕrĕ Leūcŏnŏē ; vōcēm tĕnŭērĕ sŏrōrēs. Ov. M. iv. 168.

Leūcŏnŏtŭs, ī, m. [Deis, 12. Vēlyvolīquē mārīs constrator Leūcŏnŏtūs Lībs. Aus. Ed. de 179

LEU-LIB

Leūcosiā, æ, f. Leūcosiāmque pētīt, tepidīque rosarik Pæstī. Ov. M. xv. 708.
Leūcŏthěē, ēs, f. or Leūcŏthöē, ēs, f. Nōndūm Leūcŏthěē, nōndūm půĕr īllě Pălæmōn, Ov. F. vi. 501. — — — — Cādmēĭā lūdĭt [M. 156.
Leūcothoe, frænatque rosis delphina Palæmon. Claud. N. H.
Leūcus, ī, m. ' Optimus ēxcusso Leūcus Rhēmusque lacērto—Luc. i. 424.
Lēvūs, ī, m. Āt tĭbĭ, Lēvĕ mĭsēr, fīxūs præcōrdĭā prēssĭt— <i>Luc.</i> ix. 815.
Lēxānor, oris, m . Prīmāque ād īnfēstī Lēxānoris horruit ārcūs— V . F . vi. 686.
Libănus, i, m. Sēd proptēr Libanum terrām sulcant Năbătæi. Av. D. 1133.
Libas, adis, f.
Līběr, ěrī, m. Līběr, št ālmă Cěrēs, vēstrō sī mūněrě tēllus—V. G. i. 7. Āt nê quīs mŏdĭcī trānsîlĭāt mūněră Līběrī—Hor. C. l. xviii. 7. (Choriamb. Pent.)
Lībērā, æ, f. Jām tibi mūtātæ Lībērā nōmēn ērit. Ov. F. iii. 512.
Lībērtās, ātis, f . Atrīz Lībērtās cœpīt habērē suā. $Ov. F$. iv. 621.
Lībēthră, æ, f. Ēt dēvētā vĭrūm tegerēt Lībēthrā peremptum. Av. A. P. 628.
Lībēthridēs, ŭm, <i>f. adj.</i> Nÿmphæ, nōstēr ămōr, Lībēthridēs, aūt mihi cārmēn— <i>V. B.</i>
L'îbĭtīnă, æ, f. Mīrātūrquĕ n'îhīl n'isĭ quōd L'ibĭtīnă săcrāvĭt. Hor. E. 2. i. 49.
Libo, ōnis, m. Gēns Hētrūscā fūgā trepidī nūdātā Libōnis. Luc. ii. 462. Pl. Altera mātērnos ēxæquāt tūrbā Libōnēs. Prop. 4. xi. 31.
Lībră, æ, f. Lībră dĭē sōmnīquĕ părēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās, V. G. i. 208.
Lībs, īdīs, m. [Deis, 12. Vēlīvolīquē mārīs constrator Leuconotus Lībs. Aus. Ed. de
L'ibūrnī, ōrum, m. Rēgnā L'ibūrnōrum ēt fontēs superārē Timāvī. V. Æ. i. 244.
L'ibūrn'is, idös, f. adj. Nēc procul lönii pēr tērgā L'ibūrn'idēs ādstānt. Av. D. 658.
L'Ibūrnūs, ĕ, ŭm, <i>adj.</i> Prŏcŭl hōrrĭdūs L'Ibūrnŭs, ēt quĕrŭlūs cl'iēns; <i>Mart.</i> 1. l. 33.
Libya, æ, f. or Libyē, ēs, f. Non Uticæ Libyē clādēs, Hīspānia Mūndæ—Luc. vi. 306. Fātālī Dīdō Libyēs āppēllitūr ōræ. Sil. i. 23. Extēmplō Libyæ māgnās īt Fāmā pĕr ūrbēs. V. Æ. iv. 173.
Lĭbycus, ā, um, <i>adj.</i> Quō rēgnum Itāliæ Lĭbycās āvērtērēt ōrās. <i>V. Æ.</i> iv. 106. 180

Libyphænīces, um, m. (I. T.)Nam sunt feroces hoc Libyphænices loco-Av. O. M. 421. Lĭbys, yŏs, m. Hộc Libys, học flavus, proræ tūtela, Mělanthus-Ov. M. iii. 617. Lĭbys, yös, adj. Nec Libys Assyrio sternetur lectulus ostro. V. Cir. 440. Urbibus Italiam: Libyas Pœnosque secunda—Cl. M. T. C. 201. Lĭbyssä, æ, f. adj. Maūrūs sāxā fūgīt, conjūxque Libyssa profuso--- Sil. iv. 376. Lĭbyssĭnŭs, ă, ŭm, adj. Libystinis. Num tē lēzenā montibus Libyssinis—Cat. lx. 1. (I. T.) al. Lǐbystĭs, ĭdĭs, f. adj. Hörridus în jăculis et pelle Libretidis urse. V. Æ. v. 37. 315. Lĭchās, æ, m. Inde Lichan ferit, exsectum jam matre perempta-V. Æ. x. Līciānus, ī, m. Vidēbis āltām, Līciāne, Bīlbilim. Mart. 1. l. 3. (I. T.) [al. Liciane. Lĭcĭnĭānŭs, ī, m. Tē, Liciniāne, gloriābitūr nostra-Mart. 1. lxii. 11. (Scaz.) Licinius, ī, m. Rēctiūs vīvēs, Licinī, neque altum—Hor. C. 2. x. 1. (Sapph.) Lĭcĭnŭs, ī, m. Tonsorī Licino commīserit. O ego lævus, Hor. A. P. 301. Lĭgaūnŭs, ī, m. At non tardatus jaculo obcurrente Ligaunus-Sil. iv. 206. Ligea, æ, f. or Ligea, æ, f. 「3**36**. Drymoque, * Xanthoque, Ligeaque, Phyllodoceque, V. G. iv. Annos sī tot habet Ligera, trīna est. Mart. 12. vii. 2. (Ph.) As coming before a double consonant.

Lĭgēllă, æ, f.

Līgēr, ērī, m. [461. Non tibi sē Līgēr āntēfērēt, non Āxona præcēps. Aus. Ed. x. Dīctā volānt Līgērī, sēd non ēt Trojus hēros—V. Æ. x. 584.

Līgūr, or Līgūs, ūrīs, m. Mīllē sīmūl lētī fācīes, Līgūs öccīdīt ārvīs—Sil. iv. 591.

Adsuētūmquě mžlō Lígūrēm, Völscōsquě věrūtōs, V. G. ii. 168. Lígūrěs žd ūndām sēmět Intērnī mžrís—Av. O. M. 621. (I.T.)

Ligurinus, i, m.

Sēd cūr, heū! Lǐgurīnē, cūr—Hor. C. 4. i. 33. (Glyc.)

Lǐgǔrīnūs, ā, um, adj. Gārgānumvē trucem, aut Lǐgurīnās dēsupēr ālpēs—Grat. 510.

Līgūrrā, æ, m. In tē nē fācīām tīmēs, Līgūrrā, Mart. 12. lxi. 2. (Phal.)

Līgūstīcus, a, um, adj. Nām sī prēcubuīt, quī sāxa Līgūstīca pērtat—Juv. iii. 257.

Lǐgyĕs, tim, m. Ihērā tēllūs ātquĕ Lǐgyĕs āspĕrī. Av. O. M. 609. (I. T.) Lĭlæā, æ. f.

Cōrycĭūmquĕ nĕmūs, prōpēllēntēmquĕ Lĭlæăm—St. T. vii. 348. 181

LIL-LIT

Lilseüs, ī, m. Quām răpidīs pūppēm mānibūs franārē <i>Lilse</i> us— <i>Sil.</i> xiv. 489.
L'llýbē, ēs, f. Ēminēt ād Zēphÿrūm L'llýbē, Pāchÿnūsquē sāb örtüm—Pris.
P. 482. See Pachynos. Lilybēius, a, um, adj. Li vādā dūrā lēgō sāxīs Lilybēiā cæcīs—V. Æ. iii. 706.
L'llýbæön, $\bar{\imath}$, n . [xiii. 726. Möllíbůs ëxpösítům Zěphýris L'llýbæön : át $\bar{\mathbf{A}}$ rctön $-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!-\!\!\!-\!\!\!$
Lilyboeus, ä, üm, <i>adj.</i> Nāmquē rātēs aūdāx Lilyboeō lītorē sōlvit— <i>Luc.</i> iv. 583.
Līmnātē, ēs, f. Ēdītā, Līmnātē vitrēis pēpērissē süb āntrīs.— <i>Ov. M</i> . v. 48.
Līmōn, ōnĭs, m. Et plācīdūs Līmōn, ōmēnque Eūplæš cārīnīs, St. S. 3. i. 149.
Līmōnē, es, f. Sōlāquē Līmōnē pænām nē sēnsērīt īllām—Ov. Ib. 461.
Līndĭŭs, ĕ, ŭm, adj. "Αριστον μέτρον ēssē dīxīt Līndĭŭs Clēŏbūlŭs—Aus. Sap. Lud. 16. (I. T.)
Līndŭs, ī, f. Jām cuī Tlēpòlēmūs sātŏr, ēt cuī Līndūs örīgō, Sīl. iii. 364.
Līngönēs, ŭri, m. Pūgnācēs pietīs cöhibēbānt Līngönās ārmīs. Luc. i. 398.
Līngŏnīcus, š, um, <i>adj.</i> Vēxīt Līngŏnīcō sūdātās vōmērē mēssēs? <i>Claud.</i> 2. <i>C. S.</i> 94.
Līngŏn us, š., um, <i>adj.</i> Līngŏnus ā Tēctā Flāmĭnĭāquĕ rēcēns. <i>Mart.</i> 8. lxxv. 2.
L'inus, ī, m. [iv. 56:. Nec L'inus, huīc mātēr quāmvīs, ātque huīc pater ādsit: V . B .
Lĭpăræŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Brāchĭā Vūlcānūs Lǐpăræā nīgrā tābērnā. <i>Juv.</i> xiii. 45 .
Lipārē, ēs, f. Ignifikīsquē gēmīt Lipārē fūmōsā cāvērnīs. Cl. 3. C. H. 196.
Lǐpāro, ōnīs, m. Tērtīum Lǐpārō, qui īn mōrtē rēgnum Hǐĕrōnī trādǐdīt. Plant. Men. 2. iii. 59. (Troch. Tet. cat.)
Līrĭŏpē, ēs, f. Čærūlā Līrĭŏpē: quām quōndām flūmĭnĕ cūrvō— <i>Ov. M.</i> iii. 342.
Līris, is, m. [Ol. 260. Līris, et Œbăliæ quī tēmpērāt ārvā Gālēsūs. Claud. in Pr. et
Līssūs, ī, m. Prætĕrēūnt frūstrā tēntātī lītörā Līssī, Luc. v. 719.
Lītērnům, ī, n. [714. Lītērnům, mültāmquĕ trăhēns süb gürgǐte ărēnăm— <i>Ov. M.</i> xv.
Lītērnūs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Ēt Lītērnā pālūs, pĭgērquē Sāvō. <i>St. S.</i> 4. iii. 66. <i>(Phal.)</i> 182

- Līviā, æ, f. Līviā rēstētūīt, nē non imitātā mārītūm—Ov. F. v. 167.
- Līviŭs, ī, m. Līviŭs Hāsdrūbālis söciō pēr bēllā Nērōnē—Man. i. 789.
- Līvīŭs, ă, ŭm, adj.
 Porticus auctoris Līviā nomen habet. Ov. A. A. i. 72.
- Līxus, ī, m. Ēt Tīngīn rapidē mīttēbāt āb æquörē Līxus. Sil. iii. 258.
- Locrī, ōrum, m. Idomeneī? Libycone habitantēs lītore Locros—V. Æ. xi. 265. Hūc sē prīsca Locrī gēns īntulit, ēt sale longo—Av. D. 513.
- Locris, idis, f. adj.

 Locris in āncillæ dīssimūlātā nēcēm. Ov. Ib. 354.

 Et Locris, ēt pātūlī sūlcātōr Thēssālūs āgrī. Av. D. 587.

 Locridis indē solūm sēquitūr rēgionis ēt orā. Pris. P. 432.
- Lōcūstă, æ, f. Institūtque rūdēs melior Lōcūsta propinquas—*Juv.* i. 71.
- Löllĭŭs, ī, m. Cöllēgām Lĕpĭdūm quō dūxīt Löllĭŭs ānnō. *Hor. E.* 1. xx. 28.
- Löngārēnus, ī, m. Exclusus förē, cum Löngārēnus förēt întus—Hor. S. 1. ii. 67.
- Longīnus, ī, m. Longīnum, ēt māgnos Senēcæ prædīvitis hortos. Juv. x. 16.
- Lōtĭs, ĭdĭs, f.
 Lōtĭs in hānc nymphē, fūgĭēns ōbscænă Prĭāpī, Ov. M. ix. 347.
 Ōmnĭbūs ēx illīs Lōtĭdĕ cāptūs ĕrāt. Ov. F. i. 416.
- Lotophägī, ōrum, m. Illō Lotophägōs, īllō Sīrēnās in āntrō—Ov. R. A. 789. Hōspitīs gaudēns gēns dēgērē Lotophägōrum. Pris. P. 192.
- Lūcă, æ, f. Ārrūns încolŭīt dēsērtæ mænĭă Lūcæ. Luc. i. 586.
- Lūcăgus, î, m. Interea bijugis înfert se Lūcăgus albīs—V. Æ. x. 575.
- Lūcānĭă, æ, f. [i. 38. Sīvĕ quŏd Appŭlă gēns, seū quōd Lūcānĭă bēllŭm—Hor. S. 2.
- Lūcānĭacūs, ī, m. Lūcānĭācūs Pānthěŭm. Aus. E. xxx. 7. (I. Dim.) Vīllā Lūcānī—mōx pŏtĭērĭs-ācō. Epist. v. 36.
- Lūcānĭcŭs, ă, ŭm, adj. Et Lūcānĭcă vēntrĕ cūm Fălīscō, Mart. 4. xlvi. 8. (Phal.)
- Lūcānus, ī, m. Duōsquž Sēnēcās, ūnĭcūmquž Lūcānum. Mart. 1.lxii.7. (Scaz.)
- Lūcānus, a, um, adj. [2. i. 34. Vīta sēnīs. Sēquor hūnc, Lūcānus an Āppulus ancēps, Hor. S. Tūm Lūcānorūm rēgio īnsurgēntibus āltē—Av. D. 502.
- Lūcās, æ, m. [561. Prōtěnůs Āntæum êt Lūcām, prīma āgmină Tūrnī, *Virg. Æ.* x. 183 B 2

LUC-LUN

Lūcēnsis, is, m.

Lībērtūm dōctī L ūcēnsīs querē bēcūndūm. Mart. 1. in. 7.
Lucërës, tim, m. Hinc Titiës, Rāmnēsquë viri, Lucërësquë cölöni. Prop 4. i. 31 Quōsquë vöcānt Rāmnēs, Lucëribūsquë dědit. Ov. F. iii. 13
Lūcĕrĭă, æ, f. [Tet. Asc. Tonsæ Lūcĕrĭām, non cithăræ dĕcēnt—Hor. C. 3. xv. 14. (C.
Lūcētius, ī, m. [570 Lūcētium, portæ subeuntem īgnīsque ferentem—Virg. Æn. in
Lücifér, ěrī, m. Nāscērē, præquē diem vēniens agē, Lūcifér, ālmum. V. B. viii Usque ā Lūciférē, dönēc lūx ēccidāt, audit. Juv. xiii. 158.
Lūcīlius, ī, m. Hīnc ōmnīs pēndēt Lūcīlius, hōscē sēcūtus—Hor. S. 1. iv. 6.
Lūcīllus, ī, m. Quālīs nunc Dēcius, Lūcīllī nobilē pīgnus, Rut. i. 599.
Lūcīnă, æ, f. Pārcē, prēcēr, grāvidīs, fācilīs Lūcīnā, pūēllīs. Ov. F. ii. 451
Lēciolus, ī, m. [iii. l Rhētora Lūciolum condiscipulum ātque magistrum, Aus. Proj
Lūcĭŭs, ī, m. Lūcĭŭs ūnă quidēm, geminis sēd dīssītā pūnctīs—Aus. E. xxxv
Lücmo, ōnĭs, m. Prīmā gălērītūs posuīt prætorĭā Lūcmō. Prop. 4. i. 29.
Lūcrētĭā, æ, f. Sēd větát ōptārī fācĭēm Lūcrētĭā, quālēm—Juv. x. 293.
Lucrētīlīs, īs, m. Vēlōx amœnum sæpē Lucrētīlēm—Hor. C. 1. xvii. 1. (Gr
Lucrētius, ī. m. Explicat ēt causās rapidī Lucrētius īgnis. Ov. T. i. 425. Cārmina sūblīmīs tunc sunt pēritura Lucrētī, Ov. A. 1. xv. 23
Lucrīnus, ă, um, adj. An memorēm portus, Lucrīnoque ādditā claustră—V. G. ii. 161 Extentă vîsentur Lucrīno—Hor. C. 2. xv. 3. (I. Archiloch. D.
Lucris, idos, f. Nunc mětho ne peccet. Lucridi noměn în patria fuit. Plau. Per. 4. iv. 72. (Troch. Tet. cat.
Lūcūliŭs, ī, m. [40] Nē fūĕrīs hīc tū. Chlšmydēs Lūcūliŭs, ŭt aīūnt— <i>Hor. E.</i> 1. vi
Lücümo, önis, m. Ānticipēsquē tüö Sămii Lücümönis ācūmēn: Aus. Epis. iv. 70
Lucumonius, ī, m. Tēmporē quo sociis vēnīt Lucumonius ārmis— <i>Prop.</i> 4. ii. 51 al. Lycomēdius
Lügdünēnsis, ē, adj. Aŭt Lügdünēnsēm rhētōr dictūrūs žd āržm. Juv. i. 44.
Lūnă, æ, f. Tunc quòs ā niveis ēzēgīt Lūnă mētāllīs—Sil. viii. 480.

LUP-LYC

Lupērcal, alis, n.

Rētulit, et gelidā monstrāt sub rūpē Lupercal. V. Æ. viii, 343.

Lupērcus, î, m.

Undě licens Pabřůs sacra Lupercus habet. Prop. 4, i. 26.

Lupodunum, i, n.

Hostibus exactis Nicrum super, et Lupodunum, Aus. Ed. x. 423.

Lupus, i, m.

Te, Lupe, te, Muci, et genuinum fregit in illis. Pers. i. 115.

Laiscus, ī, m.

Fündös Aufidio Lüsco prætöre libenter-Hor. S. 1. v. 34.

Lūsītānus, a, um, adj.

Hos Viriathus agīt, Lūsītanūmque remotīs—Sil. iii. 354.

Lütātĭŭs, ī, m.

Possessor pelagi pronaque Lutatius aura-Sil. vi. 687.

Lyæŭs, ī, m.

Legiserae Cereri, Phoeboque, patrique Lvaco. V. A. iv. 58.

Lyæus, a, um, adj.

Rēgālēs inter mēnsās, laticemque Lvænm-V. Æ. i. 686.

Lýcăbās, æ, m.

Incipit. Huic Lycabas, In que miracula dixit-Ov. M. iii. 673. Lycăbēssos, ī, f.

Vītībūs, ēt pīnguī melior Lycabessos olīvā. St. T. xii. 621.

Lýcæŭs, ī, m.

Mænălus, ēt gelidī flēvērunt sāxā Lycæī. V. B. x. 15.

Lýcæŭs, ă, ŭm, adj. Faunus in Arcadia templa Lycæus habet. Ov. F. ii. 424.

L∀cāmbēs, æ. m.

Qualis Lycambee spretus înfido gener, Hor. Ep. vi. 13. (I.T.)

Lýcambēŭs, ă, ŭm, adj. Tīnctā Lycambeo sanguine tēla dedit. Ov. Ib. 54.

Lycāon, onis, m.

Strūxerit īnsidiās, notūs feritāte, Lycāon. Ov. M. i. 193. Tērtia post Nonas removēre Lycaona Phœbē. Ov. F. vi. 235.

Lycāones, um, m.

Ad pārtēs ortūs, gens dūra Lycaones armīs-Pris. P. 807.

Lycaonis, idos, f. Patronym.

Cuī dĕā, Vīrgĭnĕōs, pērjūrā Lýcāŏnĭ, cœtūs—Ov. F. ii. 173.

Lycāonius, a, um, adj.

Fædă Lycaoniæ referens convivia mensæ. Ov. M. i. 165.

Lycas, adis, f.

Quinque Lycas, Lyde quatuor, Ida tribus. Mart. 1. lxxii. 2.

Lýcastē, ēs, f.

Et cursu Zephyris nunquam cessura Lycaste. Cl. 2. C. S. 252.

Lýcē, ēs, f.

Audīvēre, Lyce, Dī mea vota, Dī-Hor. C. 4. xiii. 1. (Chor. T.)

[iv. 719. Lyces, is, m. Quas Tănăis, flavusque Lyces, Hypanisque, Melasque, V. F.

185 R 3

Г86. Lycētus, ī, m. Caūcăsiumque Abărin, Spērchienidenque Lycetum, Ov. M. v. Lyceum, ī, n. Inque Acădemia ambriferă, nitidoque Lyceo. Cic. Div. i. 13. Volvitur în flüctüs, Lycheri vulnere, Cydnüs. Sil. xiv. 434. Lýcia, æ, f. Aŭt Hermi campo, aŭt Lycie flaventibus arvis. V. Æ. vii. 721. [91. Lycidas, æ, m. Phyllida Mopeus amat, Lycidas habet ultima rerum- Calo. iii. Lycimnia, æ, f. Mæŏniō rēgī quēm sērvā Lycimniā fürtim—V. Æ. ix. 546. Lycimnius, a, um, adj. Exploratores, sī stagna Lycimnia restent, St. T. iv. 734. Lýcinna, æ, f. Imbult, heu! nullis capta Lycinna datis. Prop. 3. xv. 6. Lýciscă, æ, f. Excipere însidiis, multum latrante Lycisca. V. B. iii. 18. Lyciecus, ī, m. Vīncērē mollitia, amor Lycisci mē tenet. Hor. Ep. xi. 24. (Asymart. Dact. Penthem. + Iamb. Dim.) Lýcius, a, um, adj. Italiam Lyciæ jussere capessere sortes. V. Æ. iv. 346. Lycius, a, um. adi. Templa, Lycie, dabis, tot dītia dona sacratis-St. T. x. 344. Lyco, onis, m. tune is ës [(I. Tr.) Lyco trapezīta? Ego sum. Multam mē tibi-Plaut. Cur. iii. 50. Ecquem în Epidauro Lyconem trăpezităm noverim. 2. iii. 62. (Troch Tetr. cat.) • In Greek the first syllable is short, Lycomēdēs, is. m. Gentibus: îmbellî nûpêr Lycomedis în aûlă—St. A. i. 207. Lycomēdius, i, m. Tëmporë quo sociis venit Lycomedius armis-Prop. 4. ii. 51. Lyconides, is, m. Mēūs fūīt păter Antimachus: ego vocor Lyconides. Plant. Aul. 4. x. 49. (I. Tetr. acat.) Lýcophontes, is, m. Dircæumque Gyan, et Echionium Lycophontem-St. T. ii. 610. Lycophron, ŏnĭs, m. Utque cothurnatum cecidisse Lycophrona narrant, Ov. 16. 533. Lýcoreūs, ĕŏs, m. Intonsungue Gyan, sacrumque Lycorea Phœbo -St. T. vii. 715. Lycorias, adis, f. Cydippēque, ēt flāva Lycorias; altera virgo, V. G. iv. 339. Lycoris, idos, f. Et sua cum Gallo nota Lycoris erit. Ov. A. 1. xv. 30. Vēspēr et Ēdæ novērē Lýcorīdā tērræ. Ov. A. A. iii. 537.

186

LYC-LYR

Lýcormas, æ, m.

Ārsūrūsque Iterum Kānthūs, flāvusque Lýcormās, Ov. M. ii. 245.

Lÿcōtās, æ, m.

Hæc Årëthūsā suo mīttīt māndātā Lýcotæ. Prop. 4. iii. 1.

Lyctius, a, um, adj.

Lyctius Idomeneus, hic illa ducis Melibei-V. E. iii. 401.

Lycurgides, æ m. Patron.

Quique Lycurgiden letavit, et arbore natum, Ov. 1b. 505.

Lýcurgus, ī, m.

Thrāces arant, acrī quondam regnata Lycurgo. V. Æ. iii. 14.

Lycus, ī, m.

Et Lycus ēlāpsī, quorum prīmævus Hēlēnor-V. Æ. ix. 545.

Lÿdē, ēs, f.

s, es, j. Nēc tāntūm Clărio Lydē dīlēctā poētæ, Ov. T. 1. vi. 1.

Lÿdĭä, æ, f. [211. Lÿdĭä, nēc pŏpŭlī Pārthōrum, aŭt Mēdūs Hÿdāspēs, V. G. iv.

Lydřis, a, um, adj.

Et tērram Hēspēriām vēniēs, übi Lýdius, ārvu—V. Æ. ii. 781.

Lÿdüs, ă, ŭm, *adj.* Lÿdīs rĕmīstō cārmĭnĕ tībĭīs, *Hor. C.* 4. xv. 30. (*Gr. Alc.*)

Lÿgdămūs, ī, m. [ii. 29. Lÿgdāmūs hīc sǐtūs ēst; dŏlŏr huīc, ēt cūră Nĕæræ. Tib. 3. Lÿgdōn, ŏnĭs, m.

Mătūră dŏcilīs compēgit ărūndine Lygdon. Calp. i. 18.

Lygdus, ī, m. [438. Jām Lygdum, Durfumque simul, flavumque Galæsum—Sil. i.

Lýgös, ī, f. Bÿzāntīnā Lýgös, tū Pūnicā Bÿrsā fūīstī. Aus. Urb. ii. 13.

Lýmírē, ēs, f. [ix. 645. Jām Crāgŏn, ēt Lýmírēn, Xānthīquĕ rĕlīquĕrāt ūndās, Ov. M.

Lyncēstius, a, um, adj. Huīc fluit ēflēctu dīspār Lyncēstius āmnis, Ov. M. xv. 329.

Lyńceūs, ĕŏs, m.

Non possīs oculo quantum contendere Lynceus, Hor. E. 1. i. 28. Ultor adest Pollux, et Lynceu perforat hasta. Ov. F. v. 711.

Lỹncēŭs, ă, tim, adj.
Pēctora trājēctūs Lŷncēō Cāstor ab ēnsē—Ov. F. v. 709.

Pēctorā trājēctūs Lynceo Cāstor ab ensē—Ov. F. v. 709

Lÿncīdēs, æ, m. Patron. Nārrāt Lÿncīdēs, mōrēsque hăbǐtūsquĕ vĭrōrŭm, Ov. M. iv. 767.

Lÿncus, ī, m. Rēx ibi Lÿncus ĕrāt. Rēgīs subit īllē pēnātēs. Ov. M. v. 650.

Lyra, æ, j. Et Lyra dīdūctīs pēr cœlūm cōrnībūs īntēr—Man. i. 331.

Lÿrbē, ēs, f. Tēlmīssūs, Lÿrbē, nēcnōn clārīssĭmā Sēlgē. Pris. P. 809.

Lÿrcējus, a, um, adj. Æthērē dēsiluīt: dominām Lÿrcēja tēllus—V. F. iv. 355.

187

LYR-MAC

Lýrcētis, š, tim, adj. Consităque ārbörībūs Lýrcēt reliquerat ārvă; Ov. M. i. 598.

Lyrcius, î, m. Ārēt Lērnā nocēns, ārēt Lyrcius, ēt îngēns—St. T. iv. 711.

Lyricē, ēs, f.
Pālijdus în Lyricē sylvīs ērrābāt Öričn. Ov. A. A. i. 731.

Lÿtĭs, ĭs, f.

Lÿrnēssis, idis, f. Audiĕrāt, Lÿrnēssi, tüös ābdūctā, dölörēs. Ov. A. A. ii. 403. Fērtur ēt ābdūctā Lÿrnēssidē trīstis Āchīllēs—Ov. T. 4. i. 15.

Lÿrnēssius, a, um, adj. Dīruta Mārte tuo Lÿrnēssia mœnia vīdī. Ov. H. iii. 45.

Lÿrnēssūs, ī, f. Lÿrnēssī dŏmŭs āltā, sölō Laūrēntē sēpūltūm—V. Æ. xii. 547.

Lÿsimāchūs, ī, m. Puēr ● sūm. L⊽sim

Puēr • sūm, Lÿsĭmāchĕ, sēptüēnnīs. Sānūn' ĕs? Plaut. Mer.
• Monosyll. 2. ii. 21. (I. Tr.)

Lÿsĭtělēs, ĭs, m.

Lysiteles, ibi de īstīs rebūs plūra fabūlabimūr. Plaut. Trin. 3. ii. 85. (Troch. Tet. cat.) Lysīppūs, ī, m.

Pîngërët, aŭt ăliŭs Lysippo ducërët æră—Hor. E. i. 240.

Lyxus, ī, m.

Impūbēm mālās tām cērtæ occūrrēre Lyxum—Sil. ii. 112.

M.

Macæ, ārum, m.

Chātrămis ēst tēllūs: Mācæ vīcīnā flňēntō. Av. D. 1135. Chātrămis ātquē Măcæ cōntrā sūnt Pērsidis æquŏr. Pris. P. 887.

Măcăreis, idis, f. Patron. Gesserit; üt pastor Măcăreidă lüserit Issen. Ov. M. vi. 124.

Măcăreus, 88s, m. [452. Vecte Pelethronium Măcăreus în pectus ădăcte-Ov. M. xii.

Măcedo, or Măcedon, onis, m.

Ut Măcedo răpidis îcta est cum conjuge flammis: Ov. Ib. 477. Cum tibi săcrăto Măcedon servetur în ântro, Luc. viii. 694. Pl. Trīgīntā Sārdī sexāgīntā Măcedones. Plaut. M.i. 44. (I.T.)

Măcĕdŏnĭcŭs, ä, tim, adj. [Măcĕdŏnĭcō—Plaut. Ps. 1. i. 49. al. Măcĕdŏnĭensĭs, ĕ, adj.

— virum Măcĕdŏnĭensēm, quī tē nūnc flentēm fācit. Plaut. Ps. 4. iv. 4. 188

MAC-MACC

Măcedonius, ă, um, adj.

Quī clypēō, galēāquē, Mācēdōnĭāquē sārīasā—Os. M. xii. 466.

See Macedonicus.

• The second syllable, naturally short, is here made long by diastole, for the sake of the metre.

Măcer, crī, m.

Nôs, Măcer, îgnāvæ Veneris cēssāmus in umbrā.

Pl. Probitāte Mācros, æquitāte Mauricos.

Mart. 5. xxviii. 5.

(I. T.)

Măcēs, æ, m. or Măcæ, ārum, m. Cīnyphiumque Mācēn, et inīquō sole călentēs—Sil. ii. 60. Cīnyphii didicēre Mācæ. Squālentia bārbā—iii. 275.

Măcetæ, ārum, m. Graiorum Măcetumque novās ādquīrite vīrēs. Luc. ii. 647.

Măchæră, æ, m. Östēndātŭr, ămēs nōmēn vīctūmquě Măchæræ. Juv. vii. 9.

Măchærio, ōnis, m. [(1. T.)
Drömō, dēsquāmā pīscēs: tū, Măchæriō, Plaut. Aul. 2. viii. 1.

Măchāōn, ŏnĭs, m.
Pēlīdēsquē Nĕōptölēmūs, prīmūsquē Măchāōn, V. Æ. ii. 263.
Fīrmā vālēnt pēr sē, nūllūmquē Māchāŏnā quærūnt. Ov. P.
3. iv. 7.

Pl. Quid třbí cům mědícis? dimîttě Măchāonas ömnēs. Mart. 2. xvi. 5.

Măchāonius, ă, um, adj. Illă Măchāonios superānt medicāmină succos. Ov. A. A. ii. 491.

Măcīlianus, ī, m. Cum sīs īmprobior, Măcīliane, Mart. 4. vi. 3. (Phal.)

Mācrā, æ, m. Cūltă Sĭlēr, nūllāsquē vădō quī Mācrā mŏrātüs—*Luc.* ii. 426.

Mācrīnus, ī, m.

Hunc, Mācrīne, diem numerā meliore lapīlio. Pers. ii. 1.

Mācrīs, ĭs, f. Eūrōpēs Mācrīs contingit Abantias oram, Pris. P. 544.

Mācrōnes, um, m.
Mōssynī: vos ēt stabulīs Mācrōnes ab āltīs—V. F. v. 152.

Maculonus, i, m.

Sūccēnsūs recites. Māculonus commodat ædes. Juv. vii. 40.

Mæānder, drī, m. or Mæāndrös, ī, m.
— — quālis īncērtā vagus

Mæānděr undā lūdǐt, ēt cēdīt sǐbī. Sen. H. F. 684. (I. T.) Quīquě rěcūrvātīs lūdīt Mæāndrös ĭn undīs; Ov. M. ii. 246.

Mæāndrĭŭs, ă, ŭm, adj. Attŏnĭtūs sŭbĭtā jūvĕnīs Mæāndrĭŭs īrā, Ov. M. ix. 573.

Mæcēnās, ātis, m.

Mæcēnās, ĕquĕs Ētrūscō dē sānguĭnĕ rēgŭm. Prop. 3. ix. 1.

Plur. Pūrpūrĕām, tĕnĕrīs quŏquĕ Mæcēnātībūs āptām. Juv.

xii. 39.

MÆC-MÆO

Mæcĭŭs. ī. m.

Scripsřís, în Mæcī děscēndāt jūdicis aŭrēs, Hor. A. P. 387. al. Mětīi: but wrong. Dr. Bentley has observed, in a note on Terent. And. 2. i. 20., that the ancients always made the genitive cases of nouns substantive terminating in ius or ium to end in a single i. No unexceptionable instance to the contrary can be found in Horace or Virgil. The word fluvii in the following line, Virg. Æn. iii. 702,

Immanisque Gela fluvii cognomine dictus,

should be fluvio; and cognomine be taken as an adjective. See a very valuable note, in Dawes's Miscell. Crit., by Kidd, pp. 28—30.

Mænälĭdēs, æ, m. [Deis, 8. Nēc cūltōr němŏrūm rětĭcēběrě, Mænälĭdē Pan. Aus. Ed. de

Mænälis, idis, f. adj.

Cūmquē sửō Börēā Mænālis ūrsā vidēt. Ov. T. 3. xi. 8. Mænālidūmquē chörōs Dryādūm, nymphāsquē Nāpæās, Col. 264.

Mænäliŭs, a, um, adj.

Incipe Mænalios mēcum, mea tībia, vērsus. V. B. viii. 21.

Mænälös, ī, m. or Mænälüs, ī, m. or Mænälä, örüm, n. Mīlës ĕrāt Phœbēs, nēc Mænälön āttīgit ūllä, Ov. M. ii. 415. Pān, öviūm custos, tuä sī tibi Mænälä curæ, V. G. i. 17.

Mænās ādīs, f. or Mænādēs, ūm, f. Hōc nātāt īn lābrīs, ēt ĭn ūdo ēst Mænās ēt Āttĭn: Pers. i. 105. Thrēĭcīās fūsīs Mænādās īrē cŏmīs. Ov. F. iv. 458.

Mænĭŭs, ī, m. [iii. 23. Vērbā pūtās? Egŏmēt mi īgnōscō, Mænĭŭs īnquĭt. *Hor. S.* 1.

Mæōn, ŏnĭs, m.

Mæŏnis ēt thorācā simul cum pēctorē rumpit. V. Æ. x. 337.

Mæŏnĕs, ŭm, m.

— — dīctī pōst Mæŏnă rēgēm Mæŏnēs. Ægēōs īnsēdīt Græcia pōrtūs. Claud. Eut. ii. 246.

Mæŏnĭă, æ, f.

Fātă cănēns: Ō Mæŏnĭæ dīlēctă jūvēntūs, V. Æ. viii. 499.

Mæŏnĭdæ, ārŭm, m.

Mæönidæ incurrunt. Tum fatis debitus Arruns, P. Æ. xi. 759.

Mæŏnĭdēs, æ, m. Vīvēt Mæŏnĭdēs, Tĕnĕdōs dūm stābĭt ĕt Idē. Ov. A. 1. xv. 9.

Mæönis, idis, f. adj.
Mæönis ēlūsām dēsīgnāt imāginē taūrī—Ov. M. vi. 103.

Mæŏnĭös, ä, üm, adj.
Mæŏnĭö rēgī quēm sērvā Lycīmnĭā fūrtim—V. Æ. ix. 546.

Mæōtæ, ārum, m.
Mæōtæ prīmī tāngunt Mæōtidis undās. Pris. P. 644.

Mæôtĭä, æ, f.

Aūdīti ēt, gelido sī quēm Mæōtia pāscit—Claud. Pr. et Ol. 36. Mæōticus, ā, um, adj.

Pīgrā pālūs Scythicī pātiens Mæoticā plaūstrī. Luc. ii. 641.

MÆO-MAI

Mæōtĭs, ĭdĭs, f. adj.

Löngiör antiquis visa Mæötis hiems. Ov. T. 3. xii. 2. Quī modo pēltiferās fūdīt Mæotidas armīs, Sab. Dem. Ph. 9.

Mæōtĭŭs, ă, ŭm, adj.

At non, qua Scythiæ gentes, Mæotiaque unda-V. G. iii. 349.

Mæră, æ, f.

Et quôs Mæră novo latratu terruit agros. Ov. M. vii. 362.

Mævĭă, æ, f.

Quum tener uxorem ducat spado, Mævia Tuscum-Juv i. 22.

Mævĭŭs, ī, m. Püllö Mævius alget în cucullo. Mart. 10. lxxvi. 8. (Phal.)

Măgārsŭs, ī, m. Dēvolvēns Hypanīsque vehīt, rapidūsque Magarsus: Pris. P.

Măgĭŭs, ī, m. Tībūrtēs Măgios, Hīspēllātēmque Metaūrum—Sil. iv. 187.

Māgnēs, ētĭs, adj.

āttöllīt töndentes pābula Magnes Campus equos-V. F. ii. 9.

Quem Magnetă vocant pătrio de nomine Graii. Lucr. vi. 910.

Magnesis, idis, f. adj. See Magnetis.

Māgnēsiŭs, ă, ŭm, adj.

Impēllant ut čam Magnēsia flumina saxī-Lucr. vi. 1063.

Māgnēssă, æ, f. adj.

Māgnēssam Hīppölyten dum fugit abstinens, Hor. C. 3. vii. 18. (Chor. Tet. Asc.) Māgnētes, ŭm, m.

Et Magnetes equis, Minvæ gens cognită remis. Luc. vi. 385. Māgnētis, idis, f. adj.

Cūr ūnguām Colchi Magnetida vidimus Ārgo? Ov. H. xii, 9.

Māgo, önĭs, m. Māgo quatīt cūrrūs, ēt frātrēm spīrāt in ārmīs-Sil. iii. 240. Cīnyphiūs, socerīque miser Magonis inīre. v. 288.

Măgullă, æ, f. Communis tibi cum viro, Magulla, Mart. 12. xcii. 1. (Phal.)

Măgŭs, ī, m. Inde Mago procul înfensam contenderat hastam : V. Æ. x. 521.

Măhālcēs, ĭs, m. Mălēon. Dat leto, fisumque manus conferre Mahalcem, Sil. vii. 599. al.

Măhārbăl, ălĭs, m. Hīnc Māgo, hīnc sævūs pāritēr vidērē Māhārbāl, Sil. iv. 562.

Maīă, æ, f. Illo Maia thölo, Venus hoc non improba saxo-St. S. 5. i. 233. Maian, et Electran, Taygetenque Jovi. Ov. F. iv. 174.

Mājēstās, ātis, f. Hīnc sătă Mājēstās, hōs ēst Dēa cēnsa parentēs. Ov. F. v. 25.

Maīŭs, ă, ŭm, adj. Natalem Mai is Idibus esse tuum. Prop. 4. v. 36.

191

MAL-MAN

Mălăcæque portum semitam tetenderit. Av. O. M. 181. (I.T.)

Mălăchæque flumen, urbe cum cognomine. Av. O. M. 426.

Mălăcă, æ, f.

Mălăchă, æ, m.

Mālchĭōn, ōnĭs, m.

192

Hos Mālchionis pātimur improbī fāstus. Mart. 3. lxxxii. 32. Măleă, æ. f. Ionioque mari. Malemque sequacibas andis. V. Æ. v. 193. Præběžt hospitio sæva Malea suo. Prop. 3. xix. 8. [Mahalces. Mălēŏs, ī, m. Dat leto, fisumque manus conferre Maleon, Sil. vii. 599. See Mālĭā, æ, f. Lymphaque in Œtæis Mālia Thermopylis. Cat. lxviii. 54 Mālĭācŭs, ă, ŭm, adj. Māliācās Spērchīos aguās; ēt flumine puro-Luc. vi. 367. Mălīsĭānŭs, ī. m. Măciliane. Cum sīs improbior, Mălisiane, Mart. 4. vi. 3. (Phal.) al. Māllītis īgnīfēros rādīto descrīpsērāt axēs. Claud. M. T. C. 275. Māllĭŭs, ă, ŭm, adj. Mälliä continuo numeretur consule proles. Claud. M. T. C. 340. Māllös, ī, f. Māllos, et extremæ resonant navalibus Ægæ. Luc. iii. 227. Mălodes, is, m. Tractu supīno, sē Malodes exserit Mons-Av. O. M. 535. (I. T.) Malthinus, i. m. Mālthīnus tunicīs dēmīssīs āmbulāt; ēst quī-Hor. S. 1. ii. 25. Māmērcus, ī, m. Nīl recitās, et vīs, Māmerce, poeta videri: Mart. 2. lxxxviii. 1. Māmērs, ērtis, m. ſnērmī. Qualia Mamertis membra fuisse ferunt Ov. Ib. 549. al. Mim-Māmērtīnus, a, um, adj. Amphora Nestorea tibi Mamertina senecta-Mart. 13. cxvii. 1. Māmŭriānus, ī. m. Sī deēst * nīl ălĭūd, Māmŭrĭānĕ, tǐbī. Mart. 1, xciji. 4. By synæresis. Māmŭriŭs. ī. m. Arma ferant Salfi, Mamuriumque canant. Ov. F. iii. 260. Māmūrrā, æ. m. În septis Mamurră diu multumque văgatus-Mart. 9. lx. 1. Pl. In Mamurrarum lassi deinde urbe manemus, Hor. S. 1. v. 37. Mancinus, ī, m. Bis tibi triceni fuimus, Mancine, vocati: Mart. 1. xliv. 1. Māndēlă, æ, f. 105. Quem Mandela bibīt, rūgosūs frīgore pagus; Hor. E. 1. xviii. Māndonius, ī. m. Māndonfūs populīs, domitorque īnsīgnis equorum-Sil. iti. 376.

MAN-MAR

Mānīlius, a, um, adj. Moverit: accusat Manilia, sī rea non est-Jue. vi. 243. Mānĭŭs, ī, m. Mānijus hīc generis prope mājor avunculus exit. Pers. vi. 60. Mānlĭŭs, ī, m. In sūmmo cūstos Tarpeise Manlius arcis-V. Æ. viii. 652. Mānneīă, æ, f. Ōs ēt lābrā tǐbī līngīt, Mānneīā, cătēllūs: Mart. I. lxxxiv. 1. Mānneīŭs, ī, m. Tunc cum liceret occupare, Manneius; Mart. 5. xiv. 2. (Seaz.) al. Nänneiŭs. Tüm Mänsä vīcus, öppidumque Naustalo. Av. O. M. 612. Mānsă, æ, f. Manto, ūs, f. Comesque Manto luce viduatum trahens. Sen. Œdip. 290. Fātidicæ Māntūs ēt Tūscī fīlius āmnis. V. Æ. x. 199. Māntua, æ, f. Māntuž, væ miseræ nimium vīcīna Cremonæ! V. B. ix. 28. Māntŭānās, ā, ŭm, adj. Tēntāt aūdācī fídē Māntŭānæ—St. S. 4. vii. 27. (Sapph.) Marathon, onis, m. f. Mīrāta ēst Mărăthon Crētæī sanguine taurī-Ov. M. vii. 434. Et nondum Eoo clarum Marathona triumpho. St. T. xii. 617. Mărăthonis, idis, f. adj. Siccābāt plāngēns: quālis Mărăthonide sylvā—St. T. xi. 644. [74. Mărăthonius, ă, um, adj. Tārtārā dūrā subīs: nēc enīm Mārāthonia virgo-St. S. 5. iii. Mărăthus, ī, m. Heū! heū! quām lento Marathus me torquet amore! Tib. 1. Mărāxēs, ĭs, m. Cāptā manu spolla ēt rorantia cædē Maraxes; Sil. vii. 324. Mārcēllă, æ, f. Mūnicipēm rigidī guīs tē, Mārcēllā, Sālonis-Mart. 12. xxi. 1. Mārcēllīnus, ī, m. Mārcēllīnē, bonī sobolēs sīncērā pārēntis. Mart. 6. xxv. 1. Mārcēlīus, ī. m. Adspice, ŭt însignis spoliis Marcellus opimis-V. Æ. vi. 656. Mārcĭă, æ, f. Hörtensi mærens inrupit Marcia busto. Luc. ii. 328. Mārciliānus, ī, m. Cūjus ölēt toto pinguis coma Mārciliano. Mart. 2. xxix. 5. Mārcins, ī, m. Excepit fessos, et notis Marcius armis-Sil. xiii. 700. Mārcĭŭs, ă, ŭm, adj. Non operosa rigat Marcius antra liquor: Prop. 3. ii. 12.

Mārcomānī, orum, m. [3. iii. 170. Quæ modo Mārcomānos, post horridā bēllā, vagosquē—St. S. 193

Mārcomerēs, is, m.

Măronīllă, æ, f.

Măronillus, i, m.

194

Mārcomērēs Sonnoquē docēnt : quorum āltēr Etrūscum— Claud. 1. C. S. i. 241. Mārcŭs, ī, m. Mārcus amāt nostrās Antonius, Attice, Mūsas, Mart. 9. c. 1. Mārdī, ōrŭm, m. Dūra tenet, Mardī celeres, Hyrcani, Apyrīque, Av. D. 908. Mārdūs, ī, m. Hīnc Apyrī, pēr quos Mārdūs dēvolvitur amnis. Pris. P. 712. Măreoticus, ă, um, adj. Isi, Părætonium, Măreoticăque arvă, Pharonque, Ov. M. ix. Măreotis, idos, f. adi. Sunt Thasiæ vites, sunt et Mareotides albæ, V. G. ii. 91. Mărĭă, æ, f. [et Mar. 1]. Præparat, et pulchros, Mariæ sed luce minores, Claud. N. Hon. Măriandyni, orum, m. Paphlagones post hos, Mariandynique sequuntur. Pris. P. 760. Mărfândynus, ă, um, adi. Jām Mariandynis advērtīt pūppis arēnis: V. F. iv. 733. Mărianus, i, m. Ō quam dīgnus eras alapīs, Mariane, Latīnī-Mart. 5. lxi. 11. Mărĭānŭs, ă, ŭm, adj. Aŭt quibus în campis Măriano prœlia signo-Prop. 3. iii. 43. Mărīcă, æ, f. Hunc Fauno et nýmpha genitum Laurente Marica, V. Z. vii. Mărînus, î. m. Et lätum nitidæ, Märīne, calvæ-Mart. 10. lxxxiii. 2. (Phal.) Măriŭs, ī, m. Et Cinnam în Mărio, Măriumque în Cæsăre victum. Man. iv. 45. al. Cimbrum-carcere. Pl. Extulit hæc Decios, Marios, magnosque Camillos, V. G. ii. 169. Mārmāricus, a, um, adj. Nec Juha Marmaricas nudus pressisset arenas, Luc. vi. 309. Mārmāridēs, æ, m. or Mārmāridæ, ārum, m. Cüspide Marmaridæ Cörythī, līgnoque cohæsit. Ov. M. v. 125. Mārmaridæ volucrēs, æquātūrūsque sagīttās - Luc. iv. 680. Măro, onis, m. Notă tibi potius quam Tullius et Măro nostri. Aus. Prof. xxii. Pl. Sint Mæcenātes, non deerunt, Flacce, Marones. Mart. 8. lvi. 5. Măronēŭs, ă, ŭm, adi. Vīctă Măroneo fœdātūs lūmină Bāccho; Tib. 4. i. 57. Măronianus, a, um, adj.

Ante annos Culicis Maroniani. St. S. 2. vii. 74. (Phal.)

Pětīt Gemellus nuptias Maronilla. Mart. 1. xi. 1. (Scaz.)

Fĭĕrī pŭtārēt pōssē quīs, Mārōnīllē, Mart. 4. lxx. 3.

MAR-MAS

Mārpēsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Quam sī dūrā silēx aūt stēt Mārpēsiā caūtēs. V. Æ. vi. 471.

Mārpīssă, æ, f.

Amīssum didicēre pātrēm, Mārpīssāque pāctum—St. T. iii. 172.

Mārrūbius, a, um, adj.

Quin et Marrubia venit de gente sacerdos, V. Z. vii. 750.

Mārrūcīnus, a, um, adj.

Mārrūcīnā sīmūl Frēntānīs æmulā pūbēs. Sil. viii. 519.

Mārrus, ī, m.

Mārruvium, vētērīs cēlēbrātum nominē Mārrī, Sil. viii. 505.

Mārruvium, ī, n.

Mārruvium, vētērīs cēlēbrātum nomine Mārrī, Sil. viii. 505.

Mārs, tis, m.

Ärmä ferunt; sævīt tötö Mars impius örbe. V. G. i. 511. Martis equis Ächerontä fügit; Hor. C. 3. iii. 16. (Less. Alc.)

Mārsæŭs, ī. m.

Ut quondam Marsæus, amator Originis ille-Hor. S. 1. ii. 55.

M=--Y-X- V V--

Mārsicus, a, um, adj.
Mārsicus Pēlīgnī mīttunt turbātu colonī: Mart. 13. cxxi. 1.

Mārsŭs, ī, m.

Quām lēvīs īn tōtā Mārsūs Āmāzŏnīdē. *Mart.* 4. xxix. 8. *Pl.* Quīd Vārōs, Mārsōsquē löquār, dītātăquē vātūm Nōmĭnă—8. lvi. 1.

Mārsūs, ā, ūm, adj. [Tet. Asc.) Seū rūpīt tērētēs Mārsūs apēr plagās, Hor. C. 1. i. 28. (Chor.

Mārsya, æ, m. or Mārsyās, æ, m. [400. Mārsya nomen habēt, Phrygiæ liquidīssimus āmnis, Ov. M. vi. Quā vāpulāvīt Mārsyās Celēnæus. Mart. 10. lxii. 9. (Scaz.)

Mārtĭālĭs, ĭs, m.

Jūcūndīssime Mārtiālis, hæc sunt: Mart. 1. ii. 2. (Phal.)

Mārtĭānus, ī, m.

Sēxāgēsimā, Mārtiānē, mēssis

Acta ēst-Mart. 6. lxx. 1.

Mārticolā, æ, c. g. Strymona vēnīstī, Mārticolāmque Getēn. Ov. T. 5. iii. 22.

Mārtigēnā, æ, c. g. Dūm cāsā Mārtigēnām cāplēbāt pārvā Quirīnum, Ov. F.i. 199.

Mārtius, a, um, adj.

Mārtia tēr sēnos prolēs adolēvērat annos; Ov. F. iii. 59.

Mărullă, æ, f. [(Scaz.)
Pătër êx Mărullă, Cinnă, factus ês septem, Mart. 6. xxxix. 1.

Mărullus, i, m.

Nārrātūr bēllē quīdām dīxīssē, Mărūllē, Mart. 5. lxxvii. 1.

Mărŭs, ī. m.

Nēcdum ēxōrtā dies, Mārūs instāt vūlnēris æstūs—*Sil.* vi. 98.

Măsæsÿlī, ōrŭm, m.

Ātque Māsæsylī, nēc non Māssylīš prolēs. Pris. P. 177.

Māscēzēl, ĕlĭs, m. Māscēzēl; fūgiēna quī dīrā piāculā frātris—Claud. B. Gild. 390. Māsclion, Māsthlion, onis, m. Gēstāt pondērā Māschon supērbus. Mart. 5. xii. 2. (Phal.) Măsĭnīssă, æ, m. Cultuque Æněždům noměn Măsinissa superbum—Sil. xvi. 117. Quod superest, quam Massa timet, quem munere palpat-Juv. Māssāgētæ, ārum, m. or Māssāgētēs, æ. m. Lactea Massagetse velütī cum pēculā fuscant—St. A. i. 307. Māssāgētēs, cæsāmque bibens Mæotida Alantis. Cl. Ruf. i. 312. Māssīcus, ī, m. Māssīcus ærātā prīncēps sēcāt æquorā tīgrī. V. Æ. x. 166. Māssicus, a, um, adj. Sēd grāvidse frūgēs, ēt Bācchī Māssicus humor-V. G. ii. 143. Māssiēnī, ōrum, m. Sunt Māssieni: rēgna Cīlbicena sunt—Av. O. M. 422. (I. T.) Māssienus, a, um, adj. Urbs Māssienā: post jūgum Træte eminet. Av. O. M. 452. Māssīlĭā, æ, f. Māssiliām bēllīs tēstātūr fātā tulīssē, Luc. iii. 308. Māssiliensis, ĕ, adj. Ex întervallo, quæ Māssiliensia, portum-Aus. Epis. ix. 27. Māssilītānus, a, um, adj. Vel coctă fumis mustă Massilitanis; Mart. 3. lxxxii. 23. Māssvlēus, a, um, adj. Ét Māssylēum vīrgā gubernet equum. Mart. 9. xxiii. 14. Māssylī, ōrum, m. Māssylum gentes, prætentaque Syrtibus arva; V. Æ. vi. 60. Māssyliŭs, a, ŭm, adj. Et gens, que nudo residens Massylia dorso, Luc. iv. 682. Māssylus, &, um, adj. Hīnc mihi Māssylæ gēntīs monstrātā sacērdos, V. Æ. iv. 483. Mästrāmělă, æ, f. Sălyes ătroces, oppidum Mastramelee-Av. O. M. 691. (I. T.) Măsülüs, ī, m. Tum Măsulus, crudaque virens ad bella senecta-Sil. i. 405. Măsărius, ī, m. Excepto, sī quid Masuri rūbrīca vētāvit. Pers. v. 90. Mātērnus, ī. m. Nostro, rogamus, pauca verba Materno-Mart. 1. xcvii. 2. Mătho, or Măthon, onis, m. Sīc Pedo conturbat, Matho deficit, exitus hīc est-Juv. vii. 129. Dēclāmās în fēbre, Mathon, hanc esse phrenesim-Mart. 4.

Mătřenī, ōrüm, m. Comminus et fortes quos sentit Mārs Mătřenī. Pris. P. 927. 196

Caūsidicī nova cum veniāt lectica Mathonis-Juv. i. 32.

MAT-MAU

Mātinēssā, æ, f. Cūrvæ Mānlius arva Mātinēssæ--Mart. 4. lv. 26. (Phal.) Mătinus, i. m. Vulturis, et călidi lucent bucetă Mătini. Luc. ix. 185. Mătīnus, ă, um, adj. Padūs Matina laverit cacumina. Her. Ep. xvi. 28. (I. T.) Mātrālĭā, ŭm, n. Ite, bonæ matres, vēstrūm Matralia fēstum. Ov. F. vi. 475. Mātrīnĭă, æ, f. Possum Hecubam, possum Nioben, Matrinia, sed si-Mart. 3. Mātrŏnă, æ, f. Mätröna non, Gallos, Belgasque intersita fines. Aus. Ed. x. 462. Māttĭācus, ă, um, adj. Accipe Mattiacas (quo tibi calva) pilas. Mart. 14, xxvii. 2. Māttĭŭs, ī, m. Hoc Mimiambos Mattfus dedit metron. T. M. 2416. (I. T.) Māttus, ī. m. Quid dīcāt, nēscīs? Dormio, Mātte, tibī. Mart. 12. ci. 2. Mātūtă, æ, f. Leūcothee Grais, Matūta vocabere nostris. Ov. F. vi. 545. Mātūtīnus, ī. m. Mātūtīne pater, seu Jane libentius audīs, Hor. S. 2. vi. 20. Māvors, tis, m. Monstrabunt acies Mavors Actaaque virgo; St. S. 5. ii. 128. Quantos îlle virum magnam Mavortis ad urbem-V. Æ. vi. 873. Māvortius, a, um, adj. Altăque Pangea, et Rhesi Mavortia tellus. V. G. iv. 462. Maŭră, æ, f. Maura Pudicitiæ veterem guum præterit aram. Juv. vi. 308. Maūrī, ōrum, m. **[39.** Robora Maurorum, famulasque ex ordine turmas; St. S. 4. ii. Maūricus, i, m. Probitāte Mācros, æquitāte Mauricos. Mart. 5. xxviii. 5. (1.T.) Maŭrītānia, æ, f. Exsiccat populos. Et Mauritania nomen-Man. iv. 729. Maūrus, a, um, adj. Et potitur capta Maurus Iarba domo. Ov. F. iii. 552. Maūrūsĭācus, a, um, adj. Et Maurusiaci pondera rara citri. Mart. 12. lxvi. 6. Maūrūsiŭs, a, um, adj. Jūpiter omnipotens, cui nunc Maurusia pictis-V. Æ. iv. 206. [(Spond.) Maūsõlēŭm, ī, n. Pŷrămidēs claudānt, indignaque Mausolea. Luc. viii. 697.

Maūsolūs, ī, m. Maūsolī sāxīs Pyramidūmquē lēgis. *Mart.* 10. lxiii. 2. 197 s 3

Nec Maŭsolei dives fortună sepulchri-Prop. 3. ii. 19.

Maūsolēŭs, ă, ŭm, adj.

MAX-MEG

Cantat, cantantem Maximianus amat. Maz. iv. 26.

Māximiānus, ī, m.

Māximīnā, æ, f. Ēt sūnt trēs tibi, Māximīnā, dēntēs. <i>Mart.</i> 2. xli. 6. (<i>Phal.</i>)
Māximus, ī, m. Māxime, qui tāntī mēnsūrām nēminis implēs, Ov. P. 1. ii. 1.
Māzæŭs, ī, m. Māzæŭs jācülō, Gēstār prostērnītūr ēnsē. Sil. iv. 627.
Māzāx, šcīs, m. Mādōrūm, trēmtilūm cūm tōrsīt mīssīlē Māzāx; Luc. iv. 681.
Mědāmnă, æ, f. Indigenæ populî pro rē dîxēre Mědāmnăm. Pris. P. 917.
Mēdēš, æ, f. Mēdēšm tĭmŭī: plūs ēst Mēdēš nŏvērcš— <i>Ov. H.</i> vi. 127.
Mēdēis, idis, f. Patron. Non facient, üt vīvāt amor, Mēdēides hērbæ. Ov. A. A. ii. 101.
Mēdĭā, æ, f. Mēdĭā fērt trīstēs sūccēs, tārdūmquĕ sāpērēm— <i>V. G.</i> ii. 126.
Mēdīcā, æ, f . Vērē fābīs sātīō, tūm tē quŏquē, Mēdīcā, pūtrēs— V . G . i. 215.
Mēdīcus, ā, um, adj. Mundus: Āchæmēnīis dēcūrrānt Mēdīca Sūsīs Āgmīnā—Luc. ii. 49.
Mēdīciānum, ī, n. Bt Mēdīciānī mīra omnīa, copīa rērum—Aus. Urb. v. 1.
Mědôn, tis, m. [671. Sīvē timôr: prīmūsquē Mědôn nīgrēscērē pīnnīs—Ov. M. iii. Ingēmūīt, Glaūcūmquē, Mědôntāquē, Thērsilöchūmquē, V. Æ. vi. 483.
Mědōrēs, ĭs, m. At părîtēr lūctūquě fürēns vīsūquě Mědōrēs, V. F. vi. 211.
Mědůānă, æ, m. În něbůlîs, Mědůānă, tůīs mārcērě pěrōsůs— <i>Luc.</i> i. 438 .
Mědůlī, ōrům, m. Pāgānům Mědůlīs jůběô sālvērě Thěôněm. Aus. Epis. iv. 2. Quảm tăměn ēxērcēs Mědůlōrum în lītörë vîtăm ? 16.
Mědůlină, æ, f.
Mědůllīnůs, ă, ům, adj. Pandě. Mědůllīnī tē férăt ōră nötī. Aus. Epis. v. 28.
Mēdūs, ă, ŭm, acj. [211. Lydĭš, nēc pöpūlī Pārthōrum, aūt Mēdūs Hydāspēs, V. G. iv. Mēdōrūm pĕnētrārē dŏmōs, Scythicōsquē rēcēssūs. Luc. viii. 217.
Mědūsă, æ, f. Et nondům něxīs ānguĕ Mědūsă comīs. Ov. H. xix. 134.
Mědůsæŭs, ä, ům, adj.

Örĕ Mĕdūsæō sĭlicēm sinē sānguinē fēcit : Ov. M. v. 249.

Quis îstic Theotimu 'st? Megabyzī filius. Plaut. Bac. 2. iv. 7.

Měgăbýzůs, ī, m.

198

[(I. T.)

MEG-MEL

Měgzera, parce, sustine Stygias faces. Sen. H. O. 1914.

Institerām, quārē prīmī Mēgalēsia lūdī-Ov. F. iv. 357.

Constatură făit Megalensis purpură centum

Mīllibus-Mart. 10. xli. 5.

Něquě pôl, Měgădôrě, mihi, něquě quoiquam paūpěri. Plaut.

[Aul. 3. vi. 7.

Megadorus, ī, m.

Měgălēnsis, č, adj.

Měgălesia, orum, n.

Měgălēsĭăcus, ă, um, adj.

199

Měgæră, æ, f.

Interea Megalesiacæ spectacula mappæ-Juv. xi. 191. Měgāliă, æ. f. Quæque ferit curvos exerta Megalia fluctus. St. S. 2. ii. 80. Měgără, æ, f. or Měgărē, ēs, f. [Dim.) Měgără pārvum comitată gregem, Sen. H. F. 203. (Anapæst. Hīc īpse Megaren nempe confixam suīs—Sen. H. O. 903. (I.T.) Měgără, örüm, s. Jām Megarīs veniant genitālia semina būlbī. Col. 106. Plautus has made Megaribus the ablative plural: Siguidem hīc lēno nondūm sēx mēnsēs Mēgaribus Hüc est quum commigravit—Plaut. Pers. 1. iii. 57. (I. T.) Dissyllab. Měgărēĭŭs, ă, ŭm, adj. Pēlle morām, vīncēs. Dubjum Megarejus hēros-Ov. M. x. 659. Měgăreūs, čos, m. Γ605. Nāmque mihī genitor Megareus Onchestius: illi-Ov. M. x. Měgărēŭs, ă, ŭm, adi. Līquerat Ortygien, Megareaque, Pantagienque, Ov. F. iv. 471. Měgaronides, æ. m. [(I. T.)]Subigīs maledīctīs mē tuīs, Megaronidēs. Plaut. Trin. 1. ii. 103. Měgărůs, ă, ům, adj. [iii. 689. Pantagiæ, Megarosque sinus, Thapsumque jacentem. V. Æ. Měgēs, ĭs, m. ۲19. Sörté Měgēs, ültroque Lýcus: jamque ordině jusso-St. T. x. Měgillă, æ, f. Frater Megillæ, quo beatus-Hor. C. 1. xxvii. 11. (I. Arch. D.) Melacte. See Calacte. Mělænæ, ārŭm, f. Icării, Celeique domus, viridesque Melænæ, St. T. xii. 619. Mělænis, idis, f. Notă tămen Marsi füscă Melænis erat. Mart. 7. xxix. 8. Dăt čām puellam meretrici Melænidi. Plaut. Cis. 1. iii. 23. (I. T.)Mělampūs, ŏdřs, m. Phīllyrides Chīron, Amythāoniūsque Melampūs. V. G. iii. 550. Insignēm fāmā, sanctoque Melampode crētum, St. T. viii. 278. Mělanchætěs, æ, m. Prīmă Mělanchætes în tergo vulneră fecit. Ov. M. iii. 232.

Mělanchlæní, örům, m.

Dīră Mělānchlænī gēns cīrcümfüsă văgātür. Av. D. 445.

Mělăneüs, ĕös, m. [306. Bt Phölüs, ēt Mělăneüs, ĕt Abās prædātör aprörüm, Ov. M. xii.

Mělantheŭs, ă, ům, adj. Útquě Mělanthea těněbris a cædě lätentěm—Ov. Ib. 625.

Mělanthion, onis, m.

Calvo Plotia cum Melanthione. Mart. 10. lxvii. 7. (Phal.)

Mělanthĭŭs, ī, m.

Īrus egens, pecorisque Melanthius actor edendī, Ov. H. i. 95.

Mělānthō, üs, f.

Māter equī volucrīs: sensīt delphīna Melantho. Ov. M. vi. 120.

Mělānthus, ī, m.

Et tăcite perăgens lene Melanthus iter. Ov. P. 4. x. 54.

Mělās, æ, m. or Mělăs, ănis, m.

Mỹgdönĭūsque Melās, ēt Tænărĭūs Eūrōtās. Ov. M. ii. 247. Quā Melās, ātque Crāthīs fluviī, quā cūrrīt Iāōn. Pris. P. 413. • By cæsura.

Mělěagrēŭs, a, um, adj.

Et Mělčagream maculatus sanguine Nessi-Luc. vi. 365.

Mělěagrius, a, um, adj.

Flētăque cognatis avibus Meleagria Pleuron. St. T. iv. 103.

Mělěāgrös, ī, m.

ieagros, 1, m. Esse pūtānt tūtōs, donēc Meleagros, et ūnā—Ov. M. viji. 299.

Měles, etis, m. [iii. 61.

Fönte Meles, Hermīque vadūm, quo Lydius īntrāt—Št. S. 3. Grajo nobilior Melete Boetis. 2. vii. 34. (Phal.)

Mělētæŭs, ă, ŭm, adj.

Posse Meletæas nec mallem mīttere chartas. Tib. 4. i. 200.

Měliboeă, æ, f.
Quēsta ēst Ægialē, quēsta ēst Měliboea rělinqui. St. S. 3. v.

Mělíbœŭs, ī, m.
O Mělíbœě, děūs nōbīs hæc ōtřă fēcřt. V. B. i. 6.

Mělĭbœŭs, ă, ŭm, adj.

Pürpüră Mæāndrō dŭplicī Mělibœă căcūrrit. V. Æ. v. 251.

Mělicērtă, æ, m.

Tēque ferens pārvūm nūdīs, Melicerta, lacertis—Ov. M. iv. 521.

Mělřē, ēs, f.

Înăchus în Mělie Bithynide pallidus isse-Ov. A. 3. vi. 25.

Mělĭŏr, ōrĭs, m.

Lībērtūs Mělioris ille notus, Mart. 6. xxviii. 1. (Phal.)

Mělīssŭs, ī, m. Et tŭă cū:

Et tua cum socco Musa, Melisse, levis. Ov. P. 4. xvi. 30.

Mělitě, ēs, f.

Fertilis est Melite sterili vīcīna Cosyræ. Ov. F. iii. 567.

Mělĭtēnsĭs, ĕ, adj.

Interdum în păllam Melitensia, Chiaque, vortunt. Lucr. iv. 1123. See Alidensis.

MEL-MEN

Mělĭtēsĭŭs, ă, ŭm, a	dj.			
Et vīvām lăpid	em, ēt cīrcā	Mělĭtēsĭž	nēctūnt—Grai.	404

Mēllā. æ. m.

Pastores et curva legunt prope flumina Melle. V. G. iv. 278.

Mělo, önřs, m.

Mělonis albam filiam, Aus. Epis. iv. 75. (I. Dim.)

Mēlpŏměnē, es, f.

Cantus, Melpomene, cui liquidam pater-Hor. C. 1. xxiv. 3. (Chor. Tet. Asc.)

Mēmmĭādēs, æ, m. Patron.

Mēmmiadæ nostro, quēm tū, dĕa, tēmpore in omnī, Lucr. i. 27.

Mēmmĭŭs, ī, m.

Quod superest, vacuas aures mihi, Memmius, et te-Lucr. i. 45.

Mēmnon, onis, m.

Mēmnona sī mater, mater ploravit Achillem, Ov. A. 3. ix. 1.

Mēmnonides, um, f. Patron.

Mēmnonidēs dīctæ, cūm Sol duodēna pērēgit-Ov. M. xiii. 618.

Mēmnonius, a, um, adi. Mēmnonio cygnos esse colore putem. Ov. P. 3. iii. 96.

Měmor, oris, m.

Spīrat Apēllēā rēddītus ārte Memor. Mart. 11. ix. 2. Cur non ad Memoris carmina? frater erat. x. 2.

Mēmphĭs, ĭs, ƒ. Sūmmŭs Ălēxāndēr rēgūm quōs Mēmphĭs ădōrāt, *Luc.* x. 272.

Mēmphītēs, æ, m. adj.

Barbara Memphiten plangere docta bovem. Tib. 1. viii. 28.

Mēmphīticus, a, um, adj.

Nec fuge līnigeræ Memphītica templa juvencæ: Ov. A. A. i. 77.

Mēmphītis, idos, f. adj.

Vīsite turicremās vāccæ Mēmphītidos ārās: Ov. A. A. iii. 393.

55. Mēnă, æ, m. It, redit, et narrat, Vulteium nomine Menum-Hor. E. 1. vii.

Měnăcē, ēs, f.

Měnace priore quæ vocata est seculo. Av. O. M. 427. (I. T.)

Měnæchmůs, ī, m. [1. i. 20. Nam ego ad Menæchmum nunc eo, quo jam diu-Plaut. Men.

Měnæŭs, ă, ŭm, adi.

Abstinuit Marte înfido: comitată Menæis-Sil. xiv. 266.

Měnălás, æ, m.

Sternuntur terræ Menalas pedes, Antiphus alto-St. T. vii. 756.

Měnálcás, æ. m.

Ātque superba patī fastīdia? nonne Menalcan? V. B. ii. 15.

Měnălippē, ēs, f.

Syrma vel Antigonæ, vel personam Menalippes. Juv. viii. 229.

Měnălīppus, ī, m.

Astacidės Menalippus erat; nec prodidit ipse—St. T. viii. 719. 201

Měnānděr, drī, m. or Měnāndrös, ī, m. Fābülä jūcūndī nūlla ēst sĭne ämōrē Měnāndrī. Ov. T. ii. 369. Vīvēnt, dūm měrětrīx blandă, Měnāndrös ĕrĭt. Ov. A. 1. xv. 18.

Měnándrēŭs, ă, ŭm, adj.

Türbă Menandrese füerat, nec Thaidos ölim-Prop. 2. vi. 3.

Měnăpī, ōrům, m. Dē Měnăpīs: laūtī dē pětăsôně vörēnt. Mart. 13. liv. 2.

Měnārchus, ī, m. [26. (I. T.) Mědřcus Měnārchus ēmřt Ybīdem in Ālidē. Plaut. Cap. Prol.

Mēndēsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Occidit et Celadon Mendesius: occidit Astreus. Ov. M. v. 144.

Měnecrătēs, is, m.

Pārthěnopē: clārī genus ecce Menecratis auget—St. S. 4. vii. 3.

Měnědēmůs, ī, m.

Měnědēmě, sālvē: nūntĭum āppōrtō tǐbī. Ter. Heaut. 3. i. 18.

Měnělāēŭs. š. ŭm. adi.

Cum Měnělaeo surgěrět e thalamo. Prop. 2. xv. 14.

Měnělāös, ī, m. or Měnělāŭs, ī, m. Ārdět ămôrě tŭī: sīc ēt Měnělāŏn ămāvǐt—Ov. H. v. 105. Ēt pătěr īgnôscēt nôstrô Měnělāŭs ămôrī. viii. 37.

Měnēnĭŭs, ī, m.

ēniŭs, ī, m. Chrysīppūs pōnīt fēcūnda īn gēntě Měnēnī. Hor. S. 2. iii. 287.

Měnephron, ŏnis, m. [vii. 387. Dêxtěră Cÿllêne êst, în quâ cũm mātrě Měnêphron—*Ov. M.*

Mënëstheüs, ĕŏs, and eī, m.

Nēc Clytio genitore minor, nēc frātre Menestheo. V. Æ. x. 129. Dīscūs: nēc dubiā jūnctāve Menesthea vīctum—St. T. vi. 712.

Mēnīnx, gis, f. Occidum: jūxtā quēm Mēnīnx īnsulā fulgēt. Pris. P. 508. Nērittā Mēnīngē sātus, cui trāgulā sēmpēr—Sil. iii. 318.

Měnœceūs, čös, m.
Dīlēxīt Thēbās, sī Græcĭā vērā, Měnœceūs. Juv. xiv. 240.
Rēgnā, věrēndě Creon, sānctāsquě Měnœceös ümbrās : St. T.
xi. 709.

Měnœcēŭs, ă, ŭm, adj. Îre, Měnœcēō quā lūbrică sānguine tūrris—St. T. x. 846.

Měnœtěs, æ, m. Rēctörēm nāvīs compellat voce Měnœten: V. Æ. v. 161.

Mencetiades, æ, m. Patron.

Tēque Měnœtřáděn, tê qui comřtavit Orestên, Ov. T. 5. iv. 25.
Měnœtřás, ĭ. m.

At simul Enīdēs, paritērque Menœtius, ēt quī - V. F. vi. 343.

Mēnogenēs, is, m.
Mēnogenēn, ōmnī tū licet ārte velīs. Mart. 12. lxxxiii. 2.

Manknhilka i m

Mēnophilus, ī, m.

Mēns, ntīs, f. [vi. 241. Mēns quŏquĕ Nūmĕn habēt. Mēntī dēlūbra vidēmus—*Ov. F.*

MEN-MES

Ārgumēntā māgīs sunt Mentoris additā formæ: Prop. 3. ix. 13.

Mēntör, öris, m.

Mēssēnē, es, f.

203

Mēntoreus, a. um. adi.

Lēsbīž Mēntöreo vīnā bībās operē. Prop. 1. xiv. 2.
Mērcuriālis, ē, adj. [25. Cum lūcro norām; undē frequentiz Mērcuriāle—Hor. S. 2. iii. Dēxtrā lēvāssēt, Mērcuriālium—Hor. C. 2. xvii. 29. (Gr. Alc.)
Mērcurius, ī, m. [136. Vobis Mērcurius pater ēst, quēm cāndīdā Maīā—V. Æ. viii.
Mērījonēs, æ, m. Mērījonēs: pētērēt mājorīs frātēr Ātrīdæ— <i>Ov. M.</i> xiii. 359.
Mērměros, ī, m. Mērměros āccēptō nūnc vūlněrě tārdĭus ībăt: Ov. M. xii. 305.
Mērmēssĭŭs, š, ŭm, adj. Quīdquĭd Ămālthēā, quīdquīd Mērmēssĭš dīxĭt; Tib. 2. v. 67.
Měrčē, ēs, f. Hînc Libys, hīnc Měrčē, sīccăquě tērră săbēst. Ov. F. iv. 570.
Měropē, ēs, f . Sēptima mortālī Měropē tibi, Sīsyphe, nūpsit. $Ov. F.$ iv. 175.
Měrops, opis, m. Cēpīssēt gěnitor sī Phăethontă Měrops. Ov. T. 3. iv. 30. Pērque shūm, Měropīsque căpūt, tædāsque sororum—Ov. M. i. 763.
Měsēmbriacus, a, um, adj. [37. Indě Měsēmbriacos portus, ět Ödēsson, ět ārcēs—Ov. T. 1. x.
Mēssābātæ, ārtīm, m. Cīssī Mēssābātæque ēt Chālōnītā vāgānttīr. Av. D. 1209.
Mēssālā, æ, m . Tē bēllārē dēcēt tērrā, Mēssālā, mărīquē, Tib . 1. i. 53.
Mēssālīnā, æ, f . Mēssālīnæ öculīs: dūdūm sēdēt īllā pārātō— Juv . x. 333.
Mēssāllīnus, ī, m. Lītērā pro vērbīs tibi, Mēssāllīne, sālūtēm— Ov. P. 1. vii. 1.
Mēssānă, æ, f. Hūnc Nǔmǐdæ fācĭūnt, īllūm Mēssānā sǔpērbūm. Ov. F. i. 595.
Mēssānĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Illē tūūs gĕnĭtōr Mēssānĭă mœnĭă quōndăm— <i>Ov. M.</i> xii. 549 .
Mēssāpĭŭs, ă, ŭm, adj. [513. Peūcětĭōsquĕ sĭnūs, Mēssāpĭăque ārvă rĕlīnquĭt. Ov. M. xiv.
Mēssāpūs, ī, m. Āt Mēssāpūs, ĕquūm dŏmĭtōr, Nēptūnĭā prōlēs, V. Æ. vii. 691.
Mēssē, ēs, f. [226. Quōs Phārīs, völucrūmquē pārēns Cÿthērēlā Mēssē, St. T. iv.
Mēssēls, idis, f. adj. Flēvit Āmymōnē, flērunt Mēssēldes undæ, V. F. iv. 374.

Mēssēnēque ferāx, Pātræque, humilēsque Cleonæ, Ov. M. vi.

MES-MET

Mēssēnio, ōnis, m. Nūllā 'st völūptās nāvitīs, Mēssēnio, Plant. Men. 2. i. l. (I.T.) Mēssēnioni cum ārgēnto concrēdidī. 5. i. 2.

Mēssēnūs, ī, m. Alphēūs, quī Mēssēnī dīscīndītur undīs. Pris. P. 408.

Mēssiūs, \bar{i} , m. [58. Mēssiūs, Āccipiō; cāpūt ēt mövēt. \bar{O} tūš cērnū—Hor. S. \bar{i} . v.

Mětăbůs, ī, m. Prīvērno āntīquā Mětăbūs cum ēxcēděrět űrbě, V. Æ. xi. 540.

Mětănīră, æ, f. Mātre sălūtātā, mātēr Mětănīră vocātur. Ov. F. iv. 539.

Mětănœă, æ, f. Nëmpe ût pœnitšāt, sīc Mětănœă vöcör. Aus. E. xii. 12.

Mětăpontīnī, orum, m. Hīnc Mětăpontīnī discurrunt lātius arvo. Av. D. 516.

Mětăpôntům, î, s. Mœnřá cernûntůr Mětăpôntî deîndě, Crötônquě. Pris. P. 362.

Mētaūrūs. ī, m. Mūltāque Hāsdrūbălīs fūlgēbīt strāgē Mētaūrūs. Sil. vii. 486.

Mětaūrůs, š, ūm, adj.

Tēstīs Mětaūrūm flüměn, čt Asdrübšl—Hor. C. 4. iv. 38. (Gr.

Mětěllă, æ, f. [Metelle. Nomině, nunc lěgitur dictă Mětěllă suo. Ov. T. ii. 438. al.

Mětēllůs, ī, m.
Aŭgüstüs nunc ēst, antě Mětēllůs ěrät. Ov. F. iv. 348.
Pl. Orgentur: cædunt Lěpřdos, cæduntquě Mětēllos. Luc.
vii. 583.

Mětěrēž, æ, f. Jäzýgěs, ēt Cölchī, Mětěrēžquě türbž, Gětæquě, Ov. T. ii. 191. Měthion, ŏnis, m.

Ēccē Syenītēs, genītūs Mēthīone, Phorbas, Ov. M. v. 74.

Měthônē, ēs, f. Nělīdēsquë Pěrīclýmënūs: quêm pārvă Měthônê—V. F. i. 388.

Mēthýmnā, æ, f. [A. i. 57. Gārgārā quōt sēgētēs, quŏt hābēt Mēthýmnā rācēmōs ; Ov. A.

Mēthýmnæŭs, a, um, adj. Quam Mēthýmnæō carpīt dē palmite Lēsbos. V. G. ii. 90.

Mēthÿmnĭās, ādĭs, f. adj. Nēc mē Pyrrhjādēs Mēthÿmnĭādēsvē pūēliæ, Ov. H. xv. 15.

Měthýscůs, ī, m. Něc cělěrěs Mūsās īpsě Měthýscůs agas. Aus. Epis. xiv. 16.

Mětřilius, î, m. Iratum călicem mihi Mětřili. (Phal.)

Mětīscus, ī, m.
Aŭrīgām Tūrnī mědža întêr lôră Mětīscum—V. R. xii. 469.

Mětřis, î. m. Hor. A. P. 387. See Mæcius. Virg. Æn. viii. 642. See Metus. 204

MET-MIL

Mētĭūs, ī, m. [ii. 7. Mētĭūs, ātque ănĭmæ pārtēm sūpēr æquörā nōstræ—St. S. 3. Mētĭūs, ā, ūm, adj.

Ille * ēdepol vidēre ārdēntēm te ēxtrā portām Mētiām—Plaut.

* Dissyll. Cas. 2. vi. 2. (Troch. T. cat.)

Měton, onis, m.

Sēd prīmævă Mětōn ëxōrdĭă sūmsĭt žb āmnō. Av. A. Pr. 46. Attică quēm dōctī cōllēgīt cūră Mětōnĭs. Aus. Epis. ii. 12.

Mētrophanēs, is, m.

Lūceīlī columēlla heīc situ' Mētrophan' ēst. Mart. 11. xc. 4.

Mētūs, ī. m. [viii. 642. Haūd procul inde citæ Mētum in divērsa quadrīgæ.—V. Æ. Mēvānās, ātīs, adj.

Mēvānās Vārēnus, arāt cuī dīvītis ūber—Sil. iv. 545.

Mēvānĭā, æ, f.

Qua něbulosa cavo rorat Mevania campo, Prop. 4. i. 123.

Mēzēntĭŭs, î, m.
Clārŭs ĕrāt, sūmtīsquĕ fĕrōx Mēzēntĭŭs ārmīs: Ov. F. iv. 881.

Mīccötrōgūs, ī, m. [(I. T.)
-Nūnc Mīccötrōgūs nōmĭne ēx vērō vöcŏr. Plaut. St. 1. iii. 88.

Micēlæ, ārum, m.

Hīc ēt ödörātō spīrāntēs crīnē Micēlæ—V. F. vi. 129.

The readings are various, and this very doubtful.

Mīcio, ōnis, m.

Nüllum hüjüs sĭmilĕ fāctum. Hæc cum īllī, Mīcio, *Ter. Ad.*1. ii. 16. (I. T.)
Fāc cōnsōlēre. Ēgŏ Mīciōnēm, sĭ špūd fŏrūm 'st—3. v. 2.

Mĭcīpsā, æ, m.

Cānnă Micīpsārūm prorā sūbvēxit acūtā. Juv. v. 89.

Micon, onis, m.

Tum, crēdo, quum me ārbūstum vidēre Miconis-V. B. iii. 10.

Midă, æ, m. or Midās, æ, m. Dītābāt rūtilō, quīdquīd Midă tāngërët, aūrō. Cl. 2. C. S. 230. Bārbāricōque Midān, äderāt nām forte canenti, Ov. M. xi. 162.

Mīdē, es. f. Āgmǐnă quōs Mīdē, quōs hūmǐdā sūggĕrǐt Ārnē. St. T. vii. 331.

Miděa, æ, f. Aptior armentia Miděa, pěcorosaquě Phyllos, St. T. iv. 46.

Mīlānion, onis, m. Mīlānion humērīs Ātālāntēs crūrā fērēbāt. Ov. A. A. iii. 775.

Flessé súb ärböríbús Milaniona férûnt. Ov. A. A. ii. 188.
Milestús, a, um. adj.

Sēnsīt; čām cīrcum Mīlēsīs vēliers Nýmphæ—V. G. iv. 334. Mīlētīs, īdos, adj. f.

Ā quǐbūs ādvěniāt Mūlētidā sōspēs ad ūrbēm, Ov. T. 1. x. 41. Mīlētos, ī, f. or Mīlētūs, ī, f. [(Spond.

Et Sybaris colles, hine et Rhodos, et Miletos, Juv. vi. 296. Nec Miletos erat vellere digna tuo. Mart. 8. xxviii. 10.

205

MIL-MIN

Mīlīchus, ī, m. Mīlīchus indīgēnis lātē rēgnārāt in ōrīs, Sil. iii. 104.
Milo, ōnĭs, m. or Mĭlōn, ōnĭs, m. Dāt nōbīs Mīlō, Grādīvī căpē Mārtīs hönōrēm—Sil. xiii. 365. Mīlō dōmī nōn ēst; pērēgrē Mīlōnē pröfēctō, Mart. 7. cii. 1. Ūtquē Mĭlōn, rūbūr dīdūcērē fīssīlē tēntēs; Ov. Ib. 611.
Mīlōnĭŭs, ī, m. Quid fācĭām? Sāltāt Mīlōnĭŭs, ūt sĕmĕl īctō— <i>Hor</i> . 2. S. i. 24.
Mîlphidîppă, æ, f. Měž Mîlphidîppa, ždi, obsěcro, et congredere. Ut me věretůr! Plant. Mil. 4. vi. 51. (I. Tetr. cat.)
Mīlphidīscūs, ī, m. [12. (I. T.) Mī Mīlphidīscē, mēž cōmmöditās, mēž sālūs, Plaut. Pæn. 1. iii.
Mīlphĭo, ōnĭs, m. Mīlphĭo. Ēdepōl Mīlphĭōnēm mĭsĕrūm! quid nūnc vīs tǐbī? Plaut. Pæn. 1. ii. 111. (Troch. Tet. cat.)
Mīlvĭŭs, ī, m. Mīlvĭŭs ēt scūrræ tĭbĭ non rĕfĕrēndā prĕcātī—Hor. 2. S. vii. 36.
Mĭmāllönĕs, ŭm, f. [660. Sēmĭnĕcēsquĕ lŭpōs, scīssāsquĕ Mĭmāllŏnĕs ūrsās. St. T. iv.
Mĭmāllöneus, a, um, adj. Torva Mĭmālloneus īmplērunt cornua bombīs. Pers. i. 99.
Mimāllönis, idos, adj. f. Ēccē Mimāllonidēs spārsīs in tērgā capīllīs, Ov. A. A. i. 541.
Mimās, āntis, m. Mövīt signā Mimās, ēt cœlum ēxtērrūit ārmīs. Sil. iv. 276. Mīxtūs Āthōs Taūrō, Rhödöpēque ādjūnctā Mimāntī. iii. 494.
Mīmnērmus, ī, m. [65. Sī, Mīmnērmus utī cēnsēt, sine amore jocīsque—Hor. 1. E. vi.
Mīnciŭs, ī, m. Mīnciŭs, ēt tenerā prætēxit arūndine rīpās. V. G. iii. 15.
Mînērvă, æ, f. Omniă quæque Vēnūs, quæque Minērvă probăt. Prop. 1. ii. 30.
Minērvius, ī, m. Prīmus Burdigalæ columên dicēre, Minérvi. Aus. Prof. i. 1.
Mĭnĭo, ōnĭs, m. Quī Cærētė dŏmō, quī sūnt Mĭnĭōnĭs ĭn ārvīs, V. Æ. x. 183.
Mīnnæī, ōrŭm, m. Mīnnæīque mārīs prope Rūbrī līttorā vīvūnt. Pris. P. 888.
Mīnoĭs, ĭdös, f. adj. Sīc cēcĭnīt prō tē dōctūs, Mīnoĭ, Cātūllŭs. Tib. 3. vi. 41. Tē quōquē quī rāpūīt, rāpūīt Mīnoĭdā Thēseūs. Ov. H. xxi. 347.
Mīnōĭŭs, ž, ŭm, <i>adj.</i> Dædālŭs, ūt fāma ēst, fūg'iēns Mīnōĭā rēgnā, <i>V. Æ.</i> vi. 14.
Mīnōs, öĭs, m. Vēl sī quīd Mīnōs alfūd velft. Ūtque sedēbat—Ov. M. viii. 42. Oxorēm quōndām māgnī Mīnōis, ūt aiūnt. Prop. 2. xxxiii. 57.

MIN-MNE

Mīnōtaūrus, ī, m.

Mīnotaurus inest, Veneris monumenta nefandæ, V. Æ. vi. 26.

Mīnōŭs, ă, ŭm, adj.

En ego Mīnoo nāta Thoante feror. Ov. H. vi. 114.

Mīntūrnæ, ārum, f. [716. Mīntūrnæquē grāvēs, ēt quām tumulāvit ālūmnus—Ov. M. xv. Ēxilium, ēt cārcēr, Mīntūrnārumque pālūdēs, Juv. x. 276.

Minucius, i, m. [xviii. 20. Brundusium Minuci melius via ducăt, an Appi.] Hor. 1. E.

Minyæ, ārum, m. Jāmquē frētum Minyæ Pagasæā puppē sēcābānt, Ov. M. vii. 1.

Mǐnyēĭās, ādös, f. adj. At non Alcithoe Mǐnyeĭās orgĭā censēt—Ov. M. iv. 1.

Minyēidės, um, f. adj. Jūssaque sācra colunt. Solæ Minyēidės intus—Ov. M. iv. 32.

Mĭnyējus, a, um, adj. Fīnis ērāt dīctīs: et adhūc Minyēja prolēs—Ov. M. iv. 389.

Mīsārgyridēs, æ, m. [(I. T.) Sālvērē jūbēō tē, Mīsārgyridēs, bene. Plaut. Most. 3. i. 38.

Mīsēnēnsīs, ĕ, adj. In Mīsēnēnsēm vīllām vēnīssēt sŭăm, Phæd. 2. v. 8.

Mīsēnus, ī, m.
Quā jācēt ēt Trojæ tubicēn Mīsēnus arēnā. *Prop.* 3. xviii. 3. *Pl.* Et modo Mīsēnīs æquora nobilibus. 1. xi. 4.

Mīthrās, æ, m. Indīgnātā sēquī tōrquēntēm cōrnǔš Mīthrām. St. T. i. 721.

Mithridātēs, is, m. Post vīctās Mithridātis opēs, pelāgūsque receptum, Man. iv. 51.

Mithridātēus, ā, um, adj. Cīnyphiumque Jubām Mithridātēīsque tumēntem Nominibūs—Ov. M. xv. 755.

Mithridāticus, ā, um, adj. Tu Cānnās, Mithridāticumque bēllum—Mart. 6. xix. 5. (Phal.)

Mitylēnæās, a, um, adj.

Quīs Mitylēnæās poterīt nēscīre latebrās—Luc. v. 786.

Mitylēnē, ēs, f. [xi. 17. Incolumī Rhodos ēt Mitylēnē pulchru facīt, quod—Hor. 1. E.

Mnāsÿlös, ī, m. Pērgĭtĕ, Pīĕrĭdēs. Chrŏmĭs ēt Mnāsÿlös ĭn āntrō—V. B. vi. 13.

Mnēmonidēs, um, f.
Mnēmonidēs, cognorāt enīm, consistite, dixit: Ov. M. v. 280.

Mnēmosynē, ēs, f. [Mar. 237. Mnēmosynē docilī trādīt præcēptā Thalīæ. Claud. N. Hon. Plur. Et lyricī vātēs numēro sūnt Mnēmosynārum. Aus. 30. vi. 30.

Mnēsīlochus, ī, m. Obi nunc Mnēsīlochus ērgo ēst? Rūs mīsīt pātēr. Plaut. Bac. 4. viii. 57. (I. T.)

т 2

207

MNE-MOR

Mnēstheūs, ĕös, m. Vēlōcēm Mnēstheūs āgit ācrī rēmigē Prīstin. V. Æ, v. 116. Mnēstheā Sērgēstūmque vocāt, förtēmque Clöānthum. iv. 288.
Mödēstūs, ī, m. Scrībērē tē, quæ vīx īntēllīgāt īpsē Mödēstūs, Mart. 10. xxi. 1.
Mödĭā, æ, f. Nē prīör Albīnam ēt Mödĭām cēllēgā sālūtēt. Juv. iii. 130.
Mœris, is, m. Quō tē, Mœri, pēdēs? ān, quō viā dūcit, in ūrbēm? V. B. ix. l.
Mœsŭs, ī, m. Mœsŭs, ĕt ĕxtēntō pōst tērgūm cæspĭtē Thrācās—Av. D. 462. Pl. Dē grēgē Mœsōrūm, quī mē cērvīcē löcātā—Juv. ix. 133.
Mölörchæüs, ä, üm, <i>adj.</i> Lætă Mölörchæïs pösüīt vēstīg ^v ă tēctīs. <i>Tib.</i> 4. i. 13.
Mölörchüs, ī, m. [19. Cünctă mǐhi, Alphēüm līnquēns, lūcōsquĕ Mölörchī, V. G. iii.
Mölössī, örŭm, m. Pārthus equum, fīdōsque canes flevere Mölössī. St. S. 2. vi. 19.
Mölössüs, ä, üm, adj. Ātque ārmīllātös cöllä Mölössä cänēs. Prop. 4. viii. 24.
Mõlpeūs, ĕŏs, m. Chāŏnĭūs Mõlpeūs, dēxtrā Năbăthæŭs Ēthēmōn— Ov. M. v. 163. Mõlpĕä trājēctī sūbmōvīt vūlnĕrĕ crūrĭs. 168.
Mõlÿ, ÿŏs, n. Mõlÿ vöcānt süpĕrī: nīgrā rādīcĕ tĕnētŭr— <i>Ov. M.</i> xi v. 292 .
Mönæsēs, ĭs, m. Jām bīs Mönæsēs ēt Păcŏrī mănŭs, Hor. 3, C. vi. 9. (Gr. Alc.)
Mönæsüs, ī, m. [604. Ēmīnūs hōs : glādīō Sāphārūm, glādīōquē Mönæsüm—Sil. vii.
Mŏnētă, æ, f. Quā fērt sūblīmēs āltă Mŏnētă grādūs. Ov. F. i. 638.
Montanus, ī, m. Dēdēcus hoc, Montanus kīt: tēsta altu pārētur—Juv. iv. 131.
Monychius. See Munychius.
Mēnýchŭs, ī, <i>m</i> . Pēllýculæ, quāntās jāculētūr Mēnýchŭs ērnēs, <i>Juv.</i> i. 11.
Mōpsŏpĭūs, ā, ūm, <i>adj.</i> Rēddĭtā Mōpsŏpĭā Tænărĭs ūrbĕ sŏrŏr. <i>Ov. H.</i> viii. 72.
Mopsus, ī, m. [151. Cunctātūr: sēd Mopsus idēm, trēpidūsque ferēbāt—St. T. viii.
Mörgēntiā, æ, f. Sēdērūnt, non frondosīs Morgēntiā cāmpīsSil. xiv. 265.
Mörinī, ōrum, m. [viii. 727. Extrēmīque höminum Mörinī, Rhēnusque bicornis; V. Æ.
Mörĭnŭs, ī, m. Et Mörĭnūm pūgnās ærīs strīdōrē cĭēntēm, Sil. vii. 605. 208

MOR-MUR

Mörpheüs, ĕŏs, m. **[671.** Adjicit his vēcēm Mērpheūs; quām cēnjūgis illā—Ov. M. xi. Morphea. Non illo jussos solertius alter-635. Mors, tis, f. Pāllīdā Mors æquo pūlsāt pēdē paūpērūm tābērnās, Hor. 1. C. iv. 13. (Archilochian Heptameter.) Quos petat e nobis, Mortem tibi coge fateri. Luc. vi. 601. Mŏsă. æ. m. Dîrîpît ense Mosæ. Percussît pondere terram-Sil. xv. 727. Moschi, orum, m. Hēniochi, sævisque affinis Sarmata Moschis. Luc. iii. 270. Möschus, ī, m. Et Möschi causam: cras nato Cæsare festus-Hor. 1. E. v. 9. Mŏsēllă, æ, m. f. Corniger externas celebrande Mosella per oras, Aus. Ed. x. 469. Mösēs, ĭs, m. Trādidit ārcāno quodcumque volumine Moses. Juv. xiv. 102. [i. 146. Mosyni, orum, m. or Mossyni, orum, m. Quaque Istrus Tanaisque Getas rigat atque Mosynos. Tib. 4. Mossynique, domos præbent queis lignes tecta. Pris. P. 741. Möthöne, es, f. An frequens rūscīs levibūs Mothone—Sen. Tr. 825. (Sapph.) Mūcĭŭs, ī, m. Mūcius ēt prūdēns ārdorēm corpore passus, V. Cul. 364. Pl. Et Syllas, Mariosque, Muciosque. Mart. 6. xix. 7. (Phal.) Mucræ. See Nucræ. Mülciber, erī, and eris, m. Mülciber în Trojam, pro Troja stabat Apollo. Ov. T. 1. ii. 5. Mülciberis capti Marsque Venusque dolis. Ov. A. A. ii. 562. Mūlviūs, a, um, adj. Agmina, Flaminio que limite Mulvius agger-St. S. 2. i. 176. Mūnātĭūs, ī, m. Quantæ conveniat Munatius, an male sarta-Hor. 1. E. iii. 31. 692 Mündă, æ, f. Et ceu Mundă nocens, Pharioque a gurgite clades, Luc. vii. Mūnnā, æ, m. A tē, Mūnna venīt, miserīs tū mīttis amīcīs—Mart. 10. xxxvi. 3. al. Cinnă. Műnýchĭŭs, ă, ŭm, adj. Aut cum Munychias Pallas spätiatur ad aras, Prop. 2. ii. 7. Mūrcibii, ōrum, m. Ausim. Murcibii vix oră tenaciă ferro-Grat. 516. Mūrēnă, æ, m. Mūrēnā præbēntě domum, Capitone culinam. Hor. 1. S. v. 58. Mūrranus, ī, m. **「529.** Mūrrānum hīc, atavos et avorum antīgua sonantem, V. Æ. xii. Mürrhīnă, æ, f. Sed, uxor, da viro hanc veniam. Murrhina, ora Cleostratam. Plant. Cas. 5. iv. 22. (Iamb. Tetr. acat.)

т 3

209

MUR-MYC

Mūrrūs, ī, m. Însignis Rătulo Murrus de sanguine: at idem-Sil i. 377. Mūrtĭŭs, a. um. adi. Ad cœlum quoties vallīs tibi Mūrcia ducet-Claud. 1. C. S. ii. Müsă, æ, m. Mūsa supērvacuas Antonfus, ēt tamen illīs—Hor. 1. E. xv. 3. Mūsă, æ, f. or Mūsæ, ārum, f. Mūsă, mihi causās memorā, quo numine læso, V. Æ. i. 8. Aūdīta Mūsārum sacērdos, Hor. 3. C. i. 3. (I. Arch. D.) Mūsæŭs, ī, m. Mūsæum ante omnes, medium nam plūrima turba—V. Æ. vi. Mūsæŭs, ă, ŭm, adj. Carmina, Mūsæō contingens cunctă lepore. Lucr. i. 933. Műtä, æ, f. Forsitan a nobis quæ sit Dea Müta requiras. Ov. F. ii. 583. Mūtē, ēs, f. Nēc mājor Mēgārā Mūtē concordībus ausīs—Sil. xiv. 273. Mūthūmbăl, lis, m, [(I. T.)]Carthaginiensem Müthümballis filium-Plaut. Poen. 5. ii. 37. Mütĭnă, æ. f. Nām quoties Mutinam, aut cīvīlia būsta Philippos-Prop. 2. Mŭtinēnsis, ĕ, adj. 「**627**. Sīt licet ūt fūerīt, tamen hac Mūtinensia Cæsar-Ov. F. iv. Mūtĭŭs, ī, m. Vūlněríbūs vīctor repetīsset Mūtius ūrbem. Man. iv. 31. Mŭtūscæ, ārum, f. Ērētī mānus omnis, ölīvifēræque Mutuscæ. V. E. vii. 711. Mŭtvcē, ēs, f. Et Netum, et Mutyce, pubesque l'iquentis Achæti-Sil. xiv. 268. Mycălæŭs, ă, ŭm, adj. Icarium pelagus, Mycaleaque littora juncti-Cl. Eut. ii. 265. Mycălē, ēs, f. Γii. 223. Dindymaque, et Mycale, natusque ad sacra Cithæron. Ov. M. Mỹcălēsĭŭs, ă, ŭm, adj. Induit a tergo Mycalesia cuspis Agyrten. St. T. ix. 281. Měcălēssos, ī, f. Onchēstī, quos pīnigērīs Mycalēssos in agrīs—St. T. vii. 272. Mýcēna, æ, f. or Mýcēnē, ēs, f. or Mýcēnæ, ārum, f. Jūnonī Samos et Mycena: Dītī—(Phal.) Ante Agamemnoniam gratissima tecta Mycenen. Sil, i. 27. Trojam addidisse? rex Mycenarum fuit. Sen. Ag. 251. (I.T.) Mỹcēnæŭs, ă, ŭm, adj. Pārva Mycēnææ quāntūm sācrāta Diānæ—Luc. vi. 74.

Supposită fertur mutasse Mycenidă cerva. Ov. M. xii. 34.

Förtě Mýcon senior, Canthusque Mýconis alumnus, Calp. v. 1.

Mycenis, idos, f. adj.

210

Mycon, onĭs, m.

MYC-MYR

Myconius, a, um, adj.

Mýcóníum hospítēm dum expēcto in ārcē Cāllidēmidēm, Ter. Hec. 5. iii. 3. (Troch. Tet. cat.)

Mỹcônôs, ī, f. [463. Hìnc hàmilēm Mỹcônôn, crētôsăquě rūră Cimôlī—Ov. M. vii.

Mỹgdōn,
ơn's, m. [320. Mỹgdōn's ārmă pătrēm, funēstăque proeliă nuper
—V. F. iii.

Mygdonidės, æ, m. Patron.
Mygdonidės. Illis ad Trojam forte diebus—V. Æ. ii. 342.

Mygdonias, idos, f. adj.

Mygdonias, idos, f. adj.

Mygdonidēsque nūrūs: sola ēst non tērritā vīrgō: Ov. M. vi.

Mỹgdônĭŭs, ă, ŭm, adj.

Aŭt pīnguīs Phrygiæ Mỹgdônĭās öpēs, Hor. 2. C. xii. 22.

(Chor. Tet. Asc.)

Myläsēnus, a, um, adj.

Aut Pomperanī Myläsēna perīculā bellī—Aus. Ed. x. 215.

Mỹlē, ēs, f. Subsidium înfidum fügientibus æquorā, Mỹlē. Sil. xiv. 202.

Mỹleūs, čös, m. Mỹleūs, ēt lỏngỏ cœlāvērāt ārgūmēntō. Ov. M. xiii. 684. (Sp.) Mỹnthēs. Is. m.

Prole deī cērnī sēx solās cārmīne Mynthēs Asserīt—Av. A. P. 582.

Mýrácē, ēs, f. Prōgěnüīt, vĭrĭdēm Mýrácēn Tíbĭsēnāquě jūxtā—V. F. vi. 50.

Мўтасёs, іs, m. Rēgius Eōis Mўrасёs īntērpres ab ōrīs—V. F. vi. 690.

Mýrīcē, ēs, f. Lāscīvō gĕnǐtūs Sătÿrō nŷmpháquĕ Mÿrīcē, Sil. iii. 103.

Mÿrĭnŭs, ī, m. Nüpēr cūm Mÿrĭnō pĕtĕrētūr mīssĭŏ læsō—*Mart.* 12. xxix. 7.

Myria, is, f. See Amyros.

Mỹrmidōn, önis, sing. f.

— vidī lāpsārē crūēntæ [v. 224.

Vūlnērē Mỹrmidŏnīs: quodque īntēr sērtā chŏrōsquē—St. T.

Mỹrmidonës, tim, m. Nunc et Mỹrmidonum proceres Phrygia arma tremiscunt. V. E. xi. 403.

Mỹrōn, ôn'is, m. Exteriore Mỹrōn, înteriore Deus. Aus. E. lix. 4. Ut similis vēræ vāccă Mỹrōn'is öpüs. Ov. P. 4. i. 34.

Mỹrrhă, æ, f. Ārböris în fröndēs cöndǐtă Mỹrrhă növæ. Prop. 3. xix. 16.

Mỹrrhǐnă, æ, f. Quō pācto hōc cēlēm, quōd me ōrāvīt Mỹrrhǐnă—*Ter. Hec.* 3. iv. 31. (I. T.)

Mỹrtălē, ēs, f. Fœtērĕ mūltō Mỹrtălē sŏlēt vīnō. *Mart.* 5. iv. 1. (Scaz.) 211

MYR-NAI

Mỹrtilüs, ī, m. [Ascl.) Dēcēptōr döminī Mỹrtilüs, ēt fidē. Sen. Thy. 140. (Chor. Tet.
Mỹrtōŭa, ă, ŭm, <i>adj.</i> Et quī Mÿrtōās crīmĭnĕ sīgnĕt ăquās. <i>Ov. H.</i> xvi. 208.
Mỹs, yös, m. At Mỹös ēxigüüm flēctit acanthus iter. <i>Prop.</i> 3. ix. 14.
Mỹscĕlös, ī, m. Mỹscĕlös, illīūs Dīs āccēptīssĭmŭs ævī. Ov. M. xv. 20.
Mỹsī, ôrum, ss. Rt Mỹsī Thrācum börĕīs īn fīnĭbūs ôrtī. Pris. P. 315. Mỹsôrum, ĕt în quēm tēla ācūtā tōrsĕrāt. Hor. Ep. xvii. 9. (I. T.)
Mỹsĩa, æ, f . Lætüs ägēr; nüllö täntüm sē Mỹsĩa cültü— V . G . i. 102
Mỹsĩs, ĩs, f. Sẽd Mỹsĩs ắb ča ēgrčdǐtǔr. Ăt ĕgo hĩnc me ād förǔm—Ter. And. 1. iii. 21. (I. T.)
Mÿstēs, æ, m. [Alc.] Mÿstēn ădēmtūm: nēc tǐbǐ Vēspěrō—Hor. 2. C. ix. 10. (Gr.
Mỹsüs, ă, üm, <i>adj.</i> Mỹsüs št Æmŏnĭā jüvěnīs quā cüspĭdē vülnüs— <i>Prop.</i> 2. i. 63.
•
N.
N.
N. Năbăthæŭs, ă, üm, <i>adj.</i> Eŭrŭs ăd Aŭrōrām Năbăthæăquë rēgnā rēcēssit, <i>Ov. M.</i> i. 61.
Năbăthæŭs, ă, ŭm, <i>adj</i> .
Năbăthæŭs, ă, üm, adj. Eŭrŭs ăd Aŭrōrām Năbăthæăquë rēgnā rēcēssit, Ov. M. i. 61. Năbăthēs. æ. m.
Năbăthæŭs, ă, tim, adj. Eŭrŭs ad Aŭrōrām Năbăthæăquë rēgnā rēcēssit, Ov. M. i. 61. Năbăthēs, æ, m. [Asclep.] Vīcīnō Năbăthæ vülněră dīrĭgĭt. Sen. H. O. 160. (Chor. T.
Năbăthæŭs, ă, ŭm, adj. Eŭrüs äd Aŭrōrām Năbăthæăquë rēgnā rēcēssit, Ov. M. i. 61. Năbăthēs, æ, m. Vīcīnō Năbāthæ vūlněră dīrigit. Sen. H. O. 160. (Chor. T. Nābis, is, m. Fātidicīs Nābīs vēniēns Hāmmōnis ărēnīs—Sil. xv. 672. Nāccă, æ, m.
Năbăthæŭs, ă, ŭm, adj. Eūrts ad Aūroram Năbăthæăque regnă recessit, Ov. M. i. 61. Năbăthes, æ, m. Vicino Năbăthæ vūlneră dīrigit. Sen. H. O. 160. (Chor. T. Nābis, is, m. Fātidicis Nābīs veniens Hāmmonis ărenīs—Sil. xv. 672. Nāccă, æ, m. [124. Nōn quō fraūdātīs īmmūndūs Nāccā lūcērnīs—Hor. 1. S. vi. Nāccăræ? ārūm, m.
Năbăthætis, ă, tim, adj. Eurus ad Auroram Năbăthæăque regnă recessit, Ov. M. i. 61. Năbăthēs, æ, m. Vicino Năbăthæ vulneră dirigit. Sen. H. O. 160. (Chor. T. Nābis, is, m. Fatidicis Nābīs veniens Hāmmonis ărenīs—Sil. xv. 672. Nāccă, æ, m. Non quo fraudātīs immundūs Nāccă lücernīs—Hor. 1. S. vi. Nāccăræ? ārum, m. Pălūs per îllă Nāccărārum extenditur. Av. O. M. 492. Næviā, æ, f.
Năbăthæŭs, ă, ŭm, adj. Eŭrŭs ăd Aŭrōrām Năbăthæăque regnă recessit, Ov. M. i. 61. Năbăthes, æ, m. [Asclep.] Vicinō Năbăthæ vülneră dīrigit. Sen. H. O. 160. (Chor. T. Nābis, is, m. Fātidicīs Nābīs veniens Hāmmōnis ărenīs—Sil. xv. 672. Nāccă, æ, m. [124. Nōn quō fraūdātīs īmmūndūs Nāccă lūcērnīs—Hor. 1. S. vi. Nāccăræ? ārüm, m. Pălūs pēr illă Nāccărārum extenditūr. Av. O. M. 492. Næviā, æ, f. Næviā lūx, înquīt, Næviā lūmēn, žvē. Mart. 1. lxix. 6. Næviūs, ī, m. [i. 101. Quīd mi igitūr suādēs? ūt vīvām Næviūs? aūt sīc—Hor. 1. S.
Năbăthæŭs, ă, ŭm, adj. Eūrūs ad Aūrōrām Năbăthæăque regnă recessit, Ov. M. i. 61. Năbăthes, æ, m. [Asclep.] Vicinō Năbăthæ vülneră dīrigit. Sen. H. O. 160. (Chor. T. Nābis, is, m. Fātidicīs Nābīs vēniens Hāmmōnis ărēnīs—Sil. xv. 672. Nāccă, æ, m. [124. Nōn quō fraūdātīs īmmūndūs Nāccā lūcērnīs—Hor. 1. S. vi. Nāccăræ? ārūm, m. Pālūs pēr īllā Nāccārārum extēnditūr. Av. O. M. 492. Næviā, æ, f. Næviā lūx, īnguīt, Næviā lūmēn, švē. Mart. 1. lxix. 6. Næviūs, ī, m. Quīd mi igitūr suādēs? ūt vīvām Næviūs? aūt sīc—Hor. 1. S. Dābūnt mālūm Mētēllī Næviō pōētæ. T. M. 2517. (Saturnian.) Nævölūs, ī, m. [xcviii. 1.

NAI-NAS

Nāicus, ä, um, adj.
Supposita ēxcipieus Nāica dona mānu. Prop. 2. xxxii. 40.
al. Nāi, caduca.

Nāĭs, ĭdös, f.
Nāĭs Āmālthēā, Crētæā nōbĭlĭs Īdā, Ov. F. v. 115.
Pl. Nāĭdēs, īndīgnō quum Gāllús ămōrē pērīrēt? V. B. x. 10.

Nānneīus, ī, m.
Tunc cum licērēt occupārē, Nānneīus—Mart. 5. xiv. 2. (Scaz.)

Năpææ, ārŭm, f. Tēndē pētēns pācem, ēt fācilēs vēnērārē Năpæās. V. G. iv. 535.

Năpē, ēs, f. Dēquě lupō concēptă Năpē, pěcudēsquě secută, Ov. M. iii. 214.

Nār, ārīs, m. Sūlfūrēā Nār ālbūs ăquā fontēsquē Vēlīnī; V. Æ. vii. 517.

Nārbo, ōnǐs, m. [1. Nēc tū, Mārtie Nārbo, silēbere, nōmine cūjūs—Aus. Urb. xiii. Nārbōnēnsis, ē, adj.

Të Närbonënsis Gälliä præpostit. Aus. Par. iii. 12.

Nārcīssus, ī, m.
Mīrātōr Nārcīssus, ĕt Œbălidēs Hyacīnthus, Aus. Ed. vi. 10.
- Pl. Nārcīssīsque datūr? nātōs hōc dēdere poense—Claud. Eut.

Nāris, is, m. Inde ruēns Thurin, ēt Būtēn, ēt Nārin, ēt Ārsēn—Sil. vii. 598.

Nārnīš, æ, f. Nārnīš, sūlfūrēō quām gūrgītē cāndīdus āmnīs Cīrcuĭt—Mart. 7. xciii. 1.

Nārycĭā, æ, f. [705. Rōmēchĭūmquē lēgīt, Caūlōnăquē, Nārycĭāmquē, Ov. M. xv.

Nārýcĭūs, ă, ŭm, *adj.* Nārýcĭæquĕ pĭcīs lūcōs, jŭvăt ārvă vĭdērĕ—*V. G.* ii. 438.

Năsămon, onis, m. or Năsămones, tim, m. Rēgnā vidēt paūpēr Năsămon ērrāntiă vēnto, Luc. ix. 458. Naufrāglīs Nāsāmones hābent. Hāc īrē Cātonem—444.

Năsămônĭăcus, ă, um, adj. Et Năsămônĭăci Dörylās dītīssĭmus āgrī; Ov. M. v. 129.

Năsămônias, ados, f. adj. Opposito procul însidiis Năsămônias hārpē—Sil. ii. 117.

Năsămônius, ă, tim, adj. Proximus huīc jăculo Năsămônius occidit Idmôn. Sil. vii. 609.

Nāsīcā, æ, m. Cāptātōrquĕ dăbīt rīsūs Nāsīcā Cŏrānō. Hor. 2. S. v. 57.

Nāsidiēnus, ī, m. [viii. 75. Nāsidiēnus ad hæc: Tibi Dī, quæcūnque precēris—Hor. 2. S. In line 1 of this satire the second i is, as it were, a consonant.

Ût Nāsīdjēnī jūvīt tē cœnă bĕātī?

Nāsidita, I. m. Nāsidim Mārsī cultorēm torridus āgrī—Luc. ix. 790. 213

NAS-NAZ

Nāso, ōnīs, m. Nāso lēgēndus ērāt, tunc cum didicīstis amārē; Ov. R. A. 71. Flöreat üt tötö carmen Nasonis in ævo, Ov. F. v. 377. Pl. Sünt ibi; Nāsonēs, Vīrgiliosque vidēs. Mart. 3. xxxviii. 10. Nāstă, æ, m. [(Phal.)

Nāstām, sērvūlūs ēst mihī patērnūs-Mart. 9. lxxxviii. 5.

[H. xvii. I. Nāstēs, æ, m. Nāstēs, Amphimachusque, Nomionis inclyta proles, Aus. Ep.

Nātă, æ, f. Drauci Nătă sui vocat pipinnăm, (Phal.)

Quum Pansa eripiat quidquid tibi Natta reliquit. Juv. viii. 95.

Nāvă, æ, m. Trānsīerām celerem nebuloso lūmine Nāvam. Aus. Ed. x. 1.

Naubolides, æ, m. Patron. Hīc ēt Naubolidēs tortās consurgit in undās—V. F. i. 362.

Naūbolus, ī, m. Naubolus Hippasides, tuus, o mitissime Lai, St. T. vii. 355.

Naucrates, is, m. Quin hūc āddūcīs meūm cognātum Naucratem. Plaut. Amph. 3. ii. 37. (I. Tr.)

Naulocha, orum, n. Non Herbesos iners, non Naulocha pigra pericli-Sil. xiv. 264.

Naupāctous, a, um, adj. Amphiaraides Naupactos Achelos, Ov. F. ii. 43.

Naupāctus, ī, f. [(I. T.)]Is publice legatus Naupactum hinc fuit. Plaut. Mil. 2. i. 24.

Naupliades, se, m. Patron. Naupliades animi, vitataque traxit in arma? Ov. M. xiii. 39.

Naūplios, ī, m. or Naūplius, ī, m. Nauplion, Euboicos transieratque sinus. Sab. Ul. Pen. 76. Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes. Prop. 4. i. 115.

Nausicăe, es, f. Sī mihi Naūsickē patrios concederet hortos, Mart. 12. xxxi. 9.

Naūsīstrātā, æ, f. Nausistrata, ēxi. Os opprime. Impurum vidē, Ter. Ph. 5. vii. 93. (I. T.)

Naūstălo, onis, m. Tum Mānsa vīcus, oppidumque Naustalo, Av. O. M. 612.

Nautes, æ, m. Tum senior Nautes, unum Tritonia Pallas-V. Æ. v. 704.

Naxiŭs, ă, ŭm, adj. Undě tuum potant Naxia turba měrum. Prop. 3. xvii. 28.

Nāxös, ī, f. Dextera Naxos erat. Dextra mihi lintea danti-Ov. M. iii. 640.

Nāzārīus, ī, m. Nāzario, et claro quondam delata Patera, Aus. Prof. xiv. 9.

NEÆ-NEM

Nězeră, æ, f. Cům răpăit vültüs, Xänthě, Nězeră, tüös. Ov. A. 3. vi. 28.

Něæthůs, ī, m. Prætěrit, ēt Sÿbărīn, Sālēntīnūmque Něæthům, Ov. M. xv. 51.

Něālcē, ēs, f. Āc dēfiendā tāmēn, dīgno plāngore Neālcē—St. T. xii. 122.

Něálcēs, ĭs, m. Dējĭcĭt, āt Thrŏnĭūm Sălĭūs, Sălĭūmquĕ Nĕālcēs, V. Æ. x. 753.

Něāpölis, is, f. Nēc sölum fēstās sēcrētā Něāpölis ārās—St. S. 4. vii. 6. Esse Něān pölin. Hānc sūprā jūstissimă fērtūr—Pris. P. 191.

Něārchůs, î, m. Ibřt însīgnēm rěpětēns Něārchům, Hor. 3. C. xx. 6. (Sapph.)

Nēbrīssā, æ, f. Āc Nēbrīssā Dĭōnÿsēīs conscĭā thÿrsīs, Sil. iii. 393.

Nēbrōdēs, is, m. Nēbrōdēs geminī nūtrīt dīvortik fontis, Sil. xiv. 236.

Nēbrophonē, ēs, f. [S. 250. Nēbrophonē, tēlīsquĕ domāt quæ Mænžlă Thērō. Claud. 2. C.

Nēbrophonos, ī, m. [iii. 211. Nēbrophonosque valēns, ēt trūx cūm Lælape Thēron. Ov. M.

Něcēpsůs, ī, m. [xix. 18. Quiquě măgōs dŏcūīt mỹstērĭă vānă Něcēpsůs: Aus. Epist.

Něcēssítās, ātis, f. [Alc.)
Tē sēmpēr ānteīt sērvā Něcēssítās, Hor. 1. C. xxxv. 17. (Gr.

Nēdýmnūs, ī, m. Rōbore Nēdýmnūm, jāculātorēmque Lýcotān, Ov. M. xii. 350.

Nēītæ, ārum, f. adj. (i. e. portæ.) Nēītæ, cēlsās Homoloïdās occupat Hæmon, St. T. viii. 354.

Nēlējus, a, um, adj. Nos Pylon, antiquī Nēlēju Nēstoris arvu, Ov. H. i. 63.

Nēleūs, eī, and čos, m. Dīvītīs hīc sāltūs hērbosāgue pāscua Nēleī—Ov. M. ii. 689.

Nēlēŭs, ä, ŭm, adj. Et Nēlēž Pýlōs, něque ždhūc Pītthējž Trœzēn, Ov. M. vi. 418.

Nēlīdēs, æ, m. Patron.
Bīs sēx Nēlīdæ fūimūs, conspēctă jūvēntūs, Ov. M. xii. 553.

Němaūsūs, ī, m. Nön Apönūs pōtū, vřtrěā nōn lūcě Němaūsūs Pūrřŏr—Aus. Urb. xiv. 33.

Něměž, æ, f. or Něměč, ēs, f. Et Něměž, quæ vincit nivēs. Mart. 1. l. 18. (I. Dim.) Non Märžthon taŭrūm, Něměč frondosž lěoněm—Mart. S. xxvii. 3.

Něměætis, ă, tim, *adj.* Němpě súb hīs ănimām pēstīs Něměæž läcērtīs—*Ov. H.* ix. 61. 215

Něměčíůs, ă, ŭm, adj. Hās īntēr, quāsque āccipiāt Nemeeius horas, Mas. iii. 404. al. Něměæŭs in ortus. Něměs, ětřs, m. Němossī. Ût superī voluēre, latē. Tunc rūra Nemētis—Luc. i. 419. al. Něměsă, æ. m. Γ354. Namque et Pronææ Nemesæque adjuta meatu-Aus. Ed. x. Něměsis, is. f. Sīc Nemesīs longum, sīc Della, nomen habebunt. Ov. A. 3. ix. Nemeus, a, um, adi. Prodigia, et vastum Nemea sub rupe leonem, V. Æ. viii. 295. Němorensis, č. adi. Albanusque lacus socii Nemorensis ab unda-Prop. 3. xxii. 25. Němossůs, ī, m. Üt supëri voluërë, latë. Tunc rura Nëmossi-Luc. i. 419. Nĕŏbūlē, ēs, f. Studium aufert, Neobule, Liparæi nitor Hebri. Hor. 3. C. xii. 5. (Ionic. a minor.) Nĕoclīdēs, æ, m. Patron. Ārmā Neoclīdes qui Persica contudit ārmīs-Ov. P. 1. iii. 69. Neoptolemus, ī, m. Pēlīdēsque Neoptolemus, primusque Machaon-V. E. ii. 263. Něpă, se, and anciently aī, f. Herentesque decem partes Nepa vindicat ipsi: Man. iv. 536. Atque oculos urget pedibus pectusque Nepal. Cic. N. D. ii. 42. Něpěsinůs, ž. ům. adi. Hīs mīxtī Nepesīnā cohors, Æquīque Falīscī, Sil. viii. 489. Něphělæŭs, ă, ŭm, adj. I decus; et pecoris Nephelæi vellera Graio-V. F. i. 56. Něphělē, ēs, f. [(I. T.)]Quem gravida Nephele Thessalo genuit duci. Sen. H. O. 492. Něphělěřás, ados, f. adj. Qua pelago nomen Nephelejas abstulit Helle. Luc. ix. 956. Něphělěřs, řdos, f. adj. Angūstūm cītrā pontūm Nepheleidos Helles. Ov. M. xi. 195. Něpôs, ôtřs, m. Sēgnīpēdēs, dīgnīquē molām vērsārē Nepotis. Juv. viii. 67. Něpôtřánůs, ī, m. Nostrī medēlā, Nepotiāne, pēctoris-Aus. Prof. xv. 4. (I. T.) [xviii. 19. Neptūnālia, um, s. Aut duplicem cultum, quem Neptunalia dicunt. Aus. Ecl. Neptūnicola, æ. m. Et Neptūnicolæ transverberat ora Telonis. Sil. xiv. 443. Nēptūnīnē, ēs, f. (Spond.)

Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine ? Cat. lxiv. 28.

Ilfum, et omnis humo fumat Neptunia Troja. V. 26. iii. 3.

Neptūnius, a, um, adj.

216

NEP-NER

Nēptūnus, ī, m. Ēmīssāmque hĭēmēm sēnsīt Nēptūnus, ēt īmīs—V. Æ. i. 125.

Nēreis, idos, f. adj.

Hūnc rapuīt sērva, āst īllūm Nērēls amāvit. V. Cul. 299.

— — lūminā tērsit

Nērěis, ēt dūlcēs răpŭīt dē collibus ūvās. St. S. 2. ii. 103. Utque celer venias virides Nērēidas oro. Ov. H. v. 56.

Nēptūnum, ēt viridēs Nēreidūm comās. Hor. 3. C. xxviii 10. (Chor. Tet. Asclep.)

Nērēius, a, um, adj. Et variis spīrāt Nērēia bācca figuris. Claud. 4. Con. Hon. 592.

Nēreūs, ĕŏs, m.

Alternās viölīs Nēreūs īntērsērīt ālgās. Claud. N. H. M. 157. Altāquē cœrūlēūm dūm Nērēž nēsciēt Ārctös; Sen. Œd. 507.

Nērēŭs, ă, ŭm, adj.

Nērēīs īllūstre torīs. Tē pulcher Enīpeus-Cl. 3. Con. Hon. 116.

Nerienē, ēs, and Nerienēs, ēs, and Nerio, enis, f.

Mārs pērēgre ādvēnīens sălūtāt Nērienem ūxorem sūām. Plaut. Truc. 2. vi. 34. (Troch. Tet. cat.) Nērienēs, ēt Minērvā, Fortūna, āc Cērēs. Varro ap. A. Gell.

xiii. 22. (I. T.)
Nõlo ego Nezrām tē vocēnt, sēd Nerienem; Licin. Imbrez. ibid.
— — Nērienēm Māvortis et Hērclem—Enn. ibid.

Nērīnē, ēs, f. Nērīnē Galatēa, th**y**mō mihi dūlciör Hyblæ, V. B. vii. 37.

Nērīnus, a, um, adj. Nērīnas potābit aquas, taxīque nocentis—Nem. iv. 52.

Nērīs, is, f. Nērīs, ēt īngēntī tūrrītæ mölē Clēonæ. St. T. iv. 47.

Nērītīŭs, š, ŭm, adj. Nērītīāsquē domôs, rēgnūm fāllācīs Olixeī. Ov. M. xiii. 712.

Nēritos, ī, f. Dūlichiumquē, Samēque, ēt Nēritos ārdus sāxīs. V. Æ. iii. 271.

Něrius, ī, m.
Bīle tumēt, Něrio jam tertia ducitur uxor. Pers. ii. 14.

Něro, ōnĭs, m.

Quīd Nēro tām sævā crūdāquē týrānnidē fēcit ? Juv. ix. 223. Pl. Quīd dēbēās, O Romā, Neronibūs, Hor. 4. C. iv. 37. (Gr. Alc.)

Nëronëts, ä, tim, *adj.* Pārvā, Nëronëā nēc qui modo lotus in umbrā—*St. S.* 1. v. 62.

Nëronjanus, a, um, adj. Et thërmas tibi habë Nëronjanas. Mart. 2. xlviii. 8. (Phal.)

Nērsæ, ārtim, f. Et tē möntösæ mīsēre īn prælia Nērsæ, V. Æ. vii. 744.

Nērvā, æ, m. [xiii. 2. Nērvā sēnēx, prīncēps nōmīnē, mēntē pārēns. Aus. Cas. T. Pl. Quietē Nērvās, comitātē Rūsonēs. Mart. 5. xxviii. 4. (Sc.) 217

NER-NIL

Nērviŭs, ī, m. Nērviŭs, ēt cæsī põllūtūs sānguine Cottæ; Luc. i. 429.

Nēsæē, ēs, f. Cāndĭdž Nēsæē, cœrŭlž Cÿmŏthŏē. Prop. 2. xxvi. 16.

Nēsīs, īdos, f. or Nēsīdēs, um, f. Sylvāquē, quæ cīnctām pēlāgo Nēsīdā coronāt. St. S. 3. i. 148. Nēc spātio dīstānt Nēsīdum līttorā longē. Pris. P. 585.

Nēssētis, a, tim, adj. Illītā Nēssēt mīsī tībī tēxtā vēnēnē. Ov. H. ix. 163.

Nēssūs, i, m. [161. Nēssūs, it ēst āvidūm pērcūssūs ārūndinž pēctūs, Ov. H. ix.

Nēstör, örīs, m.
Rēttilērāt nātō Nēstör: ät illē mihī. Ov. H. i. 38.
Gēntīs, non Pylium Nēstorā rēspicis? Hor. 1. C. xv. 22. (Chor.
T. Ascl.)

Nēstörētis, ā, tim, adj. Bēllo cum pētērēs Nēstörētim Pylon, Sen. H. F. 561.

Nētum, I, n. Ēt Nētum, ēt Mütýcē, pūbēsquē lǐquēntīs Āchætī. Sil. xiv. 268.

Neūrī, ōrum, m. or Neūrus, ī, m. Ātque Gelonus, cum Neūrīs, pīctīque Āgāthyrsī. Pris. P. 302. Neūrus, et ēxpērtēs cānēntis lāzygēs ævī. V. F. vi. 122.

Nīcæā, æ, f. Nīcææque āgēr ūbēr æstūōsæ. Cat. xlvi. 5. (Phal.)

Nīcēr, crī, m. [423. Hōstibūs ēxāctīs Nīcrūm supēr ēt Lupödūnum—Aus. Ed. x.

Nīcērātūs, ī, m.
Dīcēbānt, aūt Nīcērātūm; nam hī trēs tūm sĭmūl—*Ter. An.*l. i. 60. (I. T.)

Nīcērōs, ōtīs, m.
Utrūmnē Cōsmī, Nīcērōtīs ān lībrăm, Mart. 12. lxv. 4. (Scaz.)
Nīcērōtīānūs, ā, ŭm, adj.

Fragras plumbea Nīcerotiana, Mart. 6. lv. 3. (Phal.)

Nīcŏbūlūs, ī, m. [(I. T.) Nē Nīcŏbūlūm mē sĭnās, nōstrūm sĕnĕm—Plaut. Bac. 2. ii. 5.

Nigrētæ, ārum, m. or Nigrētēs, um, m.
Porrigit, ēt pātulis Nigrētæ finibus ērrānt. Av. D. 322.
Gætulique supēr sunt, vicinique Nigrētes. Pris. P. 200.

Nigrīnā, æ, f. O fēlīx ănĭmō, fēlīx, Nīgrīnā, mărītō, Mart. 4. lxxv. 1.

Nīleūs, čos, m. Āt Nīleūs, quī sē gčnǐtūm sēptēmplīcē Nīlō—Ov. M. v. 187.

Nîl'ăcus, ă, um, adj. Quis tē Nîl'ăcō periturum littore, Māgne, Man. iv. 50.

Nīlotēs, æ, m. Nīlotēs tíbīcēn ērāt, crotālīstrīā Phyllis. Prop. 4. viii. 39.

Nīloticus, ā, tim, adj. Rēgē sub impūro Nīlotica rūra tenente. Luc. ix. 130.

218

NIL-NOL

Nīlotīs, idos, f. adj.
Quōd Nīlotīs šcūs pērcūssūm pēctīnē Sērūm—Luc. x. 142.
Quāndo čquēs, ēt pīctī tūnīcā Nīlotīdē Maūrī, Mart. 10. vi. 7.
Nīlūs, ī, m.
Nīlūs in æstātēm crēscīt, cāmpīsquē rēdūndāt. Lucr. vi. 712.
Nīnīs ī m. f.

Nǐnus, ī, m. f. [88. Convenlant ad būsta Ninī: lateantque sub ūmbrā. Ov. M. iv.

Niobæus, a, um, adj.

Dīvě, quem proles Niobæš magnæ—Hor. 4. C. vi. 1. (Sapph.)

Nĭŏbē, ēs, f.

Heū quantum hæc Niobē Niobē dīstābāt ab īllā — Ov. M. vi. 273.

Nĭphæŭs, ī, m.

Ūt semel intepuit mūcro. Quin ēcce Niphæi-V. Æ. x. 570.

Nĭphātēs, æ, m.

Āddam ūrbēs Āsīæ dŏmĭtās, pūlsūmquĕ Nĭphātēn. V.G.iii. 30.

Nīreūs, ĕŏs. m.

Sis līcēt āntīquō Nīreūs ādāmātūs Homērō; Ov. A. A. ii. 109. Nīreš non fācies, non vīs ēxēmit Āchīllēm. Prop. 3. xviii. 27.

Nīsā, æ, f.

Mopso Nīsa datur : quid non spērēmus amantes ? V.B. viii. 26.

Nīsseŭs, ī, m.

Nīsæum Telamon et Ophēltem vana sonantem—V. F. iii. 198.

Nīsæŭs, ă, ŭm, adj.

Ēt vos, Nīsæī, naufraga monstra, canēs. Ov. F. iv. 500.

Nīsēĭs, ĭdŏs, f.

Prætěrita cautus Nīsēidě navita gaudět. Ov. R. A. 737.

Nīsējus, a, um, adj.

Pēr mārē cœrūlēum trāhītur Nīsēlā virgō. V. Cir. 390.

Nīsĭādēs, tim, f. adj. Nīsĭādēs mātrēs, Nīsĭādēsque nurūs. Ov. H. xv. 54.

Nīsūs, ī, m. Nīsūs ĕrāt pōrtæ cūstōs ācērrimus ārmīs, V. Æ. ix. 176.

Nīvomāgum, ī, n. [(Spond.) Nīvomāgum, dīvī cāstra īnclītā Constantīnī. Aus. Ed. x. 11.

Nīxī, ōrŭm, m.

Lūcīnām, Nīxosque pares, clamore vocabam. Ov. M. ix. 294.

Nīxus, î, m. [45. Quæ genus ad lævum Nīxī dēlāpsā resēdīt. Cic. ex Arati Ph.

Nŏās, æ, m.

Hībērnī quī tērgā Nŏæ, gĕlĭdūmquĕ sĕcūrī-V. F. vi. 100.

Noctilucă, æ, f.

Rīte crescentem face Noctilūcam, Hor. 4. C. vi. 38. (Sapph.)

Noctuinus, i, m.

Săpērbe Noctaine, pūtidum capăt, V. Cat. iv. 1. (I. T.)

Nöēmōn, ŏnĭs, m. [ix. 767. Alcāndrūmque Hālfūmque Nöēmŏnāquē Prytānīmque, V. Æ.

Nolă, æ, f. Cāmpō Nolă sĕdēt, crēbrīs cītcūmdăta in ōrbĕm—Sil. xii. 162. 219 u 2

NOL-NOV

Nolānus, a, um, adj. Ēt quam Nolānus capitālis lūxus inussit. Aus. E. lxxi. 5.
Nŏmäděs, ŭm, m. [320. Të proptër L'ibýcæ gëntës Nŏmädümquë tÿrānnī—V. Æ. iv.
Nomās, šdīs, f. Aūt Nomās ārcānās tollāt vērsūtā sālīvās. Prop. 4. vii. 37.
Nomentanus, ī, m. Nomentanus erat super īpsum, Porciús înfra. Hor. 2. S. viii. 23.
Nomentānus, a, um, adj. In Nomentānus, Ovidī, quod nāscitur āgrīs, Mart. 1. evi. 1.
Nömentum, ī, n. Hī tibi Nömentum, et Gābios, ūrbēmque Fidenām—V. Æ. vi.
Nŏmīōn, ŏnĭs, m . [H. xvii. l. Nāstēs, Āmphǐmāchūsquĕ, Nŏmīŏnĭs īnclǐtă prōlēs, Aus . Ep .
Nomius, ī, m. [290. Cērtior, ēt sēgnēm Nomium, fratrēmque Mimanta, St. T. ix.
Nonācrīnus, a, um, adj. Inter Hamadryadās celebērrima Nonācrīnas—Ov. M. i. 690.
Nonācrīŭs, ä, üm, adj. Ēt mātri ēt vātī pārēt Nonācrīŭs hēros; Ov. F. v. 97.
Nonæ, ārum, f. [xiii. l. At Nonās mödö quārta apērīt, mödö sēxta refert lūx. Aus. Ecl.
Norbānă, æ, f. [lxxiv. 7. Hānc sēmpēr Norbānă dǐem cūm cōnjugĕ Cārō—Mart. 7.
Norbānus, ī, m. [426. Ārchēmorum Rullus, Teucrum Norbānus, ēt āmbo—Sil xvii
Nōrĭcĭī, ōrŭm, m. Nōrĭcĭīquĕ cölūnt bēllācēs, Pānnŏnĭīquĕ. Pris. P. 314.
Nōricus, a, um, adj. Dūrior ēt fērrē, quēd Nōricus ēxcoquit īgnis, Ov. M. xiv. 712
Nortia. See Nursia.
Nöthüs, ī, m. Illām cēgīt ămēr Nöthī—Hor. 3. C. xv. 11. (Glyconic.)
Nötfälfs, č, adj. Pēne avidūs jācēt īn Nötfālfā nūbilā prēnūs. Av. A. P. 550.
Nötřůs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Tünc Nötřůs pīscīs, vēntī dē nōmǐně dīctůs. <i>Man.</i> i. 445 .
Nötüs, ī, m. Ēmīttītquē Nötūm. Mādidīs Nötüs ēvölāt ālīs; Ov. M. i. 264 In Nötön ūmbrā cādīt, quæ nöbīs ēxit in Ārctön. Luc. ix. 539
Novās. See Noas.
Novātus, ī, m. [(Tr. T. cat. Hæc prius, Bāssīnē fīli, ēt tu, genēr Novātē mī, T. M. 283
Növēmber, brīs, m. [11 Sīdērā præcipitās pēlāgo, īntēmpēstē Növēmber. Aus. Ecl. ix Pl. Hīc post Növēmbrēs, īmminēntē jām brūmā, Mart. 3. lviii
8. (Scaz.)

NOV-NUM

Novempopulis, is, f.

Et fora Hiberorum, quæque Novempopulis-Aus. Par. iii. 14.

Novērus, ī, m. [xxiv. 95. Totque mea în Novero sibi proximă przediă pâgo—Aus. Epis.

Novius, ī, m.

At Novius collegă grădu post me sedet uno; Hor. 1. S. vi. 40. Pl. Vultum ferre negat Noviorum posse minoris. 121.

Novam Comum, i, n.

Vēronām vēnīāt, Novī relīnquēns Comī mœnīā—Cat. xxx. 3, 4. (Phal.)

Nox, ctis, f.

Nös, ēt Dĭānā quæ sĭlēntĭūm rēgis, Hor. Ep. v. 51. (I. T.) Noctë dëæ Nocti cristātūs cæditūr ālës. Ov. F. i. 455.

Nubă, æ, m. or Nubæ, ārtim, m.

Vēnērāt ēt pārvīs rēdīmītūs Nūbā sāgīttīs, Cl. 1. C. S. i. 254. Ēxūstī vēnērē Nübæ. Nōn ærēā cāssīs—Sil. iii. 269.

Nücĕrĭă, æ, f.

Illīc Nūceria et Gaūrūs: nāvālibus āctā—Sil. viii. 532.

Nucræ, ārūm, f. [566. Quī Bătülūm Nūcrāsquē mētūnt, Böviāniā quīquē—Sil. viii.

Nūgĭpŏlÿlŏquĭdēs, m. (a ludicrous compound.) [(I. T.) Nūgĭpŏlÿlŏquĭdēs, Ārgēntiēxtĕrĕbrōnĭdēs. Plaut. Per. 4. vi. 21.

Numă, æ, m.

Quantă Nume suerat, sed Numă pauper erat. Mart. 11. v. 2.

Nŭmānă, æ, f.

Hīc ēt, quos pascunt scopulosæ rura Numanæ, Sil. viii. 431.

Nümäntiä, æ, f. [Tet. Ascl.] Nölīs löngā fēræ bēllā Nümäntiæ, Hor. 2. C. xii. 1. (Chor.

Nămāntīnās, ă, ŭm, adj.

Ante Numantinos? sī dormīre īncipis ortu-Juv. viii. 11.

Numānus, i, m,

Ascanius, fortemque manu fudisse Numanum—V. Æ. ix. 592.

Numīcius, ī, m.

Corniger hanc cupidis rapuisse Numicius undis—Ov. F. iii. 647.

Numīcus, ī, m.

Haud procul hinc parvo descendens fonte Numicus Labitur—Sil. viii. 180.

Nümidă, æ, m.

Cüstodes Numidæ deos, Hor. 1. C. xxxvi. 3. (Glycon.)

Numidæ, ārum, m.

Et tötüm Nümidæ scülptilë dëntis öpüs. Ov. P. 4. ix. 28. Mē vēl ēxtrēmos Nümidārum in āgros—Hor. 3. C. xi. 47. (Sappl.)

Nümidicüs, š, üm, adj.

Bt pīctā pērdīx, Nümidicæque gūttātæ—Mart. 3. lviii. 15.

Nămitor, ōris, m. [768. Et Căpys, êt Nămitor •, êt qui tê nômine rêddět—V. Æ. vi. Iliă cum Lausō dê Nămitore săti. Ov. F. iv. 54.

By cæsura.
221

NUM-OAX

Nūmmōrumēxpālpōnǐdēs, m. (a ludicrous compound. Tēdīgnīlŏquĭdēs, Nūmmōrumēxpālpōnĭdēs, Plau) [(I. T.) t. Per. 4. vi. 22.
Nūmquāmpōstĕäērĭpĭdēs, m. (a similar word.) Quōdsĕmĕlārrĭpĭdēs, Nūmquāmpōstĕäērĭpĭdēs.	
Nūrsĭā, æ, f. Dāmnātôs. Idēm pöpūlūs, sī Nūrsĭā Tūscō—Ja	

Nūrsīnūs, ā, ūm, adj.
Nūrsīnās pātēris pārcina šess pilās Mart 18 vv 9

Nūrsīnās poterīs pārcius ēsse pilās. *Mart.* 13. xx. 2. Nyctēis, idos, f. adj.

Tū l'cět Ānttöpæ förmām Nỹctē'idös, ēt tū—*Prop.* 1. iv. 5. Nỹctēl'iŭs, ī, m. [567. Nỹctěl'iŭmquě pătrēm, nōctūrnăquě sācră prěcārě, *Ov. A. A.* i.

Nycteus, čos, m.

Nycteos Antiopēn accubulsse Lycō. *Prop.* 3. xv. 14.

Nýctilos, ī, m. Nýctilos ātquĕ Mýcōn, nēc nōn ēt pūlchĕr Ămÿntās, Nem. iii. 1. Nýctimĕnē, ēs, f.

Crīmĭnë Nyctimënë nostro successit honori. Ov. M. ii. 590.

Nymphä, æ, f. or Nymphē, ēs, f. [175.] Ibimūs, ō Nymphē, monstrātāquē sāxā pētēmūs. Ov. H. xv. Nymphārūmquē lēvēs cūm Sătyrīs chörī—Hor. 1. C. i. 31. (Chor. Tet. Ascl.)

Nýmphæŭm, ī, n. [720. Nýmphæŭmquë tënënt: nūdās Āquĭlōnĭbŭs ūndās—Luc. v.

Nỹsă, æ, f. Nỹsă, Dĭōnæīsque ăvĭbūs cīrcūmsŏnă Thīsbē. St. T. vii. 261.

Nysæŭs, a, tim, *adj.* Quā rapīdūs Gāngēs, ēt quā Nysætis Hydāspēs—*Luc.* viii. 227.

Nỹsẽis, idòs, f. adj. Ēdūcāt. Indē dātūm Nỹmphæ Nỹsẽidēs āntrīs—Ov. M. iii. 314. Nỹsẽiŭs, ă, ŭm, adj.

Ēt jūgā tōtā vācānt Bromio Nysēlā, quārē—Luc. viii. 801.

Nýseüs, čós, m. Addřtůr hīs Nýseüs, indētönsüsque Thýöneüs, *Ov. M.* iv. 13.

Nỹsĩăs, ădòs, f. adj. Nỹsĩădēs Nỹmphæ, păĕrūm quærēntĕ növērcā, Ov. F. iii. 769.

Nÿsĭgĕnā, æ, m. [(Spond.) Cum thĭāsō Sătÿrōrum, ēt Nÿsĭgĕnīs Sīlēnīs. Cat. lxiv. 253.

O.

Oărion, onis, m. Proximus Hydrochoi fulgeret Oărion. Cat. lxvi. 94. Nămque procelloso subjungitur Oărioni—Rutil. i. 637.

Öāxēs, is, m. Pārs Scythiam ēt rāpidūm Crētæ vēniēmus Öāxēm. V. B. i. 66. 222

OCA-CEAG

0 0 n co n c
Ocălĕæ, ārŭm, f. Ocălĕæ, Mĕdĕōnque, ēt cōnfērtīssĭmä lūcīs Nÿsä— <i>St. T.</i> vii. 260.
Öccāsĭo, ōnĭs, f. Sūm dĕā, quæ rāra, ēt paūcīs Ōccāsĭŏ nōtā. Aus. E. xii. 3.
Öcëänītĭdĕs, ŭm, <i>f. adj.</i> Clīoque ēt Bĕrŏē sŏrŏr, Ōcĕänītĭdĕs āmbæ, V. G. iv. 341.
Oceanus, ī, m.
— — dūxǐt Öcĕănūs Tēthỹn, Jūnōnēm rēctör Ölÿmpī. Ov. M. ix. 498.
Ochus, ī, m. [iii. 148 Quā tēnēbræ cāmpīquē fērūnt: grāvis īnvēnit Ochum— <i>V. F</i>
Ocnus, ī, m. Ille ētiām pātriīs āgmēn ciĕt Ocnus āb ōrīs, V. Æ. x. 198.
Ocrēsĭā, æ, f. Nāmquē pātēr Tūllī Vūlcānūs, Ocrēsĭā mātēr. Ov. F. vi. 627
Öcris, is, m. [al. Ocres Prīma āciēs, non pārcā fūgæ. Lābjēnūs ēt Ōcris—Sil. x. 32
Öctāvĭā, æ, f. [Liv. 44] Prīscā quĭd hūc rĕpĕtō? Mārcēllum Öctāvĭā flēvĭt, Alb. a
Octāviānūs, ī, m. Octāviānō prīncipi āccēptīśsimūs. Av. O. M. 279. (I. T.)
Octāvĭŭs, $\bar{\imath}$, m . [82] Vālgĭŭs, ēt pröbět hæc Octāvĭŭs ōptĭmŭs, ātquë— Hor . 1. S . x
Öctöbris, ĕ, adj. Öctöbrēs ölīm gĕnitūs Mārŏ dēdicāt Idūs. Aus. Ed. v. 25.
Ōcyrŏē, ēs, f.
Öcyröen. Non hæc ärtes contentă păternas—Ov. M. ii. 638.
Ödēssŏs, ī, f. [37] Indē Mēsēmbrižcōs pōrtūs, ēt Ödēssŏn, ēt ārcēs—Ov. T. l. x
Ödītēs, æ, m. Hīc quŏquĕ Cēphēnūm pōst rēgēm prīmūs Ödītēs— <i>Ov. M.</i> v. 97
Ödöthæŭs, ī, m. [H. 626 Dūx Ödöthæŭs ĕrāt. Tāntæ cōnāminā clāsais—Claud. 4. Con
Ödrüssä, æ, m. [595 Incümbēns Ödrüssä měrō: vǐděn āltă cŏmāntěm— <i>V. F.</i> v
Ödrÿsæ, ārtim, m. Üběra ? šb Hÿrcānīs hōc Ödrÿsīsquĕ tülīssĕm— <i>St. T.</i> vii. 524

Concinit Odrýsium Cēcropis ālēs Itýn. Ov. A. 3. xii. 32.

Odýssēā, æ, f.
A. quid Odýssēa ēst, nisi fēminā, proptēr amorēm—Ov. T. ii.

Œă, æ, f.
Œăquē Trīnācrios Āfrīs pērmīxtā colonos, Sil. iii. 257.

Œāgĕr, grī, m. Quām sēn's Œāgrī Cāllĭŏpēsquĕ nūrūs. Ov. Ib. 484.

Ōdrysius, a, um, adj.

CEAG-CENE

Œāgrĭŭs, ä, ŭm, <i>adj</i> . Gūrgĭtĕ quūm mĕdĭō	pērtāns Œāgrĭŭs	Hēbrūs— <i>V</i> .	G. iv. 524
CTTT WINN C			

Œbăliă, æ, f. Nămquë săb Œbăliæ mĕminī mē tūrribūs āltīs—V. G. iv. 125.

Œbălidēs, æ, m. Patron. Lābēris, Œbălidē, prīmā fraūdātē jūvēntā, Ov. M. z. 196. Pl. Œbălidæ gĕminī: chlāmÿs huīc, chlāmÿs ārdēt ēt īllī:

St. T. v. 438.

Ebăl'ıs, 'Idös, f. adj.

Applicor în terras, Œbăl'i Nymphă, tuas. Ov. H. xvi. 126.

Pl. Œbăl'idēs mātrēs non leve munus habent. Ov. F. iii. 230.

Œbălĭŭs, ă, ŭm, adj. Quī prĭŭs Œbălĭō fŭĕrāt dē vūlnĕrē nātŭs. Ov. M. xiii. 396.

Œbălŭs, ī, m.

— rīgĭdīquē nātātör Œbālūs Eūrōtæ; tūque, O spēctātē pālæstrīs—St. T. x. 498.

Œbăsŭs, ī, m. Œbăsŭs, înfēstūm sūbmīssō pōplĭtĕ Phālcēn—V. F. vi. 245.

Œbreūs, ĕŏs, m. Mīxtă pērīt vīrtūs: nēscīt cuī dēbĕčt Œbreūs—V. F. vi. 200.

Œchălĭă, æ, f. Grātülör Œchălĭām tǐtülīs āccēdĕrĕ nōstrīs: Ov. H. ix. 1.

Œchălidēs, tun, f. adj. [331. Œchălidum Dryöpē: quām vīrginitātē cărēntēm—Ov. M. ix.

Œclīdēs, æ, m. Patron. Œclīdēs, ălĭō cūrārum āgĭtāntĕ tümūltū, St. T. iii. 620.

Öēclüs, ī, m. [450. Āmpyca quīd referām? quī quādrupēdāntis Öēclī—Ov. M. xii.

Œdĭpŏdēs, æ, m. Ēt nūptĭālēs īmpĭi Œdĭpŏdæ făcēs, Sen. H. F. 496. (I. T.)

Œdĭpŏdīŏnĭdēs, æ, m. Patron.

Œdĭpŏdīŏnĭdēs fūrtō dēsērtă pĕrērrăt—St. T. i. 313.

Pl. — — frātrēs

Œdĭpŏdīŏnĭdæ, dē mĭsĕro āh mĭsĕrī! Aus. E. cxxxix. 2.

Œdĭpŏdīŏnĭŭs, ă, ŭm, adj. Œdĭpŏdīŏnĭæ quīd sūnt, nĭsĭ fābŭlă, Thēbæ? Ov. M. xv. 429.

Œdĭpūs, ī, and ŏdĭs, m. Hīc Œdĭpūs Ægæä trānābīt frētā, Sen. Ph. 313. (I. T.) Pl. Œdĭpŏdās fācĭtō, Tēlēgŏnōsquĕ vŏcēs. Ov. T. 1. i. 114.

Œnēĭs, ĭdŏs, f. adj. Flēmūs cāsūs, Œnēĭ, tūōs, Sen. H. O. 583. (Anapæst. Dim.)

Œnēĭŭs, ă, ŭm, adj. Ēnsē fūrēns rāptā: věnĭēnti Œnēĭŭs hērōs—St. T. v. 661.

Œnēŭs, ă, ŭm, adj. Œnēæ mīsērĕ dŏmūs, Ætōlăquĕ Tydē. Sil. iii. 367.

Œneŭs, ĕŏs, m. Œneŭ deŝertüm nūdă sĕnēctă prēmit. Ov. H. ix. 154. 224

Œ N I—O I L
CEnīdēs, æ, m. Patron. Ārsīt ēt CEnīdēs īn Mænālīā • Ātālāntā. Ov. H. iv. 99. • Synalæpha not observed.
Œnŏmăŭs, ī, m. Prōdĭdĭt Œnŏmăî dēcēptūm Mỹrtĭlŭs āxem. Claud. L. S. 168.
Œnōnē, ēs, f . [113. Quīd fācīs, Œnōnē ? quǐd ārēnæ sēmǐnā māndās ? $Ov.~H.~v$.
Œnŏpĭā, æ, f. Œnŏpĭām Mīnōs pĕtĭt, Æācĭdēĭā rēgnā. Ov. M. vii. 472.
Œnopion, onis, m. Œnopionis avens epulas ornare nitentes. Cic. A. P. 429.
Œnŏpĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Clāssīs ăb Œnŏplīs ĕtĭāmnūm Lÿctĭă mūrīs— <i>Ov. M.</i> vii. 490.
Œnōtrĭă, æ, f. Sūstĭnŭīt tōtō mœrēns Œnōtrĭă lūstrō. Claud. B. Get. 146.
Œnōtrĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Hînc Îtălæ gëntës, ōmnîsque Œnōtrĭă tēllūs, <i>V. Æ.</i> vii. 85.
Œnōtrus, ä, um, adj. Œnōtrī coluērē virī; nunc fāmā minorēs—V. Æ. i. 532.
Œstrýmnicus, ä, üm, adj. Šinus děhīscit incölis Œstrýmnicus. Av. O. M. 95. (I. T.)
Œstrÿmnĭdĕs, ŭm, f. adj. În quo însŭlæ sēse ēxsĕrūnt Œstrÿmnĭdĕs. Av. O. M. 96.
Œstrÿmnĭs, ĭdŏs, f. [154. Graïōrum ĭn āgro. Hæc dīctă prīmo Œstrÿmnĭs ēst. Av. O. M.
Œtă, æ, f. [viii. 30. Spārgē, mărītē, nūcēs: tibi dēsērit Hēspērus Œtăm. V. B.
Œtæŭs, ă, ŭm, adj. Œtææquë gëmunt rupēs, vocēsque furoris—Luc. vii. 483.
Ofēllus, ī, m. [ii. 2. Nēc meus hīc sērmo ēst, sēd quæ præcēpit Ofēllus— <i>Hor.</i> 2. 3.
Ogūlnĭā, æ, f. Ūt spēctēt lūdōs, cōndūcĭt Ogūlnĭā vēstēm. Juv. vi. 352.
Ögÿgĭā, æ, f. Ögÿgĭā mē Bācchūm vŏcāt. Aus. E. xxx. 1. (I. Dim.)
Ogygidæ, ārŭm, m. Patron. ————————————————————————————————————
Ögygidæ, firmantque gradum : trahit ocyus ensem—St. T. ii.
Ogygius, s, um, adj.

Ogyris, idis, f.
Ogyris inde salo promīt caput: aspēra rūpēs. Av. D. 794.
Oileūs, eī, and eos, m.
Unius ob noxam ēt furias Ajācis Oilei? V. Æ. i. 41.
Non ex Tyūdēs, non audet Oileos Ajāx, Ov. M. xii. 622.
Oilyādēs, ex, m. Patron.

Onisues, &, m. Fairon.
Quali's Öil'ädes, fülmen jäcülänte Minervä, Sil. xiv. 479.
225

OIL-OLY

Victor Öilîde, răpe nunc, et dilige vatem, Prop. 4. i. 117.

Pārtēm līttörēc complectitur Olbia mūro. Claud. B. Gild. 519.

Nünc Arinēn Ölbümque necāt: jām saūcius Aprēn—V. F. vi.

[126.

Öilides, æ, m. Patron.

Ölbĭă, æ, f.

Ölĕărŏs, ī, f.

Olĕărōn, nĭvĕāmquĕ Părōn, spārsāsquĕ pĕr æquŏr—V. Æ. iii
Ölën'idës, æ, m. Patron. Phōcëaque Ölën'idën ; Lëlëgüm quī pülsüs ab ōrīs, V. F. iii. 204
Ölënjë, ës, f. Ölënjë sërvans prægrëssös tölljtur Hædös, <i>Man.</i> v. 130.
Ölënĭüs, ī, m. [xii. 741] Āttāmēn Ölënĭūm, ThāmĬrūmque, hūnc sēlā phārētrā—St. T
Ölënĭüs, ă, üm, adj. Flēctēre: ët Ölënĭæ sīdūs plüvĭālē căpēllæ—Ov. M. iii. 594.
Ölënös, ī, m. f. Ölënös ëssë nöcëns: tūque ō cōnfīsā figūræ—Ov. M. x. 69.
Ölĕüm, ī, n. [(I. T., Ölĕümquĕ flümēn prōxüma āgrōrūm sĕcāns. Av. O. M. 505
Oliaros. See Olearos.
Öllüs, î, m. Prædĭä: nünc cēllām paūpērīs Öllüs hăbět. <i>Mart.</i> 3. xlviii. 2
Ölmīŭs, ī, m. Ēt, fēlīx Ölmīĕ vādīs, ārmātĭs ālūmnōs—St. T. vii. 284.
Ölör, ōrĭs, m. Plūmēus īn cœlūm nitidīs Ölör ēvölāt ālīs. Man. v. 366.
Ölöstræ, ārüm, m. [al. Orestas Tüm fürör ēxtrēmōs mōvīt Rōmānŭs Ölöstrās, Luc. iii. 249
Ölüs, ī, m. Sērvūm, sī pötës, Ölĕ, nön hšbērĕ. Mart. 2. lxviii. 8. (Phal.)
Ölÿbrĭüs, ī, m. [Ol. 243] Jām pēr nōctĭvägōs dŏmĭnētür Ölÿbrĭüs āxēs—Claud. Pr. e.
Ölÿmpĭäcüs, ä, üm, <i>adj.</i> Seū quis Ölÿmpĭäcæ mīrātūs præmĭä pālmæ, <i>V. G.</i> iii. 49 .
Ölÿmpĭäs, ädïs, and ädös, f. In Scythïä nöbïs quinquēnnis Ölympĭäs ācta ēst. Ov. P. 4. vi. 5 Cönfēctām Proculūs sīgnēt Ölympĭädēm. Aus. E. de F. iii. 6 Pl. Hīc propē tēr sēnās vīdit Olympĭädās. Mart. 7. xl. 60.
Ölÿmpicus, ĕ, um, adj. Sunt quos curriculo pulverem Ölympicum—Hor. 1. C. i. 3 (Chor. Tet. Ascl.)
Ölÿmpio, önis, m. [(I. T. Quid istüc ëst? quicum lītigās, Ölÿmpiō? Plaut. Cas. 2. v. 9 Jām mētuo, ne Ölÿmpionēm, mea ūxor ēxorāvērit. 2. iv. 25 (Troch. Tet. cat.
226

Ölŷmpĭŭs, ă, ŭm, adj.

Māgnā coronārī contēmnāt Ölympia, cuī spēs-Hor. 1. E. i. 50.

Ölÿmpŭs, ī, m.

În Phrygă nec Sătyrum tălis Ölympus erăt. Ov. P. 3. iii. 42.

Ölÿnthüs, ī, f.

Cælātī, biberāt quo cāllidus ēmtor Ölynthī. Juv. xii. 47.

[35. Ōmbī, ōrŭm, m. Ārdēt adhūc Ombos ēt Tentyra. Summus utrīmque—Juv. xv.

Ömphălē, ēs, f.

Omphale et in tantum formæ processit honorem-Prop. 3. xi.

Onchēsmītēs, æ, m. Flavit ab Epīro lenīssimus Onchesmītes. Cic. ad Att. vii. 2.

Önchēstĭŭs, ă, ŭm, adj.

Ibāt fumiferām guātiens Onchestius Idas Lāmpādā—St. T. viii. 467.

Önchēstus, ī, f.

Onchēstī, quos pīnigerīs Mycalessos in agrīs—St. T. vii. 272.

Öncheüs, ĕŏs, m.

Impulit advērso præcēps equus Onches conto, V. F. vi. 256.

Önytes, æ, m. Trēs ūnō congressu, ēt mæstūm mīttit Önyten-V. Æ. xii. 514.

Öpēlicus, ī, m.

Atque ölei stillam dönaret Öpēlicus unctor, Mart. 12. lxx. 3.

Öphēltēs, æ, m.

Non ita mē genitor bellīs adsuetus Opheltes-V. Æ. ix. 201.

Öphĭānŭs, ă, ŭm, adj.

Për locă que tëndunt Ophiane ad menia petre. Pris. P. 937.

Ōphĭās, ādŏs, f. adj.

Öphias effügīt natorum vulnera Combe. Ov. M. vii. 383.

Ophiētis, idis, f.

Hīc tămen înternīs Ophietidis arcis in arvis-Av. D. 1206.

Öphion, onis, m.

Sūstĭnět: hōs ŏněrāt rāmōs ēxūtŭs Öphīōn. Cl. R. P. iii. 348.

Öphionides, æ, m. Patron.

Prīmus Ophīonidēs Amycus penetrālia donis-Ov. M. xii. 245.

Öphĭōnĭŭs, ă, ŭm, adj.

Öphioniaque cæde. Sen. Œdip. 485. (Anacreontic.)

Öphĭūchŭs, ī, m.

Hīc Ophiuchus erīt, longe caput ante nitendo - C. G. 74.

Ophĭūsă, æ, f.

Ambenus, ēt gelidīs pollens Ophiusa venenīs. V. F. vi. 85.

Öphĭūsĭŭs, ă, ŭm, adj.

Ipsa suas urbes, Ophiusiaque arva parabat—Ov. M. x. 229.

Öpīmiānus, a. um. adi.

Sēptēm post călices Opimiani, Mart. 9. lxxxviii. 1. (Phal.)

Opīmiŭs, ī, m.

Pauper Opimius argenti positi intus et auri—Hor. 2. S. iii. 142. 227

OPI-ORE

Opis, is, f.
Öpis äd æthërium pënnis aufërtur Ölÿmpum. V. Æ. xi. 867. Öpitër, ëris, m.
Sternuntur leto atque Opiter, quos Setia colle—Sil. x. 33.
Opitērgīnus, ā, um, adj. Hīc Opitērgīnis molēs onerātā colonis—Luc. iv. 462.
Öpēpeūs, ĕös, m. Bārbārā lūdēntēm födjēbāt Öpēpĕā mātĕr? &t. T. v. 225.
Oppĭā, æ, f. — — sīve ēst hæc Oppĭā, sīvē Cătūllā.
Öppĭānus, ī, m. Illōtus morĭēris, Öppĭāne. <i>Mart.</i> 6. xlii. 2. (<i>Phal.</i>)
Öppidius, ī, m. Sērvius Öppidius Canusi duo prædia, dīvēs— <i>Hor</i> . 2. <i>S.</i> iii. 168.
Oppĭŭs, ī, m. Oppĭŭs ādvēnīt, comes ēst quoque Tēttius īllī. T. M. 1246.
Opportunitās, ātis, f. Nam īpsā mihi * Opportunitās non potuit opportunius Ādvēnīrē—Plaut. Ps. 2. ii. 3. (Tr. Tet. cat.) * Monosyll.
Ops, Öpřs, f. [285. Ex Opë Jūnōnēm měmŏrānt Cěrěrēmquě crěātās—Ov. F. vi.
Öpüntĭüs, š, üm, adj. Pārtēm Fälērnī? Dīcāt Öpüntĭæ Frātēr Měgīllæ—Hor. 1. C. xxvii. 10. (Gr. Alc.)
Öpūs, ūntĭs, f. Cædĕ pŭēr fāctā Pātrōclŭs Öpūntă rĕlīquĭt, Ov. P. 1. iii. 73.
Oră, &, f. [M. xiv. 851. Mütăt, Örāmquĕ vŏcāt, quæ nunc dĕā junctā Quirīno ēst. Ov.
Orbiliŭs, ī, m. Orbiliŭm dictārē, sĕd ēmēndātā vidērī—Hor. 2. E. i. 71.
Orbĭŭs, ī, m. Quī tē pāscīt āgēr, tūŭs ēst, ēt vīllīcūs Orbī—Hor. 2. E. ii. 160.
Örcăděs, tim, f. Örcăděs, āc mĭnĭmā contêntos noctě Brĭtānnos. Juv. ii. 161.
Örchămus, ī, m. [212. Rēxit Āchæmēniās ūrbēs pātēr Örchāmus: īsquē—Ov. M. iv.
Örchöměnös, ī, f. Örchöměnösquě fěröx, ēt nöbílis ære Cörinthös, Ov. M. vi. 416.
Orcīnĭānŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Orcīnĭānā quī fērūntŭr în spōndā. <i>Mart.</i> 10. v. 9. <i>(Scaz.)</i>
Orcus, ī, m. Dīvēs in īgnāvā lūridus Orcus aquā. Tib. 3. iii. 38. Orēzs, ados, f. adj. or Orēzdēs, um, f. adj. Pēr juga sīccātō vēlōx pēdē cūrrit Orēzs. Calp. iv. 136. Tālibus agrēstēm compēllat Orēzda dīctīs: Ov. M. viii. 787.
Hīnc ātque hīnc glömērāntūr Orēādēs ; īllā phārētrām— <i>V. 岳</i> . i. 500. 228

ORE-ORO

Örējās, ados, f. adj. Inter Örējādās Panopē fluvjālja amīcās, Aus. Ed. x. 176.

Örësītröphös, ī, m. [233. Prōxīmā Thērīdāmās; Örësītröphös hæsīt in ārmō. Ov. M. iii.

Örēstæ, ārum. See Olostræ.

Örēstēs, æ, and is, m.

Aŭt Ágamēmnonius scēnīs agitātus Örēstēs—V. Æ. iv. 471. Fēcērunt Furiæ, trīstis Örēsta, tuæ. Ov. T. 1. v. 22.

Örēstēŭs, ă, ŭm, adj.

Cultăque Orestese Taurică sacră dese. Ov. P. 1. ii. 80.

Örëtæ, ārum, m.

Flüctuat æquoribus: nēc non Öretæque feroces; Pris. P. 664.

Ōrgĭă, ōrŭm, n.

Orgia, quæ früstra cupiunt audire profani: Cat. lxiv. 261.

Örībāsus, ī, m. [iii. 210. Pāmphāgus, ēt Dōrceus, ēt Örībāsus, Ārcādēs ōmnēs: Ov. M.

Öricius, a, um, adj.

Inclūsūm būxō •, aŭt Ōriciā tĕrĕbīnthō. V. Æ. x. 136.
• Synalæpha not observed.

Ōrĭcŏs, ī, f.

Accipiāt plācidīs Oricos æquoribus. Prop. 1. viii. 20.

Öricüm, ī, n. [Tet. Ascl.] Gygēn? Ille Notīs āctus ad Öricum—Hor. 3. C. vii. 5. (Chor.

Örīgo, ĭnĭs, f. Ot quondām Mārsæŭs, amātor Örīgĭnĭs, īllē—Hor. 1. S. ii. 55.

Orion, onis, m.

Quūm subito assurgēns fluctu nīmbosus Örion—V. Æ. i. 535. Sævus ubi Örion hībērnīs conditur undīs, vii. 719. Ārmātumque auro cīrcumspicit Örionz. iii. 517. (Spond.) Ātque auro rude fulmen habent, Orionzs altī—St. T. vii. 256.

Örīös, ī, m. Dēprēssītquĕ dŭōs, Brötĕān ĕt Örīŏn. Örīō—Ov. M. xii. 262.

Örītæ, ārum, adj.

Örītās, Ārībāsque ēt vēlocēs Ārāchotās. Av. D. 1297.

Õrīthyīž, æ, f.

Črūdēlem ēt Börčām rāpta Ōrīthyīž negābit. Prop. 2. xxvii. 51. Ōrīthyīšn amāns fūlvīs amplēctitur ālīs. Ov. M. vi. 707.

Örmenis, idos, f. Patron.

Nēc referām pārtūs, Ōrmeni nymphā, tūos. Ov. H. ix. 50.

Ōrmĕnŭs, ī, m.

Örmenus, et pronas tendentis Amyntoris ulnas-St. T. x 515.

Ōrnēŭs, ī, m.

Fügit et Örneüs, Lycăbasque, et saucius armo—Ov. M. xii. 302.

Örnithus, ī, m. or Örnitus, ī, m. or Örnitus, ī, m. [677. Tot Phrygiī cecidēre virī. Procul Örnitus ārmīs—V. Æ. xi.

Öröbis, is, m. [(I. T.)
At nünccë Lēdūs, nūnc ët Öröbis flūmină. Av. O. M. 590.

ORO-OST

Örödēs, ĭs, m.

Örödēs, is, m. [732. Ātque īdēm fūgientem haūd ēst dīgnātus Öröden—V. Æ. x.
Örömědön, öntřs, m. Cæum, ēt Phlēgræīs Örömědöntá jügīs. Prop. 3. ix. 48.
Öröntës, æ, and is, m. Önäm, quæ Lýciös fidümquë vëhēbät Öröntëm—V. Æ. i. 113. A flüminë vënit Öröntæ. T. M. 1822. (Paræmiac)
Öröntēŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Aūt quĭd Öröntēā crīnēs pērfūndĕrĕ mỹrrhā— <i>Prop</i> . 1. ii. 3.
Orpheüs, ĕŏs, and eī, m. Cūm trăhĕrēt sīlvās Orpheüs ēt dūrā cănēndō Sāxā—Ov. T. 4. i. 17. Lōngōs Orphĕŏs ēxūīt dŏlōrēs. St. S. 2. vii. 40. (Phal.) Quōd sī Thrĕĭcĭō blāndĭŭs Orphĕō—Hor. 1. C. xxiv. 13. (Chor. Tet. Ascl.)
Örphēŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Cērbērös Örphēō lēnīvīt sībīlā cāntū. Luc. ix. 643.
Örphitüs, ī, m. Bēllātörĕ jübās āptānte. Rst, Örphitĕ, mūnüs—Sil. v. 166.
Örphnæŭs, ī, m. • Örphnæüs crūdēlĕ mĭcāns, Æthōnquĕ sāgīttā—Cl. R. P. i. 282.
Örphnē, ēs, f. [v. 539. Vīdērāt Ascālāphūs: quēm quōndām dīcītūr Örphnē $-Ov$. M.
Örsēs, ĭs, m. [748. Pārthěnĭūmquĕ Răpo ēt prædūrūm vīrĭbŭs Örsēn—V. Æ. x.
Örsílőchüs, ī, m. [636. Örsílőchüs Rěmůlī, quāndo īpsum hörrēbät ädīrě—V. Æ. xi.
Örthösis, idös, f . Ét pīnguēm Tripölīn, nēc nōn Örthösidā sāerām— $Pris$. P . 856.
Orthrüs, ī, m. Dēlīcta īnlātrāt jējūnīs faūcĭbüs Orthrüs, <i>Sil.</i> xiii. 845.
Örtÿgĭä, æ, f. or Örtÿgĭä, ës, f. Līnquimus Örtÿgïæ pörtüs, pĕlägöquĕ völāmus. V. Æ. iii. 124. Nūnc sĕdĕt Örtÿgĭä. Timuīt cōncūrsibus Ārgō—Ov. M. xv. 337.
Ōrtÿg'iŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Sē mĕmŏr Ōrtÿg'iās sürrĭpŭīssĕ bŏvēs. <i>Ov. F.</i> v. 692.
Örtÿgĭüs, ī, m. Örtÿgĭüm Cæneüs, vīctōrēm Cænĕä Türnüs—V. Æ. ix. 573.
Oscī, ōrŭm, m. Oscōrūmquĕ mănūs. Tĕrĕtēs sūnt āclÿdĕs īllīs—V.Æ. vii. 730.
Öscüs, ä, üm, <i>adj</i> . Tēllūs ārtificēs nē tērāt Öscā mānūs. <i>Prop.</i> 4. ii. 62 .
Ösīnĭŭs, ī, m. Quā rēx Clūsīnīs ādvēctūs Ösīnĭŭs örīs— <i>V. Æ.</i> x. 655.

. Sie tilá sācrā přūs sēmpēr Ösīris amět. Ov. A. 2. xiii. 12. Ösīrin Ægyptūs pūtāt. Aus. E. xxx. 2. (I. Dim.)

OSS-PAC

Ōssă, æ, f. Ignibus Ossa novīs, ēt Pēlion āltior Ossa-Ov. F. iii. 441. Pēlion Ossa terīt, summus premit Ossan Olympus. Sev. Æ. 49. Ōssæŭs, ă, ŭm, adj. Attöllīt Tītān, rūpēs Ossæă coercet. Luc. vi. 334. Ostřá, orům, n. Ostřa contigerat, qua se Tiberinus in altum-Ov. F. iv. 291. Öströgöthī, örüm, m. [Eut. ii. 153. Est opus. Ostrogothis colitur mixtisque Gruthungis-Claud. Ötăcēs, ĭs, m. **「121.** Quâs Ötăces, quas Latris agunt, et raptor amorum—V. F. vi. Otāciliŭs, ī, m. Cāstănēās cēntūm sēvīt Ötācīlius. Mart. 10. lxxix. 6. Ötāxēs, ĭs, m. At non înde procul Rhamelus et acer Otaxes-V. F. vi. 529. Otho, onis, m. Sīc libitum vāno, qui nos dīstīnxit, Othoni. Juv. iii. 159. Ōthryadēs, æ, m. Talibus Othryadæ dīctīs ēt numine dīvum—V. Æ. ii. 336. Ōthrys, yŏs, m. nūdŭs T513. Ārboris Othrys erāt, nec habebat Pēlion umbras. Ov. M. xii. Ōtŏs, ī, m. or Ōtŭs, ī, m. Robur Aloidæ. Dum vēllere Pēlion Otus-Claud. B. Get. 74. Ōtreūs, ĕŏs, m. nomēngue secūtus Otreos unanimi: decus ille, et læta suorum-V. F. iv. 162.

Övidius, ī, m.

Pācātus, ī, m.

Pācciŭs, ī, m.

În Nomentanis, Övidi, quod nascitur agris, Mart. 1. cvi. 1.

Ōxŭs, ī, m.

Sūgdias, ingenti quam flūmine dissicit Oxus. Av. D. 925.

Ρ.

Nām prīmum ēst meruīsse tuum, Pācate, favorem : Aus. Sap. 5.

Mūnera, quæ cuperet Paccius esse sua. Mart. 14. lxxviii. 2. Păchynos, ī, f. or Pachynum, ī, n. [xiii. 725. E guibus imbriferos obversa Pachynos ad Austros: Ov. M. Dārdaniām Siculo prospēxit ab ūsque Pachyno. V. Æ. vii. 289. The penultima is shortened by Avienus and Priscian, contrary to the example of the poets of the Augustan age. Usque în saxosî Păchynī jugă. Plūrimus înde-Av. D. 129.

Pacideianus, i, m. See Placideianus.

PAC-PAL

Păcŏrus, ī, m. Jām bīs Mönæsēs ēt Păcŏrī mănus—Hor. 3. C. vi. 9. (Gr.Ak.)

Pāctolides, um, f. adj.
Dēseruēre suās Nymphæ Pāctolides undās. Ov. M. vi. 16.

Pāctolus, ī, m.

Dēspūmāt rūtilās dīvēs Pāctolus arenās. Claud. Prob. Ol. 54.

Pāctumeīus, ī. m.

Tuūsque vēntēr Pāctumeīus, ēt tuō—Hor. Ep. xvii. 50. (I. T.)
al. partumeius.
Pācuvius, ī. m.

Pācuvius doctī fāmām sēnis, Āccius āltī—Hor. 2. E. i. 56.

Pădæŭs, ī, m.

Ultīmā vīcīnūs Phœbo tenet ārvā Pādæus. Tib. 4. i. 145.

Pădŭs, ī, m.

Sīc plēno Padus ore tumēns super aggere tutas—Luc. vi. 272.

Pădūsă, æ, f.

Consedere avium, piscosove amne Padusæ-V. Æ. xi. 457.

Pæān, ānīs, m.

Dicite, lo Pæān, et lo, bīs dīcite, Pæān. Ov. A. A. ii. l. Vēscēntēs, lætūmque choro Pæāna canēntēs. V. Æ. vi. 657.

Pægnium, ī, m.
Pægnium, dēliciæ puĕrī, sālvē! quid āgis? ūt vălēs? Plaut.
Per. 2. ii. 22. (Troch. Tetram. cat.)

Pæŏnës, ŭm, m.
Addë triumphatos modo Pæŏna

Addě triumphatos modo Pæonas, addě quieti-Ov. P. 2. ii. 77.

Pæŏnĭs, ĭs, f. adj.

Pæŏnis Eūippē mātēr fuit. Illa potentem—Ov. M. v. 303.

Pæŏnĭŭs, ă, ŭm, adj.

Pæönium în môrêm senior succinctus amīctu-V. Æ. xii. 401.

Pæstānus, š., um, adj.
Ceu geminæ Pæstāna rosæ pēr jūgera rēgnant. Claud. N. Hon.

Pæstům, ī, n. Örnārēt, căněrēm, bǐfěrīquě rŏsārĭă Pæstī. V. G. iv. 119.

Pætănion, ī, f.

Pætäniön autem est insula ad Zephyrum lätens. Av. O. M.
199. (Iamb. Trim.)

Pætus, ī, m. Pætus at ōccidērēt, tōt coiere mala. Prop. 3. vii. 54.

Pætůs út öcciděrēt, töt cölérě málá. Prop. 3. vii. 54

Păgăsă, æ, f. Nāmquĕ fĕrūnt ōlīm Păgăsæ nāvālĭbŭs Ārgō—*Prop.* 1. xx. 17.

Păgăsæŭs, ă, ŭm, adj. Phāsidă pūppē novā vēxīt Păgāsæŭs lāsōn. Ov. H. xvi. 345.

Pāgāsējūs, ā, um, adj.

Spārgāt; čt Œballum Pagasēta puppis alumnum—V. F. i. 402.

Păgăsŭs, ī, m. [V. Æ. xi. 670. Tüm Līrīm, Păgăsūmquë săpēr: quōrum āltër hābēnās— Pălæmōn, ŏnĭs, m.

Leucotheeque deum cum matre Palæmona dixit. Ov. M. iv. 541.

Pălæmonius, ă, um, adj.

Cūrvă Palæmonio sēclūditur unda Lechæo. St. T. ii. 381.

Pälæphätĭŭs, ä, ŭm, adj.

Docta Palæphatia testatur voce papyrus. V. Cir. 88.

Pălæstīnus, a, um, adj.

Cultă Pălæstino septimă săcră Syro. Ov. A. A. i. 416.

Pălæstră, æ, f.

Rheū Palæstra ātque Ampēlīsca! ŭbi ēstīs nūnc ? Plaut. Rud. 2. vi: 28. (I. T.)

Pălæstrĭo, ōnĭs, m.

Extra unum Palæstrionem, huc deturbatote în viam. Plaut.
Mil. 2. ii. 6. (Tr. Tet. cat.)

Pălămēdēs, ĭs, m.

Māllet et înfēlīx Palamēdēs ēsse relīctus-Ov. M. xiii. 56.

Pălămēdēŭs, ă, ŭm, adi.

Et Pălămēdēis cērtantēm vīrībūs ortum, Man. iv. 206.

Drianadies x sm adi

Pălămēdicus, ă, um, adj. [25. Hæc gruis ēffigiës Pălămēdică pōrrigitur \$\Phi\$. Aus. Ed. de Litt.

Pălătīnus, ă, um, adj. Musă, Pălătīnī reserāmus Apollinis sedem: Prop. 4. vi. 11.

Palātĭŭm, ī, n.

Quæ Tüscüm Tibërim ēt Romānā Pālātiā sērvās, V. G. i. 499. Indē sācro vēnērāndā pētēs Pālātiā clīvo, Mart. 1. lxxi. 5.

Pălēs, ĭs, f.

Īpsā Pālēs āgrōs, ātque īpsē rēlīquĭt Āpōllō. V. B. v. 35. Lūcē Pālīs populōs pūrgēt ut īllē cinis. Ov. F. iv. 640.

Pālfurius, i, m.

Sī quīd Pālfūrio, sī crēdimus Armīllāto, Juv. iv. 53. (Spond.)

Pălīcus, ī, m. or Pălīcī, ōrum, m.

Flumina: pīnguis ubi ēt plācābilis ārā Pālīcī. V. Æ. ix. 585. Stāgnā Pālīcōrum, ruptā fērvēntia tērrā: Ov. M. v. 406.

Pălīlĭă, ŭm, n.

Nox abiīt, oritūrque Aūrora. Palīlia poscor. Ov. F. iv. 721.

Pălīlis, ĕ, adj.

Hōc ārgūmēntī flāmmā Pālīlis hābēt. Ov. F. iv. 798. Mūnērē rēgnā capīt: fēstīsquē Pālīlibūs ūrbis—Ov. M. xiv. 774.

Pălinūrus, i, m.

Nēc meminīsse viæ media Palinūrus in unda-V. Æ. iii. 202.

Pāllădĭum, ī, n.

Pālladiūm, cæsīs sūmmæ cūstodibus ārcis—V. Æ. ii. 166.

Pāllādĭŭs, ī, m.

Pāllādium, generīs spēmque decusque meī. Rutil. i. 208.

Pāllādĭūs, a, um, adj.

Pāllādīās ĭnēō, nōn cōgnōscēndūs, Athēnās. Ov. M. vii. 723.

Pāllāntēum, ī, n.

Pāllāntīs proavī dē nomine Pallantēum. V. Æ. viii. 54. (Sp.)

Pāllāntēŭs, ă, ŭm, adj.

Quæsītum Ænēān ād mænĭā Pāllāntēā. V. Æ. ix. 196. 233 x 3

PAL-PAM

Pāllāntīzs, ždīs, f. adj. Trādēndūm Phoebō Pāllāntīzs īnfīcīt ōrbēm. Ov. M. xv. 191.

Pāllāntīs, ĭdös, f. adj. Īonīum Zephyrīs sēxto Pāllāntĭdös ortu—Ov. M. xv. 700.

Pāllāntĭūs, ă, tim, adj. Excĭpĭt hōspĭtĭō jūvĕnēs Pāllāntĭūs hērōs. Ov. F. v. 647.

Pāllās, adīs, f. Ot vidīt vūltūs Pāllās in āmne suos. Ov. A. A. iii. 506. Ægidāque horrificām tūrbātæ Pāllādis ārmā, V. Æ. viii. 435.

Pāllās, antīs, m.
Fīlīus huīc Pāllās, īllī comes ībāt Āchātēs. V. Æ. viii. 466.
Încolumēm Pāllantā mihī sī fātā reservant—575.

Pāllēnæŭs, ä, üm, adj.
Pāllēnæā Jövī mūtāvīt fūlmĭnā Cÿclōps. Luc. vii. 150.

Pāllēnā, æ, f. or Pāllēnē, ēs, f. Ārvā tēnēnt. Hīc mēllǐflūīs Pāllēnā süb āntrīs—Av. D. 468. Lābāt Cithærōn, āltā Pāllēnē trēmit, Sen. H. F. 979. (I. T.)

Pāllēneūs, čös, m. Pāllēneūs, öcülīs ādvērsā tüēntībās ātrēx, Claud. Gig. 109.

Pāllēnis, idis, f. adj. Cērnērē sīt longē Pāllēnidis īntimā tērræ. Av. D. 380.

Pālmūs, ī, m.

[x. 697.
Stērnīt hūmī, cūm quō Lătăgūm, Pālmūmquē fūgācēm—V.Æ.

Pālpētus, ī, m.
Pālpētus Āonios grāmēn gēntīlē mētēntēs—St. T. x. 319.

Pāmphāgūs, ī, m. [iii. 210. Pāmphāgūs, ēt Dōrceūs, ēt Örībāsūs; Ārcādēs ōmnēs: Ov. M.

Pāmphilā, æ, f.
Übi nominābīt Phædriam, tu Pamphilam—Ter. E. 3. i. 50.

Pāmph'līppūs, ī, m. Vīdīstīn' virūm sŏrōrīs Pāmph'līppūm? Nōn. Ādēst? Plaut. St. 2. ii. 66. (Tr. Tet. cat.)

Pāmphilus, ī, m. Agē, Pāmphile; exī, Pāmphile: ēcquīd tē pūdēt? Ter. An. 5. xx. 30. (I. T.)

Pāmphÿlĭā, æ, f. [1. iv. 77. Hūnc quǒquē pērquē növēm tímūīt Pāmphÿlĭā mēssēs, St. S. Avienus, D. 81. rightly makes the antepenult. long; while 1013 he either shortens it, or makes a synæresis of the last two syllables: Pāmphyliæ in finēs; hīc idem Crāgus hābētūr.

Pāmphýlis, idis, f. adj. Incipit ā mědiis tērræ Pāmphýlidis ōrīs. Pris. P. 630.

Pāmphÿlĭŭs, ă, ŭm, adj.
Compēnsāt médĭo pēlăgī. Pāmphÿlĭā pūppī
Occūrrīt tēllūs—Luc. viii. 249.

Pāmphýlus, a., tim, adj.
Pāmphýlumque latus Libyæ pērtēndit ab oris. Pris. P. 55.
234

Pān, ānös, m.

Pān, övitim cūstos, tüä sī tibi Msenžiš cūrse. V. G. i. 17. Mēcum ūna īn sīlvīs imitābērē Pānā cānēndō. V. B. ii. 31.

Mēcum ūna in sīlvīs imitābērē Pānā canēndo. V. B. ii. 31 Pl. Pānēs, ēt in Vēnērēm Satyrorum prona jūvēntus. Ov.

Fr. Panes, et in venerem Satyrorum prona juventus. Ov. F.
i. 397.

Pănætĭüs, ī, m. [(Gr. Alc.) Lībrōs Pănætī, Sōcrătĭcam ēt dŏmum, Hor. 1. C. xxix. 14.

Pānārētūs, ī, m. Ārgūtō mādidūs pollice Pānārētūs. Mart. 6. lxxxix. 2.

Pănăthēnăicus, ă, um, adj.

În Pănăthenăicis tu numerandus eris. Aus. Prof. i. 14.

Pānchæŭs, ă, ŭm, adj.

Pālmiferos Ārābās, Pānchæāque rūrā relinquit. Ov. M. z. 478.

Pānchāĭā, æ, f.

Totăque turiferis Panchală pinguis arenis. V. G. ii. 139.

Pānchāĭŭs, ă, ŭm, adj.

Tūra ferāt, floresque alios Panchaia tellus. Ov. M. x. 309.

Pānchātēs, æ, m.

Pānchātēs animosas egais, sapēr āltior īrē—Sil. xvi. 374.

Pāndārus, ī, m.

Haud ita me experti Bitias et Pandarus ingens, V. Æ. xi. 396.

Pandātaria, æ, f.

Pandatarim litora terrm. Sen. Oct. 971. (Anapæst. Dim.)

Pāndīōn, ŏnīs, m. [426. Quēm sībī Pāndīōn öpībūsquē vīrīsquē pötēntēm—Ov. M. vi. Quāquē dāta ēst clārō Pāndīŏne nātā tÿrānnō. 436.

The penultima is ahortened. erroneously. by Ayienus

D. 1218.

Hæc cum Pandionis letum componeret aulæ.

Pāndīŏnĭŭs, a. um. adi.

Quid Pāndīŏniæ rēstānt nisi nomen Athenæ? Ov. M. xv. 430.

Pāndrösös, ī, f. [ii. 788. Trēs hābūīt thālāmēs: quōrūm tū, Pāndrösö, dēxtrūm—Ov. M.

Panegyris, is, f.

Quō nūnc īs ? Ād tē. Quīd vēnīs ? Pānēgyrīs Rogārē jūssīt—*Plaut, St.* 1. iii. 92. (I. T.)

Panēmus, ī, m.

Thēspladēn: ĕadēm poscēntī fata Panēmo—St. T. ix. 293.

Pāngæā, ōrum, n. [iii. 739. Jāmque ĕrāt ād Rhödöpēn Pāngæāquĕ florīdā vēntum—Ov. F.

Pāngætis, a, tim, adj.

Pīndus agīt fremitus, Pangæaque saxa resultant. Luc. vii. 482.

Pānnīculus, ī, m.

Vīlia Panniculi pērcutit ora sono. Mart. 2. lxxii. 4.

Pānnīcus, ī, m.

Nölö virum nimium, Pannice, nölö pärum. Mart. 2. xxxvi. 4. 235

PAN-PAP

Pānnönĭā, æ, f. [Ruf. ii. 45. Jām plāgā Pānnönīæ, misērāndāquē mænĭā Thrācūm—Claud. Pl. Impērīis grāvīdās quā sēcō Pānnönĭās. Aus. E. iv. 4.
Pānnŏnĭcūs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Dūm nŏvā Pānnŏnĭcī nārrātūr glōrĭā bēllī, <i>Mart.</i> 8. xv. 1.
Pānnŏn's, id's, f. adj. Pānnŏn's haūd äl'itēr pōst īctūm sæviŏr ūrsā—Luc. vi. 220.
Pānnönĭŭs, ä, ŭm, adj. Nūnc tíbǐ Pānnönĭa ēst, nūnc Illÿrĭs ōră dŏmāndă: Ov. T. ii.
Pănômphæŭs, ī, m. Ārā Pănômphæō větůs ēst sācrātā Tŏnāntī. Ov. M. xi. 198.
Pănopē, ēs, f. Excipit îllæsos Pănopē centumque sorores; Ov. F. vi. 499.
Pănopeă, æ, f. Nereidum Phorcique chorus Pănopeăque virgo, V. Æ. v. 240.
Pănopēs, æ, m. [300. Tum duo Trīnācriī jūvēnēs, Helymus Panopēsque, V. Æ. v.
Pănöpeüs, ĕös, m. Nāryciüsquē Lēlēx, Pănöpeüsque, Hyleüsque, fĕrōxque— Ov. M. viii, 312.
Pănôrmös, î, f. Tergemino venît numero fœcundă Pănôrmös; Sil. xiv. 261.
Pānsā, æ, m. Quum Pānsa ēripiāt, quidquid tibi Nāttā reliquit. Juv. viii. 95.
Pāntænīs, is, f. Non tha Pāntænīs nimium sē prætērāt īllī, <i>Mart.</i> 7. lxix. 7.
Pāntāgāthūs, ī, m. Pāntāgāthūs, döminī cūrā dölörquē sŭī. Mart. 6. lii. 2.
Pāntāgiā, æ, f. or Pāntāgiē, ēs, f. [iii. 689. Pāntāgiæ, Mēgārōsquē sinūs, Thāpsūmquē jācēntēm———V. Æ.
Pānthēus, ī, m. Lūcān'iācūs Pānthēum. Aus. E. xxx. 7. (I. Dim.)
Pānthŏidēs, æ, m. Patron. [xv. 161. Pānthŏidēs Eūphōrbūs ĕrām: cuī pēctŏrĕ quōndām—Ov. M.
Pānthūs, öös, m. Pānthūs Öthryādēs, ārcīs Phosbīgus sācērdēs, V. Æ. ii. 319.
Pānticāpæum, ī, n. or Pānticāpum, ī, n. Euxīnum īn pēlāgus. Tunc æquorā Pānticāpæī—Av. D. 449. Hīc sunt Āldēscī quoque, Pānticāpīque flüentā. Pris. P. 306.
Pāntīlītis, ī, m. [78. Mēn' mövēāt cīmēx Pāntīlītis, aūt crūcjēt quöd—Hor. 1. S. x.
Pāntölābūs, ī, m. Pāntölābō scūrræ, Nomēntānōquē nepētī. Hor. l. S. viii. ll.
Pānyāsīs, īs, m. Pānyāsī sēd notā tāmēn, ceū longfor ætās—Av. A. P. 175.
Păphāgēus, ă, um, adj. [isee: Sitque Păphāgēse causă lesenă necus. Ov. Ib. 504. al. Phāyī-236

PAP-PAR

Paphlacus, a, um, adj. See Paphlagones.

Păphře, es, f. [82. Navigět: hūnc mülto Păphře sătŭrābăt ămômō, St. S. 3. iv.

Păphĭŭs, ă, ŭm, adj.
Rēspondēnt, sŏlĭdo Păphĭæ dē robore myrtūs. V. G. ii. 64.

Pāphlägönēs, um, m. [Pāphlägönum prōdīt sāxōsā Cărāmbis. Av. D. 227. al.

Păphös, ī, m. f. or Păphüs, ī, f.
Illă Păphôn gënuit, dē quo tënët însulă nomen. Ov. M. x. 297.
Est Păphüs, Idăliumque tibī, sunt altă Cythera. V. Æ. x. 86.

Pāpilus, ī, m.
Cur, quæ vīs fierī, Pāpile, fācta doles? Mart. 4. xlviii. 2.

Păpīriānus, ī, m. Ēheū quām běně nunc Păpīriāně, Mart. 8. lxxxi. 10. (Phal.)

Pāpĭŭs, ă, ŭm, adj.
Pāpĭä lēx plācŭīt. Jūlĭă dīsplicŭĭt. Aus. E. lxxxix. 2.

Păpyriŭs, î, m. Conditor, et Pyrrhi per bella Păpyriŭs ultor: Man. i. 784.

Părætönĭum, î, n. Isĭ, Părætönĭum, genĭalĭăque arva Canopī, Ov. A. 2. xiii. 7.

Părætŏnĭŭs, ă, ŭm, adj. Usque Părætŏnĭās Eōa ād lītöră Syrtēs. Luc. iii. 295.

Pārcă, æ, f. or Pārcæ, ārum, f.

Et stābāt vāchā jām tibi Pārcā cölö. Ov. A. 2. vi. 46.

Pārcārumquē cölös non rēvocābilēs! Sen. H. F. 559. (Chor.

Tet. Ascl.)

Pārdălīscă, æ, f. Égo hūc mīssă sūm lūděre. Heūs, Pārdălīscā! Quǐd ēst? Ēst. Quǐd? Plaut. Cas. 3. v. 50. (Bacchiac.)

Păris, idis, m. Cīssēīs rēgīnā Pārīn, Pāris ūrbē pātērnā—V. Æ. x. 705. Ut rāplāt Pāridī, quām Pāris īpsē sibī. Ov. H. xiii. 74.

Părium, î, n. Jām jugă Pērcōtēs, Păriumque înfāme fragūsīs—V. F. ii. 622.

Părĭus, ă, um, adj. Stābunt ēt Parīī lāpidēs, spīrāntia sīgnā, V. G. iii. 34.

Pārmā, æ, f. Töndēt ēt īnnumēros Gāllica Pārmā grēgēs. *Mart.* 5. xiii. 8.

Pārmēno, ōnǐs, m.
Pārmēno, dōrmīs. Aus. Eph. 4. (Adonic.)
Vīrūm bŏnum, ēccūm, Pārmēnōnem īncēdĕrē. Ter. E. 5. iii. 9.

Pārmēnsis, č, adj. [iv. 3. Scrībērē quod Cāssī Pārmēnsis opūsculā vīncāt? Hor. 1. E.

Pārnāsēŭs, ă, ŭm, adj. Ūt Pārnāsēō mūnūs mēmorābile Phœbō. Av. A. P. 620.

Pārnāsīs, idīs, f. adj. Illē căpūt flāvūm laūrō Pārnāsīdē vīnctūs, Ov. M. xi. 165. 237 Pārnāsiŭs, a. um, adi. Nec tantum Phœbo gaudet Parnasia rupes, V. B. vi. 29.

Pārnāstis, ī, sa. Tē. Romāne, trahīt? mūto Pārnāsus hiatu-Luc. v. 131. Quique Elin, et Parnason, et Bœotios—Sen. Ph. 129. (I. T.)

Pārnēs, ēthis, m.

Dīvēs et Ēgaleos nemorum, Parnesque benignus - St. T. xii. 620. Quæ sāxōsō lŏcā Pārnēthī Sübjectă jăcent-Sen. Hip. 4. (Anapæst. Dim.)

Pārnēssus, ī, m.

Pārnēssum lātē prope montem rura tenentes. Pris. P. 716.

Păros, ī, f. Et Paros, ēt Clario Dēlos amata deo. Ov. A. A. ii. 80.

Pārpānĕŭs, ī, m.

Pārpānēī montīs sūb celsā rūpe, Ārfenos-Pris. P. 1005. Pārrhāsis, idos, f. adj.

Quæque micat gelido Parthasis Ursa polo. Ov. H. xviii. 152. Pl. Parrhasides stellæ, namque omnia nosse potestis, Ov. F. iv. 577.

Pārthāsiŭs, ī. m. Quās aut Pārrhāsius protulit, aut Scopas, Hor. 4. C. viii. 6. (Chor. Tet. Ascl.)

Pārrhāsiŭs, a, um, adj. Parrhasio dictum Panos de more Lycei. V. Æ. viii. 344.

Pārthāon, onis, m.

Accipe me generum, dixi, Parthaone nate. Ov. M. ix. 12.

Parthaonides, æ, m. Patron. 705. Nunc Parthaonides, nunc dux mihi Thracia proles, V. F. iii.

Pārthāonius, a, um, adj. Et Parthaoniæ (dudum sī certus ad aures Clāmor vīt) tibi jūrā domūs-St. T. i. 670.

Pārtheniānus, a, um, adj. Hæc toga jam non est Partheniana; mea est. Mart. 9. 1. 10.

Pārthěnĭē, ēs, f. Pārthenie: pătuit, nec tibi avara fuit. Prop. 4. vii. 74.

Pārtheniŭs, ī. Müsæ, Pärthenium rögäte vestrum-Mart. 5. vi. 2. (Phal.)

Pārthenius, a. um. adi. Frīgora Parthenios canibus circumdare saltus. V. B. x. 57.

Parthenopæus, ī, m.

Pārthenopæus, et Adrastī pallentis imago. V. Æ. vi. 480. Pärthěnopë, ës, f.

Pārthenopē, studiis florentem ignobilis oti. V. G. iv. 564.

Pārthenopējus, a, um, adj. Hās ubi præteriīt, et Parthenopeia dextra

Mœnĭk-Ov. M. xiv. 101.

Pärthī, örum, m. Sī vos, o Pārthī, pētērēm cum Cāspia claustra, Luc. viii. 222.

PAR-PAT

Pārthĭš, æ, f.
Quōd sēmpēr sævās dēbēt tǐbǐ Pārthĭš pœnās, Luc. vii. 431.
Pārthĭcŭs, ă, ŭm, adj.
Pārthĭcă Rōmānōs sōlvērūnt dāmnā fūrōrēs. Luc. i. 106.

Pārthis, idis, f. adj. Pārthis, ēt ā Pārthis domitæ pēr sæculā gēntēs. Man. iv. 803.

Pārthus, ī, m.
Pārthe, dabīs poenās, Crāssī gaudēte sepultī, Ov. A. A. i. 179.

Pārticulo, onis, m. [(I. T.)
Pārticulo, chārtīs nomēn victūrūm meīs. Phæd. 4. Epil. 5.

Păsārgădă, æ, m. [970. Prīmā pārtē Săbæ, mědĭūsquě Păsārgădă, pōst hūnc— $Pris.\ P.$

Pāschā, n. [17. Nos ētēnīm prīmīs sānctūm post Pāschā d'iēbus—Aus. Epis. x.

Pāsībūlā, æ, f. Non pătīār. Heūs Chremē: quod quærīs Pāsībūla. Ipeā 'st. Ēā 'st. Ter. An. 5. iv. 42. (I. Tet. acat.)

Pāsīcompsā, æ, f. Ēx formā nomen inditūm 'st. sēd quid āis, Pāsīcompsā. Plaut. Mer. 3. j. 19. (I. Tetr. cat.)

Pāsīphāē, ēs, f. Pāsīphāē, mīxtūmquē genūs, prolēsque bīformīs—V. Æ. vi. 25.

Pāsiphāēiŭs, ā, ŭm, adj.
Sēd tāmen īlle ego sūm. Mē Pāsiphāeiā quondām—Ov. M. xv.

Pāsĭphĭlŭs, ī, m. Pāsĭphĭle, örnātūs fĭdĕī, cuī jūrĕ fătēmŭr—Pall. 1.

Pāsīthēā, æ, f. Non hoc Pāsīthēā blāndārum prīmā sororum—St. T. ii. 286.

Pāssēr, ērīs, m. Flūctūs Pāssērīs, aūt sŭpērbūs Ānxŭr, Mart. 6. xlii. 6. (Phal.) Pāssērīnūs. ī. m.

Ütrümne currat Passerinus, an Tigris, Mart. 7. vii. 10. (Scaz.)

Pāstor, oris, m. Pāstor cāre nepos, spēs cūjūs cērta fuīt rēs—Aus. Par. xi. 3.

Pătălēnē, es, f.
Dīvidŭā cūjūs Pătălēnē cīngitur undā. Pris. P. 1000.

Pătăræŭs, ă, ŭm, adj. Et Clăros, êt Tenedos, Pătăræăque rēgia servit. Ov. M. i. 506.

Pătărēis, idis, f. adj. Tērminus hīs cautēs Pătărēidis ēminēt ārcis. Av. D. 187.

Pătăreūs, ĕös, m. Dēlĭus êt Pătăreus Ăpollo. Hor. 3. C. iv. 64. (Less. Alc.)

Pătăvīnus, ă, um, *adj.* Vēllērā cum sumānt Pătăvīnæ multă trilīcēs, *Mart.* 14. cxliü. 1.

Pătăvĭum, ī, n. Hīc tăměn îlle ūrbēm Pătăvī, sēdēsquĕ löcāvĭt. V. Æ. i. 247.

Pătēră, fandī nobliis, Aus. Prof. iv. 2. (I. Dim.)
239

PAT-PEG

Patræ, ārum, f. [4] Mēssēnēquē fērāx, Pātræque, humilēsquē Clēonæ, Ov. M.	
Patrēnsīs, č, adj. Dum sibi redīrē dē Patrēnsībūs fundīs—Mart. 5. xxxv.	ε.) 1.
Pātröbās, æ. Vēxāt sæpē mēum Pātröbās confinis agēllum : <i>Mart.</i> 2. xxx	[3. cii.
Pătroclēs, îs, m. [a ma Sīc ēt Pătroclēn Hēctoreā manu perisse, T M. 272. (Ion	j.) ic.
Patröclĭānŭs, ă, ŭm, adj. Sēllās āntē pētīt Pātrōclĭānās, Mart. 12. lxxvii. 9. (Phal.))
Patroclus, ī, m. Cædē puēr fāctā Pātroclus Öpuntă relīquit, Ov. P. 1. iii. 73	
Pātrōn, ōnis, m. [v. 28] Hūnc Săliŭs, simŭl ēt Pātrōn: quōrum ālter Ācārnān, V.	98. Æ.
Pătūlcĭūs, ī, m. Nōmĭnă rīdēbīs: mödö nāmquĕ Pātūlcĭūs īdĕm, Ov. F. i. 15	29.
Pauliacus, ī, m. Pauliacus tāntī non mihi vīllā forēt. Aus. Epist. v. 16.	
Paūlīnus, ī, m. [xxiv. 12 Ēccē tuus Paulīnus adēst. Jām nīnguida līnquit—Aus. Epi	
Paullă, æ, f. [viii. Nüběrě Paullă cupīt nöbīs; ěgö dücěrě Paullăm—Mart. l	1. 10.
Paullus, ī, m. [xx. Cārmină Paullus ēmīt: rēcītāt sua cārmină Paullus, Mart. Pl. Orātīonē Rēgulos, jocīs Paullos, 5. xxviii. 6. (Scaz.)	
Paūsĭācūs, ă, ŭm, adj. Vēl cūm Paūsĭācā torpēs, īnsānē, tābēllā, Hor. 2. S. vii. 95.	
Paūsimāchus, ī, m. [(1. 1 Paūsimāchus īndē, prīscā quēm genuīt Samos, Av. O. M. 4	ľ.) 45 .
Pāx, ācīs, f. Ot cölītūr Pāx ātquĕ Fīdēs, Vīctōrĭă, Vīrtūs. Juv. i. 115. Hōc pīnguem ēt plācītām Pācī nūtrītör ölīvām. V. G. ii. 42	25.
Pēctītis, ī, m. Pēctī, nihīl mē sīcūt āntēā jūvāt—Hor. Ep. xi. 1. (I. T.)	
Pědānŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Quīd nūnc tē dīcām fācĕre īn rēgĭōnĕ Pēdānā? <i>Hor.</i> 1. <i>E.</i> iv.	. 2.
Pēdjānus, ī, m. Fulgēntem, ēxtrēmō Pēdjānus in āgmine vīdit, Sil. xii. 233	
Pědřátřá, æ, f. Julius et frágilis Pědřátřá, fürque Vöránus. <i>Hor.</i> 1. S. viii. 1	39.
Pědřůs, ī, m. Für ěs, šīt Pědřo. Pědřůs quid? crimină rāsis— <i>Pers.</i> i. 85.	
Pědő, önis, m. Sic Pědő cöntürbät, Mäthő dēfícit: ēxitüs hic ēst—Juv. vii. 1: Si rögět hæc áliquis, cür sünt nārrātă Pědöni—Ov. P. 4. x. 6	29. 65.
Pēgāsēlus, a, um, adj. Cāntārē crēdās Pēgāsēlum nēctār. Pers. Prol. 14. (Scaz.	.)

PEG-PEL

Pēgāsčūs, ā, ūm, adj. Non sī Pēgāsčā vēctārīs in āšrā dorso—Prep. 2. xxx. 3.

Pēgāsis, idis, f. adj. or Pēgāsidēs, um. Pēgāsis Œnōnē,-Phrygūs cēlēbērrimā sylvīs, Ov. H. v. 3. Mollia, Pēgāsidēs, vēstro date sērtā poētæ. Prop. 3. i. 19.

Föntis—*Ov. M.* v. 262. Pēgē, ēs, f.

Hīc erāt Ārgānthī Pēgē sūb vērtīcē montīs—Prop. 1. xx. 33.
Pēlāgon, onīs, and onos, m. [(I. T.)
Mnēsilochūs ādvocāvīt Pēlāgonēm sēnēm. Plaut. B. 2. iv. 28.
Fērtūr: et Eupālāmon Pēlāgonāquē, dēxtrā tūēntēs, Ov. M.

Pēlāsgī, ōrum, m. Vīrginībus quā fīdā domus, vēnīssē Pēlāsgum Duatorēs—St. A. ii. 77.

Pēlāsgīšs, ādös, f. adj. Fāmā Pēlāsgīšdās sūbītō pērvēnīt in ūrbēs, Ov. H. iz. 3.

Pēlāsgīs, idos, f. adj. Sīvē jūvāt longē fūgīssē Pēlāsgidā Sāpphō; Ov. H. xv. 217.

Pēlāsgus, a, um, adj. Ignārī scēlērum tāntōrum ārtīsquē Pēlāsgæ, V. Æ. ii. 106.

Pēlātēs, æ, m. Cīnyphius Pēlātēs. Tēntāntī dēxtērā fīxa ēst. Ov. M. v. 124.

Pēlērus, a, um, adj. Jāmque Ithācum, corde æquāntēm Pēlēru fāctu, Sil. xiji. 803.

Pělēthrönjus, a, um, adj. Fræna Pělēthrönji Lapithæ gyrösque děděrě—V. G. iii. 115.

Pēleus, eŏs, m. Āctöridēn Pēleus, īpsum quoque Pēleu Phocī—Ov. F. ii. 39. Īrām, Dīvu refēr, nātī Pēlēos Āchīlleī—Aus. Per. II. i. 1.

Pēljā, æ, m. Aūdītus ā tē Pēljā sūpplicjūm tulit. Sen. Med. 201. (I. T.) Pēljācus, ā, um. adi.

Trošque Pēlišcæ stērnēbāt cūspidis ictū Āgminš—Ov. M. xii. 74.

Pēlyas, ados, f. adj. [from Pēlyan.] Phrÿxēām pētīt Pēlyas ārbor ovem. Ov. H. xii. 8.

Pělišs, ždös, f. adj. [from Pělišs, æ, m.] [(1. 7.) Hīc cædě pätrīs Pělišdum infēcīt mănūs. Phad. 4. vii. 16.

Pēlīās, æ, m. Jām grāvior Pēlīās, ēt vūlnērē tārdūs Ūlīxī, V. Æ. ii. 436.

Pēlīdēs, æ, m. Patronym. Pēlīdēs ūtinām vītāssēt Āpōllinis ārcūs! Ov. H. viii. 83.

Pēlīgnī, ōrum, m. Hōc quöquē compostu Pēlīgnīs nātus āquosis, Ov. A. 2. i. l. 241 Pėlignus, a. um. adi. Postquam posse dătum Pelignă revisere tectă, Sil. ix. 80. Pēlīon, ī, m. and n. Et quas Ossa tülīt, quas aktas Pēlītn hērbas, Ov. M. vii. 224. Össäque cum * Pelio cumque Hæmo cesserit Öthrys. Sil iii. Dissyll. by synizesis. 495. Pēlĭŭs, ă, ŭm, adi. (I. T.)Ütinām nec unquam Pēllī nemorīs jugo-Phad. 4. vii. 6. Pēllă, æ, f. Exigum secură fuit provinciă Pellm. Luc. x. 52. Pëllæŭs, ă, ŭm, adj. Illīc Pēllæi prolēs insana Philippi-Luc. x. 20. Pēllio, onis, m. [37. (I.T.)]Nüllam æque învîtus spēcto, si agīt Pēllio. Plaut. Bac. 2. ii. Pělopēš. æ. f. Fīlia sī fuerīt, sīt quod Pelopēa Thyestæ, Ov. Ib. 361. Pělopěřás, adís, f. adj. Ārgosque, ēt Spārtē, Pēlopēladēsque Mycēnæ, Ov. M. vi. 414. Pělopēis, idos, f. adj. Tum læva Crētēn, dēxtrā Pēlopēldas undās—Ov. F. iv. 285. Pělopeius (quadrisyll.), Pělopěius (quinquesyll.), a, um, adj. Örä märīs lātē Pelopeīaque rēgna resultant. St. T. i. 117. Quid quod avus nobis idem Pelopeius Atreus—Ov. H. viii. 27. Pělopēŭs, ă, ŭm, adj. Eūmenidum vidīt vultus Pelopēus Orēstes. Luc. vii. 778. Pělopidæ, artim, m. Patron. [a maj.) Aptö similēs nomine Pelopidæ sonābunt. T. M. 1545. (Ion. Pělopřůs, ă, ům, adj. Höc est vetüstüm Pelopise lümen domüs. Sen. Ag. 7. (I. T.) Pěloponněsůs, i. f. Et Pelöponnesī pātūlās cīrcūmvolāt orās. Man. iv. 613. Pělops, opis, m. Hīppodamēque, humeroque Pelops insignis eburno, V.G. iii.7. Tu quoque habes proavum Pelopem, Pelopisque parentem: Ov. H. viii. 47. Pělorias, adis, f. adi. [iv. 479. Jāmque Peloriaden, Lilybæaque, jamque Pachynum-Ov. F. Peloris, idis, f. adj. Pārs tepet a Zephyro Lilybeia: celsa Peloris-Av. D. 636. Pělorus, ī, m. Siculus Hēspērium latus Tängīt Pēlorus, una jam tēllus erit. Sen. H. O. 81. (I. T.) Pēlūsĭācus, a. um. adi. Nēc Pēlūsĭācæ cūram ādspērnābērē lēntīs: V. G. i. 228. Pēlūsĭŭm, ī, n. Claustrăque Pelusi Romano subrută ferro, Prop. 3. ix. 55.

Pēlūsius, a, um, adj. In vadā dēcūrrīt Pēlūsia sēptimus amnis. Luc. viii. 466. 242

PEN-PER

[(Spond.) Pěnätēs, üm, m. Cum sociis, natoque, Penatibus et magnis dis. V. E. iii. 12.

Pēnēis, idos, f. Patron.

Hộc deus în nympha Penelde fixit; at îllo-Ov. M. i. 472.

Pēnējus, a, um, adi.

Pāstor Ārīstæus fugiens Pēnēja Tēmpē, V. G. iv. 317.

Pēnělĕŭs. ī. m.

Pēnēlēi dēxtrā, dīvæ ārmipotēntis ad āram-V. Æ. ii. 425.

Pēnělŏpē, ēs, f.

Pěnělopě cônjůx semper Ülīxis ero. Ov. H. i. 84.

Pēnēlopēus, a, um, adj.

Nomen inexstinctum, Penelopea fides. Ov. T. v. 14. 36.

Pēnēčs, ī. m. or Pēnēts, ī. m.

Confestim Peneos adest, viridantia Tempe-Cat. lxiv. 286. Sīlvā: vocānt Tēmpē, pēr quæ Pēnēus ab īmo-Ov. M. i. 569.

Pēnēŭs, ā, ŭm, adj.

Nēc non Pēnēze, nēc non Spērchēides undze, Ov. M. vii. 230.

Pēnīculus, ī, m.

Juventus nomen fecit Peniculo mihi. Plaut. Men. 1. i. 1. (I.T.)

Pěnřůs, ī, m. Ov. P. 4. x. 47. Hục Lýcus, húc Săgăris, Penjusque, Hypanisque, Crătesque,

Pēnthēĭŭs, a, um, adj.

Non sexus decorisve memor, Pentheia qualis Māter-St. T. xi. 318.

Pënthësilëä, æ. f.

Penthesilea fürens, mediisque în millibus ardet-V. Æ. i. 491.

Pentheus, eī, and eos, m.

Præbuimus longis Pentheus ambagibus aures-Ov. M. iii. 561. Stellis honorem tectaque Penthei-Hor. 2. C. xix.14. (Gr. Alc.) Impiă nec pœna Pentheos umbră văcet. Ov. T. 5. iii. 40.

Pēnthēus, a, um, adj.

Quidque füror valeat, Penthea cæde satisque—Ov. M. iv. 429.

Penthides, se, m. Patron.

Et quæ Penthides fecit fraterque Medusse. Ov. Ib. 449.

Penarethos, ī, f.

Et Gyaros, nitidæque ferax Peparethos olivæ. Ov. M. viii. 470.

Peranna. See Perenna.

Pēroēsiūs, a. um. adi.

Mūneribūs, primās conjūx Pērcosia vēstēs-V. F. iii. 10.

Pērcotē, ēs, f.

Jām jūga Pērcotēs, Parlumque infame fragosis-V. F. ii. 622.

Përëgrina, æ, f.

Claudia, Rufe, mes nubît Peregrina Pudenti, Mart. 4. xiii. 1.

Pěrenna, æ, f.

Amně pěrenně lătens Anna Pěrenna vocor. Ov. F. iii. 654. Annæ pomiferum nemus Perannæ. Mart. 4. lxiv. 17. (Phal.)

Pērgāmēŭs, a. um, adj.

Cūra deum, bīs Pērgameis erepte rainis, V. Æ. iii. 476. 243

Pērgamos, ī, f. or Pērgamum, ī, f. and n. or Pērgama, orum, n. Quis non Argolice desevit Pergimen igni Impositam—Sev. Æ. 18. Excīsă ferro est Pergamum: încubuit sibi-Sen. Tr. 14. (1.T.) Üt Pērgamum omne Dorica cecidīt face, Sen. Ag. 421. Urite victrices Neptunia Pergama flammæ: Ov. F. i. 525. Pērgămus, ī, m. Ergo notās scripto tolerāsti, Pērgame, vultu: Aus. E. xv. 3. Pērgē, ēs, f. Stat Perge propter, micăt ardua tecta Phaselis. Av. D. 1018. Pērgus. ī, m. Nomine Pergus aquæ: Non illo plura Caystros-Ov. M. v. 386. Përfandër, drī, m. Ephyra creatus, huc Perlander prodeo. Aus. Sup. Per. i. (1.T.) Pěrřbomřůs, ī. m. Et magis îngenue Peribomius. Hunc ego fatīs-Juv. ii. 16. Pericles, is, and i, m. Quo fretus? dic hoc, magni pupille Pericli. Pers. iv. 3. T556. Pěrīclýměnos, ī, m. Mīra Perīclymenī mors est: cuī posse figuras-Ov. M. xii. Pěridīa, æ, f. Nomen Echionium, matrīsque genus Peridiæ; V. Æ. xii. 615. Pěrillä, æ f. f viii. 29. Pone, Perilla, metum: tantummodo femina non sit-Ov. T. 3. Pěrîllēŭs, ă. ŭm. adi. Ære Perilleo veros imitere juvencos, Ov. Ib. 439. [iii. 75. Perillius, i, m. Pūtidiūs mūlto cerebrum est, mihi crede, Perilli-Hor. 2. S. Pěrīllůs, ī. m. Et Phălărīs tauro violenti membra Perilli Torruit-Ov. A. A. i. 653. Pěrimēdētis, a, tim, adj. Non Perimēdēā grāminā cocta manu. Prop. 2. iv. 8. Përimëlë, ës. f. Insula grāta mihī: Pērimēlēn navita dīcit. Ov. M. viii. 590. Pěrinthius, a, um, adj. $\{(I, T)\}$ Menander fecit Andriam et Perinthiam. Ter. An. Prol. 9. Pěrinthus, ī, m. Protinus Inachii vultus expressa Perinthi-St. T. xi. 199. [ii. 37. (I.T.) Përiphanës, æ, and is, m. Păter meus hăbuit Periphanes. Periphanes? Plant. Cur. 5. Periphas, antis, m. Una Ingens Periphas, et equorum agitator Achillis-V. E. ii. Quid tibi victorem gemini Periphanta Pyreti-Ov. M. xii. 449. Pěriplēctoměnēs, is, m. Sēd quis eā st ? Senis hūjūs ūxor Periplectomeni in proxumo-Plaut. Mil. 4. i. 22. (Tr. T. cat.) Pērmēssis, idis, f.

Cum siccare sacram largo Permessida posset-Mart. 8. lxx. 3.

PER-PET

Fons Aganīppæā Pērmēssītis ēducāt tindā: Claud. L. S. 8.

Tum cănit, errantem Permessi ad flumină Gallum, V. B. vi.

Quem non lucra, magis Pero formosa coegit, Prop. 2. iii. 53.

Aŭt cur Perrhæbī tremuere căcumină Pindī, Prop. 3. v. 33.

Ibat ad antīquas Hēcatēs Pērsēidos aras: Ov. M. vii. 74. Quīd tibi profitērunt , Cīrcē, Pērsēides hērbæ? Ov. R. A.

Quō grāvēs Pērsæ měliūs pěrīrēnt: Hor. i. C. ii. 12. (Sapph.) Pērsārūm vigūi rēgē bēātior. Hor. 3. C. ix. 4. (Chor. Tet.

64.

Ascl.)

263.

Pērmēssītis, a, tim, adj.

Pērrhæbūs, ă, tim, adj.

Pērmēssūs, ī. m.

Pērsæ, ārum, m.

Pērsēis, idos, f. adj.

245

• By systole.

Pērō, ūs, f.

Pērsējūs, a, tim, adj. Stērnītur ēt Mēlaneus, Pērsēja castra sēcūtus, Ov. M. v. 128.
Pērsephonē, ēs, f. Pērsephonē nostrās pūlsāt ācērbā forēs. Ov. H. xxi. 46.
Pērsēs, æ, m. Trānsĭĕrīt Pērsēs, ăcĭēmque ādmōvĕrĭt ūrbī. V. F. iii. 502.
Pērseūs, eī, ĕī, and ĕŏs, m. [xviii. 153. At mihi quod Pērseūs, ēt cūm Jově Līběr amārūnt—Ov. H. Mīles ērāt Pērseī, pro quo dūm pūgnat Aconteūs, Ov. M. v. 201.
Jām nūnc pēr aūrās Pērsēī tālār'ībūs—Aus. Epis. xxi. 6. (I.T.) Quāntās īrā dābāt, nēquīcquam īn Pērsēā mīttīt. Ov. M. v. 33.
Pērsēŭs, ä, üm, <i>adj.</i> Tūnc Bäbÿlön Pērsēä licēt, sēcrētāquĕ Mēmphis, <i>Luc.</i> vi. 449.
Pērsīcūs, ī, m. Pērsīcūs ōrbōrūm laūtīssīmūs, ēt mērītō jām—Juv. iii. 221.
Pērsīcūs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Pērsīcōs ōdī, pūĕr, āppārātūs. <i>Hor.</i> 1. <i>C.</i> xxxviii. 1. <i>(Sapph.)</i>
Pērsis, idös, f. adj. Jām propior, quām Pērsis, ĕrām: tāmēn, ōmniā vīncēns— Pērsidās indūxit Cēcropidāsquē rātēs. Ov. A. A. i. 172.
Pērsītis, ī, m. Ibrīdā quō pāctō sīt Pērsītis ūltūs, opīnor—Hor. 1. S. viii. 2.
Pērūsīnūs, ă, ŭm, adj. Hīs, Cæsār, Pērūsīnā fāmēs Mütĭnæquē lābōrēs, Luc. i. 41. Ausonius makes long the antepenultima. Jām jām Pērūsīna ēt Sāgūntīnā fāmē. Epist. xxii. 42. (I. T.)
Petalē, ēs, f. [viii. 43. Nostrāque quod Petalē tulit ād monumēnts coronās—Prop. 4.
Pětăsös, ī, m. Vělöcěm Pětăsōn, qui grāmina, matre relicta, Calp. vi. 51.
Daralyx f

Parva Philoctetæ subnixa Petelia muro. V. Æ. iii. 402.

y 3

PET-PHÆ

Pětěčn, čnís, f. Et sülcő Pětěčná děmánt, reflátimque měžtů—St. T. vii. 333.
Pětěrös, ī, f. Bt těxtīs Pětěrön rösīs růbēntěm. Mart. 4. lv. 18. (Phal.)
Pētīl'iānūs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Pētīl'iānīs dēl'icātūs īn rēgnīs. <i>Mart.</i> 12. lvii. 19. <i>(Scaz.)</i>
Pētīllīts, ī, m. Dē Capītolīnī fārtīs īnjēctā Pētīllī— <i>Hor.</i> 1. <i>S.</i> iv. 94.
Pětčeīris, is, m. Āptiör hōră cibō, nisi quâm děděrit Pětčeīris. Juv. vi. 581.
Pētrā, æ, f . Quēmquē vöcāt cöllēm Taūlāntīŭs īncölā Pētrām, Luc . vi. 16.
Pētræš, æ, f. Romānōs Pētræš dūcēs, Rōmānš pētīvǐt— <i>Sil</i> . xiv. 248.
Petræŭs, î, m. Vīdi ĕgŏ Pētræūm, cōnāntem ēvēllĕrĕ dēxtrā—Ov. M. xii. 327. Lāncĕā Pīrĭthŏī, cōstīs īmmīssā Pētræī, 330.
Petreīŭs, ī, m. Āc Pētreīŭs ĕrāt : cōncōrdĭă dūxĭt ĭn æquās— <i>Luc.</i> iv. 5.
Petrīnum, ī, n. Intēr Minturnās Sinuēssānumque Petrīnum. Hor. 1. E. v. 5.
Petrōnĭŭs, ī, m. Hōo Pētrōnĭŭs învĕnītŭr ūsŭs. T. M. 2852. (Phal.)
Pēttālūs, ī, m. Pēttālūs, Ī, rīdēns, Stÿgĭīs canē cætēra, dīxĭt, Ov. M. v. 115.
Pětūsĭă, æ, f. Türgēntīsquĕ läcūs, Pětūsĭæquē, Mart. 4. lv. 21. (Phal.)
Peūcālēī, ōrūm, m. Hīnc Scōdrī pōst hōs sūnt, Peūcālēīquĕ fērōcês. <i>Pris. P.</i> 1049.
Peūcē, ēs, f. Insulā Sārmātīcæ Peūcē stāt nōmĭnĕ nymphæ; V. F. viii. 217.
Peūcētĭŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Peūcētĭūs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Peūcētĭūsquē sĭnūs, Mēssāpĭšque ārvā rēlīnquĭt. <i>Ov. M.</i> xiv.
Peūcrōn, ōnĭs, m. [564. Tūnc quŏquĕ mātērnā vēlātŭs ărūndĭnĕ Peūcrōn—V. F. vi.
Phæaces. See Phæax.
Phæāciā, æ, f. Mē tēnēt īgnōtīs ægrūm Phæāciā tērrīs. Tib. 1. iii. 3.

Phæācus, a, um, adj. Nēc mēz Phæācās æquānt pēmārīz sīlvās; Prop. 3. ii. 11. 246

Dīgnām Mæŏnīīs Phæācidā condere chārtīs—Ov. P. 4. xii. 27.

Sed tămen hộc melius, quảm sĩ Phæacia tellus - Ov. A. 3. ix.

[47.

Phæācis, idos, f. adj.

Phæācĭŭs, ă, ŭm, adj.

PHÆ--PHA

[E. xv. 24.

Phæāx, ācis, m. or Phæāces, um, m.

Pinguls ut inde domum possim Phesixque reverti. Hor. 1. Proximă Phæācum fēlīcibus obsită pomīs—Ov. M. xiii. 719. Phæcăsĭānŭs, ă, ŭm, adj. Hæc Äsïānörum. Phæcasjanorum větěra ornamenta deorum. Juv. iii. 218. al. Phædímus, ī, m. Phædimus infelix, et aviti nominis heres-Ov. M. vi. 239. Phædra, æ, f. Quantum ad Pīrithoum, Phædra pudīca fuit. Ov. A. A. i. 744. [15. (I. T.) Phædrĭă, æ, m. Në crucia te, obsecro, anime mi, mi Phædria. Ter. E. 1. ii. Phædrömus, i, m. 71. i. 2. Cum īstoc ornātu, cumque hāc pompā Phædromē. Plaut. Cur. Phædrus, i, m. Phædrī libēllos legere sī dēsīdērās, Phæd. 3. Prol. 1. Phænägörē, ēs, f. sědět ēmĭnŭs īngēns Phænägöre, ēt mūrōs āttollĭtūr Hērmonāssā. Av. D. 733. Phænon, onis, m. ſvii. 11. Quotque annis sublimis agīt sua sēcula Phænon. Aus. Epist. Phæŏcŏmēs, ĭs. m. [xii. 431. Phæocomes, hominemque simul protectus equumque-Ov. M. Phæstĭăs, ădŏs, f. adj. Inter Phæstlädas quæ laudatissima formæ-Ov. M. ix. 715. Phæstĭŭs, ă, ŭm, adj. T668. Proxima, Gnosiaco nam quondam Phæstia regno-Ov. M. ix. Phæstus. ī. f. Qua Gortyna potens, medis qua Phæstus in arvis. Pris. P. 91. Phäethon, ontis, and ontos, m. Māgnā pētīs, Phāethon, ēt quæ nēc vīrībūs īstīs - Ov. M.ii. 54. Auroram Phaethontis equi jam luce vehebant: V. Æ. v. 105. Avia quum Phaethonta rapax vis Solis equorum-Lucr.v.398. Manilius makes a synæresis of the first two syllables: Phaethontem pătrio curru per signă volantem. i. 734.

Phaethonteus, a, um, adj.

Post Phaethonteos vidisse dolentius ignes. Ov. M. iv. 246.

Phäethontiades, um, f. adj.

Tum Phaethontiadas musco circumdat amare-V. B. vi. 62.

Phaethontis, idos, f. adj.

Et lätet et lücet Phaethontide condita gutta, Mart. 4. xxxii. 1.

Phäethontius, a, um. adj.

Ille canorus habes: cedat Phaethontia vulgī Fabula—St. S. 2. iv. 9.

Phäethūsa, æ, f. Plangörēm dederant. E queīs Phäethūsa sörörüm— Ov. M. ii.

Phälsecius, ī, m. Hōc Cereri mētro cantāsse Phalsecius hymnos—T. M. 1883. Phälseciüs, a, um, adj. Dīcitur; hinc mētron dizērē Phalæcion istud. T. M. 1884. Nămque hic de genere est Phăleciorum. T. M. 1946. (Phal.) Phălæcus, ī, m. Istos compostit Phalsecus olim, Aus. Epist. iv. 85. Phălæcus, ă, um, adi. Consilium: quare nec carmine curro Phalaco. Sulp. 4. Phălanteus, ă, um, adj. Inde Phalanteo levitas animosa Tarento-Sil. xiii. 16. Phălantinus, ă, um, adj. Agnā Gălēsī mollior Phalantīnī. Mart. 5. xxvii. 2. (Scaz.) Phalantus, ī, m. Apula Lēdæī tibi floruit herba Phalanti, Mart. 8. xxviii. 3. Phălăris, is, m. Et Phalaris tauro violenti membra Perilli Törrült-Ov. A. A. i. 653. Phalces, is, m. Hös supër ærātām Phālcēs agit æquore nubem—V. F. vi. 88. Phălēreus, ă. um, adi. Demetrius, qui dictus est Phalereus. Phad. 5. i. l. (I. T.) Phăleris, is, m. Principio Phalerim, et, succiso poplite, Gygen-V. Æ. ix. 762. Phălērus. ī. m. Insequeris, casusque tuos expressa, Phalere, V. F. i. 398. Phalisci, orum, m. Non Lücanica, non graves Phalisci, St. S. 4. ix. 35. (Phal.) Phăliscus, ī, m. Atque îlle poetă Phaliscus. T. M. 1816. (Anapæst. Dim. Phănācēs, æ, m. Mysi Phanacem nominant. Aus. E. xxx. 3. (I. Dim.) Phanæus, ī, m. Tmolus et adsurgit quibus et rex îpse Phanæus; V. G. ii. 98. [117. (I. T.) Phānĭă, æ. m. Monere oportet me hunc vicinum Phaniam. Ter. Heaut. 1. i. [Ph. 2. ii. 2. (Tr. Tet. cat.) Phānĭŭm, \bar{i} , f. Phanium relictam solam? Sic. Et iratum senem? Ter. [Heaut. 5. v. 17. Phanocrates, æ, m. Filliam Phanocratæ nostri. Rufamne illam virginem? Ter. Ov. M. xi. 642. Phāntāsös, ī. m. Phantasos. Ille in humum, saxumque, undamque, trabemque, Phäon, onis, m. Dūrūs Sūlpiciām Phāon amaret. Mart. 10. xxxv. 18. (Phal.) Pharæus, a, um, adj. Optāvēre virī, longum enumerāre Pharæos-St. T. ii. 163. Phāris, is, f. Phārin? an Pīsam, Jovis et coronis—Sen. Tr. 852. (Sapph.) Pharius, a. um, adi.

Tu Pætum ad Pharios tendentem lintea portus—Prop. 3. vii. 5. Ora procul Nili, Phariorum ubi gleba recumbit. Av. D. 23.

argie Marie --- --- Timple signe

Pharnacis, et gelido circumfittes orbis Hibero. Luc. x. 476.

Phärös, ī, f. [330. Ostēntāns āltām, Phärös ūt Mēmphītīcā, tūrrīm. Aus. Ed. x.

Phārsālĭā, æ, f.

Victă pětěnt Můtřnæ: Phārsālřa sěntřět illům, Ov. M.xv. 824. Catullus, who is good authority, and Calpurnius, who is not any, either shorten the antepenultima, or make a synizesis in the last two syllables. See Pharsalius.

Phärsaliam coeunt, Pharsalia tecta frequentant. Cat. lxiv. 37.

Phārsālicus, a, um, adj.

Mæsta nota: nam quo melius Pharsalicus annus-Luc.v. 391.

Phārsālĭŭs, ă, ŭm, adj.

Quā jūgž dēvēxūs Phārsālĭa porrĭgĭt Hæmus. Luc. vi. 576. Nēc mora, Phārsaliæ solvērūnt sībila cānnæ. Calp. iv. 101.

Phārsālos, ī, f.

Ēmāthīs æquoreī rēgnum Phārsālos Achīllīs. Luc. vi. 350.

Phărus, ī, m.

Præbuit. Ecce Pharo, voces dum jactat inertes, V. Æ. x. 322.

Phásēlis, is, f.

Aūsūs adhūc ūllīs, tē prīmūm, pārva Phasēli, Luc. viii. 251.

Phāsĭācus, a, um, adi.

Ut nova Phasiaca comprensa est nupta corona, Ov. 1b. 605.

Phāsĭādēs, æ, m.

Phāsĭādēn; pēcorīs cūstos dē more paternī—V. F. vi. 640.

Phāsĭānŭs, ā, ŭm, adj.

Et împiorum Phasiana Colchorum. Mart. 3. lviii. 16. (Scaz.)

Phāsĭās, ādīs, f. adj.

Phāsiās Æsonidēn, Cīrcē tentisset Ulīxen. Ov. A. A. ii. 103.

Phāsis, is, and idos, f. [(I. T.)
Quōdcūnquĕ vīdīt Phāsis aūt Pōntūs nēfās. Sen. Med. 45.
Spēctābāt dīvērsā locīs, Phāsīmquĕ, Lycūmquĕ, V. G. iv. 367.
Quærāt, ĕt ā pātriā Phāsidos ūsquĕ, virum. Ov. H. vi. 108.

Phātnæ, ārum, f. [l. xvi. Ast autēm tenuī quæ cāndēnt lumine Phātnæ. Cic. sp. Pris.

Phaārūsius, a, um, adj.

Continuo post hos sequitur Phaurusia tellus. Pris. P. 201.

Phăyllæŭs, ă, ŭm, adj.

Sītque Phāyllææ caūsā leænā necis. Ov. Ib. 504.

Phēgēĭŭs, ă, ŭm, adj.

Cognatumque latus Phegeius hauserit ensis. Ov. M. ix. 412.

Phēgeūs, ĕŏs, m. [765. Äddǐt Hālým cŏmǐtem, ēt cōnfīxā Phēgĕā pārmā; V. Æ. ix.

Phēgis, idos, f. Patron.

Amphilochi fratër në Phegida sëmpër amarët, Ov. R. A. 455.

PHE-PHI

Quid juvet, ad surdas sī cantet Phemius aures? Ov. A. iii.

Phēmonoe Phœbo, dūm te, consulter operti-Luc. v. 187.

plēna laborat

Phēmĭŭs, ī, m.

Phēmonoē, ēs, f.

Pheneos, ī, f. or Pheneum, ī, n.

761.

Et Phěněös nigrö Stýgž mittěrě crědítě Dîtī. St. T. iv. 291. Quale férunt Gran Phěněům prope Cylleněům—Cat. lxviii. 109. (Spond.)
Phère, ārum, f. Ācÿrūsquē, Phèresque, ēt clāndēstīnus Ācārnān. Grat. 183.
Phěræŭs, ă, ŭm, adj. Cÿnthĭŭs Ādmētī vāccās pāvissē Phěræās—Ov. A. A. ii. 239.
Phěrēclēts, ă, tim, adj. Longă Phěrēclēt pēr frétă püppě vřis. Ov. H. xvi. 22.
Phěrěcýšdæ, ārŭm, m. Patron. Indě Phěrěcýšdům můrôs, frönděnti i lætö—Sil. xii. 159.
Phěrěcýdēs, is, m. Sēd quis non pavěat Phěrécýdis fată trăgœdî? Samm. vi. 4.
Phěrês, ētis, and ētos, m. [106. Indě Phěrēs, ācērque Lýcūs: sēd cāssă Phěrētis—St. T. ix. Hīc māctāt Lādonā, Phěrētăque, Dēmodocūmque, V. Æ. x. 413.
Phěrētiădēs, æ. m. Patron. Fātă Phěrētiădæ cōnjūx Păgăsæă rědēmit : Ov. A. A. iii. 19.
Phĭălē, ēs, f. [172. Ēt Psēcăs, ēt Phĭălē ; fūndūntquē căpācĭbŭs ūrnīs—Ov.M. iii.
Phīdĭācūs, ā, tm, adj. Phīdĭācūm vīvēbāt ĕbūr, nēc non Polyclētī—Juv. viii. 103.
Phīdĭās, æ, m. Αυσίππου lĕgŏ, Phīdǐæ pǔtāvī. Mart. 9. xlv. 6. (Phal.) The first syllable is erroneously shortened by Ausonius: Cūjūs ŏpūs? Phǐdǐæ: quī sīgnūm Pāllādŏs, ējūs—E. xii. 1.
Phīdīppūs, ī, m. Sēgrēgānda aūt mātēr ā me ēst, Phīdīppe, aūt Phǐlūmēnā— Ter. Hec. 3. v. 30. (Troch. Tet. cat.)
Phīdỷlē, ēs, f. Nāscēntē lūnā, rūstīcă Phīdỷlē, Hor. 3. C. xxiii. 2. (Gr. Alc.)
Ph'îlæ, ārum, f. Rēgnī claustra Ph'îlæ: mōx tē dēsērta sĕcāntĕm— <i>Luc.</i> x. 313.
Philænī, ōrum, m. Quā celebre īnvīctī nomēn posuēre Philænī. Sil. xv. 701.
Philænis, is, f. Quām sīt lūscā Philænis inděcēntěr, Mart. 12. xxii. 1. (Phal.)
Phǐlāmmōn, ōnĭs, m. Cārmĭnĕ vōcālī clārūs, cĭthārāquĕ Phǐlāmmōn. Ov. M. xi. 317
Phyleas, e. m.

Hēllānicusque Lesbius, Phileas quoque, Av. O. M. 43. (1.

250

Trim.) al. Phileus.

Philematium, ī, f. Omnium primum, Philematium, intro abi, et tu Delphium. Plant. Mos. 2. i. 51. (Troch. Tet. cat.)
Phílēmo, ŏnis, m. or Phílēmon, ŏnis, m. [19. (I. T.) Phílēmo scrībsīt, Plautus vortīt Bārbarē. Plaut. Trin. Prol. Inciperem casus; frondēre Phílēmona Baucis—Ov. M. viii. 714.
Phílēnĭŭm, ī, f. [(I, T.) Istânc měrětrīcem ē prōxǐmō Phílēnĭŭm. Plaut. As. l. i. 39.
Phileros, otis, m. Pērpēttiām Dī tē fāciānt Philerotis amīcam, Mart. 2. xxxiv. 5.
Phílētæŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Sērtā Phílētæīs cērtēnt Rōmānā cŏrÿmbīs; <i>Prop.</i> 4. vi. 3.
Philētās, æ, m. [31. Tū sātjūs Mūsīs měliōrem imitērē Philētām, <i>Prop.</i> 2. xxxiv.
Philētus, ī, m. [vi. 81. Sævā, Philēte, senīs, dīrumque Ācherontā vidēbās, St. S. 2.
Phileus, ī, m. (1. T.) Dīstērminārī; Phileus hōc quāmquām vētus—Av. O. M. 685.
Philippă, æ, f. E Philippă mătre nătam a Thebis, Epidauri sătâm. <i>Plaut.</i> Epid. 5. i. 29. (Troch. Tet. cat.)
Philippeus, a, um, adj. Una Philippeo sanguine inusta nota. Prop. 3. xi. 40. Plautus frequently shortens both the antepenultima and the penultima: [4. (I. T.) Trecenti nummī, quī vocantur Philippeī. Plaut. Poen. 3. iv.
Ph'llīppī, ōrum, m. Rōmānās āc'ēs 'itērum vīdērē Ph'llīppī. V. G. i. 490. The penultima is frequently shortened by Plautus: Trēcēntōs nummōs Ph'llīppōs pōrtāt præsidī. Plaut. Pæn. 3. iii. 58. (I. T.)
Philippicus, ă, um, adj. Quâm tê cônspicus, divînă Philippică, fâmse, Juv. x. 125. Hêm tibi tălentum ârgênti! Philippicum st, tênê tibi. Plaut. Truc. 5. 61. (Troch. Tet. cat.)
Philippus, i, m. [vii. 46. Strenuus et fortis, causisque Philippus agendis—Hor. 1. E.
Philistio, onis, m. Mimos ridiculi Philistionis, Mart. 2. xli. 15. (Phal.)

Phisiyridës. See Philyrides.

Philo, ōnis, m. [xlvii. 1.

Nünquām sē cœnāssē domī Philo jūrāt, ēt hōc ēst—Mart. 5.

Philocomasium, i, f.
Ita facere certum 'st. Heus Philocomasium! cito—Plaut.

Mil. 2. vi. 42. (I. T.)

Philocrates, is, m.

Illīc vöcātūr Philocrātēs, hīc Tÿndārūs. Plaut. Cap. Prol. 38. Philoctētēs, æ, m.

Quidvě Philoctetes ictus ab angue gemat. Ov. F. 5. iv. 12. 251

Philodamus, ī, m. Scyphos quos ūtendos dedī Philodamo, retulītne? Plant. As. 2. iv. 38. (I. Tetr. cat.) Philodemus, ī, m. Gallīs, hanc Philodēmus aīt, sibi, quæ neque magno. Philolaches, e., and etis. m. Vigilā; pāter ādvēnīt pēregrē Philolachæ. Valeat pater. Plaut. Mos. 2. i. 27. (Troch. Tetr. cat.) Mē pērīsse ēt Philolachētēm cupit hērīlēm fīlium-2. i. 2. Philomela, æ, f. Quās īllī Philomēlā dāpēs, quæ donā pārārit, V. B. vi. 79. Philomelus, ī. m. Plūs hābūīt Didymūs, plūs Philomēlūs hābēt. Mart. 3. xxxi. 6. Constituit, Philomuse, pater tibi millia bina - Mart. 3. x. 1. Philon, onis. m. Philon, meīs qui villicatus prædiis, Aus. Epis. xxii. 1. (I. T.) Philonia, orum, n. Γ**12**. Quid referam multis composta Philonia rebus? Samm. xxiii. Philonides, se. m. Quid ego nunc faciam si amīcus Dēmipho, aut Philonides— Plant. Mos. 5. ii. 28. (Tr. Tetr. cat.) Philopæmēn, enos, m. de Hist. xiv. Carcere in Argivo Philopæmena lenta adlit mors. Aus. Ed. (I. T.) Philopolemus, ī, m. Philopolemus hujus Hegionis filius. Plaut. Cap. 1. i. 27. Philostratus, ī, m. A Sinuëssanīs convīva Philostratus undīs-Mart. ii. lxxxii. 1. Philotis, is, f. [7. (I. T.) Philotis, salve multum. O salve, Parmeno. Ter. Hec. 1. ii. Philotium, i, f. Γii. 6. Sēd videon' ego Philotium ? unde hec advenit? Ter. Hec. 1. Philoxenus, i, m. Diï te ament, Philoxene. Hic enim rite productu 'st patri. Plaut. Bacc. 3. 53. (Tr. Tetr. cat.) Philtěrē, es, f. Nomen mulieris cedo quod sit, ut quæratur. Philtere. Ter. Heaut. 4. iv. 49. (Tr. Tetr. cat.) Philto, onis, m. Hěrum ātquě sērvöm plūrimum Philto jubět Salvēre-Plaut. Trin. 2. iv. 34. (I. T.) Post adeas tute Philtonem, et dotem dare-3. iii. 8. Philumena, æ, f. [(I. T.)]Pătrēm continuo convenit Philumene. Ter. Hec. 1. ii. 116. Philyra, æ, f. Byzeresque văgi, Philyræque a nomine dictă

Flēbāt; opēmque tuam frustrā Philyrējus hēros—O.M. ii. 676.

Litora—V. F. v. 153. Philvreius, a, um, adj.

PHI-PHO

Phīlýridēs, æ, m. Patron. Phīlýridēs pūčrūm cithārā pērfēcit Āchīllēm; Ov. A. A. i. 11.
Phīnējūs, š, tim, adj. Sūnt švidæ völücrēs; non quæ Phīnējā mēnsīs—Ov. F. vi.131.
Phīneūs, eī, and čös, m. Nēc Phīneūs aūsūs cōncūrrērē cōmĭnūs hōstī—Ov. M. v. 89. Lītorā fātidicī pænīs hōrrēntia Phīneī. V. F. iv. 425. Illā tūēns ocūlīs īmmītēm Phīneā tōrvīs—Ov. M. v. 92. Pl. Phīneās īnvītēs, Āfēr, ēt Œdĭpodās, Mart. 9. xxvi. 10.
Phīnētis, a, tim, adj. Phīnētis cecidēre manū: Cererīsque sacērdōs—Ov. M. v. 109.
Phinīdēs, æ, m. Patron. Ut duo Phinīdæ, qu'ibus īdēm lūmen adēmit, Ov. Ib. 273.
Phlěgěthôn, öntös, m. Fümídůs ätră vădis Phlěgěthôn încēndĭă völvít. St. T. iv. 523. Nēc tímŭīt Phlěgěthôntă fürëntem ārdēntibůs ūndīs. V. Cul. 271.
Phlěgěthōntēŭs, ă, tim, <i>adj.</i> [88, Bt Phlěgěthōntēæ rěquiệrūnt mūrmürš ripæ. Claud. R. P. i.
Phlěgěthôntře, řďis, f. adj. [532, Ét läcerům fövi Phlěgěthôntřdě corpüs in undā. Ov. M. xv.
Phlěgřás, æ, m. [y. 87. Intönsümquë cömäs Élýcēn, Phlěgřámquě, Clýtůmquě, Ov. M.
Phlěgön, öntis, m . [154. Sölis equî, quartusque Phlegön, hīnnītībus aurās— Ov . M . ii.
Phlāgrā, æ, f. Phlāgrā Gigāntæð spārsa ēst quō sānguinē tēllūs. V. Cul. 27.
Phlēgræðs, ī, m. [378. Āntē tămēn lētō dēdērāt Phlēgræðn ét Hÿlēn—Ov. M. xii.
Phlēgræŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Spārsāquĕ Phlēgræīs vīctrīcĭā fūlmĭnā cāmpīs.— <i>Ov. M.</i> x.151.
Phlěgýæ, ārum, m. [414. Inviz cům Phlěgýis faciébant Dělphicz Phôrbas. Ov. M. xi.
Phlěgýās, æ, m. Pīsæūs Phlěgýās ŏpŭs īnchŏăt, êt sĭmŭl ömnēs—St. T. vi. 668.
Phleīās, æ, m . Phleīās īmmīssūs pātrīōs dē vērtīcē crīnēs— V . F . i. 412.
Phlīāsĭŭs, ă, tim, m. Quæque in Ādīmāntūm, Phlīāsĭā rēgnā tĕnēntēm—Ov. Ib. 329.
Phlögis, is, f. Sīt Phlögis, ān Chiönē.
Phlögius, i, m. Aŭtolycum, Phlögiumque et Deileontz, secutas—V. F. v. 115.
Phlyeus, 86s, m. Võcăt hunc Phlyeus: hīc vērsātur—Sen. Hip. 28. (Anap.
Phöbētör, öris, m. [640.] Hūnc Icēlon supērī, mortālē Phöbētörā vūlgus.—Ov. M. xi. 253

PHO-PHŒ

Unde alii fügisse ferant, et namina Phoce-V. Cir. 303. See

Nulla sit hac potior sententia Phoceorum-Hor. Ep. xvi. 17.

Phôcăicas Amphīssa mănūs, scopulosăque Cirrha, Luc. iii. 172.

Phöcă, æ, f.

Phôcæus, a, um, adj.

Phôcăicus, a, um, adj.

[Aphæa.

Phōcăis, idos, f. adj. Phōcăis în dublīs ausa ēst sērvārē juvēntus—Luc. iii. 301.
Phōcē, ēs, f. [389. Rēspicīt in tümidām Phōcēn ab Apōlline vērsī—Ov. M. vii.
Phōceūs, ĕŏs, m. Bxĭmĭūs Phōceūs, ănĭmām sērvārē sǔb ūndīs—Luc. iii. 697.
Phōcēŭs, ă, ŭm, adj. Ādfŭĭt īnsānō jūvĕnīs Phōcēŭs Örēstæ: Ov. P. 2. iii. 45.
Phōcĭs, ĭdös, f. Sēpārāt Aönĭōs Āctæīs Phōcĭs āb ārvīs, Ov. M. i. 313. Ēt pōst trānslātās ēxūstæ Phōcĭdös ārcēs, Luc. iii. 340.
Phōcŭs, ī, m. Ēxcĭpīt Æācĭdēs īllōs īn līmine Phōcŭs: Ov. M. vii. 668.
Phœbăs, ădös, f. Sērvā Mỹcēnæō Phœbăs ămātă dǔcī. Ov. A. 2. viii. 12.
Phœbădos înrūpīt Pæān; mēntēmque priorem—Luc. v. 167.
Phœbē, ēs, f. Aŭgŭribūs Phœbūs, Phœbē vēnāntibūs ādsit: Ov. A. 3. ii. 51.
Phœbēĭūs, ă, ŭm, adj. Quām cŏlăt, ēxplōrānt, jūvěnīs Phœbēĭūs, ūrběm: Ov. M. xv. Statius, in the following line, makes it a trisyllable: Sōlēnnēs rēcŏlūnt ĕpūlæ, Phœbeīāquĕ plācāt—St. T. i. 667.
Phœbēus, ā, um, adj. Ārgölīcī clýpěi aut Phœbēæ lāmpādīs īnstăr. V. Æ. iii. 637.
Phœbĭcĭŭs, ī, m. Nēc rĕtĭcēbŏ sĕnēm nōmĭnĕ Phœbĭcĭŭm. Aus. Prof. x. 18.
Phœbĭgĕnä, æ, m. [773. Fulmĭnĕ Phœbĭgĕnām Stÿgĭās dētrūsĭt ĭn ūndās. V. Æ. vii.
Phœbŭs, ī, m. [iii. 251. Quæ Phœbō pătĕr ōmnĭpŏtēns, mĭhĭ Phœbŭs Āpōllō—V. Æ.
Phœnīcës, tim, sa. Hāc fīdunt duce noctūrnā Phœnīces in āltō. Cic. N. D. ii. 41. Sērvāvēre polo. Populīs Phœnīcibus ērgō—Av. D. 1068.
Phoenīcĭŭm, ī, f. [113. (I. T.) Sēse ābdūctūrum ā mē dölīs Phoenīcĭŭm. Plaut. Ps. 3. ii.
Phœnīssă, æ, f. adj. and ōrňm, pl. neut. Intēr quās Phœnīssă récēns ā vūlnērē Dīdō, V. Æ. vi. 450.
Phœnīx, īcis, m. Cūstōdēs lēctī Phœnīx ēt dīrūs Ölīxēs—V. Æ. ii. 762. Quām simul Ögygrī Phœnīcīs fīliz Cārmē—V. Cir. 220. 254

PHO-PHR

Cressă genus Pholoe, geminique sub ubere nati. V. A. v. 285.

Et Pholus, et Melaneus, et Abas prædator aprorum: Ov. M.

Juncta, Phonoleniden a summo vertice fregit-Ov. M. xii.

Alterius costis, jugulo Phorbantis adactus-Ov. M. v. 78.

[xii. 306.

Phölöē, ēs, f.

Pholus, ī, m.

Phorbas, antis, m.

Phonolenides, æ, m. Patron.

Phorcus, ī, m. Trītonēsque citī, Phorcuque exercitus omnis. V. Æ. v. 824.
Phōrcynis, idös, f. Patron. Squālēbānt lātē Phōrcynidos ōra Mědūsæ. Luc. ix. 626.
Phōrcys, yŏs, m. [al. Phorcus. Phōrcys ăquīs, Cētōquĕ părēns, īpsæquĕ sŏrōrēs—Luc. ix. 646.
Phōrcys, ÿdos, f. Phōrcydas, unius pārtītās luminis usum. Ov. M. iv. 774.
Phōrmio, ōnis, m. Oppido. Ād tē sūmmā sōlūm, Phōrmiō, rērūm rēdīt. Ter.
Ph. 2. ii. 3. (Tr. Tet. cat.) Græcī, Lätīnī Phōrmyōnēm nōmynānt. Ter. Ph. Prol. 27. (I. T.)
Phöröneüs, ĕös, m. Cÿclöpüm, māgnīquĕ Phörönĕös inclýtā fāmā—St. T. i. 252.
Phörönēŭs, a, um, adj. Isī, Phörönēis quondām stabulāta sub antrīs—St. S. 3. ii. 101.
Phörönis, idžs, f. Patron. [668. Nēc supērūm rēctor mālā tāntā Phörōnidos ūltrā.—Ov. M. i.
Phōsphörös, ī, m. [Dim.] Cōgīt nǐtǐdūm Phōsphörös āgmēn: Sen. H. F. 128. (Anap.
Phräätës, æ, m. Rēddĭtūm Cÿrī sŏlĭō Phräätēn—Hor. 2. C. ii. 17. (Sapph.)
Phrādmön, ŏnis, m. Nēc Pölyclētēā, nēc Phrādmönis, aūt Āgēlādæ. Col. 30.
Phrīxēus or Phrīxus. See Phryxeus or Phryxus.
Phrönēsĭum, ī, f. Hīc hābītāt mullēr nōminē quæ ēst Phrönēsĭum. Plaut. Truc. Prol. 12. (I. T.)
Phröntis, is, m. [461. Dīstülērānt sēd bēllă tötös: tūm Phröntis et Ārgūs—V. F. v.
Phrūrī, ōrum, m. [934. Sūnt Töchārī, Phrūrīquē trucēs, ēt inhōspitā Sērēs—Av. D.
Phrýgës, ŭm. m. Hāc Phrýgës, înstārēt cūrrū crīstātŭs Āchīllēs. V. Æ. i. 468.
Phrýgĭa, æ, f. Dārdānus Idæās Phrýgĭæ pěnětrārit äd ürbēs, V. Æ. vii. 207.
Phrýgřůs, ă, üm, adj. Almă Věnūs Phrýgři gěnŭit Simöentis ad undam? V. Æ. i. Aspiclės victrix Phrýgřarům funěra matrům? St. A. i. 85. 255

PHR-PHY

Phrýně, čs. f. Lenk něcát misérům Phrýně, fürtimque tábělike – 170. 2. vi. 45.

Phrÿx, gĭs, and gös, m. [xvi. 281. Phrÿx ĕtĭam Ānchīsēs, völū́crūm cuī mātĕr Āmörūm—Óv. H. In Phrÿgă nēc Sătÿrūm tālĭs Ölÿmpūs ĕrăt. Ov. P. 3. iii. 42.
Phrýxēus, a, tim, adj. Aurea Phrýxēæ tērga revēllīt ovis. Ov. H. vi. 104.
Phrÿxŭs, ī, m. Phrÿxŭs, ŭt ālĭgĕrī Cīrcēn rāpūērĕ drăcōnēs. V. F. vii. 120.
Phthīā, æ, f. or Phthīē, ēs, f. Quum domus Assārāci Phthīām clārāsque Mycēnās—V. Æ. i. Āptior Pthīē, mellorque fœtū. Sen. Tr. 820. (Sapph.)
Phthīās, ādīs, f. [165. Non ēgo sum Pthīās, māgnīsve oriunda Mýcēnīs: Ov. H. vii.
Phthīōtēs, ŭm., m. Phthīōtūm tērrīs ōccūlūīssē fērūnt. Ov. A. 3. vi. 32.
Phthioticia, a, um, adj. Dēsārītur Scēros: līnguunt Phthiotica Tēmpē, Cat. lxiv. 36.
Phthīus, ă, um, adj. Quam sine me Phthīus canescant æquora remis, Ov. H. iii. 68.
Physicës, æ, m. Nëc vincët sævüm Cÿclöps fëritatë Physicia: Ov. P. 4. x. 23.
Phỹcũns, ũntĭs, m. Împulit, āc sævās měritum Phỹcũntă răpīnās—Lwe. ix. 40.
Phylacē, ēs, f. Æsonīdēs ; fēssum Phylacē quēm mīsērāt ævō—V. F. i. 474.
Phylaceis, idos, f. adj. Conveniunt matres Phylaceides, et mini clamant, Ov. H. xiii. 35. al. Phylleides.
Phylaceius, a, um, adj. Ut vivat fama conjux Phylaceia, cujus—Ov. T. 5. xiv. 39.
Phỹleūs, ĕŏs, m. Phỹleŭ, falcātō Chrömĭn ēt Crĕmĕtāŏnă cūrrū—St. T. vii. 712.
Phÿlirës, üm, m. Mäcrënës, Phÿlirësque, ët përnīx Dūrätëum gëns. Av. D. 946.
Phÿlläcidēs, æ, m. Patron. Trīstiā Phÿlläcidæ Thērsītēs funērā vidīt: Ov. A. 2. vi. 41.
Phyllēis, idos, f. adj. Convēniunt mātrēs Phyllēides, ēt mihi clāmant, Ov. H. xiii. 35. as Phylaceides.
Phylleius, a, um, adj. [783. Nēc tibi tarpē pūtā crīnem, ūt Phylleia māter—Ov. A, A. iii.
Phylleus, 50s, m. [iii. 173: Phylleus; sanguineumque lävant Acamanta sarores. St. T.
Phylleus, a, um, adj. Nudaque Phyllei javenis férit ora sarissa. Ov. M. xii. 479. 256

PHY-PIE

Phÿll's, ĭdös, f. Phÿll's Āvēntīnæ quædam ēst vīcīnā Dĭānæ, Prop. 4. viii. 29. Phÿll'dā mittē mihī, mēta ēst nātāl's, Ĭöllā. V. B. iii. 76. Pl. Phÿll'dās, Hÿpsĭpÿlās, vātum ēt plörāb'lē sīqu'd—Pers. i. 34.
Phyllius, ī, m. [372. Quæ subitus cēlēbrāvit ölör. Nam Phyllius illīc—Ov. M. vii.
Phÿllödöcē, ēs, f. [336. Drÿmōquē, Xānthōquē, Līgēšquē, Phÿllödöcēquĕ, V. G. iv.
Phÿllöe, ī, f. Āptīör ārmēntīs Mĭdēā, pēcŏrōsāquē Phÿllös, St. T. iv. 45.
Pīcānus, ī, m. Āc vēlutī summo vēnātor dēnsa Pīcāno—Sil. iv. 302.
Pīcēnæ, ārum, f. [(Spond.) Nēc rūgōsārum vīmēn breve Pīcēnārum; Mart. 4. lxxxix. 7.
Pīcēns, tis, m. Itur ad Ātrīdēn. Tum Pīcēns, Āccipē, dīxit, Juv. iv. 65.
Pīcēntēs, um, m. Prīmæ Pīcēntum, rūptō ceu turbinē fusā—Sil. v. 208.
Pīcēntīā, æ, f. Leūcosīæ ē scopulīs, nēc quēm Pīcēntīā Pæstō—Sil. viii. 578.
Pīcēntīnus, ī, m. Pīcēntīnus: sequī vult, puto, Galli, viros. Mart. 9. lxxix. 2.
Pīcēntīnus, ă, um, adj. Pīcēntīnus Cērēs niveō sīc nēctārē crēscit, Mart. 13. xlvii. 1.
Pīcēnum, ī, n.
— — němorosí máximá cernes
Culmina Piceni. Coma largi palmitis illinc—Av. D. 500.
Pīcēnus, a, um, adj. Quid? cum Pīcēnus excerpēns sēmina pomis, Hor. 2. S. iii.
Pīctāvicus, ā, um, adj. Imāgo Rufi rhētorīs Pīctāvicī. Aus. E. li. 2. (1. T.)
Pīctī, ōrum, m. or Pīctus, ī, m. Mītvor; aut frāctō sēcurā Britānniā Pīctō. Claud. Eut. i. 393. Örcādēs. Incāluīt Pīctōrum sānguinē Thūlē. Claud. 4. Con. Hon. 32.
Pīctones, um, m. Pīctones immunes subigunt suz rūrā; nec ūltrā—Luc. i. 436.
Pictonicus, ă, tim, adj. Et quæ Pictonici legit accolă litoris: ēt quæ—Aus. Epis. ix.
Pīcūs, ī, m. Pīcūs in Aūsoniis, prolēs Sātūrnia, tērrīs—Ov. M. xiv. 320.
Pieridės, um, f. or Pieris, idos, f. Impetus? Ut tacui, Pieris orsa loqui. Ov. F. iv. 222. Pieridės, vitulam lectori pascitė vestro. V. B. iii. 85.
Pierius, a, um, adj. Carmine Pierio rationem exponere nostram. Lucr. i. 945.

Pieros has genuit Pellæis dives in arvis. Ov. M. v. 302.

z 3

Pīĕrŏs, ī, m.

PIR-PIS

Cui Pilumnus avus, cui diva Venilla mater. V. Æ x. 76.

Pimplēž dūlcis; nil sinž tē měi-Hor. l. C. zzvi. 9. (Gr. Alc.)

Aversa coali Piitte in parti sădebat, St. T. zi. 458.

Přetas, átřs, f.

Pīlūmnūs, ī, m.

Pimplēš, æ, f.

Pimplēis, idos, f. Sī rīgūām letīs rēcolīs Pīmplēldā Mūsīs, Aus. Epis. ziv. 9. Pīmplēŭs, ă, ŭm, adj. Cujus Pimpleo lyra clarior exit ab antro? Mert. 12. xi. 3. Pīnāriŭs, a, um, adj. Et domus Herculei custos Pinaria sacri-V. Æ. viii. 270. Pinărus, ī, m. Pyramus hic undas, hic volvit Pinarus sequor. Av. D. 1031. Per longum Pyramus spatium Pinarusque voluti. Pris. P. 815. Pīndērīcus, a, um, adj. Pîndăricæ fidicên tũ quoque, Rūfe, lyræ. Ov. P. 4. xvi. 28. Pindărus, i, m. rŭit profundo Pîndărus ōre. Hor. 4. C. ii. 8. (Adonic.) [482. Pindus agīt fremitus, Pangæague saxa resultant. Luc. vii. Pinna, æ, f. Quæ, Fīscēlle, tuās ārcēs, Pīnnāmque virentem—Sil. viii. 517. Pinthia, æ, m. Übi rex Agathocles regnator fült, et iterum Pinthia. Plaut. Men. 2, iii. 58. (Tr. Tet. cat.) Pīræeūs, ĕŏs, m. or Pīræūm, ī, n. or Pīræūs, ī, m. Mūnychia, ēt trepidīs stabilem Pīræea nautīs, St. T. xii. 616. Heri aliquot adolescentuli odimus în Pirmeo-Ter. Eun. 3. iv. 1. (I. Tet. acat.) Egrëssus curvis ë litoribus Pirmi, Cat. lxiv. 74. (Soond.) Pīræŭs, ă, ŭm, adj. Cecropios întrât, Pîrmaque lisora tângit. Ov. M. vi. 446. Pīrēnē, ēs, f. Pîrene, largos potior mihi gurges în haustus-St. S. i. iv. 27. Pirēnis, idos, f. adj. Tändem vīpereis Ephyren Pirenida pennis—Ov. M. vii. 391. Pīrithous, ī. m. Et cum Pīrithöö fēlīx concordia Theseus, Ov. M. viii. 363. Pisă. æ. f. 494. Pīsā mihī pātria ēst; et ab Blide dūcimās ērtum. Ov. M. v. Pīsæ, ārum, f. Ipse vehor Pīsas, qua solet īre pedes. Rutil. i. 560. Pīsārum ēmpörio, dīvitiīsque maris. 532. Pīsætis, a, um, adi.

Ah quam pæně Pělops Pisera concidit hasta, Os. A. A. S. ii. 15.

ſ*H*. i. **91**. Pīsāndēr, drī. m. Quid tibi Pīsāndrum, Pölyhūmque, Medentaque dārum—Ov. Pīsānus, a, um, adj. Inter Pisanum Cyrnincumque latin. Rutil. i. 516. Pĭsaūrum, ī, n. Przeterquam iste tims moribunda a sede Pisauri-Cat. lxxxi.3. Pīscis, is, m. or Pīscēs, ium, m. Aut čădem sidus fugiens tibi Piscis aquosi. V. G. iv. 234. Quid moveant Pisces, animosaque signa Leonis. Prop. 4. i. 87. Andromedæ sīdūs sequitūr, quæ, Pīscibus ortīs-Man. v. 538. Pīsēnor, oris, m. **[303.** Dexteriore Medon, et cum Pisenore Thaumas: Ov. M. xii. Pisidă, æ, m. or Pisidæ, ārum, m. Tum Pīsīdā ferox ēxērcēt pīngula culta. Av. D. 1023. Fīnībus oblīguis Lydī Pisidæque feroces-Claud. Eut. ii. 941. Pisistratus, ī. m. Ārcēm tyrannus occupat Pisistratus. Phad. 1. ii. 5. (I. T.) Pīso, onis, m. A Seneca, quæ Pīso bonūs, quæ Cotta solebat-Juv. v. 109. Credite. Pisones, isti tabulæ fore librum-Hor. A. P. 6. Pistoclērus, i. m. Pro Dii îmmortales! Pistocierum conspicor. Plant. Bac. 2. iii. 4. (I. T.) Pitănē, ēs, and æ, f. Ædljám Pitanen a læva parte refinguit, Ov. M. vii. 359. Přthēcřům, ī, f. Hic apponite, atque abite ab oculis: cho Pitheclum. Plaut. Truc. 2. v. 24. (Trech. Tetr. cat.) Pĭthēcūsă, æ, f. Colle Pithecūsas, habitantum nomine dīctas. Ov. M. xiv. 90. Pithō, ūs, f. candidă Pitho. Pīthölĕon, tĭs, m. Difficile et mirum, Rhedio quod Pitholeonti-Hor. 1. S. x. 22. Pîttăcus, ī, m. Sī quis Ārīstotelem similem vel Pīttacon emit-Jun. ii. 6. Pītthēis, idos, f. Patron, Nec pater est Ægeus; nec tu Pittheidos Æthræ Filius-Ov. H. x. 131. Pītthējus, a, um, adj. Hīc tēcum Træzēna colam, Pītthēja rēgna: Ov. H. iv. 107. Pītthēŭs. ă. ŭm. adi. Pitthēam profugo cūrrū Træzēna petēbam; Ov. M. xv. 506

Přůs, I, m. Tranquillique Při, bellatoresque Severi. Claud. C. H. 421. 259

Přeyüsse, arum, f.

Exsuperant Pityamque vadīs, transmīssaque puppī-V. F. ii.

Přtyusæ, ět indě prôferunt sese însulæ—Av. O. M. 470. (I. T.)

PLA-PLE

Plăcēntil, æ, f. Cērtāvīt Mütinæ quiesātā Plācēntil bēlič : Sil. viii. 591.
Plăcideiānus, î. m. Aut Plăcideiāni, contênto poplite miror—Hor. 2. S. vii. 97.
Plāncūs, ī, m. Möllī, Plāncē, mērō; seū tē fūlgēntĭā sīgnīs—Hor. 1. C. vii.19
Plănēsĭum, ī, f. Öbsēcrō, Plānēsĭum, ēt tē, Phædröme, auxilium ūt férās Plaut. Cur. 5. iii. 18. (Tr. Tetr. cat., Plătagidōrus, î, m. [(I. T.)
Plätag'dörüs, î, m. [(I. T.] Ab Therapontigono Platag'doro mīlite. Plaut. Cur. iii. 38 Therapontigonus Platag'dorus plūrimam—60.
Plätææ, ārum, f. Nuntiät ēxcublīs vigilēs ārsīssē Plätæās. St. T. iv. 373.
Plätämön, ön'is, m. Cæspitë dörsä trähēns in Nÿssæum Plätämönä. Av. D. 927.
Plätěž, æ, f. Et ferrő Plätěäm súő sönántěm, Mart. 4. lv. 13. (Phal.)
Plătēnĭŭs, ă, ŭm, adj. Sĕnēx übi hăbitāt Pĕrĭphănēs Plătēnĭŭs. Plaut. Epid. 3. iv. 2
Pläto, ōnīs, zs. [11 Quōrsūm pērtīnūīt stīpārē Plätōnă Mēnāndrō? Hor. 2. S. iii
Plătôn'icus, ă, um, adj. Mědicæ věl ārtīs, dōgmă vēl Plătôn'icum. Aus. Prof. xxvi. 5
Plautīnus, ä, um, adj. At vēstrī prozvī Plautīnos ēt numēros ēt—Hor. A. P. 270. Aut parzsītorum collēgiz Plautīnorum. Aus. Epis. ix. 46.
Plautius, ī, m. [685 Plautius, ūt possent spēcie numeroque senatum—Ov. F. vi
Plautus, ī, m. [i. 58 Plautus, ad ēxēmplār Syculī properāre Ēpycharmī; Hor. 2. E
Pleias, ados, f. or Pleias, ados, f. or Pleiades, im, f. or Plias ados, f.
Pleias, et Oceani spretos pede reppulit amnis. V. G. iv. 233 Pleias enīxa est; letoque det, împerat, Argum. Ov. M. i
Exërcët Aüstër, Plëladum choro-Hor. 4. C. xiv. 21. (Gr. Alc.,
Plīādā, sī quærās, īn nōstrā gēntē, Jövēmquĕ— <i>Ov. H.</i> xvi 173.
Hæc për ët Ægëās hÿĕmēs, Plĭādūmquĕ nĭvōsŭm—St. S. 1 iii. 95
Plētonē, ēs, f. Ātlāntīs māgnī Plētonesque nepos. Ov. H. xvi. 62.
Plēmĭnĭŭs, ī, m. Plēmĭnĭūs sævūm mūcrōnem ānte ōrā cŏrūscăt, Sil. xvii. 458
Plēmmýríum, ī, ». Plēmmýrium undosum: nomēn dīxērē priorēs OrtýgiāmV. Æ. iii. 693. 260

PUB-PEA

Pieūron, onis, f. Virginis Pleūron inimick Dīves ! Sen. Tv. 630. (Suppl.) Ägminä, nünc mæstæ fündens Pleūronis klümnös—St. T. viii. 484.
Pleuronia, æ, f. Nēc mē non dīgnum titulo Pleuronia crēdit: Aus. Ep. H. x. 1.
Pleūronius, a, um, <i>adj.</i> Tālibus invītām Vēnērēm Pleūronius Acmon— <i>Ov. M.</i> xiv. 494.
Pleusides, 22, m. Cöhibete intra limen etiam vos parumper, Pleusides-Plant. Mil. 3. i. 1. (Troch. Ten cat.)
Pleūsidīppus, ī, m. Nunc sī me adulēscēns Pleūsidīppus vīderit—Plaut. R. 2. vi. 70. (L. T.)
Plēxīppus, ī, m. Pēctora Plēxīppī, nīl tālē timēntis, fērrō. On M. viii. 440.
Plīnĭŭs, ī, m. Plīnĭŭs, ūt mĕmŏrāt, sūmtī jŭvät īmbĕr ācētī. Samm. xlvii. 22.
Plīsthěnēs, is, m. [(1. T.) Tunc ille ad ārās Plīsthěnēm sævūs trahit. Sen. Thy. 726.
Plīsthēnidēs, se, m. Patron. Fēļix Plīsthēnidē, quācūmque in sortē fūsti—Sab. Ul. Pen. 107.
Plisthënius, a., um, adj. Illam Plisthënio gaudia fërrë torë. Oc. R. 4. 778.
Plötze, ārŭm, f. Quās sēptēm númērō pērhībēnt cognōminē Plōtās. <i>Pris. P</i> i 476.
Plötfä, æ, f. Calvo Plötfä cum Melanthföne. Mart. 10. lxvii. 7. (Phal.)
Plötřůs, ī, m. Plötřůs, ēt Värřůs, Mæcēnās, Vîrgřiřůsquě, <i>Hor.</i> l. S. x. 81.
Plūtō, nĭs, m. or Plūtōn, ōnĭs, m. Odit et īpse patēr Plūtōn, ōdēre sorōres—V. Æ. vii. 327. Plūtōna taūris, quī ter amplum—Hor. 2. C. xiv. 7. (I. Arch. D.)
Plūtōnĭŭs, ĕ, ŭm, adj. Ēt dŏmūs ēxīlīs Plūtōnĭĕ, quō sĭmūl mĕārĭs, Hor. 1. C. iv. 17.
Plūtūs, ī, m Vēnjentē Plūtō, quī Fortūnæ ēst fīlĭūs. Phæd. 4. xii. 5. (I. T.)
Podeetus, i, m.

Nēc Pœāntiādēn quód hābēt Vūlcāniā Lēmads—Ov. M. xiii. Pœāntiŭs, ä, üm, adj. Hörtātēr scelerūm, non tē, Pœāntiā prolēs—Ov. M. xiii. 45. 261

Quantus apud Danaos Podalīrius arte medendī, Ov. A. A. ii.

Hīppödāmūs, vārfūmquē Thöās rögāt īrē Pödārcēn. St. T. vi.

[313.

Podălīrius, ī, m.

Pŏdārcēs, ĭs, m.

Pœantfades, æ, m. Patron.

PCEA-POL

Pœās, āntīs, m. Quêm tülit Pœia, hümërisquë tëlä—Sen. H. O. 1604. (Sapph.) Pœměnĭs, ĭs, f. Pœměnis, et natis comitata Harpyia duobus. Ov. M. iii. 215. Pœnă, æ, f. Raro antecedentem scelestum Dēsēruīt pēdē Pœnā claudo. Hor. 3. C. ii. 32. (Less. Alc.) Pœnicus, ă, um, adj. Sī nondum īnsultāt templorum Pænicus ignis Cülminibūs—Sil. i. 602. Pœnŭs, ī, m. [Gil. 83. Pænus, et attonitæ jam proximus Hannibal urbī? Claud. B. Poenus, L. um, adj. Pāllidus āttonitos ad Poena mapalia pastor—Mart. 8. lv. 3. Polemon, onis, m. Mūtātūs Polemon? ponās īnsīgniā morbī—Hor. 2. S. iii. 254. Pŏlītēs, æ, m. Ecce autem ēlāpsus Pyrrhī dē cæde Polītes-V. Æ. ii. 526. Pöllä, æ, f. Lūcanum populīs, ēt tibi, Polla, dedit. Mart. 7. xxi. 2. Pöllēntĭā, æ, f. Ö celebranda mihi cunctis, Pollentia, sæclis! Cl. B. Get. 635. Pöllentīnus. a. um. adi. Seū Pollentinos mērsissēnt flumina saltus; St. S. 2. vi. 63. Pöllie, önis, m. Et consulenti, Pollio, curise, Hor. 2. C. i. 14. (Gr. Alc.) Non credīs mihi? Crede Pollioni. Cat. xii. 6. (Phal.) Põllītă, æ, f. In Proculas et Pollitas? Est mœcha Fabulla: Juv. ii 68. Pollius, ī, m. Altius immērsā turbāvīt Pollius urnā, St. S. 2. ii. 40. Polluces, is, m. or Pollux, ucis, m. Cāstor, Pollūces, Mārs, Mercurius, Hercules. Plant. Bac. 4.

viii. 53. (I. T.) Qualis et Eurotæ Pollux et Castor arenis-Prop. 3. iv. 17. Pollucem pugiles, Castora placet eques. Ov. A. 3. ii. 54.

Pŏl¥bŭs, ī, m. [(I. T.)]Pătrium: quietem Polybus æternam obtinet. Sen. Œdip. 785.

Pŏlýcārmus, ī, m. Quod Caietano reddīs, Polycarme, tabellas-Mart. 8. xxxvii. 1.

Polyclētēus, a, um, adj. Quod Polycleteis jūssum est spīrāre caminis, St. S. 4. vi. 28.

Polycletus, ī. m. Phidiacum vivebat ebur, nec non Polycleti-Juv. viii. 103. Pölydæmön, önös, m.

Indě Sěmīramio Polydæmona sanguině cretum-Ov. M. v. 85. Polydamanteus, a, um, adj.

Polydamanteis juvenis Pedianus in armis-Sil xii. 213.

POL-POM

Polydamas, antis, m. [xii. 547. Sed neque Deiphöbum, nec Polydamanta, nec ipsum-Ov. M. Pŏlydēctēs, æ, m. Tē tăměn, o parvæ rector, Polydecta, Seriphi, Ov. M. v. 242. Polydoreus, a, um, adj. Et Polydoreo manantem sanguine terram—Ov. M. xiii. 629. Pölydörus, ī, m. Nām Polydorus ego. Hīc confixum ferrea texit—V. Æ. iii. 45. Pölygīton, onis, m. Thērmārum īn sölio sī quīs Polygītona vidit—Aus. E. cviii. 1. Pölÿgĭŭm, ī, n. Tenuisque censu civitas Polygium est. Av. O. M. 611. (I. T.) Pŏlÿhýmnĭă, æ, f. hỹmnĭă, æ, f.
Eŭtērpē cŏhĭbēt, nēc Pŏlÿhŷmnĭă—Hor. 1. C. i. 33. (Chor. Pölymächæröpläcidēs, æ, m. Conscribtam mittit Polymachæroplacides. Plaut. Ps. 4. ii. 42. Pölymēstör, öris, m. Vādīt ad artificēm dīræ Polymēstora cædīs, Ov. M. xiii. 551. Pölymneia, æ, f. See Polyhymnia. Pŏlynīcēs, ĭs, m. Vulneribus, non ille minis Polynicis, et irā-St. T. iv. 114. Pŏlypēmon, onis, m. Innīxāmque novis neptem Polypemonis ālīs. Ov. M. vii. 401. Pŏlÿphēmus, ī, m. Nec tămen Ætnæūs vāsto Polyphemus in antro-Ov. P. 2. ii. Pascentem Siculas aut Polyphemon oves. Mart. 4. xlix. 6. Polyphætes, æ, m. Trēs Antēnoridās, Cererique sacrūm Polyphæten, V. Æ. vi. 484. Pŏlýtēs, æ, m. Sorte sumus lecti: sors me, fidumque Polyten-Ov. M. xiv. 251. Pölytimüs, ī, m. Nolueram, Polytime, tuos violare capillos; Mart. 12. lxxxv. 1. Pölyxena, æ, f. or Pölyxene, es, f. Plācēt Āchīllēös māctātā Pölyxenā mānēs. Ov. M. xiii. 448. Pölyxene miseranda, quam tradī sibi-Sen. Tr. 945. (I. T.) Polyxenius, a, um, adj. Alta Polyxenia madefient cæde sepulcra; Cat. lxiv. 369. Pölÿxō, ūs, f. Cum subšto horrendās ævī māturā Polyxo-St. T. v. 90. Pomětři, orum, m. Pomětios, Castrumque Indi, Bolamque, Coramque, V. A. vi. Γ**623**. Pomonă, æ. f. Rēgē sub hoc Pomona fuit: quo nulla Latinas-Ov. M. xiv. Pompeianus, a, um, adi.

Pompeiana reum clauserunt signa Milonem. Luc. i. 323.

POM-POR

Pompei, meorum prime sodaliam. Hor. 2 C. vii. 5. (Gr. Alc.) Accipe, Pompei, deductum carmen ab illo, Ov. P. 4. i. l. Pl. Pompei comitantur, et Catones. St. S. 2. vii. 115. (Phal.)

Protinus inde domus vobis Pompeia petatur: Ov. P. 4. v. 9.

Pompilius sanguis, carmen reprehendite, quod non-Hor. A. P.

Emtās lācērnās mūnus ēsse Pompīllæ—Mart. 4. lxi. 5. (Scaz.)

Rem factam Pompillus habet, Faustine: legetur-Mart. 6, lx. 1.

Astābāt fœcundā Jövīs Pomponia furto. Sil. xiii. 615.

[292.

[iv. 52.

Pompilius mēnsēs sēnsit abesse duos. Ov. F. iii. 152.

Pompeius, i, m. and Pompeius, i, m.

Pompeius, a, um, adj.

Pompilius, a, um, adj.

Pompiliŭs, ī, m.

Pompillä, æ, f.

Pompillus, i, m.

Pomponia, æ, f.

Pomponius, ī, m.

	Noctem cum facibus. Numquid Pomponius istis—Hor. 1. S
Pōm _r	etīnŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Et quā Pōmptīnās vĭā dīvĭdǐt ūdā pālūdēs. <i>Luc.</i> iii. 85 .
	ä, æ, ƒ. Nös ütĭnām vānī! sēd clāmāt Pōntĭā, Fēcī. Jav. √1. 636 .
	cūs, ī, m. Pontīcūs, hēroō, B āssūs quoque clār ūs lā mbo. <i>Ov. T.</i> 4. z. 47
	ícus, ă, um, <i>adj.</i> Asplefāt vūltus Pontică tērră mšos. <i>Ov. T.</i> 1. iii. 94.
	llanus, ī, m. Sīc ērit ætērnum, Pontiljane, valē. <i>Mart.</i> 5. lxvi. 2.
	tas, ī, m. Āgnōscīsnē tuām, Pontī dulcīssimē, culpam? Aus. Epis. xxiv
	ds, ī, m. Pōntŭs, ĕt ōstrĭfĕrī faŭcēs tēntāntŭr Ăbÿdī.
	odiā, æ, m. Poplīcola, īngēntīs Volesī Spārtānā propāgō. Sil. ii. 8. Pl. Præmiā Mēssālīs māximā Poplicolīs. V. Cas. xi. 40.
	æă, æ, f. Põppæă nātō jūnctă, quās vīndēx mănŭs— <i>Sen. Oct.</i> 5 96 . <i>(I.T.</i>
	æānus, a, um, <i>adj.</i> Pānē tumēt fāciēs aut pīnguĭā Pōppæānā— <i>Juv.</i> vi. 462. <i>(Sp.</i>
Рорц	lōnĭā, æ, f. Sēxcēntōs īllī dēdērāt Pöpŭlōnĭā mātēr. V. Æ. x. 172.
	iă, æ, f. Cōnjūgis aŭdissēt fātūm cūm Pōrciā Brūtī, <i>Mort.</i> 1. xliii. 1.
	(üs, ī, m. Nomēntānās ērāt supēr īpsūm, Porcius īnfrā. <i>Hor.</i> 2. <i>2</i> . vii
	hýriön, önis, m. Et nömen prásinī Pörphýriönis hähēt. <i>Mart.</i> 13. lxxviü. 2. 264

POR-PRI

- Pörrimä, æ, f.
 Pörrimä plācāntūr Pöstvērtāquē, sīvē sörörēs—Ov. F. i. 633.
- Pörsenä, æ, m.
 Nēcnōn Tārquǐnĭum ējēctūm Pōrsēnä jūbēbăt—V. Æ. viii.646.
 Mĭnācĭs aūt Ētrūscă Pōrsēnæ mănüs. Hor. Ep. xvi. 4. (I.
- Pörtünüs, ī, m. Et pätér īpsē mānū māgnā Pörtünüs čūntěm—V. Æ. v. 241.
- Pōrus, ī, m. [i. 268. Pōrus Ālēxāndrō, Mēmnon prostrātus Āchillī. Claud. 1. C. S.
- Posīdēs, æ, m. Ut spādo vīncēbāt Capitolia nostra Posīdēs. Juv. xiv. 91.
- Posidius, ī, m. Et Posidi turrēs, ēt Dāphnēs optima tempē. Pris. P. 858.
- Postvērtā, æ, f. Porrīmā plācāntūr Postvērtāquē, sīvē sörorēs—Ov. F. i. 633.
- Põstümiänüs, ī, m. Mīsīsti ānte ānnōs, Pōstŭmiāne, decem. *Mart.* 8. lxxi. 2.
- Postumīllä, æ, f. Et crēdīt cui Postumīllä dīvēs—Mart. 12. xlix. 3. (Phal.)
- Postum'ius, ī, m. Sēd dē Postum'io, et Cornelī narrat amore. Cat. lxvii. 35.
- Postumus, ī, m. Postumus alter erīt mīranda conjuge Ulyssēs; *Prop.* 3. xii. 23.
- Pöthīnus, ī, m. Ausus Pēmpeium lētē dāmnārē Pothīnus. Luc. viii. 483.
- Potītius, ī, m. Jāmque sacērdotēs prīmūsque Potītius ībant, V. Æ. viii. 281.
- Pötītüs, ī, m. Grātulör ēt mūltīs, nēmö, Pötītē, tibī. Mart. 10. lxx. 6.
- Potniadės, um, f. adj.
 Potniadės malis membra absumserė quadrīgæ. V. G. iii. 268.
- Prænēstě, is, f. and n. [682. Quique āltūm Prænēstě virī, quique ārvă Găbīnæ—V. Æ. vii. Quīs timět, aŭt timŭīt gělidā Prænēstě rūīnăm? Juv. iii. 190.
- Prænēstīnus, a, um, adj.
 Nēc Prænēstīnæ fundātor dēfuit urbis, V. Æ. vii. 678.
- Prætūtĭŭs, ă, ŭm, adj. Tūm quā vītĭfĕrōs dŏmĭtāt Prætūtĭă pūbēs—Sil. xv. 568.
- Prāxitēlēs, is, m. Prāxitēlēm Pāriā vindicāt ārtē lāpis. Prop. 3. ix. 16.
- Priămēis, idős, f. Patron. Sūmmă dücum Ātrīdēs, vīsā Priămēidē, fērtür—Ov. A. 1. x. 37.
- Priămēius, ă, um, adj.
 Tālis ab ārmifērīs Priāmēius hōspēs Amyclīs—Ov. A. A. ii. 5.
 265

PRI-PRO

Prīamidēn Hělěnům Grafas rēgnāre per űrbes V. Æ. iii. 295.
Pl. Prīāmidæ intrēmtierē mětu. Ťum pignorā pācis—Sil. xiii. 68.
Cum întēr sepūltōs Priămidās nocte ēt mero—Petr. Arb. lxxxix. 56. (I. T.)
Priămus, i, m. Occiderit ferro Priămus? Troja arserit igni? V. Æ. ii. 581.
Prĭāpūs, ī, m. Tērrēkt ūt sævā fālcē Prĭāpūs āvēs. Tib. 1. i. 18.
Priene, ës, f. Inter Miletum currens latamque Prienen. Pris. P. 788.
Pričneūs, čos, m. adj. Bias Pričneūs dixit, οὶ πλεϊστοι κακοί. Aus. Sap. Lud. 11.
Prīmus, ī, m. Quindēcies āctās Prīmus Ölÿmpiādās. Mart. 10. xxiii. 2.
Prîncēps, ĭpĭs, m. Et încipiēbāt îngrēdī Prīncēps. Eŭm—Phæd. 5. vii. 17. (I. T.)
Prīōn, ōnĭs, m. Ēt Gēticūm Prīōnz fērīt; caput ēripit Auchī, V. F. vi. 619.
Prīscīliā, æ, f. Hīnc, Prīscīliā, tüö sölātīā grātā mārītō—St. S. 5. i. 3.
Prīscūs, ī, m. [10. Cūm tribūs ānēllīs, modo lævā Prīscūs inānī—Hor. 2. S. vii.
Prīvērnās, ātīs. adj. Sūllā Fērēntīnīs Prīvērnātūmquē mānīplīs—Sil. viii. 393.
Prīvērno antīqua Mētabūs cum excederet ūrbe—V. Æ. xi. 540.
Prīvērnūs, ī, m. Prīvērnūm Căpys. Hūnc prīmō lēvis hāstă Tēmīllæ— <i>V. Æ.</i>
Pröbă, æ, f. [192] Sīc Pröbă præciphō nātōs ēxōrnăt ămīctū. Claud. Pr. et Ol.
Pröbjānūs, ī, m. Pröbjānōque āc Ānīcjō. Aus. Epis. xvi. 84. (I. Dim.)
Pröbīnūs, ī, m. Prō Pōllūcĕ rūbēns, prō Cāstŏrĕ flāmmā Pröbīnī. Claud. Pr. et Ol. 244.
Pröbüs, ī, m. [Ol. 173. Quām Pröbüs ā nostro possīt dīscēděrě sēnsū. Claud. Pr. et
Procă, æ, m. or Procās, æ, m. [143. În thălămos vēnērē Procæ. Procă nătus în îllīs—Ov. F. vi. Proximus îllē Procās, Trojānæ gloria gēntis, V. Æ. vi. 767.
Pröchýtě, æ, f. or Pröchýtē, ēs, f. Tům sönítů Pröchýta āltž trěmít, důrůmquě cůbílě—V. Æ. ix. Nön Pröchýtē, nön ärděntěm sörtítž Týphōea Inărímě—Sil. viii. 540.
Procilius, I, m.

Et mănibus Procne pectus signată crăentis. V. G. iv. 15. Ad mandată Procnes, et ăgit săă votă săb illis. Ov. M. vi. 468.

Aŭră venît: religant tönsas: veloque Procnesson—V. F. iii. Ad Boream: saxisque riget Proconesus in illa. Pris. P. 556.

[34.

F708

Aa2

Procnē, ēs, f.

Procnēssös, ī, f. or Proconesus, ī, f.

Process se and sale f

Pšetore Procris erāt, Procris mihi semper in ore. Ov. M. vii. Hīs Phædram Procrinque locis, mæstamque Eriphylen, V. Æ. vi. 445.
Pāsiphāēs Mīnos în Procride prodidit ignēs. Ov. R. A. 453.
Procrūstēs, æ, m. Cum fuerīt Scyron lēctūs, torvūsque Procrūstēs, Ov. H. ii. 69.
Prŏcŭlă, æ, f. Lēctüs ĕrāt Cōdrō Prŏcŭlā mĭnŏr, ūrcĕŏlī sēx—Juv. iii. 203.
Pröcüleīš, æ, f. [1. Mēnsē növō Jānī vētērēm, Pröcüleīš, mărītüm— <i>Mart.</i> 10. xli.
Proculeius, ī, m. Vīvēt ēxtēntō Proculeius ævō, Hor. 2. C. ii. 5. (Sapph.)
Proculină, æ, f. Non nubis, Proculină, sed făteris. <i>Mart.</i> 6. xxii. 4. (<i>Phal.</i>)
Proculus, ī, m. Sēd Proculus longā vēniēbāt Jūlius Ālbā. Ov. F. ii. 499.
Pröcyön, önis, m. Öbrültür Pröcyön, êmērgünt ālitë lāpsü. Cic. A. P. 472.
Prætiděs, ŭm, adj. f. Prætiděs împlērūnt fālsīs mūgītībūs āgrōs. V. B. vi. 48. Hÿpsĕä † Prætīdēs; cēlsūm fūdērĕ Drÿāntā—St. T. viii. 355. Daughters of Prætus. † Gate of Thebes.
Prœtus, ī, m. Ut Prœtum mulier pērfidā crēdulum—Hor. 3. C. vii. 13. (Chor. Tet. Ascl.)
Prognē, ēs, f. [187. Aŭt în ăvêm Prognē vērtātūr, Cādmus în ānguĕm. Hor. A. P. Ātque ūrbānă Prognē: quæ cīrcūm grāmină fūsæ—Pet. Arb. 131.
Prömētheus, eī, eī, and eös, m. [Alc.). Fērtur Promētheus āddere prīncipī—Hor. 1. C. xvi. 13. (Gr. Caucasiasque refert volucres, furtumque Promēthei. V. B. vi. 48.
Spārsūs crūōre Caūcasūs Promēthei. Sen. Med. 709. (I. T.) O furor, ō hominēs, dīræque Promētheos ārtēs, St. T. xi. 468.
Prömēthēŭs, ă, ŭm, adj. Quæquĕ Prömēthēō sāxā crūōrĕ rūbēnt. Ov. A. 2. xvi. 40.
Prömēthīdēs, æ, m. Patron. Indē Prömēthīdēs plācīdīs Ēpīmēthīdā dīctīs—Ov. M. i. 390.
Promolus, ī, m. [ix. 574. Tūrnus Itym, Cloniumque, Dioxippūm, Promolumque—V. Æ.

PRO-PSE

Rēpullt, aut sævā Promoti cædē tumēntēs—Claud. 1. C. S. i. 95.
Prönæš, æ, f . [354. Nāmque ēt Prönææ Něměsæque ādjūtă měātū— $Aus.$ $Ed.$ x.
Pronesos. See Procnessos.
Propertius, ī, m. [27. Hās pono ante tuam tibi, dīva, Propertius, ædēm. Prop. 2. xiv.
Prēpætīdēs, ŭm, f. Ān gēnuīssē vēlīt Prēpætīdās, ābnūāt æquē—Ov. M. x. 221.
Pröpöntiăcus, ă, um, adj. Tulle, Propontiacă qua fluit Isthmos ăqua, Prop. 3. xxii. 2.
Pröpöntis, idős, f. [257. Jāmquĕ grāvīs Thrācēn, ēt lævĕ Pröpöntidős īntrāt—Ov. F. v.
Prosērpĭnă, æ, f. Nēc repetītā sequī cūrēt Prosērpĭnā mātrem, V. G. i. 39. Quām pænē fūrvæ rēgnā Prosērpĭnæ, Hor. 2. C. xiii. 21. (Gr. Alc.)
Prösymnä, æ, f. Evölät: hīnc cēlsæ Jūnōnīs tēmplä Prösymnæ—St. T. i. 383.
Prōtādĭūs, ī, m. Sēd mĭhĭ Prōtādĭūm vīsĕrĕ cūrā fŭĭt. Rutil. i. 542.
Protenor, oris, m. [98. Ense jacet Clymeni: Protenora perculit Hypseus: Ov. M. v.
Prōtēsīlāēŭs, a, ŭm, <i>adj</i> . Prōtēsīlāēām Lāodāmīā dömüm. <i>Cat</i> . lxviii. 74.
Protesilaus, ī, m. Jamque mēus longē Protesilaus erāt. Ov. H. xiii. 16.
Prōteūs, ĕŏs, m. Hæc Prōteūs, ēt sē jāctū dĕdĭt æquŏr ĭn āltŭm. V. G. iv. 528. Quō tĕnĕām vūltūs mūtāntēm Prōtĕā nōdō? Hor. 1. E. i. 90.
Prothis, is, m. Prothin, et însignem cithara cantuque fluenti—V. F. iii. 158.
Pröthöüs, î, m. Pēlion rēgnūm Pröthöī supērbum—Sen. Tr. 832. (Sapph.)
Protogenes, is, m. Protogenes aliquis, vel Diphilus, aut Hermarcus. Juv. iii. [120. (Spond.)
Prūsižcus, a, um, adj. Donēc Prūsižcās dēlātūs sēgniter orās—Sil. xiii. 888.
Prytanis, is, m. Alcandrumque, Haliumque, Noemonaque, Prytanimque, V. Æ. ix. 767
Psămăthē, ēs, f. Cœruleam Pēleus Psămăthēn, üt finiăt îrăm, Ov. M. xi. 398.
Psēcās, ādis, f. Ouid Psēcās ādmīsīt? gumnam āst bie cilpā pāālla? Im si

Pseūdolūs, ī, m. [(I. T.)
Ut mihi cavērem ā Pseūdolō sērvō sūō. Plant. Ps. 3. ii. 109.

PSO-PUN

Psophis, idos, f.
Usque sub Orchomezon, Psophidaque, Cyllenenque, Ov. M.
v. 607. (Spond.)
Æphitios idem ardor agros, et Psophida celsam—St. T. iv.

Psÿllī, ōrum, m. or Psÿllūs, ī, m.
Mārmaridæ Psÿllī, pār līnguā pötēntībus hērbīs: Luc. ix. 893.
Psÿllus hābēt, tāctōs sī quīs non hōrruit ānguēs, 907.
Psÿllorumque īngēns ēt rāptī pūgnā vēnēnī. 924.

Ptělěčn, ī, n. or Ptělěčs, ī, f.

Quòs Thrión, ēt Ptělěčn, Gětico quōs flēbilě vātī.—St. T. iv.

Quæ tětigīt Phylacē, Ptělěčsque, ēt Dorion īrā.—Luc. vi. 352.

Ptěrělă, æ, m. or Ptěrělās, æ, m.
Ptěrělă rēx qui pôtitāvît, quem ěgŏ měa ōccīdī mănū. Plaut.
Amph. 1. iii. 37. (Troch. Tetr. cat.)
Et pědíbūs Ptěrělās, ēt nāribūs ūtílís Āgrē. Ov. M. iii. 212.

Ptölěmæēŭs, ă, ŭm, adj. Et Ptölěmæēæ līttöră cāptă Phărī. Prop. 2. i. 30.

Ptölēmætis, ī, m. [i. 61. Tāntā sēquī? mīlēs stābūlīs Ptölēmætis ĭn īllīs—Claud. Eut. Pl. Cūm Ptölēmæörūm mānēs, sērfēmquē pūdēndām—Luc. viii. 69c.

Ptölėmāis, idös, f. Mīscūit incēstām dūcibūs Ptölėmāidā nostrīs. Luc. x. 69.

Ptölemöcrátía, æ, f. Heüs sīs, Ptölemöcrátía, cape hanc ürnam tibī. Plaut. R. 2. v. 24. (I. T.)

Pūbliciūs, ă, ŭm, adj. Utile nunc iter ēst; Pūbliciumque vocānt. Ov. F. v. 294.

Pūblicolā, æ, m. Usque ād Pūblicolās sī rēdēāmus avos. Rutil. i. 272.

Pūbliūs, ī, m. Pīctā Pūbliūs ēxprimīt tābēllā. Mart. 1. cx. 18. (Phal.)

Püdēns, ntīs, m. Claudīa, Rūfe, meš nubīt Peregrīna Pudēntī. Mart. 4. xiii. 1.

Püdēntīllā, æ, f.
Tūque Pūdēntīllām vērbīs āffāre suprēmīs, Aus. Par. xix. 1.

Půdřeštia, æ, f. Templa Půdřeštiæ qu'id öpūs statůisse půellis ? Prop. 2. vi. 25.

Půdör, ōris, m. Ürgět! cui Půdör, ēt Jüstitize sörör—Hor. 1. C. xxiv. 6. (Chor. Tet. As.)

Pültiphägönidēs, is, m. Lätīnē Plaūtūs, Pätrūūs Pūltiphägönidēs. Plaut. Pæn. Prol. 54. (I. T.)

Pünicē, adv. Sălūta hūnc rūrsūs Pūnicē vērbīs mēis. Plaut. Pæn. 5. ii. 40.

Pūnīcūs, ā, ŭm, adj.
Pūnīcā rēgnā vidēs, Tyrios, ēt Āgēnoris ūrbēm. V. Æ. i. 338.
Et Pūnīcorūm paūcā grām mālorūm. Mart. 7. xx. 10. (Scaz.)
269

PUN_PYR

			-			
Pūniör, <i>adj.</i> Ān scīs ?	Nüllüs	me ëst	hŏd Yē	Pœnús		
Pūpiūs, ī, m. Ūt propiūs	spēctēs	läcrÿm	ōsă pŏ	ēmātā I		(I. T.) E. i. 67
Pütĕăl, ālis, n.					_	

Roscius orābāt sibi adēssēs ad Puteal cras. Hor. 2. S. vi. 35. Pýgmæŭs, ă, ŭm, adj.

Altera Pygmææ fatum miserabile matris-Ov. M. vi. 90.

Pygmälion, onis, m. 243. Quas quia Pygmalion ævum per crimen agentes-Ov. M. x. Pygmalionis opės pelago. Dux femina facti. V. Æ. i. 364.

Pýlades, æ, and is, m. Unus erat Pylades, unus qui mallet Orestes-Man. ii. 583. Tēgue pūtās Pyladī, Calliddore, parem. Mart. 10. xi. 2.

Pylene, es, f. Bēllī fāmā vīros: sēnsīt scopulosā Pylene—St. T. iv. 102.

Pýlĕŭs, ī, m. [H. xxi. 1. Hīppothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus. Aus. Ep.

Pylius, a, um, adj. Terna minus Pyliæ mīrētūr sæcula famæ. Tib. 4. i. 112.

Pýlos, ī, f. Non Pylos aut Ithace tantos genuisse feruntur. Tib. 4. i. 48. Pýrācmēn, ŏnĭs, m. **599**.

Mārtis, at hinc lasso mūtāta Pyracmone temnens, St. T. ii. Pyracmos, i, sa.

Antimachumque, Helimumque, securiferumque Pyracmon, Ov. M. xii. 460. Pyrameus, a. um, adi.

Ārbore Pyramea cortex direpta coquetur. Samm. xxx. 15.

Pyramus, i, m. Pýramus et Thisbe, juvenum pulcherrimus alter. Ov. M. iv. 55. See Pinarus. Pyrēnæŭs, ă, ŭm, adj.

Jāmque Pyrenææ, quās nunquām solvere Tītān—Luc. iv. 83. Additur impēriis Hispānia, Pyrēnæum Trānsilit—Juv. x. 151. (Spond.)

P⊽rēnăĭcus, ă, um, adj. Qua Pyrenaicis nivibūs dirimuntur Iberi. Aus. Ur. xiii. 6.

Pyrene, es, f. [vii. 9. Non sine me est tibi partus honos, Tarbella Pyrene—Tib. 1. Nübiferæ cölles, atque aeriam Pyrenen-Luc. i. 689. (Spond.)

Pyrēneūs, ĕŏs, m. Vīrginēās mēntēs: dīrūsque ānte ōrā Pyrēneūs Vērtitur-Ov. M. v. 274.

Pyrētus, ī, m. Quid tibi victorem gemini Periphanta Pyreti-Ov. M. xii. 449. Pyrgi, örüm, m.

Et Pyrgi větěrěs, intempestaque Gravisca. V. Æ. x. 184. 270

PYR-QUI

Pyrgo, us, f.

A Jigo, to A Friedric Beattur Tegra Butti A: F. 25. V. O-0.
Pÿrgŏpŏlĭnīcēs, ĭs, m. [(I. T.) Pÿrgŏpŏlĭnīcēm te ünum în tērrā vīvērē—Plaut. Mil. 1. i. 57.
Pyrnus, î, m. Et Cötys, et Pyrno mellor genitore Bienor. V. F. iii. 112.
Pýröeīs, ēntös, m. Intērēā völücrēs Pýröeīs, Bōüs, ēt Æthōn. Ov. M. ii. 153. Et förmīdāntēm pätriös Pýröentä dölörēs. V. F. v. 433.
Pyrrhä, s., f. or Pyrrhë, ës, f. Grātō, Pyrrhä, süb äntrō? Hor. 1. C. v. 3. (Pherecratian.) Et vir, ët Pyrrhë, märë cüm vidërënt—Sen. Tr. 1042. (Sapph.)
Pyrrhæŭs, ă, ŭm, adj. Cunctă, Promēthēāsque manus, Pyrrhæaque saxa—St. T. viii.
Pýrrhēnēs, æ, m. [279. Pýrrhēnēs sĕquĭtūr mōns. Pöst hūnc Cēltĭcă tēllūs. <i>Pris. P.</i>
Pyrrhēnis, idis, f. adj. Hīc agit: hīc ölīm Pyrrhēnide pulsus ab örā—Av. D. 883.
Pyrrhĭă, æ, f. Ut vînōsă glömōs fürtīvæ Pyrrhĭă lānæ— <i>Hor</i> . l. <i>E.</i> xiii. l4.
Pÿthăgörās, æ, m. Pÿthăgörās, ūnō sē pēctörĕ cūnctă vĕtūstās—Cl. M. T. C. 91.
Pythägörēüs, ä, üm, adj. Quō prōmīssā cadānt, ēt sōmnĭā Pythägörēā. Hor. 2. E. i. 52. Pythägörēōrūm pērīit schölā dōctā sŏphōrūm. Aus. Ed. xv. 32. Terentianus Maurus has shortened the first syllable, and made long the second: [maj.] Trādūnt hŏmīnēs, sēctā quǐbūs Pythāgŏrēa ēst. 250. (Ionic a
Pýthĭž, ōrŭm, n.
Pythia, de domitæ serpentis nomine dictos. Ov. M. i. 447.
Pythias, adis, f. Pythias ēmunctē lūcrātā Simēne talentum. Hor. A. P. 238.

Pythius, a, um, adj.
Pythius, quæ tripode ex Phæbi lauroque profatur. Lucr. i. 740.

ÿthō, üs, f. [2. iii. 27. Dēlòs übī nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? übĭ Dēlphĭcă Pÿthō? Tib.

Pỹthôn, ônis, m. [(1. T.)
Pỹthôn in hỹdrã? Bácchus ết Pērseus děis—Sen. H. O. 94.
Strāvimus innumeris tumidum Pŷthônă săgittis. Ov. M. i. 460.

Q.

Quērcēns, ntǐs, m.
Cōntǐnuō Quērcēns, ēt pulchĕr Ăquīcŏlus ārmīs—V. Æ. ix. 684.
Quīnguātrūs, tum, f.

Ét jām Quīnquātrūs jūbčor nārrārē minorēs. Qv. F. vi. 651. Incipit optāre, ēt totīs Quīnquātribūs optāt. Juv. x. 115.

QUI-RAV

Quinquênniă, ōrum, n. Et Căpitolinis Quinquênniă proximă lustris. St. S. 3. v. 92.
Quīntiă, æ, f. Quīntiă formosa ēst mültīs: mihi cāndidā, longā, Cat. lxxxvi. l.
Quīntřánůs, ī, m. Cōmmēndō třbĭ, Quīntřáně, nōstrōs, Mart. 1. liii. 1. (Phal.)
Quīntiliă, æ, f. Cūm cănĕrēt mĭsĕræ fūnĕră Quīntiliæ. Prop. 2. xxxiv. 90.
Quīntilliānus, ī, m. Gaudēt. Ān ēxspēctās, ūt Quīntilliānus amētur—Jus. vi. 75.
Quīntīl'is, is, m. [149. Dēn'ique quīntüs ab hôc füerāt Quīntīl'is: et inde—Ov. F. iii.
"Quīntilliūs, ī, m. Quīntilliō sī quīd rēcitārēs, Cōrrigē, sōdēs, Hor. A. P. 438. Pl. Vīncērē Quīntilliōs non potuīssē sūos. Ov. F. ii. 378.
Quintillä, æ, f. Quintillæ quöd dönět, häbēt; nēc dēfüit illi—Juv. vii. 75.
Quīntfus, ī, m. Cœlfus Aufīlēnum, ēt Quīntfus Aufīlēnam. Cat. c. 1. (Spon.)
Quîntüs, ī, m. [3. viii. 1. Thāidā Quīntüs āmāt: quām Thāidā? Thāidā lūscām. Mart.
Quĭrīnālis, ĕ, adj. Ipsē Quĭrīnālī trābēā cīnctūquē Gābīnō—V. Æ. vii. 612.
Quĭrīnĭŭs, ī, m. Hīc īntēr trēpĭdōs īmmānē Quĭrīnĭŭs aūdēns— <i>Sil.</i> iv. 192.
Quĭrīnŭs, î, m. Tērtĭšque ārmš pštrī sūspēndēt cāptš Quĭrīnō. V. Æ. vi. 860.
Quĭrīnŭs, ă, ŭm, adj. Hīc, spölĭa ēx hümērīs aŭsūs spērārē Quĭrīnīs, Prop. 4. x. 11.
Quǐrīs, ītīs, m. or Quǐrītēs, ĭum, m. Lūdǐcrā quīd, plausus ēt amīcī dona Quǐrītīs—Hor. 1. E. vi. 7. Hūnc, sī mobilium turba Quǐrītium—Hor. 1. C. i. 9. (Chor. Tet. Ascl.)
Quōdsĕmĕlārrĭpĭdēs, m. (a fictitious word.) Quōdsĕmĕlārrĭpĭdēs, Nūnquāmpōstĕaĕrĭpĭdēs. Plaut. Per. 4. vi. 23. (I. T.)
· R.
Răbīrĭüs, î, m. Cüm förĕt ēt Mārsūs, māgnīquĕ Rābīrĭüs ōrĭs— <i>Ov. P.</i> 4. xvi. 5.
Rāmnēs, ĭúm, m. Cēlsī prætēršunt austērā pöēmātā Rāmnēs. Hor. A. P. 342.
Răpō, ônĭs, m. [748. Pārthěnĭūmquě Răpo êt prædūrūm vīrĭbūs Ōrsên—V. Æ. x.

· Sīt cisterna mihī, quam vinea, malo Ravenna. Mart. 3. lvi. 1.

Răvēnnă, æ, f.

RAV-RHA

Quænām të mălă mëns, miselle Ravide *,

Ägīt—Cat. xl. 1. (Phal.)

Synalæpha.

Mělřůsquě ranæ garriant Ravennates. Mart. 3. xciii. 8. (Scaz.)

Casperia, hunc Förüli, magnæque Reate dicatum-Sil. viii.

quālēm dēprēnsus habēbat

T415.

Răvēnnās, ātis, adj.

Rāvölă, cūm

273

Rāvidus, ī, m.

Rāvöla, æ, m.

Rĕātĕ, ĭs, n.

Rēgīfugium, ī. n.

Nec Regifugium pulsis ex urbe tyrannis—Aus. Ecl. xviii. 13. The second syllable is improperly made long. Rēgulus, ī. m. Gēstātūs bijugīs Rēgulus ēssēt equīs. Mart. 1. xiii. 8. Pl. Orātione Regulos, jocis Paullos: 5. xxviii. 6. (Scaz.) Remulus, ī, m. Cingula, Tībūrtī Remulo dītīssimus olim-V. Æ. ix. 360. Remūria, orum, n. Romulus obsequitur, lucemque Remuria dixit-Ov. F. v. 479. Rĕmŭs, ī, m. Hanc Remus et frater: sic fortis Etruria crevit-V. G. ii. 533. Rēstitūtūs, ī, m. [(Phal.) Mīssūrūm tibi, Rēstitūte, crēdis? Mart. 10. lxxxvii. 20 Rěvěrentia, æ, f. Dönec Honor, placidoque decens Reverentia vultu, Ov. F. v. Rhadamanthus, i, m. or Rhadamas, antis, m. T566. Gnosius hæc Rhadamanthus habet durīssima regna, V. Æ. vi. Cum videant fessos Rhadamanthon et Æacon annis, Ov. M. ix. 439. Sed ipse ubi est? Pol illum liqui ad Rhadamantem in Cecropla însula. Plaut. Trin. 4. ii. 83. (Troch. Tet. cat.) Rhætī, örum, m. Vīdēre Rhætī bēlla sub Alpibus-Hor. C. 4. iv. 17. (Gr. Alc.) Rhætĭă, æ, f. T442. Asperă nubiferas qua Rhætia porrigit Alpes. Claud. 4. C. Hon. Rhætĭcŭs. ă. ŭm. adi. Rhætică nunc præbent Thraciăque armă metum. Ov. T. ii. 226. Rhāmēlus, ī, m. At non inde procul Rhamelus, et acer Otaxes-V. F. vi. 529. Rhāmnēs, ētis, m. Rhamnetem aggreditur, qui forte tapetibus altis-V. E. ix. Rhāmnūs, ūntis, f. Et tumidīs infesta colit qua numina Rhamnus. Luc. v. 233. Rhāmnūsis, idis, f. adj. Idalien, memoremque time Rhamnusidos iram. Ov. M. xiv. 694.

RHA-RHO

Exiget at dignas ültrix Rhamnüslä pænas! Ov. T. 5. viii. 9.

Rhāmnūsĭās, ā, tim, adj.

Rhănis, idis, f. [iii. 171. Ēxcipiūnt läticēm Něphělēque, Hÿälēque, Rhānīsque, Ov. M.
Rhāscūpolis, is, m. Deīotarum, ēt gelidæ dominum Rhāscūpolin oræ. Luc. v. 55.
Rhēa, æ, f. Cöllis Äventīnī sīlvā quem Rhēa sacerdos—V. Æ. vii. 659. Crētā Rhēæ: tē löngus hönos, æternāque cīngent—St. A. i. 387.
Rhēbās, æ, m. Rhēbās, ārgēntō sĭmīlēm quī pōrrīgĭt ūndām. Av. D. 965.
Rhēgīnūs, š, üm, <i>adj.</i> Dūm Libys haūd lætūs Rhēgīna ād lītŏrš tēndĭt, <i>Sil.</i> xiii. 94.
Rhēgiŏn, ī, n. or Rhēgiŭm, ī, n. Rhēgiŏn īngrēditūr, fērvēntēs æstibŭs ūndās—Ov. M. xiv. 48. Līquĕrāt ēt Zānclēn, ādvērsāquĕ mæniā Rhēgī, Ov. M. xiv. 5.
Rhēmus, ī, m. Optimus ēxcūsso Leūcūs Rhēmusque lacērto— <i>Luc.</i> i. 424 .
Rhēnānŭs, ä. ŭm, <i>adj.</i> Rhēnānām nŭměrās, Sārmätĭcāmquĕ mănŭm. <i>Mart.</i> 9. xxxvi. 4.
Rhēnus, ī, m. Rhēnus, št Ālpīnæ vāllēs, ēt sānguĭnĕ nīgrō—Alb. ad Liv. 385.
Rhēnus, a. um, adj. Aut flumen Rhenum, aut pluvius describitur ārcus: Hor. A.
Rhēsus, ī, m. Non allus socios Rhēsus ad ārma vocat. Ov. R. A. 282.
Rhētēnor, oris, m. [xiv. 504. Hūnc Lýcus, hūnc Idās, ēt cūm Rhētēnore Nycteus—Ov. M.
Rhīpæŭs, ă, ŭm. <i>adj.</i> Mūndŭs ŭt ād Ścythĭām Rhīpæāsque ārdŭŭs ārcēs— <i>V. G.</i> i. 240 .
Rhīpē, ēs, f. Rhīpēque, ēt Strātřē, vēntōsāquě dönāt Énīspē. St. T. iv. 286.
Rhīpeūs, ĕŏs, m. Āddūnt sē sŏcĭōs Rhīpeūs, ēt māxumus ārmīs—V. Æ. ii. 339. Hīppāsŏn, ēt sūmmīs ēxstāntēm Rhīpēž sīlvīs; Ov. M. xii. 352.
Rhiphæus. See Rhipæus.
Rhŏdălŭs, ī, m. [69. Non Rhŏdălo cûm frātrĕ Sydon: Acĕsīnăquĕ lævō— V. F. vi.
Rhödănus, ī, m. [(1. T.) Strīngīt fluento Rhödanus, ātquē scrupēam—Av. O. M. 619.
Rhödē, ēs, f. Tēmpēstīvā pētīt Rhödē. Hor. 3. C. xix. 27. (Glycon.)
Rhödĭŭs, ă, ŭm, adj. Hērcŭlĭs, ō Rhödĭæ dūctōr pūlchērrĭmĕ clāssĭs, Ov. M. xii. 574.
Rhödöpē, ēs, f. [113. Quā pātēt ümbrōsum Rhödöpē glāc'īāl's ād Hæmum, Ov. H. ii.
Rhödöpētüs, ă, üm, adj. [321. Sāxā ferāsquē lÿrā mōvīt Rhödöpētüs Orpheüs. Ov. A. A. iii.

RHO-ROM

Rhodopēus, a, um, adj. **618.** [−] Æquoraque, et campi, Rhodopeaque saxa loquentur. Luc. vi. Rhödös, ī. f. [xi. 21. Romæ laudētur Samos, ēt Chios, ēt Rhodos absēns. Hor. 1. E. Rhæbus, ī, m. Rhœbě, dĭū (rēs sī quă dĭū mortālībūs ūlla ēst) Vīxīmus-V. Æ. x. 861. Rhœcus. See Rhœtus. Rhœtēĭŭs, ă, ŭm, adj. Tālis in ādvērsos dūctor Rhœtēius hostēs-V. Æ. xii. 456. Rhœtēŭm, ī, n. Rhætēumque rapax, Sīgēaque lītora transit. Ov. F. iv. 279. Rhœteūs, ĕŏs, m. Quam medius Rhæteus intercipit; optime Teuthra, V. Æ. x. Tum Pallas bijugīs fugientem Rhætea præter-399. Rhœtēŭs, ă, ŭm, adj. Teucrus Rhoeteas primum est advectus ad oras. V. Æ. iii. 108. Rhœtĭŏn, ī, n. Rhætion, et multum debentes vatibus umbras-Luc. ix. 963. Rhœtŭs, ī, m. Rhœtus, et Atracia subitæ de virgine pugnæ: V. F. i. 141. Rhūndăcus, ī, m. Teque etiam medio flaventem, Rhundace, ponto-V. F. ii. 35. Rhyndacus, i, m. Rhyndacus hīs ductor; tēlum sparus. Ore ferarum—Sil. iii. Rīgæ, ārum, f. Ātque antiquă pătrum theatră, Rigas. Mart. 4. lv. 19. (Phal.) Ripæus. See Rhipæus. Rīxāmæ, ārum, f. Tütēlāmque, chorosque Rīxamārum. Mart. 4. lv. 16. Robigo, ginis, f. Aspēra Robīgo, parcas Cerealibus herbīs: Ov. F. iv. 911. Flamen in antiquæ lūcūm Robīginis ībat. 907. Rōmă, æ, f. Roma, triumphatī dum caput orbis eris. Ov. A. i. xv. 26. Romanī, orum, m. Romanos, rerum dominos, gentemque togatam. V. Æ. i. 282. Romanus, a. um. adi. Tantæ molis erat Romanam condere gentem. V. Æ. i. 37. Roměchium, i, n. **705**.

Rōmulidæ, ārum, m. Patron. Rōmulidæ säturī, quīd dīš pŏēmātš nārrēnt. Pers. i. 31. Rōmulidārum ārcīs sārvātōr, cāndidus ānsēr. Lucr. iv. 685. 275

Romuleus, a, um, adi.

Roměchíúmquě lěgit, Caulonaquě, Narýciamquě, Ov. M. xv.

Romuleoque recens horrebat regia culmo. V. Æ. viii. 654.

ROM - RUF

RUF-SAB

Rūfūlus, ī, m.

Rūfus, ī, m.

Jūlius in Satyris qualia Rufus habet. Mart. 10. xcix. 2.

Rūllus, ī, m.

Öbtrüncāt Něríum: Rullo ditissimus arvi-Sil. v. 260.

Rūmină, æ, f. adj.

Rūmina nunc fīcus, Romula fīcus erat. Ov. F. ii. 412.

Rupilius, ī, m.

Proscripti Regis Rupili pus atque venenum-Hor. 1. S vii. 1.

Rūsō, ōnĭs, m.

Ödīsti ēt fūgis, ūt Rūsonēm dēbitor æris. Hor. 1. S. iii. 86.

Rūspĭnă, æ, f.

Quæque procul cavit non æquos Ruspina fluctus. Sil. iii. 260.

Rūsticus, ī, m.

Qui propter cœnam, Rustice, cædo cocum. Mart. 8. xxiii. 2.

Rŭtēnī, ōrum, m.

Sölvüntür flavī lönga statione Rutenī. Luc. i. 402.

Rutila. æ. f.

Accipere, atque suam Rutilæ dare. Filius autem-Juv. x. 295.

Rutīlius, ī, m.

Et grave magnanimi robūr mīrare Rutili. Ov. P. 1. iii. 63.

Rătilăs, ī. m.

Sī Rūtilūs, dēmēns. Quid enīm mājore cachīnno-Juv. xi. 2.

Rŭtŭbă, æ, m.

Undž fācīt, Rūtubāmque cavum: dēlābitur īnde—Luc. ii. 422.

Rutulī, orum, m. [634

Bīs cāptī Phryges hæc Rutulīs responsa remīttunt. V. Æ. ix.

Rŭtŭlŭs, ă, ŭm, adj.

Jūssa ādspērnātos, Rutulām fumāsse Saguntum—Sil iv. 62.

Rutupīnus, a, um, adj.

Aut, vaga cum Tethys, Rutupīnaque lītora fervent. Luc. vi. 66.

S.

Săbæ, ārum, m. [1346.
In mědioquě Săbæ sunt cæspitě: gēns quoquě Scodrī—Av. D.
Tāxilus întēr quos habitāt, cum gēnte Sabārum. Pris. P. 1048.

Săbæă, æ, f.

Non ante dévictis Sabææ

Rēgibus-Hor. 1. C. xxix. 3. (I. Archiloch.)

Săbăthæ, ārum, m.

Mīnnæī Săbăthæque tenent, super impiger amplă - Av. D. 1137.

Sābātĭā, ōrum, n. adj.

Quique tuos, Flavina, focos, Sabatia quique

Stāgnā colūnt—Sil. viii. 490.

277

SAB-SAG

Cērūssātā timēt Sābēllā sölēm. Mart. 2. xli. 12. (Phal.)

Ipse ruit dentesque Sabellicus exacuit sus, V. G. iii. 255.

Hæc genus acre virum Marsos, pubemque Sabellam-V. G. ii.

[167.

Săbēllă, æ, f.

Săbēllüs, ī, m. Săbēllüs, ă, ŭm, adj.

Săbēllicus, a, um, adj.

Non amo tê, Sabidî, nêc pôssûm dicere quarê. <i>Mart.</i> 1. xxxii
Săbīnă, æ, f. Vērūm tū nostræ sörör ēs gērmānā Sābīnæ. Aus. Par. xxi. 3
Sābīnætis, ī, m. Rögā, lāvētūr, rhētörēm Sābīnætim. <i>Mart.</i> 3. xxv. 3. <i>(Sca</i> z.
Sābīnī, ōrūm, m. Hānc ōlīm vētērēs vītām cölüērē Sābīnī. V. G. ii. 532.
Sābīnūs, ī, m. Dēsērūīt cēlērī mōrtē Sābīnūs öpūs. Ov. P. 4. xvi. 16.
Sābīnās, ā, ām, <i>adj.</i> Nēc pröcül hīnc Rōmam, ēt rāptās sǐnē mōrē Sābīnās— <i>V. Æ</i>
Sābrāthā, æ, f. Sābrāthā tūm Tÿrjūm vūlgūs, Sārrānāquĕ Lēptis, <i>Sil.</i> iii. 256
Sābbūră, æ, m. or Sābūrā, æ, m. Ūt sībī cōmmīseī sĭmūlātōr Sābūrā bēllī—Luc. iv. 722.
Sābūs, ī, m. Sābē, tūās, quī dē proprīo cognomine prīmus—Sil. viii. 422.
Săcæ, ārum, m. or Săcēs, æ, m. Seu Săcās, săgīttiferosque Pārthos—Cat. xi. 6. (Sapph.) Ārmenius , hic pictă Săcēs, fucâtăque Mēdus, Claud. 1. C. S By cæsura. i. 157
Sācrānus, ă, um, <i>adj.</i> Bt Sācrānæ āclēs, ēt pīctī scutā Lābīcī. <i>V. Æ.</i> vii. 796 .
Sācrātŏr, ōrĭs, m. [747 Cædĭcŭs Ālcăthŏum ōbtrūncāt, Sācrātŏr Hÿdāspēn; V. Æ. x
Sădălēs, îs, m. [54 Tunc Sădălēn, förtēmquë Cötÿn, fīdūmquë për ārmă— L ac. v
Sæfēs, ĭūm, m. Cēmpsi ātquĕ Sæfēs ārdūōs cōllēs hǎbēnt. Av. O. M. 195
Sætābīs, īs, f. Ātque āltrīx cēlsā mīttēbāt Sætābīs ārcē—Sil. iii. 373.
Săgănă, æ, f. Åt ëxpëdîtă Săgănă pêr tôtăm dömům— $Hor.\ Ep.\ v.\ 25.\ (\emph{I.T.}.$
Sägärīnüs, ī, m. Džbo ēt jübēbo ād Sägärīnüm cœnām cöquī. <i>Plaut. St.</i> 3. i. 35
Săgăris, îs, m. [575] Et Săgărim, ēt sümmīs stāntēm pro türrībüs Idān—V. Æ. ix 278

Săgărīstio, ōnis, m. [11. (I. T.)
Săgărīstio, heūs! ēxi, ātque ēdūcē vīrginēm. Plaut. Per. 4. i.
Similis ēst Săgărīstionīs. Toxilus hic quidēm meus amīcus
ēst. 1. i. 14. (I. Tet. acat.)

Săgărītis, idis, f. adj. Fāllit: ĕt în nÿmphā Săgărītidĕ dēsinĕt ēssē—Ov. F. iv. 229.

Săgēs, æ, m.

· Hÿpsēös hāstā Săgēn îngēntī vūlnērē mērsīt. St. T. ix. 270.

Săgīttārĭtis, ī, m. Extrēmāmquĕ Săgīttārī lævam ātquĕ săgīttām—*Ma*n. i. 689.

Săgīttĭgĕr, ĕrī, m. Ōră Săgīttĭgĕrī, quā sē vēstīgĭā prīmă—Av. A. P. 842.

Săgīttĭpŏtēns, ēntĭs, m.

Pīgrā Sāgūttipotēns jāculātor frīgorā tērrīs—Aus. Ecl. xvi. 11. Sāgūntnus, ā, um, adj.

Prīmā Săgūntīnās tūrbārūnt clāssicā portās. Sil. i. 271.

Săgūntŏs, ī, f. or Săgūntŭm, ī, n. or Săgūntŭs, ī, f.
Conclamant ūtrīnque ācfēs: ceū totā Săgūntŏs—Sil. i. 502.
Obsēssūm Pœno gēssīt quod Mārtĕ Săgūntŭm. Luc. iii. 350.

Sălămīnĭăcus, ă, um, adj. Ut Sălămīnĭăcum memĭnīt mare: sustulit īrās—Luc. v. 109.

Sālāmīnītis, ā, tim, adj. Ēt trāgīco scrīptūs gēmītū Sālāmīnītis Æās. Aus. Ed. vi. 12.

Sälämīs, īnīs, f.
Lāömēdontiadēn Priamum Salamīna pētēntēm, V. Æ. viii. 158.
The penultima is lengthened by Avienus, D. 679;
Fērtilis Ægīnæ tēllūs, ēt ŏpīmā Sālāmīs.

Sălānus, ī, m. Condită dispăribus numeris ego Nāso Sălāno—Ov. P. 2. v. 1.

Sălăpīnus, a, um, adj. Quās rēcipīt Sălăpīnă pălūs, ēt sūbdită Sīpūs—*Luc.* v. 377.

Sălārĭă, æ, f. adj. Illīc Flāmĭnĭæ Sălārĭæquĕ—Mart. 4. lxiv. 18. (Phal.)

Sălaūris, is, f.
Pēr quās Sălaūris öppidūm quondām stětit. Av. O. M. 513.

Săleiānus, ī, m. Cür trīstĭōrēm cērnĭmūs Săleiānum ? Mart. 2. lxv. 1. (Scaz.)

Săleīus, ī, m. Mārmyreīs: āt Sērrāno tenuīque Săleīo—Juv. vii. 80.

Sālēntīnus, a, um, adj. Et Sālēntīnos obsēdīt mīlite campos. V. Æ. iii. 400.

Sălērnům, ī, n. [xv. 1. Quīd sĭt hĭēms Vělĭæ, quōd cœlům, Vālā, Sălērnī—Hor. 1. E.

Sălĭārĭs, ĕ, adj.

Jām Sālĭārĕ Nümæ cārmēn quī laūdāt, ĕt īllūd—*Hor.* 2. *B.* i.

Pūlsāndž tēllūs; nūnc Sălĭārībūs—1. *C.* xxxvii. 2. (Gr. Alc.)

B b 2

SAL-SAM

Salít, örüm, m. or Salítis, î, m.

Jām dēdērāt Salítis, ā saltū nominā dūcūnt. Ov. F. iii. 387.

Et Salítis læto portāns ānciliā collo. Luc. i. 603.

Salítsūbsūlī, örüm, m.

In quō vēl Salítsūbsūlīs sācrā pērficiāntūr. Cat. xvii. 6.

Salítis, ī, m.

Dējicit, āt Throniūm Saliūs, Saliūmquē Nčalcēs, V. Æ. x. 753.

Sāllūstītis, ī, m.

Lībērtīnārūm dīcō, Sāllūstītis īn quās—

Salmācis, idis, f.

Sālmācis, idis, f.

Sālmācis, enērvēt, tāctōsquē rēmolliāt ārtūs. Ov. M. iv. 286.

Sālmōnā, æ, m.

Nēc fāstūdītōs Sālmōnæ ūsūrpō fītōrēs. Aus. Ed. x. 366.

Salmoneus, čos, m.
Fülmine Salmoneus, vēl līnguā Tāntālūs ēgit. Cl. Ruf. ii. 514.
Vidi ēt crūdēlēs dāntēm Salmoneus panas, V. Æ. vi. 585.

Sālmōnis, idos, f.
Tēstīs Thēssalico flāgrāns Sālmōnis Ēnīpeō. Prop. 3. xix. 13.
Nōn sīc Æmŏniō Sālmōnidā mīxtūs Ēnīpeō—1. xiii. 21.

Sălo, ōnĭs, m. Ārmōrūm Sălö tēmpĕrātör āmbǐt. Mart. 4. lv. 15. (Phal.) Sălōnĕ, quī fērrūm gĕlăt. 1. l. 12. (I. Dim.)

Sălônæ, ārum, f. Quā măris Hādriācī lõngās fērit undā Sālōnās. Luc. iv. 404.

Săloninus, î, m. Sănctă Sălonini terris requiescit Iberis, Mart. 6. xviii. 1.

Sălūs, ūtĭs, f. Ēt Rōmānă Sălūs, ārăquĕ Pācĭs ĕrĭt. Ov. F. iii. 882. Sălÿĕs, ŭm, w.

Sălÿës ătrōcēs, ōppĭdūm Māstrāmělæ—Av. O. M. 691. (I. T.) Sămē, ēs, f.

Dūlichiumque, Sameque, et Neritos ardus saxīs. V. Æ. iii. 271. Samiolus, a, um, adj. Batiolis bibunt: at nos nostro Samiolo poterio. Plaut. Stich.

5. iv. 12. (Troch. Tetr. cat.) Sămĭŭs, ă, ŭm, adj. Āt tibi lætă trăhānt Sāmĭæ cōnvīvĭā tēstæ, Tib. 2. iii. 47.

Sāmnītæ, ārum, m. or Sāmnītēs, um, m.
Sāmnītæque trucēs hābitānt confinia. Post hos—Av. D. 522.
Lēnto Sāmnītēs ād lumina prima duēllo. Hor. 2. E. ii. 98.

Sămös, ī, f. Jām Sămös ā lævā fuerānt Nāxōsque relīctæ, Ov. A. A. ii. 79.

Sămöthrācës, ùm, m. [158. Quōquë přī Sămöthrācës ĕūnt: nūnc ōbvĭă vērsæ—St. A. i.

Sămöthrāciă, :e, f. [vii. 208. Threiciāmque Sămūm, que nunc Sămöthrāciă fertur. V. Æ.

Sămöthrācĭüs, ä, üm, adj. Exsültāre ĕtĭām Sămŏthrācĭă fērrĕă vīdī, Lucr. vi. 1042. 280 Hactenus, în populos, vates Samothraca, d'emque-V. F. ii.

Thressagne consurgit propter Samus. Indeque rursum—Av.

Nihil ēst misēriūs nēc gūlosiūs Sānctrā. Mart. 7. xx. 1. (Scaz.)

Tālya et ad manes otik Sanctus agat. Aus. Par. xviii. 12.

√439.

[D. 703.

Sămothrācus, a, um, adj.

Sămüs, ī, f.

Sanctra, æ, m.

Sānctūs, ī, m.

Sārdānāpālūs, ī. m.

281

Sāncus, ī, m. An třbí, Sēmo pätěr: cům míhí Sāncůs šít: Ov. F. vi. 214. Sāngā, æ. m. Cedo alios: ubi centurio est Sanga, et manipulus furum? Eccum adest, Ter. Eun. 4. vii. 6. (I. Tetr. acat.) Sangario, onis, m. [(I.T.)]Jübeto Sángarionem quæ împeraverim—Plaut. Trin. 4. iv. 13. Sangarius, ī, m. Mājor Sangario latē præstrīngitur amnī. Av. D. 981. Sāngāriŭs, a, um, adj. Sangariusque puer, quemque irrita fontis imago--St. S. 3 iv. Sānnio, onis, m Übi ălii? Qui, mălum, ălii? solus Sannio servat domi. Ter. Eun. 4. vii. 10. (I. Tetr. acat.) Santonicus, a, um, adj. Tēstīs, et Oceanī lītora Santonicī. Tib. i. vii. 10. Santonus, i. m. Sīgnā movēt, gaūdētque āmoto Sāntonus hoste. Luc. i. 422. Cur me propinquum Santonorum mænibus-Aus. Epis. xv. 11. (I. T.)(Scaz.) Sāntrā, æ, m. Söbölem fătetur esse se coci Santræ. Mart. 6. xxxix. 7. Săpæī, ōrum, m. Extă cănum vidi Triviæ libăre Săpæōs; Ov. F. i. 389. Sapharus, ī, m. 604. Eminus hos gladio Sapharum, gladioque Monæsum—Sil. vii. Sāpis, is, m. Crūstumiumque rapax, et juncto Sapis Isauro. Luc. ii. 406. ſ481. Săpôrēs, ĭs, m. Eutropii? socium nobis, fidumque Saporem-Claud. Eut. ii. Sapphicus, a, um, adj. Sapphico suadēt modulāta vērsū. Aus. Eph. 22. (Sapph.) Sāpphō, ūs, f. Ales Ityn, Sappho desertos cantat amores. Ov. H. xv. 155. Sārā, æ, f. Etiamnum mē vilipēndīt? purpuram ēx Sara tibi-Plaut. Truc. 2. vi. 58. (Troch. Tetr. cat.) Sărăvăs, i, m. Nāviger undisonā dudum mē mole Sarāvus-Aus. Ed. x. 367.

Quam finem vitæ Sardanapalus habet. Ov. Ib. 314.

B b 3

SAR-SAS

Sārdĭnĭā, æ, f. Sārdĭnĭæ sēgētēs fērācĭa. Hor. 1. C. xxxi. 4. (Less. Alc.)
Sārdīs, īs, f. or Sārdēs, ĭŭm, f. [137. Vāde, šīt, ād māgnīs vicīntim Sārdībtis āmnēta—Ov. M. xi.
Sārdōŭs, ă, ŭm, adj. [289. Æquörāque Āfrā lēgīt, Sārdōāquē rēgnā sĭnīstrīs—Ov. F. iv.
Sārdūs, ă, ŭm, adj. Injūssī nūnquām dēsīstānt. Sārdūs hābēbāt—Hor. 1. S. iii. 3.
Sārmātā, æ, m. Vēnīt ēt ēpōtō Sārmātā pāstūs ĕquō. <i>Mart. S.</i> iii. 4.
Sārmātīcē, adv. Jām didīcī Gētīcē Sārmātīcēquē löquī. Ov. T. 5. xii. 58.
Sārmātīcus, ā, um, adj. Inquē fērīs Scythiæ Sārmātīcīsquē jugīs. Ov. T. 1. viii. 40.
Sārmātīs, idis, f. adj. Jūnctā phārētrātīs Sārmātīs ōrā Gētīs. Ov. T. 4. x. 110. Sārmēns, ēntīs, m.
Occumbīt Sārmēns, flavām quī ponere vīctor—Sil. iv. 200.
Ad pugnam vēnērē: prior Sarmentus, Equi te-Hor. 1. S. v.
Sārnā, æ, f. Quīppe hīc Hylāctēs, Hysträ; Sārna, ēt nöbilēs—Av. Ov. M. 497. (I. T.)
Sārnūs, ī, m. Sārnūs, ĕt ūmbrōsæ Līrīs pēr rēgnā Mărīcæ. Luc. ii. 424.
Sărôn, ônis, m. Hic ūsū Graīo nomên tĕnĕt ūndă Sărōnis. Av. D. 581. Sărônis, ĭdŏs, f.
Nomine quam Danai dîxere Saronida prisco. Pris. P. 424.
Sārpēdōn, ŏnīs, m. Sārpēdōn; übĭ tōt Sĭmŏīs cōrrēptā süb ündās—V. Æ. i. 100. Thēbānā dē mātrĕ nŏthūm Sārpēdŏnīs āltī—ix. 697.
Sārrānus, ī, m. Ēt juvenēm Sārrānum, īllā quī plūrimā nēctē—V. Æ. ix. 335.
Sārrānus, a, um, adj. Ut gēmmā bibāt, ēt Sārrāno īndormiāt ostro. V. G. ii. 506.
Sārrăpīs, ĭs, and ĭdĭs, m. [(I. T.) Dēglūbtā mænā, Sārrāpīs sēmēntĭŭm—Plaut. Pæn. 5. v. 33.
Sārrāstēs, ĭum, m. [738. Sārrāstīs populos, ēt quæ rīgāt æquorā Şārnus. V. Æ. vii.
Sārrīs, ĭs, <i>m.</i> Vīrgĭlĭō Caūdīnŭs, ācērbō Sārrĭs Ămānō— <i>Sil.</i> xvii. 441.
Sārsĭnă, æ, m. Nēc tha Bajānās Sārsĭna mālīt aquās. <i>Mart.</i> 9. lix. 4.
Sārsĭnātĭs, f. adj. Quīd Sārsĭnātĭs ēcquā 'st? si Umbrām non habēs—Plant. Most. 3. ii. 83. (I. T.)
Sāsōn, ōnis, m. Non hūmilēm Sāsōnā vādīs, non lītorā cūrvæ—Luc. v. 650. 282

SAS-SAU

Vēl rāstrīs laūdāndē Camērs, hīs Sāssīna dīvēs—Sil. viii. 461.

Mētāmque lāctīs: Sāssīnāte dē sylvā-Mart. 3. lviii. 35.

Exomatæ, Torinique et flavi crine Satarchæ. V. F. vi. 144.

Accola Vulturni, pariterque Saticulus asper-V. Æ. viii. 729.

Ēt Sātram înfīdūm, vēl quī pēr Ynhospitā lātē-Av. D. 1298.

Quā Săturæ jācet ātra palūs, gelidūsque per īmās-V. Æ. vii.

O Săturio, opportune advenisti mihi. Plaut. Per. 1. iii. 21.

Ūtentes lænīs, et Satraidas simul omnes-Pris. P. 1004.

Sērvītīum Sătrīcus, mox întēr præmīā rēgī—Sil. ix. 68. Sātrīcus ēssē mānum ēt Sīdonīā vulnērā crēdēns—104.

Mē Sătureīāno vēctārī rūra caballo-Hor. 1. S. vi. 59.

[(Scaz.)

Γ**801**.

(I. T.)

i. 82. (I. T.)

Sāssīnā, æ, m.

Sāssīnās, ātis, adj.

Sătărchæ, ārŭm, m.

Sātrāĭdæ, ārŭm, m.

Sătureianus, a. um. adi.

283

Satrīcăs. ī. m.

Sătŭră. æ. f.

Săturio, onis, m.

Sătīculus, i, m.

Sātră, æ, m.

Sātūrnālia, orum, and ium, n. Sātūrnālĭā dīvĭtēm Sābēllum Fēcērūnt-Mart. 4. xlvi. 1. (Phal.) Sātūrnālibus, optimo dierum—Cat. xiv. 15. Sātūrnālitius, a, um, adj. Sātūrnālitiæ ligulām mīsissē sēlībræ-Mart. 5. xix. 11. Sātūrnīgēnā, æ, c. g. Testatur Saturnigenam, nec nomine cessat-Aus. Ed. xv. 22. Sātūrnīnus, ī, m. Et Sätürnīnum tē, miser, esse pudet. Mart. 4. xi. 2. Sātūrnĭŭs, ä, ŭm, adj. Irīm dē cœlō mīsīt Sātūrnĭa Jūnō. V. Æ. v. 606. Sātūrnus, ī, m. Aūreus hanc vitam în terris Saturnus agebat. V. G. ii. 538. Sătyrī, ōrum, m. Sīc făveant Sătyri, montanăque numina Panes: Ov. H. iv. 171. aŭrēs Cāpripēdum Sătyrorum acutas. Hor. 2. C. xix. 4. (Less. Alc.) Saufeia, æ. f. Pro populo faciens quantum Saufeia bibebat. Juv. ix. 117. Saūfeīŭs, ī, m. (Scaz.) Cinctum togātis post et ante Saufeium-Mart. 2. lxxiv. 1. Sāvo, ōnis, m. Et Lîternă pălūs, pigerque Savo. St. S. 4. iii. 66. (Phal.) Saūrea, æ, m.

Quā mē, qua ūxōrēm, quā tū sērvūm Saūream-Plaut. As. 1.

SAU-SCH

Stridülä Saürömätēs plaustrā būbūlcus āgīt. Ov. T. 3. xii. 30. Ān mēā Saurömātæ scrīptā Gētæquē lēgēnt? 4. i. 94. Hī Tānāin hābītānt fluvium propē Saurömātārum. Pris. P.

Pānnonius, potorque Savī, quod clausa tot annis-Claud. 1.

Cum Saxetani ponatur caudă lăcerti, Mart. 7. lxxviii. 1.

661.

C. S. ii. 192.

ſ C. 89.

1

Sauromatæ, arum, m. or Sauromatēs, æ, m.

Săvüs, ī, m.

Sāxo, ŏnĭs, m.

Sāxētānus, a, um, adj.

Quæ sævīs õbjēctā Gětīs, quæ Sāxŏnā frænāt—Claud. Ep. P.
Scæä, æ, <i>f. adj.</i> Ērdĭt. Hīc Jūnō Scæās sævīssĭmā pōrtās— <i>V. Æ</i> . ii. 612.
Scævă, æ, m. Quāmvīs, Scævă, sătīs pēr tē třbĭ cōnsŭlĭs, ēt scīs— <i>Hor.</i> 1. Ep. xvii. 1.
Scævīnus, ī, m. — quī vīr, Scævīne, fuīstī.
Scævőlä, æ, m. Tē quöquē nēglēctūm vĭölātæ, Scævölä, dēxtræ— <i>Luc.</i> ii. 126.
Scămândër, drī, m. Fîndûnt Scămândrî flümînă lübricüs ēt Simöis. Hor. Ep. xiii. 14. (Asynartete. Iambico+Dactylic.)
Scāntīniă. See Scātīniă.
Scapha, æ, f. Të libërëssö dënuo, ët nisi Scapham ënicëssö. Plaut. Most. 1. iii. 66. (I. Tetr. cat.)
Scāptēnsūlă, æ, f. Quālēs ēxspīrēt Scāptēnsūlă sūbtěr ödörēs? Lucr. vi. 811.
Scāptĭā, æ, f. adj. Āddĭtā fūlgēbāt tēlīs. Hīc Scāptĭā pūbēs—Sil. viii. 395.
Scärphē, ēs, f. [(Sapph.) Bēssan ēt Scärphēn? Pylon an senīlem—Sen. Tr. 851.
Scātīniā, æ, f. adj. Ānte omnēs dēbēt Scātīniā. Rēspicē prīmum—Juv. ii. 44. Scātiniām mētuēns, non mētuīt Tītiām. Aus. E. lxxxix. 4.
Scaurus, I, m. [370. Hīs Scaurus monitor: tenero tunc Scaurus in ævo— <i>Sil.</i> viii.
Scělědrůs, ī, m. Quīn dŏmi ēccām: nēscĭŏ, quæ tē, Scělědrē, scělěră süscĭtānt. Plaut. Mil. 2. iii. 59. (Troch. Tetr. cat.)
Scepārnīo, ōnīs, m. Propē me hīnc nēscio quīs loquitur. Heūs, Scepārnīo. Plaut. R. 1. ii. 9. (I. T.)
Scēpsĭŭs, m. adj. Scēpsĭŭs Aūsŏnĭōs, āctăquĕ Rōmă rĕs ēst. Ov. P. 4. xiv. 38.
Schœnēis, idös, f. Patron. [263. Ut tülit Hīppomēnēs Schœnēidā, præmiā cūrsūs. Ov. H. xvi. 284

Quid löquar Hermionen? quid te, Scheeneia virgo, Ov. T. ii.

Scheenon habent, notique colunt vestigia campi. St. T. vii.

Jām Sclathos sūbsēdit aguis ; jām longa rēcēssit—V. F. ii. 8.

Mājör Scīpladēs, Italīs quī solus ab orīs—Claud. 2. C. S. Pl. Scīpladās dūros bello, et te, māxime Cæsar, V. G. ii. 170.

Schenēius, a, um, adj.

Schænös, ī, m.

Sciäthös, ī, f.

Scīpĭădēs, æ, m.

Scinio, onis, m.

[399.

[Præf. 1.

Contiguus poni, Scipio magne, tibi. Ov. A. A. iii. 410.
Scīrōn, ōnis, m. Ot Sinis, ēt Scīrōn, ēt dē Pölÿpēmöne nātūs, Ov. Ib. 409. In scöpulōs. Scöpulīs nōmēn Scīrōnis inhærēt. Ov. M. vii. [447.
Scīrōnĭs, ĭdĭs, f. adj. Ēt scēlērē pētræ nōbĭlēs Scīrōnĭdēs. Sen. Hipp. 1023. (I. T.)
Scīrōnĭŭs, ă, ŭm, adj. Mīttārvē præcēps sāxā pēr Scīrōnĭā. Sen. Hipp. 1225.
Scīrtus, ī, m. [ii. 3. Aūdīn', quid dīcām, Scīrte? sī quærēt me, utī-Ter. Hec. 1.
Scodrī, ōrum, m. [1049. Hinc Scodrī post hos sunt, Peucaleīque feroces. Pris. P.
Scōlờs, ĩ, ƒ. Quĩ Scōlōn, dēnsāmquĕ jŭgīs Éthĕōnŏn Ynīquīs— <i>St.T.</i> vii. 266 .
Scopās, æ, m. Quās aut Pārrhāsius protulit, aut Scopās. Hor. 4. C. viii. 6. (Chor. Tet. Ascl.)
Scōrpiös, ī, m. or Scōrpiūs, ī, m. Nūnc Pīscēs, nūnc Cāncĕr, ĕt ācrī Scōrpiös īctū, Man. ii. 213.
Scōrphs, ī, m. [(Scaz.) Cūm Scōrphs ūnā quīndēcīm grāvēs hōrā—Mart. 10. lxxiv. 5.
Scōtī, ōrum, m. or Scōtus, ī, m. [55. Edömuīt, Scōtumquë vāgō mūcrōnē sēcūtus—Claud. 3. C. H. Scōtōrum cumulōs flēvīt glācīālis iernē. 4. C. H. 33.
Scōtĭcŭs, ä, ŭm, adj. — — nē tēlă tĭmērēm Scōtĭcă, nē Pīctūm trĕmĕrēm, nē lītŏrĕ tōtō—Cl. 1. C. S. ii. 254.
Scríbonia, æ f.

Nēc tē, dūlce căpūt, mātēr Scrībonia, læsī. Prop. 4. xi. 55.

Spūmosūmque legūnt frāctā Scylaceron undā. V. F. iii. 36. Caulonīsque ārcēs, ēt nāvifrāgūm Scylaceum. V. Æ. iii. 553.

Nobilitată dez, Scylaceaque litoră fertur-Ov. M. xv. 702.

Atheniensis, Caryandæus Scylax. Av. O. M. 44. (I. T.)

Scylaceion, ī, n. or Scylaceon, ī, n. or Scylaceum, ī, n.

Scylaceus, a, um, adj.

285

Scylax, acis, m.

Dt quốs Scyllä vờrāx, Scyllæque âdvērsă Chārybdis—Ov. 1b.
Pl. Cēntaurōs itāque ēt Scyllārum mēmbrā vidēmus. Lucr.

Centauros, Hydræque greges, Scyllæaque monstra, St. S. 5. iii.

[387.

iv. 736.

[280.]

Scÿllă, æ, f.

Scyllæus, a, um, adj.

Scylleïus, a, um, adj.

Ārgō sāxā pāvēns pōstquām Scyllēlā lēgit—Alb. O. M. 107.
Scyrēis, idos, f. adj. Nēc minus ēgrēssæ thālāmīs Scyrēidēs ībānt—St. A. ii. 147.
Scyrias, ados, f. adj. Scyrias Hæmonio jūncta puella viro. Ov. A. A. i. 682. Scyriadum cessat nimio dēfīgere vīsū—St. A. i. 367.
Scýriŭs, ž, um, <i>adj.</i> Ārmigēr Aūtomēdon, una omnīs Scýriž pubēs, <i>V. Æ.</i> ii. 477.
Scýrōn, ōnĭs, m. Infamēs Scýrōnĕ pĕtrās, Scýllæăquĕ rūră—St. T. i. 333.
Scyrös, ī, f. or Scyrös, ī, f. Pāllādi lītörēæ cēlēbrābāt Scyrös hönörüm—St. A. i. 285.
Scythä, æ, m. or Scythæ, ārum, m. or Scythēs, æ, m. Caspia vērsātur Scytha bēlliger, hieque ferocēs—Av. D. 906. Cyprum dēsēruit, nēc pātitur Scythās—Hor. 1. C. xix. 10 (Chor. Tet. Ascl.
Něc inhospitālis Taūrus, aŭt spārsūs Scythès. Sen. Hip. 168. (I. T.
Scythēs, æ, adj. Nūdūmquĕ sīlvīs: īllā, quæ pōntūm Scythēn—Sen. H. F. 1210
Scythĭa, æ, f. Pārs Scythĭam ēt rāpĭdūm Crētæ vĕnĭēmüs Öāxēn. V. B. i. 60
Scythicus, a, um, adj. Pontusque quicquid Scythicus a tergo videt; Sen. Med. 213
Scythis, idis, f. adj. Exercere artes Scythides memorantur easdem. Ov. M. xv. 360
Scythôn, ôn's, m. [288] Ambiguus fuerit mödő vīr, mödő femina, * Scythôn. Ov. M. iv * Probably, Sythôn: otherwise the a would be long, a coming before sc. See Kidd's valuable note in his edition of Dawes's Miscell. Crit. pp. 4—24.
Sēbēthis, idis, f. adj. (Ebālē, quēm gĕnĕrāssē Tēlōn Sēbēthidē nÿmphā—V. Æ. vi
Sēbētčs, ī, m. Eūbč's, ēt pūlchrā tǔmčāt Sēbētčs ālūmnā. St. S. 1. ii. 263.
Sēctānus, ī, m. Cum dētērrērēt, Sēctānī dīssimilīs sīs. Hor. l. & iv. 112.
Sēcūndīllā, æ, f. Illa, īllā dīvēs mõrtŭa ēst Sēcūndīllā. Mart. 2. lxv. 4. (Scaz.
Sēcūndūs, ī, m. Sīcūt Thrāsÿmāchī probāt ēxǐtūs, ātquĕ Sēcūndī— <i>Juv</i> . vii. 20- 286

Sēdātūs, ī. m.

Relligio est, sī tē tācitum, Sēdāte, relinquam. Aus. Prof. xix. 1.

Sēdētānus, a. um, adi.

Sēdētāna cohors, quam Sūcro rigentibus undīs-Sil. iii. 372.

Sējānŭs, ī, m.

Crētātūmque bovēm: Sējānūs dūcītūr ūnco-Juv. x. 66.

Seīŭs, ī, m.

Nām quod turpē bonīs, Titio Seīoquē, dēcēbāt-Juv. iv. 13.

Sěleūc'iš, æ, f. Quon'iam hīnc itūrus ēst īpse īn Sěleūc'izm. *Plaut. Trin.* l. ii. 75.

Sěleūcus, ī, m. Sīt licět ēximiūs cithărœdūs, sītvě Sěleūcus, Juv. x. 211.

Sēlgē, ēs, f.

Ét Lacedæmöniæ sürgünt fästigiä Selges. Av. D. 1026.

Sělīnūs, ūntis, (the city) f. (the river) m. Tēquē dătīs līnquô vēntīs, pālmōsā Sělīnūs. V. Æ. iii. 706.

Sělyčs, i, m.

Quod fronte Sellum nubila vides, Rufe, Mart. 2. xi. 1. (Scaz.)

Sēllē, ēs, f.

Graīa refert Sēllē; Phrygiūs quā pūppe magīster—St. S. 5. iii.

Sēlloē (archaism for Sēllī) örüm, m. Chāonio vētērēs līquērūnt vērticē Sēlloē. Luc. iii. 180.

Sēllūs, ī, m. [507. (I. T.) Mons quippe Sēllūs (nomen hoc monti est vetus)— Av. O. M.

Sēmēlā, æ, f. or Sēmēlē, ēs, f. Sēd, prolēs Sēmēlæ, Bācchūs, doctæquē Sörorēs—Tib. 3. iv. 45. Ārsērāt obsēguio Sēmēlē Jövis. Āccipit Ino—Ov. F. vi. 485.

Semēlējus, a, um, adj.
Dēljus în corvo, prolēs Semēlēju capro, Ov. M. v. 329.

Semeleus, a, um, adj.

Dīgnior? en cineres Semeleaque būsta tenentur-St. T. x. 903.

Semīramis, is, and idis, f.

Pērsārum statuīt Babylona Semīramis urbem. Prop. 3. xi. 21.

Semīramius, a, um, adj.

Indě Semīramio Polydæmona sanguine cretum—Ov. M. v. 85.

Sēmo, ōnis, m.

Ān tibi, Sēmo patēr: cum mihi Sancus ait: Ov. F. vi. 214.

Sēmpronĭă, æ, f.

Hīc situs ēst, hīc īllē tuus, Sēmpronia, Rufus; Mart. 12. lii. 3.

Sēmproniŭs, ī, m.

Cosmicos esse tibi, Semproni Tucca, videris-Mart. 7. xli. 1.

Sēnā, æ, f. or Sēnæ, ārum, f.

Sēnāque, ët Adrīācās quī vērbērāt Aūfīdūs ūndās. *Luc.* ii. 407. Bt Clānīs, ēt Rūbīco, ēt Sēnŏnūm dē nōmīnē Sēnæ. *Sil.* viii.

453.

Sĕnĕcă, æ, m. A Seneca quæ Pīso bonus, quæ Cotta solebat-Juv. v. 109. Pl. Duosque Senecas, unicumque Lucanum. Mart. 1. lxii. 7. (Scaz.) Sēnīž, æ, f. Dīcīs, Sēnia, sēd negānt latrones. (Phal.) Senones, um, m. Nos prīmī Senonum motus, Cimbrumque ruentem—Luc. i. 254. Sēplas, adis, f. iām longă recessit Sēpias: attollīt tondentes pabula Magnes. V. F. ii. 9. Sēplāsĭā, æ, f. Āĕrē Sēplāsīæ dēcīpīārē cavē. Sēptēmber, brīs, m. Aūtumnum, Pomona, tuum September opimat. Aus. Ecl. ix. 9. Sēptēmbrīs, ĕ, adj. Incolumem tibi me præstant Septembribus horis. Hor. E. 1. i. 16. Sēpticiāna, æ, f. adj. Lībră fuit quinto Septiciană: quid est? Mart. 8. lxxi. 6. Septicianus, i. m. Et quasi pērlēctum, Sēpticiāne, refers. Mart. 11. cvii. 2. Sēpticius, i, m. Jungaturque pari. Butram tibi, Septiciumque, Hor. E. 1. v. 26. Sēptimīllus, ī. m. Sic, înquît, meă vîtă, Septimille, Cat. xlv. 13. (Phal.) Sēptīmīŭs, ī, m. Ācmēn Sēptimiūs suos amorēs—Cat. xlv. 1. Sēquanīcus, a, um, adj. Txix. 1. Hanc tibi Sequanicæ pinguem textricis alumnam-Mart. 4. Sēquānus, a, um, adj. Optimă gens flexis în gyram Sequană frenis; Luc. i. 425. The first syllable is made short by Ausonius: Insinuant qua se Sequanis Allobroges oris. Aus. Urb. xiii. 4. Sēr, is, m. or Sēres, um, m. Lēgit Eois Sēr ārboribūs. Sen. H. O. 667. (Anap. dim.) Non Seres, înfidive Persæ, Hor. C. 4. xv. 23. (I. Arch. dim.) Sĕrāpĭs, ĭs, and ĭdĭs, m. Vīncēbānt, nēc quæ tūrbā Sērāpin amat. Mart. 9. xxx. 6. - Sērbonis, idis, f. adj. Qua lacus est ingens liquidæ Serbonidis undæ. Pris. Per. 241. Sĕrēnă, æ, f. Inde Serena minor, prior hinc Thermantia natu, Cl. L. S. 118. Sĕrēnŭs, ī, m. Annæī făceret mănus Sereni. Mart. 8. lxxxi. 11. (Phal.) Sĕrēstus, ī, m. Ingentique mănu mălum de nave Seresti-V. Æ. v. 487. Sērgēstus, ī, m. Irrīsām sīne hön**orē rātēm Sērgēstūs āgēbāt.** V. Æ. v. 272.

288

SER-SET

Sērgiolūs, ī, m.
Sūstinūti? nām Sērgiolūs jām rādērē gūttūr—Juv. vi. 105.
Sērgiūs, ī, m.

Ātque viro: fērrum ēst, quod āmānt. Hic Sērgius īdēm—

Jav. vi. 112.

Sērgītis, ā, tim, adj. Sērgēstūsquē, domūs tenet ā quō Sērgīti nomen. V. Æ. v. 121.

Sēricus, a, um, adj.

Tē modo mūnīto Sēricus hostis equo. Prop. 4. iii. 8.

Sĕrīphös, ī, f. Sīc tibi vēstītæ prēssā Sĕrīphös ĕrāt. Ov. A. A. iii. 192.

Sērrānus, ī, m. Sūdābātquē grāvī consūl Sērrānus arātro. Claud. Ruf. i. 202. Sērtorius. ī. m.

Quique feros movît Sertorius exul Hiberos. Luc. ii. 549.

Sērvīlīš, æ, f. Mātrōnæ: mōx cūm dĕdĕrīt Sērvīlīš nūmmōs—Juv. x. 319.

Sērvilīts, ī, m. Sī mēmīnī, Vārīūs cūm Sērvilīto Balatronē—Hor. S. 2. viii. 21. Indomītos cūrrū Sērvīlīta ēgīt Isaūros. Claud. Eut. i. 217.

Sērvǐŭs, ī, m. [571. Sērvǐŭs ēst: hōc constăt ĕnīm: sēd caūsă lătēndī—Ov. F. vi.

Sĕsŏōetris or Sĕsōstris, is and idis, m.

Rt quī rēgnāvīt sine nomine mox Sĕsŏostris. Aus. Epis. xix.19.

Vēnit ad occāsum mundīque ēxtrēmā Sĕsōstris. Luc. x. 276.

Sēstřácus, a, um, adj. [x. 287. Quis modo Sestřácum pělagus Něphěleřdos Helles—Aus. Ed.

Sestianus. See Sextianus.

Sēstĭās, ādīs, f.
Sēstĭās, īn spēcūlīs: mörĭtūr propē conscĭūs īgnīs—St. T. vi.
Sestis, ĭdīs, f. adj. See Sestus.

Sēstös, ī, f.

Fauces Abydī Sestos oppositze premit. Sen. Ph. 611. (I. T.)

Sēstās, ā, ŭm, adj. · [Sēstā. Sī cădāt īrā mārīs, Sēstā pūēllā, tibī. Ov. H. xviii 2. al.

Setabis. See Sætabis.

Sētābūs, ā, ūm, adj. Non sūdārīā Sētāba ēx Ibērīs—Cat. xii. 14. (Phal.)

Sētiā, æ, f. Chīā sēnī similīs Bācchō, quēm Sētiā mīsit, Mart. 13. xxiii. 1.

Sětřenůs, a, ům, adj. Sětřena ab arce et růpě saxôsî júgi. Av. O. M. 622. (I. T.)

Sētīnus, a, um, adj. Gēmmāta, ēt lātō Sētīnum ārdēbit in aurō. Juv. x. 27.

Sětřůs, î, m. [(I. T.)
Orba încölārūm. Sětřůs îndě môns tůmět. Av. O. M. 604.
289 c c

SET-SIC

Sētĭus, ā, um, adj. Tēstā sīt, aut cēllīs Sētīk cārā suīs. Mart. 10. xxxvi. 6.

Sěvērůs, ī, m. Āccīpē, pārs animæ māgnā, Sěvērē, měæ. Ov. P. 1. viii. 2.

Sēxtīānūs, ā, ūm, adj. Nam, Sēxtīānūs dūm völo ēssē convīvā, Cat. xliv. 10. (Seaz.)

Sēxtilītānus, ī, m.
Sī non potārēs, Sēxtilītāne, merum. Mart. 1. xii. 4.

Sēxtīlis, č, adj.
Pēr brūmām Tiberīs, Sēxtīlī mēnse camīnus. Hor. Ep. 1. xi.

Sēxtīliŭs, ī, m. Ex īstīs nihil ēs, fātēōr, Sēxtīllē: quid ērgo ēs?

Sēxtĭŭs, ī, m. Non ēst Sēxtĭŭs īllē, sēd căbāllŭs. Mart. 1. xlii. 20. (Phal.)

Sēxtūs, ī, m. [(Scaz.)
Tūque, ō mēārūm cūrē, Sēxtē, cūrārūm, Virg. Cat. vii. 6.

Sibotēs, æ, m. Sūstūlit, ēt glādio Sibotēs ferit ūltimā tēlī—V. F. vi. 249.

Sibyllä, æ, f. Tālibus ēx ādytō dīctīs Cumæā Sibyllā—V. Æ. vi. 98.

Sibyllīnus, a, um, adj.
Quō Sibyllīnī monuēre vērsus—Hor. C. S. 5. (Sapph.)

Sicāmbrī, ōrum, m. Frondē Sicāmbros. Hor. C. 4. ii. 36. (Adon.)

Sicāmbriā, æ, f. [383. Mīlitēt ūt nostrīs dētonsā Sicāmbriā sīgnīs.' Claud. Eut. i.

Sicānī, ōrum, m.
Auruncæquē mānus, Rutulī, vēterēsquē Sicānī, V. Æ. vii. 795.

Sīcānĭā, æ, f. Sīcānĭām rēpētīt. Dūmque ōmnĭā lūstrāt ĕūndō—*Ov. M.*v. 464.

Sīcānis, idis, f. adj. Plūrimā quā flāmmās Sīcānis Ætnā vömit. Ov. Ib. 600.

Sīcānīŭs, ā, tm, adj. Insulā Sīcānīum jūxtā lātus, Æölīāmquē—V. Æ. viii. 416.

Sicanus, a, um, adj.
Sic tibi, quum fluctus prætērlābēre Sicānos, V. B. x. 4.
Sīcāna procumbīt pubēs, hīc Hērnica turmā—Sil. x. 313.

Sīccă, æ, f. Ēt quæ Sīccă lĕgīt Gētūlīs ōbrhtă glēbīs. Col. 107.

Sicchä, æ, m.
Nēc Găbărī Sicchæquĕ virum tenuere furentes—Sil. ix. 385.

Sīcēlis, idis, f. adj.

Quīd mihi cum Lēsbō? Sīcēlis ēssē völō. Ov. H. xv. 52.
Sīcēlidēs Mūsæ, paullo mājorā canāmus. V. B. iv. 1.

Sīcīlīš, æ, f.
Tötām Sīcīlīšam dēvörātūrum īnstilām. Plaut. Rud. 2. vi. 59.
290

Sīciliensis, ē, adj.

Mēum hērūm lēnonēm Sīciliensēmque hospitem. Plaut.

Rud. 2. iv. 30.

Sĭcŏrīs, ĭs, m. Hēspērīos īntēr Sĭcŏrīs non ūltīmūs āmnēs, Luc. iv. 14.

Siculus, ă, um, adj. Vix ê conspectu Siculæ tēllūris in āltum—V. Æ. i. 34.

Sicyōn, ōnis, f.
Aŭt ŭt ölivifera quōndam Sicyōne fügatō, Ov. Ib. 319.

Sicyōnia, ōrum, n. [1118. Unguēnta, ēt pulchra īn pēdibūs Sicyōnia, rīdēnt—Lucr. iv.

Sĭcyōnĭŭs, ă, ŭm, adj. Vēnīt hīēms, těrītūr Sĭcyōnĭā bāccā trăpētīs, V. G. ii. 519.

Sĭdĭcīnŭs, å, üm, adj. Aūrūncī mīsērĕ pătrēs, Sĭdĭcīnăquĕ jūxtā Æquŏră—V. Æ. vii. 727.

Sīdon, onis, f. Ātque ĕquidēm Teūcrūm mēmini Sīdonā vēnirē, V. Æ. i. 619. Quīd törüs ā Nīlo, quīd Sīdonē tinctüs ölēnti—Mart. 2. xvi. 3.

Sīdonicus, a, um, adj. Āst ubi Sīdonicās înter pēdēs sequat habēnās, V. F. vi. 95.

Sīdonis, idis, f. adj. Sīdonis intērēā māgnō clāmōrē pēr āgrōs Quærītūr—Ov. F. iii. 649. Cōllŏcāt hānc strātīs, cōnchā Sīdōnidē tinctīs, Ov. M. x. 267.

Sīdonĭŭs, ă, ŭm, adj. Hīc tēmplūm Jūnōni īngēns Sīdōnĭŭ Dīdō—V. Æ. i. 446. Sīdŏnĭāsque ōstēntāt ŏpēs, ūrbēmquĕ părātām. V. Æ. iv. 75.

Sīgālion, ī, n. Aūt tu Sīgālion Ægyptius osculā sīgnēt. Aus. Epis. xxv. 27.

Sǐgē, ēs, f.
Quīn ēt Dămāstēs nōbǐlī nātūs Sǐgē—Av. O. M. 46. (I. T.)

Sīgēĭŭs, ă, ŭm, adj. Hāc ībāt Sĭmŏīs, hīc ēst Sīgēĭā tēllūs, Ov. H. i. 33.

Sīgeön, ī, n. Āltūm vādōsōs Sīgeon spēctāns sĭnūs. Sen. Tr. 935. (I. T.)

Sīgērius, ī, m.

Pl. Sīgēriosque mēros, Pārtheniosque sonās. Mart. 4. lxxix. 8.

Sīgēŭs, ă, ŭm, adj.

Fātā Phrygūm! num Sīgēīs occumbere campīs—V. Æ. vii.

Sigīllā. ōrum, n.
Sācrā, Sigīllōrum nomine dīctā, colunt. Aus. Ecl. xviii. 32.

Sīgnĭā, æ, f. Quōs Cŏrā, quōs spūmāns īmmītī Sīgnĭā mūstō—Sil viii. 378.

Sīgnīnus, a, um, adj. Sīgnīnum Syriumque pyrum, de corbibus īsdem—Juv. xi. 73.

Sĭlāi, ōrūm, m. Ēt cērtōs jāculō lēvī Sĭlāōs. Mart. 4. lv. 20. (Phal.) al. Sŭēvōs, Sŭēllōs, &c.

Silānūs, ī, m.
Sīlānūs, quōcūmque žlīō dē sānguĭnē rārūs—Juv. viii. 27.
Āmīsīt pātēr ūnīcūm Sīlānūs: Mart. 6. lxii. l. (Phal.)

Silărus, ī, m. Est lūcos Silărī cīrca īlicibūsque virentem—V. G. iii. 146.

Sīlēnǐum, ī, f.

Děcēt pöl, měž Sīlēnĭum, hūnc ēsse ördĭněm.

[24. (1. T.)

Plaut. Cis. 1. i.

Šīlēnus, ī, m. Ēbrius ēccē sēnēx pāndo Sīlēnus āsēllo—Ov. A. A. i. 543.

Siler, eris, m. Hērcüleīs, vitreoque Siler qui dēfluit āmnī. Col. 136.

Sīlĭŭs, ī, m. Sīlĭŭs Aūsŏnĭō nōn sēmēl ōrē pŏtēns. Mart. 9. lxxxvii. 2.

šīlo, onis, m. Aūt, sodēs, mihi rēdde decēm sēstērtis, Sīlo, Cat. ciij. 1.

Sīlvānua, ī, m. Vēnit ēt āgrēstī capitīs Sīlvānus honore—V. B. x. 24.

Sīlvīā, æ, f. Ādsuētum īmpērīis sörör ōmnī Sīlvīā cūrā—V. Æ. vii. 487.

Hōrtōrūm quoque te cultus, Sīlvīne, docebo. Col. 1.

Sīlvĭŭs, ī, m. Sīlvĭŭs, Ālbānūm nōmēn, tüž pōstūmž prolēs; V. Æ. vi. 763.

Silus, ī, m. (Scaz.) Et vos, Sile, Albūti, Arquitīque, Vārroque, V. Cat. vii. 3.

Sīmălio, ōnis, m.
Sīmălio, în sinistrum cornu: tu, Syrisce, în dexterum. Ter.
E. 4. vii. 5. (Troch. Tetr. cat.)

Simætheus. See Symætheus.

Sīmbrŭvĭŭm, ī, n.

— gĕlĭdōquĕ rĭgāntür

Sīmbrŭvĭō, rāstrīsquĕ dŏmānt Æquīcŏlā rūrā. Sil. viii. 369.

Sīmĭā, æ, m. Nunc ībo ād förum, ātque ŏnĕrābō, * meīs præcēptīs Sīmĭām. Plaut. Ps. 2. iv. 74. * Monosyllab. (Troch. Tet. cat.)

Simo, önis, m. Pythias ēmuncto lucrāta Simone talentum. Hor. A. P. 238.

Simőis, ēntős, m.

Dûm rápidás Simőis in márě völvět áquás. Ov. A. 1. xv. 10.

Hēctöreös āmnēs, Xānthum ēt Simőentá, vidēbō? V. Æ. v.

634.

Simōnidēs, is, m.
Simōnidēs idem īllē, dē quō rētūlī. Phæd. 4. xxiv. 4. (I. T.).
Cōncēdīt Cēī Mūsā Simōnidēi. Aus. Praf. xiii. 6.

Simonideus, a. um, adj.

Mæstius kierymis Simonideis. Cat. xxxviii. 8. (Phal.)

Sīmulās, ī, m. Quid īstūc? Nostrum amīcum norās Sīmulum? Ter. Ad. 3. iv. 19. (I. T.)

Sīmus, ī, m.
Paulum nēgotī * mihi obstāt: Sīmus ēt Crito—Ter. Heaut. 3.
* Monosyllab.

Monosyllab.

Sīndī, ōrum, m.

Qui sunt vicini Sindi quoque Cimmeriique. Pris. P. 662.

Sinis, is, m.

Occidit ille Sinis, māgnīs māle vīribus ūsus. Ov. M. vii. 440.

Sĭnön, önĭs, m.

Lāxāt claūstrā Sinon: illos pātēfāctūs ad aurās—V. Æ. ii. 259. Hōc prīmum: nēc sī misērum Fortuna Sinonem—79.

Sĭnopæŭs, ž, ŭm, adj.

Tēmplā Sinopæi Jovis ādstānt nīxā colūmnīs—Av. D. 376.

Sĭnopē, ēs, f.

Assyrios complexă sinus stat opimă Sinope. V. F. v. 110.

Sinopeus, ĕŏs, m. adj.

Non doluīt patrīž Cynīcus procul ēsse Sinopeus. Ov. P. 1. v. 67.

Sĭnŭēssā, æ, f. [715. Vūltūrnūs, nĭvĕīsquĕ frĕquēns Sĭnŭēssā cŏlūmbīs. Ov. M. xv.

Sĭnŭēssānŭs, ä, ŭm, *adj.* Intēr Mīntūrnās Sĭnŭēssānūmquĕ Pētrīnūm. *Hor. E.* 1. v. 5.

Sīpūs, ūntis, f.
Quās rēcipīt Sālāpīnā pālūs, ēt sūbditā Sīpūs—Luc. v. 377.

Sĭpỳlēĭus, ă, um, adj.
Thēbārum rēginā fuī, Sĭpỳlēĭā cautēs. Aus. Ep. H. xxvii. 1.

Sǐpỷlŭs, ī, m. [149. Tunc cum Mæŏnĭām vīrgō Sĭpỷlūmquĕ cŏlēbăt. Ov. M. vi.

Sīrēdones, um, f.

Trēs în Trīnācriā Sīrēdones: omniā tērnā. Aus. Ed. xi. 20.

Sīrēn, ēnīs, f.
Sīrēn ādsuētos ēffūdīt in æquŏrē cāntūs. Sil. xiv. 473.
Monstra mārīs Sīrēnēs ērānt, quæ vocē canorā—Ov. A. A. iii.
311.

Sīrēnis, idis, f. adj. Ad Nötön ēst, longē sūprā Sīrēnidā rūpēm. Pris. P. 354.

Sīr'iācus, ā, um, adj. Ēt ceu Sīr'iāco torrētur spīcā calorē—Av. A. P. 285.

Sīrīs, is, m. Sīrīs āb Æthiöpūm pöpülīs cōgnōminē fērtür—*Pris. P.* 212.

Sīrīŭs, ī, m. Jām rapidūs torrēns sitientēs Sīrius Indos Ārdēbāt—V. G. iv. 425.

Sīrfus, m. adj. Sānguinei lūgūbie rūbēnt, aūt Sīrfus ārdör—V. Æ. x. 273. 293 c c 3 Sīrmio, önis, m.
Pēnīmetilārām, Sērmio, instilārāmquē—Cat. xxxi. 1. (Scaz.)
Sīrmium, ī, n.
Pērge, ō libēllē, Sīrmium. Ans. Epis. xvj. 1. (I. Dim.)

Vērtit Ārīstīdēn Sīsēnnā, nēc obfait īllī—Ov. T. ii. 443.

Sisūrūs, ī, m.

Sisūrūs āltō mons tumēt cacumine. Av. O. M. 433. (I. T.)
Sisyphējus, a, um, adj.

Oujo Markon āddīt pāctauām Sietubāja vinela.

Quīn Meropēn āddīt, postquām Sisyphēia vincla-Av. A. P.

Sīsÿphidēs, æ, m. Patron. Hīs suž Sīsÿphidēs audītīs pēnē rēsōlvit—Ov. A. A. iii. 313.

Sīsyphius, a, um, adj. Vēl tu Sīsyphios licet ādmīrēre laborēs, Prop. 2. xvii. 7.

Sīsyphus, ī, m.
Sīsyphus Æölidēs labēris. Hor. C. 2. xiv. 20. (Less. Alc.)
Sīthēn, ŏnos, m. adj. [ii. 719.

Sīthon, ones, w. aay.
Sīthonās ēt Scythicos longum ēnumērārē triumphos—Ov. F.

Sīthönis, idös, f. adj. Nēc vēhit Actæās Sīthönis undā rātēs. Ov. H. ii. 6.

Sīthönĭŭs, ā, ŭm, adj. Sīthŏnĭāsquĕ nĭvēs hĭĕmīs sŭbĕāmŭs āquōsæ; V. B. x. 66.

Smīlāx, šcīs, f. Et Crocon în pārvos vērsūm cūm Smīlāce florēs, Ov. M. iv. 283.

Smīntheūs, 80s, m. Tālībūs īntēnsūm compēllāt Smīnthež dīctīs. Ov. M. xii. 585.

Smīnthēŭs, ä, ŭm, adj. Smīnthēŭ tenŭīt spölya Phœbēī senis. Sen. Ag. 176. (1. T.)

Smỹrnă, æ, f. Smỹrnă quid, ēt Cölöphōn? mājōrā minōrāvē fāmā? Her. E. 1. xi. 3.

Smÿrnætis, ă, tim, adj.
Quāntūm Smÿrnæt dūrābūnt vātis hönōrēs. Luc. ix. 984.

Socrātēs, is, m. Ēst Crēticūs pēs Socrātēs, ēt vērsūs hīc—T. M. 2361. (I. T.)

Sōcrăticus, ă, um, adj. Rēm tibi Sōcrăticæ pötërunt östēndērē chārtæ. Hor. A. P. 310.

Sōcrātīōn, ōnīs, m.
Pōrci ēt Sōcrātīōn, dŭæ sĭnīstræ, Cat. xlvii. 1. (Phal.)

Sölēnsīs, č, adj.

Quæ rūrsum īngčnīo numērīsquē Sölēnsībus īdēm—Av. A. P.

Sölī, örüm, 18. Ātquē Sölī mēdio tērrārūm finē löcātī. Pris. P. 819.

Sölön, ön'is, m. Ét Cræsüm, quēm vöx jūstī fācūndž Sölön'is—Juv. x. 274. Pl. Essē, quöd Ārcēsi'lās, ærūmnōsīquē Sölönēs—Pers. iii. 79.

Sölymä, örüm, n. Illūd mē crūciāt, Sölymīs quōd nātūs in īpsīs—

294

Sölymüs, ī, m. Hūjūs ērāt Sölymūs, Phrygži obmēs āzāl āb idā. Ov. F. iv.79.

Sölymus, a, um, adj.

Interpres legum Sölymarum, et magna sacerdos—Juv. vi. 544.

Sömnüs, ī, m.
Sömnö, quies rerūm, plācidīssīme Sömne deŏrum, Ov.~M.~xi.

Sönno, önĭs, m.

Mārcòmĕrēs Sönnōquĕ dŏeēnt: quōrum āltĕr Ētrūscūm—

Claud. 1. C. S. i. 241.

Söphēnē, ēs, f. Incērtī Jūdæž Děī, möllīsquě Söphēnē. Luc. ii. 593.

Sŏphoclēs, ĭs, m. Quīd Sŏphŏclēs, ēt Thēspĭs, ĕt Æschỳlüs ūtílĕ fērrēnt. Hor. E. 2. i. 163.

Söphoclēus, a, um, adj. Sola Sophoclēo tua cārmina dīgna cothurno—V. B. viii. 10.

Söphoclidīscă, æ, f.
Söphoclidīscă, Diī me ămābūnt. Quīd me? ŭtrum? Hērcle nēscio. Plaut. Per. 2. ii. 23. (I. Tet. acat.)
Or, better: Söphöclidīscă, Diī me ămābūnt. Quīd me?
ŭtrum? Hērcle nēscio. (Trock. Tetr. cat.)

Söphrön, önis, m. [iii. 158. Söphrönäque implicitüm, těntisque ārcānă Cörinnæ; St. S. 5.

Sophrönä, æ, f. Ne vīm făcĭās ūllam in īllām. Thāis, ĕgo ĕo ād Sophrönām— Ter. E. 4. vii. 37. (Troch. Tet. cat.)

Söphröniŭs, ī, m. Quærŏ dĭū tötām, Söphrönī Rūfĕ, pĕr ūrbĕm—Mart. 4. lxxi.I.

Sōrā, æ, f. Sī pötēs āvēllī Cīrcēnsibus, ōptimā Sōræ—Juv. iii. 223.

Sōrāctě, is, n. or Sōrāctēs, is, m. [492. Haūd pröcŭl ēt sācrūm Phœbō Sōrāctě frequentant. Sil. viii Sūmme deum, sānctī cūstōs Sōrāctis Āpollō, V. Æ. xi. 785.

Sördicē, ēs, f. Ēt īncolæ īstām Sördicēn cögnöminānt. Av. O. M. 570. (I. T.)

Sōrdĭcēnūs, ă, tim, adj. In Sōrdĭcēnī cæspĭtīs cônfīnĭō. Av. O. M. 558.

Sördűs, ī, m. Stägno hōc ab īpsē Sördűs āmnis ēffluit. Av. O. M. 574.

Sösiă, æ, m. Sösiām vöcānt Thēbānī, Dāvō prōgnātūm pătrē. Plaut. Amph. 1. i. 209. (Troch. Tet. cat.)

Sōsĭās, æ, m. Mŏnēndus ēst jām Sōsĭās. Aus. Eph. Eg. 9. (I. Dim.)

Sōsibianus, ī, m. Tēmpus ērāt jām tē, Sōsibiane, legī. Mart. 4. xxxiii. 4.

Sösiclēs, is, m.
Quōd nunc ēst Měnæchmus: illum tum vocābānt Sōsiclēm..

Plaut. Men. 5. ix. 64. (Troch. Tet. cat.)

Söslī, örüm, m. Scālīcēt ūt prostēs Söslörūm pūmlicē māndils. Hor. E. i. xx. 2.
Sösträtä, æ, f. [(I. T.) Päräta ä nöbis sünt, üt dixī, Sösträtä. Ter. Heaut. 5. iii 1.
Sõstrātūs, ī, m. Prāndēnte, ēt mādīdīs cāntāt quæ Sõstrātūs ālīs. Juv. x. 178.
Sōtă, se, m. Sōtze fil'i clinici Făbâllă. Mart. 4. in. l. (Phal.)
Sotaces. See Otaces.
Sōtădēs, is, m. Qui multă ferunt hoc pede Sotăden locutum. T. M. 1510. (Ion. a maj.)
Sõtädēŭs, ä. üm, adj. Ot quīvēro, vērsū blatērābo Sõtadēō. T. M. 110.
Sōtādīcūs, ā, ūm, adj. Mētrūmquē fācīt Sōtādīcōn quōd vöcītārūnt. T. M. 1509.
Spănřůs, ī, m. [(Phal.) Quâm vēntům Spănřůs, mănůmquě Prîscůs; Mart. 2. xli. 10.
Spărāx, ăcis, m. [(1. T.) Age, āccipe illānc āltērām clāvām, Spărāx. Plaut. R. 3. v. 27.
Spārstis, ī, m. (Seaz.) Tū, Spārst, nēscīs īstā, nēc potēs scīrē. Mart. 12. lvii. 18.
Spārtă, æ, f. or Spārtē, ēs, f. [ii. 577. Scilket hæc Spārtam incölümīs, pātrīāsque Mycēnās—V. Æ. Mīsimus ād Spārtēn: Spārtē quoque nēscia vērī. Ov. H. i. 65.
Spārtācus, ī, 78. Æmula nēc vīrtus Capuæ, nēc Spārtācus ācer, Hor. Ep. xvi. 5.
Spārtānus, a, um, adj. [162. Sīc mālē sūblīmēs frēgīt Spārtānus Āthēnās. Claud. 2. C. S.
Spārtiātēs, æ, m . (I. T.) Quêm tibi nos ēssē Spārtiātēn dīximus. Plaut. $P\infty n$. 3. v. 35.
Spārtīātīcūs, ä, üm, adj. Eādēm nātrābō tǐbǐ rēs Spārtīātīcās. Plaut. Pæn. 3. iv. 9. Dissyllab.
Spārticus, a, um, adj. Et violæ genus omne hīc ēst, ēt Spārtica myrtus. V. Cul. 399.
Spătălē, ēs, f. Et grāvibūs Spătălē bāccīs diadēmā ferēbāt. Claud. N. Hon. Mar. 167.
Spēndophorus, ī, m. or Splēndophorus, ī, m. [lvii. 1. Spēndophorus Libycas dominī pētit ārmigēr ūrbēs: Mart. 9.
Spērchēĭs, ĭdĭs, f. Patron. Æsttiät Alphēōs: rīpæ Spērchēĭdĕs ârdēnt. Ov. M. ii. 250.
Spērchēös, ī, m. or Spērchīös, ī, m. or Spērchīüs, ī, m. Populifēr Spērchēös, čt īrrēquiētus Enīpeūs, Ov. M. i. 579. Māliācās Spērchīös aquās, ēt flumine pūrō—Luc. vi. 367.
Spērchīŏnidēs, æ, m. Patron. [86. Caūcāslūmque Ābārīn, Spērchīŏnidēmque Lycētum, Ov. M. v. 296

SPE-STE

Të Spës ët albo rara Fides colit-Hor. C. 1. xxxv. 21. (Gr

[Alcaic.)

Spēs, ĕī, f.

Sphīnx, gĭs, f. Sphīnx ore nectens: dīrīge hūc gressūs pedum. Sen. Ph. 120. (I. T.) Lēgimus infandæ Sphingā dēdīssē nēcī. Ov. Ib. 380. Spīō, ūs, f. Nēsæē, Spīoque, Thalfaque, Cymodoceque, V. G. iv. 338. Spolētīnus, a, um, adi. Spoletină dăta est, sed quam siccaverăt îpse-Mart. 13. cxx. 1. Sporades, um, f. Sāxosīs Sporadum sæpe obluctantia rīpīs. Av. D. 190. Stăběriŭs, ī, m. Hærēdēs Stăběrī summam încīdērē sepulcro. Hor. S. 2. iii. 84. Stăbĭæ, ārŭm, f. Fontibus et Stabiæ celebres, et Vesvia rura. Col. 133. Lēctăque complebat Stabiarum lītora pubes. Sil. xiv. 409. Staīŭs, ī, m. ſii. 19. Hunc cuinam? cuinam? vis Staio, an scilicet hæres - Pers. Stălāgmus, ī, m. Sed Stalagmus quojus erat tunc nationis, quom hinc abiit-Plaut. Cap. 4. ii. 107. (Troch. Tet. cat.) Stăphylă, æ, f. Heus, Staphyla, prodi, atque ostium aperi. Qui vocat?

Plaut. Aul. 2. v. 1. (I. T.) Stăphylius, ī, m. Tē, Staphylī, genitum stīrpe Novempopulīs. Aus. Prof. xx. 4.

Stăsimus, ī, m. Estne hoc quod dico, Stasime? Quom considero-Plant. Trin.

2. iv. 3. (I. T.) Stătinæ, ārum, f. [104. Œnăriæque lăcus medicos, Stătinasque renatas-St. S. 3. v.

Stātĭŭs, ī, m.

Thēbăidos, lætām fēcīt quum Stātius urbem. Juv. vii. 83. Stēllă, æ, m.

Laūrigeros habitat facundus Stella penates. Mart. 12. iii. 11. **[266.** Stēllās, ātīs, adj.

Stēllātēsque docent campos, Cereremque benignam. Sil. xi.

Stēntor, oris, m. Tū miser, exclamas, ūt Stentora vīncere possīs. Juv. xiii. 112.

Stěphanio, onis, m. Et clamo sæpë: Salsamenta hæc, Stephanio, Ter. Ad. 3. iii. 26. (I. T.)

Stěphaniscidium, i, f. Përëgre advenientes te expetimus, Stephaniscidium, mel meum. Plaut. St. 5. iv. 58. (Troch. Tet. cat.)

Stephanium, i, f. Amīcam ego habeo Stephanio hinc ex proxumo-Plaut. St. 3. i. 27. (I. T.)

STE-STO

Stephanus, ī, se. Scīs, quām sint Stephani balnēs jūnets mihī. <i>Mart.</i> 11. lii. 4
Stěropē, ēs, f. [36] Rlēctrā, Stěropēquē, simūl sānetīssimā Maīš. Cic. ex Arat. P
Stěropēs, ze, m. [viii. 42: Brontēsquē, Stěropēsque, ēt nūdūs mēmbrž Pýrācmon. V. Æ
Stērtinius, ī, m. [296 Hæc mihi Stērtinius sapiēntum octāvus amīco— <i>Hor. S.</i> 2. iii
Stērtǐnĭŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Ēmpēdöclēs, ān Stērtǐnjūm dēlīrēt ācūmēn. <i>Hor. E.</i> 1. xii. 20
Stēsīchörūs, ī, m. Stēsīchörīquē grāvēs Cāmœnæ. Hor. C. 4. ix. 8. (Less. Alc.
Sthěněbo ặ, æ, f. [32] Nẽc Sthěněbo ặ mǐnūs, quảm Crēssa, ēxcāndŭit; ēt sē
Sthěnělěřs, idřs, f. Patron. In völücrēm cörpüs nātī Sthěnělēřdă vērsům—Ov. M. xii. 581
Sthěnělěřůs, ă, ům, adj. Quem non millě féræ, quem non Sthěnělěřůs hostřs. Ov. H. iz
Sthěnělůs, ī, m. Hīnc Sthěnělům pětřt, ēt Rhœtī dē gēntě větüstā—V. Æ. x. 388
Sthěníŭa, ī, m. [343] Jāmquë dëdīt lētō Sthěníūm, Laūrūmquë, dömōquë—Sil. iv
Stichus, ī, m. [(I. T. Ét jūs ět sequom postulās: sūmās, Stiche, Plaut. St. 3. i. 22
Stīctē, ēs, f. [217 Ēt Drömās, ēt Cānācē, Stīctēque, ēt Tīgrīs, ět Ālcē, Ov. M. iii
Stīlbōn, ōnǐs, m. [xviii. 1] Tēmpōrā: quæ Stīlbōn vōlvāt, quæ sēctilā Phænōn. Aus. Ed
Stilicho, önis, m. [432 Sübnīxūs Stilichōnĕ tŭō: quēm frātribūs īpsĕ—Claud. 4. C. H
Stilichöniŭs, ä, ŭm, adj. [M. 177] Āgnōscāt fāmŭlūm vīrgō Stilichōniŭ pōntŭm. Claud. Nup. H
Stīlpho, ōnĭs, m. Stīlpho ēst. Quēm dīxtī? Stīlphōnem, īnquām, nōvĕrās? Ter Ph. 2. iii. 45. (I. T.
Stimicon, onis, m. Scilicet invictus Stimicon et præmiä dives—Calp. vii. 13.
Stimülä, æ, f. Lūcus ērāt : dubium Sēmēlæ Stimulævē vocētur. Ov. F. vi. 503
Střphilůs, ī, m. Quīnquě něcī Cœneūs děděrāt, Střphilůmquě, Brömůmqué Ov. M. xii. 45
Stœchăs, ădos, f. [516 Stœchădos ārvă těnēns: nēc non ēt Graīă jūvēntūs—Luc. ii
Stōĭcĭdă, æ, m. Stōĭcĭdæ: quĭd ĕnīm fālsī Lārōnĭă? Sēd quĭd—Juv. ii. 65.
Stōĭcŭs, ä, ŭm, adj. Et quī nēc Cÿnĭcōs nēc Stōĭcă dōgmătă lēgĭt, Juv. xiii. 121.

STO-STY

- Störāx, ācīs, m. [1. (I. T.) Störāx! non redifit hāc nocte ā cœna Æschinus. Ter. Ad. 1. i.
- Străbāx, ācis, m. [19. Quid īstūc ăliēnūm 'st, ămābō, mī Străbāx. Plaut. Truc. 3. i. Străbācēm non rědīssě, nisi sī clāncülüm—3. ii. 2.
- Stratie, es, f.
 Rhīpēque, et Stratie, ventosaque donat Enispe. St. Th. iv. 286.
- Strătīppoclēs, is, m. [(I. T.) Strătīppoclem aŭdīvī Pěriphani filium—Plaut. Epid. 3. iv. 75.
- Străto, ōn'is, m.
 Îs th'i môlēstūs măg'is ēst, Quæso, înquām, Strătō, Ter. E. 3.
 Ecquēm fīl'iūm Strătōnīs nōvěrīm Dēmænětūm. Plaut. As. 2.
 ii. 77. (Troch. Tet. cat.)
- Strătoclēs, is, m. Aŭt Strătöclēs, aŭt cum mollī Dēmētrius Hæmo. Juv. iii. 99.
- Strătonīcus, ī, m.
 Post animī causa mihi nāvēm faciam ātque imitābor Stratonīcum. Plaut. Rud. 4. ii. 27. (Anapast. Tetr.)
- Strătophănes, îs, m.

 Tibi ădest Strătophănes: nunc tibi opu 'st, ægram ut te assimules. Tăce. Plaut. Truc. 2. vi. 19. (Troch. Tet. cat.)
- Ströbīlās, ī, m. [(I. T.) Hūc īntro ābi ād nos. O Ströbīlē sūbdölē, Plaut. Aul. 2. iv. 55.
- Ströngÿlē, ēs, f. Brēvīsquē jūxtā Ströngÿlē stăt īnsülä. Av. O. M. 453.
- Strongylos. See Trogilos.
- Ströphädes, üm, f. Saxa vocat mägnī Ströphädas nunc īncola pontī. V. F. iv. 513.
- Ströphius, ī, m. Phocide relīctā Ströphius, Elēa īnclitus—Sen. Ag. 918. (I.T.)
- Strūmă, æ, m. Sēlla în cūrūlī Strūmă Nōnĭūs sĕdĕt. Cat. lii. 2.
- Strýmon, onis, m. Rūpē sūb āēriā dēsērti ād Strýmonis ūndām. V. G. iv. 508.
- Strymonis, idis, f. adj.
 Strymonis abscīssos fērtur apērta sinus. Prop. 4. iv. 72.
- Strýmoníus, a, um, adj.
 Strýmoníæque grues, et amaris intuba fibris, V. G. i. 120.
- Stygyalis, e, adj.
 Inde Jovi geminat magno Stygyalia sacra. V. Cir. 374.
- Stýgřůs, ă, ům, adj. Pîrîthöüm Thēseüs Stýgřās comřtavit žd ūndas. Ov. P. 2. ři. 43.
- Stymphālicus, a, um, adj. Cum avibus Stymphālicis, cum Āntæō dēluctārī māvelim. Plaut. Per. 1. i. 4. (I. Tetr. acat.)

Stýmphālis, idis, f. adj. or Stýmphālidēs, üm, f. adj. - [£A:E.) Stýmphālis iota ēst, Macnilli nālla ēst firm. Sen. H. O. 17. Testis erit Pholoe, testes Stymphalides undæ, Ov. F. ii. 273. The antepenultima is made short by Ausonius, contrary to the practice of the poets in the Augustan age. Stymphalidas pepulit volucres discrimine quinto. Aus. Ed. xix. 5. 1113. Stymphālius, a, um, adj. Tempore quo certa Stymphalla monstra sagitta-Cat. Ixviii. Stymphālā, orum, n. or Stymphālus, ī, m. Üngulbüs, Ārcādise volucrēs, Stymphālā colēntēs — Lucr. v. 32. Audieram, memorande, tuas, Stymphale, volucres. Cl. Eid. ii. 1. Stýrůs, i, m. Styrus adest, lætusque virum cognoscit Anauein; V. F. vi. 266. Styx, gĭs, f. Sub pedibus Styx atra videt Manesque profundi. V. G. i. 243. Pēr Styga dētur Itēr: Stygias tranabimus undas. Ov. A. A. ii. 41. Suādēlā, æ, f. T38. Ac bene nummatum decorat Suadela Venusque. Hor. E. 1. vi. Submanus. See Summanus. Subura, or Suburra, a. f. Prangimus, et media vexillum pono Subura. Juv. x. 156. Suburanus, or Suburranus, a, um, adj. Lätrent Suburanæ canes, Hor. Ep. v. 58. (I. Dim.) Súcro, onis, m. Sēdētānā cohors, quam Sūcro rigentibus undīs—Su. iii. 372. Sūcron, onis, m. Ænēās Rutulum Sucronem, ex prima ruentes—F. Æ. xii. 505. Sūcuro, onis, m. Sūcuro, progenies. Aus. Prof. x. 31. (Dactylic Trim. cat.) Suessă, æ, f. Dissyllab. and Trisyll. F398. Suessa, atque a duro Frusino haud imbellis aratro. Sil. viii. Rŭdës Cămœnās qui Sŭēssæ prævěnīs. Aus. Epis. xv. 9. (1.T.) Suēssones, um, m. Et Blurix, longisque leves Suessones in armis. Luc. i. 423. Suētēs, æ, m. Dîxît, et în Sueten, magnique în fată Ceramni-V. F. vi. 550. Suētonius, i. m. Quorum per plenam seriem Suetonius olim — Aus. Cas. 4. Suevi, orum, m. or Suevus, i, m. Dissyllab. and Trisyll. Barbarus aut Suevo perfusus sanguine Rhenus-Prop. 3. iii. 45. Fundat ab extremo flavos Aquilone Suevos. Luc. ii. 51. Sūfienus, ī, m. Suffenus īste, Vārre, quem probe nostī, Cat. xxii. 1. (Scan.) Sugambri. See Sygamber.

Sügdiks hanc söquitür : răpidus quam dividit Oxus.

Sūgdĭās, ădĭs, f.

AY8-IUE

Saillitis, ī. m.

Litera sera quidem, stadiis exculte Suilli, Ov. P. 4. viii. 1.
Sülcī, örüm, sa. Pārs adīt āntīquā dūctās Cārthāgǐně Sülcōs, <i>Claud. B. Gil.</i> 518.
Sūleĭus, ī, m. · Sūspēctūm gĕnūs hōc scrībēndī: Sūleĭus ācĕr—Hor. S. 1. iv. 65.
Sūllă, se, m. Sūllă pētēns, Māriūsquē fērēx, ēt Cīnnā crūēntūs. Luc. iv. 822.
Süllänüs, ä, üm, adj. Cüm dücë Süllänö gërimüs civiliä bēllä. Luc. vii. 307.
Sülmo, önis, m. Sülmö mihi pätria ēst, gělidis übērrimis ündis, Ov. T. 4. x. 3. Bt věnit ävērsi in tērgüm Sülmönis, ibīquě—V. Æ. ix. 412.
Sülmönėnsis, ė, adj. Dė Sülmönėnsi mėra Cecropis. Omnia Græce. Juv. vi. 187.
Sulpīciā, æ, f. [ii. 1. Sulpīciā ēst tibi cūltā tūīs, Mārs māgnē, Kālēndīs. Tib. 4.
Sülpicius, ä, üm, adj. [Tet. Asclep.) Qui nunc Sülpicius accubat horreis. Hor. C. 4. xii. 18. (Cher.
Sümmänüs, I, m. [731. Rēddǐtā, quīsquïs is ēst, Sümmānō tēmplā fērūntūr. Ov. F. vi.
Sümmæniānus, a. üm, <i>adj.</i> Sümmæniānas comēt intēr ūxōrēs. <i>Mart.</i> 3. lxxxii. 2. (<i>Seaz.</i>)
Sümmæniüm, ī, n. Rārāquē Sümmænī förnicē — — —
Sūnĭās, ādōs, f. Sūnĭādōs cōntrā quŏquĕ sūmmūm rūpĭs, ād ōrtūs— <i>Pris. P. 53</i> 2.
Sūnion, ī, n. Sūnion ēxpositūm, Pīræāquē tūtā rēcēssū— <i>Ov. F.</i> iv. 563.
Sūrā, æ, m. Laūdēt Āvēntīnæ vīcīnūs Sūrā Dĭānæ; <i>Mart.</i> 6. lxiv. 13.
Sură, æ, f. Quid multă vērbă făciăm? tönstricēm Surăm—Plaut. Truc. 2. iv. 51. (I. T.)
Suria, æ, f. Më te amare. Adduxi ancillas tibi eccas ex Suria duas. Plaut. Truc. 2. vi. 49. (Troch. Tet. cat.)
Sūrrēntīnās, ā, ūm, adj. Sūrrēntīnā vāfēr quī mīscēt fæcĕ Fālērnā—Hor. S. 2. iv. 55.
Sürrēntüm, I, n . [1. xvii. 52. Bründüs'iüm cömes aŭt Sürrentüm düctüs ämænüm— $Hor.\ E$.
Sūsā, ōrām, n. Non tot Achæmenjīs ārmāntūr Sūsā sāgīttīs, Prop. 2. xiii. 1.
Sūtrius, a, um, adj. Stāgna tenent Ciminīque lacum, qui Sūtria tēcta—Sil. viii. 491.

Syāgrītis, ī, m. Pēctörīs üt nöstrī sēdēm cölīs, ālmē Syāgrī, Aus. Praf. ii. 41.

. .p d

Txii. 363.

Sybaris, is, m.

Syncerastus, ī, m.

Synedræ. See Syedræ. 802

Chlorenque, Sybaranque, Daretaque, Theretochumque, V. Æ. Sybaris, is, f. [(Spond.) Et Sybaris colles, hinc et Rhodos, et Miletos-Juv. vi. 296. Sybariticus, a, um, adj. Qui certant Sybariticis libellis, (Phal.) Sybarītis, idis, f. Nec qui composuit nuper Sybaritida, fugit: Ov. T. ii. 417. Sychæŭs, ī, m. Huic conjux Sychæus erat, ditissimus agri-V. Æ. i. 343. Quos înter medius venīt furor. Ille Sychæum-348. Sycolatronide, aram, m. `[(I. T.) Et quinquaginta centum Sycolatronide. Plant. Mil. i. 43. Sydon, onis, m. ۲**69**. Non Rhodalo cum fratre Sydon: Acesinaque lævo-V. F. vi. Syedræ, ārum, f. Ad profugum collectă ducem; parvisque Syedris-Luc. viii. 259. al. Synedris. Syene, es, f. Năm quis ad exustam Cancro torrente Syenen-Luc. viii. 851. Syenītes, se, m. adj. Ecce Syenites, genitus Methione, Phorbas-Ov. M. v. 74. Sygamber, bra, brum, adj. or Sygambrus, a, um, adj. Nēscio quam pro mē laudāt nunc īste Sygambram, Ov. A. 1. Ūt Sălius jam rūra colāt, flexosque Sygambrus-Claud. 1. C. S. i. 222. Syla. See Sila. Sylla. See Sulla. Symæthēus, a, um, adj. Quaque Symætheas accipit amnis aquas. Ov. F. iv. 472. Symeethis, idis, f. 「**750**. Ācis erāt, Fauno Nymphaque Symæthide cretus. Ov. M. xiii. Symæthĭŭs, ă, ŭm, adj. Eductum Mātrīs lūco, Symæthia circum Flumina-V. Æ. ix. 584. Terga fuge dederat conversa Symæthius heros. Ov. M. xiii. Symæthüs, ī, m. Arma fuere decus victori bina Symatho. Sil. ix. 410. Sỹmmăchŭs, ī, m. Vēnīstī cēntūm, Symmäche, dīscipulīs. Mart. 5. ix. 2. Symplegas, adis, f. or Symplegades, um, f. Ulla fretum, et ponto volitet Symplegas inani-V. F. iv. 221. Altera namque parat Symplegadas îre per artas, Ov. T. 1. x. 47.

Nunc domum ibo. Heus Synceraste. Syncerastum qui vocat?

Plaut. Poen. 4. ii. 29. (Troch. Tet. cat.)

SYN-SYR

Sýnhálůs, ī, m. Et santoris opěm Sýnhált vocát: ünguere vülnüs—Sil. v. 352. Sýnnádá, æ, f. [273.

Mārmörē pūrpūrēis cēdīt cui Synnada vēnīs. Claud. Eut. ii.

- Sỹnnăs, ădîs, f.
 Quốd Phrygia Sỹnnas, Āfra quốd Nomās mĩttit. Mart. 9.
 lanvi. 8. (Scaz.)
 Pürpura sõla cavo Phrygia quâm Sỹnnados antrō—St. S. 1.
 v. 37.
- Sýphāx, acis, m.

 Cēlsūs mēntē Sýphāx ādcīri în tēctā bēnīgnē—Sil. xvi. 187.

 Hānnībālīs spolla, ēt vīctī monumēntā Sýphācis. Prop. 3. xi. 61.

 Cēmpulimūs dīrūm Sýphācēm, frāctūmque Mētēlio—Claud. B.

 Gil. 91.
- Sýră, æ, f. Fidēlēs ēvěnīre ămātōrēs, Sýrā. Ter. Hec. 1. i. 3. (I. T.)
- Syrāc**šei**ds, **ā, um,** *adj.* Prīmā Syrācosiō dīgnāta ēst lūdērē vērsū—*V. B.* vi. 1.
- Sýrācūsse, ārum, f. Utque Sýrācūsās Ārethūsidās ābstulit ārmīs—Ov. F. iv. 873. The antepenultima is improperly shortened by Ausonius. See Catina.
- Syrācūsānus, a, um, adj. Esně tu Syrācūsānus? Cêrtō. Quid tu? Quippini? Plaut. Men. 5. ix. 50. (Troch. Tet. cat.)
- Sýria, æ, f. Māvolt, quām Sýrias Britanniasque. Cat. xlv. 22. (Phal.)
- Sÿrīnx, ngĭs, f. Nāĭās ūnā fūīt: Nÿmphæ Sÿrīngā vöcābānt. Ov. M. i. 691.
- Syriscüs, ī, m.
 Ædepöl, Syriscë, tē cūrāstī möllitër. Ter. Ad. 5. i. 1. (I. T.)
 Dissyllab.
- Sýrīscus, a, um, adj. Cōpā Sýrīsca, caput Graiā rēdimītā mitēliā. V. Cop. 1.
- Sýrius, a, um, adj. Crustumiis Sýriisque přiš, gravibūsque volēmis. V. G. ii. 88.
- Sỹron, ônis, m. Māgnī pētēntēs doctă dīctă Sỹrônis. V. Cat. vii. 9. (Scaz.)
- Sýrophænīx, īcis, m. Cūrrit Idūmææ Sýrophænīx īncolā portæ, Juv. viii. 160.
- Syros, ī, f. Et Syron cēpīssē: mēā concūssā pătātē—Ov. M. xiii. 175.
- Syrticus, ī, m.
 Syrticus excelso decurrens rebora monte—Sil. v. 243.
- Sÿrtĭcŭs, ă, ŭm, adj. Nēc stĕrĭlīs Eibyē nēc Sÿrtĭcüs öbstĭtĭt Hāmmön. Luc. x. 38. 303 p d 2

SYR-TAL

Syrtis, is, f. or Syrtes, ium, f.

Olim Syrtis erāt pēlāgo, pēnitūsquē nātābāt Lac. ix. 312.

Nātūs ēt āmbigūse colērēt quī Syrtidos ārvā —710.

Sīvā pēr Syrtes itēr sestūcsās — Hor. C. 1. xxii. 5. (Sapph.)

Dēprēnsūs hæsīt Syrtium brēvibūs vādīs. Sen. H. F. 323.

(I. T.)

Syrtis, i, m.

Arēdūm vicīssīm, Syrē, dic quæ īllā 'st āltērā. Ter. Heaut. 2.

Ägedum vicīssīm, Sýre, dic quæ īllā 'st ālterā. Ter. Heaut. 2. Sýrus, ā, um, adi.

Cültăque Jūdæō sēptimă sācră Sýrō. Ov. A. A. i. 76.

Т.

Tăbâs. Et bellare Tăbâs doculis, Cossyraque parvă, Stl. xiv. 272.

Tăbērnæ, ārŭm, f.

Dümnīssum, rīguasque pērennī fonte Tabernas. Aus. Ed. x. 8.

Tabraca, æ, f.

Quales, umbriferos ubi pandīt Tabraca saltus, Jus. x. 194.

Tăbūrnŭs, ī, m.

Conserere, atque olea magnum vestire Taburnum. V. G. ii. 3R.

Tăcită, æ, f.

Sācra facit Tacitæ: vīx tamen īpsa tacet. Ov. F. ii. 572.

Tădĭŭs, ī, m.

Nēc levius, Tadio lævum quā tēgmine thorāx—Sil. ix. 587.

Tædĭă, æ, f.

Tænäridēs, æ, m. adj.

Töllere Tænarides örbem properabat: at illum—Ov. M. x. 183.

Tænäris, idis, f. adj.

Rēddītā Mopsopiā Tænāris ūrbē soror. Ov. H. viii. 72.

Tænärĭŭs, ä, ŭm, adj.

Tænarias etiam faucēs, alta ostia Dītis—V. G. iv. 467.

Tænārös, ī, m. f. or Tænārūs, ī, m. f. or Tænārā, ōrūm, pl. n.
Döridā tūne Mālēān, ēt apērtām Tænārōn ūmbrīs—Luc. ix. 36.
Tænārē, sīvē tūīs, sīvē Cārystē, tūīs. Tīb. 3. iii. 14.
Est löcūs Ināchīæ, dīxērūnt Tænārā gēntēs. St. T. ii. 32.

Täges, is, and etis, m.

Tÿrrhēnūs fīxīssē Tāgēs în līmītē rūrīs. Col. 345. Indīgēnæ dīxērē Tāgēn: quī prīmūs Ētrūscām— Ov. M. xv. 558. Rūrā mēūs Tÿrrhēnā pētīt, sāltūsquē Tāgētīs. St. S. 5. xii. 1.

Tăgus, ī, m. Quodque suo Tagus amne vehīt, fluit īgnibus aurum. Ov. M.

Talaionides, æ, m. f. Patron.

Dux Talaionides, antiqua ut forte sub orno-St. T. v. 18.

Tălăpnīdes, se, m. Patron.

Cum senior Tălăonides, nec longă morati-St. T. ii. 141.

TAL-TAP

Conjuge, quam Talai, Tyndareique gener. Ov. 16. 356.

Tēquē, thumque genus memorēt, Lucane Talisi. Aus. Par. viii.

Ille Talon Tanaimque neci, fortemque Cethegum-V. Æ. xij.

Nam simul Eurybates me Talthybiusque vocarunt, Ov. H. iii.

[513.

Talasio. See Thalassio. Talassius. See Thalassius.

Tălăŭs, ī, m.

Tălŏs, ī, m.

Tālthybřůs, i, m.

Tămăsæŭs, ă, ŭm, adj.

305

Est ägër, indigënæ Tămăsēūm nōminë dīcunt, Ov. M. x. 644.
Tănăgër, grī, m. Concussus, silvæque et sicci rīpā Tānāgrī—V. G. iii. 151.
Tănāgrā, æ, f. Millē sāgīttīfērās gēlīdæ dā cōllē Tānāgræ—&. T. vii. 254.
Tănăgræus, ă, um, adj. Prīmă Tănăgræum türbāvit ărundo Chöræbum. St. T. ix. 745.
Tănăis, is, m. [(1. T.) Quis Tănăis, aût quis Nilus, aût quis Pērsică—Sen. H. P. 1323.
Tānāītĭs, ĭdĭs, f. adj. Tānāītĭs, aūt Mœōtĭs, ēt nōdō cŏmās—Sen. Hip. 401.
Tănăquil, f. Hânc sēcûm Tănăquil, sācrīs dē mōre părātīs. <i>Ov. F.</i> vi. 629.
Tāntālētis, ēī, m. Fāllāx Tāntālēt corripiārē līquor. Prop. 4. xi. 24.
Tāntālētis, ā, tim, adj. Vēl tū Tāntālētā movētare ad flumina sorte, Prop. 2. xvii. 5.
Tantall'cus, a, um, adj. Aurata rēgēs scēptra Tantall'cī gerunt. Sen. Thy. 229. (I. T.)
Tāntālidēs, æ, m. Patron. Quid.non Tāntālidēs agitāntē cupīdinē currus—Ov. T. ii. 385. Quinām Tāntālidārum internēcioni modus—Cic. N. D. iii. 38. (1. T.)
Tāntālīs, idos, f. Patron. Aūt ego Tāntālīdæ Tāntālīs ūxor ero. Ov. H. viii. 122. Otinām supērbæ tūrba Tāntālīdos meo—Sen. Med. 964. (I.T.)
Tāntālūs, ī, m. Tāntālūs ā lābrīs sitiēns fūgientiā cāptāt Flūminā— <i>Hor. S.</i> 1. i. 68.
Taphrön, \bar{n} . [(I. T.) Taphrön pälüdēm nāmque genticī vocant. Av. O. M. 607.
Tāppo, ōnǐs, m. Sēd tū cūm Tāppōne ōmnĭk mōnstră fācĭs. Cat. civ. 4.
Tāpröbānē, ēs, f. Aūt übi Tāpröbānēn Indicā cīngīt āquā. Qv. P. 1. v. 80.

pd3

Tărănis, îs, m. Bt Tărănis Soythices non mitter âră Diânse. Luc. i. 446.

Tărās, ântis, m. Āņaiquūsque Tărās, sēcrētăque līttörā Leūcæ. Luc. v. 376.

Tărătălia, m.
Dicētur quare non Tărătălia mihi ? Mart. 1. li. 2.

Tārbēllīcus, a, um. adj.

Mölliter admissum claudit Tarbellicus mquor, Luc. i. 421.

Tārbēllus, š, um, adj. [vii. 9. Non sine me ēst tibi pārtus honos, Tārbēllu Pyrēnē, Tib. 1.

Tarcho, onis, m.

Ēffātūs Tārchō: sŏciī consūrgērē tonsīs—V. Æ. x. 299. Tyrrhēnum genitor Tārchonem in præliz sævz—xi. 727.

Tārchondimotus, ī, m.

Tum Tarchondimotus linquendi signa Catonis-Luc. ix. 219.

Tărentinus, a, um, adj.

Lana Tarentino violas imitata veneno. Hor. E. 2. i. 207.

Tărentum, î, n. or Tărentus, î, f.

Hīnc sinus Hērculeī, sī vēra ēst fāmā, Tārēntī—V. Æ. iii. 551. Vērtērāt ēt mēntēm Tyria ād conātă Tārēntus. Sil. xii. 434.

Tārgibilus, ī, m.
Tāndēm Tārgibilum, Gēticæ dux īmprobus ālæ
Hīc ērāt—Claud. Eut. ii. 176.

Tăriŭs, ī, m.

Invadīt Tarium, vicīno consule pugnās—Sil. iv. 253.

Tārnis, is, m. [465. Amnis: ët aŭriferūm postponēt Gāllia Tārnem. Aus. Ed. x.

ārpā, æ, m.

Quæ něc ĭn ædě söněnt cērtāntĭă jūdĭcě Tārpā. Hor. S. 1. x. 38. Tārpeīā, æ, f. Bēllă gĕrūnt, ārcīsquĕ vĭā Tārpeīā rĕclūsā—Ov. M. xiv. 776.

Tārpeīŭs, ă, ŭm, adj.

Tarpeīum nemus, et Tarpeiæ turpe sepulcrum. Prop. 4. iv. 1.

Tārquinius, ī, m.

Ültimä Tärquinius Romanæ gentis habebat-Ov. F. ii. 687.

Tārquitus, ī, m.

Tārquitus ēxultāns contrā fulgēntibus ārmīs—V. Æ. x. 550.

Tārrāco, ōnīs, f. [ix. 4. Cōrdūbā nōn, nōn ārcē pötēns tǐbǐ Tārrācŏ cērtāt, Aus. Urb. Aprīcā rēpētēs Tārrācōnīs līttörā. Mart. 1. l. 21. (I. T.)

Tārtareus, a, um, adj.

Tārtareus Phlegethon, torquetque sonantia saxa. V. Æ. vi. 551.

Tartarus, i, m. or Tartara, pl. n.

Tārtārus horriferos eructāns faucibus æstus. Lucr. iii. 1925. Æthēriās, tāntum rādīce in Tārtārā tēndit. V. G. ii. 292.

Tārtēssĭācus, a, um, adj.

Non Tartessiacis illum sătiarit arênis—Claud. Raf. i. 101. 306

TAR-TAX

Tārtēssis, idis, f. adj. Tāque this, Mavore, Tārtēssidu pānge Cālēndis, Col. 192.

Tārtēssös, ī, m. (name of a man, or river); f. (name of a city.) or
Tārtēssös, ī.
Fūlgēntēs pūĕrī Tārtēssös et Hēspērös ōrā—Sil. xvi. 465.

Aŭdīt Tārtēssos lātīs dīstērmina tērrīs: Sil. v. 399.

Tāscī, ōrum, m.

Tāscorum tēlīs habitāt gens fortis et arca. Pris. P. 971.

Tătřenses, řům, m. See Titienses.

Tătius, ī, m.

Romulidis, Tatioque seni, Curibusque severis. V. A. viil. 636.

Tătřůs, ă, ŭm, adj.

Ignes castrorum, et Tatiæ prætoria turmæ, Prop. 4. iv. 31.

Taulantius, a, um, adj.

Quemque vocat collem Taulantius încola Petram. Luc. vi. 16,

Taūlās, ntis, m.

Inguine transfosso clari Taulantis alumnus-V. F. vi. 223.

Taŭrānŭs, ī, m.

Taurānus comites suprēmā voce ciebat. Sil. v. 472.

Taūrėž, æ, m.

Evěhitůr porta sublimis Taurea cristis

Bellator-Sil. xiii. 143.

Taūrī, örum, m.

Ést löcús în Scythia, Taurōs dīxērē priōrēs, Ov. P. 3. ii. 45. Extra Cīmmēriās, Taurōrūm cāstra, palūdēs. Cl. Eut. i. 249.

Taūricus, z, um, adj.

Nēc procul a nobis locus est, ubi Taurica dīrā-Ov. T. 4. iv. 63,

Taurinus, ī. m.

Taurinusque, îpsum prīscīs hēroibus æquans. Aus. Epis. iv. 38,

Taurinus, a, um, adj.

Taurīnīs ductor statuīt tentoria campis. Sil. iii. 646.

Taūrīscus, a, um, adj.

Incola Taurīscī Scytha lītoris, īndeque rūrsum—Av. D. 444.

Tauromenītanus, a, um, adj.

Tauromenītānām vīncunt fervore Charybdim. Luc. iv. 461.

Taūromenos, ī, f.

[F. iv. 475.

Hīmeraque, et Didymen, Acragantaque, Tauromenonque, Ov.

Taūrūbūke, ārum, f.

vĭrĭdēsquĕ rĕsūltānt

Taurubulæ, ēt tērrīs īngēns rēdīt æquorīs ēcho. St. S. 3. i. 129.

Tatrus, ī, m.

Taūrūs, et adverso cedens Canis occidit astro. V. G. i. 218.

Tāxēs, is, m. [252. Sēminēcēm Tāxēs Hypanīm vēhit, ātquē rēmīssum—V. F. vi.

Tāxilŭs, ī, m.

Tāxilus intēr quās hābitās cum gēntē Sābārum. Pris. P. 1048.

30

TAY-TEE

Täygete, örüm, n. or Täygetüs, i, m.
Täygete i ö quī mö gelide in välibüs Hæni — V. G. ii. 488.
Täygetique canes, dömitrīxque Epidaūrus equörum. V. G.
iii. 44.
Täygete, es, f.

Tāygētē simul os tērrīs ostēndit honēstum—V. G. iv. 232.

Teanum, ī, s.
Fecerit auspicium, crās ferramenta Teanum

Tölletis—Hor. E. l. i. 86.
Teäte, Ys. n.

Corfinī populos, māgnūmque Teāte trahēbāt. Sil. viii. 520. Tecmēssā, æ, f.

Nûnquam egő te, Andromache, nec tê, Tecmessa, rogarem, Ov. A. A. iii. 519.

Förmä cāptīvæ dömĭnūm Tĕcmēssæ—Hor. C. 2. iv. 6. (Sapph.) Tēctă, æ, f. adj.

Protinus hūne primæ quærēs în līmine Tēctæ. *Mart.* 3. v. 5. Tēctosigī, orum, m.

Usque în Tectosagos prîmævo nomine Volcas. Aus. Urb. xiii. 8.

Tedīgniloquides. (a ludicrous word, fabricated for the occasion.)
Tedīgniloquides, Nūmmorumexpālponides, Plaut. Per. 4. vi.
22. (I. T.)

Těgěž, æ, f. or Těgěž, ēs, f. Aüt mītēm Těgěæ, Dīrcēsve hōrtābŏr žlūmnům; St. S. 1. iv. 21. Tÿděž: mē Těgěë rēgem īndēfêssž rěpōscít, St. T. xi. 177.

Tégëāticus, ā, um, adj. Et dē Mænāliā völucēr Tegeāticus umbrā. St. S. l. ii. 18.

Těgěātis, idis, f. adj.

Törvä săgīttifěrī mātēr Těgěātis ěphēbī—St. T. ix. 571.

Dēxtěră lāscīvīt cæsā Těgěātidě cāprā—Sil. xiii. 329.

Těgěčůs, a, ům, adj. Ot Těgěčůs apēr cuprēssifero Erymantho—Ov. H. ix. 87.

Těgēstræī, ōrŭm, m. Āltā Těgēstræōn pōstrēmæ mœnĭā tērræ. Pris. P. 375.

Tēlā, æ, f. Altērā Tārpelos ēst Intēr Tēlā lūcos—Prop. 4. viii. 31.

Teius, a, um, adj. Sīt quoque vīnosī Teia Mūsa senis. Ov. A. A. iii. 330.

Telamon, onis, m.
Nec Telamon aberat, magnive creator Achillis. Ov. M. vii. 309.
Pügnante Alcīdē, tamen et Telamona timēbant. St. S. 5. ii. 50.

Tělămônĭădēs, æ, m. Patron. [231. Něc Tělămônĭădēs čtřām nūnc hiscěrě guidguam—Ov. M. xiii.

Néc Tělámoniáděs ětiám nûnc hiscérě quidquám—*Ov. M.* xiii. Tělámoniús, a, um, *adj.* Æáciděs Pěleus námque, ēt Tělámoniá virtús—*V. Cul.* 296.

Telān, is, m.
Telānā dīcō cīvēm non īgnobilem. Aus. Sap. Sol. 25. (I.T.)

Tēlchīnēs, um, m.
Tālē nēc Idzeis quicquām Tēlchīnēs in āntrīs—St. S. 4. vi. 47.
308

TEL-TEM

Fērtūr, Tēlēboum Caprēss quām rēgnā tēnērēt, V. Æ. vii. 735. boss, æ, m. Ilia damīsī. Chthonius quoque Tēlēbossquē—Ov. M. xii. 441.

Tēleboæ, ārum, m.

309

Teleccon, ontis, m. Tēlecoonta sinīt, duplicataque ora securi-V. F. iii. 140. Tēlĕmāchūs, ī, m. fvn. 40. Haud male Telemachus, proles patientis Ulyssei, Hor. 1. E. Tēlēmūs, ī, m. Tēlēmus interea Siculam dēlātus ad Ætnam. Ov. M. xiii. 740. Tēlĕphus, ī, m. Telephus et Peleus, cum pauper et exul uterque, Hor. A. P. 96. Tělésphörüs, ī, m. Hos tibi vicinos, Faustine, Telesphorus hortos-Mart. 1. cxv. 1. Tělêstês, æ, m. Dôtě fuit virgo, Dictæo nată Těleste. Ov. M. ix. 716. Tělēstis, idis, f. Stätīm Telestidem prodīre filiam ante ædes meas-Plaut. Epid. 4, i. 42, (I. Tetr. acat.) Tělěthůsă, æ, f. Sed tamen usque suum vanis Telethusa maritum-Ov. M. ix. Tēlgōn, ĭs, m. Tum Pelopeus avīs Cyrenes incola Telgon, Sil. iv. 628. Tēllūs, ūris, f. Deveniunt. Prīma et Tellus et pronubă Juno-V. E. iv. 166. Tellurem porco, Silvanum lacte piabant. Hor. 2. E. i. 143. Tēlmēssīs, ĭdŏs, f. Sole Rhodon, magnosque sinus Telmessidos undæ-Luc. viji. Tēlmīssus, ī, f. Tēlmīssūs, Lyrbē, nēc non clārīssīmā Sēlgē. Pris. Per. 809. Tělon, onis, m. Œbăle, quem generasse Telon Sebethide nympha-V. Æ. vii. Těměsæ, ārům, f. Æra domant Temesæ: quatitur navalibus ora-St. A. i. 413. Temesæus, a, um, adj. Et quamvis aliquis Temesæa removerit æra, Ov. Med. F. 41. Těměsē, ēs, f. Et quis se totis Temese dedit hausta metallis. St. S. 1. i. 42. Těmīllă, æ, f. [ix. 576. Prīvērnum Capys. Hunc primo levis hasta Temillæ-V. Æ. Temisus, i, m. Littore ab Hesperidum Temisus: qui carmine poliens. Sil. i. Tēmpē, plur. n. Sīlvă: vocant Tempē: pēr quæ Pēnētis ab imo-Ov. M. i. 569. Tempestās, ātis, f. Trēs Erycī vitulos, ēt Tempestātībus agnam, V. Æ. v. 772.

TEM-TES

Tempyra, örüm, n. Saltus ab hac terra brevis est Tempyra petenti. Ov. T. 1. x. 21.

Těněděs, î, f. Ét nötă fămā Těněděs, êt quæ pāscůō—Sen. Tr. 227. (I. T.)

Tēnos, I, f. [469. At non Olfaros, Didymæque, et Tenos, et Andros—Ov. M. vii.

Tentyra, örüm, n.
Quī vicīnā cölūnt ūmbrosæ Tentyra pālmæ. Juv. xv. 76.

Tërëdon, onis, f. Extrema fiuvii sub partë Tërëdona radens. Pris. Per. 908.

Těrědoníus, a, um, adj. Indě Těrědoníus júga propter maxima rupis—Av. D. 1162.

Tēreidēs, æ, m. Patron.
Tāntālidēs tū sīs, Tēreidēsque puer. Ov. Ib. 436.

Törentianus, ī, m. [(Phal.)
Tām longe est mihi quam Terentianus—Mart. 1. lxxxvii. 6.

Tărêntianus, ă, tim, adj.
Tărêntianus Phormio. Aus. Epist. xxii. 10. (I. Dim.)

Těpěhtínůs, ä, üm, adj. Trīnă Těpěntíně cělěbrātă triněctiă lūdě. Aus. Ed. xi. 34.

Těrēntius, î, m. Vîncērē Cæcilius gravitātē, Tērēntius ārtē—Hor. 2. E. i. 59.

Těrēntös, ī, m. Et quæ Rōmůlĕŭs sācră Těrēntös hābět. *Mart.* 4. i. 8.

Tēreūs, eī, and čos, m.

Thrēiciūs Tēreūs hæc aūxīlīārībūs ārmīs—Ov. M. vi. 424.

Aūt, ūt mūtātōs Tēreī nārrāvērīt ārtūs. V. B. vi. 78.

Tērēšaque, Hæmönlīs quī prēnsōs montibūs ūrsōs—Ov. M. xii.

353.

Tërgëstüm, ī, n.
Tërgëstümquë dëhinc cürvî sălis încübăt örăm. Av. D. 529.

Tērmēssūs, ī, f. Tērmēssūsquĕ dĕhīnc ūrbs ēmĭnĕt, ēmĭnĕt ārcĕm—Av. D. 1024.

Tērmĭnālĭā, ŭm, n. pl. Vēl āgnā fēstīs cæsā Tērmĭnālĭbūs, Hor. Ep. ii. 59. (1. T.)

Tērminus, ī, m. Spārgitur ēt cæsā communīs Tērminus āgnā. Ov. F. ii. 655.

Tērpsichörē, ēs, f.
Tērpsichörē fācilēm lāscīvō pēllicē mēvit
Bārbiton—Claud. N. Hon. et Mar. Præf. 9.

Tērrā, æ, f. Illām Tērrā pārēns, īra īrrītātā Dēōrūm, V. Æ. iv. 178.

Tēstfits, ī, m. Tēstfits, Vīctōrīs törmēntum dulce Vocōnī—Mart. 7. xxix. 1.

Tēstītis, ī. m. Tēstītis ēbstūptūt, tötüs sēcēr: hāc tībi fēstā—St. S. 3. i. 43. 310

TET-THA

Tēthys, yŏs, f. Těthys čt extremo sæpě receptă loco est. Ov. F. v. 22. Tēthyos hās neptes, Oceanique senis. 168. Hīc etenīm lāsso perrumpīt Tethya cursu. Pris. Per. 579. Tetradius, ī, m. Sălēs opimās, Tētrādī. Aus. Epist. xv. 2. (I. Dim.) Tětrícă, æ, f. [713. Qui Tetricæ horrentes rupes, montemque Severum-V. Æ. vii. Tětricus, a, nm, adj. Nūrsia, et a Tetrica comitantur rūpe cohortes. Sil. viii. 417. Tēttiŭs, ī, m. Oppius ādvēnīt, comes est quoque Tettius illī. T. M. 1246. Teūcer, crī, m. or Teūcrus, ī, m. Teucrus Rhœieas prīmum est advēctus ad oras, V. Æ. iii. 108. Tīburis umbra tuī. Teucer Salamīna patremque-Hor. 1. C. Atque equidem Teucrum memini Sidona venīre, V. A. i. 619. Teūcrī, ōrum, pl. m. Dum Latium Teucri recidivaque Pergama quærunt? V. Æ. Teūcriš. æ. f. Ergo omnīs longo solvīt sē Teucria luctu. V. Æ. ii. 26. Teūcris, idos, f. Patron. Ah! mihi quid prodest, captīvas Teucridas inter-Sab. Uliz. Teūcrius, a, um, adj. Longo, mīles aīt, quateret cum Teucria bello Pērgama-Sil. xiii. 36. Teucrus, a, um, adj. Mox čădem Teucras fuerat mersură cărinas, Ov. M. xiv. 72. Teūtăgŏnŭs, ī, m. Quos, duce Teutagono, crudi mora corticis armat-V. F. vi. 97. Teūtalūs, ī, m. Teūtālus, ēt vāsto quatitūr sub pondērē tēlius. Sil. iv. 199. Teūtātēs, æ, m. Teūtātēs, horrensque feris altarībus Hesus; Luc. i. 445. Teūthrāntēus, a, um, adj. Pēnēosque senēx, Teuthranteusque Caicus, Ov. M. ii. 243. Teūthrāntĭŭs, ă, ŭm, adj. Försitän, üt quondam Teuthrantia regna tenenti-Ov. T. 2. 19. Teuthras, antis, m. ſ402. Quam mediam Rhæteus intercipit, optime Teuthra, V. A. x. Aut teneat clausam tenui Teuthrantis in unda. Prop. 1. xi. 11. Teūtonicus, a, um, adi. Teŭtonico ritu soliti torquere catelas. V. Æ. vii. 741.

Thais, idos, f.
Nil mihi cum vitta: Thais in arte mea est. Ov. R. A. 386.
Ut sīs lībēriēr Thaide, finge metus. Ov. A. A. iii. 604.
311

Cantaber exiguie, aut longis Teutonus armis. Luc. vi. 259.

Teūtonus, ī, m.

THA-THE

Thälämüs, ī, m. Quālīs nēc Thālāmās mīt Nārōnis, Mart. 8. lii. 2. (Phal.)
Thălāssio, ōnis, m. or Thălāssiūs, ī, m. or Thălāssūs, ī, m. Thălāssiō, Thālāssiō, Thālāssiō, Virg. Cat. iv. 9. (I. T.) Quōd sī mē jūbēās Thālāssiōnēm—Mart. 1. xxxvi. 6. (Phal.) Jām sērvīrē Thālāssiō. Cat. lxi. 134. (Glyc.) Nēc tūā dēfūĕrūnt vērbā, Thālāssē, tǐbī. Mart. 12. xlii. 4.
Thălēs, is, and ētis, m. Chrysīppūs non dīcēt idēm, nēc mītē Thălêtis Ingēnium—Juv. xiii. 184. Eūgēpæ! Thălêm tălêntō non ĕmām Mīlēsiūm. Plaut. Cap. 2. ii. 24. (Troch. T. cat.)
Thileus, i., um, adj. Diceris în silva judex audisse Thilea. Calp. vi. 78.
Thăliă, æ, f. Cliōque, ēt cūrvæ scītă Thăliă lÿræ. Ov. F. v. 54.
Thăliarchus, î, m. Ö Thăliarche, merum diota. Hor. 1. C. ix. 8. (Less. Alc.)
Thāllus, ī, m. [(I. Tetr. cat.) Idēmquē, Thāllē, tūrbidā rāpācior procēllā. Cat. xxv. 4.
Thămýrās, æ, m. Quīd misērūm Thămýrān pīctā tābēllā jūvēt? Ov. A. 3. vii. 62.
Thămÿrīs, is, m. Jāmque necī Sthenellimque dedīt, Thāmÿrīmque, Pholimque, V. Æ. xii, 341.
Thămÿrüs, ī, m. [314. Implicitum frātrī Thămÿrüm. Tăgüs haŭrīt Ēthēclī—St. T. x.
Thāpsüs, ī, m. f. [iii. 669. Pāntāgyæ, Mēgārēsquē synūs, Thāpsūmquē jācēntēm, V. Æ.
Thăsius, ă, um, adj. Sunt Thăsiæ vitēs, sunt et Mărsotides albee, V. G. ii. 91.
Thăsos, ī, f. Non hūc ādmīssæ Thăsos, aŭt ŭndōsă Cărystos; St. S. 1. v. 34.
Thaumanteus, a, um, adj. [845. (Spond.) Nāc mora, Romuleos cum vīrgine Thaumantea—Ov. M. xiv.
Thaumāntīts, adds, f. Patron. Rorātīs lūstrāvīt aquīs Thaumantīts Irīs. Ov. M. iv. 479.
Thaumantis, idds, f. Patron. [xi. 647. Morphes, qui peragat Thaumantides edits, Somnus—Ov. M.
Thaûmās, āntīs, m. Dēxtēriorē Mēdon, ēt cum Pīsēnorē Thaumās: Ov. M. xii. 303.
Theans, üs. f. Æqualem comitemque; üna quem nocte Theans—V. Æ. x.
Thēbæ, ārum, f. Ēt domitæ bēlio Thēbæ, fusique bimēmbrēs, Ov. H. ii. 71. Thēbārum portæ; vēl dīvitis ostia Nīlī. Juo, xiii. 27.
Thēbæŭs, ä, ŭm, adj.
— — cölümnīs Invēhĭtūr tēmplūm Thēbæō mōntē rēvūlsŭm. <i>Claud. Eid.</i> i. 91. 312

- Thēbāicus, a, um, adj.
 Chārtæ Thēbāicævē, cāricævē? St. S. 4. ix. 26. (Phal.)
- Thēbāis, idos, f.

 Thēbāis, ēt Geticī cēdāt tibi gloriā plēctrī. St. S. 2. ii. 61.

 Thēbāidēs jūssīs sūž tēmporā frondibus ornānt. Ov. M. vi. 163.
- Thēbānās, ā, um, adj.
 Thēbānā dē mātrē nothum Sārpēdonis āltī, V. Æ. ix. 697.
- Thēbē, ēs, f. [xii. 15. Cūm Thēbē, cūm Trōjă fŏrēnt, cūm Cæsārĭs āctā—Ov. A. 3.
- Thēclā, æ, f. [10. Rōmānāsquē tēgāt prōspērā Thēclā mānūs. Claud. Epig. xxvii.
- Thělěsīnă, æ, f. Et nübît děcimō jām Thělěsīnă virō. Mart. 6. vii. 4.
- Thělěsīnus, ī, m.

 Cum cölěret puros pauper Thělěsīnus amīcos—Mart. 6. l. 1.
- Thời ne, és, f.
 Thời ne vốc từ sub priôt e século. Av. O. M. 680. (I. T.)
- Thēlīn vīdērāt în tögā spādōněm. Mart. 10. lii. 1. (Phal.)
- Them's, idis, f. [iv. 642.
 Sörtis erāt: Them's hanc dederāt Pārnāssis sörtem. Ov. M.
 Jūpiter ex Them'de în terrās demīssa parente—Av. A. P. 278.
- Thěmíson, onis, m.
 Quốt Thěmíson ægros aŭtūmno occiderit üno. Jue. x. 221.
- Thêmôn, ôn'is, m. Ét Clarus et Thêmôn Lực'ia comitantur ab alta. V. Æ. x. 126.
- Theodoromedes, is, m.

 Philocrati Theodoromedes fuit pater. Pereo probe. Plant.

 Cap. 3. iv. 102. (Troch. Tet. cat.)
- Theodorus, ī, m. Lautorum pueros, ārtēm scīndēns Theodorī. Juv. vii. 177.
- Thěôn, ôn'is, m. Pāgānūm Mědůlīs júběō sālvērě Thěôněm. Aus. Epist. iv. 2.
- Theonīnus, a, um, adj. [xviii. 82. Dēntē Theonīno cum cīrcumrodītur, ēcquid—Hor. 1. Epist.
- Theophila, æ, f. Hæc est illä tibī promīssa Theophila, Cānī, Mart. 7. lxix. 1.
- The spompus, ī, m.
 Quī jūssīt fierī tē, The spompe, cocum. Mart. 10. lxvi. 2.
- This timus, ī, m. [84. (I. T.) Dēvēnit ād The stīmum: nēc mihī crēdēre—Plant. Bac. 2. iv.
- Thērætis, ä, tim, adj.
 Nēc fērā Thēræð tēllūs öbsēssā cölönō—Tib. 4. i. 139.
- Therāpnæ, ārum, f. or Therāpnē, ēs, f. [422. Tænāriumquē cācumēn, Apollinēāsquē Therāpnās. St. T. iii. Mīšit Āgēnorēīs dūctorem animosa Therāpnē. Stl. vi. 303. E e

Prīmā Therāpnæð feci de sanguine flerem. Ov. F. v. 228. Ecce înter primos Therapnæc a sanguine Clausi—Sil. viii. 412.

Therapontigonoplatagidore, salve: salvos quom advenis-

Sălutem jussit Therapontigonus dicere. Plant. Cur. 3. 51.

Plant. Cur. 4. iv. 5. (Troch. Tetr. cat.)

[(I. T.)

Therapnætis, a, um, adj. .

Therapontigonus, ī, m.

314

Therapontigonoplatagidorus, i, m.

Thērīdāmās, āntīs, m. [îii. 233. Prōxīmā Thērīdāmās; Ōrēsītrophos hæsīt īn ārmō. Ov. M.
Thērmæ, ārūm, f. Lītörā Thērmārūm, prīscā dētātā Cămœnā, Sil. xiv. 232.
Thērmāntĭā, æ, f. [Mar. 339. Aūrēā sīc vidēāt sĭmĭlēs Thērmāntĭā tædās : Cloud. N. Hon. et
Thermodon, ntis, m. [601. Proxima Thermodon hic jam secat arva: memento. V. F. iv. Quales Threiciæ cum flumina Thermodontis—V. Æ. xi. 659. (Spond.)
Thermodonteus, a, um, adj. Thermodonteus turmă văgătur agrīs. Prop. 3. xiv. 16.
Thērmōdōntĭācŭs, ĕ, ŭm, <i>adj</i> . Thērmōdōntĭācō cœlātūs bālthĕŭs aŭrō. <i>Ov. M.</i> ix. 189.
Thērmōdōntĭŭs, ä, ŭm, adj. Inclūsā rīpīs vĭdūā Thērmōdōntīīs. Sen. Med. 215. (I. T.)
Thērmopylæ, ārum, f. Lymphaque in Œtæīs Mālia Thērmopylīs. Cat. lxviii. 54. Donēc contingāt calida ostia Thērmopylārum. Pris. Per. 455.
Thērmus, ī, m. Jūsque stī pūlso jām pērdidit Umbriz Thērmo. Luc. ii. 463.
Thērō, ūs, f. Spēlūncās cănĭbūs Thērō rīmātūr Hǐbērās. Cl. 2. C. S. 309.
Thērŏdāmāntæts, ă, tim, <i>adj.</i> Thērŏdāmāntæōs tit quī sēnsērĕ lĕōnēs— <i>Ov. Ib.</i> 385 .
Thērödāmās, āntīs, m. or Thērömödōn, ōntīs, m. [121. Non tībī Thērömēdon, crūdūsvē rogābītūr Ātreūs, Ov. P. 1. ii.
Thēromedonteus, a, um, adj. See Therodamantæus.
Thērōn, ōnĭs, m. Occīsō Thērōnĕ, vĭrūm quī māxĭmūs ūltro—V. Æ. x. 312.
Thērsēs, æ, m. Hōspēs ab Aöntīs Thērsēs Ismēntus ōrīs. Ov. M. xiii. 682.
Thērsilochus, ī, m. [vi. 488. Ingēmuīt, Glaucumquē, Mědontaquē, Thērsilochumquē, V. Æ.
Thërsitës, æ, m. [283] Thërsitës ëtlam për me haud împunë, protërvis—Ov. M. xiii.
Theruchus, ī, m. Theruchus fuit, Cerconicus, Crinnus, Cercobulus, Collabus. Plant. Trin. 4. iii. 13. (Troch. Tetr. cat.) See Cercobulus.

Thēsaūrochrysonīcochrysidēs, m. [Cap. 2. ii. 35. Quod erat ei nomēn? Thēsaūrochrysonīcochrysidēs. Plaut.

Thēscēlus, i, m.

Thēscēlus: ūtque mānū jāculum fātālē pārābāt, Ov. M. v. 182.

Thēsēlis, idlis, f.
Vēxātūs tötlēs raūcī Thēsēlde Codrī? Juv. i. 2.

Thēsējūs, ā, ūm, adj.
Dīxēre! āh quoties flentī Thēsējūs hēros—Ov. M. xv. 492.

Theseus, ei, and ĕos, m.

Āccēpīssē lācū, nēc Thēsēž Pīrīthöumquě—V. Æ. vi. 393.
Thēsēŭs, ă, ŭm, adj.

Et tibi, Dēmophoon, Thēseī crīminis hēres, Ov. A. A. iii. 459.

Thēsīdæ, ārum, pl. m. or Thēsīdēs, æ, m. Patron.
Thēsīdēs Thēseusque duās rapuēre sororēs. Ov. H. iv. 65.
Thēsīdæ posuēre, ātque īntēr poculā lætī—V. G. ii. 383.

Thēspĭācūs, ā, ūm, adj. Cēntūm Thēspĭācīs ödōrā lūcīs—St. S. 2. vi. 16. (Phalæc.)

Thēspĭădæ, ārum, pl. m. Võs quŏquĕ, Thēspĭādæ, cur īnfĭtĭātus hŏnōra—St. T. ii. 629.

Thēspiadēs, um, pl. f.
Thēspiadēs cērtātē Dēæ, nēc voce, nec ārtē—Ov. M. v. 310.

Thēspis, is, m. [E. i. 163. Quid Söphöclēs ēt-Thēspis et Eschylus ūtile ferrent. Hor. 2.

Thēspius, ī, m. See Testius.

Thēspǐts, ă, tm, adj.

— tē mœnĭā dōcttim

Thēspĭā Pāllādĭō dānt mūnĕrĕ: sōrs tibi, nē qua—V. F.i. 478.

Thēsprio, ōnis, m.

Thēsprio, ēxi īstāc pēr hōrtum, āffēr dŏmum aŭxiliūm mihī.

Plaut. Epid. 5. i. 53. (Troch. Tetr. cat.)

Sĕquĕre hāc mē, mĕă sŏrŏr. Ēgo ād vōs Thēsprionēm jūsserā—50.

Thēsprōtĭs, ĭdĭs, f. Hōs dīxēre Āsinōs, ōrtōs Thēsprōtĭdĕ tērrā—Av. A. P. 385.

Thēsprōtĭŭs, ă, ŭm, adj. Nūnc ēt Phæācūm Thēsprōtĭăque ārvă lācēssēns—Sil.xv. 297.

Thēsprotus, ī, m. or Thēsprotī, orum, m. Et modo Thēsprotī mīrāntēm sūbditā rēgno, Prop. 1. xi. 3.

Thēssālīa, æ, f.
Thēssālīæ fīnēs et Āchāicā præterīt ārvā. Man. iv. 615.

Thëssälicus, ä, üm, adj. Hēctorā Thēssälico vīdit āb āxē rāpī. Ov. T. 4. iii. 30.

Thēssālīs, ĭdīs, f. Nūllā cărēt fūmō Thēssālīs ārā mēō. Ov. H. xiii. 112. Cārmĭnĕ Thēssālǐdūm dūra īn præcōrdĭā flūxĭt, Luc. vi. 452.

Thēssālĭūs, ā, ūm, adj.

Thēssālĭūm quādrīgā dēcūs, quām glōrĭā pātrūm—Grat. 228.

315

E e 2

THE-THI

Thēssālönīcā, æ, f. Thēssālönīcā, tǔōs.	mūrōsquĕ sŭbībāt Sēnsu dölör hærĕt Yn āltō— <i>Cl. Ruf.</i> ii, 280
Thēssālūs, ā, ūm, adj.	

Nūpēr žb Hæmönīīs hōspēs mǐhǐ Thēssālūs ōrīs—*Ov. H.* vi. 23. Thēssāndr**ū**s. ī. m.

Thessandrus Sthenelusque duces et dirus Olixes—V. Æ. ii. Thestlädes, æ, m.

Rēspīcē Thēstlädēn: flāmmīs ābsēntībūs ārsīt. Ov. F. v. 305.

Pl. Bt döö Thēstlädæ, prölēsque Aphārēlā Lÿnceūs. M. viii.
304.

Thēstĭās, ādīs, f.
Thēstĭās ābsēntēm sūccēndīt stīpĭtē nātūm. Ov. R. A. 721.

Thēstĭŭs, ī, m. Thēstĭŭs ōrbūs ĕrīt? mĕlĭūs lūgēbĭtĭs āmbō—Ov. M. viii. 487.

Thēstörīdēs, æ. m.
Thēstörīdēs, Vīncēmus, šīt: gaudētē, Pēlāsgī. Ov. M. xii. 19.

Thēstýlis, is, f.
Thēstýlis ēt rapidō fēssīs mēssōribūs æstū—V. B. ii. 10.

Thēstýlös, î, m. [lxiii. I. Thēstýlön Aŭlŭs ămāt, sēd nēc mīnus ārdēt Ālēxin. Mart. 8.

Thětís, is, and idis, f.

Līttöre vīrgineo Thetis occultavit Achillem. St. S. 2. vi. 31.

Tum Thetidis Pēleus incēnsus fērtur amēre—Cat. lxiv. 19.

Theūdŏsĭŭs, ī, m.
Theūdŏsĭūs tērrīs. Ēn aūrĕā nāscĭtŭr ætās. Claud. Ruf. i. 51.

Theūdotus, ī, m. Quām tulit ā sævo Theūdotus hoste necem. Ov. 10. 468.

Theumēsius, a, um, adj.
Illius în speciem, quem per Theumesiu Tempe--St. T. i. 485.

Theūrōpidēs, æ, m.
Philolachēs hīc habitāt, quōjūs ēst patēr Theūrōpidēs. Plaut.
Most. 4. ii. 52. (Troch. Tet. cat.)

Theusimārchē, ēs, f.
Quod erāt nomēn nostræ mātrī? Theusimārchē. Convenīt.

Plaut. Men. 5. ix. 71.

Theūtātēs, æ, m. See Teutates.

Theūtrāntĭŭs, ä, ŭm, adj. [51. Non třbí crīměn ĕrūnt Theūtrāntĭä tūrbă sŏrorēs. Ov. H. ix.

Thiă, æ, f. Progenies Thiæ clară săpervehităr. Cat. lxvi. 44. al. Phthiæ.

Thiödämänteus, ä, üm, adj.
Thiödämänteo proximus ärdör Hylee. Prop. 1. xx. 6.

Thiödamās, ntis, m. Jūvit inhūmānūm Thiödamānta Dryops. Ov. Ib. 488.

Thīsbæŭs, ă, ŭm, adj. Quæ nūnc Thīsbæās agitāt mūtātā cölūmbās. Ov. M. xi. 300. 316

THI-THR

Sæpe üt constiterant, hinc Thisbe, Pyramus illinc-Ov. M. iv.

Nunc ave deceptus falsa: regisque Thoactes-Ov. M. v. 147.

Hæc ego conjugio fraudata Thoantias oro: Ov. H. vi. 163.

Sēcum ante ora vīrum fremebunda Thoantida portans- St. T.

Quique Thoantese Taurica sacra dese. Ov. 1b. 386.

[71.

Thīsbē, ēs, f.

Thờactēs, æ, m.

Thờantēus, ă, ŭm, adj.

Thoantias, adis, f. Putron.

Thoantis, idos, f. Patron.

Thờās, ntǐs, m. Rēgnā Thờās hābǔīt, Mæōtǐdĕ clārǔs ĭn ōrā: Ov. P. 3. ii. 59. Nēc cǔpĭēndā bờnīs rēgnā Thờāntĭs ĕrānt. T. 4. iv. 66.
Thờē, ēs, f. Funālēmque Thờēn, răpidum Dănăeius augur—St. T. vi. 462.
Thōnītīs, ĭdĭs, fĀtquĕ lācūm mēdĭūs Thōnītĭdĭs īntrāt, ēt ēxĭt—Pris. Per. 913.
Thōspītēs, ĭs, f.
—
Thờus, ī, m. Et Thờus, ēt Cypriō vēlōx cũm frātre Lycīscē. Ov. M. iii. 220.
Thrācă, æ, f. or Thrácē, ēs, f. [iii. 3. Thrācānē vōs, Hēbrūsquē nīvālī cōmpēdē vīnctūs—Hor. 1. E. Nūbībūs ēxŭĭtūr Thrācē. Pāngæă rēnīdēnt—Claud. 4. C. Hon. 179.
Thrācēs, um, m. Thrācēs ărānt, ācrī quöndām rēgnātā Lycurgō—V. Æ. iii. 14.
Thrācīā, æ, f. Thrācīā: Dīsque īpsī grātēs ēgērē: dǐēmquĕ—Ov. M. vi. 435.
Thrācĭŭs, ă, tim, adj. Non mē cārminibūs vīncēt nēc Thrācĭŭs Orpheūs. V. B. iv. 55.
Thrācus, a, um, adj.
Thrācā pālūs, pāritērque torīs ēxhorruit omnis—V. F. ii. 202.
Thrăsēā, æ, m. Dīvītior Crīspo, Thrăsēā constântior īpso. Mart. 4. liv. 7.
Thržašits, ī, m. [649, Cum Thržašits Būsīrin adīt, monstrātque piārī—Ov. A. A. i.
Thrăso, ōnis, m. Quis is ëst tâm pôtêns cum tântô munëre học î Miles Thrăso. Ter. E. 2. iii. 60. (Troch. Tetr. cat.)
Thrăsýbūlüs, ī, m. Ārmā sūpērvēbērīs quōd, Thrăsýbūlē, tüä. Aus. E. xxiv. 2.
Thrăsÿllüs, ī, m. Non ībīt părîtēr, numerīs revocātā Thrasÿllī—Juv. vi. 576.
Thrāsýmāchūs, ī, m. Sīcūt Thrāsýmāchī pröbāt ēxǐtūs, ātquē Sēcūndī. Juv. vii 204. 317 E e 3

THR-THY

Thrăsymenus, ī, m.

Ned, I stasyment, the near Alle Cederet hads. Su. L 04/.
Thrāx, ācīs, <i>adj.</i> Aŭt ömnë Findi Thrācis ëxscindātn nëmis. <i>Sen. H. F.</i> 1285.
Thrēcē, ēs, f. [589. Cōrpŏrā. Mārs Thrēcēn ōccupāt; illā Pāphön. Ov. A. A. ii.
Thrēcĭdĭcŭs, ä, tim, adj. Thrēcĭdĭcō prīncēps bēllā mövēns glādĭō. Aus. Cæs. T. xviii. 2.
Thrēcius, a, um, adj. Tum quoque erat nēglēcta decēns: ut Thrēcia Bacchē—Ov. A.
Threīciūs, ž, ūm, <i>adj.</i> Threīciā frétūs cithărā fidibūsque canōrīs— <i>V. Æ.</i> vi. 121.
Thrēīssā, æ, f. adj. Spārtānæ, vēl quālis equūm Thrēīssā fātīgāt—V. Æ. i. 316.
Thrēssā, æ, f. adj. Mē nūnc Thrēssā Chlöē rēgǐt—Hor. 3. C. ix. 9. (Glyc.)
Thrēx, ēcis, adj. Hōc gĕnus; Hōră quŏta ēst? Thrēx ēst Gāllīnā Sÿrō pār? Hor. 2. S. vi. 44.
Thriasius, a, um, adj. Subjecta jacent; et quæ Thriasius Vallibus—Sen. Hipp. 5. (Anapæst. Dim.) Synæresis.
Thrĭŏn, ī, s. [180. Quōs Thrĭŏn, ēt sūmmīs īngēstūm mōntībūs Æpÿ—St. T. iv.
Thronius, ī, m. Dējicit, āt Thronium Sălius, Săliumque Nealces. V. Æ. x. 753.
Thūcÿdĭdēs, ĭs, m.
— — tūm quī dēcŭs [(I. T.) Māgnūm lŏquēndi ēst, Āttīcūs Thūcydĭdēs. Av. O. M. 56.
Thulē, ēs, f. Numina sola colānt, tidi sērviat ultīmā Thulē—V. G. i. 30.
Thulis, is, m. Et geminās āciēs supērāntēm vērtīce Thulin, Sil. vii. 602.
Thūrīnūs, ā, ŭm, adj. Thūrīnōsquē sĭnūs Tēmēsēnque ēt lāpēgis ārvā. Ov. M. xv. 52.
Thuris, is, m. Inde ruëns Thurin, et Büten, et Narin, et Arsen, Sil. vii. 598.
Thūrĭūs, š. ŭm, adj. Hērödötüs īpsē Thūrĭūs, tūm quī dēcūs—Av. O. M. 49. (I. T.)
Thyades. Thyas. Thybris. See Thyiades. Thyias. Tibris.
Thyene, es, f. Tertia lux veniat, qua tu, Dodoni Thyene, Ov. F. vi. 711.
Thyestes, se, m. Fugio Thyestes înferos, superos fugo. Sen. Ag. 4. (I. T.) Teress, aut coenam, crude Thyesta, tuam. Mart. 4. xlix. 4. 318

Thyesteus, a, um, adj.

Neve Thyestels chantlemur viscera mensis—Ov. M. xv. 462.

Threatiades, æ, m. Patron.

Ense Thyestiadæ pænas exegit Örestes. Claud. 6. C. H. 113.

Thyia. See Thia.

Thyias, adis, f. or Thyiadës, um, f.

Pulso Thyias uti concita tympano. Hor. 3. C. xv. 10. (Chor. Thyadës effusis per sua colla comis. Ov. F. vi. 514.

Thvle. See Thule.

Thymbër, brī, m. or Thymbrus, ī, m.

Daūcia, Lārīdē Thymbērque, simīllimā prolēs—V. Æ. x. 391.

Nām tibi, Thymbre, capūt Evandrius ābstūlit ēnsis. 394.

Thỹmbră, æ, f. Quērcus ănhēlā Jövī, Trōjānāque Thỹmbră tăcēbit. St. S. 1.

Thýmbræŭs, ī, m. [458. Aggloměrānt, fěrit ēnsě gravēm Thýmbræŭs Ösīrim, V. Æ. xii.

Thýmbræŭs, ž, ŭm, adj.
Sī modo, quēm perhibēs, pater ēst Thýmbræŭs Āpoilo. V. G.

Thýmbris, is, m. [124.] Assărăcīquě duo, ēt sěnior cum Castore Thýmbris. V. Æ. x.

Thýmělē, ēs, f. Attendit Thýměle, Thýměle tünc růstřcă discřt. Juv. vi. 66.

Thýmætēs, æ, m. Et mölēm mīrāntur equī: prīmūsque Thýmætēs—V. Æ. ii. 32.

Thỹn
ĩă, æ, f. Vĩx mi ĩpsẽ crēdēns, Thỹn
ĩam ātquẽ Bĩthỹnõs—Cat. 3. i. 5.

Thỹnĩ
ácủs, ă, ûm, adj. [x. 35. Thỹnĩ
ácōsquẽ sinūs, ẽt ảb hīs për Apōllĩnĩs ürběm—Ov. T. 1.

Thỹnữas, adós, adj. f. Grātā dòmūs Nỹmphīs hūmĭdā Thỹnữasin. Prop. 1. xx. 34.

Thỹnnæus, ă, um, adj. Nōctis itēr: nova cunctă vident; Thỹnnæaque jūxtā Lītoră—V. F. iv. 424.

Thỹnus, ă, um, adj.
Thỹna mērce beatum—Hor. 3. C. vii. 3. (Pherecrat.)

Thyoneus, ei, and eos, m.
Cum Marte confundet Thyoneus
Prælia—Hor. 1. C. xvii. 23. (Iamb. Archiloch.)

Thyönianus, a, um, adj.
Mīgrāte; hīc mērus ēst Thyönianus. Cat. xxvii. 7. (Phal.)

Thýōtēs, æ, m. Excípit, hōspitibūs reserāns sēcrētā, Thýōtēs. V. F. ii. 438.

Thỹrē, ēs, f. Et Lăcedemonium Thŷrē lēctūrā cruorem. St. T. iv. 48.

Thýrēātīs, idis, and idös, adj. f. Sī tū sīgnāsaēs olīm Thýrēātidā tērrām—Op. F. ii. 663.

THY-TIB

Thýrřůs, ī, m. Něc lônge ab istis Thýrřás šlav čválvátárdv. O. M. 593.
Thýrmis, is, m. Nặc dônare fügam. Cảdit ûno vulnere Thýrmis. Sil. xv. 721.
Thýrsägětës, æ, m. or Thýrsägětæ, ärüm, m. Cüm vädä, Thýrsägětäs gělĭdā līquīssě süb Ārctō—V. F. vi. 140.
Thỹreis, idie, sa. [vii. 2. Cômphlèrāntque greges Corydon et Thÿreis in ūnum, V. B. Et certamen erat, Corydon cum Thÿreide magnum. 16.
Thýrus, ī, m. [Sil. ii. 110. Jām Gărămum, aŭdācēmque Thýrum, pariterque ruentes—
Thỹsdrūs, ĩ, m. [448. Et Thỹsdrūm Măro, ĕt Incēstūm Cătilīnă Něālcēn—Sil xv.
Thyssägetæ. See Thyrsagetæ.
Tíbarēnī, ôrum, m. Indē Tíbārēnī, Chālybēs super, ārva ubi fērrī—Av. D. 947. Hīnc pēcorum dīvēs nimium gens ēst Tíbarēnum. Pris. Per. 743.
Tiběrēius, a, um, adj. Ārcānīs hærērē dātum: Tiběrēia prīmum—St. S. 3. iii. 66.
Tiberīnis, idis, and idös, f. Patron. Dizerāt: ādnuerūnt omnēs Tiberīnides ūdæ. Ov. F. ii. 597. Systole.
Tiberinus, ī, m. Ut sölet, æquöreās ībīt Tiberinus in undās. Ov. R. A. 257.
Tibërinës, a, tim, <i>adj.</i> Jam sënior Ladon Tibërinæ natita carinæ— <i>Mart.</i> 10.1xxxv.1.
Tiberis, is, m. Quæ Tüscüm Tiberim et Romana palatia servas, V. G. i. 499.
Tîběriŭs, ī, m. [173. Tē, Tîběrī, nůměrārě, căvīs ābscônděrě trīstěm— <i>Hor. 2. S.</i> iii.
Tibisēnus, ā, um, adj . Progenuit, viridēm Myrācēn Tibisēnāquē jūxtā — V . F . vi. 50.
Tībrīnūs, ā, ŭm, <i>adj.</i> Clælĭā Tībrīnās, ĕt ĕōdēm flūmĭnĕ dūcēns— <i>Claud. L. S.</i> 17.
Tībrīs, īs, and idis, m. Cāstrā supēr Tūscī sī ponērē Tībridis undās—Luc. i. 381.
Tibris, idis, and idös, adj. f. [145. Non pätrium Simoenta petis; sed Tibridas undas. Ov. H. vii.
Tībūllūs, ī, m. Rēstāt; ĭn Elÿstā vālis Tībūllūs srīt. Ov. A. 3. ix. 60.
Tībūr, Is, n. [12. Rōmæ Tībūr āmēm vēntōsūs, Tībūre Rōmām. Hor. 1. E. viii.
Tībūrnā, æ, f. Ād mānēs, Tībūrnā, mēōs: cĕcĭdērĕ Pēnātēs: Sil. ii. 566.
Tībūrnīquē mānūs: discis ēt tū concipē cūrām. V. Æ xì. 519. 320

TIB-TIN

Tībūrnūs, ž, tīm, *adj.* Nēc Tībūrnā domūs, Sālīsvē cābīlfā Gādēs—*St. S.* 3. i. 183.

Tībūrs, tis, or Tībūrtis, ĕ, adj. Hīc tiā Tībūrtēs Faūnōs chēlys, ēt jūvāt īpsūm—St. S. 1. iii. Pīcēnīs cēdūnt pōmīs Tībūrtiā sūccō. Hor. 2. S. iv. 70.
Tībūrtīnūs, E, üm, adj. Hīc Tībūrtīnā jācēt aūrēz Cynthiz tērrā. Prop. 4. vii. 85.
Tibūrtus, ī, m. Frātrīs Tibūrtī dīctām cōgnōminē gēntēm. V. Æ. vii. 671.
Tícidă, æ, m. [2.433. Quīd rĕfĕrām Tícĭdæ, quīd Mēmmī cārmēn, ăpūd quōs—Ov. T.
Tīcinūs, ī, m. Cærūlēās Tīcīnūs šquās ēt stāgnā vădōsō—Sil. i. 82.
Tīcīnus, a, um, adj. Prælia, et ērēptī Tīcīna ad flumina patris—Sil. ix. 432.
Tīfātā, pl. n. Tīfāta īnsīdīt, propior quā mænibās īnstāt—Sil. xii. 487.
Tīgēllīnūs, ī, m. Pönē Tīgēllīnūm: tædā lūcēbis in īllā—Juv. i. 155.
Tīgēllĭŭs, ī, m. Illĕ Tīgēllĭŭs hōc. Cæsār, quī cōgĕrĕ pōssĕt, Hor. 1. S. iii. 4.
Tigrānēs, ĭs, m. [637. Tīgrānēnquĕ mĕūm: nēc Phārnācīs ārmā rĕlīnquās—Luc. ii.
Tigris, idis, m. Tigris et Euphrates sub tux jura fluent. Prop. 3. iv. 4. Nilusque, et Ister, te rapidus Tigris—Hor. 4. C. xiv. 46. (Gr.
Alc.) Claūsĭt ŏpēs: quāntūm dīstānt ā Tīgrĭdĕ Gādēs. Claud. 4. C. H. 43.
Tīmāgĕnēs, is, m. Rūpīt lārbītām Tīmāgĕnis semülā līnguā. Hor. 1. E. xix. 15.
Tīmārchǐdēs, æ, m. Sălūtēm dīcīt Tōx'llō Tīmārchǐdēs. Plaut. Per. 4. iii. 33. (I.T.)
Timās, ntis, m. Hōspitis hīc prīmūm monitūs rediere Timāntis—V. F. iv. 188.
Tîmāvüs, ī, m. Tū mihi seŭ māgnī supērās jām sāxā Timāvī, V. B. viii. 6.
Tîmōlŭs, ī, m. Hōspēs Tǐmōlī Lÿdĭām fōvīt nŭrŭm. Sen. H. O 371. (I. T.)
Tīmŏmāchūa, ī, m. [1. Mēdēām vēllēt cūm pīngĕrĕ Tīmŏmāchī mēns—Aus. E. cxxix.
Tīmōn, ōnĭs, m. Tīmōn Pāllādĭis ölīm läpĭdātüs Åthēnīs. Aus. Ed. xv. 34.
Tīngīs, īs, m. Et Tīngīn rāpīdō mīttēbāt āb æquŏrē Līxŭs. Sil. iii. 258.

În Thýbrīm properāns, Tiniæque înglorius hūmor, Sil. viii. 452. 321

Tĭnĭă, æ, m.

TIP-TIT

Tiphys, yös, m. Tiphys in Hæmöniä päppë mägüstër ërät. Ov. A. A. i. 6.

Tīrēsīās, æ, m. Māgnō Tīrēsīās ādspēxīt Pāllādā vātēs. *Prop.* 4. ix. 57.

Fīrĭdātēs, ĭs, m.

Quid Tîridâtên têrrest, ûnicê—Hor. 1. C. xxvi. 5. (Gr. Alc.) Tîrŷns, ŷnthös, f.

Antīquām Tīrontha Deus: non fortibus illa-St. T. iv. 147.

Tīrÿnthĭŭs, ä, ŭm, adj.
Pārvūs ĕrāt, mănĭbūsquĕ dŭōs Tīrÿnthĭŭs ānguēs

Pārvūs ērāt, mānibūsquē dūos Tīrynthiūs ānguēs Prēssīt—Ov. A. A. i. 187.

Tīsætis, ă, tim, adj.
Tēmplăque Tīsææ mērgūnt öblīquă Dĭānæ—V. F. ii. 7.

Tīsāmēnēs, is, m. Tīsāmenīque pātrī, Cāllirhöesque viro. Ov. 1b. 350.

Tīsīphonē, ēs, f. Pronubā Tīsīphonē thālāmīs ululāvit in īllīs. Ov. H. ii. 117.

Tīsĭphönēŭs, ă, ŭm, adj.
Tēmpörā, sī pōssīs, Tīsĭphönēä, tüæ. Ov. T. 4. ix. 6.

Tīssē, ēs, f. Vēnīt Āmāstrā vīrīs, ēt pārvō nōmīne Tīssē. Sil. xiv. 267.

Tītān, ānīs, m.

Åt cum se Tītān östendit, et ömnik secum—Ov. H. xv. 135. Et förmīdātus clipēc Tītānk lacessit. Claud. in Pr. et Oly. 94.

Tītānēs, ŭm, m.

Concitat īrātūs vālidos Tītānās in ārmā. Ov. F. iii. 797. Sīgnā? quid īncēstīs apērīs Tītānibūs aūrās—Cl. R. P. i. 66.

Tîtănēŭs, ă, ŭm, adj. Nām Tītānēō cum sunt ēlātā profundō—Av. A. P. 1025.

Tītānīšcūs, ā, ŭm, adj. Hīnc Tītānīšcīs āblātā drācēnībūs, īntrāt—Ov. M. vii. 398.

Tītānis, idos, f. Patron. Prodigiosa pētīt Tītānidos ātriā Cīrcēs. Ov. M. xiii. 968.

Tītānjūs, ā, ŭm, adj. Hīc genus āntīquum Tērræ, Tītānjā pūbēs—V. Æ. vi. 580.

Titărēsös, ī, f. or Titărēssös, ī, f. Sēgnibūs tērrās Titărēssös ūndīs—Sen. Tr. 850. (Šapph.)

Tīthōnēus, a, um, adj. [(8pond.)
Præcīnxērē larēm: Mēmnōn ubi Tīthōnēus—Av. D. 368.

Tīthōnĭs, ĭdŏs, f. Patron. Ēxhaūsīssē gēnās; cĭtĭūs Tīthōnĭdā mæstī—St. S. 5. i. 34.

Tīthōnĭŭs, ă, ŭm, adj.
Tē pŏtŭīt läcrimīs Tīthōnĭā flēctĕrĕ cōnjūx—V. Æ. viii. 384.

Tithônus, ī, m. Lôngā Tīthônum minuīt senēctus. Hor. 2. C. xvi. 30. (Sapph.)

Findī Titfānüs ārtifēx. Aus. Epis. xvi. 81. (I. Dim.) 322

Titiensis, ĕ, adj. Quīn ētiām pārtēs tötidēm Titiensibus īdēm—Ov. F. iii. 131.
Tîties, pl. m. Hînc Tîties, Râmnesque viri Lüceresque coloni. Prop. 4. i. 31.
Tītinīus, ī, m. Ālijā præcēpīt Tītinī sēntēntiā nēctī—Samm. lx. 9.
Tĭtĭŭs, ī, m. Quid Tĭtĭūs, Rōmānā brevī vēntūrūs in ōrā—Hor. 1. E. iii. 9.
Tītius, š, um, adj. Sēptēmvīrque epulīs festīs, Tītlīque sodālēs. Luc. i. 602.
Tītūllŭs, ī, m. [(Scaz.) Tītūllčs, moneō, vīvē sēmpēr: hōc sērum ēst. Mart. 8. xl 1.
Titus, ī, m. Cōgīt mē Titus āctītārē caūsās. Mart. 1. xviii. 1. (Phal.)
Tītýrös, ī, m. or Tītýrūs, ī, m. Tītýrön ē sīlvīs döminām dēdūxit in ūrběm. Calp. iv. 161. Tītýrūs hīnc āběrāt *. Ipsæ tē, Tītýrē, pīnūs, V. B. i. 39. * Cæsura.
Tityös, ī, m. Præbēt völücrī Tityös ætērnās dāpēs. Sen. H. F. 756. (I.T.)
Tlēpölėmūs, ī, m. Sāngušně Tlēpölėmūs Lyciām tepefēcerāt hāstām. O. H. i. 19.
Tmärĭūs, ă, ŭm, adj. Fīt Beroe, Tmărĭī conjūx longævā Dorycli. Virg. Æ. v. 620.
Tmăros, ī, m. Aūt Tmăros, aūt Rhodopē †, aūt ēxtrēmī Gărămāntes. Virg. † Synalæpha not observed. B. viii. 44:
Tmărŭs, ī, m. [685 Et præcēps ănimī Tmărŭs êt Māvōrtĭŭs Hæmōn. Virg. Æ. ix:
Tmoliŭs, a, ŭm, adj. Africa quot segetes, quot Tmolia terra racemos—Ov. P. 4. xv.
Tmõlüs, ī, m. [56. Grāminā. Nonně vides croceos üt Tmolüs ödores — Virg. G. i.
Töchărī, ōrüm, m. [934. Sünt Töchărī, Phrūrīquē trūcēs, et inhōspită Sēres— Av. D.
Tölēnus, a, um, adj. Bxitus accessīt vērbīs: flumēnque Tölēnum—Ov. F. vi. 565.
Tölētānūs, š, ūm, <i>adj.</i> Imā Tölētānō præcīngānt īlĭā cūltrō. <i>Grat</i> . 341.
Tölösä, æ, f. Et cölëre ëxtërnös cäptä Tölösä lärës. Rutil. i. 496.
Tölösās, ātĭs, adj. Nēc quādrā deērāt cāsĕī Tölösātĭs. Mart. 12. xxxii. 18. (Scaz.)
Tölümnĭüs, ī, m. [460. Üfēntēmque Gyās, cādīt īpsē Tölümnĭüs aŭgür. Virg. Æ. xii.
Tömī, ōrum, m. [C. 70. Dānubītus vētērēsquē Tömī: Māvōrtĭā mātrīs—Claud. Ep. P. 323

TOM-TRA

Tomītæ, ārum, m.

Cum māris Euxīnī positõs ad lasvā Tomiths—Ov. T. 4. m. 97.
Tömis, is, f. or Tömös, ī, f. Tām mihi cārā Tömīs: pātriā que sēdē fūgātīs—Ov. P. 4. xiv.
Tomyris. See Thomyris.
Töngiliānus, ī, m. [lxxxix. 1. Töngiliānus hābēt nāsum : sciŏ, nōn nēgŏ : sēd jām— <i>Mart</i> 12.
Töngiliös, i, m. or Töngiliüs, i, m. Ürī Töngiliüs mälé dīcitür hēmitritæö. Mars. 2. xl. 1.
Töngillüs, ī, m.
— — ēxītūs hīc ēst Tēngīllī, māgnē cām rhīndcērētē lāvārī—Jav. vii. 180.
Tönön, ĭs, n. Stägnum inde Tönön möntium in rädicibäs, Av. O. M. 544.
Tononius, ä, üm, <i>adj.</i> Tononizque ättöllitür rüpīs jägüm, <i>Av O. M.</i> 545.
Torānīts, ī, m. Torānī, pötēs ēsŭrīrē mēcūm. <i>Mart.</i> 5. lxxviii. 2. (<i>Phalæc.</i>)
Törētæ, ārum, m Ātque Törētārum proptēr genus: îndeque Āchæī—Av. D. 867.
Törinī, ōrüm, m. Ēxŏmātæ, Törinīque, ēt flāvī crīnē Sătārchæ. V. F. vi. 144.
Törquātūs, ī, m. Dīspösūīt Dāphnönā sūö Törquātūs ĭn āgrō. Mart. 10. lxxix.5. Pl. Törquātīquē trūcēs, animosaquē paūpēris ūmbrā Fābricīi—Claud. Eut. i. 452.
Törquātūs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Cörvīnōsquĕ sĭmūl, Tōrquātäquĕ nōmĭnā, rēgŭm <i>—Luc.</i> vii. 584.
Töxeüs. ess, m. [441. Töxeä, quīd făclāt, düblüm, pārltērque völentem—Ov. M. viii.
Töxilüs, ī, m. Sălūtēm dīcīt Tōxilō Tīmārchidēs. Plaut. Per. 4. iii. 33. (I.T.)
Trăchălio, ōnis, m. Müliëres, Trăchālionem? ātque optime, eccum exit Oras. Plaut. Rud. 4. vi. 5. (Troch. T. cat.)
Trāchās, āntĭs, f. [717. Antĭphātæquē dŏmūs, Trāchāsque ōbsēssă pălūdē—Ov. M. xv.
Trāchīn, īn'is, f. Hērcülēā Trāchīne jübē, süb imāgine rēgis—Ov. M. xi. 627.
Trāchīnĭŭs, ă, ŭm, <i>adj.</i> Ārcās, št Hērcūlšām mīlēs Trāchīnĭŭs Œtēn— <i>Luc</i> , iii. 178.
Trætě, ĭs, n. [(I. T.) Urbs Māssiēnă: pōst jügüm Træte ēminět. Av. O. M. 452.
Trăgœdĭă, æ, f. Vēnĭt ĕt îngēntī vĭölēntă Trăgœdĭă pāesū—Ov. A. 3. i. 11.
Trājānus, ī, m. {1. Āggrēdītur virīdī r ēgīmēn Trājānus in sev ō. <i>Aus. Cas. T.</i> xiv. 324

TRA-TRI

Hic Andro, ille Samo , hie Trallibus, aut Alabandis, Juv. iii. 7.

Trälles, Yum, f. pl.

Synalopha not observed.

- , <u> </u>
Tranfo, önïs, m. or Tranïüs, ï, m. Cīs, hērclē paūcās tēmpēstātēs, Tranïö. Plant. Most. 1. i. 17. Sēd Philölāchētis ēccūm sērvūm Tranïum. 3. i. 30.
Trānsālpīnūa, ĕ, ŭm, adj. Jām Trānsālpīnā contentī mēssē Quĭrītēs—Claud. Eut. i. 409.
Trānspādānus, ā, ām, <i>ad</i> j. Aut Trānspādānus, ūt mēōs quŏque āttīngām, <i>Cat.</i> xxxix. 13.
Trānstībērīnus, š, um, adj. Hōc quōd Trānstībērīnus āmbulātor— <i>Mart.</i> 1. xlii. 3. (<i>Phal.</i>)
Träsimēnus, ī, m. Expēctārē fuīt! gandēt Träsimēnus et Alpēs—St. S. l. iv. 86.
Traūsiŭs, ī, zz. [99. Ās lāquēi prētiūm. Jūre, inquīt, Traūsiŭs īstis— <i>Hor.</i> 2. S. ii.
Trēbātīŭs, ī, m. Offendēt sölīdo: nīsī quīd tū, docte Trebātī, Hor. 2. S i. 78.
Trěbřá, æ, m. [387. Et Trěbřám sævő gémínāssēnt füněrě Cannæ. Claud. B. Get.
Trēbĭūs, ī, m. Quæris? Hăbēt Trēbĭūs, prōptēr quōd rūmpĕrĕ sōmnūm—
Trěbōnĭŭs, ī, m. [114. Possēm; dēprēnsī non bēlla ēst fāmā Trěbōnī—Hor. 1. S. iv.
Trēbŭlă, æ, f. Hūmĭdž quā gĕlĭdās sūbmīttīt Trēbŭlž vāllēs. <i>Mart. 5.</i> lxxi. 1.
Trēsvīrī, ōrum, m. [(I. T.) Üt sequā pārtī prōdčānt ād Trēsvīrōs. Plaut, Per. 1. ii. 20.
Trēvērīcās, ā, ām, <i>adj.</i> [iv. 2. Trēvērīcæque ūrbīs söljūm, quæ prōxīmā Rhēnō— <i>Aus. Urb.</i>
Trēvĭr, ī, m. Tū quŏquĕ lætātūs cōnvērtī prœlĭā, Trēvĭr, <i>Luc</i> . i. 441.
Tricāstīnus, ā, um, <i>adj.</i> Jāmquē Tricāstīnīs īntēndīt fīnibus āgmēn. Sil. iii. 466.
Trīccē, ēs, f. Pārvā Görtynē, stěrilisquě Trīccē? Sen. Tr. 824. (Sapph.)
Triccæus, a, um, adj.

Trieterică, orum, adj. n. **[587.** Tempus erat, que sacra selent Trieterica Bacchi-Ov. M. vi. Trifolinus, a, um, adj.

Trīccæi sīdūs stāt nominis, ēt cui pingui-Av. A. P. 206. In this line the fifth foot may be scanned either as a dactyle, or spondee: for although no unexceptionable example can be adduced from a poet of the Augustan age, where cui is used as a dissyllable; yet subsequent writers frequently use it as such, and also shorten the last syllable. See above,

Tē Trifoliaus ager fecundis vitibus implet.-Juv. ix. 56. 325

Drusus, and Postumilla.

TRI-TRU

Trīnacrīā, æ, f.
Trīnacrīā fīnēs Itālos mīttērē relīctā. Virg. Æ. iii. 440.
Romānī jām fīnīs ērīt Trīnācrīā rēgnī. Claud. B. Gild. 457.

Lanigerique notat fines, clarumque Trigonum. Man. i. 613.

Trigonum, ī, n.

Trinacris, idis, j. Trinacris, ā pēsitū nēmēn ādēptā löcī. Ov. F. iv. 420.
Trīnacrĭŭs, ä, ŭm, <i>adj.</i> Ānte ēt Trīnācrĭā lēntāndūs rēmŭs ĭn ūndā. <i>Virg.Æ.</i> iii. 384. Cūm tāntum ārdērēm quāntūm Trīnācrĭă rūpēą— <i>Cat.</i> lxviii. 53.
Trionēs, um, m. pl. Tum prīmum rādīis gēlidī cāluērē Trionēs. Ov. M. ii. 171. Pārs Phrygiæ Scythicīs quæcumque Trionibus ālgēt. Claud. Eut. ii. 238.
Triockla, æ, f. Et möx servīlī vāstātā Triockla bello. Sil. xiv. 270.
Trĭöpēĭs, ĭdös, f. Patron. Sæpĕ pātēr dömĭnīs Trĭöpēĭdā vēndĭt. Āt īllā—Ov. M. viii. 872.
Trojā, æ, f. or Trojā, æ, f. [ii. 56. Trojāquē nūnc stārēs, Priamīque ārx ālta manērēs. Virg. Æ. Mīsit īnfēstos Trojæ rūnīs. Sen. Tr. 827. (Sapph.)
Tröjadēs, um, <i>f. adj.</i> Nē mihi Pūlydāmās ēt Tröjadēs Labeōnem— <i>Pers.</i> i. 4.
Tröjānus, a, um, adj. Nāscētur pulchrā Tröjānus ŏrīgine Cæsar, Virg. Æ. i. 286.
Troicus, a, um, adj. Scrībimus, ēt gremio Troicus ēnsis adēst. Ov. H. vii. 184.
Tröilös, or Tröilüs, ī, m. Pārte ăliā füglēns āmīssīs Tröilüs ārmīs, Virg. Æ. i. 474. Tröilön Æmöniæ dēprēndīt lāncĕā dēxtræ. St. S. 2. vi. 33.
Trojugena, æ, m. f. Trojugenas ac tēlā vidēs inimīcā Latīnīs. Virg. Æ. viii. 117.
Tröius, a, um, adj. Dīcām, Trōja cādēs, ēt Trōia Rōma resurgēs. <i>Prop.</i> 4. i. 71.
Trōs, ōĭs, m. Hūjūs Ērīcthŏnĭūs: Trōs ēst gĕnĕrātūs āb īllō. Ov. F. iv. 33.
Trōs, ōĭs, adj. m.
— — cēssās īn võtă precēsque [vi. 52. Trōs, šǐt, Ænēā ? cēssās? neque enim ante denīscent—V. Æ. Pl. Ēgrēssi optātā potrūntūr Troes šrēnā, i. 172.
Trösmis, is, f. Hic raptam Trösmin celeri virtute recepit. Ov. P. 4. ix. 79.
Trössülüs, ī, m. Trössülüs ēxsültāt tibi pēr sübsēlliā lēvis. Pers. i. 82.
Tröus, ä, üm, <i>adj.</i> Tröuque Pēlīscæ stērnēhāt cūspidis ictū— <i>Ov. M.</i> xii. 74.
Truentīnus, a, um, adj. Quique Truentīnas servant cum dumine turres. Sil. viit 433. 326

TRY-TUS

Trypherus, ī, m. Pērgulā, dīscipulus Tryphērī dēctoris, apūd quem—Juv. xi. 87. Tryphon, onis, m. Non habeo, sed habet bibliopola Tryphon. Mart. 4. lxii. 2. Neque hoc negāt Tryphonis æmulī domus. Virg. Cat. viii. 6. (I. T.)Tübertüs, ī, m. Unde suburbano clarus, Tuberte, triumpho-Ov. F. vi. 723. Tubilūstria, orum, pl. n. Proxima Vulcani lux ēs: Tubilustria dīcunt. Ov. F. v. 725.

Tūccă, æ, m.

Quid tē, Tūcca, juvāt vētulo mīscēre Falerno-Mart. 1. xix. 1.

Tūccĭă, æ, f.

Tūcciŭs, ī, m. Romam petebat esuritor Tuccius. Mart. 3. xiv. 1. (I. T.)

Tuder, tis, n. Dēvēxum läterī pendet Tuder, atque ubi latīs—Sil. vi. 645.

Tuders, rtis, adi. Et Grādīvicolām cēlso dē collē Tudertem-Sil. iv. 222.

Tüllä, æ, f. Tullaque, et æratam quatiens Tarpeia securem-V. Æ. xi. 656.

Tülliä, æ, f. Tullia, conjugio, sceleris mercede, peracto - Ov. F. vi. 587.

Tūllĭŭs, ī, m. Tullius, eloquii, cujus sub jure togaque-Luc. vii. 63.

Tüllüs, ī, m. Quổ piùs Ænēās, quō dīvēs Tūllus et Ancus, Hor. 4. C. vii. 15.

Tüngër, grī, m. Terrificis Maurus prorumpit Tunger in armis. Sil. vii. 682.

Turbălio, onis, m. Türbălio, Spărax! ŭbi estis? I, obsecro, întro, subveni. Plaut. R. 3. ii. 43. (Troch. Tet. cat.)

Tūrbo, onis, m. Corpore majorem rides Turbonis in armis-Hor. 2. S. iii. 310.

Türgēns, ntis, m. Türgentisque lacus, Petusiæque—Mart. 4. lv. 21. (Phalac.) Tūria. See Tutia.

49. Tăriăs, î, m.

Grande malum Turius, sī quid se judice certes-Hor. 2. S. i. Türnüs, ī, m.

Tūrnus ego, haud ullī veterum virtute secundus. Virg. Æ. xi.

Tärönes, um. m. pl. Instăbiles Türönās circumsită castră coercent. Luc. i. 437.

Türräniüs, ī, m. Mūsăque Turrani, trăgicis înnixă cothurnis-Ov. P. 4. xvi. 19.

Tūsculum, ī, n. Neo ūt săpērnī vīllă candens Tūschlī—Hor. Ep. i. 29. (I. T.) 327

TUS-TYN

Tūscŭlūs. a. um. adi. 57. Nēc tặceāt monumenta vies, quem Tuscula tellus-Tib. 1. vii. Tūscus, ī, m.

Quique sua nomen Phyllide Tuscus habet. Ov. P. 4. xvi. 20.

Tüscüs, ă, um, adj.

Tūscus ego, et Tūscis orior: nec pænitet inter-Prop. 4. ii. 3.

Tūtēlā. æ. f. Tütelamque, chorosque Rīxamarum, Mart. 4. lv. 16. (Phal.)

Tūtia dedūcīt tenuem sine nomine rīvum. Sil. xiii. 5.

Tüticanus, ī, m.

Quo minus in nostris ponaris, amice, libellis, Nominis efficitur conditione tui.

Et pudeat, si te, qua syllaba parte moratur, Arctius appellem, Tuticanumque vocem. Nec potes in versum Tuticani more venire;

Fiat ut e longa syllaba prima brevis. Ov. P. 4. xii.

Tūtiliŭs, ī, m. Rūtiliūm. Famæ Tütilium suæ relinquat. Mart. 5. lvi. 6. (Phalæc.) al.

Tyanējus, a, um, adj. Ora frutex. Ostendit adhūc Tyaneius illic-Ov. M. viii. 719.

Třchřůs, ī, m.

Pāllade: sīt Týchio doctior īlle licet. Ov. F. iii, 824.

Tydē, ēs, f. Ænēæ mīsērē domūs, Ætolāque Tydē. Sil. iii. 367.

Týděr, drī, m or Týdrus, ī, m. Et desertus equo Tydrum pedes excipit hasta. V. F. vi. 639.

Tydīdēs, æ, m. Patron. Nunc et Tydides, et Larissæus Achilles-Virg. Æ. xi. 404.

Tylangii, örüm, m. Měat amnis autem a fonte per Tylangios. Av. O. M. 664. (I.T.)

Týlŏs, ī, f. Hīc Týlös ēst, supērāns vāstæ mīrāculā tērræ Insula-Pris. P. 1059.

Tymbrenus, i, m. Infelix Tymbrene, füris, Pænoque parentis-Sil. ii. 633.

Tyndareus, and Tyndareos, ī, m. Mē tibi Tyndareos, vita gravis auctor et annis—Ov. H. viii. 31. Tantalidæ Pelopis Tyndareique decus. xvii. 54.

Tyndaridæ, ārum, c. g. Patron. Tyndaridæ fratres, hīc eques, ille pugil. Ov. F. v. 700. Dīvīsīt medlum, fortīssima Tyndaridarum. Hor, 1. S. i. 100.

Tyndaris, idis, f. Patron. Tyndaris infestis fügitiva reposcitur armis. Ov. H. v. 91. Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacense, Virg. Æ. ii. 601.

Tyndarius, a, um, adj. Tunc et Tyndarii Latias Fortuna Tarenti-Sil. xv. 320. 328

ተቀየ--ተቀዩ

Typho, nis, m.

329

Additur aurata defectus cuspide Typho. Firg. Cir. 32. Typhōeūs, ĕŏs, m. Sed quid Typhoeas, & validus Mimas, Hor. 3. C. iv. 53. (Gr. Alta jacet vastī super ora Typhoeos Ætne. Ov. F. iv. 491. Typhōĭs, ĭdŏs, f. adj. Ārva Phaon celebrat diversa Typhoidos Ætnæ: Ov. H. xv. 11. Typhoĭŭs, ä, ŭm, adj. Nāte, patrīs summī quī tēla Typhoja temnis, Virg. E. i. 665. Tvphon, is, m. Typhon in illo positus immanis rogo. Sen. H. O. 1733. (I. T.) Terribilem quondam fugiens Typhona Dione, Ov. F. ii. 461. Typhonis, idos, f. adi. Insuper Harpylæ Typhonides, īrā Tonantis—V. F. iv. 428. Tỹră, æ, m. or Tỹrās, æ, m. Līnquitur ābruptus pelago Tyra; līnquitur ēt mons-V. F. vi. Labitur, et nullo tardior amne Tyras. Ov. P. 4. x. 50. Tyrēs, is, m. Te fügiens, fratremque Tyren, curruque volutus-V. A. x. 403. Tyrianthinus, a, um, adi. Urbică Lingonicus Tyrianthină bardocucullus: Mart. 1. liv. 5. Tyrins. Tyrinthius. See Tiryns. Tirynthius. Tyris, is, f. (I. T.)Præstringit amnis Tyrius oppidum Tyrin. Av. O. M. 482. Tỹrĭŭs, ă, ŭm, adj, Ingeminant plausu Tyrii, Troesque sequuntur. V. Æ. i. 747. Tỹrõ, ũs, f. Crīminis ēst Tvro fābula vana tui. Ov. H. xix. 132. Tyros, ī, f. Et Tyros östrīnos præbēt Cādmēž colores. Prop. 3. xiii. 7. Týrrheni, orum, m. Tyrrhēnī, quæ tānta animīs ignāvia vēnit? Virg. Æ. xi, 733. Tyrrhēnia, æ, f. Concurrit Lătio Tyrrheniă totă, diuque Ov. M. xiv. 412. Tvrrhenicus, a, um, adi. [xxiv. 88. Casarea Augusta domus est, Tyrrhenica propter ... Aus. Epis. Tvrrhēnius, a, um, adj. Gāllus ūt, vel Ammiānus, annus, ēt Tyrrhēnius. T. M. 882. :(Troch. Tet. cat.) Týrrhēnus, ī, m. [612. Continuo adversis Tyrrhenus et acer Aconteus-Virg. Æ. xi. Tirrhenus, a, um, adj. Inflavit quum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras. Virg. G. ii. Tyrrheus, i, m. T485. - Nūtrībānt, Tÿrrheusque patēr, cui rēgia parent—Virg. Æ. vii. Tvrrhidæ, ärum, m. Patron. Tyrrhīdæ pūeri quem mātrīs ab übere raptum—V. Æ. vii. 484.

rf3

TYR-VAL

TIR-YAL
Týrrhígěnæ, árüm, <i>c. g.</i> Intär Týrrhígěnás Lýd ik 1841 1845 - But. i. 696.
Tyrtæüs, ī, m. Tyrtæüsquē mārēs šaimēs in Mārtik bēlik Vērsibus ēxācuīt—Hor. A. P. 402.
Tўrüs. See Tyros.
v.
Văcerră, æ, m. Mīrārīs vētērēs, Văcerră, sölös—Mart. 8. lxix. 1. (Phalæc.)
Văcună, æ, f. Hec tibi dictăbâm pôst fănum putre Văcunæ— <i>Hor.</i> 1. E. x. 49.
Văcūnālĭs, ĕ, adj. Ānt‡ Vācūnālēs stāntquē sĕdēntquē föcös. Ov. F. vi. 308.
Vädä, örüm, pl. n. Åt Völätērrānūm, vērō Vädä nōmĭnē, trāctūm—Rut. i. 453.
Vādāvēro, ōnīs, m frāctīs sācrūm
Vădăveronem montibus—Mart. 1. l. 6. (I. Dim.)
Văgă, æ, f. Tüm Văga, ët ântiquis dilēctūs rēgibūs Hīpp5—Sil. iii. 259.
Vagedrāsā, æ, m. Quī fontēs, Vāgedrāsā, tūos, ēt paupērīs ālvei—Sil. xiv. 229.
vägēllĭŭs, ī, m. Effīgīēs īntēr vēstrās stātūāmquĕ Vägēllī. Juv. xiii. 119.
Văgēnnī, ōrum, m. Tum pērnīx Ligus, ēt spārsī pēr sāxā Vāgēnnī—Sil. viii. 605.
Vägēsüs, ī, m. [Bägēsüm. Hīnnītum ēffundēns, stērnīt tēllūrē Vägēsüm, Sil. x. 459. al.
Vālž, æ, m. [xv. 1. Quæ sīt hlēms Vālže, quēd cœlūm, Vālā, Sălērnī—Hor. 1. E.
Välēns, ntīs, m. Ūt sciāt hōc supērum cūrā sēcundā Vālēns. Aus. E. iii. 6. Augūstō dābitur sēd proximā pālmā Vālēnti. iv. 7.
Vălentinus, î, m. Înque Vălentinum te moriente cădens. Aus. Par. xv. 8.
Vălerianus, a, um, adj. A Vălerianu Polito petes Quinto. Mart. 1. cxiv. 5. (Seazon.)
Vălerius, ī, m. {22: Cēntrā Levinum, Vālerī genus, undē Supērbus—Her. 1. S. vi.
Vălerus, i, m. Quem tămen haud expers Vălerus virtutis ăvita—Virg. Æ. x.
Vālgītis, ī, m. Vālgītis, ætērnō propijār ajon āltēr Homērō. III. 4. i. 180. 330

VAL-VEI

Vällěbănă, æ, f. Vāllēbanæ, nova rēs, ēt viz orēdēnda poētīs—Aus. E. laxia. 1. Vāngiones, um, m. Vangiones, Bătăvique truces, quos sere recurvo-Luc. i. 431. Vāniloquidorus, i, m. (a ludicrous compound.) [(I. Trim.) Vaniloquidorus, Virginisvendonides. Plant. Per. 4. vi. 20. Vārēnus, ī, m. Huīc cădit înfelix niveis Vārenus in armis-Sil iv. 543. Vărĭă, æ, f. [xiv. 3. Quinque bonos solitum Văriam dimittere patres-Hor. 1. E. Infamus Varīllus aīt. Quo dēterior tē-Juv. ii. 22. ſ 55. Văriŭs, ī, m. Vīrgiliūs, post hūnc Văriūs, dīxēre quid essem-Hor. 1. S. vi. Vārro, onis, m. Fündum Varro vocat, quem possim mittere fünda-Cic. ap. Quinctil. viii. sub fin. Värrö Leücädiæ māximā flāmmā suæ. Prop. 2. xxiv. 86. Vārronēm prīmāmquē rātēm quæ nēsciāt ætās? Ov. A. I. Vārus, ī, m. Cum fera ductorem rapuit Germania Varum. Man. i. 897. Vāsātēs, ĭŭm, pl. m. " Vāsātēs pātrīā, sēd lare Būrdīgalam. Aus. Ed. ii. 4. Vāsāticus, a, um, adj. [xvii. 18. Vēl quốt hặbēt junctos Vasatica rhēda căballos-Aus. Epis. Vasco, ŏnĭs, m. or Vascones, ŭm, pl. m. Ac juvenem, quem Vasco levis, quem spīcula densus-Sil. x. Vāscones hæc fāma est alimentis talibus olim-Juv. xv. 93. Vāticānus, a, um, adj. Rēdděrēt laudēs tibi Vāticanī Montis imago. Hor. 1. C. xx. 7. (Sapphic.) Et Vatīcano fragiles de monte patellas. Juv. vi. 344. Vătinius, ī, m. Vīliā sūtorīs calicem monumenta Vatīnī-Mart. 14. xcvi. 1. Pl. Vătīniorum proxenetă fractorum-10. iii. 4. (Scaz.) Vātrēnus, ī, m. Vātrēno Ērīdānoque pigriorēs-Mart. 3. lxvii. 2. (Phalæc.) Ūcălegon, tis, m. Ucalegon; Sigea igni freta lata relucent. Virg. A. ii. 312. Věchīrěs, ŭm, pl. m. Byzērēs primī: quos jūxtā tērrā Vēchīrum—Pris. P. 730. Victidius, i, m. Quæsieris, Nostin! Vēctidī prædia? cūjus? Pers. iv. 25.

At Vectonum alas Balarus probat sequore aperto-St. iii. 378.

. Abacta nulla Veia conscientia, Hor. Ep. v. 29. (I. T.)

Vēctones, um, pl. m.

Veīă, æ, f.

ve1-ven

Veiāniūs, ī, m. '[1.4. A. Non sadem ēst setās, non mēns. Veiāniūs, ārmīs—Hor. l. E
Veiëns, ntis, adj. Emtör Aricini quondam Veiëntis et arvi—Hor. 2. E. ii. 167. Hæc fült illä dies, in qua Veientibus armis—Ov. F. ii. 195.
Vei entā nūs, ā , ūm, <i>adj.</i> Quī Veientānūm fēstīs pōtārĕ dǐebūs— <i>Hor. 2. S.</i> iii. 143.
Veiënto, onis, sa. Ut të rëspiciät clausō Veiëntö läbellö. Juv. iii. 185.
Veīī, ōrum, pl. m. Et Veīī vētērēs ēt vēs tum rēgnā fuīstis—Prop. 4. x. 27.
Vējövis, is, m. Tēmplā pūtānt lūcēs Vējövis āntē dūēs. Ov. F. iii. 430.
Vērus, a, um, adj. Förte supēr portæ dūx Vērus adstrit arcem; Prop. 4. x. 31.
Vēlābrēnsīs, ē, adj. Ēt Vēlābrēnsī māssā rēcēctā föcē. Mart. 11. lii. 10.
Vēlābrūm, ī, n. Āt quā Vēlābrī rēgjio patēt īrē solēbāt— <i>Tib.</i> 2. v. 33. [495 Pl. Quā Vēlābrā solēnt īn Cīrcūm dūcērē pompās. Ov. F. vi
Vělědě, æ, f. [iv. 90 Captivæquě prěcěs Vělědæ, ēt, quæ māximā nūpěr—St. S. 1
Vělĭa, æ, f. [xv. 1 Quæ sřt hĭēms Vělĭæ, quōd cœlūm, Vālā, Sălērnī—Hor. 1. E
Velīnās, i., um, <i>adj.</i> Injūce, nāmque potēs, portūsque requīre Velīnos. <i>V. Æ.</i> vi. 366
Velītērnūs, ī, m. Jāmque Velītērnūm mēdlā trānsēgerāt ālvō, Sil. xiii. 229.
Vělitræ, ārum, f. Sětřa, ět încělěbrī mîsērunt vállě Vělitræ. Sil. viii. 377.
Vēlĭūs, ī, m. Vēlĭūs hānc Mārtī pro dūce vovīt avem. Mart. 9. xxxii. 2.
Vēlōx, ōc'is, m. [1. Scrīběrě mê quěrěrīs, Vělōx, ěpigrāmmätä löngā, Mart. 1. cxi.
Věnāfrānus, a, um, adj. Prēssa Věnāfrānæ quod bācca remīsit ölivæ. Hor. 2. S. iv. 69.
Věnāfrům, ī, s. Bāccă Věnāfrō. Hor. 2. C. vi. 16. (Adonic.)
Věněriš, æ. f. [celeusmatic.] Et šmitš Věněriš propěritěr dbiit. Aus. Par. xxvii. l. (Pro-
Venerius, a, um, adj. ((L.T.) Ot comprehendar cum saera urna Veneria. Plant. R. 2. v. 18.
Věnětůs, š. ům, adj. Quântum Hýpánîs Věnětě dissídět Éridánő. Prop. 1. mi. 4.
Věnília, æ, f. Dicitür ancipiti pěpěrissé Věnília Jano. Ov. M. xiv. 884. 332

VEN-VES

Vēntidius quid enim? quid Tullius? anne aliud quam-Juv.

[vii. 199.

Vēntidius, i, m.

Vēnūculus, a, um, adj.

Vēsbius. See Vesvius. Vēsēvus, ī, m.

Vēspāsiānus, ī, m.

Năm făcie præstant. Venuculă convenit ollis; Hor. 2. S. iv. 71. Věnuleius, i, m. [lxxxiii. 1. Hos quoque commendo Venuleio, Rufe, libellos; Mart. 4. Věnůlůs, ī. m. Mīttītur ēt māgnī Vēnulus Diomēdis ad urbem—V. Æ. viii. 9. Věnus, ěrís, f. Sīc Venus; et Veneris contra sīc filius orsus: V. Æ. i. 325. Plur. Atque omnes Veneres Cupidinesque, Mart. 11. xiii. 6. (Phalac.) Venusinus, a, um, adj. [i. 35. Nam Venusinus arat finem sub utrumque colonus. Hor. 2. S. Veranniölüs, ī, m. Dimin. Et Veränniölum meum et Fabullum. Cat. xii. 17. (Phalac.) Verānnius, ī. m. Et Verannius. Hæc amem necesse est. Cat. xii. 16. Vērcēllæ, ārum, f. Vērcēllæ, füscīque ferāx Pollentia villī. Sil. viii. 597. Vērgiliæ, ārum, f. Et sit iners tardīs navita Vergiliis. Prop. 1. viii. 10. Vēriă, æ, f. Vēria, sūprēmī cārmēn honoris habē. Aus. Par. xvi. 2. Vērītās, tīs, f. Tet. Ascl.) Incorruptă Fides, nudăque Veritas, Hor. 1. C. xxiv. 7. (Chor. Vēronă, æ, f. Mantua Vīrgilio gaūdēt, Vērona Catullo. Ov. A. 3. xv. 10. Vēronēnsis, ĕ, adj. Vēronensis aīt poeta quondam: Aus. Præf. iii. 2. (Phalæc.) Vērrēs, ĭs, m. Cārus ĕrīt Vērrī, quī Vērrēm, tēmpöre quō vult, Juv. iii. 53. Vērtūmnus, ī, m. Tālis in ætērno fēlīx Vērtūmnus Ölympo-Tib. 4. ii. 13. Pl. Vīvere Vertumnīs, quotquot sunt, natus inīquīs. Hor. 2. S. vii. 14. [xxix. 1. Vērus, ī, m.

Vēspēr, ēris, m. or Vēspērus, ī, m.
Jūssit, ēt invito procēssīt Vēspēr Ölÿmpö. Virg. B. vi. 86.
Mystēn ādēmptum; nēc tibi Vēspēro
Sūrgēnts.—Hor. 2. C. ix. 10. (Gr. Alc.)
333

Augēt nēc reprimīt Vēspāsiānus opēs. Aus. Cas. T. x. 2.

Cum trăheret Priscus, trăheret certamină Verus-Mart. S.

Tālēm dīvēs ārāt Capua, ēt vīcīna Vēsēvo-Virg. G. ii. 224.

VES-VIC

Nêc Jügülä, nëquë Vëspërügö, nëquë Vërgilize öccidünt. Pla Amph. 1. i. 119. (Troch. Tetr. ca	ıs i
Vēstā, æ, f. Cānā Fīdēs, ēt Vēstā, Rēmō cūm frātre Quirīnūs, V. Æ. i. 25	•
	1
Vēstālis, č. adj. Vīrginitās Vēstālis ādīt, flāmmāsquē tūētūr. Cl. Eut. i. 329 Fortē rēvērtēbār sācrīs Vēstālibūs īllāc, Ov. F. vi. 395.).
Vēstīnūs, ī, m. [Cām grāvīs ēxtrēmās Vēstīnūs dūcērēt hōrās— <i>Mart.</i> 4. lxxi	l
Vēstīnūs, ā, ŭm, adj . Vēstīnīs īmpūlsūs āquīs, rādēnsquĕ Sălērnī— L sc. ii. 425.	
Vēsvīnus, a. jum, adj. Monstrantūr Vēsvīna juga, ātque īn vērtice sūmmo—Sil. x	
Vēsvius, ī, m. [xliv. Hīc ēst pāmpinēīs viridīs modo Vēsvius umbrīs: Mart.	14
Vēsviŭs, a, um, adj. Fontibus et Stabiæ celebres, et Vesvia rura. Col. 133.	
Vēsūlūs, ī, m. Āctūs apēr, mūltōs Vēsūlūs quēm pīnīfēr annos—V. Æ. x. 70	8(
Vēsūvīnus, a, um, adj. Rūctāssēnt ditēs Vēsūvīna īncēndia Locros. St. S. 2. vi. 6 mel. Vēsvīr	
Vētonīssā, æ, f. Ēt pārvæ vădā pūrā Vētonīssæ. Mart. 4. lv. 22. (Phalæc.	
Vēttītis, ī, m. Vēttī, rūstīcē, sēmīlaūtā crūrā—Cat. liv. 2.	
Vēttōnës, um, m. [Vectone Vēttōnēsque levēs, profugīque a gente vetusta—Luc. iv. 9.	
Větůlonia, æ, f. Mæðniæquë dëcūs quondām Větůlonia gentis. Sil. viii. 48:	3.
Větūstīllä, æ, f. Cāldā Větūstīllæ nēc třbí būccă placět. <i>Mart.</i> 2. xxviii. 4.	
Ofēns, ntis, m. Ofēns, insīgnēm fāma ēt felīcibus ārmīs—Virg. Æ. vii. 745. Ofēntēmque Gyās, cădīt īpsē Tölūmnīus augur—xii. 460.	
Vībēnnīŭs, ī, m. Vībēnnī pătër, ēt— (Phalæc.)	
Vībĭdĭŭs, ī, m. Vībĭdĭūs, quōs Mæcēnās āddūxĕršt ūmbrās— <i>Hor.</i> 2. S. viii. 2	22
Vīctŏr, ōrĭs, m. Tēstĭlē, Vīctōrīs tōrmēntūm dūlcĕ Vŏcōnī— <i>Mart.</i> 7. xxix. l	ı.
Vīctōrĭā, æ, f. Ot colitūr Pāx, ātque Fidēs, Vīctōrĭā, Vīrtūs. Juv. i. 115.	
Vīctōrīnus, ī, m. Vīctōrīnus ĕnīm, nōstræ pārs māximā mēntis—Rutil i. 493 334	l.

VIC-VIR

Victori studiose, memor, celer, ignoratis-Aus. Prof. xxii. 1.

[(Spond.)

Vīctorius, ī, m.

Vīrrius, ī, m.

335

Viennă, æ, f. Accolit Alpinis opulenta Vienna colonis: Aus. Urb. viii. 3. Vīllĭŭs, ī, m. Vīllius in Fausta Sullæ gener, hoc miser uno-Hor. 1. S. ii. 64. Vīnālia, orum, n. Cur igitur Veneris festum Vinalia dicant, Ov. F. iv. 877. Vīncus, ī, m. Nos mīrānda guidēm, sēd nūpēr consule Vinco - Juv. xv. 27. al. Jūniō. By synizesis. Vīndělicī, ōrum, m. Alc.) Drūsum gerentem Vindelici, quibus-Hor. 4. C. iv. 18. (Gr. Vīndēx, ĭcĭs, m. Dēbuit ūlcīscī māgis, aut cum Vīndice Gālba? Juv. viii. 222. Vīnĭŭs, ī, m. Aūgūsto rēddēs sīgnātā voluminā, Vīnī, Hor. 1. E. xiii. 2. Vĭölāntīlla, æ, f. Vēllere, quo Stellæ Violantillæque professus-St. S. 1. ii. 25. Vīpsānus, a. um, adi. At mea Vīpsanas spēctant cœnācula laurus: Mart. 1. cix. 3. Vīrbiŭs, ī, m. Hīppölytūs, dīxīt, nunc īdēm Vīrbius ēsto. Ov. M. xv. 544. Vīrdūmārus, ī, m. Vīrdumārī: gēnus hīc Rhēno jāctābāt ab īpso-Prop. 4. x. 41. Virgiliæ. See Vergiliæ. Vīrgiliŭs, ī, m. Illo Vîrgilium me tempore dulcis alebat-Virg. G. iv. 563. Pl. Sünt ibi, Nāsonēs Vīrgiliosque vidēs. Mart. 3. xxxviii. 10. Vīrgīnia, æ, f. Ipsa hăbuīt. Cupëret Rutilæ Virginia gibbum—Juv. x. 294. Vīrgĭnīsvēndonidēs, m. (a ludicrous compound.) (I. Tr.)Vāniloquidorus, Virginisvendonides. Plaut. Per. 4. vi. 20. Vīrgīniŭs, ī, m. Troică non scripsit. Quid enim Virginius armis—Juv. viii. 221. Virgo, inis, f. Jam rědít et Virgo, rěděunt Saturnia regna. Virg. B. iv. 6. Quos sequitur Cancer: Cancrum Leo: Virgo Leonem. Man. Sēd cūrrīs nīvēās tāntūm prope Vīrginis undās, Mart. 7. xxxii. 11. Viriāthus, ī, m. Hos Viriathus agīt, Lūsītanumque remotīs-Sil. iii. 354. Viridāsiŭs, ī, m.

Nec Sidicină cohors defit. Viridasius armat-Sil. v. 561.

Antīstāt cūnctīs, præcēllēns Vīrrīŭs örē. Sil xi. 65.

VIR-UMB

Virro, onis, m.
Vīrro tenēt phiziās: tibi non committita aūrum—Juv. v. 39. Vīrronī mūrænā dātūr, quæ māximā vēnit—99. Pl. Vīrro sibi ēt rēliquīs Vīrronibus īllā jūbēbit—149.
Vīrtūs, ūtis, f. Ut colltūr Pāx, ātque Fidēs, Vīctoria, Vīrtūs. Juv. i. 115.
Vis, f. [4. Et sörör ét cönjüx frätris, régină Déüm Vis. Aus. Ed. De Deis.
Viscus, î, m. Sī bēnē mē nōvī, nōn Viscum plūris amīcum—Hor. 1. S. ix. 22. Pl. Fūscus, št hæc ūtinām Viscorūm laudēt ūtērquē. x. 83.
Visēli īts, ī, m. [105. Est întēr Tănăim quiddām sŏcērūmquē Visēli ī. $Hor.$ 1. $S.$ i.
Vīsī, ōrum, m. Laudē fuīt. Quis ēnīm Vīsos īn plaustrā fērocēs Rēpulit—Claud. 1. C. S. i. 95.
Vitēllianus, ī, m. Rāpto ēxscrībērē sēd Vitēlliano. Mart. 2. vi 6. (Phalæe.)
Vitēllius, ī, m. Donēc flumines dēvēcts Vitēllius undā—Ov. P. 4. vii. 27.
Vīvīscus, a, um, adj. Hæc ēgo, Vīvīscā ducēns ab orīginē gēntēm—Aus. Ed. x. 438.
Ülixēs, is, m. or Ülixeūs, čī, m. Tydīdēs sēd čnīm, scēlērūmque invēntor Ülixēs—V. Æ. ii. 164. Pēnēlopē conjūx sēmpēr Ülixis ĕro. Ov. H. i. 84. Qui grāndinēs Ülixēi—Aus. Epis. xvi. 13. (I. Dim.)
Olpřůs, ī, m. Dacică běllipötêns cũm frēgerăt Olpřůs ārmă—Claud. 6. C. H.
Ölpřůs, ä, üm, adj. Ölpřä progěnies, et, quæ dřáděmätă mūndo—Cl. 4. C. H. 19.
Ülubræ, ārum, f. Ēst Ülubrīs, ānimus sī tē non dēficit æquus. Hor. 1. Ep. xi. 30. Frāngērē pānnosus vacuis ædīlis Ülubrīs? Juv. x. 102.
Ülÿssēs, ĭs, m. or Ülÿxēs, ĭs, m. or Ülÿxeüs, ĕī, and eī, m. Adēst Ülÿssēs, ēt quidēm dübiö grādū—Sen. Tr. 525. (I. T.) Nēc cūrsūs duplicīs pēr mare Ülÿxēī. Hor. 1. C. vi. 7. (Chor. Tetr. Asclep.)
Cārmĭnĭbūs Cīrcē sŏcĭōs mūtávĭt Ülÿxeī. Virg. B. viii. 70.
Umbër, rž, rům, adj. Aŭt pāstūs Umbër, aŭt öbesŭs Etrūscŭs. Cat. xxxix. 11. (Sc., Cāllimāchūsque senex, Umbroque Propertius antro. St. S. 1 ii. 253
Umbrēnus, ī, m. [133 Nunc agēr Umbrēnī sūb nominē, nupēr Ofelli—Hor. 2. S. ii
Umbria, æ, f. Umbria Rōmānī pātria Cāllimāchī. Prop. 4. i. 64.
Umbricius, ī, m. [iii. 21] Hic tunc Umbricius. Quando artibus, inquit, hönastīs

336

UMB-VOL

Ümbricus, a, um, adj.

Quondam inconsultis mater dabit Umbrica Gallis-Grat. 194.

Umbro, onis, m.

Tangimus Umbronem: non est ignobile flumen. Rutil, i. 337.

Ūmmiditis, i, m.

Ümmidius quidām, non longa est fabula, dīves, Hor. 1. S. i. 95.

Unicus, ī, m.

Unice, cognato junctum mihi sanguine nomen, Mart. 12: xliv.

Unnus, ī, m.

Hinc Unnus sequitur. Post fortis Caspia proles-Pris. P. 705.

Vöbērcă, æ, f. or Vöbīscă, æ, f. Vöbīscă prāndēntī fērās. Mart. 1. l. 14. (I. Dim.)

Vŏconiŭs, ī, m.

Tēstile, Vīctorīs tormentum dulce Voconī, Mart. 7. xxix. 1.

Vocuntius, a, um, adj.

Jām fācilīs cāmpos, jām rūra Vocuntia carpit-Sil. iii. 467.

Vogesus, ī, m.

Castrăque, quæ Vogesī cūrvām super ardua rupem-Luc. i. 397.

ſ 15. Völānēriŭs, ī, m. Scurra Völanerius, postquam illī jūsta cheragra—Hor. 2. S. vii.

Völätērrānus, a, um, adj.

At Volaterranum, vero Vada nomine, tractum. Rutil. i. 453.

Völcæ, ārŭm, m.

Volcārum populātur iter; tumidīque mināces-Sil. iii. 445.

Volesus, ī, m.

Quos Volesus pătrii cognoscat nominis auctor. Ov. P. 3. ii. 105.

Volsanus, a, um, adj. See Volsinius.

Völscēns, ntis, m.

Volscentem petit, în solo Volscente moratur. Virg. Æ. ix. 439.

Völscī, örum, m.

Assuētumque mālo Līgurem, Volscosque verūtos. V. G. ii. 168.

Volscīnus, a, um. See Volsinius.

Volscus, a, um, adj.

Hos super advenit Volsca de gente Camilla. V. Æ. vii. 803.

Volsinii, orum, m.

Aūt positis nemorosa inter jūga Volsiniis, aūt-Juv. iii. 191.

Volsinius, a, um, adj. Prœlia Volsinios desertisse focos. Prop. 4. ii. 4. al. Volsanos.

Volso, onis, m.

Pīlo Volsonem, namque hoc de strage jacentum—Sil. x. 143.

Völtürnüs, ī, m.

Altitonāns Voltūrnus, et Auster fulmine pollens. Lucr. v. 744.

Völünx, ncis, m.

Occumbis, generose Volunx, nec clausa repostis-Sil. v. 261.

Völüsĭüs, ī, m.

Quīs nēscīt, Völusī Bīthýnīce, quālia dēmens-Juv. xv. 1.

VOL-VUL

Völüsüs, ī, m. Tu. Völüse, armarī Volscorum ēdīcē manīplis. V. Æ. xi. 463. Vomānus, ī. m. Mūrice nec Libyco: statque hūmectata Vomano-Sil viii. 437. Epis. xix. 16. Vŏnonēs, ĭs, m. Illibanum, Numidamque Avelim, Parthumque Vononem-Aus. Vopiscus, i, m. Cernere facundi Tibûr glaciale Vopisci, St. S. 1. iii. 1. Vöranus, ī. m. Julius et fragilis Pediatia, furque Voranus-Hor. 1. S. viii. 39. Vorāptūs, ī, m. Šanctě míhi Voraptě pater, tha pectora nato-V. F. vi. 288. Vŏsĕgŭs, ī, m. Vogestis. Dēmētīt āvērsī Vosegūs tūm collā, jūbāsquē—Sil. iv. 213. al. Votřenus, i, m. Docti Narbo Paterna Votieni-Mart. 8. lxxii. 5. (Phalæc.) $\hat{\mathbf{U}}$ rănie, es. f. Excipit Uranie: fecere silentia cuncti. Ov. F. v. 55. Uranius, i, m. Curētī genitor noverāt Uranius. Claud. Epig. xxv. 4. Orbick, æ, f. Ürbică, censoris nobilitătă toro. Aus. Par. xxx. 2. Urbicus. ī. m. Txcvi. 1. Conditus hic ego sum, Bassi dolor, Urbicus infans, Mart. 7. Ūrbis, is, m. Pervenit ad fluvium, mīrī cognominis, Urbem. Cl. B. Get. 555. [(Spond.) Urion, onis, m. Hūnc Hyrieus, qui sīc genitus vocat Uriona—Ov. F. v. 535. Ursă, æ, f. Queque micat gelido Parrhasis Ursa polo. Ov. H. xviii. 152. Ursidius, ī, m. Sēd placet Ursidio lex Julia: tollere dulcem-Juv. vi. 38. Ursīnus, ī, m. Gēdīppa, Ursīnūsque suus, prolesque Jovini. Aus. Epis. iv. 37. Ūrsūlūs, ī, m. Ursule collega nobilis Harmonio. Aus. Epis. xviii. 25. vi. 10. Sed fămulum gemis, Urse, pium : sed amore fideque-St. S. 2. Ūsipii, ōrum, pl. m. Sic leve flavorum valeat genus Usipiorum. Mart. 6. lx. 3. Ūstīcă, æ, f. Välles, et Üsticæ cubantis-Hor. 1. C. xvii. 11. (I. Dim. Arch.) Utică, æ, f. Non Uticæ Libyæ clādēs, Hīspānia Mūndæ—Luc. vi. 306. Vūlcānĭŭs, ă, ŭm, adj. Vulcānī domus, ēt Vulcānī nomīne tellus. Virg. Æ. viii. 422.

Vulcānus ārdēns ūrīt officinās. Hor. 1. C. iv. 8. (I. Tr. Cat.)

Vūlcānus, ī, m.

338

1

VUL-ZAL

Vülfēnius, ī, m. Continuo crassum rīdēt Vulfēnius ingēns, Pers. v. 190.

Vulteïus, î, m. [vii. 55. Ît, rĕdit, ēt nārrāt, Vulteïum nomine Mēnam—Hor. 1. Epis.

Vültür, üris, m. Mē fābulosæ Vulture in Āpulo—Hor. 3. C. iv. 9. (Gr. Ale.)

Vūltūrnūs, ī, m. [256. Vūltūrnūsque rapāx, ēt Nār vitiātus odoro—Claud. Pr. et Ol.

Vültürnüs, ä, üm, adj.

Fātāli Ænēādīs campo. Vultūrna citātā

Trānsmīttūnt ālno vădā—Sil. xii. 521.

Ūxāmā, æ, f. Āt non Sārmātīcos āttollēns Ūxāmā mūros—Sil. iii. 384.

X.

Xānthǐās, æ, m. Xānthĭā Phōceū, prĭŭs īnsŏlēntĕm—Hor. 2. C. iv. 2. (Sapph.)

Xānthīppus, ī, m. Lēdæīs vēniēns vīctor Xānthīppus Amyclīs. Sil. ii. 434.

Xānthō, ūs, f.
Drymōquē, Xānthōquē, Lǐgēšquĕ, Phyllödöcēquĕ, V. G. iv. 336.

Xānthos, ī, f.
[Cynthos.
Seŭ të Xānthos habet, seŭ Dēlōs grātior illā, Sev. Æt. 5. al

Xānthus, ī, m. Trānsierāt, quī Xānthus erāt, sēcurus in ālto—Luc. ix. 975.

Xērxēs, is, m. Xērxis et împerio bīna coisse vada. Prop. 2. i. 22.

Xystilis, is, f.
Xystilis, fac ut animum advortas, quojus amatores olivi—

Plaut. Ps. 1. ii. 76. (Troch. Tetr. acat.)

\mathbf{Z} .

Zăcorus, ī, m. [F. vi. 554. Ēt Zăcorum ēt Phālcēn, pēdītēm pēdēs haūrīt Āmāstrum— ν .

Zăcynthĭŭs, ă, ŭm, adj.
Hīc Athēnīs ēssē. Chālcās īstē quĭdēm Zăcynthĭū'st. Plaut.

Mer. 5. ii. 104. (Troch. Tetr. cat.) Zăcÿnthös, î, f. Jām mědĭo āppārēt flūctū němŏrōsă Zăcÿnthös. V. Æ. iii. 270.

In Sil. i. 275. masc. as being the name of a man.

Zălătēs, ĭs, m. Ārmēnjūs Zălătēs cūnctīs nārrātūr ephēbīs—Juv. ii. 164.

Zăleücus, î, m. [11. Sanxerit, et Locris dederit que jură Zăleucus. Aus. Prof. xxii.

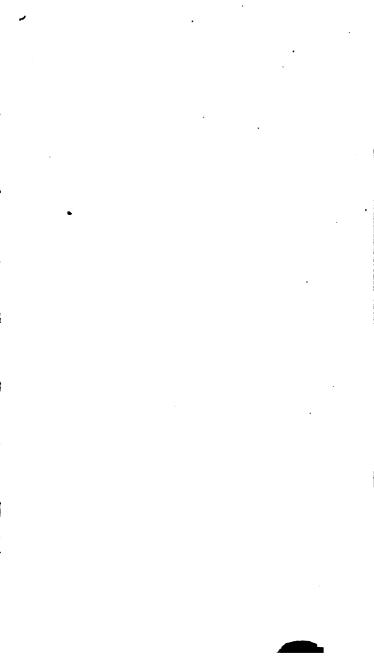
339

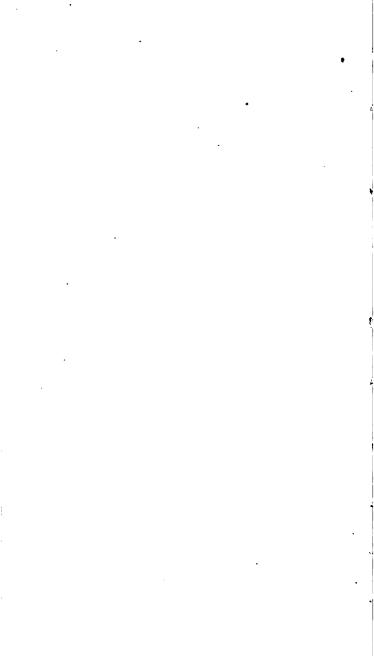
ZAM-ZYG

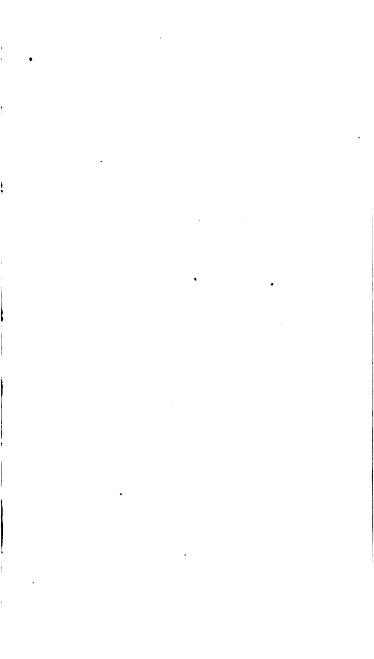
Zămă, æ, f. [261. Ét Zăma, ĕt übĕriör Rutulo nunc sanguine Thapeus. Sil. iii.
Zānclæŭs, ĭ, ŭm, adj. Effügĭt ēt Sÿrtēs, ēt tē Zānclæš Chārÿbdĭ; Ov. F. iv. 499.
Zänclē, ēs, f. Līquērāt ēt Zānclēn, ādvērsāquē mœnĭā Rhēgī, Ov. M. xiv. 5.
Zātēs, is, m. [572. At Latagum Zātēnque Daraps ; illum ēxigit hāstā $-V$. F . vi.
Zélÿs, ÿös, m. [152. Cürrit hĭēms, Zĕlÿn ēt Brötēn Ābārīnquĕ rĕlīnquĭt—V. F. iii.
Zēnās, æ, m. Zēnās sērvūlūs ēst mihī pātērnūs. <i>Mart.</i> 9. lxxxviii. 5. (<i>Phal.</i>)
Zēno, ōnǐs, m. Zēnōnīs præcēptā mönēnt: nēc čnim ōmnĭā, quædām—Jue.xv. Pl. Dēmöcrītōs, Zēnōnās, ĭnēxplĭcītōsquĕ Plātōnās—Mart. 9. xlviii. 1.
Zēnodotus, ī, m. Ēssēt Arīstārchī tibi gloria, Zēnodotīque—Aus. Prof. xiii. 3.
Zĕphÿrĭs, ĭdŏs, f. Zĕphÿrĭdŏs ārcēm sī quĭs ēxcēdāt rătĕ—Av. O. M. 238. (I.T.)
Zěphýrītis, idős, f. [(Spond.) Ipsä süüm Zěphýrītis ĕō fămülüm lēgārāt. Cat. lxvi. 57.
Zephýrůs, î, m. [(1. T.) Advērsůs Eūrō Zephýrůs, čt Börěæ Nötůs. Sen. Ag. 476.
Zērÿnthĭŭs, ž, ŭm, <i>adj</i> . Îndë lëvî vēntō Žērÿnthĭž littörž nāctīs— <i>Ov. T.</i> 1. x. 19.
Zētēs, ĭs, m. or Zēthēs, ĭs, m. Tēmpērēt ūt trēmūlōs Zētēs Frātērquē cērūchōs—V. F. i. 469. Hūnc supēr ēt Zēthēs, hūnc supēr ēt Cālāĭs. Prop. 1. xx. 26.
Zēthūs, ī, m. Zēthī, dīssĭlūīt, dōnēc sūspēctā sevērō—Hor. l. E. xviii. 42.
Zeūgmă, ătřs, n. Zeūgmăquĕ Pēllæūm. Pômpeīō vīncĭtĕ Pārthī—Luc. viii. 287. Āltĕr Āchæmĕnĭūm sēclūdīt Zeūgmătĕ Pērsēn. St. S. 5. iii. 187.
Zeūsīs, ĭs, m. Zeūsīs Āmyclæī stīrps īmpācātā Phălāntī, Sil. vii. 665.
Zōdĭăcus, ī, m. [317. Zōdĭăcum hūnc Græcī vŏcĭtānt, nōstrīquĕ Lătīnī—Cic. A. Ph.
Zỹgĩi, örum, m. Hēniŏchī, Zỹgĩiquĕ dĕhīnc, qui rēgnā Pēlāsgum—Av. D. 871.

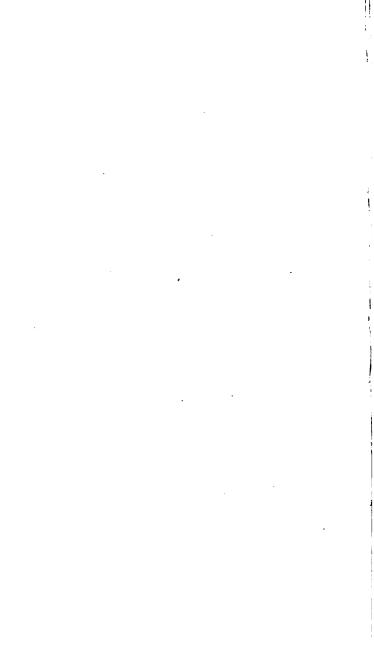
į

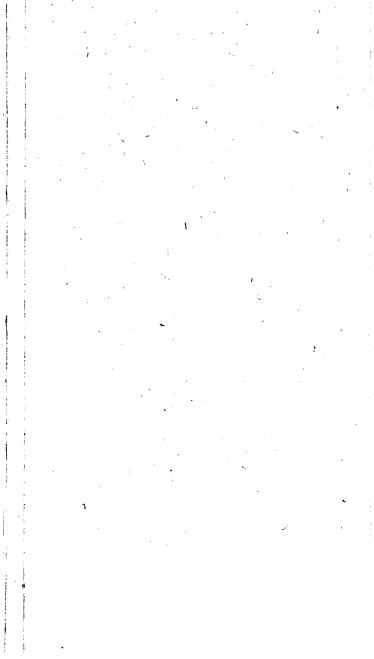
THE END.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

-			
ferm 410			

